

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almenyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Bi-Tidende

Tidskrift for **B**iaavl.

Udgivet af

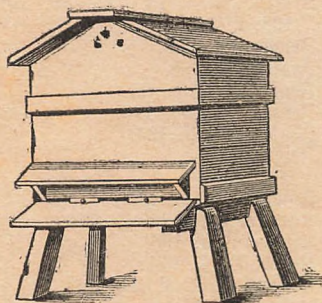
Danmarks Biavler-Forening.

Redigeret af

Hans Erslev.

1892.

26de Aargang.

Med 63 i Teksten indtrykte oplysende Billeder.

Kalundborg.
Det Tørtzen'ske Bogtrykkeri.
1892.

Forfattere.

- A., A. C. 231.
 Adamsen, Carl 89.
 Allen, S. 34.
 Andersen, L. M. 280.
 Andersen, R. 88.
 Andreasen, P. C. 278.
 Anthonson, S. 292.
 Atchley, J. 250.
 Baird 101.
 Bartrum, J. 210.
 Bauer 184.
 Bertelsen, M. 293.
 B., H. B. 282.
 Bisgaard 128.
 B., J. 198.
 Bois, Peter 210.
 Boisen 293.
 Bonde, Cl. 64.
 Borries, Herm. 42, 57.
 Brandt, S. P. 97.
 Brun, P. Th. 32.
 C. 217.
 C—n 179.
 Christensen, C. 280.
 Christensen, Chr. 249.
 Chr., P. 293.
 Chrenius, F. S. 12.
 Dadant, Chas. 226.
 Dall, Christen 134.
 Dathe, Rud. 11.
 Demarec, G. W. 167.
 Demmler, 185.
 Dibbern 218.
 Digen 168.
 Doolittle, G. M. 7, 22, 39, 54,
 78, 95, 113, 126, 142, 158, 174,
 190, 206, 223, 238, 255, 270, 286.
 Doofe, S. M. 60.
 Duus, P. C. 28.
 E. 102, 148.
 Erikson, L. 102.
 Erikson, P. 151.
 Ersted, Hans 58, 80, 86, 118,
 192, 225, 244, 276.
 Falk 31.
 F. L. 15.
 Fribert, L. J. 61.
 Føste, B. 249.
 Gjording, R. 9.
 Grønning, C. J. 27, 65, 67, 128,
 151, 481, 260.
 Haagenjen, M. C. 45, 86, 132, 249.
 H., A. E. 46, 293.
 Hansen, C. 80.
 Hansen, C. C. 200.
 Hansen, S. C. 47.
 Hansen, Jens 47, 115.
 Hansen, K. 17.
 Hansen, Marfus 100, 161.
 Hansen, P. 120.
 Hansen, S. 282.
 Hatch, C. M. 242.
 Helms, Ingvar 88.
 Hewes, W. G. 275.
 H., H. T. 183.
 Hilerup, T. 133.
 Holbeck, M. P. 88, 114.
 Holm, Anton 292.
 Houlind, P. S. 227.
 H., P. S. 227.
 Hund, Fr. 62.
 Hunt, M. S. 82.
 Høgh, J. J. 293.
 J. 133, 231.
 Jensen 127.
 Jensen, Chr. 29, 87, 216.
 Jensen, Jens 15, 32, 46, 102,
 168, 280.
 Jensen, M. 209.
 Jensen, N. 198.
 Jensen, P. Chr. 85.
 Jensen, N. 146, 175.
 Jensen, S. P. 134.
 Jøppesen, 292.
 J. J. 132.
 Josefsen, G. 231.
 Karlson, F. 88.
 Kinnberg, M. 198.
 Kofod, S. D. 231.
 Kristensen, J. P. 249.
 Kristensen, Morren 32.
 L. 215.
 Ladegaard, N. 47, 144, 164, 216,
 282.
 Larsen, S. 67.
 Larsen, Hans 44.
 Larsen, N. Fr. 208.
 Larsen, P. 144.
 Laurson, Chr. 250.
 Layens, G. 83, 110, 149, 161.
 Legind, P. M. 16.
 Lindelof, M. J. 47, 69, 183.
 Malmgren 216.
 Malta 193.
 Mortensen, Jes. Chr. 183.
 Nielsen, J. P. 198.
 Nielsen, N. 26, 47.
 Nielsen, N. P. 68.
 Nielsen, P. C. 69.
 Nisjen, J. B. 163.
 N—n. 86.
 Offen, Jakob 45, 67.
 Ofjen, M. 249.
 Pedersen, J. P. 151.
 P., L. C. 280.
 Pratt, C. L. 99.
 Rasmussen, S. 67.
 Riis, N. 67.
 Rosenfjer, P. N. 67.
 R., R. C. 15, 267.
 S. 67, 201.
 Saager, S. 196.
 Schmidt, J. B. 150.
 S. N. 67.
 S. P. 120.
 Sparre, Chr. 217.
 Spies 282.
 Stachelsaun 177.
 Steigel, J. 290.
 Stensgaard, S. 250.
 S., V. E. V. 231.
 Sorenson, Karl 245, 250,
 Sorenson, N. 198.
 Thijsted, P. Jensen 159, 267.
 Tryde, C. P. 62.
 U., C. 216.
 V., A. H. 217.
 Veitgergaard, Niels 31, 200, 292.
 Wells 116.
 Wendt, Frank 13, 240.
 West, N. D. 243.
 Westander, W. 168.
 W., V. 216.
 Waver, Victor 88.

Indholdsfortegnelse.

Aalborg Amt's BF. 15.
 Afborstning af Bier 200.
 Afsætte BF. 103, 148.
 Arbejdstid, Biavlerens 152.
 Åsminderød BF. 15.

Bestyrrelsesmøde for DBF. 90.
 Betingsletter for Fremstribt 159.
 Biaaret 1891 9.
 Biavlens og Videnskaben 221.
 Biavlens Teori 184, Betydning 285.
 Biavls-Assistent 34.
 Biavlerne og Foreningsbladet 42, 57.
 Biavlerens Arbejdstid 152.
 Biavlslærer-Veretning 27.
 Biavlslærere 46, 125, 189, 272, deres Virksomhed 175.
 Biavi, et stort 17.
 Biavne 179.
 Biernes Dindlingsfarve 89.
 Biernes Forædling 93.
 Bi-Fælde 217.
 Bifugterne i Kalifornien 275.
 Bi-Vim 233.
 Bilufen 104, 147, 163, 168, 221.
 Bi-Planter 240.
 Bi-Stift mod Gigt 233.
 Bitommeren 178, 217.
 Bivej 105.
 Bogammetbelse 105, 283.
 Bog-Scorpionen 101.
 Bording BF. 134.
 Bornholms BF. 87, 229.
 Bortflyvende Sværme 100, 128, 161.
 Braarup BF. 31, 200, 292.
 Brande BF. 32.
 Brusen 33.
 Bælm BF. 69.
 Børste, Langstroths 243.

Cellebeskytter 137, 158, 243.
 Cellebundene 137.
 Cellerens Størrelse 21, 120.
 Centralmøde 202, 228, 256, 272, 288.
 Chokolade 121.

DBF.'s Defegerede 205.
 Demarara-Suffer 233.
 Delning af en Bisfamilie 183, 247.
 Dronerbygning 43.
 Droner 184, italienske 248, deres Forplantningsevne 282, gode 238.
 Droneslag 254.
 Dronningavl 7, 22, 39, 54, 78, 95, 113, 126, 142, 158, 174, 190, 206, 209, 223, 238, 270, 286.
 Dronning-Celler 184.
 Dronninger, gamle 33, to i eet Stade 116, 136, brune til Svalg 294.
 Dronning-Gitter 12, 70, 104, 152, 200, 217, Indfangning 135, 208.
 Dronning-Skifte 185, 245, Klæfning 184, Indførelse 198, 217, 244, 255, Befrugtning 250.
 Dronningløshed 232.
 Dækrædder 183.
 Dronningbur 294.
 Døde Bier 97, 200.
 Dødsdomte Bier 207.
 Dødsfald 14.

Effo 14, 32, 46, 70, 88, 102, 127, 133, 151, 168, 183, 198, 216, 231, 249, 280, 293.
 Elbo m. fl. h. BF. 47, 215, 282.
 Emblemer 85.
 Erjaringer, en Biavlens 127.
 Ersklevstødet 76, 233, 265, dets Ingekrede 179, til 2 Dronninger 294.

Familiens Styrke 247.
 Fiendskab mod Dronningen 152.
 Flade Bihugstager 169.
 Flytning af Bier 281.
 Foder, vedent 264.
 Foder 265, Hills' 50, 79, Indføds 224, 238.
 Fodring 33, 89, 228, 237, 265.
 Forening 121, 232.
 Forfukret Honning 151.
 Frederiksborg Amt's BF. 29.
 Fører i Biavl 73.

Gavnlig Bintl 18, 34, 50, 76, 89, 105, 121, 137, 153, 169, 185, 201, 218, 234, 250, 266, 282, 295.
 Gedehamns, den lille 263.
 Gellerup BF. 182.
 Gummi-Handster 152.

Haderslev BF. 67.
 Hads Her. BF. 68.
 Hadsen BF. 168.
 Han-Her. BF. 14, 60, 215.
 Hegnplante 281.
 Hill's Fodrer 50, 79, Buer 81.
 Hindring af Sværme 152, 225.
 Hoffman's Kamme 141.
 Holderne af L. f. B. 202.
 Holbæk Amt's BF. 86, 118, 199.
 Honningens Næringsværdi 180.
 Honning-Ofsport 13.
 Honning-Spande 17.
 Honning-Opbevaring 32.
 Honning-Planter 79.
 Honning-Prøver 60, 263, Svalg 114, 146, forfukret 151, Rumfang 152, vild 201, Eddike 226.
 Høsnæren 233, Mængden i en Table 232, Udførjel 261, Daafer 262, Prijsen 283, Smeltning 294.
 Husning af vilde Bier 210.
 Hvad nu? 227.

Indbydelse til Prisæfning 259.
 Indførjel af Bier 167.
 Indgangen 248.
 Indføds-Fodrer 224.
 Italienske Bier 184, 202, 234, 248, 266, 269.

Kendemærker paa gamle Dronninger 33.
 Kællerup BF. 293.
 Klæfning af Dronninger 79.
 Klæfning af en Dronning 184.
 Kolding BF. 47, 60.
 Kolind BF. 168, 200.
 Kortpropper 136.
 Kredsformænd i DBF. 73, 105.
 Kunsthonning 77.
 (Ved en Sættefejl er Bogstavet K forfat efter Bogstavet P.)

Wangelands BF. 87.
Waubans Udslynger 150.
Wangstroth, L. E. 5.
Wangstroths Borste 243.
Winaa Sogns BF. 31.
Windsund BF. 60.
Wovforflag om Bier 68.
Wustveksel 248.
Wupin 70.
Wynghoming 233.
Wæ omkring Wistader 45.

Wadfurve ved Woder 211.
Wariibo Amt's BF. 30, 133.
Waugstrup BF. 134.
Widdel mod Wyrer 168, Waf 218,
Wedehamse 266.
Worsø BF. 151.
Wuzwitter 17.
Wode i Wafirkeby 87, Wsminderød
15, Wirt 182, Wornholm 229,
Wraarup 292, Wrande 32, Wurup
120, Wjerritslev 215, Wellerup
247, Welsing 29, 214, Wulind
168, 200, Wulundborg 86, Welle-
rup 293, Wetting 103, Wøl-
ding 47, Wumbaas 199, Wariibo
30, Wollerup 151, Wyløbing J.
133) Wyløbing S. 266, Wæstved
29, 213. Wjebsted Spang 282,
Woskilde 28, Woe 31, 200, Wud-
løbing 87, Wanders 134, Wod-
holt 134, Wodekro 134, Wtenstrup
199, Wvinninge 199, Wtander-
borg 182, Wsejerslev 151, Wvends-
borg 103, Wamsø 86, Wlangerup
85, Wune 31, Wøving 151, Wør-
ring 216, Wamdrup 282, Wiborg
31, Wivild 182, Worde 151, W-
Worslev 31, Wismarlund 82,
Wdum 168.

Wod hos Womerne 121.
Wodpriserne for 100 Wær siden 17.

Wastalin 104.
Waturlig Wiavl 157.
Wædbygning 70, 89, 135.
Wædaldne Wavler 16.
Wordestesvig's BF. 31, 134.
W. Sallings BF. 120.

Wævarmning af Bier 11.
Wstindifte Wkrystaller 264.

Wverslytning af Bier 103.
Wverrum, høje 281.

Wakning 44.
Wafamme 17.
Waldskifte 89.
Wollenmangel 281.
Wolentræf 103, Wldrensning 121.
Wraktiske Worsjog 83, 110, 139, 161.
Wriswiking 259.
Wunijste Bier 218.

Wammemaaf 17, 32, 45, 58, 60,
61, 75, 115, 253, 260, 276.
Wamsø Wune W. BF. 31.
Wanders Amt's BF. 134, 292.
Wædfaber, simple 242.
Wegustab for DBF. 131, 144, 164.
Wetterser 122, 153.
Wibe Amt's BF. 32.
Wind BF. 282.
Woskilde Amt's BF. 32.
Wodkær's bro EF. 16.
Wogblæseren 89.
Wogpuster og Wogblæser 70.
Woveri 33.

Wamsø BF. 86.
Wselvhujsere 37, 99, 136.
Wtanderborg Amt's BF. 47, 182.
Wtindøde Bier 130.
Wtrader 242.
Wtrifflig Wsttemning 46.
Wtangerup BF. 85.
Wmaataarsfolk 173.
Wmaaffrifter, DBF.'s 24.
Wmaaffader 174.
Wsolvoksmelteren 144, 291.
Wsparsommelighed 53.
Wstadesformen 192, 278.
Wtader af Wapir 169.
Wtadernes Wpstilling 247.
Wstorbiavl 177.
Wtufferets Wforvandling 33.
Wsvendborg Amt's BF. 103.
Wsvedent Woder 264.
Wsværmning 193.
Wsydjjællands BF. 29, 213.

Wæge, flade 169.
Wavler, omvendte 69, Wblandede 64.
Wavlebuk 136.
Wavlernes Wffland 103.

Wid er Wenge 192.
Widsejlsfle 62.
Widskrifter 274.
Wid Wægynderen 65, 151, 181.
Wraadindlægning 121.
Wraadning af Wavler 169.
Wørring BF. 216.
Wørst 121.

Widstilling i Wjerritslev 15, i Wau-
ders 165, Wjerritslev 215.
Wldrensning af Wollen 121.
Wudslynger, Waubans 150, Wovans
276.
Wudslynges Woming 95, 62, 136.
Wldtømning 200, 207, 292.
Wldsværmning 135.
Wnderstøttelse til DBF. 63.
Wuvillighed til at tage Woder 89.

Wallo Stifts BF. 134.
Walsning af Wavler 30.
Wandflæse, Wiebold's 17.
Wamdrup BF. 282.
Waterpas 242.
Wiborg BF. 31.
Wiborg Amt's BF. 31.
Wintergange 79.
Wild Woming 201.
Wirkomsfædsplan for Wdjt. 165.
Wivild BF. 189.
Worde BF. 151.
Wotspøver 41, 199, Wriser 17.
Wavler, ægte 26, Wrensning 104,
Wots-Wement 137.
W. Wtarninge BF. 195.
W. Worslev BF. 247.

Well's Wtode 116.
Wismarlund BF. 26.

Wingelens Wnderføjelse 169.
Wingelreden 179.
Wingel i halve Wmagasiner 294.
Wuang, Wvar S. 14.

Winkstage 152.

Wustes et Wtade. 101.
Wunstvarme 94, 109, 136, 183.
Wunsttavler 104, 217, Wrag 10,
Wbrug 82, Wbesættning 89, Wny 198,
af Wlif 290.
Wunsttavleprover 9.

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af
Danmarks
Bavlere-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PAUL K. A.

Abonnementet koster for hele Aaret 2 Mr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaanedes, den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedes. Aabgøvelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maas indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

I. I. Langstroth.

Blandt de Mænd, der i den nyere Tid have bidraget til at føre Bavlens ind i et helt nyt Spor, saa at den er bleven baade langt merelønnende og mere interessant end tidligere, indtager Amerikaneren Lorenzo Lorenz Langstroth en meget høj Plads. Han benævnes almindelig i den amerikanske Bavlere-Verden „Fader Langstroth“ og betragtes med god

Fig. 1. L. L. Langstroth.

Sohann Dzierzon. Det viser sig imidlertid mere og mere, at Langstroth har gjort det heldigste Greb ved Valget af Stadesformen, idet de af ham straks antagne

brede og lave Rammemaal efterhaanden synes at skulle trænge igenem i hele Bavlere-Verdenen. Da vore Trugstadesformer i Virkeligheden ogsaa have deres første Grundlag i hans Opfindelse, antage vi, at det vil have stor Interesse for vore Læsere at blive bekendte med denne berømte Mand's Levnetsløb.

Grund som Fader til den storartede Bavl, som nu drives i denne Verdensdel. Vistnok har Europa ikke faaet den bevægelige Tablebygning fra denne Mand, men fra Dr.

L. L. Langstroth blev født i den store By Philadelphia i Nordamerika d. 25. Dec. 1810. Hans Forældre vare i gode Maar og lode Sønnen Lorenzo nyde en god Opdragelse. Han

viste som Barn en særlig Forkærlighed for Insekter. Han iagttog stadig saadanne Dyr, opsogte dem i Mark, Stov og Have. Fyldte Brødkrummer eller døde Fluere i Sandhuller for siden at betragte de Insekter, der angreb disse Forraad. Forældrene vare derfor bange for, at han skulde faa et hygeligt Gæng i denne Henseende. De søgte derfor netop at afholde ham fra naturhistoriske Studier. 1827 blev han optaget paa Yale Kollegiet, hvorfra han blev Student 1831. Hans Faders Naar havde imidlertid forandret sig saaledes, at han ikke længere kunde understøtte Sønnen. Denne maatte derfor undervise for at kunne fortsætte sine theologiske Studier. I 2 Aar var han Lærer i Mathematik ved Yale Kollegiet. I Maj 1836 blev han ordineret som Præst for Andover Menighed i Massachusetts. Først i denne Stilling vaagneede atter hans Sans for Insektlivet og særlig for Bierne. Øysten til at blive Biavler fik han først i 1837, da han saa og smagte et Stykke Tablehonning hos en Ven. Han købte nu 2 amerikanske Kassestader med fast Bygning og begyndte at interessere sig levende for Biavl. Af Bøger om dette Emne kunde han den Gang kun finde faa. Først læste han Virgils latinske Bog om Biavl og senere en nyere Bibog, hvis Forfatter dog ikke var naaet længere frem end til „at tvivle om, at der fandtes en Vidronning“.

Langstroth var en meget begavet Mand; men hans Helbred var ikke godt. Derfor opgav han allerede i 1839 sit Præsteembede og flyttede til Greenfield, hvor han efterhaanden udduede sin Biavl. Paa denne Tid blev han bekendt med Francois Hubers Opdagelser og læste tillige Dr. Bevan's Bog om Honningbieren (London 1838). Derved blev han tillige bekendt med den betydelige Biliteratur, som allerede den Gang fandtes. Denne studerede han meget ibrig. 1848 flyttede han til Philadelphia, og her modnedes hans Beslutning om at konstruere et Bistade, der gjorde det muligt at faa et større Udbytte af Biavl. Ved hans Forsøg med forskellige Stadeformer understøttedes han ibrig af sin Hustru. I 1851 begyndte han at udgive et Blad, og netop i det Aar var det lykkedes ham at bygge det Stade, som endnu med mindre væsentlige Ændringer er det mest udbredte i N. Amerika. Den første Beskrivelse af dette Stade findes i hans Blad for d. 30. Okt. 1851. Den sluttet med disse Ord: „Brugen af disse Kammer er jeg overbevist om vil give et nyt Stød til Biernes lette og fordelagtige Behandling.“ Det fortaas altsaa heraf, at

L. straks anvendte Kammer i sine Stader.

I Begyndelsen af 1852 søgte L. om Patent paa sit Stade. Hensigten hermed var at forbedre hans Pengeforhold, men Følgen blev lige det modsatte. Bistnok fik han Patentet; men som Følge deraf fik han den ene Proces efter den anden med andre amerikanske Biavlere, der paastode først at have opfundet det samme Stade. Disse Stridigheder forbitrede ham Livet og gjorde ham til en fattig Mand. Der er derfor næppe Tvivl om, at L. havde været meget bedre faren uden det Patent. Nu anerkendes han ganske vist almindelig for Stadets Opfinder; men dette kunde uden Tvivl have været naaet uden de trættende og kostbare Stridigheder, som Patentet fremkaldte.

I Slutningen af 1852 udgav L. en Bog om Honningbieren, dens Naturhistorie og Behandling. Denne Bog udkom i en ny udvidet Udgave 1857. Senere er den udkommen i mange ny Uplag, indtil den bekendte amerikanske Kunsttablefabrikant Charles Dabant har udgivet den sidste stærkt forøgede Udgave i 1889.

1858 flyttede L. til Oxford, Ohio, hvor han med sin Søns Hjælp begyndte at indføre og avle italienske Dronninger. Han udduede efterhaanden sit Bieri saaledes, at han i 1 Sommer solgte for 8000 Kr. italienske Dronninger. Dette overgaas vel nu langt hos de store Dronningavlere, men efter Biavlens Udvikling paa den Tid var det et meget stort Beløb.

L. vedblev at drive denne store Biavl i over 10 Aar, indtil hans eneste Son døde, og han selv kom til Skade ved et Jærnbane-Uheld. Han nedlagde da Bieriet i 1874 og har nu kun et Par Bisamilier til Forsøg.

Den Kamme L. benytter i sine Stader er $17\frac{3}{8}$ " bred \times $9\frac{1}{8}$ " høj amerikansk Maal (= $17\frac{3}{8}$ " 9 " dansk Maal) udvendig under Tablecareren. Da denne Kamme, naar den indeholder en Honningtable med forlængede Celler, kan have en Vægt af c. 10 W, forekom den de ledende engelske Biavlere for stor. De valgte derfor Maalet $14 \times 8\frac{1}{2}$ ", der nu er næsten eneraadende i England og har begyndt at vinde stor Udbredelse ogsaa her i Norden i de saakaldte Græsk-Stader. Disse adskille sig dog ogsaa fra Langstroth-Stadet i en anden væsentlig Henseende, idet de have Kammerne hængende ligeløbende med Stadets Forside, medens L. bruger Kammerne hængende vinkelret mod Forsiden. L. havde selvfølgelig en bestemt Grund til at vælge netop denne Kammestilling, nemlig Udgangen til at opstille Stadet med for til hø l d e n d e

Bund, saa at Fugtighed, der om Vinteren famler sig paa Bunden, kan løbe ud ad Indgangen ved sin egen Vægt. Tillige mener han, at den fraa Bund i det hele letter Bierne Stadets Rensning. Den anden Rammefilling (parallel med Forsiden) tilbyder dog efter vor Anskuelse langt større Fordele i andre Retninger, hvorfor vi ubetinget foretrække den.

L. er uden Tvivl den første Opfinder af Trugstaderne, der have vist sig at være de mest praktiske af alle Stadsformer. Ved denne Opfindelse har han gavnnet den nyere Biavl i en saa overordentlig Grad, at hans Navn bør mindes med Tak og Hæder af enhver fremstreden Biavler. Han er nu en gammel Mand med nedbrudt Helbred; men hvert Aar modtager han talrige Beviser paa sine Landsmænds Ærlighed og Taknemmelighed. Til denne Tak bør ogsaa de nordiske Biavlere slutte sig: thi vi føle os overthydede om, at ogsaa hos os ville Trugstaderne i Løbet af saa Aar fuldstændig fortrenge alle andre Stadsformer.

Dronningavl.

Uj G. N. Doolittle, N. Amerika. — (Fortsat.)

V. Gamle Fremgangsmaader. Mine første Forsøg i Dronningavl foretoges 1870. I Juli gav et af mine Stader en Efterbærm, i hvilken der var 2 Dronninger. Da jeg saa dem paa Flyvebrættet, slog den Tanke mig, at her var en god Lejlighed til at sikre sig en smuk Dronning, som, naar den først havde begyndt at lægge, skulde erstatte en gammel Dronning i mit Bier. Derfor aftog jeg Flyvebrættet, saa snart jeg havde set den ene Dronning gaa ind, og tog Brættet tilligemed alle de vedhængende Bier hen til et andet Stade, i hvilket jeg hængte en tom Table for derpaa at huse den lille Slump Bier og Dronningen.

Om Aftenen læste jeg væk om Dronningavl (saa vidt jeg kunde det med de Bøger, jeg den Gang havde). Jeg saa da, at man ved Dronningavl skulde anbringe smaa Familier i Smaastader, der havde Kammer, som vare 4—6 " høje og brede. Næste Morgen lavede jeg da et Smaastade med 3 Kammer paa 5 × 6 ". I disse Kammer indpassede jeg Tabler, hvorpaa jeg rystede den lille Sværm derind. Dronningen begyndte efter den almindelige Tids Forløb at lægge, hvorefter den blev anvendt efter Bestemmelsen.

Jeg læste nu videre om, hvad jeg skulde

gøre med den lille Familie, og jeg fandt da, at jeg kun skulde lade den være i Fred. De vilde da paabegynde 2—3 Dronningceller, som vilde blive velpassede og frembringe lige saa gode Dronninger hos denne lille Familie, som et større Antal Celler hos en almindelig stor Familie. Dronningavl forekom mig derfor overmaade simpel, og jeg lod nu Smaastadet i Hovedsagen passe sig selv i de næste 5 Dage. Fra Tid til anden saa jeg dog til dem (jeg kunde ikke lade være dermed, da jeg længtes efter at se Udfaldet); men jeg kunde ikke opdage noget Spor af en Dronning-Celler.

Den 5te Dag, efter at jeg tog Dronningen bort, kom der til mig en Biavler, som i de Dage blev anset for en hel Dronningavler. Til ham fortalte jeg om mit Forsøg. Han bad mig om at vise ham Smaastadet, og da han saa det, skar han ganske rolig et Hul i en Table paa det Sted, hvor de mindste Larver fandtes, idet han sagde, „at nu vilde Bierne nok paabegynde nogle Dronning-Celler“. Dette gjorde de ogsaa. Han sagde ogsaa, „at medens de fleste Dronninger bleve avlede i saadanne Smaastader, troede han dog, at de bleve bedre, naar de avledes i store Familier, fordi disse Dronninger bleve bedre fødrede, og at Barmen i et saadant stort Stade bidrog til at give Dronningerne en stærkere Udvikling. Derfor frembragtes paa den Maade mere frugtbare og længere levende Dronninger.“

I rette Tid udbruges en af Cellerne i Smaastadet; men Dronningen var saa lille og usjel, at jeg bestemte mig til, hvis jeg skulde have saadanne flette Dronninger, vilde jeg hellere lade Bierne besørges deres Dronningavl selv ligesom tidligere.

Da det næste Foraar kom, længtes jeg efter igen at „kludre“ med Dronningavl; men jeg prøvede aldrig mere at lade Smaastaderne opføre Cellerne, thi da jeg fik tænkt nøjere over Sagen, blev jeg klar af, at de bedste Smaastader, jeg kunde benytte, vilde være 1 eller 3 Tabler af mine store Stader. Paa denne Maade kom alt Arbejde, der udførtes af Smaastadet, til Nytte, naar jeg ikke længere havde Brug for Smaastadet.

Næste Gang, jeg prøvede dette, tog jeg kun Dronningen bort fra det Stade, i hvilket jeg ønskede ny Dronninger oplæfede, paa en Tid, da der var Overflod af Honning og Pollen i Marken; thi ved denne Tid begyndte nogle at ivre imod Dronningavl i Smaastader og tillige at paastaa, at den eneste passende Tid til denne Avl var, naar Bierne kunde finde rigeligt af Honning og Pollen, da det var naturligt for

Bierne at able Dronninger under saadanne Forhold. Det lykkedes mig at faa en god Slump smukke Celler, af hvilke nogle ekstra-gode Dronninger udklæfledes — saaledes betragtede jeg dem den Gang.

Nu begyndte „Dronningabls-Feberen“ at betage mig, og da jeg tillige anskaffede nogle Italienerne, arbejdede jeg meget paa denne Sag, dog uden at odelægge hele min Udsigt til Honninghøst ved at benytte altfor mange Familier til Avlen. Endstønt jeg benyttede italienske Bier til Dronningablen (forbi det den Gang paaftodes, at brune Finner vilde smutte de unge Dronninger), naaede jeg dog op til at faa 157 Dronningceller byggede paa en Table, medens det sædvanlige Antal, der bygges paa alle Tavler i et Stade, ellers er 3—20. Derjom jeg allerede den Gang havde haft de ihriste Bier, vilde det store Antal Celler ikke have undret mig saa meget. Jeg ansaa dette for storartet og noget, jeg kunde være stolt af. Derfor fortalte jeg det til mine Naboeer og skrev derom i vore Bi-blade.

Alt gif saaledes „brillant“ ligetil For-aaret 1873, da omtrent det halve Antal af mine Dronninger døde, saa at hele Bieriet var i slet Stand til at tage imod Hovedtrækket. Jeg begyndte nu at tænke over Narfagen til den store Dødelighed blandt mine smukke Dronninger. En nøjere Underjøgelse viste, at to Trebiede af de døde Dronninger vare avlede i den fore-gaaende Sommer, medens ikke en eneste af de, der vare avlede ved naturlig Sværming, var død.

Det syntes mig forunderligt, at alle disse Dronninger døde saa pludselig, og at Bierne ikke gjorde Anstrængelser for at erstatte dem. De havde alle rigeligt med Yngel, og den første Opdagelse af Tabet skete ved at finde Dronningen død ved Indgangen. Herefter begyndte jeg at prøve andre Fremgangsmåder, men ingen tilfredsstillende mig bedre end den, jeg havde forladt.

Paa denne Tid begyndte der at udbrede sig en stærk Misforståelse med „kunstig Dronningabl“. Den almindelige Grund hertil angaves at være denne, at Dronningen ikke udklæfledes som saadan ligesaa Ueg af, men at den først blev fodret med Arbejdsføde i nogen Tid og derfor frembragte en Dronning, der dels var Arbejder, dels Dronning.

Heraf fulgte nu en ny Fremgangsmåde, som endnu ofte anbefales som særlig god:

Tag en Kamme med en ny Table. Indhæng den i et Stade med en frugtbar Dronning. Lad den blive der, indtil du ser de første smaa Larver udrugede deri.

Tag den da ud, ryf Bierne af og indhæng den i et tomt Stade, der anbringes paa et stærkt Stades Blads. Dette flyttes bort til en ny Blads. Arbejdet udføres midt paa Dagen, medens mange Bier ere i Marken. Da jeg havde prøvet denne Fremgangsmåde nogle faa Gange, kom jeg til den Slutning, at den ingenlunde var god. De saaledes frembragte Dronninger stode kun lidt ober de, der avlede i Smaaastader. Dette forklares let derved, at den saaledes dannede Kunstværme kun bestaar af Trækbier, medens Naturen forlanger unge Bier til dette Arbejde. I det tidlige Foraar opaanme vistnok gamle Bier Yngel, fordi de lidt efter lide vænnes dertil; men i dette Tilfælde er det Bier, som ere fløjne ud efter Honning med en god Moder i deres Hjem, der pludselig komme hjem og her træffe forjulte Larver, af hvilke de straks maa oplække en Dronning, medens Dronningsføde paa den Tid slet ikke tilvirkes i deres Mave. Dette er en af de mange Planer, som gaa næsten stik imod Naturen, og en, som jeg paaftaar, slet ikke burde anvendes, dersom vi ønske, at vore Bier skulle gaa frem i Stedet for tilbage!).

Jeg kunde meddele mange andre Maader, ved hvilke det angives, at gode Dronninger kunne frembringes, og som ere ligesaa uforenkelige med Frembringelse af gode Dronninger som Nat imod Dag. Jeg har kun gengivet disse Forsøg for at vise, hvorledes Dronninger plejede at blive avlede, saa at de, der læse Beskrivelsen af de Maader, som her skulle angives, maa sammenligne og se, hvorledes vi i denne Henseende ere skredne frem i vor Eysjel. Jeg ønsker at sige til enhver Læser, som endnu udoer en af de gamle slette Fremgangsmåder: „Gør det ikke længere; thi det staar klart for mig, at kun Tilbagegang kan blive Følgen af en fortsat Anvendelse af saadanne Fremgangsmåder.“

(Fortsættes).

*) Da det maaske kunde synes flere af vore Læsere, at den af Forfatteren fordomte Fremgangsmåde ved Dannelse af Kunstværme, er den samme, som vi flere Gange have anbefalet, og som vi selv hver Sommer benytte, skulle vi gøre opmærksomme paa, at vi ikke lade Kunstværmen begynde med 1 Yngeltavle med ganske unge Larver, men med 5—7 Yngeltavler, af hvilke vi kræve, at mindst 2 ere fuldmødne, saa at unge Bier begynde at komme frem af dem endnu den samme Dag. Derved bortfalder netop Forfatterens Hovedanket imod denne Fremgangsmåde.

Bi-Aaret 1891

maa ubetinget regnes til de gode Honningaar. Vistnok tør det antages, at den stærkt stigende Ophværing paa dette Omraade bidrager i høj Grad til, at vore Viavlere formaa at udnytte de heldige Forhold bedre end tidligere; men det kan ikke nægtes, at Forholdene ogsaa virkelig have været meget heldige i de fleste Egne i det forløbne Aar.

Det foregaaende Aar (1890) havde kun givet et ringe Udbytte. Derefter maatte det ventes efter tidligere Aars Erfaringer, at de fleste Bier havde været slet indvintrerede. Dette viste sig heldigvis i uange Vierier ikke at være Tilfældet. De mange Opfordringer til ikke at indbintre Bierne knapt begyndte tydelig nok at frugte. Derfor vare Vintertabene i den Vinter langt større hos Kubebiavlerne end hos dem, der begyndte at sætte sig godt ind i den nyere Viavl.

Vinteren 1890—91 blev baade streng og langvarig, idet den begyndte for Alvor midt i November og vedvarede næsten uafbrudt til Maj. Heldigvis var der dog en kort Afbrydelse midt i Februar, under hvilken de fleste Familier fik Lejlighed til at holde Renselsesudflugt. En saadan Udflugt har ikke alene Betydning ved den derunder foretagne Renselse; men ligesaa vigtigt er det, særlig naar Bierne befinde sig paa smalle Kammer, at de smaa Arbejdere faa Lejlighed til i saadant mildt Vejr at fuldstændiggøre de udtømte Forraad ved at flytte Foder frem fra de hvide Tavler til dem, der optage Vinterklyngen. Derfor har denne Vinter trods sin Strænghed ikke kunnet opvise saa store Vintertab paa smalle Kammer, som den uden Tvivl vilde have udvist under mere uheldige Forhold.

Foraaaret kom temmelig sent. Derved fik Bierne Tid til langsomt at tiltage i Virigdom, saa at de fleste Familier ved Hovedtrækkets Begyndelse i Slutningen af Maj havde en talrig Arbejdsstyrke at sende i Marken. Vejret holdt sig dog usædvanlig koldt indtil 15. Juni. Da begyndte et fortrinligt Træk paa Agerkaal og Hvidkløver. Dette varede i omtrent 4 Uger, i hvilke stærke Familier indbare et stort Honning-Udbytte. Hvidkløveren blomstrede usædvanlig rigt og længe. Dette fik en væsentlig Indflydelse ikke alene paa Honningens Mængde, men ogsaa paa dens Godhed, da denne Plante giver en særlig lys og velsmagende Honning. Omtrent d. 10. Juli indtraadte koldt og regnsfuldt Vejr, der vedblev med meget korte Afbrydelser ind-

til Midten af August og i høj Grad hæmmede Sædens Indbjergning. Vindetrækket var meget ringe. — Eftertrækket paa Boghvede og Lyng blev i de fleste Egne kun middelmaadigt, i flere slet.

Gennemsnits-Udbyttet anslaa vi til 40—60 K pr. Stabe. Der er rigtignok ikke saa mange Egne, som kunne opvise et Gennemsnits-Udbytte af 70 K; men paa den anden Side findes der ogsaa Egne, der ikke naa mere end 30 K, fordi disse ikke itide have haft Bifamilierne udviklede til at udnytte det pludselig indtrædende Hovedtræk.

Sværmenes Antal har været stort i Forhold til Kubernes Antal; men dette afstager stærkt, og derfor bliver Kunstsværming efterhaanden mere almindelig. Der har dog iaar ikke været saa Sværme fra Kunststader, naar disse have været for smaa. Det bliver derfor mere og mere anerkendt, at store Stader ere en Betingelse for et stort Udbytte.

Honningprisen blev rigtignok i et saa rigt Honningaar trykket en Del i Efterommeren; men den har senere atter hævet sig til sin gamle Højde. Det bekræfter sig altsaa fremdeles, at vi endogsaa i saadanne gode Aar selv kunne forbruge hele vor Honninghøst. 3 Aar er der dog vistnok udført en betydelig Honningmængde herfra til Standinavien, som endnu har meget lidt Viavl, og i Norge har Udbyttet tillige været slet.

Foreningens Udbilling er fremdeles frekvent stærkt frem i det forløbne Aar, idet kun en eneste af DBF.'s Kredse i det Aar er gaaet tilbage. Alle de øvrige ere derimod gaaede stærkt frem. Udstillingen og Festen i Nyborg har imidlertid medført store Udgifter, saa at DBF.'s Midler ville være mindre rigelige i det kommende Aar. Det vil dog forhaabentlig være muligt at fortsætte Virksomheden omtrent i samme Omfang som i det forløbne Aar.

Med det Haab, at det Aar, som i Dag holder sit Indtog iblandt os, maa blive ligesaa heldigt for Viavlen som det nu afsluttede, ønske vi vore Læsere et glædeligt Nyaar.

Kunsttaavleprøver.

Af Lærer N. Gjording, Britsbo.

Den 21. Juni 1891 modtog jeg fra Hr. Redaktør Erslev 3 Kunsttaavleprøver under Mærkerne A., B. og C., hvert Mærke indeholdende 4 Tavler. Med Prøven fulgte Paalæg om at gøre Forsøg med dem: a. i

Yngellejet, b. i Honningrummet, c. med Traad, d. i meget høje Varmegrader.

Derefter traadede jeg 12 Kammer (høj Normal) med 2 Traade i hver Kamme, mærkede Tablebærerne med henholdsvis A., B. og C. og fastlodde Tablerne forsvareligt paa Traadene og Tablebæreren. Mine Jagttagelser ere følgende:

Den 29. Juni indhængtes Prøven A. i Staderne Nr. 1 og 3 (Yngellejet), Nr. 2 og 7 (Honningrummet). — Prøven B. indhængtes i Staderne Nr. 6 og 8 til Yngel og i Nr. 9 og 10 til Honning.

Alle Staderne vare omtrent lige stærke; ypperligt Vejr; godt Hvidfløvertæk; Varmen i Staderne c. 29°. Thermometret blev mig udleveret. NB.

Den 30. Juni: A. 1 indeholdt allerede Eg. A. 3 godt begyndt at udtrækkes; ligeledes A. 2; men A. 7 omtrent urørt. Hele B-Prøven omtrent urørt.

Den 1. Juli: A. 1 lidt Honning foroven, Eg i Resten af Tablen. A. 3 godt udtrukken, indeholdt en Del Eg. A. 2 omtrent udtrukken, en Smule Honning foroven. A. 7 var halvt udtrukken, lidt Honning. — B. 8 var en Del udtr., B. 6 kun ganske lidt udtr., B. 9 og 10 var der næppe lidt i. Varmen c. 30°.

Den 6. Juli: A-Prøven: bægge Yngeltableterne fuldt udtrukne og belagte med Yngel og Honning. Nydelige Tabler; Honningtableterne udtr. og tildels belagte med Honning. — B-Prøven: bægge Yngeltableterne tagne i Brug, men kun Eg og en lille Plet ganske unge Larver; ibrigt smukt Arbejde; B. 9 og 10 halvt udtr., lidt Honning, mest i B. 10. — Varmen c. 29½°.

Den 14. Juli indhængtes Prøven C. i Staderne 4, 5, 6 og 7; de to første i Yngelrummet; c. 28° Varme i Staden.

Den 16. Juli vare Tablerne ikke paaagtede, kun næppe lidt i 4 og 5; Boghvedetrækket begyndt.

Den 20. Juli var der lidt Eg i C. 5, de andre ikke tagne i Brug.

Den 21. Juli flyttede C. 4 som Yngeltable over til en Sværm.

Den 24. Juli var ½ af C. 5 belagt med Eg; C. 4 omtrent ligesaa; lidt Honning foroven. C. 6 og 7 ikke tagne i Brug, hvorfor de overflyttedes til Honningrummet hos tvende Sværme, der var nogle Dage gamle, Varmen i disse Stader c. 29°.

Uden at trætte med flere Optegnelser skal jeg blot bemærke: Da Honninghøsten var endt, og Indvintringen foreftod, holdtes Mønstring over samtlige 12 Tabler. Ved denne viste alle Tabler af A-Mærket sig at være fejlfri. Af B-Mærket var en enkelt Table lidt buet, ellers kendtes heller ingen

Fejl ved dette Mærke. Derimod vare alle fire Tabler af C-Mærket stærkt foldebe og bulede. Det var kendeligt, at de alle fire havde haft Lyst til at falde ned, og de lignede hverandre i paaafaldende Grad. Kun i Nødsfald kan det falde mig ind at anvende dem, og da kun i Honningrummet mellem andre fuldt udbyggede Tabler.

NB. Paa Grund af Ukyndighed mislykkes den første Varmemaaling, medens senere Erfaring giver mig Ret til at nævne denne Varmegrad.

* * *

Som nærmere Forklaring til disse Jagttagelser skulle vi bemærke, at A. og B. bægge vare købt som Tabler af ægte Bivoks, hvorimod C. var købt som Blandings-tabler. De indeholdt sandsynligvis c. 40 % Cerecin og c. 10 % Harpiks foruden andre fremmede Emner. Hr. Gjerdings Erfaringer stemme altsaa i alt væsentligt med de af os angivne (se XXV. S. 173). Fra det 3die Prøvested have vi endnu ikke modtaget nogen Meddelelse; men allerede de 2 Prøvesteder, Brixhøl og Kalundborg, henvise jo tydelig nok vore Biavlere til herefter kun at holde sig til Kunsttabler af ægte Bivoks, om disse end ere en Del dyrere end Kompositionstablerne. Med.

Kunstavlens Præg.

Efterhaanden som Tilvirkningen og Brugen af Kunsttabler udbreder sig hos os i en saa stor Udstrækning, at Fabrikkerne endogsaa paa en vis Tid i et godt Aar langt fra kunne tilfredsstille Efterspørgslen, danner der sig lidt efter lidt et Slags „offentlig Mening“ om, hvorledes Tablernes Præg helst bør være. Denne „Mening“ kan dog i visse Henseender have et meget løst Grundlag.

Ligesom ved enhver anden Vare have Tablernes Skønhed en stor Betydning for Salget, uaagt denne Egenkab for Bierne kun har Betydning, naar den betinges af Cellerne's Regelmæssighed. Men Skønheden er afhængig af mange andre Forhold: Cellebundenes Tykkelse, Celler væggenes Tykkelse og Højde, Boksens Ensartethed og Farve. Man kan i Almindelighed gaa ud fra, at jo mere Kunsttablen nærmer sig til Biernes egne nybyggede Tabler, des bedre anses den for at være. Paa Grund heraf har man f. Eks. forsøgt at frembringe Tabler med stejle højere Celler vægge. Saavel i Amerika som i

England er man allerede for flere Aar siden kommen bort fra denne Bestræbelse, fordi det viste sig, at de høje Cellevægge, om disse end gjordes tynde, krævede mere Boks. De gjorde altsaa Tablen dyrere; men i Almindelighed udbyggedes disse høje „smukke“ Cellevægge langsommere af Bierne end de mindre smukke lave tykke Vægge. Hertil kommer den Omstændighed, at medens man nu er i Stand til at fremstille særdeles holdbare Valser af Messing eller Koffemetal til Tabler med lave Vægge, kunne de højere Cellevægge kun fremstilles i det meget blødere Valsemetal. Det staar derfor aldeles klart for os, at denne Bestræbelse for at fremstille Kunsttabler med meget høje Cellevægge er uheldig, og at den derfor uden Tvivl snart vil tabe sig.

Cellevæggens Tykkelse har imidlertid ligesaa stor Betydning. Jo tyndere de ere, des smukkere ser Tablen ud; men det er rigtignok en tarvelig Glæde for Biavleren at fryde sig ved Kunsttablernes smukke Udseende, hvis de under Udbygningen hos Bierne junder rives og styrke ned. Her have vi Forklaringen paa ikke faa af den Slags Uheld, som indtraf sidste Sommer; thi saadanne Uheld indtraf ikke alene med stærkt „blandede“ Tabler men ogsaa med ægte Bivokstabler. De lave tykke Cellevægge styrke Tablen i en overordentlig Grad. I saadanne Tabler kunne Cellebundene derfor taale at være ganske tynde. Gaar man ud fra denne Betragtning, forstaaes det let, at Dunham-Cellerne (se Fig. 2), hvis tykke Vægge danne en Ring, i Godhed fuldkomment kunne maale sig med de 6-kantede Celler (se Fig. 3), som i de senere Aar ere komne saa stærkt paa Moden hos os. Den sidstnævnte Art Celler kunne dog meget godt gives tilstrækkelig Styrke, naar Cellevæggene gøres tykke.

Men hvorledes behandle Bierne de tykke Cellevægge? Hvis de ere lave, anvende Bierne alt det overflødige Boks til Væggens Fortsættelse. Ere de derimod høje (f. Eks. 1 “), da er det den arbejdende Bi for ubekvemt at føre alt det afgangede Boks op til det Sted, hvor der kunde være Brug

for det. En større Del deraf klæbes da fast i Cellens Hjørner, hvor det selvfølgelig ikke gør nogen Nytte, naar Tablen er færdig.

Det kan dog meget godt lade sig gøre at frembringe stærke Tabler paa en Mølle, der giver tynde Cellevægge, nemlig ved at forøge Cellebundenes Tykkelse; men det er jo klart nok, at denne Maade er kostbar, fordi Tablerne derved blive tungere (der gaar færre til 1 \mathbb{R}). Det har derfor vist sig nødvendigt at gaa ned til højst 6 Normaltabler til 1 \mathbb{R} , hvis Cellevæggene vare tynde, medens man kunde have over 7 til 1 \mathbb{R} , hvis Cellevæggene vare tykke.

Kunsttablerne skulle jo ikke benyttes til Prydelser i et Bieri men til Grundlag for gode Boksstabler. Vi tilraade derfor vore Læsere, naar de om kort Tid skulle købe Kunsttabler efter Prøve, først at forlange Tabler af ublandet Bivoks. Dernæst at kræve saa stærke Tabler, at de kunne taale Bierens Vægt under Udbygningen (6 Normaltabler til 1 \mathbb{R} hvis Cellevæggene ere tynde, 7 hvis Cellevæggene ere tykke) og endelig at anvende vandret Traadning eller Krydsstraadning i Tablerne (ikke lodret Traadning). Følges disse Regler, da ere vi overbeviste om, at Nedfald af Kunsttabler vil blive aldeles ukendt. Vi ere overtydede om, at Bedømmelsen af Kunsttabler ved vore Udstillinger ogsaa lidt efter lidt vil følge disse Regler.

I lave Honningrammer kan man godt anvende tyndere Tabler og særlig bør man i Delinger bruge saadanne tynde Tabler (10—12 Normaltabler til 1 \mathbb{R}), da Tablehoningen derved bliver smukkere, og disse Rammers ringe Højde ikke kræver saa stor Styrke af Tablerne.

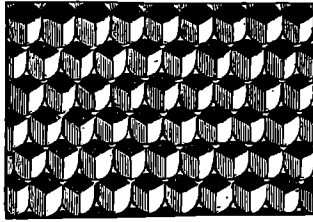

Fig. 2. Naturlige Cellebunde (Dunham-Celler, runde).

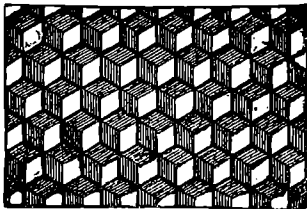

Fig. 3. Naturlige Cellebunde, 6-kantede Celler.

Opvarmning af Bier.

Af Rud. Dathé, Eystrup (Centralblatt).

Allerede i Vinteren 1889—90 indrettede jeg mig et Bihus med Opvarmning. Jeg kunde dog ikke foretage nøjagtige Forsøg, da det ikke blev færdigt i rette Tid; men jeg besluttede i den følgende Vinter at fore-

tage videregaaende Forsøg, og jeg er nu kommen til det Udslag, at jeg ikke vil eller kan anbefale Opvarmning. Dermed vil jeg vel ikke sige, at Pastor Weygondts Sagttagelser i denne Retning ere fejlagtige; men det er altfor kostbart og tidsspildende nøjagtig at følge alt, hvad han foreskriver ved Opvarmningen, og hvis ikke dette gøres, blive Følgerne uberegnelige, og Overvintringen mislykkes. Efter min Erfaring passer Opvarmningen ikke for Biavl i det store eller for de Biavlere, der skulle have Udbytte heraf. Muligt kan den passe for en eller anden Biven, som kan overvintre et Par Bisfamilier i sit Værelse, og som har Tid til nøje at følge de givne Forskrifter; men forøvrigt har Opvarmningen ingen Betydning. Opvarmede Bier maa uafbrudt gives Vand, ellers faa de Bugløb. Har man mange Bisfamilier tager dette Tid. Tillige maa man ved Fodring og Blanding om Vinteren være i høj Grad forsigtig. Forsommer man dem i nogle Dage, blive de urolige, og naar man atter vander dem, flyve mange ud og gaa tabt.

At Bierne ved Opvarmning virkelig fortære bethdelig mindre end uden denne, derom har jeg overbevist mig. Indtil Slutningen af Februar var deres Tilstand i det hele tilfredsstillende. Rigtig nok viste der sig Spor af Bugløb, men dette hidrørte maasse fra, at jeg ikke havde vandet dem i rette Tid. Efter den Tid bleve Familierne svagere og svagere for hver Dag og stærkt angrebne af Bugløb.

Sidste Foraar var jo uheldigt. Endogsaa de ude overvintrede Familier led jo meget. De holdt sig dog rolige, men uden at gaa fremad. De opvarmede Familier bleve derimod daglig svagere. Allerede i Begyndelsen af Martz havde disse en Mængde Yngel, som dog lidt efter lidt spandt bort, saa at de efter nogle Ugers Forløb slet ikke havde tilvækket Yngel. Og fandtes stadig, ogsaa Larver; men disse forsvandt uden at opnaa fuld Udvikling, naaget der hverken mangede Honning eller Pollen. Tilfids tog Bugløb saaledes Overhaand, at jeg maatte forene flere Bisfamilier, da jeg ikke kunde vente ringeste Udbytte af alle de svage. Dgaa de ude overvintrede udviklede sig langsomt; men jeg mistede dog af disse 200 Familier ikke en eneste. Da Vejret blev bedre, udviklede de sig raske.

At det er gaaet ligesaa hos andre Biavlere, har jeg erfaret gennem mundtlige og skriftlige Meddelelser. Vi have alle gjort de samme sørgelige Erfaringer om Opvarmningen. Det er jo muligt, at jeg ikke har haft alt indrettet nøjagtig efter Forskrifterne; men jeg vil i ethvert Tilfælde

raade enhver, som ønsker at gøre Forsøg i denne Retning, kun at prøve med nogle faa Familier. Kulde stader ikke Bierne faa let. Ere de kun godt indpakkede og forsynede med rigeligt Foder, lide de ingen Nød. — Dgaa sidste Efteraar har jeg indsat Bistader i mit ny Stenhus, der er indrettet til Opvarmning. Jeg haaber, at Bierne der skulle befinde sig vel, godt beskyttede imod Uvejr, men uden Opvarmning.

* * *

Ovenstaaende Udtalelser af en af Opvarmnings-Teoriens ivrigste Tilhængere, ere et meget vægtigt Indlæg i denne Sag. For os komme disse Erfaringer ikke overraskende, da vi aldrig have troet paa Opvarmnings praktiske Betydning. Vi antage imidlertid, at de ville blive læste med Interesse og bidrage til at afstrække fra videregaaende Forsøg i denne Retning.

Red.

Dronning-Bink.

Af J. S. Cyrenius, Amer. Beckeoper.

Naar jeg fremdrager dette Emne, er det mere for at faa det omhyggelig bedømt end for at fremsette Regler, der bør følges. Thi at udelukke Dronningen fra Delinger, hvilket vistnok var den første Grund til Bruugen, har ingen Betydning for mig.

Jeg har allerede omtalt dets Brug for at finde og adskille Dronningen fra Familien ved at ryste Bierne ned paa et saadant Gitter mellem 2 Stader eller stille det ned i en Kasse, saaledes at Arbejderne gaa igennem det og efterlade Dronningen bagved. Disse ere tilfredsstillende Maader til at finde frygtssomme Dronninger.

Vil man anvende det til Frembringelse af udslyngtet Honning uden Sværming, da kan man lige før Sværmingen dele Bierne og Yngelen ligesom ved Dannelsen af en Kunstsværm, i det man anbringer den halve Mængde Bier og Yngel i et nyt Rum og fylder det tomme Rum i begge Stader med tomme Tavler eller hele Kunsttavler. Derpaa sættes det ene som et Overrum ovenpaa det andet, adskille ved et vandret Dronninggitter. Dronningen bør findes i den nederste Afdeling. Denne Fremgangsmaade vil forhindre al Sværming, hvis den udføres i rette Tid, indtil Boligen (nederst) atter er fyldt med Yngel. — Vi have ikke taget noget fra dem. De

have Blads til Æg nedenunder og til Honning ovenover i de tomme Tavler eller Kunsttablerne, og efterhaanden som Ingelen i Overrummet løber ud, ville de faa mere Blads til Honning. Naar det igen er Tid at slynge ud, tag da omtrent Halvdelen af Ingelen fra Ingelreden, anbring den i Overrummet og nedhæng i Stedet for tomme Tavler fra Overrummet i Ingelreden.

Dette Princip, at flytte en Del af Ingelen fra Ingelreden og ombytte den med tomme Tavler eller Kunsttabler med passende Tidsmellemrum, har hos mig fuldstændig hindret Sværming, og ved at anbringe Ingelen i Overrummet holder man Familien meget stærk og i travl Virksomhed. Under stærkt Honningtræk kan man tilføje endnu et Overrum.

Jeg anbefaler af ganske Hjerte Hr. Doolittle's Plan med at oplække Dronninger i Overrummet, og derfor anbringer jeg Indgangen til Overrummet modsat Indgangen til Underrummet. Næsten alle Dronninger ville da blive befrugtede og begynde at lægge i Overrummet. Dette kan da flyttes hen paa en ny Plads, og man har da en smuk Sværm med en ung læggende Dronning. Denne Fremgangsmaade kan gentages, hvis man ønsker fortsat Formercelse.

Kan ikke det samme Princip anvendes ved Delinger? Tag en Del af Ingelen bort fra Ingelreden, fyld ud med Tavler eller Kunsttabler som anført, sæt Delingsbalken paa, sæt Ingelen ovenpaa Balken eller ved Siden af Underrummet og ryst en Gang imellem de unge Bier ned i Underrummet eller lad dem selv gaa derind gennem en Vifælde. Paa denne Maade anvendes samme Princip, at borttage Ingelen for at hindre Sværming og tilbagegive den udløbende Ingel for at bevare Familiens Styrke.

Disse Fremgangsmaader passe for længere fraliggende Bierier. Jeg kan dog kun tale af Erfaring om Biablen for udslynget Honning.

Mit næste Fremskridt ved Hjælp af Zinken er ved Dronningavlen. Hvor ærgerligt er det ikke at finde en med en Sværm nylig udklækket Dronning eller alle de andre Dronningceller ødelagte! Jeg lavede derfor en Mængde Bure af Dronninggitter, der kunde lade Bierne passere ud og ind for at passe den deri indsluttede Dronningcelle, saa at denne kunde udklækkes, medens den var i Buret.

En Celle af en hvilkensomhest Alder kan anbringes i Buret, der er befæstet paa en Jærntraad og ved at dele en Langstroth-Ramme i 3 Dele ved Hjælp af 2 vand-

rette Vifter sømmede fast i Rammen kan man befæste 6 Bure i hver Del, altsaa 18 i hver Ramme. Saaledes kan man altsaa oplække en stor Mængde Dronninger paa 1 Gang i 1 Stade.

Sidste Sommer prøvede jeg dette for første Gang, og Udfaldet var meget tilfredsstillende. Enhver Celle, jeg ønskede at bevare, blev anbragt i Bur, og efterhaanden som de bleve udklækkede, kunde jeg antage eller kassere dem, hvilket jeg tidligere ikke havde kunnet faa let uden Bure.

Min næste Plan var at lave en Delings-Honningcæsse med behøvelig Bliskfylder og Zinkbund med et Flyvehul ud af Delingsbalken. Ved Hjælp af 1 saadan Honningcæsse kunne vi oplække Dronninger, faa dem befrugtede og til at begynde Æglægning, indespærrede i en eneste Deling.

Dernæst jaldt det mig ind at benytte et Zink-Zindstud, da jeg tænkte, at det i mange Henseender vilde være mere virksomt end et Zindstud af Træ. For at faa Dronninger befrugtede behøve vi kun at nedskyde Zinkzindstudet foran den bagerste Table forsynet med Dronningcelle eller ubefrugtet Dronning og med en særegen Indgang. Vi ville da snart paa den Table have en læggende Dronning. Saaledes kunne vi med nogle faa paa denne Maade indrettede Stader sikre os Befrugtningen af et stort Antal Dronninger i Løbet af kort Tid uden at forstyrre Stadet mere end ved Oplækning af en Dronning i et Overrum.

To eller flere Dronninger kunne holdes i 1 Stade ved Hjælp af Zinkzindstud. Zindstuddene kunne laves af tynde Trælister med smalle Zinkstrimler for at spare Udgift.

Honning-Eksport.

Af Frank Wendt.

Ved sidste Delegeretmøde i Nyborg blev Spørgsmaalet „Honningens Afsetning“ forhandlet, og under Forhandlingerne blev af nogle Delegerede anbefalet Export til England. Foranlediget heraf lovede jeg at henvende mig til Landhusholdningssekskabet med Anmodning om at formaa den i England ansatte danske Statskonsulent til at søge de fornødne Oplysninger om, hvorvidt Export af Honning kan lønne sig.

J Henhold hertil tilstillede jeg Landhusholdningssekskabet en Skrivelse, hvori jeg omtalte den Fremgang „Danmarks Biablenforening“ i de sidste Aar havde fremvist, dens Virksomhed, Forøgelse af

Medlemmer m. m. og som Følge deraf den forøgede Hønningproduktion, men som en vis Tid paa Aaret kom i større Mængder paa Markedet, hvoraf Forhandlerne benyttede sig, saa at Priserne daaled under Hønningens virkelige Værdi. Denne Nedgang i Priserne var især iøselig for Smaa-kaarfolk, som ikke havde Naad til at afvente bedre Priser.

Jeg omtalte derefter, at der i selve Foreningen flere Gange og sidst ved Delegeretmødet i Nyborg var forhandlet, om Eksport af Hønning til England kunde lønne sig, og anmodede det kgl. Landhus-holdningselskab om at stille den i England ansatte Statskonsulent Faber som Opgave at samle alle fornødne Oplysninger i den angivne Retning.

Under 17de Novbr. d. A. har jeg fra Landhusholdningselskabets Sekretariat modtaget følgende Skrivelse:

„Kære Hr. Gartner Wendt!

Deres Spørgsmaal angaaende Markedet for Viablsprodukter i England skal blive tilfjstillet Konsulent Faber, der sikkert som sædvanlig vil søge at fremstafte bedst mulige Oplysninger.

Deres hengivne
S. E. la Cour.“

Hvillet jeg herved har den Fornøjelse at meddele de Delegerede og Tidsskriftets Læsere med Tilføjelse, at saasnart de ventede Oplysninger fremkomme, skulle de blive offentliggjorte heri Tidsskriftet.

Dødsfald.

Jvar S. Young døde i Kristiania d. 10. Decbr. 1891. Han blev født den 1. April 1837 og naaede saaledes en Alder af næsten 54 Aar. I 1882 blev han Viabler og fastede sig med stor Begejstring over denne Syksel. 1884 blev han Medstifter af „Den norske Viabler-Forening“, hvis Leder han i adskillige Aar maatte anses for. Han udgav samme Aar en kort Anvisning til Viabl og i 1885 begyndte han Udgivelsen af „Tidsskrift for Viabls“, hvis Redaktør han vedblev at være i 5 Aar. Han har saaledes udfoldet en betydelig Biskomhed til Viablens Fremme i Norge. Den afdøde var i Besiddelse af en sjælden Energi og stor Kærlighed til Viablsagen; men han var ikke modnet som Viabler gennem mangeaarig Erfaring. Derfor blev Sagen i flere Retninger uheldig paabegyndt, og især viste det sig skabne-svangert, at den afdøde arbejdede for at centralisere Foreningens Ledelse, saa at Kredse blev uden Indflydelse. Dette

Fejlgreb førte til stor Splittelse blandt de norske Viablere og medførte Youngs Tilbagetræden fra Redaktørposten Decbr. 1889. Han vedblev dog lige til sin Død at virke som Foreningens Forretningsfører.

Vort Broderland taber i ham en ihærdig Arbejder for Viablsagen. Vi ville udtale Ønsket om, at hans Gerning maa blive fortsat saaledes, at den snart maa føre til enigt Samarbejde mellem de norske Viablere.

Ekko fra Staderne.

Jaarup, Rodkarsbro, 3. Decbr.

Jeg kan meddele, at min Bigaard i Sommer er vokset fra 2 Familier til 11. Jeg havde en Kube der sat paa Kasse til Nedbygning gav c. 70 \mathcal{R} Hønning og en Sværm, men den arbejdede ogsaa ganske ualmindeligt. Jeg har frelst 6 Familier fra Svobldøden, men da jeg fik dem vel fildigt, saa ere flere af dem noget smaat indvintrede; dog har de ikke nødig at fulke ihjel, om Vinteren ikke bliver altfor stræng; de naaede at tage 8 a 12 \mathcal{R} Sukker hver og desuden har jeg lagt Skandisage til dem alle; dermed haaber jeg at holde dem i Live, til jeg kan begynde at give dem igen.

Den mig tilsendte Røggblæser bliver jeg vist glad ved, naar jeg lærer lidt bedre at bruge den. Den fuldkomne Jodrer finder jeg ogsaa ganske udmærket. Jeg har haft Eks. paa, at en Familie har tømt den fra Morgen til Middag. Jeg vil til Foraaret have nogle flere af dette snilde Apparat. Jeg har prøvet at blæse flere Familier ud med Røg, men er kommen til den Erfaring, at Bierne hellere sidde i Kuben og dø end forlade den. Derimod har jeg trommet 11 Familier ud, det gaar prægtigt. Jeg har ogsaa forsøgt Dronning-Judfjrelse, Forening o. L., alt efter Deres „Fører“ og Bitidendes Anvisning, og jeg maa sige, at følges Anvisningen nøjagtig, da vil man al Tid have Held med sig i sine Eksperimententer. Gørh.

Sausø, 10. Dec.

Naar der spørges om, hvilke Stader man bør begynde med, vil vistnok enhver, som har prøvet den lave Normal-Ramme anbefale denne; men da en stor Mængde er bleven befængt med de saa gængse 10 \times 12" (deriblandt ogsaa jeg), fandt jeg paa at vende Tavlen paa Siden, hvorved jeg altsaa faar 12 \times 10", og jeg har været særdeles vel tilfreds dermed; man opnaar i det væsentlige de samme Fordele som ved Normalmaalet (som man nok ogsaa i Førstningen vendte den gale Vej).

Jeg synes at have bemærket, at Bierne holde sig mere folkestærke, desuden finder jeg, at Huset bliver kønner, men i hvert Fald staar bedre, da det bliver mere kvadratisk. Hvorfor jeg vil raade de mange, der ere begyndte med 10 × 12" til denne Forandring i deres fremtidige Huse, de ville jo kunne benytte samme Table, Slynge-Maschine m. m.

L. J.

Grenaa, 13. Dec.

Det milde Vejr har været godt for Bierne. I Begyndelsen af November saa jeg dem jævnlig ude. Og saa i Begyndelsen af December have enkelte Stader holdt Udflugt.

N. C. N.

Faarup, Viborg Amt, 19. Decbr.

Saa vidt jeg kan forstaa, vil her paa Egnen snart komme rigtig Fart i Biavlen. En Mængde bestille sig nu Bistader, og Efterspørgslen efter Bier er saa stor, at det næsten er umuligt at opdrive en Familie til Røbs.

Den 6. Decbr. vare mine Bier ude paa Kænsning, og det samme var Niels Westergaards, Windum.

J. B. Ørsk.

Langslev, Hadsen, 21. Dec.

Det er mig en Fornøjelse at sende Dem medfølgende Bestilling paa 25 L. f. B. Maaske der kommer flere. Det har været let at faa disse, uagtet Medlemsstallet her ikke er meget over 50; men der er mange, som ville være Eneholdere af Bladet.

Jens Jensen.

Fra Kredse.

Asminderød-Fredensborg BF. afholdt i Følge „Hels. Dobl.“ i Søndags ordinær Generalforsamling i Asminderød Kro. Formanden, Suedker Christensen, Asminderød, takkede Forsamlingen, fordi den var mødt saa talrig og aabnede Mødet med et Leve for den danske Biavl. Til Dirigent valgtes Politibetjent Hansen, Fredensborg. Formanden oplæste det reviderede Regnskab, der godkendtes af Forsamlingen. Det vedtoges, at der gennem Bestyrelsen indføres almindeligt Brug af Kunsttabler blandt Foreningens Medlemmer. Betaling for disse indsendes til Formanden inden 1ste Marts 1892. Rent Voks modtages ligeledes til Ombytning med Kunsttabler. Det vedtoges at afholde en større Biavlerudstilling i Sommeren 1893. Udstillingen afholdes i Asminderød. Fra Murer N. Andersen, Danstrup, var indkommet Forslag om Ansættelse af en Vandrelærer i Biavl, der for

en fastsat Betaling kunde tilkalbes til Assistance for Foreningens Medlemmer ved praktisk Behandling af Bierne, hvor det maatte ønskes. Forslaget vedtoges. Til Vandrelærer valgtes Suedker Christensen. Det vedtoges at foretage en Optælling af Foreningens samtlige Bistader inden den 1ste Januar 1892. Optællingen foretages af Kredsformændene. Formanden oplyste, at Foreningen, der har bestaaet et Aar, tæller for Tiden 57 Medlemmer.

Til Formand genvalgtes Suedker Christensen, Asminderød. Til Revisorer valgtes Politibetjent Hansen og Drejermester Sorgenen, Fredensborg. Til Delegeret ved Hovedforeningens Centralmøde i Roskilde valgtes Formanden, til Suppleant Glarmester Hahnemann, Tikøb. Til Kredsformand for 1ste Kreds valgtes Lømrer Krüger, Asminderød, 2den Kr. Drejer Sorgenen, Fredensborg, 3dje Kr. Møller Sorgenen, Søholm, 4de Kr. Husmand Hans Frederiksen, Langstrup, 5te Kr. Gaardbestyrer Jens Hansen, Langerød, 6te Kr. Stenhugger L. B. Sørensen, Sørup, 7de Kr. Bager L. Larsen, Lønholt, 8de Kr. Glarmester Hahnemann, Tikøb, og 9de Kr. Gaardejer Frank, Horsørød.

Paa Forslag af Glarmester Hahnemann vedtoges det enstemmig at optage Hoffjægmester N. Brun, „Louisiana“, som Væksmedlem i Asminderød-Fredensborg BF.

Han Herredernes Biavler-Samlag d. 26. November 1891. Hr. Redaktør Ersklev! Jeg skylder Dem en Redegørelse for Biavler-Samlagets Virksomhed i Aaret 1891, denne tillader jeg mig herved at fremsende. — Først skal jeg da meddele, at Samlaget samtidig med Han Herredernes Landboforenings Dyrskue i Fjerritslev d. 17de Juni lod afholde en Biavlerudstilling. Skøndt man var henvist til at benytte en Ladebygning, kom Udstillingen dog til at se ret smuk og pyntelig ud, og i det hele maa det siges, at Udstillingen var meget vellykket. Straks efter dens Aabning afsendtes følgende Telegram til Hr. Kantor Ersklev i Kalundborg og Hr. Trafikchef Møller i Aarhus: „Her samlede Biavlere hilser Dem med Tak for midtær Virken til Biavlens Fremme i vort Fædreland“. — Fru Demant fra Dalumhus ved Charlottenlund holdt et udmærket smukt og interessant Foredrag over Biavl, hvorefter Præmierne uddeltes saaledes:

Til Udstillere udenfor Herrederne:

For Biavlsredskaber:

Uhrmager Præstmark, Hobro, 1. Pr. med Medalje; Fabrikant Nr. Pedersen, Eved, 1. Pr. med Diplom; Maskinbygger E. C. Damelsen, Holstebro, 1. Pr. med Diplom; Sadelmager Grønning, Vejrup, 2. Pr. med Diplom.

For Kunsttavler:

N. Jakobsen, Andar, 1. Pr. med Diplom; Fotograf Vorbed, Høstebro, 2. Pr. med Dipl.

For Mød, Høningvine o. l.

B. A. E. Müller, København, 1. Pr. med Medalje; Aug. Andersen, Slagelse, 1. Pr. med Diplom.

For Høninglager:

Bager J. Jensen, Faaborg, 1. Pr. med Dipl.

Vofale Udstillere:

For befolkede Viboliger:

Disse bedomtes ved Hjemmene af omrejsende Dominere. Der indkom 29 Begæring om Præmier og uddeltes der saadanne til følgende 16:

1. Pr. 13 Kr.: Kr. N. Kjør, Aggersborg, Ullerup, og J. Olesen, Gøttrup; 2. Pr. 9 Kr.: M. Zmer Ullerup; 3. Pr. 7 Kr.: M. Olesen, Klim, Jærnstøber Jørgensen, Hjerritslev, S. Bertelsen, Gøttrup, og O. And. Jensen, Thorup; 4. Pr. 5 Kr.: Kr. Sørensen, Holme, Høblager Jakobsen, Torslev, og J. P. Nielsen, Holme; 5. Pr. 4 Kr.: N. K. Pedersen, Torslev, L. K. Nielsen, Torslev, J. P. Himmelbo, Tommerby, og J. Andersen, Torslev; Dymuntrings-Pr. 3 Kr.: N. K. Nielsen, Klim Strand, og J. Kr. Andersen, Strøm.

Tomme Viboliger:

1. Pr. 6 Kr.: N. Styrbæk, Klim; 3. Pr. 4 Kr.: Jærnstøber Jørgensen, Hjerritslev; Dymuntrings-Pr. 2 Kr.: N. A. Justesen, Aggersborg.

Udflyngnings-Maskiner:

2. Pr. 3 Kr.: N. Styrbæk, Klim.

Udflyngt Høning:

1. Pr. 3 Kr.: N. A. Justesen, Aggersborg, og N. Hansen, Mjallerup; 2. Pr. 2 Kr.: M. Zmer Ullerup, og J. Olesen, Gøttrup; Dymuntrings-Pr. 1 Kr.: S. Bertelsen, Gøttrup.

Voks i Blokke:

1. Pr. 3 Kr.: N. Hansen, Mjallerup; 2. Pr. 2 Kr.: M. Zmer, Ullerup, og Gartner Jøppesen, Kofkedal.

Høningtager:

1. Pr. 5 Kr.: Lærer Leginds Hustru, Holme; 2. Pr. 3 Kr.: N. A. Justesen, Aggersborg; 3. Pr. 2 Kr.: Bager J. D. Nielsen, Thorup.

Mød.

1. Pr. 5 Kr.: Gartner Jøppesen, Kofkedal; 3. Pr. 2 Kr.: Kr. Sørensen, Holme.

Desuden tilkendtes Lærer Legind i Holme Danmarks Biavl- og Forenings Bronze-Medalje for Virksomhed til Biavlens Fremme i Han Herrederne.

Salt uddeltes som Præmier 150 Kr. i Penge samt Biavlskredstaber for 50 Kr.

Af Fru Demant er der i Juni Maaned afholdt 5 Foredrag paa forskjellige Steder her i Kredsen, og af Kredsens Formand, Legind i Holme, 1 Foredrag ved Landboforeningens Møde ved Aggersund i November Maaned. Kredsens Bandrelærer, M. Zmer af Ullerup, har ved 11 Møder givet praktisk Undervisning i Biavl. Naar hertil føjes, at Samlagets Medlemmer i Fællesskab har indkøbt Kunsttavler og Foderlandis, at Samlaget i Mar har forsynet 10 Smaa-kaarzmænd med befolkede Kubestader samt gratis forsynet 5 lignende med Vokstavlere, har De, Hr. Redaktør, omtrent Samlagets Virksomhed for i Mar. — Idet jeg slutter nærværende Redegørelse, tillader jeg mig paa hervedværende Kredses Begne at bringe

Dem som Redaktør af „Tidskrift for Biavl“ en oprigtig Tak for Deres Virksomhed med det Ønske, at De maa se Deres Arbejde for Biavlens Fremgang saaledes paaskønnet, at De med Glæde kan fortsætte samme gennem mange Aar.

B. A. Legind.

Rodkørsbro BF. stiftedes ved et Møde i Faarup. Der indtegnedes 23 Medlemmer med 12 L. f. B. Til Formand valgtes Lærer Gørh, Faarup, Rodkørsbro, til Næstformand Skomager Madsen, Bindum, Bjerringbro, og til Sekretær Ordejer Vinther, Bindum.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 1. Skønt jeg i ca. 18 Aar har drevet Biavl — rigtignok i det smaa — har jeg i afvigte Sommer for første Gang benyttet Kunsttavler. Jeg købte 1 B og bad om en Vare, som ialt tilfredsstillende de Fordringer, man kunde stille til Kunsttavler. Mine Stader ere lav Normal. Den 26de Juni lod jeg en Sværm gaa ind til 18 Tavler; den 28. tilfåa jeg Sværmen, og de 4 midterste Tavler vare faldne ned, idet de vare overrevne ca. 1½ Tomme under Tilhæftningspunktet. Ved senere Eftersyn viste det sig, at alle de øvrige Tavler vare strakte over 2 Tommer, saa Cellerne vare aldeles ubrugelige til Yngel, i al Fald fra oven til Midten. Den 13. Juli husede jeg en lille Sværm paa 2 Tavler, ingen af dem faldt ned under Udflyngningen; men da jeg i Slutningen af September fødrede rigelig, faldt de tre midterste Tavler ned, (anden, tredje og fjerde forfra). Tavlerne ere overrevne ca. 1 Tomme under Rammen, og Abningen er ca. 1½ Tomme; men Tavlerne staa lodret med den passende Afstand. Foderet findes i de nedfaldne Stykker. Marfagen maa vel være, at Tavlernes Smeltepunkt er for lavt o. s. v. Kan man sikre sig mod flige Uheld i Fremtiden? Er der Grund til at antage, at nævnte Bifamilie kan overvintre, naar der ellers intet er i Vejen med den? (R. C.) — S.: Den sendte Tavle ser ud til at indeholde ca. 50 % Cerecin og c. 10 % Harpiks. Derfor er dens Smeltepunkt jo saa lavt, at den let smelter, naar Bierne i Stedet komme i travl Virksomhed. Saadanne Tavler bør De ikke oftere købe. De ere jo trods deres Dykkelse helt gennemfugtige. Køb herefter kun Tavler af ublandet Vivoks og helst med temmelig tykke Cellerande. — Den omtalte Bifamilie kan meget godt overvintre med det tomme Rum under sig, da den i

det milde Efteraar uden Tvivl har benyttet Lejligheden til at flytte Foderet op fra den nedfaldne Bunte Tavler.

Nr. 2. Vær saa god at sige mig Deres Mening om Zieboldts Vandflaske til Blanding af Bier? (G. F. N.) — S.: Det nævnte Redskab ligner en lav Thepotte med en kort Tude, i hvilken er anbragt en Svamp, hvoraaf Bierne kunne hente Vand, naar Tuden befinder sig lige over Foderaabningen. Opfinderen antog, at alle Bifamilier trængte til Vand saa tidligt om Foraaret, at Bierne ikke uden store Tab kunde flyve ud. Hvis denne Antagelse var rigtig, vilde det omtalte Redskab være meget anbefalelsesværdigt. Det er muligt, at denne Antagelse passer i Bigaarde, der ere stærkt udsatte for Blæst. I mange, maaske de fleste, danske Bigaarde passer denne Antagelse ikke, idet Bierne i Almindelighed ikke behøve Vandfødring, før man tillige kan opmuntre til forøget Ingelansætning ved at give dem flydende Foder; men hertil behøves Vandflasken ikke. Vistnok hænder det undertiden, at et enkelt Stabe allerede i Februar eller Marts viser Tegns paa Torstnød. Denne Mangel afhjælpe vi da med „den fuldkomne Fodrer“ som har den Fordel senere at kunne anvendes til Foderfirup, hvortil Vandflasken ikke kan benyttes.

Nr. 3. Er en Pakramme af Papir god, og hvor tyk bør den være? (H. M.) — S.: Ja, en Pakramme af tykt Pap, 3—4" tyk, fylt med tæt sammenpakkede Papirstrimler eller Hættelje er en meget god Pakramme.

Nr. 4. Behøver Rammen 12" bred \times 10" høj Traadning og Hjørneklodser forneden? (H. M.) — S.: Ja 3 Traade paatværs men ikke Hjørneklodser forneden.

Nr. 5. Under hvilken Postekspedition hører Tranebjerg? (H. M.) — S.: Tranebjerg ligger paa Samsø og er selv Postekspedition.

Nr. 6. Hvad er Prisen paa de paa S. 202 omtalte Blifspande til 50 G Honning? (H. M.) — S.: De kunne lades af enhver almindelig Blifflenslager for c. 1,50 D. pr. Stk.

Nr. 7. Hvorfor hører man aldrig fra de fordoms saa bekendte store Bimænd trindt omkring i Landet. Flere af dem lovede dog senere at lade høre fra sig om de midlertidig gjorde Erfaringer og mulige Opdagelser!? (L. F.) — S.: Hvis den ærede Forespørger mener, at Bladet nu skulde indeholde færre originale Bidrag end tidligere, da tro vi bestemt at han har Ret. Vistnok indeholder det nu langt flere og større Artikler fra Udlandet; men dette hidrører fra, at dets Omfang er blevet

langt større end tidligere. Menes der med Forespørgselen kun at fremkomme med en Raamindelse til flere af vore dygtige Bivavlere, som have lovet Bladet Bidrag, da kunne vi derimod ganske slutte os til Opfordringen.

Nr. 8. Kan det gaa an at overvintre sine tomme Tavler i det fri, i en tæt Kasse ligejom et Bihus beklædt med Tagpap? (N. B.) — S.: Hvis Meningen med denne Hengemning er, at Tavlerne skulde udsættes for Frost, der skulde dræbe Mølæg og Larver, da tro vi ikke, at dette Middel forslaaer. Hvis Kassen kun benyttes, fordi den er et bekæmt Gemmested, saa kan dette være godt nok, naar der kun lægges en ikke for lille aaben Pose med Mastalin (10 Kv.) paa Bunden. Det holder Mølvene borte, netop naar Kassen er tæt.

Nr. 9. Mine Bier plages meget af Musvitter. Forstyrrer det ikke Bierne at bortjage Fuglene med Skud tæt ved Staderne? (N. B.) — S.: Skud kunne uden Tvivl forstyrre Bierne. Det er bedre at befæste et Stykke Hegns-Næt (2 Master paa 1 Tomme) omkring Flybebrættet. Fuglene kunne da hverken komme til dette eller til Stadets Indgang. Dette Næt beskytter tillige mod Mus.

Et og Andet.

Voks. Fra Hamborg meddeles, at egne Bivoks fra Tyskland i Nar fremkommer mere knapt end de foregaaende Nar. Prisen paa det straks pr. Kontant er 1 Kr. 30 D. Bivoks fra oversjøiske Havne er ikke fremkommet endnu, og det er en meget vanskelig Vare, da det ofte er blandet, det kan kun sælges efter tilsendt Prøve, saa Køberen selv bedømmer dets Kvalitet. Ceresin kan fortiden købes i prima garanteret Vare til 50 Ore pr. K.

Tolden paa Voks til Danmark er 6¼ D. pr. K og paa Kunsttavler 33 D. pr. K, saa de danske Kunsttavlefabrikanter ere godt beskyttede mod den udenlandske Konkurrence. R. Hansen, Bideby.

Modprisen for 100 Aar siden. 1791 findes i „Berlingste Tidende“ følgende Kundgørelse:

I Jarbergade Nr. 55 i den røde Bod i det grønne Hus, hvor Treanglen ses over Døren, bekommes gammel Mød til 10 a 12 St. Botten, 10 Nar gammel Mød til 20 St. Flasken.

Et stort Bieri. Gleanings giver en interessant Beskrivelse af Mac Intyre's store Bieri i Kalifornien. Dette har en fortrinlig Beliggenhed i en særdeles frugtbar Dal med nærliggende lave Bjerge,

der frembringe en umaadelig Mængde af honningrige Planter. Det mærkbærdigste ved Beretningen er dog nedenstaaende Tabel over Udbytten i de sidste 16 Aar:

Aar.	Regn i Tommer.	Antal Familier.	Gennemsnits Udbytte $\text{\textcircled{R}}$ pr. Fam.
1876	21 $\frac{1}{4}$	150	200
1877	4 $\frac{1}{8}$	300	0*
1878	20 $\frac{1}{4}$	150	275
1879	12 $\frac{3}{4}$	300	0*
1880	22 $\frac{7}{16}$	200	175
1881	13 $\frac{5}{8}$	400	20
1882	11 $\frac{1}{2}$	120	15
1883	11 $\frac{3}{4}$	150	40
1884	41 $\frac{1}{4}$	160	100
1885	8 $\frac{7}{7}$	200	0*
1886	28 $\frac{5}{3}$	240	175
1887	16 $\frac{5}{3}$	330	10
1888	20	400	50
1889	24 $\frac{3}{8}$	420	36
1890	39 $\frac{1}{2}$	430	60
1891	19 $\frac{3}{8}$	450	21

I de med * betegnede Aar døde Halvdelen af Bifamilierne. Redaktionen af Gloa- nings talder det et „Mønster-Bieri“, og det er det maaste ogsaa, naar man kender Forholdene rigtig. Det ser jo ud, som om Regnmængden har en væsentlig Indflydelse paa Udbytten, idet dette er slet i tørre Aar; men der ses dog ogsaa Eksempler paa et temmelig ringe Udbytte i vaade Aar. Beregnes Gennemsnit for alle 16 Aar, bliver dette dog kun c. 53 $\text{\textcircled{R}}$ pr. Stabe, uagtet Egnen beskrives som en af de honningrigeste i Verden. Man skulde næsten tro, at dette Bieri dreves med Sværmebiavl, og at man i slette Aar lod det halve Antal Bifamilier sulke ihjel. Dette kan dog næppe tænkes i et „Mønster-Bieri“; men det ser unægtelig højt besynderligt ud, at man i en Bigaard, der undertiden giver et saa kolossal Udbytte (i et enkelt Aar 41,000 $\text{\textcircled{R}}$) har et saa forfælsligt Stabeantal. Der er jo ellers noget trøstende i at se, at vi dog i vore bedste Bigaarde ikke staa saa særdeles langt tilbage for Kalifornien, der kaldes Biablernes Eldorado; thi det er ikke ualmindelig hos os i en længere Aarvælte at have et Gennemsnits-Udbytte af over 40 $\text{\textcircled{R}}$ pr. Stabe.

Gavnlig Vink.

Vejret (21. Decbr.) har i den sidste forløbne Maaned fremdeles været mildt med 2–6° varme om Dagen, omtrent ved Frysepunktet om Natten. Først d. 17. Decbr. sank Varmegraden til et Par Graders Frost efter en temmelig stærk Storm, der havde været i 2 Dage. I saadant mildt Vintervejr er Biernes Forbrug af Hømting meget ringe, der er derfor endnu ingen Grund til at træde hjælpende til hos alle Bifamilier, der ere indvintrede med nogenhinde tilstrækkeligt Forraad.

Sne kan jo nu ventes hver Dag, og da den under uheldige Forhold kan være en farlig Hjende for Bierne, skulle vi omtale disse Forhold nærmere. Naar Solen i soldt Vejr skinner klart paa Sneen omkring Staderne, tilbagekastet Solstrålerne ofte saaledes, at de lyse gennem Stadets Indgang og løfte Bierne frem til Hensjelsesudflugt. Dette bør saa vidt muligt hindres, fordi et stort Antal Bier ville blive paa Sneen. Indgangen bør dog ikke lukkes, da dette vilde hindre Luftfornyelsen i Stadet. Derimod kan man indskrænke dens Bredde til 6" og anbringe et Skjggebræt (se Fig. 4) paa Skybrættet, saaledes at Luften har Udgang til Stadet under dette Bræt. Skjggebrættets Størrelse maa rettes efter Skybrættets Størrelse; men det maa helst være 10" langt og 4" bredt. Det sammesjait paa 2 firkantede Lister, een ved hver Ende. Disse Lister ere i den mod Stadet vendende Ende $\frac{1}{4}$ " høje, i den udad-

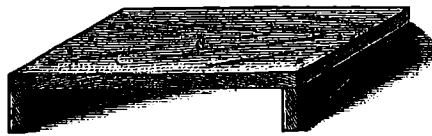

Fig. 4. Skjggebræt.

vendende Ende 1" høje. Naar Skjggebrættet lægges tæt op til Indgangen, hvilede paa disse Lister, danner det altsaa en forstættelse af Indgangen, som i høj Grad bidrager til at holde Vysstrålerne ude, men dog giver Luften Udgang. Da disse Skjggebrætter tillige beskytte imod Blæst,

bør man helst nu anbringe dem paa deres Plads og ikke borttage dem, for der maatte indtræffe Dage med mildt Vejr uden Sneedække; thi paa saadanne Dage vilde en Hensjelsesudflugt være gavnlig for Bierne, hvis de søle Trang dertil. Man bør altsaa ikke søge at løfte Bierne til en saadan Udflugt paa anden Maade end ved Borttagelse af Skjggebrædderne. Disse anbringes igen ved Solnedgang.

Fodring. Ingen Bifamilie, der er indvintret med mindst 15 $\text{\textcircled{R}}$ Forraad, vil endnu i denne Maaned behøve at fodres, og det er heldigst for Biernes Overvintring, hvis man helt kan undgaa at forstyrre dem i den kolde Aarstid. Har en Biavler imidlertid været saa ufornuftig at indvintre en enkelt Bifamilie med altfor ringe Forraad (7–9 $\text{\textcircled{R}}$), da kan Familien allerede i Slutningen af Januar være nærved at omkomme af Hunger. I dette Tilfælde bør man fodre Bierne ved paa en stille Dag forsigtig at optage den Prop eller de Klude, der lukke Stadets Foderaabning. I denne kan man derpaa nedlægge $\frac{1}{2}$ $\text{\textcircled{R}}$ kandisflage eller Tavlehøning saaledes, at Bierne have fri Udgang til den. Derefter lukkes Foderaabningen atter ved omhyggelig Pakning, saa at Varmen fra Biflyngen ikke kan trænge ud ad denne Vej. Hver 14de Dag ser man til denne Foderklump og fornyer det forbrugte. Flydende Foder bør aldrig anvendes i den kolde Aarstid.

Kandisflage. I en Gryde helles $\frac{1}{2}$ Pot varmt Vand og deri under Omrøring 5–6 $\text{\textcircled{R}}$ lyst Kandisgrus eller hvidt Sukker. Det smeltes under

jævnlig Omrøren over Svag Fib. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøle. Naar Siruppen i Gryden begynder at stivne, vil den blive lysere. Man rører den da paany og hælder den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter $\frac{1}{2}$ Times Forløb har man da i hver Tallerken en sprød kandistage, som let kan brydes med Hænderne eller støres med en Kniv. Papiret hindrer Sukkeret i at klæbe ved Tallerkenen.

Indgangene bør holdes aabne for at sikre den daglige Luftfornylse. Hertil udtræves vel ikke nogen meget stor Aabning, men jo mindre denne er, des lettere sker det, at den tilstoppes af døde Bier og Boksfluml. Derfor foretrakke vi at holde Indgangen aaben paa denne Maad i en Bredde af 8". Hos Stader, der staa stærkt udsatte for Bæst, kan der dog være Anledning til at indskrænke Bredden til 4"; men man bør da jævnlig med en blød Pind renske Indgangen, for at Luftfornylsen kan foregaa uhindret. I modsat Fald udsætter man sig for, at Bierne blive urolige og komme frem i foldt Vejr, hvorved mange gaa til Grunde.

Brevkasse.

Medlemsfort. Disse forlanges derved, at vedkommende Medlem henvender sig til sin Kredsformand og godtgør, at han er Medlem for 1892. Kredsformanden skriver da paa det gamle Korts Bagside: „Medlem for 1892“ og derunder sit Navn. Kun i det Tilfælde, at Medlemsfortet er bortkommet, eller naar et nyt Medlem indtræder i DBF., udstedes ny Medlemsfort.

Ny Medlemmer af DBF. kunne hos vedkommende Kredsformand erholde frit udleveret DBF.'s Love og Smaasfrister, naar de kunne bevise deres Medlemsret. I Egne, hvor en saadan Kredsformand ikke findes, kan Medlemmer ligeledes faa Lovene og Smaasfrister tilsendte, naar Postbilletteringen indsendes til DBF.'s Sekretær. Fra ham kan ogsaa Bestkriftet leveres frit til ny Medlemmer.

De **Kredsformand**, som ikke have tilstrækkelig Dplag af Smaasfrister og Love, kunne erholde saadanne hos DBF.'s Sekretær, naar de opgive det Antal, som de formentlig ville faa Brug for.

Manglende Numre. Overbestyrelsen for Postvæsenet har under 9. Febr. 1889 meddelt DBF.'s Sekretær, „at det jaavel med Hensyn til uabonnerede som abonnerede Aviser er en Tjenesteplicht for Posthusene at føre Kontrol med, at samtlige Numre af et Blad komme den, til hvem Bladet er anmeldt, henholdsvis Abonnementen, i Hænde, samt i Tilfælde af, at noget Nummer maatte mangle, at rekvirere dette ved Afsendelses-Posthuset.“

Hvis et Postkontor eller et Landpostbud allsaa nægter at skaffe et saadant manglende Nummer, fordi Bladet er bestilt hos Sekretæren, -- da bede vi Vedkommende om at vise Postbudet eller Posthuset denne Skrivelse. Nægtes det da alligevel at skaffe Nummeret, da bede vi om at faa Meddelelse derom. Vi skulle da sørge for, at vedkommende Embedsmand bliver draget til Ansvar for sin Pligtforsemmelse.

Kuponen paa dette Blads Side 19 er bestemt til at afklippes for hos Kredsformanden at bevise vedkommende Holders Medlemsret, hvis Bladet ikke er bestilt hos ham. Paa lignende Maade kan denne Kupon anvendes til at indsendes til DBF.'s Sekretær, hvis den paagældende Egn ikke har nogen Kreds.

Kundgørelser.

Et større Parti

hvid Honning

fra Kredsforeningen for B. Høisinge og Omegn er til Salg ved Henvendelse til **Hans Jørg. Hansen**, D. Høisinge pr. Højrup. Prøver og Pris paa Forlangende.

100 Pund ekstra fin hvid Honning og c. **90 Pund** meget lys gul Honning er til Salg a 50 Ø. hos **Murmeester Chr. Christensen**, Højbjerg, Naarup.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Blavsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktør: HJ Stålhammar i Gøteborg. Pris 120 Ø. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

En Chliché

hvormed hoesstaende Billeder kan trykkes, faas hos Erstlev, Kalundborg, for 5 Kr.

Indberettede er Gølber af bedste Etæscuplar af „Tids-
skrift for Biavl“ og berbet Medlem for 1892 af
Danmarks Biavlere-Forening

Kreds

Ne

Kupon til Afklipping.

Garanteret ægte Bivoksstavler

(Erfolgsmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunststavle ved Jubileumsudstillingen i Nyborg 1891)

anbefales til billigste Priser. -- **Boks** modtages som sædvanligt til Fabrikation, helst inden 1. April.

Kompositions-Kunsttavler

(forbedrede siden i Sjor) anbefales ogjaa til billigste Priser.

Udtaar ved Odder, Januar 1891.

N. Jacobsen.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for Agerbrug og Kvæghold, Havebrug samt Landbrugets Bierhverv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Ore Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Ore og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for **2 Kr. hele Aaret**, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, **Fr. Dehlerich**, Nærum ved Solte.

Prøvenumre af forrige Mængd sendes frit.

Danske Bivenner,

som ønske at abouere paa „Den norske Bivler-Forening“s Organ „Tidsskrift for Biskjætsel“, kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale **2 Kr. pr. Aar**. Vil man derimod tillige blive Medlem af „Den norske Bivlerforening“, maa man indsende **3 Kr.** til Foreningens Forretningsfører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for Biskjætsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen i Kristiania.

Bigården,

Tidning for biskötare, utkommer under år 892 den 1. i hvarje måned. Pris per år **En krona**. Erhållas på alla postanstalter. Udgifvare: **J. Michal** Livköping. Pröfnummer på begäran gratis.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Nar til billigste Pris hos Smeder **J. C. Olsen**, Hvilested pr. Sellested. Boks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks sendes.

Forenings-Meddelelser.

Paa Grund af Alder og Svaghed trækker jeg mig tilbage fra Deltagelse i den offentlige Virksomhed til Bivlens Fremme fra Ulytaar 1892.

Erhbødigt

D. Therkelsen,

Kæretsmager, Nyomgaard St.

Alle Bivenner og Bivlere i **Svendborg-Kreds**en kunne faa god Undervisning i praktisk Bivavl, naar de henvende sig til Foreningens Formand, **Jens Dreier**, St. Jørgensbjerg, Svendborg.

Kolding og Omegns BF. Tirsdag d. 5. Januar 1892, Eftermiddag Kl. 1 holdes Generalforsamling i Forening med et Bimøde i Hr. Lærer Dues Skole i Kolding, hvor Regnskabets fremlægges, Beretning om Centralmødet, Kob af Kunsttavler afgøres, Bestilling af Staber og andre Redstaber modtages, og iøvrigt lægges Plan til næste Aars Virksomhed. Venner af Bisagen indbydes.

M. J. Lindelof.

Bester Lørsløv og **Omegns BF.** ved Mariager oprettedes ved et Møde d. 13. Decbr. Indmeldelser modtages af

Lærer **Chr. Sald**, B. Lørsløv, Mariager.
Standerborg Amts BF. afholder Bestyrelsesmøde Torsdagen d. 14. Januar Kl. 12 i Allee-gade Nr. 67, Horsens, hvor Planen for Foreningens Virksomhed for indeværende Aar vil blive lagt. De, som i Aarets Lob disse Bivlermøde afholdte, maa samtidig derom indgive Begæring.

Mads Hansen.

Svendborg Amts BF. holder Aarsmøde Søndag d. 10. Januar 1892, Form. Kl. 9½ hos Gæstgiver Pedersen, Torvet, Svendborg. Regnskabets fremlægges og Bestyrelse vælges. Der tages Beslutning om Udstilling i 1892. Repræsentantskabet bedes møde fuldtaligt.

Fr. Pedersen, j. L. Jmd.

Indhold af dette Numer.

Udminderod-Fredensborg BF.	15
Biaaret 1891	9
Bieri, et stort	17
Dronningavl, af G. M. Doolittle	7
Dronning-Zink, af F. H. Gyrenius	12
Dødsfald (Hvar S. Young)	14
Effo, af Gørh, L. F., N. C. R. og Jens Jensen	14
Gavnlig Vint	18
Han-Herredernes BF., af B. A. Legind	14
Hønning-Ekspert, af Frank Wendt	13
Hønningspande	17
Kunsttavleprøver, af R. Gjording	9
Kunsttavlers Bræg	10
Langstroth, L. L.	5
Mødprisen for 100 Aar siden	17
Redsaldne Tavler	16
Opvarning af Bier, af Rud. Dathe	11
Rakramme af Pap	17
Rammemaal	17
Rødkærøbro BF.	16
Randflaske, Ziebolts	17
Boksprisen, af R. Hansen	17

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kunngjællere ontages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de sidste indrykkelser.

Cellernes Størrelse.

I vor Tid da kunstige Boksletter anvendes saa almindeligt ved Biavl, at det i flere Egne af Landet næsten er et Særsyn at se en Bokslette, som Bierne have bygget uden en saadan Hjælp, kan det snart blive et brændende Spørgsmaal: Hvor store skulle Cellerne være for at give de bedste Arbejdersceller? Man maa nemlig ikke tro, at Cellestørrelsen i de

Kunstletter, der forhandles hos os saavel som i andre Lande, er

nøjagtig ens, om end Forskellen for vort Dje kunde synes meget ringe. Man har rigtignok en Gang troet at kunne oplætte en større Virace ved lidt efter lidt at faa Bierne til paa Kunstletter at bygge stedse større Celler, der ved at benyttes til Ungel skulde give stedse større Bier. Af disse Kæmpebier haabede man saa at faa udrettet et Kæmpearbejde. Dette Haab have Forsøgene forlængst slaact til Jorden; men Sorgen derover bør ikke være stor, da vi Biavlere, som stadig iagttage de flittige Honningbier, vistnok ville erkende, „at de

allerede nu i den trable Aarstid udrette et „Kæmpearbejde“. Vi kunne derfor vel være tilfredse med dem trods deres Lidenshed. — Det er dog ikke fjældent at høre Biavlere, der skulle dømme om Kunstletter, udtale den Dom, at de synes „Cellerne ere for smaa“, derimod hører man yderst fjældent, at nogen finder dem for store. Vi tro derfor, at der paa dette Punkt kan behøves en Ketteknor, og denne skulle vi søge i det følgende at give.

Ved Maaaling af flere Hundrede naturlige Arbejdersletter har man (og saa vi) fundet, at der i Gennemsnit gaar

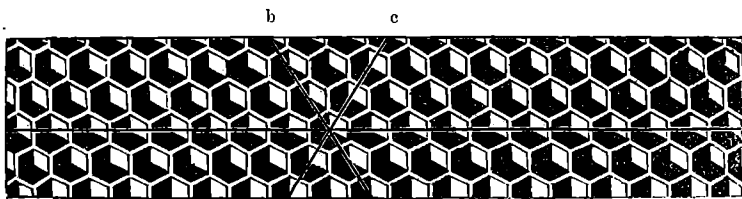

Fig. 5. Kunsttable med naturlig Binde og 6 fantebe Celler.

5 Celler paa en dansk Tomme, naar Cellerne maales tværs over de 2 ligeløbende Bægge, altsaa vandret i Fig. 2 og Fig. 3. I høstaaende Fig. 5 ses Maaletretningen a angivet ved den forte Tværlinie. Den der fremstillede Table har c. 29 1/2 Celler paa 6". De 2 skraa Linier b og c angive Maaletretninger, i hvilke Maalet ligeledes gaar tværs over de parallelle Sider. Alle disse 3 Maaletretninger bør vise det samme Antal Celler paa ens Længde. En ringe Forskel vil dog næppe have nogen Betydning; men vi have haft Eksempler paa, at

Hovedretningen for Maalet a har vist 33 Celler, medens de 2 andre Maaletretninger kun havde 30 Celler paa 6". En saa stor Uregelmæssighed kunde ikke antages at findes i Valernes Gravering, og det viste sig da ogsaa ved en nøjere Undersøgelse af Valserne, at alle 3 Maaletretninger havde 30 Celler paa 6". Fejlen i Tabellen hidrørte derfra, at den Arbejder, som tog imod Tabellen fra Maskinen, havde truffet for stærkt i den bløde Table og derved formindstet Cellernes Bredde saa betydeligt paa den ene Led. Da Cellestørrelsen ved denne Trækning blev meget lidet forandret, fordi Cellen tabte i Bredde, hvad den vandt i Længde, er det rimeligt nok, at saadanne Tavler vare brugelige trods deres Uregelmæssighed. Da denne dog uden Tvivl volber Bierne Ulemper, er der imidlertid ingen Grund til, at Biavleren skal finde sig i slige Fejl, der alene hidrøre fra Mangel paa Omhu hos Tavlefabrikanten. Vi tilraade derfor ved Bedømmelsen af Tableprøver at maale Cellerne paa alle disse 3 Led og kræve at de i alle disse Retninger vise c. 30 Celler paa 6". Der kan dog være ikke saa ringe Forskel paa de naturlige Celler, nemlig fra 31 til 28 Celler paa 6 Tommer. De naturlige Drone-tavler kunne dog være endnu mere forskellige, ligesaa 27 til 22 Celler paa 6". Naar man nu lægger Mærke til denne overmaade ringe Forskel paa de største Arbejderceller (28 paa 6") og de mindste Droneceller (27 paa 6"), da maas man blive i høj Grad betænkelig ved enhver Bestræbelse for at saa Kunsttavlernes Celler forstørrede. Ganste vist er Forfælleren paa Arbejderceller og Droneceller gennemsnitlig større, nemlig 30 og 25 paa 6"; men den er dog ikke større end, at en Strækning af Tabellen under Udbygningen let kan gøre den øverste Halvdel eller Treiedel af Cellerne uskikede til Arbejdsringel. Vi have her et vigtigt Punkt, som trænger til omhyggelig Paagaaelse. Lad os ikke ved at kræve Tavler med store Celler udsætte os for at saa udbyggede Tavler, der for en Del ere ubrugelige til Arbejdsringel. Netop denne Frygt har efterhaanden ført til, at Tavlemøllerne hugges med mindre Celler. Den bekendte Amerikaner Root brugte for en Del Aar siden udelukkende Kunsttavler med 28 Celler paa 6"; men han har efterhaanden formindstet Maalet i sine Møller til 30 paa 6". Godmans Møller havde tidligere 29 Celler paa 6"; men han er senere gaaet nedad i Størrelsen til 30 eller endog til 31 Celler paa 6".

Forsøg have dog klart vist, at der er en

Grænse for denne Forandring i Cellestørrelsen. Kunsttavler med 32 Celler paa 6" have Bierne været meget trevne til at udbygge ligejaabel som Tavler med 28 Celler paa 6". Vi ville derfor tilraade vore Læsere ved Bedømmelse af Cellernes Størrelse at kræve denne liggende mellem 29 og 31 Celler paa 6". Naar vi gaa til den øverste Grænse med de smaa Celler, da er det af Hensyn til en ringe Strækning af Tabellen under Udbygningen. Vistnok vil baade Traadning, ublandet Bivoks og stærke Tavler (med tykke Cellebægge eller tykke Cellebunde) bidrage i høj Grad til at formindste denne Strækning, men under stærkt Honningtræk i Marts' varmeste Tid vil den dog næppe helt kunne undgaaes.

Øvencævnte Undersøgelser og Maal forudsætte Anvendelsen af vore almindelige brune Bier. De italienske Bier ere ganske lidt mindre end vore brune Bier og kunne derfor maaske benytte Celler til en lidt mindre Grænse (32 paa 6"). Derimod ere Krainerbierne betydeligt større end de brune Bier og kunne derfor rimeligvis benytte Celler til en større Grænse (27 paa 6"). Disse Forskelligheder ere dog ikke større end, at alle de hos os for Tiden benyttede Viracer ville kunne bruge Kunsttavler med den af os som Rettesnor anførte Cellestørrelse, og desuden er den Udstrækning, i hvilken fremmede Viracer for Tiden anvendes hos os, saa ringe, at der næppe er nogen Grund til at tage Hensyn dertil ved Bestemmelsen af Cellemaalet i vore Kunsttavler.

Til vore Udtalelser om „Kunsttavlers Præg“ (S. 11) finde vi Anledning til at sige følgende Meddelelse: Flere ansete engelske Biavlere ere ved Forsøg komne til den Slutning, at det er fordelagtigst i Yngelrummet ikke at benytte Kunsttavler, der ere lettere end 6 Normaltavler til 1 B, fordi saa tykke Tavler straks antages af Bierne, ikke ere udsatte for at falde ned eller sønderrives, og fordi de blive baade hurtig og godt udbyggede. Erfaringerne hos os fra de sidste Aar Aar pege jo ogsaa hen i Retning af, at det er farligt at benytte altfor lette Tavler.

Dronningaul.

af G. N. Doolittle, N. Amerika. — (Fortsat.)

VI. Njere Fremgangsmaader. Efter at have prøvet alle de den Gang kendte Fremgangsmaader, som ikke tilfredsstillende mig, vendte jeg mig til den natu-

lige Sværmning som et Middel til Dronningavl, idet jeg søgte herved at faa faa mange Dronninger som muligt. Jeg begyndte med at opmuntre mine bedste Dronningavls-Familier tidlig om Foraaret ved nogle af de mange Midler, som anvendes hertil, saa at jeg fik dem til at sværme tidlig. Jeg husede nu Sværmene fra disse Familier paa Yngeltavler. Herved fik jeg dem til paany at sværme og vedblev saaledes til jent om Sommeren. Paa denne Maade lykkes det mig at aale alle de Dronninger, jeg behøvede i mit eget Bier.

Derjom det nogenjinde saa ud til, at jeg vilde faa altfor faa Dronninger, tog jeg et Stykke Table, der indeholdt smaa Larver fra mine bedste Dronninger. Jeg affaar nu med en skarp Kniv Cellebæggene ned til $\frac{1}{8}$ ", saaledes at jeg tydelig kunde se Larverne. Jeg gif derpaa hen til et Stade, som havde en daarlig Dronning, og som berebte sig til at opføre Dronningceller. Ved Hjælp af en Gaasefjer-Tandsstikker, hvis Spids var bred og krum (se Fig. 6) løstede jeg en lille Larve fra den Table, jeg medbragte, og nedlagde den i det Dronningfoder, i hvilket der forhen laa en af den daarlige Dronnings Larver. Nogle tage en Table med Yngel og Bier ud af deres bedste Dronnings Stade og udløste Larven fra Binden af den ikke bestaarne Celle; men det falder mig besværligt at gøre det paa den Maade. Man kan gøre det, sparer det Tid, og hvis Vejret er koldt, ligger Larven da ikke saa længe udsat for Binden, fordi Bierne beskytter den. De Celler, der bleve saaledes behandlede, mærkede jeg ved at stikke et $1\frac{1}{2}$ " Traadsøm gennem Tabellen nærved dem, for at jeg ikke skulde blive narret, hvis Bierne opførte andre Celler.

Ved dette Arbejde fandt jeg ofte delvis opførte Celler, som vare tomme, andre indeholdt Eg, som jeg da udtog og anbragte en Larve i Stedet for. I Reglen lykkes det godt med disse ligesaavel som med de Celler, der forud indeholdt Dronningfoder; men undertiden mislykkes det dog med nogle af de Celler, der ikke forud indeholdt Dronningfoder.

Her ønsker jeg at sige, at kun de bedste af de prøvede Dronninger bør benyttes som Dronningmødre — Dronninger, om hvilke man ved, at de besidde alle de Egenskaber, som ønskes hos en god Dronning. Da man ofte maa stære i disse Tavler, er det bedst at have de fletteste Tavler i det Stade. Man kan ogsaa holde disse Dronninger i smaa Stader, da saadanne smaa Familier altid ville udbygge Hullerne i

Tavlerne med Arbejdervoks, naar Familien fodres tilstrækkelig. Paa denne Maade stoffede jeg mig gode Dronninger, om det end kostede mig en Del Arbejde, og jeg havde maaste aldrig fundet paa nogen anden Maade, hvis jeg ikke netop paa den Tid havde faaet en Del Bestillinger fra Udlandet. Herved kom jeg i Forlegenhed, idet jeg ikke kunde overkomme at udføre disse Bestillinger med den nævnte Fremgangsmåde.

Derfor begyndte jeg ny Forsøg og kom derved snart til den Fremgangsmåde, som jeg omstændelig skal beskrive. Ved den her beskrevne Maade maa jeg dog fremdeles aale Dronninger tidlig om Foraaret og jent om Efteraaret, naar der kun er faa Bier i Stadet, eller naar de ere altfor ubirksomme til, at den nyeste Plan, som jeg snart skal beskrive, kan anvendes. Ved denne benytter jeg Voksopper med Dronningfoder i Stedet for paabegyndte Dronningceller.

Ved Flytningen af Larver fra Arbejder-Celler til Dronning-Celler faaldt det mig ind, at hvis Bierne vilde modtage en Larve, naar denne blev lagt i en fuldkommen tør Dronning-Celle paa Tavlerne hos en Familie, der berebte sig til at sværme, burde de ogsaa gøre det, naar Cellen blev hængt i en dronningløs Families Bolig.

Tidligere havde jeg ofte ombyttet Larver i Dronning-Celler, der vare paabegyndte hos en dronningløs Familie. Jeg udtog da dem, som Bierne plejede, og lagde i Stedet for andre, fra min bedste Dronning i Celler, hvor Bierne havde rigeligt Dronningfoder. Herved havde jeg stoffet mig gode Dronninger, og særdeles mange Dronningavlere anvende endnu denne Fremgangsmåde. Gode Dronninger kunne ganske vist faas paa denne Maade; men herved er den Ulempe, at Antallet af Celler, som blive paabegyndte, er meget usikkert, og de ere oftest spredte omkring i forskjellige Dele af Stadet. Dertil kommer, at Tavlerne blive slemt ødelagte ved Udfæringen af Cellerne, og at megen Tid medgaar til at passe paa disse Celler. Ør man ikke dette, ville mange blive ødelagte.

Den største Vanskelighed var at stoffe alle de begyndte Dronningceller, jeg behøvede. Jeg erindrer, at jeg for en Del Aar siden i en af Biaviserne havde set et Forslag om at lave Dronning-Celler efter Bestilling. Det kunde jo ikke staae at forjøre det. Jeg lavede en Pin, som netop kunde passe indvendig i en Dronning-Celle, af hvilken en Dronning var udløbet. Ved at varme lidt Voks i min Haand formede jeg det rundt om Enden af Binden og

danne paa denne Maade en meget pæn Dronningkop. Da jeg lavede den, kom der netop en Gæst, som ønskede at se mine Dronninger. Medens jeg viste ham dem, traf jeg nogle naturlige Dronningkopper (se Fig. 7) der nylig vare opførte af Bierne, og det varede ikke længe, inden jeg indsaa, hvorledes jeg kunde staafe mig saadanne Kopper i Mængde, naar jeg behandlede mine Bier. Da jeg vendte tilbage til mit Værksted, havde jeg omtrent et Dusin saadanne Kopper, som jeg havde skaaret af Tablerne, medens jeg viste min Ven Dronningerne. Sammen med de 5—6 kunstige Kopper havde jeg nu nok til et Forsøg.

For at befæste disse til Tablerne smeltede jeg noget Boks i en Staal over en Lampe, derpaa dyppede jeg Cellens Bund i Bokslet og hejstede den paa denne Maade til Tabellen. For ikke at ødelægge gode Tavler ved dette Forsøg valgte jeg nogle, som vare bestadigede af Mus, eller som indeholdt mange Dronceller. Da jeg ønskede Cellerne byggede i Tablens Midte, udfaar jeg et Stykke saa stort som en Haand midt i Tabellen. Jeg vendte nu op og ned paa Tabellen og befæstede med Boks saa mange Kopper, som jeg ønskede Dronninger paa Undersiden af Pladningen. Derpaa flyttede jeg en lille Larve ned i hver Kop og vendte Tabellen om i sin rette Stilling (se Fig. 8).

Derefter udtog jeg af en stærk Familie Dronningen og al Yngelen og indhængte i Steedet for den omtalte Ramme. Ved at undersøge Stedet den næste Dag fandt jeg, at Bierne havde ødelagt alle Larverne undtagen een. Denne laa i en af de naturlige Kopper fra et andet Stæde.

Jeg stal her meddele, at alle mine Forsøg med kunstige Boks-kopper paa den Tid mislykkes. Jeg prøvede med flere Hundrede, men ikke een af disse Larver fik jeg antaget, om jeg end gav Larver alene i saadanne Kopper. Senere lærte jeg derimod at faa Bierne til at antage dem. Den Gang vilde jeg dog ikke holde en Familie dronningløs for at oplække een Dronning. Derfor gav jeg Yngelen og den gamle Dronning tilbage. Det kom nu an paa at udfinde Aarsagen til, at disse Forsøg mislykkes.

Jeg blev nu overbevist om, at ingen Bifamilie vilde straks indlade sig paa at oplække Dronninger, efter at den gamle Dronning var taget fra den. Ved Udløbet

af 3 Dage efter, at den gamle Dronning er taget bort, have Bierne sædvanlig mange Dronningceller under Arbejde, men sjældent før. Fejlen var, at jeg ved de nævnte Forsøg havde ventet, at Bierne straks skulde klække Dronninger. (Fortsj.)

DBF.'s Smaaskrifter.

Fra en Kresformand i en stor Kres i Slesvig have vi modtaget en Anmodning om for Fremtiden ikke at trykke Smaaskrifterne ind i Bladet men kun at udfende dem som

sjældige Skrifter til Uddeling i Kresene. Vedkommende Kresformand antager nemlig, at kun meget faa af Bladets Holdere udklippe disse Skrifter for at indsy dem i et lille Hæfte og saaledes bevare dem til fornyet Gennemlæsning eller Udlaan. Derimod erkender han, at de udfendte hæftede Smaaskrifter stiftede særdeles megen Nytte.

Det er meget heldigt, at dette Forslag kommer frem, da det i høj Grad vedrører en vigtig Side af Foreningens Virksomhed; men det havde været værdigt, om det havde været fremsat ved et Centralmøde, hvor en saa vigtig Sag kunde være bleven drøftet grundig, og de forskellige Meninger derom kunde faa Lejlighed til at brydes. Netop om kort Tid er det Bladet, at et større Diabolskrift skulde indrykkes i nærbærende Blad ligesom DBF.'s ældre Smaaskrifter. Bladet trykkes nu i et Op-lag af 4000 Eksemplarer. Naar Smaaskrifterne trykkes i Bladet, koster Ud-

sendelsen af dem til Holdere intet. Hvis de trykkes samtidig med en Del af Bladet, koster Trykningen heller intet. Derimod er selvfølgelig baade Sætningen og Papiret lige dyre, enten Skrifterne trykkes ind i Bladet eller ej. Allerede tidligere

ere Smaaskrifterne tillige blevne trykte særskilt, det sidste i et Antal af 3000 Eksemplarer, til Uddeling i Kresene til saadanne Holdere, der ikke havde modtaget dem i Bladet, fordi de ikke havde holdt den Aargang, hvori det fandtes. Det næste Skrift agtedes saaledes trykt særskilt i 4000 Eksemplarer. Hvis nu den erede Forslagsstillers Mening var rigtig, at kun meget faa Holdere af Bladet udklippe Smaaskrifterne for senere paany at læse dem, kunde det maaste være rigtigt ikke at indrykke Smaaskrifter i Bladet, men kun at trykke dem

Fig. 6. Gansesjæver-Tandsstikker.

Fig. 7. Naturlig Dronningop.

færstilt i endnu større Dplag end tidligere, f. Ets. 6000. Vi tvivle imidlertid stærkt om, at han deri har Ret. Vi have i det mindste truffet en Mængde Bivavlere, der mundtlig eller skriftlig have meddelt os, at de bevare de af Bladet udklippede Smaafrifter til Gavn for sig selv og andre. Det er ganske vist, at et stort Antal Holdere nøjes med at læse de i Bladet indtrykte Smaafrifter en Gang igennem; men allerede dette har jo en ikke ringe Betydning. Der bliver dog nok maaste et Par Tusinde Holdere tilbage, som udklippe Smaafrifterne og bevare dem. Hvis derimod det fremsatte Forslag blev taget til Følge, ere vi overbeviste om, at et meget stort Antal af Bladets Holdere slet ikke vilde faa Smaafrifterne i Hænde, fordi disse ikke af sig selv kom til dem men skulde hentes enten hos Kredsformanden eller hos DBF.'s Sekretær.

Forslagsstilleren antager, at Redaktionen vilde have Myndighed til uden videre at foretage denne Forandring. Deri ere vi ikke enige med ham. Dertil vilde efter vor Anskuelse udkræves i det mindste en Bestyrelses-Beslutning og rimeligvis endogjaa skriftlig Afstemning af alle de Delegerede, da Bestyrelsen sandsynligvis vilde være betænkelig ved at tage Bestemmelse i en saadan Sag. Hvis Forslaget meget snart finder Støtte fra flere Sider, vil skriftlig Afstemning derover endnu kunne indrykkes i Martsnummeret. I modsat Fald vil DBF.'s næste Smaafrist formentlig blive paabegyndt i 1. April Nummeret, og det her omtalte Forslag maa da afvente sin Afgørelse indtil Centralmødet, der agtes afholdt i September Maaned i Roskilde.

Fig. 8. Tavle med 5 paakastede Dronningto pper.

Udslyngt Honning.

Beekeeper's Review.

Vi tro, det er en Kendsgerning, at vi faa mere udslyngt Honning, naar Bierne ikke have nogen Tavler at bygge. Ingen Honning fortæres da udelukkende for at frembringe Voks, Tavlebyggerne ere fritagne for andre Arbejder og, fremfor alt, naar Honning-Tækket er godt, er der fuldt op af Plads. Man har sagt, at Produktionen af Tavlehonning kræver større Dygtighed end Frembringelse af udslyngt Honning. Lad det nu staa hen; vi tro, at Fremstillingen

af udslyngt Honning af god Kvalitet udkræver en ikke ringe Grad af Indsigt, — samt at Sagen har Betydning nok til at fortjene en indgaaende Behandling i et Numer af „the Review“.

Lad os nu først spørge, hvad det er, der giver Honningen dens Hoved-Værdi? Det er ikke simpelthen dens Sødmæ, der har stor Betydning, men det er dens fine Lugt og Smag, dens fyldige Aroma, dens Bouquet. Dette er de Egenstaber, der gøre Honningen til hvad den er — en Lüksus; og hvis vi ønske, at dens Brug som sød Sauce skal vedblive, maa vi lære at aale og behandle den paa en saadan Maade, at dens aromatiske, ganepirrende Egenstaber bevares. Nyhlig indsamlet Nektar er i Reglen et af de mest ubesmagende og usunde søde Stoffer, man kan faa. Ganste vist har det Lugt og Smag fra de Blomster, hvori det er samlet; men den milde, fyldige olieagtige Honning-Smag, som dvæler i Munden, den kunne Bierne alene frembringe. Naar udslyngt Honning er „grøn“ og har staaet og fordampet i fri Luft, faa mangler den ikke blot den Del, som skriver sig fra

Biernes Udsønderinger; men ogsaa dens Blomsterduft er halvt gaaet tabt ved Fordampning. Ganste vist maa Fordampning finde Sted, selv om Nektaren bliver i Stadet; men Fordampning i Stadets

aroma-mattede Luft og i fri Luft gibe forskellige Resultater. En Grund til at Tavlehonning i mange Tilfælde anses for mere velsmagende end udslyngt Honning er, at den første er langt mere gennemmoden. Sjældent finde vi udslyngt Honning saa god som den, der drypper fra og omgiver en Deling med Tavlehonning, som stæres ud paa en Tallerten. Vi ville tage Spørgsmaalet under Behandling og faa tydelig som mulig forklare, hvorledes man paa den billigste Maade skal aale udslyngt Honning, der er ligesaa god som den, der drypper fra det delikate Stykke Tavle paa Thebordet.

Indtil det Tidspunkt, da Overrummene skulle sættes paa, er Behandlingen den samme som tilraabes ved Avlen af Tavlehonning. I Overrummene bruge vi lave Tavler og Opstabling-Maaden, ligesom naar man avler Tavlehonning. Just her kommer en Fordel, som man ikke har ved Tavlehonning-Avlen; ved Opstabling behøver man ikke at vente til Honningen er forseglet. De fleste Bivavlere vide, at Honning sjældent forsegles, før den er moden;

men ikke alle vide, at den kan være moden, selv om den ikke er forseglet. Ja, Modnings-Alten kan fremsthyndes eller fuldkomngøres, hvis Forseglingen kan hindres. Med andre Ord, Modnings-Alten foregaar langsommere, naar Cellerne ere dækkede, og den vilde slet ikke gaa for sig, hvis ikke alle Laagene vare mere eller mindre porøse. Naar man opstabler disse lave Tableset saa hurtig, som de fyldes, og anbringer et andet Sæt under dem, saa blive de, der først ere satte paa, stadigvæk de øverste, hvorved Tilbøjeligheden til at forsegle dømpes. Hvis Honningen kan modnes helt i maaste en Trediedel eller Halvbelen af den Tid, der medgaar, naar Cellerne ere forseglede, hvad vil der da ikke spares ved ingen Laag at have paa? Hvis vi have Overtløb paa Tabler og i stor Udstrækning kunne forebygge Honningens Forsegling, lade vi dem forblive i Staberne, indtil Trækket er forbi. Væg vel Mærke til, med hvor ringe et Arbejde dette kan udføres; vi skulle kun passe paa og give Plads, naar det er nødvendigt, samt huse de saa Sværme, der komme. Vi bruge Dronning-Zink; saa er der ingen Angel i Bejen, naar vi ere færdige til at slynge ud. Et af de kedeligste Arbejder ved Avlen af udslynget Honning er det at saa Bierne bort fra Tablerne. Rygning, Rystning, Børstning, ledsgaget af Røveri, hvis Høsten er forbi, naar Arbejdet gøres, og en brændende Sol ovenover, alt det tilfammen er meget irriterende for Nerberne. Bifølden lover at fritage os omtrent for al denne Ubegagelighed. Naar man slynger ud, anvender man en ganske vist kun ringe Tid til at tage Tablerne ud og vende dem. Vi tro, at Udslyngnings-Maskinen, der selv vender, paa praktisk Maade sparer denne Tid. Det skulde glæde os at høre om dette Spørgsmaal, fra dem der have prøvet ovennævnte Maskine eller andre Maskiner. Det synes, at den Slags Maskine, man bruger ved Avlen af udslynget Honning, spiller en vigtig Rolle; Spørgsmaalet kan derfor heller ikke lades uberørt i en Artikel som denne.

Naar Honningen er ganske moden, naar den er udslynget og funden at være i Besiddelse af alle de fine Egenstaber, vi have omtalt, hvad skal der saa gøres med den? Hvorledes skal man behandle den, for at den kan beholde sin Lugt og Smag? Vil man paa dette Punkt have Held med sig, maa man sørge for at spærre Luften ude. Anbring Honningen i forseglede Glas, Blik-Daaser eller i rene Tønder. Vi foretrække en 60 W-dig, firkantet Blik-Beholder med Strue-Laag; den transporteres i et

Træ-Hylster. Naar kolbt Bejr indtrækker, krystalliserer Honningen, og staar den paa et kolbt Sted, holder den sig i denne Tilstand i aarevis; bringes den da langsomt og med Forsigtighed tilbage til den flyden dt Tilstand, finder man, at den har beholde sin oprindelige „Lugt og Smag, Aroma og Bouquet“. Om Salget agte vi ikke at sige meget i denne Artikel, eftersom vi sandsynligvis inden Aarets Udgang ville ofre dette Emne en særlig Artikel; men saa meget kunne vi sige, at vi tro, at alle holde mest af udslynget Honning i flydende Tilstand, og at den bør bringes i Detailhandelen og sendes til Forbrugerne i denne Tilstand. Den bør gøres flydende lige før Affendelsen til Kunderne. Derfor er det en Fordel, naar Beholderen, hvori den anbringes, og hvori den skal sendes, er af en saadan Bestaaffenhed, at Honningen tillige kan smeltes deri.

Tid om ægte Vokstabler.

af Niels Nielsen, Iversholdt pr. Laven.

Der er en Ting, som for Tiden er et Hovedspørgsmaal for den danske Biabler, ja for Biablerforeningerne i hele Landet, og det er om Indforskrivning af ægte Bi-vokstabler. — Vi se, hvor Foreningerne holde Møder, at det er et staaende Emne, som er til Forhandling, og efter de Dplysninger, som nu foreligge om blandede Tabler, maa vi rigtignok sige, at det er en af de vigtigste Ting for Biablen: „ægte Vokstabler“. Men hvorledes skal Biablen da sikre sig mod Forsalfstningen? Ja, for den enkelte Biabler er Spørgsmaalet ikke let at besvare eller løse. Det er en Opgave, som Foreningerne maa løse. „Vinaa Sogns Biablerforening“ købte i Fjor en Tablemølle til at lave Tabler paa, for at sikre Foreningens Medlemmer ægte Tabler. Senere vedtog den ogsaa at lave Tabler til andre Biablere og Foreninger, som maatte ønske det. Dette maa efterfølges, det maa drives dertil, at Biablerne eller Foreningerne selv eje deres Maskiner og selv lave deres Tabler. Først da ere Biablerne sikrede mod Forsalfstningen. Selv om ikke alle Foreninger saa Maskiner, saa maa vi dog arbejde hen til, at saa mange Foreninger saa, saa at de, som ingen have, kunne erholde Tabler hos Foreningerne, som have Maskiner, og ikke hos Fabrikanter eller private Mænd, idet det er givet, at den Sikkerhed, en Forening, der under Kontrol af sine Medlemmer, og som desforuden selv

arbejder for Biablens Fremme, byder, er større end den, Enkeltmand byder; thi Biablerne ere da enige om, at Blandingen ikke er fremkommen for deres Skyld, ej heller for at fremme Biablen. Nej, den er derimod fremkommen for den Enkeltes private Fortjeneste, og gaa vi ud fra, at det kun var Biablerens Pung, der led derunder, idet han erholdt en Vare med ringere Værdi end den virkelige, da vilde selv dette i aarevis blive en klæffelig Sum; men hvad saa, naar vi vide, at dette kun er en Bisting ved Sagen. Hovedtingen er, at det skader Biablen (hvilket vi vel nok kunne være enige om, naar vi en stön Dag om Sommeren se hele Værket ligge paa Bunden af Stedet, selv om Tavlen aldrig er loddet og traadet saa godt fast). Det er dog det værste, thi det er at skade Biablen istedetfor at fremhjælpe den. Det er derfor paa Tiden, at Biablerforeningerne tage fat, og i Fællesskab hjælpe hinanden med Tavler, ligesom de maa staa sammen imod enhver Ting, der hæmmet Udviklingen istedetfor at fremhjælpe den. Det er jo ogsaa særlig derfor, Foreningerne ere stiftede, for at værne og fremhjælpe Biablen paa alle Punkter. Det er et af Foreningernes vigtigste Formaal.

*

*

*

Uagtet vi aldeles ikke tvivle paa, at den af Forfatteren nævnte Forening tilvirker gode Vivokstabler (vi have set Prober derpaa), kunne vi dog ikke ganske dele hans Mening i denne Sag. Vi kunne ikke være med til at adbare Biablerne imod at købe Tavler hos Fabrikanten, der ikke arbejder for nogen bestemt Forening; thi dels ere vi overbeviste om, at den første Marsag til, at man her i Landet begyndte at benytte fremmede Emner i Tavlerne, ikke var be- dragerist, dels kunne vi slet ikke se nogen Hindring for, at en privat Fabrikant kan være ligejaa ærlig som den, der arbejder i en Forenings Tjeneste. De første Marsager til Indblanding af fremmede Emner i Tavlerne, vare Omsæt om at lette Tilvirkningen (at saa Tavlerne til lettere at slippe Balsferne) og at frembringe særlig smukke Tavler. Ganske vist er Indblandingen efterhaanden tiltagen i en urimelig Grad; men hvem tør benægte Muligheden af, at Fabrikanten har svædet i den Bidsfarelse, at de blandede Tavler være ligesaa gode som de ægte? Det er jo først i de sidste Par Aar, at man hos os har faaet Klarhed i denne Sag, og vi føle os overtydede om, at i det kommende Foraar ville vore Kunsttablefabrikanten, alle som een, bestrebe sig af

yderste Evne for at levere Tavler, der ubelukkede ere lavede af Vivoks, naar Biableren forlanger saadanne Tavler. Man maa dog vel erindre, at der endnu er Muligheden for, at ogsaa Biablere kunne blande deres Voks med fremmede Emner, inden de sende det eller sælge det til Fabrikanten. Det kommer da an paa, om Fabrikanten altid er i Stand til at opdage Forsalfstningen. I den Henseende er den private Fabrikant vel næppe slettere stillet end den, der arbejder for en Forening. Det bedste Middel til at sikre sig imod Indblandinger vil derfor være Angivelsen af Fremgangsmaader, ved hvilke saavel Biablerne som Fabrikanten uden altfor meget Besvær kunne opdage Forsalfstning af Voks. I denne Henseende skulle vi søge at give al den Oplysning, vi formaa. Vi skulle dog henlede Opmærksomheden paa, at vi i det sidste Aar, efter at Indblandingeres Skadelighed var blevet almindelig anerkendt, ikke har set en eneste Klage over forsalfstede Kunsttavler fremkomme i udenlandske Blade fra Amerika, Tyskland, England og Frankrig. Saaledes haabe vi, at Sagen ogsaa vil stille sig hos os nu, da der ikke længere er nogen Tvivl om, at Indblandingerne skade Biablen. Med.

Beretning fra en Biabslærer.

Naar jeg her søger at give et sammentrængt Uddrag af det Standpunkt, som Biablen efter mine Erfaringer staar paa her i Landet for Øjeblikket, da vil jeg straks sige det staar glædeligt til. Interessent er vakt trindt om i Landet, og det glædeligste er tillige at mærke, at det ikke alene er Lusten til at drive Biabl, der er vakt, men at det tilvisse lige saa meget er Trangen til Kundskab derom, der gør sig gældende. Dette har vist sig overalt paa de mange Steder, hvor jeg har overværet Møder i Sommer, og stönt det næsten kan siges, at Biablerforeningen med dens Skrifter og Lærere har funden Vej til hver Kro og i Landet, saa er der dog Steder (særlig i de store jyske Aanter) hvor der endnu er en vid Mark at arbejde paa, og hvor Biablen har vist sig at betale sig godt, ligesom den særlig der har stor økonomisk Betydning for den store Mængde Smaakaarsfolk, som findes der. Det, der dog især hjælper Biablerforeningen til saaledes at staa igennem, er de mange ihærdige Kredsformænd, der findes trindt om i Landet. De have forstaaet, at DBF. har solide Grundprinciper

at arbejde efter, og at dens Vedelse jærlig er anlagt paa det praktiske og bedste i Fremskridt paa Biavlens Omraade, og de Mænd og Kvinder (thi af disse har vi heldigvis flere) fortjener en oprigtig Tak og Opmuntring til at vedblive med deres Hjælp og Støtte ude omkring i Landet. DBF. vilde dog kun arbejde sig langsomt frem, havde vi ikke faa mange dygtige og ihærdige Hjælpere, Folk der har forstaaet og vist i Praksis, hvad der skal til, for at Biavl ikke alene kan blive interessant men ogsaa lønnende. Det er for det første — at kende Bierens Natur og Levevis fuldt ud — for det andet kun at have store Huse fyldte med Bier og færdige Tavler til Hovedtrækket kommer, vel vidende at det er mange Bier i Stedet, der giver megen Honning, at det altsaa ikke gælder om at dele, men at holde sammen paa Familierne. I det vi haabe, at det ny Aar maa blive godt og velsignelsesrigt, ogsaa som Bivær, retter jeg en særlig Tak til de mange, der paa mine Rejser og Ophold har vist mig Zmødekommehed, med Tilføje, at om Forholdene skulde blive saa, at jeg ikke kan ofre mig saa meget for den offentlige Virksomhed i Fremtiden, da er Sagen nu i saa god en Gænge og i saa virksomme Mænds Hænder, at jeg ikke vilde savnes. Med Ønsket om Fremgang for vor gode Bisag er jeg erbødigt

E. S. Grønning.

Fra Krefene.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling i Jærnbanehotellet i Roskilde den 30. December. Det vedtoges i det kommende Aar at afholde et Par Møder med Foredrag og praktisk Vejledning i Horns Herred, et Møde i Glostrup, et i Gundsølille samt ved Paastetid et større Møde i Roskilde. Da Centralmødet for „den danske Biavlerforening“ til Efteraaret vil blive afholdt i Roskilde, forhandlede det, om der af Krefen burde afholdes en Udstilling i Roskilde samtidig med Centralmødet, eller om man skulde søge at foranstalte en Udflugt for de Delegerede, og hvortil Biavlerne kunde slutte sig. Det vedtoges ikke at arbejde for en Udstilling, men derimod at foreslaa Bestyrelsen for „den danske Biavlerforening“ at bestemme Tiden for Central- og Diskussionsmødet saaledes, at de Delegerede og Biavlerne kunde faa Lejlighed til at besøge Domkirken og pr. Vogn eller Bane foretage en samlet Tur til Ledreborg med sine smukke Omgivelser, samt muligt at afholde Diskussionsmødet i Hotel „Veire“.

Til Næstformand genvalgtes Husflidslærer A. Sørensen, Rorup, og til Sogneformand valgtes: Skædermester S. Jagd, Lyndby, Skomagern. Pedersen, Etibby, Bager Hansen, Nye Mølle, og Lars Andreassen, Kornerup, hos hvem de derfra Egnen, som ønskes optaget som Medlem, bedes at henvende sig. Medlemsbidraget er som hidtil 2 Kr. om Aaret, og der gives fri Afgang til alle Biavlsmøder. „Tidskrift for Biavl“, som udgaar med 18 Hefter om Aaret, samt 4 smaa Bøger om Biavl faas frit. Smaataarsfolk kunne optages i Foreningen for 1 Kr. om Aaret.

Foreningens Formand er Kunstgartner Fr. Wendt, St. Jørgensbjerg, og Sekretær og Kassierer er N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Wismarlands BF. afholdt sin første Generalforsamling d. 15. November hos Smedemester N. Pedersen, Gl. Labegaard, hvortil omtrent alle Foreningens Medlemmer havde indfundet sig.

Paa Dagordenen var opstillet flere Forhandlingsgenstande, som gave Anledning til livlig Diskussion. Blandt andet vedtoges det i Fællesskab at indløbe fabrikerede Tavler af rent Bivoks. Formanden gav dernæst Oplysning om Foreningens Virksomhed fra Stiftelsesdagen den 5te Juli til nu. Siden den Tid har Foreningen afholdt to Møder. Ved det første Møde, som afholdtes i August Maaned, blev der af Formanden givet praktisk Undervisning i at tage Honningen fra Bierne og Udslyngninger af samme. Ved det andet Møde i September Maaned havde Formanden undervist Medlemmerne i Maaden at indvintre Bier paa. Formanden fremkom endvidere med forskellige Oplysninger om Bierens Sygdomme og disses Bekæmpelse. Foreningen tæller for Tiden 34 Medlemmer, som i Alt eje 110 Bifamilier, deraf 70 i lav Normal, Erslevstader. Alle Medlemmer have forpligtet sig til hver at tage et Eksemplar af „Tidskrift for Biavl“ fra 1. Januar 1892.

Det vedtoges at afholde flere Møder i det kommende Foraar, for derigeemmet at give Begyndere Undervisning i den rationelle Biavl. Til Slutning omtalte Formanden endnu forskellige Ting, vedrørende den nyere Tids Biavl, og anbefalede bl. a. Medlemmerne at gøre et Forsøg med Dronningavl samt at læse „Tidskrift for Biavl“ og navnlig at lægge særlig Mærke til en Artikel i dette Blad, omhandlende Yngelansættningens Grundlov.

Tillige henviste Formanden til det gavnlige i i Winterhalvaaret at istandsætte Redstaber samt anskaffe ny Stader. Den

nyere Tids Biavl med bevægelige Tavler fordrer mere Tilsyn og Arbejde end Kubeblavlen, men at den kan betale sig, derom er vist Alle enige. Honninghøsten var paa de fleste Steder ret god i afvigte Sommer. Paa Grund af, at de fleste af Foreningens Medlemmer først sidste Sommer begyndte med den rationelle Biavl, har Honninghøsten for deres Vedkommende ikke været saa god som for de ældre Biavlere, der begyndte Aaret i Forvejen. Som et Eksempel paa, hvad Udbytte Biavlens kan give, kan anføres, at Pils Hansen Thy paa Tørring Mark af 4 Bistader har udslunget henimod 500 R Honning. Til Slutning ønsket om et godt Nytaar for Redaktøren af „Tidskrift for Biavl“ og alle dets Læsere.

B. C. Duus.

Fra Sjællands BF.'s Generalforsamling i Næstved d. 23. Decbr.: Formanden aabnede Generalforsamlingen med at byde Velkommen og udtalte, at i Aar havde det været et temmelig godt Aaar; der er høstet imellem 40 og 80 R Honning pr. Stade. Der kunde jo spørges: hvorledes kan det være, at der er saa stor Forskel paa Udbyttet? Dertil vil jeg sige: det beror paa forskellige Ting. 1) Har Dronningen den største Indflydelse paa Udbyttet. Det gælder om at have unge, frugtbare Dronninger og ikke gamle, ufrugtbare, og derfor vil Dronningavlens saa en stor Betydning for Biavlens. 2) Gælder det om at indvintre dem med rigeligt Forraad, en 25 a 30 R Honning pr. Stade, saa har de c. 16 R Honning at ynge op i Foraarsstiden, til der bliver rigeligt Træ i Marken. 3) Gælder det om, at Boligerne ere lune og tætte, fri for Revner og Sprækker, saa der ikke findes noget Gemmested for Mølrene, som ere Biernes værste Fjender. 4) At der er lunt i Bihaven, saa ikke Bierne, naar de komme trætte hjem fra deres Udflugter, blive pistede ned af den under Tiden skarpe Foraarsvind og ligge da paa Jorden og dø; dette er tidt et stort Tab for Familierne, og derfor maa man lune saa godt, man kan, med Rørhække eller højt Gærde, 5) Egnen har ogsaa en stor Indflydelse paa Udbyttet; somme Steder ere Græsmarkerne i Juni og Juli som et Blomsterhav af Hvid- og Alfske-Kløver, andre Steder ser man kun Rødkløver, og paa saadanne Egne er Udbyttet mindre godt. Vi maa derfor søge at paavirke saa Mange som muligt til at saa Hvid- og Alfske-Kløver, da det tillige er udmærkede Græsplanter. Og saa Jordens Bonitet har Indflydelse, idet Blomsterne paa de sandede Jorder ikke yde saa megen Nektar som paa de bedre Jorder. 6) Pakkematerialet har

ogsaa Indflydelse; hidtil har man jo kun brugt Mos, Hattelse, Savspaner og Tæpper, men jeg har gjort et Forsøg med Fæhaar, og det har vist sig at være meget varmere end de andre Materialer, og som Følge deraf ynkle Bierne meget stærkere i Foraarsstiden. Ja, der er endnu mange flere Ting, som har Indflydelse paa Udbyttet.

Her er i Aar afholdt 21 Møder i Kresen, hvoraf Hovedforeningen har afholdt de 3. Foreningen har haft en Tilgang af 41 Medlemmer. Regnskabet for 1891 oplæstes. De 2 afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, Jens Hansen, Toksværd, og Gnd. R. Hansen, Snefere, genvalgte. Til Revisor i Stedet for Rasmus Kristiansen, Trælsøe, valgtes Bestyrer N. Vincent, Herlufsmagle. Det vedtoges i 1892 at afholde en Udstilling i Næstved, og et Udvalg paa 5 Medlemmer valgtes: Møller Kruckov, Bognmand Lunau og Brygger og Brandevinsbrænder Friis, alle 3 i Næstved; Gaardejer N. Olsen, Blangsløv, og Jens Hansen, Toksværd. (Supplanter: Gaardbestyrer Niels Nielsen, Holsted, Slagter N. Hansen, Rønnebæk, og Hans Jørgensen, Toksværd). Som Delegerede til Centralmødet valgtes Jens Hansen og Hans Jørgensen, begge af Toksværd.

Frederiksborg Amts nordlige BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling d. 15. Decbr. i Helsingø. Formanden aabnede Mødet og bød Velkommen, hvorefter han gav en kort Fremstilling af Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar. Der var afholdt 20 Biavlermøder med praktisk Vejledning og Foredrag om Biavlens af Fru Demant, samt ved Foreningens Vandrelærer, H. Mortensen, Orby, ydet de Medlemmer, som havde ønsket det, fri Undervisning i praktisk Biavl. Af de foran nævnte Biavlermøder havde Foreningen erholdt 3 Møder med Foredrag frit gennem DBF., hvorfor Foreningen bringer denne sin bedste Tak. Alle Møderne ere holdte af Fru Demant. Tilgangen af ny Medlemmer havde i det forløbne Aar været 43. Foreningen talte nu 246 Medlemmer, hvoraf 58 havde været Holdere af „Tidskrift for Biavl“.

Derefter fremlagdes det reviderede Regnskab for 1891, der udviste en Indtægt af 235 Kr. 25 Ø. og en Udgift af 206 Kr. 86 Øre, altsaa et Overskud for 1891 af 28 Kr. 39 Ø. Foreningens Kassebeholdning med sidste Aars Indtægter foruden Renter udgjorde 329 Kr. 96 Ø. Foreningen havde til forskellige Sparekasser i Amtet samt til Landbosforeningen indgivet Andragende om Understøttelse. Frederiksbøvt Sparekasse havde tilstaaet Foreningen 25 Kr., hvorfor denne udtalte sin Tak til

Sparekassens Bestyrelse, hvorimod de andre Institutioner havde svaret benægtende, hvilket man, i Særdeleshed hvad Landboforeningen angaar, ikke havde ventet, da Diablsjagen dog uægtelig har landøkonomisk Interesse, ligesom Landboforeningerne andre Steder støtte denne Sag med ikke ubetydelige Beløb.

Der foretoges derefter Valg af ny Kresformænd istedetfor de efter Tur fratrædende, samt for enkelte Kresformænds Vedkommende, der af forskellige Grunde ikke længere kunde yde Foreningen deres Assistance. Valget fik følgende Udfald: 1. Kres Urmager Jens Olsen, Græsted; 6. Kres Urmager Albed, Helsing; 5. Kres Parcellist Anders Pedersen, Smidstrup; 10. Kres Lærer D. Møller, Annisse; 15. Kres Gaardejer Lars Larsen Olsen, Egetofte. Efter nævnte Kresformænd genvalgtes: 3. Kres Snekter Svend Larsen, Vejby; 4. Kres Parcellist Niels Pedersen, Stofferup; 8. Kreds Gaardejer Chr. Nielsen, Højbjerg; 13. Kres: Stomager Tollerup, Frederiksværk; 16. Kres Gaardejer Jens Jørgen Jensen, Thorupmagle; 11. Kres Smed N. Christensen, Valby. Foreningens Revisor, Pastor Thomsen, Blidstrup, og Gaardejer Hans Larsen, Udsøholt, genvalgtes. Til at deltage i DBF.'s Delegeretmøde valgtes Formanden og Gaardejer Chr. Nielsen, Højbjerg, samt til Suppleant Gaardejer Chr. Hansen, Søborg. Derefter fremlagdes fra et Revisionsudvalg Udkast til Forandring af Foreningens Love, der vedtoges med enkelte Endringer. Det vedtoges, at Foreningen i Marts Maaned 1892 skulde afholde 3 større Møder med Diskussion om Diabl under Ledelse af en kyndig Diablslærer. Møderne afholdes i Byerne Frederiksværk, Helsing og Græsted; iverigt skulde Foreningens øvrige Møder bære et saa praktisk Præg som muligt.

Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Foreningen i 1892 skulde afholde en Udstilling, da overlodes det til Bestyrelsen at bestemme paa et senere Stadium, hvorvidt Aaret 1892 kan anses for heldigt til en saadan. Udstillingen afholdes i Helsing.

Til Hjælp for mindre bemidlede Diablere blandt Foreningens Medlemmer bevilgedes indtil 50 Kr. for det kommende Aar. Andragender om Understøttelse, der skulde indeholde Oplysning om, hvormange Bier og hvorlænge Vedkommende har drevet Diabl, samt hvilke Genstande Andrageren helst ønsker udleverede, stiles til Diablforeningen og indsendes til vedkommende Herredsforsmand forinden Udgangen af Februar Maaned 1892. Senere indkommende Begæringer kunne ikke vente at komme i Betragtning i det nævnte Aar. Chr. Jensen.

Maribo Amts BF. afholdt under god Tilslutning sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Soro“ i Maribo den 4de Januar 1892. Følgende foretoges: 1) Formanden bød Velkommen og saa i de mange kendte Ansigter en god Garanti for godt Udbytte af Forhandlingerne. Regnskabet, der var godtendt af Revisoren, fremlagdes. Det udviste en Indtægt af 445 Kr. 45 Ore, deraf 357 Kr. 50 Ore som Kassebeholdning i Fjor og en Udgift af 188 Kr. 97 Ore, saaledes at Kassebeholdningen den 31te Decbr. 1891 var 256 Kr. 48 Ore. 2) De af Formanden udarbejdede nye Love for Amtsforeningen vedtoges uforandrede, og det bestemtes, at de skulde trykkes i 600 Eksemplarer. 3) Til Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes: Gdr. H. E. Rasmussen, Haared, Husejer D. Hansen, Taagerup, Kærmager Bjødstrup, Græshave, og Snekter Hansen, Raarup. 4) Chr. Bang genvalgtes til Revisor, men da det senere ved Bestyrelsesmødet oplystes, at han var flyttet fra Amtet, valgtes i hans Sted Maskinmester Møller, Højbygaard. 5) Som Delegerede ved Centralmødet i Roskilde valgtes: Lærer Jensen, Vejringe, Gdr. Rasmussen, Haared, og Husejer D. Hansen, Taagerup; som Suppleanter: Foite, Bjødstrup og Maskinmester Møller. 6) Det vedtoges i kommende Aar kun at benytte Diablere i Stiftet som Diablslærere, hvorved det vilde blive muligt at afholde Møderne fortrinnsvis om Søndagene. De større Krefe have Ret til 2, de mindre til 1 Møde paa Amtsforeningens Regning. Kresformændene arrangere Møderne og træffe Udtale med den Diablslærer, som ønskes, hvorefter Meddelelse sendes til Amtsforeningen. Amtsforeningen udreder fri Rejse og 2 Kr. i Diæter til Diablslæreren, hvorimod Krefene maa befordre dem fra og til Stationerne. Det vedtoges ligeledes at uddele „Vien“ gratis til hvert andet Medlem, hvorfor Kresformændene snarest bedes opgive, til hvem Bladet ønskes sendt. Hvor der i en Kres ikke kan samles 10 Abonnenter paa „Tidskrift for Diabl“, kan samme saas a 1 Kr. 50 Ore ved Henvendelse til Amtsforsmanden. 7) Paa Forsamlingen af Forslag fra Snekter Olsen, Hvilested, om, at Foreningen skulde arbejde for Indførelse af ensartede Mammaal vedtog man at anbefale Maalene 10 × 12" og 7½ × 8½". 8) Da der fra enkelte af Stiftets Blade var fremkommen Meddelelse, at de ikke længer saa sig i Stand til at optage Foreningens Annoncer gratis, vedtoges kun at avertere i de Blade, der velvillig vilde optage Avertissementerne og saa, som hidtil, som Vedlæg at tilstille disse Blade Referater fra Foreningens

Diablermøder og Generalforsamlinger m. v.

Ved Bestyrelsesmødet samme Dag genvalgte Lærer Jensen, Vejringe, og Hus-ejer E. Hansen henholdsvis til Formand og Næstformand.

Kamsø-Lune Herreders BF. holdt sin aarlige Generalforsamling Søndagen den 6. December hos Søren Pedersen, Lune. Det aarlige Regnskab blev fremlagt og godkendt. Til Næstformand genvalgte Mads Nielsen, Lune. Til Sognefor-mand valgtes Høster Anders Jensen, Hæddrup, og genvalgte Sadelmager E. P. Jørgensen, Østved, Tømmer Ole Hansen, Lune, og Høster Ole Nielsen, Solrød.

Linaa Sogus BF. afholdt General-forsamling d. 15de December f. A. For-manden fremlagde Regnskabet, der eenstem-mig godkendtes. Foreningen ejer for det forløbne Aar en kontant Sum af 46 Kr. 99 Øre, hvilket, naar Hensyn tages til at det er første Aar, Foreningen har bestaaet, maa kaldes meget godt. Bestyrelsesmedlem Jens Nielsen, Bjørup, der efter Lodtræk-ning afgik, genvalgte eenstemmig. For-eningen vedtog fremdeles til næste Aar at lave Voksstavler til andre Foreninger og Diablere. I Tulegave til Landposten ved-tog Foreningen at yde 5 Kr. Til Revi-sorer for det følgende Aar genvalgte Chr. Dyhr, Laven, og Chr. Lun, Mollerup, For-eningens Medlemmer ejer 100 Huse og 60 Kuber med Bier.

Aalborg Amts BF. Afholdt General-forsamling paa Hotel Dania i Aalborg den 9. Decbr. f. A., hvortil der var ind-varstet i de lokale Blade og i T. f. B. Dagsorden: 1) Det reviderede Regnskab fremlagdes. 2) Valg af Bestyrelse. Da de hidtilværende Gartner Fald og Agent Kriel ikke vilde fungere længere, valgtes Smede-mester Willadsen af Aalborg som For-mand og Lærer Frederiksen, Grøblev, til Viceformand og Husejer Jens Beck, Aalborg, til Kassierer og Sekretær. 3) Valg af Revisorer. Hertil valgtes Agent Kriel og Lærer Jensen, Nørre Sundby. 4) Om Indforskrivning af ægte og uforsfaldede Voksstavler. Herom udspandt sig en livlig Diskussion, og alle vare enige om, at der maatte gøres noget for at sætte en Stopper for dette Giftblanderi, en Sag der har og vil stabe Diablen oerordentlig. Bestilling paa ægte Tavler mod Garanti vil blive aventeret i de lokale Blade. 5) Foredrag af Hr. Vandrelærer Grønning om Bes-tingelser for rentabel Diabl. Disse hørtes med stor Interesse og fremkaldte en livlig Diskussion.

Mødet varede i 4 Timer, men var kun

besøgt af 12 Medlemmer, hvoraf 2 fra Landet. Fald.

V. Torslev BF. oprettedes ved et Møde i V. Torslev Skole d. 13. Dec. Til Formand valgtes Skræbder Byrial Nielsen, Getrup, Høbro; til Næstformand Møllejer Jens Jøhnsen, Torslev, og til Sekretær Lærer Christen Hald, V. Torslev, Mariager. 20 Medlemmer (hele Stemmer) indmeldtes straks.

Viborg BF. Ved et Møde d. 15. Dec. i Viborg dannedes en Diablerkrets for Viborg og Omegn. Der indtegnede sig 28 Medlemmer. Til Bestyrelse valgtes Voks-mager Ludv. Hansen (Formand), Sergeant D. Nielsen (Kassierer), Tilfærer Olsen og Lærerne Peter Jensen og Grønning. Det aar-lige Bidrag af hvert Medlem er 2 Kr.

Fra Nordfløvigo BF. Fra den nord-slesvigiske Centralforening for Diabl bringes herved en Tak til Hr. Fr. Wendt, fordi han beærede Diabludstillingen i Haderslev sidste Sommer med sit Besøg. Det har glædet os meget bagefter at kunne erfare, at Præsidenten for Danmarks Diablerfor-ening har omtalt vor Udstilling rosende.

Ligeledes skal herved udtales Tak til Hr. Christensen, Himmelsø, og Fru Demant for deres lærerige og interessante Foredrag og for deres Beredvillighed til at undervise og vejlede i Diabl. En velfortjent Paa-skønnelse høftede de nævnte Foredragsholdere af det tilstedeværende Publikum, som med Opmærksomhed og Tilfredsstillelse fulgte de særdeles tiltalende og vækkende Foredrag.

Man glæder sig nu allerede til næste Sommer at kunne samles igen med de kære Vandrelærere derovre fra.

Bestyrelsen.

Braarup BF. Foreningen stiftedes paa et Møde i Koc, der indtegnedes 30 Med-lemmer med 15 Vitidender. Til Formand valgtes Gaardejer Niels Westergaard, Braa-rup, til Næstmd. Husejer Kaszymus Larsen, Koc, og til Sekretær Gaardejer Mads Sørensen, Koc. Ved Optælling viste det sig, at Foreningens Medlemmer ejer 88 Bifamilier i Kunststader og 55 i Kuber, Staderne ere for Størstedelen Trugstader. Her er i de sidste Par Aar indført mange Dobbeltstader, som dels ere lavede af Berg i Hjerringbro og dels hjemmelavet efter disse med indvendig Rammemaal $8\frac{3}{4} \times 11$ Tommer. Her er kun nogle faa Enkelt-stader med Rammemaal 10×12 Tommer. Jeg tror nok, disse sidste vil vinde størst Udbredelse for Eftertiden.

Niels Westergaard.

Viborg Amt. Til Bestyrelse for Val-ling BF. valgtes ved et Møde i Balling Skræbder J. P. Nielsen (Formand),

Karetmager P. Sørensen (Næstformd.) og Ordejer Holger Høstgaard (Sekretær), alle af Valling, Skive. Krefen tæller 13 Medlemmer med 51 Stader, hvoraf 25 Trugstader med 12 " Rammer.

Brande Bk. Hr. Redaktør, først en Tak til Dem for deres udmærkede Ledelse af Tidsskriftet, som jeg nok tør sige har en væsentlig Del i Foreningens Fremgang her. Til ny Begyndere i Viabl, som vil undgaa at gøre ret mange Fejlsgeb, vil jeg derfor sige: „Meld Jer først ind i Foreningen og hold Tidsskriftet, det skal nok lønne sig.“ At vi her i vor Forening ere gaaede den Vej, vil ses deraf, at for et Aar siden, den Gang da Foreningen blev dannet, var her, saa vidt jeg ved, kun 2 Trugstader med Bier. Samtidig blev her bestilt 14 Eksemplarer af Tidsskriftet, her var altsaa 7 Holdere af Bladet for hvert Trugstade. 7 Aar er Holderantallet naaet op til 20, men at ogsaa Stadernes Antal allerede er, og især i Aar vil blive betydelig forøget, fremgaar heraf, at vi har beregnet vort Kunststykkeforbrug for næste Sommer til omtrent 200 R.

Ved Krefens Generalforsamling den 13. December valgtes til Formand Morten Kristensen, Lilleholm, til Medlemmer af Bestyrelsen Købmand J. Sivebel, Brande, og Gaardbestyrer Klemmen Pedersen, Brandlund. Det vedtoges at søge at faa afholdt Møder i Krefen af Hovedforeningens Vandretterer, ligeledes vedtoges at købe vore Kunsttavler i Fællesskab.

Morten Kristensen.

Ribe Amts BF.'s Regnskab for 1891.

Indtægten: Kassebeholdning fra forrige Aar 62 Kr. 83 Øre, Bidrag fra Ribe Amts R. D. Landboforening 25 Kr., do. fra Hovedforeningen 30 Kr., do. fra Esbjerg og Omegns Landboforening 10 Kr., do. fra Ribe og Omegns Landboforening af 1887 15 Kr., do. fra Ribe Landboforening 20 Kr., do. fra Skolding og Omegns Landboforening 20 Kr., Medlemsbidrag a 25 Ø. af 170 Medl. 42 Kr. 50 Ø., indbetalt et Bihus med 4 Kr., ialt 229 Kr. 33 Øre.

Udgifter: Ved Udstillingen i Ribe 80 Kr., for 18 Møder 64 Kr. 20 Øre, Porto og Rejsseudgifter m. m. 39 Kr. 53 Ø., Kassebeholdning d. 31. Dec. 45 Kr. 60 Ø., ialt 229 Kr. 33 Øre.

1. Januar 1892 ejer Kassen i Beholdning 45 Kr. 60 Øre og 1 Sparekassesejog paa 200 Kr., ialt 245 Kr. 60 Øre. P. Th. Bruun.

Ekko fra Staderne.

Ramsømagle, Roskilde, 25. Decbr.

Jeg har i Aar høstet af 8 Familier imellem 300 og 350 R Honning foruden 3 Sværme, som selv har samlet nok til Winterbehov. Jeg har nu 5 Familier i Erlev-Stader, som jeg er særdeles tilfreds

med, da det er let at arbejde med, og det har vist sig hos mig, at det har gode Betingelser for, at Ingelen kan udbille sig kraftig om Foraaret. Tak for „Tidsskriftet“, det er uundværligt for den, der vil drive tidssparende Viabl. Det er som en Tolt for Bierne, der kommer og minder os om, at der nu er noget, det er paalide at faa ordnet i vor Bihave.

Jens Jensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 10. 3 August 1891 udslyngede jeg 37 R Honning af fuldstændig forseglede Tavler, lod det henstaa i en Blit-beholder 1 Uge og satte det derefter i en anden Beholder paa Loftet. Da det var stivnet ovenpaa, luffede jeg godt til for det. Da jeg nylig luffede Beholderen op, var Honningen helt flydende. Hvad er Aarsagen dertil? (P. L.) — S.: Honning er meget tilbøjelig til at optage Vanddamp fra den omgivende Luft. Hvis man derfor hængsætter stivnet Honning i en Beholder, der ikke er tæt tillukket, paa et fugtigt Sted, vil den optage Vanddamp, blive flydende og gaa i Gæring. Hvis derimod Beholderen er aldeles tæt lukket eller Honningen gemmes paa et tørt Sted, kan den gemmes i mange Aar uden at gære eller blive flydende.

Nr. 11. Er Rammemaalel 10 × 12 " forkasteligt, saaledes som det betegnes af en Indsender paa S. 14 og hvorfor findes det Maal da anbefalet i DBF.'s Smaastrifter? (N. P. E.) — S.: Vi anse ikke Rammemaalel 10 " bred, 12 " høj for at være et „forkasteligt“ Rammemaal. Det hører endogaa til de 3 Rammemaal, der i 1885 bleve vedtagne som anbefalelsesværdige. Det er vistnok endnu det mest udbredte af vore Rammemaal. Deraf følger dog ikke just, at det er det bedste; men det er ikke nogen let Sag at opnaa Enighed blandt Landets fremragende Viablere, om hvilket Rammemaal der er det bedste. Den paa S. 14 nævnte Indsender foretrækker ligesom vi bredere og lavere Rammer. Da De nylig har anskaffet Dem Stader med Maalel 10 × 12 ", er der næppe nogen Grund til foreløbig at ændre dem. Benyt dem nu først i nogle Aar. Saa er det jo muligt, at De finder Anledning til at ændre dem for at opnaa en lettere Behandling. Rammemaalel 10 " 12 " er jo meget brugeligt, om end andre Maal i visse Retninger kunne være bedre.

Nr. 12. Jeg har hørt fortælle, at naar man fodrer en Bifamilie med kun 2 R

Sukkerfoder om Dagen, kunne Bierne forvandle dette Sukker til Honning, saa at ingen Kemiker kan skelne det fra ægte Blomsterhonning. Er det sandt? (S. N.) — S.: Nej, det er aldeles urigtigt. De unge Bier, der fodre Yngelen, ere ganske vist i Stand til, hvis de ikke have Afgang til Honning, at forandre eller, om man vil, „forvandle“ Sukkeret ved Hjælp af deres Spyt saaledes, at det bliver tjenligt til Yngelens Pleje; men dette Arbejde, som er i høj Grad opslidende for dem, udfove de kun, naar de winges dertil, og saaledes at det dannede Yngelfoder straks benyttes. Biavleren kan altsaa ikke saa Bierne til at ændre Sukkeret saaledes og derefter at hengemme det i Cellerne.

Nr. 13. Er hvidt Sukker ligesaa kraftigt til Bifoder som Kandis? (S. N.) S.: Hvidt Krytalsukker og helt Melis er vistnok ligesaa godt som lyst Kandis (mørkt Kandis bør ikke bruges til Bifoder). Stødt Melis kan maaske være ligesaa godt, hvis man er sikker paa, at det ikke er forfalsket med Mel.

Nr. 14. De Kunsttavler, jeg hidtil har benyttet, have været temmelig tykke men ikke med tykke Gellebægge. De have isvrigt været særdeles gode. Vil De nu tilraade mig at tage Tavler fra en anden Fabrikant, der kan levere dem med tyndere Bunde men med tykkere Bægge? (S. N.) — S.: Det nævnte Raad i Artiklen paa S. 11 er jo nærmest fremkommet som Vejledning for dem, der ikke have været tilfredse med de Tavler, som de hidtil have benyttet. Da De derimod ikke har fundet Ulemper ved Benyttelsen af de Tavler, De har købt, se vi ingen Grund til, at De skal gøre Forandring i den Henseende. Tavler med lave tykke Bægge ville forøvrigt i Nar vistnok kunne faas hos mange af vore Tablefabrikanter.

Nr. 15. Frembringe Bierne ogsaa om Vinteren en svag Brusjen, som kan høres ved at lægge Øret til Indgangen, eller er det Tegn paa Tørstnød? (D. P. H.) — S.: I holdt Vejrs om Vinteren frembringe Bierne en saadan svag Brusjen. Kun naar den er meget stærk, og mange Bier tillige vise sig ved Indgangen, kan den betragtes som Tegn paa Tørstnød eller Dronningtab.

Nr. 16. Hvorledes kan man paa en Dronnings Udseende bestemme dens Alder? (D. P. H.) — S.: De gamle Dronninger ere i Almindelighed store og have slidte Binger. Disse Rendemærker ere dog usikre. Det sikreste Tegn er, at Dronningen om Foraaret overspringer flere

gode Celler ved Uglægningen, saa at Yngelen kommer til at staa spredt.

Nr. 17. Ved mange Udtromninger i Sommer har jeg haft udmærket Held med alle de Familier, jeg forenede om Aftenen, men Uheld med alle dem, jeg ventede med at forene til om Morgen, naaget jeg brugte baade Tobaksrøg og Mel. Er det en almindelig Erjaring? (D. P. H.) — S.: Ja, det er en almindelig Regel, at Forening foretoges bedst om Aftenen. Med Hensyn til Mel gælder tillige den Regel, at Foreningen bør foretages snarest mulig efter, at man har melet Bierne. Venter man blot en halv Time, kan Melet ofte vise sig næsten uden Virkning.

Nr. 18. Hvorledes skal jeg give mine Bier Kandis tage, da de ikke kan have Afgang dertil formedelst det Staaltraadsnæt, som er fastsyet under Budens Foderaabning? Kan jeg uden at forurolige Bierne løfte Buden og anbringe Kandistagen imellem denne og Boksbugen paa Tablebærerne; og vil Varmen fra Bisklyngen da kunne vedligeholdes? (P. J.) — S.: Klip med en grov Saks eller med en Knibtang et Hul een Tomme i Firkant i Traadnættet. Kandistagen kan nok lægges under Traadnættet, men det er bedre, hvis den Forstyrrelse kan undgaaes, og Traadnættet er jo temmelig unyttigt paa det Sted.

Nr. 19. En Biavler havde i Sommer et Par gode kraftige Stader, hvis Behoever han mistede paa den Maade, at en anden Biavlers Bier fra nogle endnu stærkere Stader faldt over hans og førte Bierne med sig hjem til deres Stader. Naar bægge Parter ere enige om, at Sagen forholder sig saaledes, saa spørges om den oprindelige Ejer kan fordrø Erstatning og da hvilken? (Skovby Herreds BF.) — S.: Efter den gældende Vilov tro vi ikke, at saadan Erstatning kan fordrøes. Loven taler ikke om Røveri iblandt Bier men kun om „at følge anden Mand's Bier op“, og hermed menes formodentlig sammenslyvende Sværme. Loven gaar derimod ud fra (§ 1), at enhver Biavler skal beskytte sine Bier saaledes, „at anden Mand's Fø ikke kan komme ind og spilbe dem“. Fra den nyere Biavl's Standpunkt maa Hovedstylden for Røveri blandt Bier falde paa Ejeren af det røvede Stade; thi dels giver han Anledning til Røveriet ved at holde for svage Stader, og dernæst er det netop ham, som er bedst i Stand til at standse det ved de mange Midler, som staa til Raadighed. Der er jo ingen Regel uden Undtagelse. Man har da ogsaa Eksempler paa, at Røvernes Ejer har en væsentlig Del af

Stylden derved at han aabner for ofte for sine Stader under mindre godt Træk — Hvis de 2 Mænd ere „gode Naboer“, som Luther kalder det, der ønske at afgøre Sagen i Mindelighed uden Lovens Mellemkomst, da kan der vel være Tale om Erstatning; men dennes Størrelse kan ikke afgøres uden nøje Kendskab til Staderne, da det særlig kommer an paa at bestemme, hvormegret Noverne have bundet ved Nynbringen. Saameget kunde der jo være Rimelighed for at hde i Erstatning.

Et og Andet.

Biavls-Assistent. Ugerbyrknings-Ministeriet i de forenede Stater i Nordamerika har nylig forøget sine videnskabelige Hjælpere med en Biavls-Assistent. Sekretær Rust er af den Mening, at Vlen af disse Insekter i de forenede Stater vil kunne give en langt større Indtægt end nu. Man har beregnet, at Bierne i det Land aarlig bringe en Indtægt af ca. 40 Millioner Kroner i Skikkelse af Honning og Voks. Denne Indtægt vil uden stor Vanskelighed kunne forøges til det 10-dobbelte. Det kommer da først an paa at oplære Landmændene i Biavl, og netop dette er nu Maalen. I Klar vil der blive oprettet en Biavls-Skole under den entomologiske Afdeling, og der vil man foretage Forsøg med Helbredelse af unge Bier. Endvidere vil der blive foretaget Forsøg med de forskellige Viracer og et Studium af deres Sygdomme. Rimeligvis vil Dr. Benton, Assistenten, blive sendt udenlands for at hente ny Racen. Der var naturligvis ingen Honningbier i dette Land, før den hvide Mand bragte dem fra den „gamle Verden“.

Der har i nogle Aar hersket en Strid mellem Frugtablerne og Biavlerne, om hvorvidt Bierne odelægge Frugter ved at gnave i dem. Man ser nemlig ofte Bier i Færd med at sugge Saft af Frugter; men det er en Kendsgerning, at det altid er Hvepser, der gnave Hullerne i Skallen, og senere jage Bierne da Hvepserne bort for at sugge Saften. Saaledes have Bierne ved en meget naturlig Fejltagelse faaet et slet Rygte, medens de i Virkeligheden netop gavne Frugtablerne umaadeligt, thi hvis de ikke hjalp til Frugtblomsternes Befrugtning, vilde der næsten slet ikke fremkomme nogen Frugt. — American Bee Journal.

Dronningning. Naar Bierne ved Hovedtrækkets Slutning holde Droneslag, kan man udstære Droneeller af Yngeltavler. Arbejderne ville da udfylde Hullerne med Arbejdersvovs — H. Alley.

Gaonlige Vink.

Vejret (23. Januar) vedblev fremdeles at holde sig mildt indtil den anden Uge af Januar. Der indtraf da stærk Blæst i nogle Dage og derefter saut Varmegraden lidt efter lidt ned til -7° om Nætterne, $-2-4^{\circ}$ om Dagen. Først i Dag er Varmen atter steget til henimod Topunktet. Den kolde Tid har bragt en Del Sne, og denne har i flere Vigaarde gjort ikke saa ringe Fortræd, naar Blavieren ikke itide havde forøget for at anbringe Skyggebrædder (se S. 18) foran Indgangene. Der har nemlig været et Par jarlige Dage med stille Vejr, stærk Kulde og klart Solst. Naar Bierne komme frem i saadant Vejr, blive de blændede af Sneen og gaa tilgrunde. Heldigvis har dog disse Tab i de Egne, hvorfra vi have Meddelelse derom, ikke oversteget c. 50 Bier af hvert af de Stader, der ikke vare forsynede med Skyggebrædder; men det indses jo let, at en Familie ikke taaler ret mange af den Slags Tab. Sthg derfor endelig Indgangen, hvis det ikke allerede er slet.

Renjelseudflugt. Meget ofte kan det i Februar hændes, at Vejret i et Par Dage bliver temmelig mildt med klar Solst og Stille, medens Jorden er fri for Sne. Efter dette, da bør man midt paa Dagen borttage Skyggebrædderne for at lufte Bierne til Udflugt. Man bør da passe paa, at der ikke hænger hvidt Løj til Tørring tæt ved Staderne, da Bierne ere meget tilbøjelige til at sætte sig paa det hvide for at rense sig. Da denne Vinter begyndte saa mildt, ville Bierne dog næppe endnu have stærk Trang til at rense sig. Udflugten kan derfor uden Skade opsettes til Marts, hvis Forholdene ikke skulde blive særlig heldige i Februar.

Fodring. Allerede paa denne Tid begynde stærke Familier at yngle. Derved vokser Foderforbruget, men dette sker dog saa laugsomt, at saadanne Familier, som kun ere indvandrede med fuldt 10 K Fodraad, næppe vilde trænge til Foder før end i Marts. Saa vidt muligt bør man undgaa at fodre allerede i Februar, da en saadan Forstyrrelse let kan virke skadelig paa Overvintringen. Skal Fodring foretages nu, maa det være med Kandskage (se S. 18).

Brusen. Hvis Bierne i kolde Vejr bruse stærkt og i Mængde komme frem ved Indgangen, da kan denne Uro hidrøre enten fra Luftmangel, Sult, Tørst eller Dronningtab. Man aabner da Indgangen i dens hele Bredde og renser den omhyggelig med en tyk kroget Jærntraad. Desuden giver man Bierne en Klump Kandskage i Foderaabningen og paffer atter Stabel godt. Hvis Familien endnu den næste Dag viser lignende Uro, tilraade vi at fodre det med Lunken Vand i den „suldomme Fodrer“ eller i et lille Honningglas, der stilles omvendt i Foderaabningen og derefter tilpaffes godt. Man maa passe nøje paa, at Glasjet er helt fuldt, inden det overbindes, og medens det vendes lægges Haanden eller et lille Bræt tæt over Lørredet, der dækker Mundingen af Glasjet. Vandfodring bør kun i yderste Nøds-tilfælde benyttes saa tidlig, da den i Almindelighed fremkalder Yngelanfæring. Hvis Bierne Uro er fremkaldt ved Dronningtab, da er der saa tidlig paa Været intet andet at gøre derved end at lade Familien forblive i Ro indtil Foraaret.

Sne kan jo ubentiden ganske begrave Staderne. Hvis denne Dækning kun varer i kort Tid, medens Sneen endnu er ganske løs, behøver man ikke at bekymre sig om den. Vedbliver den derimod i længere Tid (flere Uger), saa at Sneen begynder at falde tæt og fast til Staderne, da bør den bort-

stafes, i det mindste fra Stadernes Forside, dels for at staffe friere Tilgang af Luft til Indgangen, og dels for at Sneen ikke skal lindre saa stærkt for Bierne, at disse altså hurtig udvide Dngelredene.

Brevkasse.

Blavlærerne. Naar en Kres bevilges Møder ved en af DBF.'s Blandelærere, har den da andre Udgifter til disse end Blavlærerenes Opjald (Kost og Logi) og Befordring fra et Møde til et andet? (P. J. S.) — S.: Ja, Modernes Kundgørelse i de lokale Blade, hvis saadan Kundgørelse ønskes, og endvidere Fremstafelse af Lokaler til Mødernes Afholdelse.

Smaaafskrifterne. Nr. 1—5 og Nr. 7 saa vel som Jestskriftet ere nu udsolgte. Et nyt Skrift, som tan erstatte Nr. 3 og 4, vil dog blive paa-begyndt om kort Tid. De øvrige 3: Nr. 6, 8 og 9 (F. Møllers Skrift) foresendes derimod endnu i Drlag, Nr. 6 dog kun i et lille Drlag.

Margangene 1882, 1883, 1885, 1890 og 1891 ere udsolgte. Af 1888 og 1889 findes kun nogle faa Eksemplarer, 1876—81, 1884, 1886 og 1887 haves derimod endnu i et betydeligt Antal.

Kresformænd. Den sædvanlige Liste over disse agtes optaget heri Bladet d. 1. April. Alle Forandringer i denne, som ikke allerede ere meddelte til DBF.'s Sekretær, bør derfor meddeles ham inden d. 15. Marts.

Elbre Margange som Gave til Kresfe stænktes ikke hvert Aar men kun een Gang, da det jo er Meningen, at disse skulle indlemmes i Kresens Bogsamling.

Udlaan fra DBF.'s Bogsamling. Meget kostbare Bøger eller Hæfde (som vanskelig kunne erstattes) saavel som Redaktionen's stadig benyttede Haandbøger — udlaanes ikke (i Folge Centralmøde-Beslutning) men kunne kun benyttes paa Redaktionen's Kontor.

„Dronningaavl“. Da jeg som ny Holder af T. f. B. ikke har Begyndelsen til den udmærkede Afhandling om Dronningaavl, forespørges om de paaagældende Numre kunne erholdes? (S. T.) — S.: Ja af Bladets sidste 5 Numre for 1891 haves nogle Eksemplarer til Rest. De 4 Numre, i hvilke den nævnte Artikel er paaabegyndt, kunne saas tilsendte til ny Holdere fra Redaktøren mod Indsendelse af Kuponen fra Nr. 1 og 8 D. i Fri-mærker.

Artikler, som ønskes optagne i „T. f. Biavl“, maa, naar de optage større Plads eller ønskes optagne i Bladets egentlige Tekst, være Redaktionen i Hænde mindst 10 Dage før det Nummer, i hvilket de ønskes optagne, skal udgaa. Kun korte Kundgørelser kunne optages med en mindre Frist.

Kundgørelser.

Stort Drlag af

Bikuse og Slynngmaskiner

i flere Størrelser. Ved Bestilling i Vinter gives Rabat.

Unge Karle kan erholde et eller flere Kurjus i Husflid med Undervisning i Biavl meget billigt ved Henvendelse til

Husflidslærer Smeder **P. Saurig,**
Bramminge.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Eoreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad, udmærkede Skalleknive, Tavlespørrer, Bipiber og Røgpustere haves altid.

N. S. Kristensen, Himmeloø, Roskilde.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes. N. S. Kristensen, Himmeloø, Roskilde.

450 Pd. Igsønning er til Salg i forskellige Bægte hos

S. S. Jagd, Skibby.

200 R gul god Sønning a 40 Kr. pr. 100 R, er til Salg hos

Niels Kjær,

Trunderup pr. Kværndrup.

Et Parti hvid og gul Sønning staar til Salg hos

A. Sørensen,

Rorup, Vejre.

Fører i Biavl,

af **Hans Erslev,**

2den forogede og forbedrede Udgave, er nu udsolmet. Pris 1,85 D.

Faas i enhver Boghandel.

Bigården,

Tidning for biskötars, atkommer under år 1892 den 1. i hvarje måned. Pris per år **En krona.** Erhållas på alla postanstalter. Utgifvare: **J. Michal,** Linköping. Pröfnummer på begäran gratis.

Billig Bi-Bog.

De 7 Margange 1876—81 og 1884 af **Tids-skrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Margange tages samlede, faas de a 25 Ore. Margangene 1882, 1883, 1885, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Margangen 1886 heftet og forsynet med Sagregister koster 60 D. **Marg. 1887** ligeledes 60 D. **Marg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Drlag og forsynet med Sagregister koster 1 Kr. **Marg. 1889** koster 1,50 D.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Margangene frit. **Erslev.**

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891)

anbefales til billigste Priser. — **Voks** modtages som sædvanligt til Fabrikation, helst inden 1. April.

Kompositions-Kunsttavler

(forbedrede siden i Fjor) anbefales ogjaa til billigste Priser.

Undtær ved Odder, Januar 1892.

N. Jacobsen.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos Smeder **J. C. Olsen,** Hvilested pr. Sollefteb. Voks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks sendes.

Papper med 2 Glas til Underfølgelse af Bier kunne nu faas a 1,75 D. hos

Erslev.

Mit Fabrikat af bedste Sort
Bivokstavler (98 $\frac{1}{2}$ o/ renset Bivoks).
Kunsttavler (som hidtil leveret)

Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksberg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besørgelse.

R. Schmidt.

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Biavlsredskaber**, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Kunsttavler

af rent ublandt Bivoks leveres til billigste Pris. En Maskine, der fabrikerer Tavler med stærkeste Monster, anskaffes til Gavn og Glæde for Biavlerne.

Ørbre udbedes snarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Holstebro, Januar 1892. **A. S. Vorbeck.**

Hos **Erslev** i Kalundborg faas:

Honningen og dens Anvendelse 2den Udg. foreget til det dobbelte.	50 ø.
Blomster-Kalender for Biavlere	40 -
Bingham's Røgpuster	225 -
Røglæser	180 -
Metal-Eudet à	8 -
Honning-Klemmer	300 -
Dronning-Gitter pr. □-Fod	90 -
Gersters Voks-Renser	600 -
Spatel	150 -
Skrællekniv	100 -
Fuldkomne Fodrer	100 -
Tavlespore	60 -
Fortinnet Tavletraad pr. Ring	25 -
pr. ø	90 -
Amerikanske Delinger pr. Stk.	6 -
pr. 50 Stk.	250 -
Fin-Bestænder af Gummi	200 -
Etiketter til Honning, Limonade, Mød, Liker, Syltetøj pr. 100	90 -
Farvetrykte Etiketter pr. 100	90 -

Sendes mod Efterkrav.

Forenings-Meddelelser.

Vester-Torslev og Omegn's BF. har Brug for noget over 100 ø Kunsttavler. Prøver med Pris for et ø Tavler og for Forarbejdelsen af 1 ø Voks indsendes til undertegnede inden 1. Marts 1892. Gettrup pr. Høbro, 19. Januar 1892.

Byrial Nielsen.

Kunsttavlefabrikanten, som ønsker at levere cirka 400 Tavler af ægte Bivoks til **Elbo m. fl. Sereders** BF. frit paa Bortop St. til 1. Maj, bedes at jende Prøve og Pris til undertegnede før 15. Marts.

Lille Belling pr. Bortop.

Niels Ladegaard.

Medlemmerne af **Høbro og Omegn's** Biavlerkes, der ønsker at faa deres Forbrug af Kunsttavler for Sommeren 1892 rekvirerede gennem

Krefsen, maa til undertegnede indgive Bestillingen herpaa senest til 1. Marts d. N.; de, som har Voks, der ønskes indsendt, maa ligeledes aflevere samme til undertegnede senest 1. Marts d. N.

M. P. Knudsen, Høbro.

Ringø og Omegn's BF. afholder Møde hos Tømrer Henrik Rasmussen, Gejstlov, den 13. Februar, Aften Kl. 6, hvor der vil blive taget Bestemmelse om Sommer-Mødernes Afholdelse og Bestilling af Kunsttavler. Venner af Bifagen indbydes.

Peder Kr. Andersen,

Sekretær.

C. 150 ø Kunsttavler af ægte Bivoks ønskes af Bindum Sogns BF. Tilbud og muligst Prøver sendes inden 1. Marts til Lærer G. ø, Faarup pr. Rødkerbro.

Gern og Omegn's BF. Medlemmer, som ønske Bivokstavler til Brug i Mar, bedes derom at indgive Bestilling til Tømrer Pedersen i Gern inden 12. Febr. Ligeledes bedes opgivet hvor mange Bihuse fra Kr. Pedersen, Tved, der ønskes gennem Foreningen.

Sparløk BF. ønsker 100—150 ø Kunsttavler. Pris bedes opgivet til

Johan Christensen Dal, Sparløk.

Søndagen den 3. April, Eftm. Kl. 4, afholder **Skodborg og Omegn's** BF. sin aarlige Generalforsamling hos Gæstgiver Steenholt i Skodborg Østertro med følgende Dagsorden: 1) Optagelse af ny Medlemmer. 2) Betaling af Medlemsbidraget 3) Valg af en ny Formand. 4) Regnskabsrevision. 5) Valg af Delegerede til Centralmødet i Naasten. 6) Foredrag af Formanden om Kvinden som Biavler. Buchholz.

I **Høbro og Omegn's** Biavlerkes afholdes Udskiftning Fredagen den 17. Juni d. N., hvorpaa Øhr. Fabrikantens Opmærksomhed foreløbig henledes; nærmere Befendtgørelse herom vil senere følge.

M. P. Knudsen,

Sekretær.

Indhold af dette Numer.

Nalborg Amts BF., af Falk	31
Biavls-Assistent	34
Biavlslærer-Beretning, af C. F. Grønning	27
Braarup BF., af N. Westergaard	31
Brandø BF., af Morten Christensen	32
Brusen	33
Cellerne's Størrelse	21
Dronningbygning	43
Dronningaavl, af G. M. Doolittle	22
Økto, af Jens Jensen	32
Fodring	33
Frederiksborg N. nordl. BF., af Chr. Jensen	29
Gavnligt Vint	34
Honnings Opbevaring	32
Kendemærker paa gamle Dronninger	33
Linæs Sogns BF.	31
Maribo Amts BF.	30
Nordlesvigs BF.	31
Rammemaal	32
Ramsø-Tune Her. BF.	31
Ribe Amts BF.'s Regnskab 1891	32
Roskilde Amts BF.	32
Roveri	33
Smaastrifter, DBF.'s	24
Sufferet's Forvandling	33
Sjdsjællands BF.	29
Udslyngt Honning	25
Viborg Amts BF.	31
Viborg BF.	31
Vokstavler, ægte, af Niels Nielsen	26
Wismarlund BF., af P. C. Duus	26

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Annoncer optages for 20 Dre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Dre 2den og 3die Gang og 8 Dre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de sulles indrykte.

Selvhuser.

Forsøgene med de forskellige Selvhuser, der ere opfundne i Løbet af de sidste Par Aar, have vist, at der klæber adskillige Ulemper ved dem, f. Eks. at de ere besværlige at anvende, at de undertiden ganske hindre Sværmingen o. s. v. Dette Redskab trænger derfor til Forbedring, thi der er ingen Tvivl om, at hvis det baade kan opnaa tilstrækkelig Simpelt og Sikkerhed ved Brugten, vil det finde en meget udbredt Anvendelse. Vi skulle derfor søge fremdeles at sætte vore Læsere i Kundskab om alle Forbedringer af dette Redskab, forsaavidt som de virkelig synes at være Forbedringer.

Amerikaneren Dibbern har i Sommeren 1891 prøvet sin ny Selvhuser paa over 100 Stader, og i Følge hans Beretning i Gleanings har den altid virket med afgjort Held, kun maa han indrømme, at de Sværme, han paa denne Maade har sikret sig, jældent have været større end 1

Bot Bier; men denne Ulempe har han let afhjulpet ved at forstærke dem med Bier eller Yngel fra andre stærke Stader eller ved Pladsstifte med Moderstadet. Figur 9 viser temmelig tydelig Indretningen, der ikke er mere kunstig end, at enhver nogenlunde haandsnild Arbejder vil kunne udføre den. Det i Figuren fremstillede Stade er

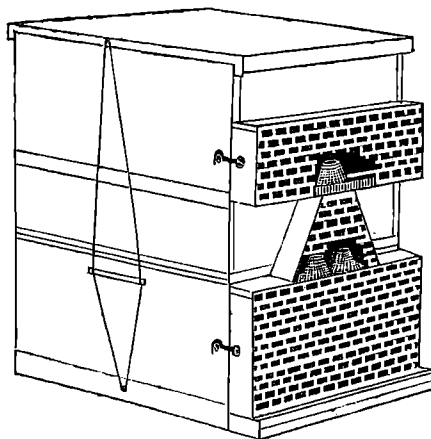

Fig. 9. Dibbern's Selvhuser.

enkeltvægget, forsynet med et halvt Magasin som Ovrerum over et Honningbræt med Strimler af Dronninggitter, og endelig ovenpaa dette Magasin igen et halvt eller helt Magasin, der er bestemt til at optage Sværmen. En ganske tilsvarende Indretning kan let anvendes ved vore dobbeltvæggede Bøliger, idet Magasinerne rykkes tæt ind til Ovrerummets

Forvæg. Paa Flyvebrættet er opstillet en firkantet Kasse, hvis Forside er dannet af Dronninggitter, samt anbragt et Dværbræt med to $1\frac{1}{2}$ " brede Huller, over hvilke ere anbragte Regler af bitæt Jærtraadtvist. I den nederste Kasses opadvendte Side er anbragt en Abning, der fører op i de to Regler. Disse Regler have i Spidsen en

Maabning af $\frac{3}{4}$ " Bredde, ikke som i en almindelig Bisælde, i hvilken Reglerne Maabning kun er $\frac{1}{4}$ " bred. Det har nemlig vist sig, at naar Sværmen bryder frem, løbe baade Dronningen og Dronerne hurtig op og ned, fordi de ikke kunne trænge gennem Zinken. Hender det nu, at baade en Drone og en Arbejder samtidig løbe op gennem den $\frac{1}{4}$ " brede Reglespidz, da blive de let hængende og dø. Derved standses hele Strømmen af Bier gennem den Regle, indtil Arbejderne have faaet de 2 Bier trukket ud, og dette kan ofte vare flere Minutter. Hr. Dibbern har prøvet at dække den midterste trekantede Del af Selvhuseren med bitet Tvist i Stedet for med Dronninggitter. Derved antog han, at mange Arbejdere vilde blive loffede til at følge Dronningen gennem Reglerne op til det for Sværmen bestemte Stade. Denne Hensigt blev imidlertid slet ikke opnaaet, da alle de Arbejds-Bier, der fulgte Dronningen op gennem de 2 Sæt Regler, altid fløj ud gennem det Gitter, der er anbragt udfor den øverste Regle. De ere slet ikke mere tilbøjelige til at gaa ind i det øverste Stade end de, der flyde ud forned; men de Bier, der jaaledes løbe gennem Reglerne, hindre i høj Grad Dronningen i at trænge gennem disse op til det øverste Stade. Hr. Dibbern bruger Indgange fra Selvhuseren til begge de 2 over hinanden stablede Magasiner. Det hidrører fra, at han ved sin Biavl bruger mange Bisælder for dermed at bejri Magasinerne for Bier, inden han høster Honningen. Hans Selvhuser er derfor indrettet saaledes, at det nederste Magasin udgøres af en jaadan Bisælde med tilhørende Magasin.

Saadanne Bisælder ere særdeles nyttige i meget store Bierier, hvor det kommer an paa at spare alt det Arbejde, som paa nogen Maade kan undgaas. Naar et til Høsten færdigt Magasin forsynes med Bisælde og aftages af det tilhørende Stade fuldt af Bier, kan man henstille det paa et Bord i Bigaarden. Naar man $\frac{1}{2}$ Time senere aabner det for at udtage Tablerne, vil man finde disse ganske fri for Bier. Dette letter jo i høj Grad Arbejdet og hindrer Røveri. Da disse Bisælder ogsaa ved vor Biavl kunne finde Anvendelse, skulle vi ved Lejlighed nærmere beskrive de 3—4 Slags, som nu anvendes baade i Amerika og i England. Hr. Dibbern har netop opfundet en af de bedste. Saadanne Bisælder benytter han til at danne en væsentlig Del af hans Selvhuser.

Da vi imidlertid endnu ikke have jaadanne Bisælder, kunne vi benytte Selvhuseren saaledes, at der anvendes et helt

Magasin til at optage Sværmen, og at dette kun forsynes med 1 Indgang midt paa Forsiden. Det er af særlig Vigtighed, at denne Indgang findes nær under Selvhuserens øverste Spids. Hr. Dibbern fandt nemlig ved Prøver med Alley's Selvhuser, at Dronningen altid løb opad eller nedad i denne, og derfor aldrig vilde løbe gennem den Regle, der var anbragt i Selvhuserens ene Side henimod det Stade, der skulde optage Sværmene (se XXIV S. 49). Netop denne Sagttagelse førte ham til Opfindelsen af den ny Selvhuser, ved hvilken det Stade, der skal optage Sværmen, befinder sig over Moderstaden.

At netop Hr. D. har gjort saa talrige Forsøg med dette Redskab, hidrører derfra, at han har 2 Bierier, hvert paa over 100 Stader, det ene ved sit Hjem, det andet $1\frac{1}{2}$ danste Mil fjernet derfra. Han ønskede nu alene at kunne passe alle disse 200 Stader, og dette er lykkedes ham ved Hjælp af Selvhuseren. Nu behøver han nemlig i Sværmetiden ikke at have en Medhjælper i Ud-Bigaarden (den, som er fjern fra hans Hjem), men kan nøjes med at besøge denne een eller to Gange om Ugen, naar han kun lige fra Sværmetidens Begyndelse forsyner alle Stader undtagen de allerstværgeste med Selvhuser. Saa snart han ved sit Besøg i Ud-Bigaarden opdager, at en Familie har jværmet, flytter han straks Moderstaden bort fra dets Plads, helst ikke for kort en Afstand, og lader det øverste Stade, som indeholder Sværmen, indtage Moderstadets gamle Plads. Han har i over 100 Forsøg fundet, at det næsten altid lykkes at faa Dronningen gennem Reglerne op i det øverste Stade. Derimod er det næsten aldrig lykkedes ham at faa hele Sværmen til at slutte sig til den men kun $\frac{1}{2}$ —2 Potter Bier. De øvrige jøgte tilbage til Moderstaden. Han har derfor i de fleste Tilfælde ved forskellige Midler maattet forøge Sværmens Vilmængde. Det er dog klart, at denne Ulempe vilde formindskes betydelig, naar Selvhuseren kun anvendtes i Hjemme-Bierier, i hvilke man let kunde flytte Moderstaden bort allerede om Morgen efter Sværmingen. Hr. D. tilraader særlig i Ud-Bierier at lade Sværmen fremdeles beholde Dronningsink foran Indgangen i 4—6 Dage efter Sværmingen for at sikre sig imod Sværmens Bortflyben. Han har fundet, at Selvhuserens Anbringelse i det hele forsinkter Sværmingen og i enkelte Tilfælde forhindrer den; men dette har saa langt fra skadet ham, at det netop har forøget hans Udbytte betydeligt.

Vor Forsøgelse ved Fremkomsten af Alley's Selvhuser, at denne sikkert havde

ramt et Savn ved Biavlén, og at den uden Tvivl vilde blive udviklet til et nyttigt Redskab, synes derfor allerede at nærme sig til sin Opfyldelse. Vi haabe, at der i den kommende Sommer vil blive foretaget ret mange heldige Forsøg med denne forbedrede Form af dette Redskab, og det skulde glæde os meget at modtage Beretninger om saadanne Forsøg.

Der hersker hos os endnu hos en Mængde Biavlere en Fordom imod Anvendelsen af Dronning-Gitre. Vi ere dog overtydede om, at dette Hjælpmiddel stedse vil faa flere og vigtigere Anvendelser ved den nyere Biavl, saa at den Tid maatte ikke er fjern, da man vil tillægge denne Opfindelse (Gitrenc) ligesaa stor en Betydning som f. Eks. Udslyngningsmaskinen og Kunsttavlerne.

Dronningavl.

Af G. M. Doolittle,
N. Amerika. — (Fortsat.)

Jeg gif nu hen til en anden stærk Befamilie og borttog Dronningen tilligemed 1 Tavle, i hvis Sted jeg nedsatte en Indsfuds-Fodrer (se Fig. 10). Om Aftenen fodrede jeg i denne med lidt varm Fodersrup, da der paa den Tid ikke var stærkt Honningtræk. Denne Aftenfodring fortsatte jeg i 8 Aftener.

3 Dage efter, at jeg havde udtaget Dronningen, borttog jeg endvidere alle Inngeltavlerne, men efterlod de andre Tavler, som indeholdt Honning og Foder. Jeg hængte dem tæt op til Fodrerén, men dannede mellem de 2 midterste Kammer en tom Plads til den tilberedte Tavle. Stedet blev nu luftet og Bierne ryfede af de udtagne Inngeltavler, som derefter indhængtes i andre Stader, der kunde passe dem. (Den Fodrer, Forfatteren benyttede ved disse Forsøg, er Cook's Indsfudsfodrer, som er fremstillet i Fig. 10. Denne bestaar af en 2" tyk Indsfudsbør a, i hvilken der under Bærestykket er udskåret et firkantet Snit, som kan optage Fodrerén, en Sardin-daafe g. Tæt under Bærestykket b er udskåret en smal Abning c, som giver Bierne Afgang til Foderet. I dette svømmer en Træfhyder f, paa hvilken Bierne kunne opholde sig, medens de opliske Foderet. Gennem Abningen e i Bærestykket kan

Foderet let fornyes). Paa disse Tavler fandtes talrige Dronning-Celler, som viste, at Bierne frembragte en Mængde Dronning-Foder. Da jeg ønskede, at dette Foder skulde ophobes i Numernes Maber, tog jeg denne Gang Inngelen bort, før jeg lagde de smaa Larver i Dronning-Kopperne. Paa denne Maade kan en Familie sættes i Stand til at opflække saa gode Dronninger, som paa nogen Maade kunne avles, medens der ikke er nogen Dronning i Stedet under Cellerens Opførelse, og denne Maade er bedre end nogen anden, jeg har prøvet, ved hvilken Dronningen tages bort.

Man vil se, at Bierne en Time tidligere fodrede Tusinder af Arbejderlarver foruden Dronning-Larverne. De blive da pludselig tvungne til at tilbageholde det dannede Foder og føle stor Uengstelse for en Dronning, hvilket ses af deres urolige Løben i hele Stedet og udenpaa det og Flyben omkring det og paa andre Maader visende

deres Forlegenhed, naar man kommer med den tilberedte Ramme for at sætte den ind i Stedet. Ved nu at forsyne dem med 12—15 smaa Larver, alle liggende i Dronning-Celler, paa hvilke de kunne anvende hele den Forsyning og Omhu, som de før anvendte paa hele Familien, kunde det ikke godt være andet end, at der maatte frembringes saa gode Dronninger, som kunde frembringes ved nogen Frem-

gangsmaade, der ikke var fuldkomment stemmende med den naturlige.

Da jeg hængte Rammen ind i Stedet ved dette mit andet Forsøg havde jeg godt Haab om Held, og da jeg den næste Dag aabnede Stedet, fandt jeg alle Dronning-Cellerne modtagne, undtagen dem jeg havde lavet af Voks. De modtagne Celler bleve fuldendte i rette Tid, og af dem erholdt jeg Dronninger, der kunde maale sig med de bedste, jeg havde haft uden naturlig Sværming. Jeg benyttede nu denne Fremgangsmaade i mange Aar, og naar den udføres godt, giver den altid rigtig gode Dronninger. Paa alle Tider, der ikke falde under godt Honningtræk, maa man fodre, og naar Varmegraden i Skygge er lavere end 23° R, bør Omflytningen af Larverne foregaa i et Bærelse med den Varmegrad eller endnu lidt varmere.

Men jeg tænker mig, at jeg hører nogen spørge: „Hvor gammel en Larve bruger du? og: Naar fodres Dronninglarven med

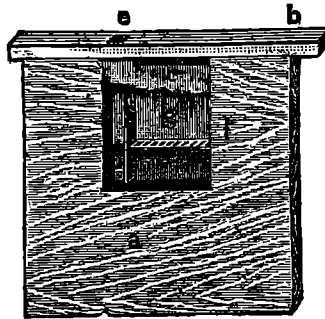

Fig. 10. Indsfuds-Fodrer

Dronningfoder?" Jeg har udført mange Forsøg for at se, hvor gammel en Larve maa være for at kunne lægges i en Dronningcelle og frembringe en god Dronning. Nogle, som hævde, at Dronninger bør oplækkes lige fra Æg, paastaar, at ved naturlig Sværming anbringes Dronningfoderet rundt om Ægget, for det udruges, saaledes at den lille Larve bogstavelig svømmer deri lige fra sin Fødsel, indtil Cellen forsegles. Tillige paastaar de, at naar et Æg eller en lille Larve vælges til deraf at oplække en Dronning i en dronningløs Familie, nedrives flere af de tilstødende Celler for at skaffe rigelig Plads til det meget Dronningfoder ligesaa Begyndelsen.

Jeg har omhyggelig prøvet paa Gang efter Gang for at finde, om et Æg lagt i en Dronningcelle blev behandlet forskelligt i de første 4 Dage (efter at det var anbragt der af en Dronning) fra et Æg lagt i en Arbejdscelle, og jeg har indtil nu aldrig fundet en saadan Forskel. Hvis andre Biavlere altsaa have set noget saadant, have de set noget, som jeg ikke har kunnet opdage.

Jeg har fundet, at naar en Familie er gjort dronningløs, er den lille Larves Celle blevet fyldt med Dronningfoder næsten til Randen, hvorefter Dronningcellen er bleven bygget udad og nedad over Tavlen, men ikke at Bierne nedrive de tilstødende Celler saaledes som anført. Dette gælder særlig om gamle Tavler.

Paa denne Tid under Mugningen begynde Ammerne at jordre den lille Larve; men, saavidt jeg har været i Stand til at bedømme det, bliver Larven i en Arbejdscelle omgivet af 3 Gange saa meget Foder, som den kan bruge, i de første 36 Timer af dens Tilværelse. Om trent fra den Tid, indtil Larven er 3 Døgn gammel, begynde Bierne at afsnappe dens Foder, saaledes at dens Organer ikke blive udviklede saa fuldstændig, som hvis den fik rigeligt Foder under hele Larvetilstanden.

Jeg paastaar ogsaa, at den Føde, som gives til alle Larver, indtil de ere 36 Timer gamle, er nøjagtig ens, enten Larven skal blive til Drone, Arbejder eller Dronning, og at Forfælleren fremkommer derved, at Dronninglarven faar en stor Mængde af dette Foder gennem hele sin Larvetilstand, medens de andre fodres knapt senere, eller der gives dem en anden Slags Foder, efter at de ere 36 Timer gamle. Nogle af mine Forsøg pege i denne Retning, men endnu har jeg ikke fuldført dem saaledes, at jeg kan beskrive dem her.

Hvis dette er rigtigt (og det tror jeg

bestemt, at det er), vil det ses, at en Larve i en Arbejder-Celle faar alt sit Behov tilfødsstillet i de første $1\frac{1}{2}$ Døgn og udvikler sig henimod Dronning-Udviklingen ligesaa hurtigt for den Tid i en Arbejder-Celle, som den kunde udvikle sig i en Dronning-Celle, omgivet af 10 Gange saa megen Føde, som den kunde overkomme.

Hundreder af Forsøg med at benytte Larver fra 3 Timers Alder op til 36 Timer bevise, at Dronningerne af de førstnævnte i ingen Henseende overgaa dem af de sidstnævnte, medens Bierne altid vælge de sidste, naar Valget gives dem. Da alle mine Fremgangsmaader ved Dronningavl kræve Ombytning af smaa Larver, har jeg opholdt mig saa udførlig ved dette meget vigtige Punkt, for at Læseren ikke maa nære Tvivl om mit Standpunkt i denne Sag. Mange Aars Held med at frembringe fortrinlige Dronninger tilligemed Udfaldet af mange Forsøg udførte af nogle af vore bedste Dronningavlere vise, at jeg har Ret i denne Slutning.

En Smule Dvælse vil sætte enhver i Stand til at bedømme, hvor gammel Larven er ved et Blik paa den nede i Cellens Bund. Vag Mærke til, at en Larve paa 36 Timers Alder er en meget lille Tingest, da den stærkeste Vækst foregaar i Larvetilstandens sidste Tid. Derfor du tror, at du let kan tage fejl i Bedømmelsen af Alderen, hæng da en Kamme ind i et Stabe og pas paa Æggene, je naar de udruges, og undersøg derefter igen Kammen, naar Larven er fra 24—36 Timer gammel. Du ved da nøjagtig Bested med, hvorledes de Larver, du vil bruge, skulle se ud. Har du været saa nøjagtig i denne Henseende, som du burde være, da vil Dronningen komme frem af Cellen efter $11\frac{1}{2}$ —12 Døgn fra den Tid, Kammen blev givet til den dronningløse Familie. Den øvede kan beregne Tiden saa nøje, at den passer paa indtil 3—4 Timer.

Med Hensyn til at se til disse Celler, da gør jeg det almindelig om Eftermiddagen paa den 10de Dag; thi dersom man udsætter det til den 11te Dag, er det nødvendigt at behandle dem, hvorledes Vejret end er.

Saa snart Cellerne ere tagne fra Stadet, gaar jeg hen til det Stabe, som fik Ingeltavlerne (da de bleve tagne fra dette Stabe, fordi det skulde benyttes til Dronningavl) og tager 3 Tavler godt fyldte med Ingel, paa en af dem er Dronningen. Disse hænger jeg ind i det nu dronningløse og yngellose Stabe, idet jeg passer paa ved Tavlernes Indhængning, at Dronningen er paa den midterste Table, saaledes at de

Bier, som følge med hende, ville omgive hende og beskytte hende, indtil alle Bierne blive grundig blandede.

Derfor det er tidligt Foraar, afryster jeg Bierne foran deres eget Stade, men kun af de Tabler der ikke have Dronningen, derved bevarer jeg dette Stade ja stærkt som muligt; thi efter 3 Dages Forløb skal dette Stade undergaa samme Behandling som det forrige ved at able flere Dronninger.

Ved Enden af 3. Døgn skal al den Yngel, som er tilbage, hænges ind i det Stade, som nu har Dronning. Heraf vil det ses, at ingen Familie vil miste mere end 13 Dage ved denne Dronningabls-Maade, før den atter er i næsten ligesaa god en Tilstand som nogenstunde. Ønsker man at spare endnu mere Tid for denne Familie, kan en eller anden Familie holdes alene til at passe paa Dronning-Celler ved at holde den dronningløs og-lejlighedsvis give den Yngel for at bevare Bimængden. I dette Stade kunne da Dronning-Cellerne indhænges, saasnart de ere forsegledede, og paa denne Maade behøve Dronningabls-Familierne ikke at holdes dronningløse i mere end 8 Dage.

Nogle fortælle os, at en dronningløs Familie vil oplække 3—4 Hold Dronning-Celler, før de unge Bier ere altsfor gamle til at oplække fuldkomne Dronninger; men jeg siger: Lad ikke nogen Familie oplække mere end 1 Hold Dronning-Celler ad Gangen, hvis du ønsker at faa gode Dronninger.

Marjagen til, at det andet Hold Dronninger ikke vil blive saa godt, er tydelig nok, naar du kun vil gøre dig den Ulejlighed at gennemlæse, hvad jeg skrev om at bringe Familien i den rette Tilstand til at oplække gode Dronninger. Det vilde være næsten ligesaa galt som at lade alene gamle Bier eller Markbier oplække Dronninger, fordi Nummerne da i 6 Dage vilde have manglet noget, hvortil de skulde tilberede Dronningfoder, derfor have de intet saadant i deres Mave til at fodre de smaa Larver med, de maatte da først give sig i Færd med at tilberede saadant Foder. Inden de havde frembragt dette, vilde Dronning-larverne allerede have været underkastede en Standsning i deres Udvikling, som de aldrig helt vilde overvinde, selv om de senere fik ligesaa megen og ligesaa god Føde, som de behøvede, og dette vilde de rimeligvis slet ikke faa. Siden jeg begyndte at anvende den ovenfor beskrevne Maade, er den saakaldte „Alley's Dronningabls-Maade“ bleven offentlig bekendt; men efter at jeg grundig har prøvet denne, maa jeg tilstaa, at jeg ikke i nogen Henseende anser den

for bedre end den her beskrevne, og i visse Henseender er den endogjaa ringere.

Meget gode Dronninger kunne dog avles ved Alley's Maade — meget bedre end ved nogen af de gamle Fremgangsmaader, der benyttedes, for hans Maade fremkom. Derfor bør Alley gives en fremragende Plads blandt de Mænd, der i det nittende Aarhundrede have bidraget meget til Diablens Fremgang. (Forts.)

Voksprover.

Efter Løste skulle vi i Dag angive nogle Midler til at prøve, om det Voks, der gaar i Handelen, er forfalsket ved Tilfætning af fremmede Emner. Desværre ere nogle af de her angivne Prøver, særlig den første, temmelige besværlige at udføre; men vi have hidtil ikke kunnet finde nogen anden sikker Prove for dette Emne.

Tælle er jævnlig tilfat Voksblotte saa simpelt, at det er let at opdage. Hvis man nemlig blot har trykket en Klump Tælle eller flere mindre Klumper ind i det smeltede Voks og derpaa har ladet Massen stivne. Denne Forsøksning opdages let ved at sønderhugge Blotten. Tællen kan da kendes baade ved Farve og Lugt. — Er derimod Tællen omhyggelig smeltet og under stærk Omrøren blandet med det smeltede Voks, da udtræves en kemisk Prøve; $\frac{1}{4}$ af Tællen er Olein, $\frac{3}{4}$ er Stearin og Palmitin. Man kan nu prøve Vokset enten med Hensyn til Olein eller med Hensyn til Stearin for at opdage en Tilfætning af Tælle. — Kemikeren Gottlieb opdager Oleinen paa følgende Maade: 3 Klv. Voks koges i en Sølv- eller Kobberfaal med 18—20 Klv. Kalilud af Bægtfylde 1,2 under stadig Omrøren. Efter $\frac{1}{2}$ Times Røgning dannes en Sæbelim, der endnu koges og røres i omtrent 1 Time. Denne Sæbe blandes med kolbt Vand og fortyndet Svovlsyre og holdes fremdeles i Røg, indtil Vokset fylder ovenpaa og efter Afhjølning kan afdrages. Vokspladen smeltes nu i et Vandbad og tilfættes ganske fintødt Blyglans, indtil Massen ikke kan optage mere, nemlig naar der ikke mere opstiger Blærer. Denne Masse, som indeholder Blyæbe, konnes nu i en Kolbe, der kan lukkes, overghedes med Ether, som i 3 Timer under jævnlig Rysten indvirker derpaa: Denne Etheropløsning prøves nu med Hensyn til olie-jurt Blylte. Svovlbrinte danner deri, hvis Vokset var blandet med mindst 8 pCt. Tælle, et stærkt brunligt Bundfald, men allerede

ved 3 pSt. Tælle en meget tydelig Farvning af Svovlbly. Da imidlertid ogsaa det rene Voks under de nævnte Forhold vil lade Ethern optage lidt Blyilt, og dette ved Anvendelse af Svovlbrinte vil fremkalde en ringe Farvning, der let kan vildbe, er det tilraadeligt at ryste Ethernopløsningen med lidt fortyndet Salttsyre, der optager Blyiltet. Ethernlaget kan nu dels aftages med en Hævert, dels jordampe. Naar den tilbageblivende Masje presses imellem 2 Blade af limet Papir (Skivepapir), vil der paa disse vise sig en Fedtplet, hvis Voksset indeholder Tælle. — Professor Vogel anvender følgende Maade til at paavise Stearinen: Voksset opløses i Kloroform. Dette deler nemlig ved sædvanlig Varme Voksset i 2 Dele, af hvilke den ene, der udgør $\frac{1}{4}$ af Voksset, bliver blød, klæbrig og let opløselig, medens den anden, der udgør $\frac{3}{4}$ af Voksset, forbliver uopløst. Da Tælle og Stearinsyre begge ere let opløselige i Kloroform ved sædvanlig Varme, saa lader Mængden af Tælle og Stearinsyre i forsaltet Voks sig herved bestemme. 1 Del (efter Vægt) finkmaldt Voks sammenrystes i en lukket Flaske med 6—8 Gange saa stor Vægt Kloroform, dette filtreres, og det uopløste vejes. Udgør dette $\frac{3}{4}$ af Vokssets Vægt, da var dette rent. Er Vægten mindre, saa var det manglende Tælle eller Stearinsyre. Vejer det uopløste mere, da har Voksset indeholdt andre fremmede Stoffer.

Paraffin kan tilfættes Voksset ligeindtil 75 pSt. uden i væsentlig Grad at forandre dets Udseende; men det kan paavises ved Hjælp af rygende Svovlsyre, der forfulder Voksset, men næsten slet ikke angriber Paraffinet. Dette har et lavere Smeltepunkt end Voksset. Kunsttavler, som indeholde Paraffin, falde derfor lettere ned i Varmen end ægte Bivoksstavler.

Ceresin kan paavises ved at smelte $\frac{1}{10}$ Gram Voks i et Glas-Prøvevæ (4 " langt, c. $\frac{1}{2}$ " tykt). Dertil sættes under let Rystning lidt Kloroform, og man tilpropper Røret, som derpaa i 2 Timer henstilles i c. 15 " R. Varme. Hvis Opløsningen efter denne Tid viser sig ganske klar, da indeholder Voksset ikke Ceresin. Overtrækkes Opløsningen derimod med et mat hvidligt Lag, da indeholder Voksset Ceresin.

En anden Maade, der svarer til den, som er angivet for Paraffin, meddeles i Le Rucher: Man hælder lidt Svovlsyre i en Porcellæns-Staal og opvarmer denne over en Spiritusflamme. Nu støres Voksprøven i tynde Spaaner, der kommes i Staaen, hvor de fortkalles af Svovlsyren, medens hverken Ceresin eller Paraffin angribes af denne, eller dog kun i meget ringe

Grad. Naar hele Massen har tagt i omtrent $\frac{1}{2}$ Minut, lader man den afkøles. Bivoksset danner da smaa Hobe, som ligne fortkullede Svampe, medens Ceresinet danner en gennemsigtig Hud paa Overfladen. Findes der ikke en saadan Hinde, da har Bivoksset været frit for Ceresin.

Japanejsk Voks. (Det jaas af Voksstræet, der grov i Japan, og hvis Væere omgivne af et tykt Vokslag) indblandet i Bivoks, kan opdages ved Forsæbning. Med en Opløsning af 1 Del Natrium i 40 Dele Vand vil nemlig det japanejske Voks danne Sæbe, medens Bivoks holder sig opløst deri. Denne Sæbe adskiller sig dog fra den som dannes, hvis Voksset er forsaltet med Stearin (Tælle), derved at den japanejske Sæbe er kornet, medens Stearinsæben er slimet. Ved Tilfætninger af Tælle, Stearin, Plantevoks o. s. v. er man i Almindelighed nødt til at styrke den gule Farve med Gurgemeje. I dette Tilfælde bliver Sæben ikke gulagtig men brun. Til dels efter „Sumpers Rundschau“.

Bivokserne og Foreningsbladet.

Af Herm. Borries.

Guldforn finder man jo undertiden paa Steder, hvor man mindst venter det: saaledes har jeg i „T. f. B.“'s første Nr. for i Mar i et lille „Spørgsmaal“ (Nr. 7) fra en Hr. „L. F.“ fundet en Tanke, som virkelig vakte min Interesse. Spørgeren siger: „Hvorfor horer man aldrig fra de jordnæs saa bekendte store Bimænd trindt omkring i Landet? Flere af dem lovede dog senere at lade høre fra sig om de midlertidig gjorde Erfaringer og mulige Opdagelser!“ — I sit Svar synes Redaktionen at røbe en Mælse, om en i det tilsyneladende ligefremme Spørgsmaal skjult Braad, og at væge sig imod den, ved at tilkaste Spørgeren sin Handise: „hvis den ærede Forspørger mener, at Bladet nu skulde indeholde færre originale Bidrag end tidligere, da tro vi bestemt, at han har Ret —“. Hvorvidt Spørgeren virkelig har haft til Hensigt at gemme en Braad under den rolige Overflade, kan jeg ikke bestemt afgøre, men jeg har en Følelse af, at i al Fald flere end Spørgeren kunde ønske at tage Handisen op, og tillige af, — at de rolig ville lade den ligge. Derfor tager jeg mig den Frihed at løfte den op med Spidsen af min Pen, i det Haab, at den ærede Redaktion, som tidligere har vist en Liberalitet, jeg fuldt anerkender, vil til-

lade mig, at udtale mig lidt frit i en Sag, som bestandig har interesseret mig levende: vore Bladlers Deltagelse i den offentlige Debat om deres egne Sager.

Jor straks at stille mit Standpunkt klart, skal jeg her udtale min uforbeholdne Anerkendelse af Bladlerforeningens nuværende Ledelse, de store og hynlige Fremstridt, som Bladet under den nuværende Redaktion har gjort, og dennes aabentliggende Bestræbelse for stadig at gøre Fremstridt; ingen kan, mere end jeg, glæde sig over Forandringen, som er sket, naar jeg ser nogle Aar tilbage i Tiden; — at jeg ikke selv kan tilskrive mig nogen Fortjeneste af Forandringen, gør intet Skaar deri. Hvor Dygtighed træder frem, bør den ligeaa ubetinget anerkendes, som dens Modjættning bekæmpes. Da vel alle nu ere enige i en saadan Anerkendelse, tvivler jeg ikke om, at Foreningens Bestyrelse og Bladets Redaktion ikke kunne være imod, at Bladet er det Sted, hvor Medlemmerne fremsætte deres Anskuelser i videste Forstand, baade tilfredse og utilfredse, hvor det kan gælder Sagerne, og naar der skrives loyalt.

Jor derefter nærmere at betegne, hvad det er, jeg kunde ønske frem, ville vi, ligesom Hr. „L. F.“ aabenbart har gjort, kaste et Blik tilbage i Tiden. Den, der med Opmærksomhed har fulgt vor Blads Udvikling gennem Literaturen, navnlig „L. f. B.“, er det ikke undgaaet, at Bladernes Del i Arbejdet har været meget varierende, og at Redaktorens Stilling har haft en vis Indflydelse derpaa, ved Siden af det snart stærkere, snart svagere Liv i Bladsjagen. Tager man de ældre Aargange af „L. f. B.“ for sig, faar man et Indtryk af, at forholdsvis mange Personer fik Lejlighed til at møde frem med deres Anskuelser, og ofte temmelig uforbeholdent. Man anvendte ikke stor Kritik, men hvor mangelfulde mange Bidrag end kunde være, saa vare de dog Udtrykket for forskellige Personers Erfaringer og Anskuelser; dette gav Bladet et vist Liv, og jeg har med Glæde læst adskilligt, som i og for sig ikke bragte noget nyt eller var belærende, men dog ret fornøjeligt at læse, fordi man saa deraf, med hvilken Interesse alt i Bladet blev fulgt, og saa af den ganske jævne Mand. Til enkelte Tider vakte et eller andet Spørgsmaal en hidsig Strid, som kunde ende med personlige Angreb, for hvilke der lidt for kunde have været sat en Stopper; men i det hele taget gav denne almindelige Deltagelse Liv i Bladet. Medens Udviklingen stadig krævede større Dygtighed hos Redaktionen, gif denne tværtimod nedad, saa langt ned, at Bladet til en Tid egentlig

stet ikke redigeredes, og der var en saadan Mangel paa Medarbejdere fra Bladernes Side, at det syntes rent tilfældigt og ligegyldigt, hvad der blev sat i Bladet. Forholdene have jo i høj Grad forandret sig, Bladet er blevet omfangsrigt, illustreret, og, som jeg mener, vel ledet; men det er nu overvejende Redaktionens personlige Syn og Opfattelse, som giver Bladet dets Præg, hvad der til en vis Grad er priseligt, men dog ikke behøvede at være det i saa fremtrædende en Grad, hvis Bladterne vilde tage lidt større Del i Arbejdet, og Redaktionen til en Begyndelse ikke altsor nøjeregnende med Bidragene.

Hvis man nu vil sætte sig hen og i Foreningsbladet søge Oplysning om Udviklingen i Bladsjagen i de svundne Aar, vil man næppe undgaa det Indtryk, at Bladet bestandig har staaet noget udenfor Livet blandt Bladterne, ikke midt deri: Bladet har kun i ringere Grad været det ledende og aldrig et fuldt Ekko af det Liv, der rørte sig ude i Kretsene. Med den overvejende Indflydelse, nogle saa ledende Mænd have haft, har Arbejdet paa Udviklingen været ydet mere personligt, paa Bladtermøderne, paa Udstillingerne og ved andre personlige Forbindelser, i og udenfor Kretsene. Prøv f. Eks. i Bladet at søge Oplysning om hele det Liv, hvorved Trængslet først frem og trængte igennem; eller forjog at saa et klart Billede af, hvorledes Bladlerens Drift til en vis Tid var. Man venter i et Blad, som repræsenterer et Haandværk, et Erhverv, at finde en Række Personer træde frem med selvstændige Standpunkter og paa Erfaringsgrundede Anskuelser og at se Brydningen imellem disse, og den Mangel, man her især, viser tydeligt, at det ikke fortrinnsvis var i Bladet, men andetsteds, at man udtalte sig. — Det er ganske vist forholdsvis saa, der besidde det Overblik og den Evne, til at opfatte og anerkende det berettigede i en Modstanders Standpunkt, som en større Kundskabsmængde giver, og det er derfor kun de færreste, der formaa at føre en Diskussion med Udbytte, men det er jo ogsaa sikkert, at uden Lejlighed til at udtale sig, opnaar man ingen Udvikling, og den skriftlige Udtalelse er maaske her den betydningsfuldste. Den nuværende Redaktion har, ikke uden Fortjeneste, jærlig henvendt sin Opmærksomhed paa den engelske Blad, og i visse Retninger ogsaa taget det Ydre til Forbillede: saaledes vilde jeg ønske, at den ogsaa deri vilde følge denne Vej, at den som i engelske Blade, lævde og læge, indrettede en „Redaktions-Abdeling“ og en Af-

deling „for indsendte Artikler“, for hvilken sidste den ikke paatog sig noget Ansvar, men overlod det til Læseren selv at dømm. Hvis den hertil vilde bemærke, at den ikke kunde optage Artikler, der kunde vildlede Læseren, da vil jeg svare, at den, ligesom enkelte Blade, kan tage Forbehold, tilføje Berigtigelser osv., og at det umuligt kan være en Redaktions Pligt i et og alt at vaage over Læseren; denne maa selv kunne tænke og dømme, hvis han vil have Udbytte, selv af de af Red. udvalgte Artikler. Hvem kan desuden saa ubetinget skelne mellem Stal og Kærne? Af de oversatte Artikler, i de sidste Nr., falde f. Eks., efter min Mening, flere ind under Begrebet „vildledende“, hvilket jeg, om ønskes, vil paavise nærmere. Den nuværende Redaktion synes at have naaet den Del af Maalet, at gøre Foreningsbladet til det ledende blandt Blavlerne; men det er jo klart, at det er en enkelt Mand, som bærer det oppe, og at den Andel, som selvstændig tænkende Blavlere kunde og burde yde, kun er ringe, hvilket er en væsentlig Mangel. Et Fagblad, som „L. f. B.“, der ogsaa i Fremtiden vil være nødvendigt, bør ikke i den Grad staa og falde med Redaktørens Person; og dennes overlegne Dygtighed vil jo netop vise sig deri, at han formaar at opdrage en Kæde af gode Medarbejdere, (hvortil der dog nu allerede findes Spor) som kunne bære det i Fremtiden. Det kunde ikke være min Mening, at Bladet skulde optages af Diskussioner om videnskabelige Emner (hvem skulde vel deltage i dem?), men jeg nærer endnu det Haab, at Bladet for en væsentlig Del kan blive baaret oppe af vore Blavleres egne Tanker, Ideer og Erfaringer. Det er urigtigt her at ville henbije til „Foreningens mange Begyndere“, thi det har vi gjort siden Bladets Stiftelse; i Bladet burde først og fremmest de ældre, erfarne Blavlere have Ordet om deres Sager, for Begyndere gores der nok ved Møder, Bivokslerere, Udstillinger, Smaahæfter og „Anvisninger til Blavl“. Foreningsbladet bør have et højere Niveau end Gennemsnittet af Blavlerne, saa at selv de mest fremfremmede kan imødesee det med Interesse og Forventning og ikke nøjes med at efterse Møderne og Avertissementerne. Det kan sikkert ikke ske, uden at det i højere Grad, end nu, ere Blavlerne selv, og ikke Redaktionen, der bære Bladet; det er virkelig ikke nok, at se „vore fordums saa bekendte store Bimænd“ — og de nuværende — alene optræde med Referater af afholdte Møder og med Foreningsmeddelelser. Ganske vist optager Agitationen for Blavlens Udbredelse

de fleste Præster, men vore Stader, Kammer, Redstader og Vokstaber lægger endnu i alt for høj en Grad Beslag paa Debatten og Interessesjen, ret som om Blavlens bestod deri! (Sluttes).

Varme eller kold Pakning.

Af Hans Larsen, Sundie.

Tillad mig, Hr. Redaktør, at fremkomme med det Spørgsmaal, er den meget varme Vinterpakning over Bierne saa meget at anbefale; jeg har i flere Nr. draget det meget stærkt i Tvivl, uden at jeg har haft Mod til offentlig at drage det frem; den varme Vinterpakning er jo anbefalet saa tidt og af saamange, saa at de fleste ere imod mit Indlæg i denne Sag. Vi vide jo alle, at i Blavlens, som i alt, det hidtil prøvede forlades; for ikke at gaa længere tilbage end til det meget anbefalede porøse Dække over Bierne, nu er vi jo gaaet til det modsatte. Jeg ejer som Regel omkring ved 20 Bistader, alle Trugstader, 2 af disse ere dobbelte, disse 2 dobbelte ere betydelig varmere end de enkelte, de begynde for tidlig at ynke, mangler hvert Nr. Vand i Januar Maaned, mange Bier dø hvert Nr. af Bugløb og Vandmangel, saa de om Foraaret er en Del svage, disse Bier ere gode Bier, gaar hurtigt frem om Foraaret og bliver hvert Nr. af de bedste Homningstader, der kan jo siges, giv dem Vand, ja, det er sundt, men det gaar ofte jaadan, man har andet at tage vare end stadig at se til Bierne, undertiden er det ikke altid let at mærke, at Nøden er saa stor. Den 4. dennes i det ene af disse Stader foretog hægge Familierne tilsyneladende en rigtig Rensningsudflugt, hvilket glædede mig; ved nærmere Eftersyn viste det sig, at ingen skilte sig fra Urentlighederne, Dagen efter aabnede jeg Laaget og fandt med Haanden over deres Vinterleje, at det var meget varmt, og Bierne noget urolige, lejet paa de bagerste Tabler, som de jaagodtjom altid gøre ved stærk Vandmangel, jeg hældte da Vand i en Table, og næste Dag var de atter rolige. Naar det sker, at disse Stader hvert Nr. lider af Vand, er det af den Grund, at den megen Varme befordrer en for tidlig Yngelansejning; gives der tidlig Vand, virker det næsten som en Spekulationsfordring, i en alt for tidlig Tid omkalfarves Homningen, Bierne flyde meget ud, blive de svageste om Foraaret og døer i massevis.

Min Erfaring gaar ud paa ikke at pakke

for stærkt, før Bierne har foretaget en ordentlig Mensning, efter den Tid kan der næppe pakkes for varmt.

Vi vide jo, at Bierne kan taale en meget streng Kulde, se til Halvkuberne, inden Straakappe kan de holde sig, ja selv i hule Træer og lignende, blot de sidder tørt, og ikke altfor svage, holder de sig fortrinlig, meget peger paa at den tidlige Varme ikke er nødvendig, men kan være til Skade. Jeg passer en Vistand, som bliver pakket meget slet til om Vinteren, det er mig ikke muligt at faa det nødvendige Materiale dertil, disse sidder koldt, holder sig i No til Varmen kommer, de lider aldrig Vandmangel, naar de saa begynder at yngle, gaar de frem med Ræmpestridt, de ere de bedste Bier, jeg nogeninde har kendt, de giver megen Honning i selv flette Mar. Mit Indlæg gaar ud paa, at en meget tidlig Yngelanjætning er en af Biernes værste Fjender. Til Slut en rigtig Tak for Indholdet af Vitidende i det gamle Mar.

* * *

Forfatteren berører i foranstaaende Udtalelser et gammelt Stridspørgsmaal ved Biablen. Der er dog ingen Tvivl om, at den varme Indvintning i de senere Mar har vundet flere og flere Tilhængere ikke alene hos os men ogsaa i Udlandet. Der er imidlertid en Umstændighed, som ikke maa oversees: „So varmere Indpakningen er, des nødvendigere er det at give den friske Luft rigelig Udgang gennem Indgangen, fordi Luften ved den varme Pakning kun har Udgang ad denne Vej, medens den ved den flette Pakning har Udgang ad „Hundredre“ Vej. — Alt det er uheldigt, hvis man skal nødes til at vandsjødre Bierne allerede i Januar eller Februar, det have vi ofte fremhævet; men dette vil i Regelen kunne undgaaes, naar kun Indgangene holdes tilstrækkelig aabne om Vinteren. Red.

Lø omkring Bistaderne.

Af Jakob Olsen, Dristebrohus.

Alt Bierne have en lun Plads at staa paa har en stor Betydning for Honningudbyttet, derom kan der vist næppe være nogen Tvivl, og dog er det ikke sjældent at se Staderne opstillede paa en saadan Plads, hvor de bestandig ere udsatte for Vindens Paavirkning. Der burde altid staves Lø straks, naar man begyndte et Bieri. Lø

kan let faas for en ringe Bekostning, f. Eks. ved at anbringe et Risgærde omkring Staderne, indtil der ved Plantning af en eller anden Slags Løplanter er tilstrækkelig Lø. Gran kan særlig anbefales dertil, da en Hæk deraf er tæt hele Aaret, og vil kunne holdes i en passende Højde ved Hjælp af Klipping. I et lunt Bieri ville Bierne i Almindelighed i klart Vejr, naar Jorden er fri for Sne, kunne foretage Udflugter jaavel sent paa Efteraaret som tidlig om Foraaret, hvorved den lange Indespærring undgaaes, og som Folge deraf kan en bedre Overvintning sikres. Nu da den Tid snart er forhaanden, da Bierne daglig vil kunne flyve ud, er der særlig Grund til at gøre alt for at skaffe det nødvendige Lø tilveje. Det hændes jo ikke sjældent, at der paa denne Tid af Aaret kommer blæsende Dage, hvorved undertiden et betydeligt Antal Bier ellers vilde gaa tabt ved Hjemkomsten til Staderne, og at dette i høj Grad formindsker Honningudbyttet i den følgende Sommer, derom kan man være forvisset, idet Yngeludviklingen derved ikke vil komme til at gaa hurtig nok fremad, jaaledes at naar Hovedtrækket kommer, er det først, at der rigtig bliver Fart i at yngle. Som Regel bliver Staderne da mere fulde af Yngel end af Honning. Ofte er saa Biableren utilfreds og klager over, at Trugstaderne ikke ere til at faa udstyngt Honningen af tidlig paa Sommeren for den megen Yngel. Men dertil vil jeg sige: anstaf gode varme Bi-huse, anbring dem paa en lun Plads, hvor de kunne uddille sig saa tidlig som mulig, saa at Staderne, naar Trækket bliver godt, ere fulde af Bier, og man skal da se, at et stort Antal Tavler ville blive fyldte med Honning, inden Dronningen kan overkomme at lægge Eg overalt. Derfor: gør hvad der gøres kan for at faa Lø, thi det betaler sig.

Tid om Rammemaal.

Af N. C. Haagen sen, Tranebjerg.

Først vil jeg forudsikke den Bemærkning: Jeg er Høfstademand, min Vistand bestaar af 20 Høfstader med 9 × 9 " Ramme og 2 Kuber i min Have, foruden 2 Trugstader i en god Vens Have 1 Mil borte, hvori Rammerne er 12 " høje og 10 " brede. Min Mening er, enhver Biabler bør bruge den Slags Bi-huse og det Rammemaal, der passer ham bedst.

Foranlediget af et Spørgsmaal i T. f. B. for Februar, Side 32, fremkommet ved en æret Indsenders Artikel i Januarheftet,

Side 14, om Rammemaalene, beder jeg Dem, Hr. Redaktør, om Plads i Bladet for en lille Kritik over samme Artikler-Forfatters Udtalelser. Forfatteren er mig velbekendt jaavelstom hele hans Vistand, men da han er lidt egen i sine Ansuelser, og jeg synes hans Udtalelser ere vel kraeftige, som for Eksempel at være bleven befaengt (efter hans Mening) med det forkastelige Rammemaal 12 " høi og 10 " bred, og da Forfatteren kun er saagodtjom Begynder i Biavl, og kun har prøvet hans fremhævede Rammemaal 10 " høi og 12 " bred et Aar med 1 Stade, og nu i Efteraaret faaet 1 Stade til befolket med udtrommede Bier, synes jeg det er lidt forhaftet at fælde Dom over det førstnævnte Rammemaal, hvoraf han har 3 Stader befolkede. Hvorfor dette fremkommer, er blot for at ikke andre Biavlere skal faa Skrupler. Jeg tør indsesta for at de $\frac{1}{10}$ Dele af Staderne her paa Samso er med 10 < 12 " Rammer. Forfatteren fremhæver ogjaa hans lovpriiste Maal, at det lader til at holde dem mere folkestaerke, det kan han selvfølgelig ingen Mening have om, da det ene Stades Rigdom paa Bier kan hidrøre fra, at det har en særlig god Dronning. Det er langt fra at jeg fordommer det lave og brede Maal, tværtimod, jeg tror netop det er et godt Maal, men det er saadan en egen Sag at forandre Rammemaal, naar man allerede har en Vistand, det er i al Fald en dyr Historie, en anden Sag er det med Begynderen, det vigtigste for ham er, at vælge det bedste, og der er vel ikke ret mange der begynder, uden at de spørger erfarne Biavlere tilraads. Der kommer jævnlig nogen til mig for at erholde Vejledning i at begynde Biavl, og jeg har altid siden 10 < 12 " Rammen blev faa almindelig anbefalet den, jeg synes den er meget behagelig at arbejde med, hvorvidt Ersklev-Rammen er lettere at behandle, skal jeg lade være usagt, da der ikke er et eneste Ersklevstade paa Samso, det bliver jo fremhævet af mange Biavlere, og ikke mindst af vor erede Redaktør af L. f. B., muligvis jeg vil ogsaa komme til at synes godt om den, naar jeg har prøberet den. Min Hensigt med disse Linier, var kun at sætte Mod i de Biavlere, som muligvis kunne blive forjagte, ved at blive gjort opmærksom paa, at de har grebet forkert fat paa Biavlens ved at begynde med Rammen 10 × 12 ".

Skriftlig Afstemning.

Da det paa Side 24 omtalte Forslag angaaende Smaafristerne's Udsendel-

sesmaade er blevet støttet af 2 andre Kresformænd, sættes det herved under skriftlig Afstemning:

„Omsider DBF.'s Delegerede, at Foreningens Smaafrister herefter ikke skulle trykkes ind i Medlemsbladet, men kun trykkes særskilt for i hæftet Tilstand at udsendes til Kresene?“

Da Forslaget er en Ændring af den bestaaende Ordning af denne Sag, regnes alle Ikke-stemmende for Nej'er. Derfor opfordres alle de Delegerede, der maatte ønske den foreslaaede Forandring indført, til inden d. 15. Marts paa et Brevfort at tilsende medundertegnede Sekretær deres Stemme.

Berettiget til at stemme er enhver af DBF.'s Delegerede, hvis Valg var gældende i Efteraaret 1891, hvis ikke en ny Delegeret senere er valgt i hans Sted. I dette Tilfælde tilfalder Stemmeretten den ny Delegerede.

Franz Wendt,
Præsident.

Ersklev,
Sekretær.

Biavlslerere.

De Kres, der ønske Biavlsrøder afholdte i Aar for DBF.'s Regning enten af Biavlslerere i Kresen eller af en af Hovedforeningens Vandrelærere, — anmodes om at indsende Begæring herom til medundertegnede Sekretær inden den 15. Marts, hvis saadan Begæring ikke allerede er indsendt.

Kresen er pligtig til under Vandrelæreren's Dyhold at yde ham almindelig god Kost, Møbelokale, Nattelegi, naar det behøves, og besørge Rundgørelse i de lokale Blade, naar saadan anses nødvendig.

Franz Wendt,
Præsident.

Ersklev,
Sekretær.

Ekko fra Staderne.

Dyrskand, Grenaa, 5. Febr.

Tak for „Lidskrift for Biavl“. Jeg har Hoffjærgermester N. Bruns Bog, som har givet mig god Anvisning til Biavl. Jeg takker alle de Herrer, som ere afbildede i Festskriftet, for den Undervisning, de have givet. Den er til stor Hjælp for den ubemidlede Folkekasse. Jeg maa arbejde svært for at skaffe Fødemidler til min Familie; men jeg ser, at Biavl er en Støtte for mig.

J. Jensen.

Samso, 5. Febr.

Den 2. Febr. havde jeg et Stade, som

var uroligt, Bierne bruste stærkt og udrenkede en Portion Voksmul og enkelte krystalliserede Honningcorn. Om Aftenen gav jeg dem et Glas Vand i Foderaabningen. Siden har jeg ikke set eller hørt noget til dem. A. E. H.

Dybbøl, 13. Febr.

En af mine Bisamitier, en Lüneburger-Kube, holdt d. 7. Febr. Renselsesudflugt. H. E. Hansen.

Jversholt, Laven, 14. Febr.

Hr. Redaktor! I Anledning af deres Efterkrift til min Artikel i sidste Nummer, „Lidt om ægte Vokstaveler“, maa jeg meget beklage, at den altsedes er misforstaaet af Dem. Det er nemlig ikke, som De skriver, een Mand, der arbejder for en Forening, nej, det er selve Foreningen, der arbejder ved Hjælp af sine Medlemmer. Dette haaber jeg er alle Foreningers Formaal. Med det for Oje er Artiklen skreven, og haaber jeg trods Efterkristen, at ærede Biablere have forstaaet den saaledes. Skulde det være som af Dem antydet, er Foreningernes Formaal forbigaaet, og de ville vist ikke kunne bestaa. Endvidere tror jeg ikke, der er nogen Mulighed for, at Biablere kunne eller ville indblande fremmede Gæster i deres Voks, da jeg i al Fald kun har hørt Beklagelse fra Biablere over Indblandingen. Niels Nielsen.

Toksørd, 22. Febr.

Efterse Bierne. Det ser ud til, at Honningen er tilbøjelig til at forjunkte sig i Tablerne i Klar. Jeg har allerede haft 2 Familier, hvor al Honningen var forjunktet. Jeg raader derfor alle til at efterse Bierne. Viser der sig mange Honningcorn paa Bundbrættet, eller Bierne idelig flybe ud, da er det Tegn paa, at de mangle Vand. Er det mildt, saa kan man lufte op for Stedet, saa kan man give lunkent Vand i en Table og hænge den saa nær til Bilkningen som mulig. Er det derimod koldt, maa man give Vand i Foderglasjet, man smører da lidt Honning paa Lærredet for at vænne Bierne til at hente Vand der. Jens Hansen.

Fra Kresene.

Skanderborg Amts BF. afholdt den 10. December sin aarlige Generalforsamling. Formanden bød Forsamlingen velkommen, hvorefter han i Korthed gav Oplysning om Virksomheden i det sidste Klar. Der var afholdt 39 Møder i Kresens forskellige

Egne, som har vist sig at være gavnlige for Biavlsfagen, idet mange derved have lært Begyndelsesgrundene, og mange ere bakte til Interesse for Biavl, ligesom Foreningen derved har vundet betydelig i Styrke. Den er i det sidste Klar vokset fra 192—365 Medlemmer. Der er tillige afholdt en Udstilling, som vistnok har virket heldig for Honningens Af sætning, idet al Honning næsten er udsolgt til ret rimelige Priser, og mange Steder kunde været affat betydelig mere, der er ogsaa gjort Forsøg med at jende Honning til Udlandet, navnlig England, men uden heldige Resultater, idet der ikke kunde opnaas antagelige Priser. Sluttelig opfordredes Foreningen til Enighed og fortsat Samarbejde i Bisagens Tjeneste, hvor der endnu er meget tilbage at udrette, og hvor der endnu ligger for mange Smaa-kaarfolk en mægtig Hilde aaben til Selv-hjælp, ligesom mange derved vil faa et Indblik i Naturens store Orden fra Skaberens vise Haand.

Derefter genvalgtes Mads Hansen enstemmig til Formand, til Bestyrelsesmedlemmer valgtes Morten Jensen, Katrup, og Niels Madsen, Brolld, til Revisor S. P. Sørensen, Lundum, til Delegeret valgtes Mads Hansen og til Suppleant J. T. Dinesen. Efter Valget tilligemed flere forskellige Ting Foreningen vedrørende var afsluttet, skred man til Bortlodning af over 100 forskellige Genstande Biavlens vedrørende.

Kolding og Omegns BF. holdt Møde i Kolding 5. Januar i Hr. Lærer Dues Stole; men paa Grund af Folketingsvalget samme Dag var der ingen rigtig „Andagt“. Man besluttede derfor at holde et nyt Møde i Kolding paa Hotel Fremad Lørdag den 13. Februar Kl. 1.

Det vedtoges at indkøbe Kunsttavler af rent Bivoks i Samling og udbyde samme i næste Nr. af Tidsskriftet. Man var i Almindelighed særdeles glad ved de afholdte Møder af egne Kræfter rundt om i Kresen og besluttede derfor til næste Klar at gøre det samme. Der skulde holdes Møder i Agtrup, Taps, Edis, Alminde, Aagaard, Egtved, Nebel, Gesten og Lejstov.

M. J. Lindelof.

Elbo m. fl. Herreders BF. Ligesom de foregaaende Klar tillader jeg mig at indjende til Tidsskriftet Medlemsantallet fra 1. Januar 1892 og indvintrede Bistader i Efteraaret 1891 (Tabel vedlagt). Imod forrige Klar stiller det sig saaledes: 7 Medlemmer mere, 5 Tidsskrifter mere og 82 Trugstader mere, derimod 18 Højtstader mindre, 4 Foreninger mere og 11 Kuber mindre, ialt bliver det 157 Stader mere, fra Vejlbj Sogn har Kresforstanderen ikke

opgivet Stadeantallet, men naar vi sætter det lig med forrige Aar, bliver Forøgelsen 67 Stader. At vi i 1891 har haft et godt Honning-Aar viser den store Fremgang af Trugstader, nemlig 82 mere end forrige Aar, Højtstaderne er det gaaet en Del ud over, de er jo indskrænket med 18, de allerfleste af dem har jo vist maattet flytte over i Trugstader. Hvad Udbyttet angaar, da har det jo været tilfredsstillende, noget bestemt Gennemsnits-Udbytte pr. Stade er jo meget vanskeligt, men jeg tror ikke at anslaa det for stort, naar vi sætter det til 50 K pr. Stade, ja jeg kender flere, som har haft ligesaa mange 100 K Honning som Stader, men naar vi holder os til 50 K af 322 Kassestader, bliver det 16,100, og til Gennemsnits-Pris mindst 50 Dre K repræsenterer det en Kapital af Kr. 8,050. Nu kan der ganske vist indvendes, at det er for stiv en Beregning, da der jo er en Del af disse Stader, som er Sværme fra i Aar, og de har ikke givet 50 K , det er rigtigt, men der er ikke saa saa Sværme, som har givet en 20 a 25 K Honning, men vi har ogsaa, om saa er, at det er for stiv en Beregning, Raad til at slaa lidt af, stort behøves ikke.

Da jeg nu er kommen til at skrive, vil jeg samtidig benytte Lejligheden til at meddele lidt om min italienske Vidronning. Fra flere er der jo baade kommen Advarsel og anbefaling, det er meget vanskeligt at affige nogen Dom for hurtig, da der kan være saa mange Forhold at tage i Betragtning. I Efteraaret 1888 modtog jeg fra Hr. Erzlev en af de indførte italienske Dronninger, den blev sat i et Trugstade, Højnormal-Ramme, hvor Dranningen var for gammel, som Følge deraf var det ikke stærkt befolket, men det var det Stade, som gik mest frem i 1889, og som var det eneste af mine Stader, der gav Netto-Indtægt i 1890, og var det kraftigste Stade 1891, ja, den allerstegne Majestæt tog ikke i Betænkning at vove sig ud med en Sværm, nu er den i et mindre Stade, og Meningen er at faa den til at drage ud nok en Gang. Moderstaden gav nok en Sværm, tillige har jeg faaet en Afslægger efter den. Nu i Efteraaret fik jeg nok en af de indførte Dronninger, men saa sent at jeg ikke fik se Afkom efter den, jeg syntes ikke at den var saa smuk som den første, det forekom mig, at den var en Del mørkere end den første, nu maa det jo vise sig til Foraaret.

Naar vi nu maatte faa et godt og rigt Honning-Aar 1892, det ønskes jaavel for yngre som ældre Biavlere.

Niels Ladegaard.

Sogne	Medlemmer	Lidestruft	Trugstader	Højtstader	Løvning	Kuber	Galt
Gaarslund	6	5	27	5		10	42
Sø Vilstrup	11	1	18			21	39
Taulov	16	5	25			25	50
do. (Vørup Fogderi)	23	5	51			22	73
Skjarup	9	3	27			8	35
Griffø	15	2	24	3	4	22	53
Vejby	4	4					
Gaarslev	4	2	17			2	19
Herzlev	10	6	19	3	1	5	28
Bredstrup	8	5	25			6	31
Smedstrup	6	4	21	3		7	31
do. (Haastrup Mosevraa)	10	4	29				
Pjedsted	6	1	18	7		3	28
	127	47	301	21	9	142	473

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 20. Bør Honningen høstes fra Siden, bagfra, forfra eller fra oven? (L. Tvedestrand, Norge). — S.: Den almindeligste og naturligste Plads, hvorfra Honningen høstes, er fra oven. Den kan dog ogsaa høstes baade bagfra og fra Siden, men ikke forfra.

Nr. 21. Kan ikke en halv Normalramme lagt paa Siden anvendes som Honningramme foroven? (Samme). — S.: Jo den anvendes meget paa denne Maade her i Landet under Navnet „en halv lav Normalramme“.

Nr. 22. Hvorfor anbefales ofte kunstig Sværmning fremfor naturlig Sværmning? (Samme). — S.: For at undgaa Tab af Sværme og Tidspilde med at passe paa Sværme. Hvis „Selvhuseren“ efterhaanden bliver sikker nok, er det meget muligt, at mange Biavlere atter ville vende tilbage til naturlig Sværmning.

Nr. 23. Hvor store bør Jugelammerne helst være? (Samme). — S.: Omkring 120 \square (c. 820 \square cm.). Vi benytte Rammer, der ere 22,2 cm. høje, 36,6 cm. brede, udbvendig.

Nr. 24. Hvilken Birace bør foretrakkes i en Egn med hovedsagelig Lyngtræ? (Samme). — S.: Den almindelige brune Bi.

Nr. 25. Hvilke Maal har Kanik-Kuben? (Samme). — S.: Den bestaar af flere Straaringe, almindeligst 2, der ere 31—33 cm. i Længden og hver 16—21 cm. høje.

Nr. 26. Hvad er nu den almindelige Pris pr. K for ægte Bivokstaber?

(Samme). — **S.**: Da godt rent Voks for Djebliffet koster c. 140 D. pr. R, kunne gode Viofokstabler næppe leveres billigere end 170—200 D. pr. R.

Nr. 27. Hvorledes kan De anbefale Voksdng som Dæffe i Stedet for det porøse Dække? De fugtige Dampene ere jo lettere end Luften, de flyde altsaa ovenpaa og kunne ikke slippe ud gennem Indgangen. (H.) — **S.**: Det er ganske sandt, at Vanddampene ere lettere end den almindelige Luft; men der hersker i Naturen andre Love for Luftarternes Blanding end Tyngden. Der er netop en saadan Lov, som kræver, at 2 Luftmasjer af forskjellig Sammensætning, hvis de ere forbundne med hinanden, skulle blandes med hinanden, indtil Sammensætningen er ens. Paa Grund af denne Lov vil der i ethvert Vistade, saalænge Bierne leve og Indgangen er aaben, være en stadig Strøm af frisk Luft ind og fordærvet Luft ud gennem Indgangen.

Nr. 28. Hvorledes kan det anbefales at borttage Dronningen af et Stade i den bedste Tæktid, saa at Bierne tvinges til at opskaffe en ny Dronning, da dette jo maa sætte Biernes Lyst til at arbejde og saaledes formindste Udbytten? (H.) — **S.**: Vi have ikke anbefalet den Fremgangsmaade for at jorøge Udbytten af det paagældende Stade, men for at fremstikke gode Dronninger til flere andre Stader, der trængte til ny Dronninger.

Nr. 29. Kan jeg i et lodret Gitter indstikud nøjes med at sætte Gitter i den nederste Halvdel af Indstuddet, Træ i den øverste Halvdel? (N.) — **S.**: Nej. Bierne maa ikke savne Gennemgang foroven i Indstuddet, der maa derfor anbringes en Strimmel Gitter med mindst 2—3 Rækker Gennemgange.

Nr. 30. Bør Honningrammerne i Magasinerne hænge paa samme Led som Njgelrammerne eller paatværs af dem? (N. N.) — **S.**: Det har næppe stor Betydning for Udbytten, men for Behandlingen af Stadet er det ubetinget lettest at have Honningrammerne hængende paa samme Led som Njgelrammerne. Derfor anvende vi ubestridende den Stilling.

Nr. 31. Er det en sædvanlig Sagtagelse, at man ved Rensning af Bunden om Foraaret hos Familier med gode Dronninger finder mange Viæg i Smuldet? (H. C. H.) — **S.**: Ja, hvis Smuldet omhyggelig undersøges med en Lupe. Det er dog betydelig lettere at finde saadanne Væg paa Bunden om Sommeren hos stærke Familier, fordi der paa den Tid ikke findes Smuld paa Bunden.

Nr. 32. Jeg har i denne Vinter færdiget mig 6 Stk. Bihuse N. M. 10 × 12, ret som jeg nu omtrent har faaet disse Huse færdige har jeg næsten, eller helt ud, fortrudt, at jeg ikke ligesaagodt havde bygget Ersløvshuse. Kunde jeg nu ikke nok bøde lidt paa den Værgelse ved at benytte Kammer i Honningrummene af Ersløvsmaalet ligesaagodt som disse ubetydelige smaa lave Kammer. Naar jeg da til næste Aar bygger Ersløvshuse, hvad min absolute Hensigt er, har jeg dog en Del færdigt af Tavlebygning til Mobil for disse Huse. Foruden tilfulde at indse de mange Fordele Ersløvstadet byder — efter hvad Vogen har sagt mig — har jeg stedse faaet mere og mere Antipati for disse uanselige smaa lave Kammer i Honningrum paa store Stader, skal de have nogen ordentlig Bredde og Dybde, saa man kan samle nogen Honning deri af Betydning, kan de jo ikke, som saa mange anbefaler, anbringes i Husets Underbygning 2 Stk. i 1 stor Plads som Foderforhyning etc., og har dette ogsaa nogen overvejende Værd? Hav den Godhed at sige mig, om denne Plan er realiserbar efter Naturens og Kunstens Regler. Jeg havde forgangen Sommer dette Tilfælde hos et stærkt Fjolf paa 10 × 12 ved om Aftenen at indhænge saadanne 9 lave Kammer forsynede med Kunstvægge, at disse alle den paafølgende Morgen tilbels var udbygget, og samme Dags Aften var alt det udbyggede fyldt med Nektar. (H.) — **S.**: Deres Plan til Overgang til det lave Normalmaal finde vi særdeles snild, da De derved opnaar allerede i den første Sommer at saa en hel Del Bygning, som kan anvendes i Overrummene over bægge Slags Stader. Dog bør De ikke nøjes med at have „hele“ Magasiner til Overrummene men ogsaa have „halve“ for at kunne afsætte Magasinets Størrelse efter Familiens Styrke og Honningtrækkets Godhed. Vi have ingen anden Grund til særlig at anbefale det lave Normalmaal end Biablens Fremgang. Vi have nu Udtalelser fra flere Hundrede Biablere, som bruge dette Maal, om deres Tilfredshed dermed. Det savner dog ikke Modstandere blandt Fjolf, som aldrig have prøvet det. For øvrigt skulle vi villig indrømme, at næstefter det lave Normalmaal anse vi 10 × 12 " Kammer for det bestemteste af de hos os stærkt udbredte Kammermaal.

Nr. 33. Jeg har flere Ersløvstader, som synes mig gode til Overvintring, men derimod har jeg et dobbelt bjærzonisk Stade med 2 Familier i, den ene Indgang mod Vest, den anden mod Ost. De forstærkede

har altid overvintret særdeles godt, derimod det andet ofte uheldig med mugne fugtige Kammer; nu maa jeg spørge, hvad kan Marsjagen være? Familierne ere omtrent lige kraftige og indvintrede med 7 Kammer. Dronningerne ere 4 Mar gamle. Jeg har tænkt mig Marsjagen var Bygningen af Stedet, nemlig at Bunderbrættet springer 2" ud foran Siderne, og der samler sig megen Fugtighed, men hvis De tror, det skulde være Marsjagen, hvordan skulde man da omlabe Stedet? Flyvehullerne ere paa Siden. (B.) — E.: Det er en Fejl, at Bunderbrættet springer saaledes frem; men den Fejl maa jo let kunne rettes enten ved at save Fremspringet bort eller ved at paa-somme 4 skraa Brædder fra Fremspringet ind mod Stedet helt rundt. Disse skraa Flader vilde da lade Fugtigheden løbe ned paa Jorden.

Et og Andet.

Valsning af Kunsttavler. Da den bekendte amerikanske Kunsttavlefabrikant D. D. ant nylig besøgte Mr. Root, Redaktøren af Gleanings, saa han i Root's Kunsttavle-Fabrik en Pige, der var i Færd med at trække Kunsttavler ud fra en Tavlemølle; men Boksæt klæbede ved bæggende Bals, og Tavlen sønderreves derfor. D. D. ant dypede da sin ene Haand i koldt Vand og fugtede dermed den øverste Bals. Derefter klæbede Boksæt stærkest ved den øverste Bals, og Arbejdet gik da fra Haanden uden Uheld.

Gavnlig Hink.

Bejret (20. Febr.). Det er en gammel Regel hos os ved Aarets Begyndelse, at „Dagene længes, og Vinteren strænges“. Den passer meget ofte, og har fuldt ud fundet Anvendelse paa den sidst forløbne Maaned. Stærke Storme, stræng Frost (4—8°) og rigeligt Snefald har hørt til Dagens Orden. Kun i meget saa Bysgaarder har der i den Tid været holdt en almindelig Kenselesudflugt, derimod har det vel hændt paa flere Steder, at et Par Hundrede Bier have været ude for at rense sig fra et enkelt Stede. Den Tid nærmer sig derfor nu, da det kunde være meget ønskeligt, om en saadan Udflugt snart kunde foretages. Biavlerne bør derfor passe paa, naar en nogenlunde mild Dag indtræffer uden Sne, at borttage Skyggebrædderne for at opmuntre Bierne til en saadan Udflugt.

Estersyn. For Ejsblikket ser det rigtignok ikke stærkt ud til, at Bejret snart skulde tillade det første vigtige Estersyn; men Forholdene kunne jo snart forandre sig, og det er meget hyppigt muligt her i Landet at foretage dette Estersyn allerede i Marts, i det mindste hos de Biavlere, der benytte Trugstader. Hovedsagen ved dette Estersyn er jo

at overtude sig om, at Familien ikke lider øjeblikkelig Nød. Hos de Biavlere, der have indvintret alle deres Bifamilier med rigeligt Forraad (mindst 25 B) vil dette Estersyn jo godt kunne udfættes til en rigtig mild Dag i April; men vi saa hvert Foraar Meddelelse fra Biavlere, der have overvurderet Forraadet, anset det for større, end det virkelig var. Derfor opfordre vi vore Læsere til, hvis de nærre den mindste Tvivl om Forraadets Tilstrækkelighed, at benytte den første milde Dag (stille Vejr og Solstun) naar Jorden er jueri, til at foretage denne Underjogelse. Den øverste Pakning aftages undtagen det nederste Tæppe (Voksdugen). Dernæst løsnes dette bagfra eller fra den ene Side, saa at man kan se en Del af de besatte Tavlegange. Hvis der endnu findes Homning foroven i alle disse besatte Tavler, vil Familien kunne holde ud med sit Forraad, indtil en grundigere Underjogelse kan foretages i April. Findes der derimod kun en smal Strimmel Homning i de yderste Tavler og slet ingen i de midterste, da bør man i Føderaabningen nedlægge en Klump Foder (enten Raubistage eller Stuffer af heugente forjælede Homningtavler), naar Pakningen atter er bragt paa Plads. Et stærkt Stede kan i Marts Maaned forbruge 3—4 R Foder. Derfor maa man jævnligt se til Klumpen i Føderaabningen og forny den, naar den er fortæret. Over Foderklumpen pakkes med flere Lag Klude og derover en omvendt Spoltum af Ler, for at ikke Barmen skal undslippe, naar Bierne stadig færdes op til Foderet.

Yngeludviklingen tiltager hos Familier med frugtbar Dronninger stærkt i Slutningen af Marts. Derfor er det af stor Vigtighed at lette Bierne Vedligeholdelsen af Barmen i Klyngen ved en jærlig omhyggelig Pakning og ved Indstrækning af Vinterlejet, hvis dette har været større end nødvendigt til at optage Biflyngen. Indstrækning af Rummet ved Borttagelse af overflødig Ybertavler bør dog ikke foretages, med mindre der skulde indtræffe en meget mild Dag med stærk Udflugt af Bierne. Indtræffer en saadan Dag, bør man med det samme foretage

Rensning af Bunden. Denne sker lettest med en Spatel eller lang bred Kniv, der forsigtigt føres ind under Kammerne, efter at Døren er loftet eller borttaget. Denne første Bunderrensning har ikke ringe Betydning, da den letter Bienes Arbejde og i høj Grad hæmmer Mollarvernes Udvikling; men den bør ikke paa nogen Maade foretages, for Bejret er meget mildt, da den derved fremkaldte Forstyrrelse let bevirker Oplosning af en Del af Bienes Klynge, hvorved Forkølelse af Yngelen kan fremkaldes, hvis Bejret er holdt og blafende.

Stader og Redskaber. Mange Biavlere have meget mere Tid til Raadighed nu end om et Par Maaned. Derfor bør man itide lave eller istandsætte Stader og Redskaber til den kommende Sommer. Traadning af Kammer er s. Gs. et Arbejde, der godt egner sig til Udførelse i de lange Vinteraftener.

Brevkasse.

Tidskriftet. Bladet trykkes nu i saa stort et Uflag, at ny tiltrædende Holdere ville kunne saa alle de indkomne Numre af denne Aargang, om ogsaa Bestillingerne først indjendes i Løbet af de næste 2 Maaned.

Flere Artikler og Spørgsmaal have paa Grund af manglende Plads maattet gemmes til næste Nummer.

Kundgørelser.

Hos **N. Jacobsen**, Andter ved Odde, faas følgende Slags Kunsttavler:

Yngeltavler med stærke Celleranter, **Dronetavler** og **eensidede Tavler** i alle Størrelser samt tynde **Deltugstavler**.

Kunsttavler af ublandet Bivoks (tilkendt flere Forstøpremier og Medaljer) faas hos **H. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg. 1 til 5 R 190 D ., 5 til 10 R 180 D ., over 10 R 170 D . pr. R . Rent Bivoks tages i Bytte for 30 a 35 D . pr. R .

De billigste og f. T. bedste, engelske og amerikanske

Tavlemøller

til Forarbejdning af Kunsttavler, leverer

F. S. C. Gravenhorst i **Wildau**,
Reg. Bez. Potsdam, Tyskland.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks leveres som tidligere af mit bekendte gode Fabrikat til Dagens billigste Priser.

Voks forarbejdes indtil 10 R for 35 Øre pr. R , større Partier 30 Øre pr. R .

Gl. Sole pr. Hedensted, i Februar 1892.

J. Andersen.

Gode Kunsttavle-Prædser,

Størrelse 9 \times 14" a 10 R ., Størrelse 10 \times 15" a 15 R . pr. R . For Brugbarhed garanteres. Faas mod Forudbetaling hos

Selma Johanson, Bjørnshult, Nybro, Sverige.

Kunsttavler

af fortrinlig Fabrikat faas atter i Mar til billigste Pris hos Sædker **J. C. Olsen**, Hvilested pr. Skælskø. Voks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks sendes.

En saa god som ny **Valsemaskine** med alt Tilbehør til Bitavler samt 10 Sik. befolkede Biboliger (Kasser) er billig til Salg hos undertegnede.

Slagter **J. H. Sundbøll** i Jels.

Chr. Riegels i Viborg,

Fabrik af

kunstige Bivokstavler.

Biavlere og Biavlerforeningens Opmærksomhed henledes paa, at jeg fabrikkerer Boksstavler af garanteret uforfalsket ren Voks, til yderst billige Priser, og sender paa Forlangende Prover og Prøvetavler gratis og franko. Jeg har anskaffet en virkelig første Klasse Tavlemølle og renser al Voks ved Damp, saa jeg kan levere Tavler, som staa paa Højde med det bedste, der tilbydes.

Voks modtages til Forarbejdning eller Ombytning med Tavler samt købes til højeste Pris. Stort Udvalg i Biavlsredskaber, Homningglas m. m. fra

Chr. Riegels
Igenkransefortæning, Viborg.

Gult Bivoks,

garanteret rent og frit for Fod, leveres i større Kvanta billigt.

Odense, d 23. Febr. 1892.

Gustav Vøge.

Frø

af Kløver og Græssorter, Rodfrugt, Have- og Blomsterfrø kan erholdes i bedste Kvalitet, saavel som Frugttræer, Frugtbuske, Sitræer og Stribuske, Hegnsplanter og andet til Frøhandel og Planteskole henhørende, 10 Sorter Frø af Biplanter for 80 Øre samt forskellige Biplanter til billige Priser hos

Frantz Wendt,

St. Jørgensbjerg, Roskilde.

Biavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine præmierede Biboliger, Slyngemaskiner, Kunsttavler (garanteres af ægte Bivoks), Røghlæse, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. En Maskine, der fabrikkerer Tavler med stærkeste Mønstre, anskaffes til Gavn og Glæde for Biavlerne.

Ørde udbedes mere, at Varen kan leveres i rette Tid.

Høstebro, Januar 1892. **N. S. Vorbeck.**

Godman's Tavlemøller

indforskrives af Erslev i Kalundborg, der er antaget som denne Fabrikants eneste Agent for de nordiske Lande. Prisliste paa Forlangende.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubileumsudstillingen i Nyborg 1891)

anbefales til billigste Priser. -- Voks modtages som sædvanligt til Fabrikation, helst inden 1. April.

Kompositions-Kunsttavler

(forbedrede siden i Njor) anbefales ogsaa til billigste Priser.

Andter ved Odde, Januar 1892.

N. Jacobsen.

Kunsttavler af ægte Bivoks

anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad, udmærkede Skælleknive, Tavlesporer, Bipiber og Røgnustere haves altid.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

150 Pd. lys Homning

a 45 Øre pr. R er til Salg hos

J. Hauing, Akerndrup pr. Akerndrup St.

Ca. 200 R fin lys Homning er til Salg a 50 Øre pr. R hos Lærer **Schoning** i Druedal pr. Frederiksbund.

100 a 150 R fin hvid Homning er til Salg. Prover og Pris paa Forlangende.

Christen Gregersen, Tattum pr. Stoholm.

70 R fin lys Homning (tilkendt 1ste Præmie i Roskilde) er til Salg hos

Stomager **N. P. Pedersen, Skibby.**

Et Parti hvid og gul Homning staaer til Salg hos

N. Sørensen,
Nørup, Vejre.

150 Pd. lysegul Homning

er til Salg hos **P. Nielsen, Brokov, Præsto.**

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes. N. S. Kristensen, Himmeløv, Røskilde.

Med Fabrikat af bedste Sort

**Bivokstavler (98 $\frac{1}{10}$ rensel Bivoks),
Kunsttavler (som hidtil leveret)**

og
Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksberg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besørgelse.

R. Schmidt.

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Erslevs Prislister, se S. 36.

Forenings-Meddelelser.

Til Bivallerne!

Grundet paa Sygdom i Hjemmet fremkommer dette først nu for at bringe Bivallerne, jaavel i Moderlandet som i Slesvig, en hjærtelig Viljen og Tak for behageligt Samarbejde i det forløbne Aar.

I det Haab at mit Arbejde i Bivallens Tjeneste ej har været forgæves, men bidraget lidt til at bære den gode Sag frem, sendes Duffet om et godt og velsignet Nytaar til alle dem, der med mig vil virke til en god Sags Fremme.

Dalumhus, Charlottenlund.

Ventligt

Karen Demant.

Den nordflæsvigste Centralforening for Bivall afholder sit aarlige Delegeretmøde Lørdagen d. 16. April, Form. Kl. 10 $\frac{1}{2}$ hos Gæstgiver Olsen i Rødekro med følgende Dagsorden: 1) Valg af en ny Formand. 2) Valg af en ny Sekretær. 3) Ansigning fra Vort BF. om en Understøttelse af 50 Mk. 4) Forslag fra Næstformanden om Lon til Sekretæren. 5) Fra samme om Foreningernes Sammenlutning til Kresforeninger. 6) Regnskabets Fremlæggelse. 7) Forslag om Vandreløvere af Formanden. 8) Arbejdsplan for 1892. Hvor til Foreningerne i Folge Statutets § 8 bedes sende Delegerede.

Vestrylsern.

Søndagen den 3. April Eftm. Kl. 4 afholder **Skodborg og Omegns** BF. sin aarlige Generalforsamling hos Gæstgiver Stenholt i Skodborg Vtekrø med følgende Dagsorden: 1) Optagelse af ny Medlemmer. 2) Betaling af Medlemsbidraget. 3) Valg af Delegerede til Centralmødet i Paasten. 6) Foredrag af Formanden om: Avinden som Bivaller. Buchholz.

Bornholms BF. afholder Generalforsamling paa Hotel Romme i Natirkeby Mandagen den 21. Marts Eftm. Kl. 3, hvor: 1) Det reviderede Regnskab fremlægges, og Beretning gives om det forløbne Aars Virksomhed. 2) Lovene drøftes og vedtages. 3) Bestyrelse, Sogneassessorer, Delegerede og Dommere vælges. 4) Virksomhedsplan for indevarende Aar forhandles, navnlig med Hensyn til Bivogt og Foredrag, Udstationering af Bivogne, samt hvorvidt Foreningen bør afholde en Udstilling i Løbet af Sommerhalvaaret. Foreningens Boger bedes medbragte til Generalforsamlingen.

Georg Josefien.

Ribe Amt BF. Erfarne Bivallere, der kunne ønske at holde nogle Undervisningsmøder i Ribe Amt til Sommer, bedes henvende sig til og

opgive Betingelserne for undertegnede inden 27de Marts d. N. Til samme Tid bedes de lokale Foreninger opgive mig, om og hvor de ønske Møder afholde. Medlemmerne mindes derhos om den paatænkte Udstilling i Holsteb i September. Livlig Tilslutning ventes.

Briksbol pr. Tjæreborg St., 21. Febr. 1892.
K. Gjording.

Brande BF. De Medlemmer, der har rent Bivoks, som de ville have forarbejdet til Tavler, kan indlevere det til Sivebet i Brande inden d. 10. Marts. Morten Kristensen.

Vallø Stifts BF. ønsker Tilbud paa ca. 150 K ægte Bivokstavler, hvilket bedes opgivet til W. Frandsen, Hørfølge pr. Køge.

Randers BF. holder Møde Lørdag den 19. Marts Kl. 12 i Randers Højskolehjem. Flere Sager af Vigtighed skal drøftes. Kjøb af Kunsttavler til Foreningens Brug bestemmes.

Randers BF. har Brug for en Del Kunsttavler i indevarende Sommer. Tilbud med Pris og Kvalitet bedes sendt til Anton Holm, Albat Walle pr. Randers, inden 15. Marts.

Til midt i Maj dette Aar ønsker **Kolding og Omegns** BF. c. 100 K Bivokstavler af rent Bivoks eller dog med Opgivelse af hvormange pSt. Kunsttavlerne indeholder. Fabrikanternes Tilbud bedes tilfrilet undertegnede helst inden 13. Marts.

M. J. Lindelof.

Solbæk Amt BF. Bivallermøder afholdes af Gartner N. J. Jakobsen fra Hvidbjerg i Jylland: 3. Kalundborg (paa Raadhuset) Lørdag d. 5. Marts Kl. 3. — Ulfstrup Skole Søndag d. 6. Marts Kl. 2. — I de paafølgende Dage afholder samme Bivallere 4 Møder paa Samso. Nærmere af de lokale Blade. Erste v.

Den alflste BF. afholder Generalforsamling i Ketting Kro hos Gæstgiver Peter Jensen Søndagen den 3. April Eftm. Kl. 2 med følgende Dagsorden: 1) Regnskabets Fremlæggelse og Godkendelse. 2) En Anvendelse af Foreningens Midler i 1892. 3) En Ansættelse af en Konjulent i Bivall, indledes af Gaardejer Nielsen, Viby. 4) Forandring af Bestyrelsens Diater ved Møderne. 5) Forhandling om Foreningens sædvanlige Møder. 6) Valg af en ny Formand. 7) Forskelligt.

Vejler Torstev og Omegns BF. afholder Generalforsamling Søndagen d. 3. April Kl. 3 i Vejler Torstev Skole. Forhandling om: 1) Lovforandring. 2) Bestemmelse om Kunsttavler. 3) Sommermøder. Betalingen for de bestilte Kunsttavler skal erlægges. Byrial Nielsen.

Skovby Herreds BF. afholder Møde Søndag den 27. Marts Kl. 4 i Tyrekroen ved Bogenf.

Zudhold af dette Numer.

Bivallerne og Foreningsbladet, af H. Borries	42
Bivallere	46
Dronningaabl, af G. M. Doolittle	39
Ekto, af J. Jensen, A. E. S., H. E. Hansen, Niels Nielsen og Jens Hansen	46
Elbo m. fl. Her. BF., af N. Ladegaard	47
Gavnulige Vint	50
Kolding BF., af M. J. Lindelof	47
Lø omkring Bistader, af Jakob Olsen	45
Pakning, varm eller kold, af H. Larsen	44
Stammemaal, af A. E. Haagenisen	45
Selvhusere	37
Skanderborg Amts BF.	47
Skriftlig Afstemning	46
Spørgsmaal	48
Valgning, af Kunsttavler	30
Voksprover	41

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaa og de 6 Stuegæstler oplages for 20 Ere pr. Vætt-Blinie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de skilles Indryktele.

Sparsommelighed.

Naar vi i Dag nærmere ville omtale ovennævnte Dyds store Værd, da er vor Opmærksomhed særlig rettet paa Biavlens. For en Snes Aar siden var der ingen Grund til at opfordre de danske Biavlere til Sparsommelighed overfor deres Bier; thi i Almindelighed gik det sandelig sparsommeligt nok til baade med Foder, Boliger og Tilsyn. Nærværende Redaktion fandt derfor ved sin Tiltrædelse 1886 Grund til at advare Læserne imod „at spare paa Stillingen og lade Daleren gaa“ ved en altfor knap Indvintning og ved altfor ringe Anvendelse af Fodring om Foraaret og om Sommeren.

Siden den Tid have Forholdene imidlertid i høj Grad forandret sig til det bedre. Bistnok kendes endnu mange Eksempler paa Biavlere, der spare i Utide overfor deres Bier, men for en stor Mængde Biavlere er det dog nu gaaet op, hvor fortrinligt det lønner sig at indvintre sine Bier med rigeligt Forraad, at fodre dem under særegne Forhold saavel om Foraaret som om Sommeren, at anstaffe sig gode Biboliger og at hjælpe Bierne ved Anvendelse af Kunsttabler. Der findes dog i disse som i saa mange andre Forhold en „gylben Middelvej“, som man ikke uden Tab kan overskride, og der er ingen Tvivl om, at enkelte Biavlere hos os virkelig have over-

skredet denne ved i visse Henseender at paasføre deres Biavl altfor store Udgifter.

Vi sigte herved ikke til Vinterforraadet. Der skal meget til at indvintre med altfor stort Forraad, og hændes det saa, at et Par af de bagerste Tabler blive mugne, kunne disse i Almindelighed finde god Anvendelse om Foraaret. Derimod sigte vi først og fremmest til Anvendelsen af Kunsttabler. Disse ere et fortrinligt Middel til at hjælpe Sværme, saa vel naturlige som kunstige, og til Forstærkelse af Bifamilier saa tidligt, at de under Hovedtrækket kunne sende en stor Arbejdsstyrke i Marken. Men det kommer an paa at anvende dette Middel i rette Tid. Kunsttabler ville formodentlig i Aar blive endnu dyrere end forrige Aar. Derfor er der vel Anledning til at se sig for ved Brugen af dem saaledes, at de virkelig gøre fuld Nytte for den Udgift, de paasføre. Hos tidlige Sværme vil det i Reglen lønne sig at forsyne Sværmen med saa mange hele Kunsttabler, som den straks kan belægge (6—8 Normaltabler efter dens Størrelse) og senere at udvide Bygningen lidt efter lidt med hele Kunsttabler under Hovedtrækket. Herved opnaar man nemlig at saa Udbytte af Sværmen, hvis Aaret er nogenlunde godt, og i ethvert Tilfælde, at Sværmen kan samle nok til Vinterforraad. Hos sildige Sværme, der komme ved Hovedtrækkets Slutning, kan man derimod langt billigere saa Bierne til selv at opføre

den nødvendige Bygning ved at fodre dem langsomt med Kandiſſirup, og kun forsyne Kammerne med Ledere af Kunsttabler. Bierne ville da alligevel kun bygge Arbeidsbofs, indtil Inſgelreden er nogenlunde fuldstændig. Den værste Udsæthed fremkommer dog ved en mangelfuld Opbevaring af de udbyggede Tabler og Tablestumper. Hvert Aar gaar paa denne Maade en Mængde Boks tilspilde. Vi have dog nu faa simple og billige Midler til Tablernes Bevarelse i Naftalin og Svovl, og det er jo en overmaade let Sag om Sommeren at faste bestadige Tabler og Tablestumper i varmt Vand for derefter at sammentrykke dem til en Klump, der senere ved Lejlighed kan smeltes i en Boksrensler eller Smelter. Meget Boks kunde paa den Maade indvindes, og Biablen spares for en betydelig Udgift. Ogsaa med Hensyn til Dronebofs herfter der i mange Bigaarde stor Udsæthed, idet man kassjerer alt saadant, uagtet Droneboks meget godt kunne anvendes i Honningrummet, i ethvert Tilfælde naar dette ved et Dronning-Gitter er stilt fra Inſgelreden.

Det næste Punkt hvorved der undertiden paaføres Biablen for store Udgifter, er ved overdreven eller overflødig Foraarsofodring. Det er umuligt at give almindelige Regler for denne Art Fodring, fordi den maa rette sig efter Egnens Træforhold saavel som efter Familiens Tilstand. I Egne med tidligt Træk (Frugetræer) og hos Familier med gode Dronninger vil Foraarsofodring oftest lønne sig fortræffelig. I Egne med sildigt Træk og hos Familier med mindre gode Dronninger vil Opmuntrings-Fodring om Foraaaret i Almindelighed være aldeles uden Nytte. Herved tænkes jo ikke paa Fodring af et Stade, der mangler Forraad, thi saadan Fodring kan altid lønne sig.

Endelig er der endnu et Punkt, paa hvilket der undertiden paaføres Biablen for store Udgifter. Det er ved Anskaffelse af ny Biboliger i Stedet for ældre, der dog endnu kunne anvendes. Det er utvivlsomt, at gode Voliger kunne i høj Grad lette Behandlingen, sikre Overvintringen og paa mange Maader bidrage til at forøge Udbyttet; men dermed er det dog ikke givet, at man straks skal kassjere et stort Antal solide Biboliger, fordi man har lært at kende en ny Slags, som tilhører Fordele i flere af de nævnte Retninger. Vi kunne i den Henseende anføre den udmærkede amerikanske Biabler Doolittle som Eksempel. Den Gang han først anlagde sin store Biavl (100 Stader), anfaa han Gallup-Kammeret (11 × 11 ") for den bedste. Senere har

han erkendt, at bredere Kammer tilbød betydelige Fordele; men han benytter fremdeles den nævnte Kammer og har kun ændret sine Stader i andre Henseender, f. Eks. med Hensyn til Honningrummene, da han ikke turde indlade sig paa at kassjere et stort Antal Biboliger, som meget godt kunde benyttes, om han end kunde spare en Del Arbejde ved at anstafte andre Stader. Med Hensyn til ny Stader, som alligevel skulle anskaffes, tro vi ikke, at man behøver at være saa betænkelig ved en ny Form; men derimod ville vi advare imod at kassjere brugelige Stader, naar de uden altfor store Ulemper kunde anvendes. Heldigvis er der jo i Henseende til Staderformer efterhaanden kommet til at raade langt større Enkeltethed hos os. Denne Ulempe med at kassjere ældre Stader vil derfor uden Tvivl stadig formindskes; men det maa vel erindres, at Anskaffelsen af Biboliger er en betydelig Udgift i ethvert nyt Bieri.

„Hvad der er sparet er fortjent“, dette gælder ved Biablen som ved enhver anden Erhvervsgræn. Det gælder derfor om at spare itide men heller ikke at knibe paa saadanne Udgifter, der give Udſigt til et rigeligt Veberlag.

Dronningavl.

H. G. A. Doolittle, N. Amerika. — (Fortſat.)

VII. Den ny Maade. Videns jeg avlede Dronninger saaledes som anført i det sidste Afſnit, ſøgte jeg at udfinde en anden Maade, ved hvilken jeg kunde avle Dronninger under naturlig Sværmning saaledes, at Cellerne alle kom paa 1 Table og i en saadan Stikfelse, at man kunde passe dem ligesaa let som de, der bleve byggede af Dronningopperne, som jeg gav til dronningløse Familier. I flere Aar havde jeg prøvet at udtage Larverne af Dronningceller, som Bierne havde under Arbejde, og i Stedet for nedlægge Larver fra mine bedste Dronninger, altsaa Omkarvning-Maaden. Men i alle disse Tilfælde maatte jeg bruge Cellerne der, hvor Bierne havde bygget dem, og i mange Tilfælde fandt jeg efter et besværligt Genensyn af alle Stadets Tabler kun 3—4 Celler. Dette var altsaa meget Arbejde med et ringe Udbytte, og naar jeg udfar Cellerne, odelagde jeg tillige flere af mine bedste Tabler. Dette behagede mig ikke, og derfor prøvede jeg at lade Bierne bygge Celler der, hvor jeg ønskede dem.

Jeg ordnede nu Celler ligejom tidligere til dronningløse Familier; men jeg indhængte Rammen hos en Familie, der beredte sig til at sværme. Jeg ventede nu 2 Dage og haabede da, at Bierne havde modtaget de Larver, jeg havde givet dem. Heri blev jeg skuffet, de vare alle blebne borttagne; men jeg blev meget forbavset ved at finde i enhver (undtagen i 2) af disse naturlige Dronningkopper 1 Æg, som Dronningen havde lagt deri. Herved havde jeg virkelig opnaaet noget, om det end ikke just var det, jeg havde ventet.

Nu passede jeg paa disse Celler, og det viste sig, at de bleve behandlede ganske ligejom i andre sværmende Familier, idet Familien sværmede, da den første Celle var bleven forseglet. Jeg indsaa nu, at jeg paa denne Maade kunde faa alle Cellerne paa 1 Table og aplede under naturlig Sværmning med mindst dobbelt saa mange Celler som tidligere. Ved nu at opmuntre Familierne til at sværme tidlig og at vedblive dermed sildig kunde jeg paa denne Maade opnaa over 4 Gange saamange fortrinlige Dronninger som forhen og tillige have Cellerne siddende saa bekvemt, at jeg uden stort Besvær kunde tilse dem og udfkære dem.

Saaledes vedblev jeg nu, indtil jeg kom til at mangle naturlige Dronningkopper, da mit Svalg af Dronninger stadig tiltog. Enten maatte jeg altsaa skaffe flere Kopper eller anvende en af de ældre Maader til Fremstafvelse af en Del af mine Dronninger. Dette vilde jeg meget nødig, og derfor tænkte jeg igen nøjere over mine tidligere Prover med at lave Kopperne.

Det faldt mig nu ind, at jeg kunde støbe Kopperne ved Dypning, ligesom min Moder plejede at støbe Tællelys. Som tænkt, saa gjort. Noget Voks blev straks sat til Smeltning i en lille Skaal over en Lampe, og imidlertid fandt jeg den Bind, jeg tidligere havde prøvet at forme Kopperne over, det var en Tand af en almindelig Høstribbe. Denne Trætand blev nu formet saa nøjagtig, som jeg var i Stand dertil med en Kniv og Sandpapir, saa at den passede godt i en naturlig Dronningkop. Et Mærke blev indskaaet for at vise, hvor dybt Tandens kunde gaa ned i Cellen, saa dybt skulde Tandens jo dypes.

Jeg hentede nu en Skaal med koldt Vand og dypede Binden i Vandet op til Mærket eller lidt over dette. Jeg gav Binden et lille Sving for at faa Vandraaben til at falde af og dypede derefter hurtig ned i det smeltede Voks til Mærket.

Derpaa løftede jeg Binden og drejede den i Luften saaledes, at Vokset blev ligeligt fordelt paa Enden af Binden. Paa denne storknede nu efterhaanden en tynd Hinde af Voks, altfor tynd til at behandles; men den lignede i høj Grad det inderste Lag af en naturlig Dronningkop, og derfor var jeg allerede vis paa, at den vilde vise sig at være et Gode for mine Diabls-Brodre.

Jeg dypede nu igen i Vokset, men $\frac{1}{4}$ " mindre dybt, og drejede derefter Binden i Luften saaledes, at Enden med Vokset stadig vendte nedad, for at Kopperen kunde blive tykkest i den nederste Ende. Da Vokset var aflolet, dypede jeg igen $\frac{1}{2}$ " mindre dybt end forrige Gang. Saaledes dypede jeg i det hele 6—8 Gange, og jeg havde da en Vokstop, hvis Rand var tyndere end i de naturlige Kopper, medens Binden derimod var tykkere, saa at den kunde taale en ublid Behandling bedre end de naturlige Dronningkopper. Derpaa dypede jeg den i Vand, hvorefter jeg let kunde løsne den fra Binden og befæste den med smeltet Voks til en Table, ligesom jeg tidligere havde befæstet de naturlige Kopper.

Jeg havde nu løst den Opgave at lave Dronningceller. For at lave dem hurtig, formede jeg flere Binde, for at jeg, naar Vokset begyndte at stivne paa en, kunde lægge den paa en Blok, der var forsynet med Hak til at optage disse Binde.

(Omstaaende Figur 11 fremstiller dette Arbejde. Paa højre Side ses først et Dronningbur, der anvendes ved Forjendelser af Dronninger lilføs. Dernæst ses de 3 Forme-Binde, som ligge paa den haffede Blok, medens Vokset paa dem stivner. Derefter følger en Blikdaase med koldt Vand. Midt for ses Lampen, over hvis Glas er anbragt en Blikdaase med Voks. Foran Lampen ses et af de Bure af Jærntraadtvist, jeg benytter ved Dronning-Indførelse. Allerforrest til Venstre ligger den Dreffe, hvormed jeg opstobler Dronningfoder af Cellerne. Bagved denne ligger den Bind, hvormed jeg anbringer Dronningfoder i Kopperne. Tæt ved denne staar en Dronningcelle-Beskytter, i hvilken er en indruget Dronningcelle, og Broppen i Beskytteren er trykket ned paa sin Plads. Endelig ses længst tilbage en Liste med paaklæbte Dronningkopper, netop færdig til at indsættes i omvendt Stilling i den dertil bestemte Ramme.)

Det viste sig snart, at jeg ikke behøvede mere end 3 saadanne Binde, fordi Vokset ikke maatte blive altfor koldt, inden Binden igen dypedes; thi ellers blev Kopperen vanskeligere at aftage.

Senere dyppede jeg Bindene noget dybere, da dette viste sig at give Kopper, der lettere bleve antagne. Jeg dypper nu $\frac{3}{16}$ " dybt 1ste Gang og mindre og mindre hver Gang, for at Cellens Bund skal blive tykkest. En bevem Maade til at faa den rette Dybde er at lade Lampen hælde lidt til den ene Side. Voksset bliver da dybere i Daasens ene Side end i den anden. Dyp nu første Gang paa et saadant Sted, at det passer, naar Binden naar Bunden og vedbliv at gaa op imod det lavere Voks for hver ny Dypning.

Bed at holde Binden, naar den løstes op af Voksset, i forskellige Stillinger kan man gøre Cellen tykkere paa et hvilket som helst Punkt. For at holde Voksset ved en højde maa man jævnlig lægge nyt Voks ned lige over Lampen, hvor det hurtigt smelter. Voksset bør ikke være varmere end lidt over Smeltepunktet, da der ellers træves mange flere Dypninger.

Det kom nu an paa at faa Bierne til at antage disse Kopper. De tomme Celler bleve ikke antagne. Derfor prøvede jeg med at forsyne hver Krop med Dronningfoder³⁴ og deri overskyltede jeg saa 36 Timer gamle Arbejds-larver ganske ligesom ved den tidligere beskrevne Omlarvning hos iværmende Familier. Paa denne Maade fik Larverne Overskud af Dronningfoder, uagtet Bierne ikke fodrede dem i ligesaa 2—6 Timer. Herved opnaaede jeg atter et Skridt henimod at faa Larven under de samme Betingelser som ved Sværmning.

For at faa Dronningfoder til Kopperne dyppede jeg en Smule ud af en Dronningcelle, der var lige ved at skulle forsegles, da saadanne har mest Foder. Efter at den store Larve var udtaget, rørte jeg Foderet om i Cellen, saa at det alt blev af samme Tykkelse, thi det ved Bunden er meget tykkere end det oppe omkring Larven. Efterat Foderet saaledes var blandet, tog jeg det op med en Dreffe, hvorfra det overførtes til den udfulede Ende af en Bind ved at

trække den hule Del af Steen hen over Enden af Binden, indtil et omtrent $\frac{1}{8}$ " tykt Lag Foder fandtes paa Enden af Binden. Denne blev nu sænket ned i en Dronningkop og drejet lidt rundt, indtil Dronningfoderet hængte ved Bunden ganske ligesom i de Dronningkopper, Bierne selv bygge.

Den Mængde Foder, der anbringes i hver Krop, er omtrent saa stort som et BB-Hagl medens det befinder sig paa Enden af Binden eller som anført $\frac{1}{8}$ ". For at faa det første Dronningfoder om Foraaret maa en Familie gøres dronningløs, men senere hen kan man forstærke sig det ved at tage 1 eller 2 af de kunstige Celler, lige før de skulle forsegles.

(Forts.)

Hill's Fodrer.

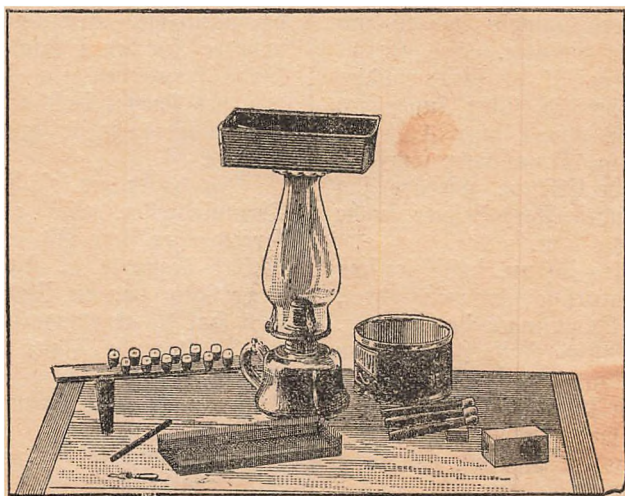

Fig. 11. Dronningkoppers Tilvirkning

Blandt de ikke faa Fodrer, som nu benyttes til Foraarsbrug heri Landet, indtager „den fuldkomne Fodrer“ uden Tvivl den første Plads. Den eneste Ulempe, der er ved den, er dens Pris: thi til en større Bigaard medfører det ikke saa ringe en

Udgift, hvis hvert Stade skal udrustes med en saadan Fodrer. Man kan jo heldigvis ogsaa hjælpe sig med et almindeligt Høningglas, overbundet med Lærred. Da dette dog har adskillige Ulemper, skulle vi i Dag bringe vore Læsere en Beskrivelse af et meget billigt Foderredskab, der er opfundet af Amerikaneren Hill.

Denne Fodrer (se Fig. 12) bestaar af en ganske simpelt rund Blisdaase, som er forsynet med et Laag, der ikke gaar udenom Daasens Overkant men slutter stramt indenfor denne. Laaget kan altsaa fhydes ned i Daasen. Det er gennemboret med et stort Antal smaa Huller. — Daasen fylbes ligetil Randen med Fodersirup, og Laaget trykkes ned deri. Derefter lægges en Klud over Laaget for at holde Luften ude, medens man vender Fodrereren. Luften bærer da Siruppen, naar Fodrereren holdes vandret.

Dette er jo ogsaa Princippet i den „fuldkomne Fodrer“; men i Hill's Fodrer er der ikke nogen jæregen Indretning til at regulere Fodringens Hastighed. Dette kan dog opnaas ved at lægge en Blitplade under Laaget. Ved at give Bierne Udgang til et større eller mindre Antal Huller i Laaget kan man uden Vanskelighed regulere Fodringen. Fordelen ved, at Laaget gaar med sin Rand ned i Daasen, er denne, at man, hvis Fodrerer ikke er helt fylbt, dog kan udelukke Luften ved at trykke Laaget lidt længere ned.

Diablerne og Foreningsbladet.

Af Herm. Borries.
(Sluttet.)

Naar Redaktionen i det anførte Spørgsmaal aner en skjult Braad, da har den overfor Læseren vistnok indrømmet, at den selv har en Fornemmelse af, at der ikke uden en vis Ret kunde gøres opmærksom paa en Mangel, et Savn; naar Red. opfatter Braaden, som særlig rettet mod sig selv, gør den dog vist Spørgeren Uret, idet den tror sig selv uretfærdigt bedømt, medens Spørgeren i Virkeligheden ser friere om sig, og, efter min Anskuelse, træffer rigtigt og med Bægt den svageste Side af vor Diavl — Mangelen paa Deltagelse fra Diablernes Side i en oplysende, mangesidig Debat. Det er fuldkommen rigtigt, at der findes adskillige uopfyldte Løfter om nærmere Meddelelser, Erfaringer osv., og hvorfor er dette Tilfældet? Er Arbejdet gaaet istaa, staa Tanterne nu stille? — Lad os antage, at vi havde 10, 20 Diabler eller Biveinner, der havde rejst og set sig lidt om i Verden, som her eller der grundigt havde lært Diablen at kende, mon vi saa ikke vilde kunne vente, at se noget andet Liv, end det nuværende? Næst efter at rejse og se andres Liv, er Læsning af gode Værker et fortræffelig Udvecklings-Middel, men kun saa have jo Udgang til Værker i andre Sprog og, med Undtagelse af Fleischers gamle Bog og Hofsjægermester Brunns nyere, samt Oversættelsen af Huber's Bog, besidde vi ikke et Værk om Bierne (thi alle Vejledning og Anvisninger til Diavl komme her ikke i Betragtning), medens den fremmede Litteratur mere og mere overfyldes med saadanne Arbejder. Vi savne derfor stærkt en Haandbog i Diablen, der udsjorligt fremstiller Biens hele Naturhistorie, giver et Omrids af Diablens

historiske Udvikling og den praktiske Diavl, som den nu drives i Verdens forskellige Egne. Enhver, der nu vil læse Fleischers Bog fra 1777 vil forstaa, hvor fortræffelig belærende og instruktiv den maatte være for sin Tid, en Udsigt over den daværende Diavl og dens Theorier, historisk belyst, fra alle Egne og Tider, og at den derfor kunde vække Liv ved at give Læseren et ihldigt Billede af Diablens hele Standpunkt, og den fremkaldte ogsaa en Række ny Skrifter af andre Forfattere. At den i Virkeligheden ikke formaaede at hæve Diablen hos os var vel mere Tidens end Bogens egen Skyld; jeg har ikke i noget andet Lands Litteratur truffet et Værk, der i saa høj Grad besad dette Arbejdes Fortrin. Det maatte kunne overkommes at saa, ialtfald en god Oversættelse af et eller andet Hovedværk i den udenlandske Litteratur; herpaa kunde Diablerforeningen rette sine Bestræbelser. De som „Smaastrykker“ udgivne Afhandlinger kunne stifte megen Nytte, men i det hele og store kunde deres Indhold fuldstændig passe i Bladet, og de kunne derfor efter min Mening ikke væsentlig hæve Niveauet i det aandelige Liv i Diablen; dertil ere de for ubetydelige.

Fig. 12. Hill's Fodrer.

I andre Lande har man søgt at drage saa mange højere stillede Personer, med større Midler og Dannelse, ind i Diablernes Kreis og deraf har man haft et udmærket Udbytte; man erindre blot, hvor mange Præster, Godsejere, Videnskabsmænd osv., som i Europas andre Lande ere dragne med i Interessen for Diablen; man erindre, hvorledes en Mand, som Baron v. Berlepsch kunde vække Landslivet blandt Diablerne, personligt vejlede han Professorerne Siebold og Vencart, indtil det lykkedes den førstnævnte at klare Biernes Forplantningsforhold, som omvæltede Videnskabens Anskuelser paa dette Punkt over hele Dyreriget og fremkaldte en hel Litteratur derom. Men hos os har man snarere frøgtet for en Deltagelse fra de mere oplyste Samfundslag; man var bange for, at Diablen skulde gøres til en Sport osv.; og de, som en Gang bleve dragne med, ere da trolig dragne bort igen. Som det lader, tilstræber man her i Landet hverken det ene eller andet, hverken Personer eller en Litteratur, ud over det knappest, men man tror alligevel paa, at Landslivet vil udvikle sig.

At Redaktionen af T. f. B. allerede har et stort, et overbædende Arbejde, det tvivler jeg ikke om, det tror jeg at kunne bedømme, derfor anser jeg det i alle Ret-

ninger for onfseligt, om Bladterne selv kunde tage en større Del med i Arbejdet. Jeg kunde meget ønske at høre andres Meninger og beder Læseren blot om ikke at se for nøje paa et enkelt Udtryk, en enkelt Sætning, den kan være mer eller mindre heldigt valgt, men at se paa det hele Indtryk, han faar ved Læsningen af det ovenstaaende.

* * *

Den ærede Forfatter har tidligere noget mindre udførligt fejmsat sin Tanke, at det vilde være „onfseligt om nærværende Blads Niveau kunde hæves.“ Vi tro rigtignok, at Bladets Niveau virkelig er blevet hævet i de senere Aar, forsaavidt som det nu indeholder langt mere, der kan interessere de ældre fremskredne og dannede Blavlere end for 6—7 Aar siden. Dette har dog kun kunnet lade sig gøre, fordi Bladets Omfang er blevet i saa høj en Grad forøget; thi vi ere ikke enige med Hr. B. i, at det rent praktiske ved Blavlens bør være underordnet i et saadant Blad. Vi have jo rig Lejlighed til at anstille Sammenligning med Udlandets Bibrade. Det har hidtil været vort Maal at lede L. i. B. paa lignende Maade, som de bedste og mest udbredte udenlandske Bibrade ledes. Af de mangfoldige udenlandske Bibrade, vi stadig læse, er der kun et eneste, der har et lidt mere videnskabeligt Snit, nemlig det af Gravenhorst udgivne „Deutsche ill. B. Zeitung“. Hvad det imidlertid vilde føre til, om vi vilde tage dette Blad som Mønster, det ses bedst deraf, at dette Blad, der trykkes i et Sprog, som tales af over 50 Millioner Mennesker, kun har 1400 Holdere. Danmark har kun 2 Mill. Mennesker; hvis vort Holderantal altsaa beregnes i Forhold hertil, vilde vi faa 56 — seks og halvtres — Holdere, medens vi derimod haabe i Aar at naa et Holderantal af c. 4000. Et saadant Holderantal kunde vi naturligvis aldrig naa, hvis ikke en meget stor Del af Bladet (omtrent Halvdelen) var beregnet paa Begyndere. — At lade Bladet mere end hidtil „bæres af Blavlerne“ og ikke af „Redaktøren alene“, er vist kun en Talemaade. Bladets Formaal er jo kun at bringe Blavlens fremad. Om dette nu skete ved 1 Person eller ved flere, det kunde jo være Samfundet temmelig ligegyldigt. Det er imidlertid paa ingen Maade Tilfelbet, at ikke en meget stor Del af Bladets Indhold netop skyles Blavlere, ældre og yngre trindt omkring i Kredse. Det er meget sjældent, at vi nægte indsendte Artikler Op-

tagelse, der ster kun, naar de indeholde skarpe Angreb paa Personer eller Kredse, og naar de ere Gentagelser af andre ganske lignende Artikler om samme Emne. Vi ere fremdeles villige til at optage ethvert Bidrag, som vi skonne kan have Værd for Læserne. Om dette ster i en særegen Afdeling eller i Bladets Tekst, anse vi for et underordnet Spørgsmaal, men at indrette en „Skammekrog“ i Bladet for de Artikler, som Redaktionen ikke vil paatage sig Ansvar for (saaledes som i British Bee Journal) det er en Tanke, som ikke finder vort Bifald, naaget den er „engelsk“.

Det lave Kammeaal.

Af Hans Erslev, Kalundborg.

Det er en ganske almindelig Fejl hos Blavlere og maaske ogsaa hos andre Folk at ville sælde en afgørende Dom om Ting, som de aldrig have prøvet. Engelseknaendene, disse Verdens mest praktiske Folk, have et meget godt Ordsprog: It is not useless trying, det vil sige: „Det er ikke unyttigt at prøve“. Hvis denne Tanke ret kunde slaa Rod hos os Blavlere, da vilde vi blive fri for mange unødne Domme.

Da jeg i Begyndelsen af 1878 første Gang blev bekendt med de engelske Trugstader og det lave engelske Kammeaal, indsaa jeg straks, at Trugstaderne maatte være langt lettere at behandle end vore den Gang almindelig udbredte Højstader; men jeg tænkte, at det lave Kammeaal maatte give for koldt et Vinterfæde for vore Vintre. Det varede flere Aar, inden jeg drøftede mig til at prøve dette Maal. Proven overtraf langt Forventningen, idet Maalet viste sig endnu bedre (sikrere) til Overvintring end de smalle Tabler og tilfæ frembød saa store Fordele ved Behandlingen af Bierne, at jeg nu ikke vilde betænke mig paa at anbefale dette Maal til vore Blavlere, om det end i visse Retninger skulde medføre Ulemper, hvad jeg dog hidtil paa ingen Maade har erfaret.

Siden den Tid have Forholdene hos os forandret sig betydelig, idet dette lave Kammeaal nu benyttes i over Tusinde Stader her i Landet. Fra ikke en eneste af de Blavlere, som virkelig have prøvet disse Kammer, har jeg modtaget Udtalelser af Misforståelse med det men kun af Tilfredshed dermed. Jeg kender rigtignok en gammel Blavlere, der har 30 Stader af et andet Maal, og som i et Aar

Maaneder har prøvet et Stade med lave Rammer for at se, om det kunde betale sig for ham at kassere sine 30 Stader for at jaa andre i Stedet med lave Rammer. Den Prøve kunde den lave Ramme ikke bestaa. Den gamle Biavler fulgte om Efteraaret sit Provestade til en Begynder, der ikke forud havde bundet sig fast til et helt andet Rammemaal; men han erkendte, at Sagen vilde have stillet sig anderledes, hvis han nu skulde have anstiftet sig flere ny Biivoliger.

Har der imidlertid vist sig Tilfredshed hos de Biavlere, der grundig have prøvet det lave Rammemaal, jaa har det ikke manglet paa Tilfredshed og Indvendinger med Hensyn til det Maal fra Biavlere, som ikke have prøvet det. Mogle af disse Indvendinger skal jeg imodegaa; men jeg vil forudstikke den Bemærkning, at jeg har ingen anden Grund til at arbejde for dette Maals Indførelse end den nordiske Biavls Fremgang. Jeg nyder ingen personlig Fordel deraf, ikke en Gang „Gren“, thi jeg har ikke opfundet det Rammemaal. Gren derfor tilkommer Engelskmændene, vistnok nærmest den tidligere (nu afdøde) Redaktør af British Bee Journal, Mr. Abbott.

Den væsentligste Indvending, jeg har set fremsætte imod det lave Normalmaal, er denne, at det er for lavt; men læg vel Mærke til, at Indvendingen fremkommer fra dem, der ikke have prøvet det. „Hvorfor har De dog ikke valgt Maalet 14 × 10“, jaa vilde mange flere have antaget det Maal? Jeg kunde nu indskrænke mig til hertil at svare ligesom Engelskmændene: „Prøv det“. Men Ulykken er jo, at en grundig Prøve af et nyt Rammemaal medtager et Par Aar. Jeg skal derfor søge nærmere at klare de Grunde, som bevægede mig til ikke at foretrække et dybere Maal. Jeg tror, at D'Her. Tilhængere af de dybe Rammemaal have forjet sig paa Pastor Serstings Afhandling om „Ingeludviklingens Grundlov“. Han taler jo om den „ægformige Biflyng“ og den store Regelmæssighed i Ingeludviklingen og Uglægningen. Men det maa betænkes, at Hr. S. tydelig nok er et Stykke af en Digter. Hans Afhandling indeholder mange fortræffelige Vink; men hans Theorier om Ingelredens Form og regelmæssige Udvikling passer næppe fuldstændig længere end i højest et Par Maaneder af Biernes Jugletid. Ingelreden har vel næsten altid en afrundet Form, fordi Dronningen under Uglægningen i Almindelighed holder sig indenfor Biflyngen; men denne Form behøver ingenlunde at være den opretstående

Ægform, ofte er det en Kugleform eller endog en temmelig flad Ellipsoide. Ellers jaa det galt ud for de Bier, som bo i hule Træer, ofte i et Rum, der ikke er mere end 5—6 " bredt, og endnu værre for de Bier, der tage Bolig under et Stuegulv i et Rum, der ofte ikke en Gang er 6 " højt. — At det kun 8½ " høje Rammemaal ikke lægger nogen som helst Hindring i Vejen for en god Overvintring, det antager jeg nu maa betragtes som tilstrækkelig beviist, da det i stor Udstrækning er benyttet med Held i flere Aar, i hvilke vi have haft baade strænge og langvarige Vintre. Jeg selv har benyttet det i over 8 Aar. Dermed er jeg dog ikke jærddig med den nævnte Indvending; thi det kunde jo tænkes, at det lave Maal var en Hindring for Ingeludviklingen. Dette har dog jaa langt fra vist sig hos mig, at mine Bifamilier ubetinget have udviklet sig kraftigere, siden jeg indførte det Rammemaal. „Men mærker De da aldrig Tilbøjelighed hos Dronningen til at gaa op i Overrummet for at bevare Ingelredens regelmæssige Form? spørger en af Maalets Modstandere. Jo det gør jeg rigtig nok. Hos stærke Familier har jeg hvert Aar et ikke ringe Antal Tavler i Overrummene, som kort før Hovedtrækket blive belagte med Ingel. Dette glæder jeg mig over, da det giver mig Udigt til et stort Udbytte af de Stader, fordi de jaa en rigelig Arbejdsstyrke under hele det gode Træk. I Almindelighed kommer Dronningen ikke i Overrummet ved Hovedtrækkets Slutning. Bjer den Tilbøjelighed dertil, da hindrer jeg den deri ved Anvendelsen af et Honningbræt mellem Ingelredens og Magasinerne. Dette anvendte jeg f. Eks. i 1890, men hverken i 1889 eller i 1891. Men vilde den Ulempe ikke kunne undgaaes ved at gøre Rammen 10 " høj, jaa at Dronningen slet ikke kom op i Ingelrummet? Nej, paa ingen Maade. Jeg har Eksempler paa, at Dronningen har i stærke Stader udvidet Ingelredens til en Højde af over 13 " og samtidig til en ligesaa stor Bredde. Den 10 " høje Ramme vilde altsaa ikke fjerne den „Ulempe“, som jeg forøvrigt slet ikke anser for en Ulempe. Derimod vilde en Ramme 14 × 10 " være mig for stor at handle med. Den allerstørste Ulempe ved den højere Ramme er dog Uanskeligheden ved at benytte den til „Dyptabling“. Allerede med den lave Normalramme er det kun de allerstærkeste Familier, der under hele Hovedtrækket kunne befætte et dobbelt Sæt af disse Rammer, 17 i Underrummet og 19 i Overrummet. Hos mindre stærke Familier maa jeg derfor for

en Del benytte halve Magasiner med halve Normalrammer. Hvis Rammen derimod blev 10" høj med den samme Bredde som nu, da er jeg meget bange for, at næsten al Anvendelse af hele Magasiner vilde falde bort. Man blev nødt til at indskrænke sig til Anvendelse af halve Magasiner. Min Erfaring har imidlertid hidtil vist mig, at de hele Magasiner, naar Familien er stærk nok til deres Anvendelse, baade give det største Udbytte og det letteste Arbejde. I hvor høj en Grad Arbejdet lettes ved, at det er muligt i Overrummet hos stærke Familier at benytte samme Rammestørrelse som i Yngelrummet, er det en vidtløftig Historie at fremstille, det finder Anvendelse baade ved Honninghøsten, Dronningavl, Kunstværming, Hindring af Sværming, Afstøling af Stedet o. s. v. I denne Henseende har den lave Normalramme ikke alene et meget stort Fortrin for en Ramme 14×10 " men ogsaa for den hos os temmelig udbredte 12×12 " Ramme. — Endelig skal jeg anføre som min sidste Note imod et Rammemaal 14×10 ", at det er et nyt Maal, og et saadant bør man arbejde imod, hvis det kun tilbydes Fordel, som allerede findes hos nogle af vore nu almindelig udbredte 4 Rammemaal.

Tid om Rammemaal.

Af S. N. Dooje, Sømd.

I Vi-Tidende er i den sidste Tid ført en Fejde om 10×12 " Rammen. Da det lader til, at denne Ramme nu skal angribes, kan jeg ikke undlade at kaste mig ind i Striden om dette Emne med et Forsvar for ovennævnte Ramme.

Jeg er enig med Hr. Haagenjen, Tranebjerg, at enhver skal bruge det Rammemaal, som passer ham bedst, kun vil jeg tilføje: og som er mest almindeligt paa hans Egn. Jeg er Landboer og Trugtabemand, men er i Besiddelse af et Høj- og et Lavstade, 12 Trugstader er af Maalet 10×12 , men et højt Normal og et Ersklevstade findes ogsaa i min Viggaard.

Høj Normal er et fremmed Maal og passer slet ikke efter en dansk Maalestof, dets Rolle i Fremtiden vil vist ogsaa blive temmelig ubetydelig, da det er for smalt og som Følge deraf et daarligt Overvintringstade. Saa har vi lavt Normal i Ersklevstadet, det lider ogsaa af Fejl. Til Overvintring er det for lavt, hvad der giver Anledning til, at Bierne sidde den kolde

og usunde Luft for nær, hvormod de i de højere Tavler kan trække sig opad og derved undgaa disse Ulemper. Til Sommerbrug er det for sammenfat, til at den jævne Mænd paa Landet ret kan finde sig til rette og have den tilbørlige Tid til at tumle dermed, idetmindste hvis han har et nogenlunde betydeligt Antal Stader i sin Viggaard. Arbejdet her falder jo paa den Tid, da vi paa Landet har nok at tage vare jaavel i Mark som Hus. Har man en lun og behagelig Stadelplads om Vinteren og god Tid til sin Raadighed om Sommeren, da tror jeg nok Ersklevstadet er et behageligt Stade at arbejde med, men vi ved ogsaa nok, hvorledes disse Betingelser er tilstede hos Gaardmænd, Husmænd og Jubsiddere paa Landet. Skal Biavlen faa den Udbredelse her i Landet, som den fortjener, maa vi afslut have disse Samfundsclasser med. Vien er et Husdyr og har specielt hjemme paa Landet, bliver ogsaa tildelt Opmærksomhed fra Landboforeningens Side. Ersklevstadet vilde vist ikke have faaet den Udbredelse det har, hvis det ikke Gang efter Gang var anbefalet i Vi-Tidende, deri henvises stadigt til dette Stade, og læser man ikke altid derom i Vinierne, saa kan man gøre det imellem Vinierne. Hvorfor ikke henviser til 10×12 Maalet, det er dog det, som har den største Udbredelse — spørg blot Kristian Bedersen, Tved — og det Flertal det Flertal er dog en rar Ting.

I Rammemaal 10×12 har vi en praktisk og god Ramme, som maa siges at have staaet sin Prøve, det er et specielt dansk Maal, har en passende Højde, saa Bierne ikke sidde for kolde, en passende Bredde, er let at tumle med selv for svage Hænder, brister ikke let under Udflyngningen, har vist sig som et hensigtsmæssigt og godt Overvintringstade, hvorledes nogen da kan tale om det forkastelige Maal 10×12 . er ubegribeligt og maa staa for Bedkommendes egen Regning og vil ikke kunne forstås af øvede Biavlere. Skulde jeg vælge nogen anden Ramme, blev det 12×12 , men hvorfor kaste det skidne Vand bort, før vi har det rene. Maalet 10×12 har bredt sig mest paa Landet, og der drives Biavlen ikke af Amatører eller for Fornøjelsens Skyld, men for at faa en lille Sum Penge til Hjælp ved de forskjellige Udgifter. Naar Folk paa Landet hidindtil ikke har taget til Genmæle mod Angrebet paa 10×12 Rammen, maa det ingenlunde optages, som at de samtykker, nej Grunden er en hel anden, deres Tid er optaget, og er den ikke altid det, saa ligger det ikke endnu for Landbostanden

straks at gribe Pennen og forjvare sig, og heller ikke er de altid saa sikre i Pennen, som andre Samfundsklasser kan være, og den Skyhed, som er Landboen medfødt, bevrager ham let i dette Tilfælde. Rammen 10×12 er et Maal som trygt kan anbefales enhver Begynder, han vil hurtigt finde sig til rette dermed og siden være glad, fordi han endelig valgte dette Maal. Dets Udbredelse er som ovenfor sagt betydelig større end noget andet Maal her i Landet, hvorfor fortjener det saa at angribes saa stærkt; det er et Maal, som særligt passer for Landet, og forsaavidt som Biavlerforeningen og dens Blad nærmest er beregnet paa at samle, saa lad os samle os om det, og vi vil alle føle os tilfredse dermed.

* * *

Den Meningsudveksling, som i den senere Tid er kommen frem her i Bladet angaaende Rammemaal, glæder os, fordi den tydelig viser, at der i Løbet af de sidste 6 Aar er kommet langt større Enighed og Klarhed over denne Sag blandt vore Biavlere. Redaktionen har ikke „fordomt“ 10×12 Rammen. Men hvorfor har den da bidraget til at indføre et nyt Maal (lav Normal), naar vi allerede havde 3 stærkt udbredte Maal i Forvejen? Fordi det lave Normalmaal giver Udgang til at drive Biavl paa en væsentlig forskjellig Maade fra den, der drives med de 3 andre Maal. Vi tro ikke, at det nogensinde vil lykkes at saa 1 Rammemaal herskende i hele Danmark; men vi anerkende enhver Bestræbelse henimod større Enhed i denne Retning. Meget tyder paa, at vi nærme os til at saa 3 Rammemaal almindelig udbredte, og det er maaske muligt at komme ned til 2, et lavt og et højt. Forfatterens Mening, at det lave Normalmaal er besværligere at behandle end 10×12 Rammen, strider dog ganske imod vore Erfaringer.

Af L. F. Friberg, Tranebjerg.

Skønt det lader til, at Stoffet til Tidsskriftet er i stærk Tiltagende, anmoder jeg om Blads for lidt mere om Rammestørrelse, særlig i Anledning af N. C. Haagensens Artikel i Marts. Efter H.s Mening „skal enhver bruge den Tavlestørrelse, der passer ham bedst“; og jeg synes nu at 12×10 passer mig saa udmærket, da jeg i Forvejen har 10×12 , men ønsker at følge lidt med Tiden i Retning af Princippet: mere i Bredden end Højden.

Han anbefaler 10×12 Ram. „fordi det er den mest udbredte her“ — og det er den uden Tvivl ogsaa; men naar man nu kender noget, der maa anses for bedre, skal man ikke blive ved i den gl. Gænge. Af lignende Artsgang kunde man for 50 Aar siden anbefale de gl. Halmkuber, de vare den Gang vist stærkt udbredte, og man kendte jo ikke bedre! — Min Dom ang. den lave (og brede) Tavleform tillægger jeg ikke meget Værd, men støtter mig i saa Henseende til bekendte erfarne Vilmænds Udslag saavel i Ind- som Udland.

Naar man i flere Aar er bleven vænnet til at se paa 10×12 Tabellen, gør det et ejendommeligt Indtryk, første Gang man ser en lav Normaltable. Jeg husker, at jeg straks fandt den latterlig; men jeg er siden, dels ved at høre og læse om dens Fortrin, dels ved selv at tænke over Tingen, kommen til at indse, at den maa have særdeles helbige Egenskaber.

For at gøre et Skridt derhen imod lavede jeg da et Par Huse med 12×10 (og det er netop ligesaa længe siden, som den Gang H. fik sine de 2 første 10×12 Huse, nemlig 2 Aar). I den forløbne Tid har jeg hynes særdeles godt om de Huse, hvorfor jeg agter fremtidig at formere dermed, bl. andet undgaar jeg de mange smaa Kasser med de smaa Honningtabler over, da jeg vil bruge samme Størrelse i Overrummet.

De mange, som sidde inde med 10×12 Huse, vil jeg dog nødig skal saa „Strupler“, det har jo vist sig, at det er brugeligt, men jeg vil raade dem til at betænke sig paa vedblivende at forsøge deres Vistand med Mængder af disje, da det af vore Vilmænd er spaaet, at den lave (Normal-) Table efter alle Solemærker vil blive den, der med Tiden løber af med Sejren!

Inden jeg slutter, kan jeg ikke undlade at hde vor Kredsforsmand H. min (og alle herværende Biavlere) taknemmelige Erkendtlighed for hans lange Virksomhed i Biavlens Tjeneste. Han har næsten ene holdt sin Sag oppe gennem en død og vanskelig Periode, og jeg kan kun ønske, at vi (uagtet noget forskjellige Ansuelser) fremdeles i en lang Aarvække kunne arbejde sammen i Biavlens Tjeneste; en Glæde maa det være for ham at se den Fremgang, der er sket, siden han for over 20 Aar tilbage begyndte sit Arbejde for Biskopsalen.

Tidsfugle.

Af Dr. H. C. Gartner i Erfurt.

For nogle Aar siden skrev en Professor i Finland til mig om Frø af Echinops sphaerocephalus, Tidsfugle, da denne skulde være en fortræffelig Honningplante. Forrige Aar saae jeg selv saadanne Frø. Planterne begyndte at blomstre midt i Juli og have vedblevet at blomstre til Enden af Oktober. Hovedblomstringstiden var dog Midten af Juli til Udgangen af August. De Blomster, som fremkom senere, vare mindre, sad dybere og bleve mindre besøgte af Bierne end i den egentlige Sommer. Det har fuldstændig bekræftet sig, at denne Plante er en fortrinlig Honningplante. I Gennemsnit frembragte enhver af de 2 Aar gamle Planter, der vare tiltrukne af Frø, omtrent 20 kugleformede Kurveblomster (se Fig. 13), af hvilke enhver holdt sig blomstrende i 12—13 Dage. Fra Morgen til Aften vare disse Blomster besøgte af Bier. Min Søn prøvede en Søndag Formiddag at tælle det Antal Bier, der i 1 Time besøgte 1 Kugle, og han fandt, at der var omtrent 70. Heraf fremgaar det, hvor rig denne Plante maa være paa Honning.

Jeg kan altsaa af egen Erfaring bekræfte denne Plantens Værd; men jeg har ogsaa fra andre Sider faaet Meddelelser derom. Saaledes kom en Botaniker sidste Sommer i min Have. Da han saa Tidsfuglen, sagde han: „Der har De jo Honning-Tidsfuglen“, og nu fortalte han, at Forpagteren paa Godsjet „Schonthal“ dyrkede den for Biernes Skyld. Derfor maatte han ikke affære Blomsterne til Buketter. Naar disse Kurve affæres blomstrende, holde de sig uden at visne, og kunne anvendes til Makart-Buketter. Det er endvidere faldet mig ind, at min Nabo for nogle Aar siden kunde vedblive at udslynge Honning, medens andre klagede over aftagende Træf. Jeg tror nu, at dette har hidrørt fra, at der i Nærheden var en stor Buketterforretning, som dyrkede et Stykke Jord med Echinops Ritro. Der synes altsaa at være flere Arter af Tidsfugle, der kunne anbefales til Dyrkning saavel i Gartener som i offentlige Anlæg og i private Haver.

Frøene udsaaes om Foraaaret i en Urte-

potte eller en ikke for varm Gødningbænk. Urtepotten stilles i Vinduet i en varm Stue. Frøene spire jævnligt efter 2—3 Uger. Planterne udplantes i Maj i Have eller Mark med en Afstand af 20—24 “. I det andet Aar blomstre de. Nogle Arter ere fleraarige, de fleste dog kun 2aarige, saa at man hvert Aar bør saa dem. Planterne kunne gro paa enhver Slags Jordbund og kræve næsten ingen Paaaning, men Jorden bør være fuldegravet til en anjelig Dybde. Vil man dyrke Planten i det store, da kan man i Maj udsaa Frøene i det fri; men de spire da ikke altid saa godt. (Zmker's Mundschau).

Allerede for 3—4 Aar siden have vi forsøgt at dyrke Echinops sphaerocephalus for Bierne. Den viste sig at være en fortrinlig Honningplante; men denne Art er meget stor. Den opnaar en Højde af 3—4 Alen og kan brede sig omtrent 2 Al. Derfor egner den sig som Prydplante bedst til store Haver med omfangsrige Grupper. Derimod haves flere andre Arter, deriblandt E. Ritro, som kun blive halvt saa store, og hvis Blomster have en smukkere mørkeblaa Farve. Disse egne sig efter vore Forsøg bedre til Dyrkning i almindelige Haver.

Fig. 13. Tidsfugle.

Udslyngt Honning.

Af G. B. Tryde, Fuzsingo Welle, Mauders.

Artiklen „Udslyngt Honning“ i Tidsskrift for Biavl Nr. 2, 1892, Side 25, har givet mig Lyft til at sige et Par Ord om samme Sag. Med Hensyn til Honningens Behandling er der sikkert meget forskellige Fremgangsmaader i Brug, men det gælder jo at finde den bedste; jeg vil nu fremsætte den Maade, jeg bruger, maaske da andre kunne følge efter.

Til Honningens Behandling har jeg anskaffet mig 2 høje Blitbeholdere, hver paa 50 Ø. Disse ere begge forsynede med Hæner fornedet, hvis Udfstrømningsaabning er henimod 1 Tomme i Gennemsnit. I den ene af disse Beholdere hælber jeg den udslynge Honning op og lader den staa en Times Tid, indtil alle Voksdeleene have jamlet sig ovenpaa Honningen. Derpaa overbinder jeg den anden Beholder med

Dstelærred og sætter den lige under Hænen paa den første. Hænen aabnes nu og Honningen strømmer ned paa Dstelærredet. Dette stoppes ikke; thi alle Voksdelene findes jo ovenpaa Honningen, denne løber derfor fuldstændig af.

Nu findes Honningen altjaa i den nederste Beholder og er godt renset, men der er tillige naaet en anden Ting: den modne og vægtige Honning er fornedet og den umodne og lette foroven. Hænen aabnes jaa paa den nederste Beholder og jeg lader Honningen løbe paa de Beholdere, hvori jeg ønsker den anbragt.

Skal Honningen blive jaa god som mulig, maa den efter min Mening udslynges, stes og jylbes paa Glas samme Dag. Disse Glas skulle lukkes og hænges paa et tørt Sted ligeledes samme Dag; blot at lade Honningen staa een Nat over, lader den tabe noget af sine gode Egenskaber.

*

*

*

Den ærede Forfatters Anvisning finde vi meget god; men der er en særegen Grund til at anbefale netop saadanne Beholdere med Udlobshane, og da maaste hverken Forfatteren eller de fleste af vore Læsere ere bekendte med denne Grund, skulle vi her fremdrage den.

Man ser jævnlig paa den allerbedste Honning i Glas at tyndt hvidt melet Overtræk, der ofte endogjaa forsvæktes i een eller flere hvide Striber helt ned ad Glasfets indvendige Side. De fleste anse dette Mel for sine Voksdele; men i Almindelighed er det Honning, der er ligesaa god som Glasfets øvrige Indhold. Derom kan man overtøye sig ved Smagen. Dette Mel dannes af meget smaa Honningblærer, som stivne uden at briste. Da disse melede Striber sfade Honningens Udseende, bør de indgaa, og dette sker ved under Glasfetes Paafyldning altid at lade Honningstraalen falde i Midten af Glasfets, ikke ned ad Glasfets indvendige Side; men dette udføres netop lettest, naar Honningen aftappes gennem en Hæne. Red.

Anderstøttelse til DBF.

Bestyrelsen for den Raben-Lovechau'ske Fond har d. 8. Marts d. N. bevilget Foreningen et Bidrag af 200 Kr.

DBF.'s Bestyrelse udtaler herved sin hjertelige Tak for den værdifulde Gave.

Frank Wendt,
Præsident.

Ersklev,
Sekretær.

Forslag til Lov om Bier.

Andragende fra Bestyrelsen for Danmarks Biværkerforening om Fremme af et Lovforslag, indeholdende Tillæg til de gældende Lovbestemmelser om Bier. (Indbragt den 5te November 1891 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds, Høgsbro.)

I Andragendet ophjæses, at ved Foreningens sidste Repræsentantmøde i Nyborg den 12te September f. N. forhandlede og vedtoges enstemmig følgende „Forslag til Tillæg til de gældende Lovbestemmelser om Bier. § 1. Hvis en Biværm bortflyver jaaledes fra sit Moderstade, at dets Ejer ikke længere følger den, da er den at betragte som herreløs og tilfalder den, som følger Sværmen til Sæde paa offentlig Vej eller St. Tager Sværmen derimod Sæde paa et Hus eller en Grund, som er i privat Eje, da tilfalder Ejendomsretten til Sværmen den lovlige Bruger af Huset eller Grunden, med mindre Moderstadets Ejer har fulgt Sværmen og kan bevise sin Ret. § 2. Naar en Bigaard imod anden Mand's Grund eller imod Beje er hegnet med et mindst 3 Alen højt Hegn, som ikke gennemflybes af Bier, da kunne Bistader taales i umiddelbar Nærhed af Hegnet. § 3. Den, som under Navnet Honning salbyder en Vare, om hvilken det er ham bekendt, at den ikke udelukkende bestaar af Honning, betragtes som en Bedrager og idømmes Bøder af 10—100 Kroner. § 4. Bøder af tilsvarende Størrelse idømmes den, som under Navnet Bivoks salbyder en Vare eller Fabrikat af Bivoks, om hvilken det er ham bekendt, at det ikke udelukkende bestaar af Bivoks og de naturlige Urenheder, som ved en mindre omhyggelig Rensning findes indblandede deri fra Biernes Vokstaver. — Motiver: Da de for Tiden gældende Lovbestemmelser om Bier næsten ubelukkende findes i Christian den 5tes danske Lov, er der et søseligt Savn paa dette Omraade. ad § 1. Hvert Ar opstaar der Strid om Retten til Sværmen, og saadanne Retstrætter maa ofte afgøres paa en ubillig Maade i Henhold til de gældende meget ufuldstændige Bestemmelser. Som Eksempel paa et saadant jærlig uheldigt Tilfælde kan anføres. En Mand's Bier sværme, medens faabel han selv som hans Husstand er fraværende. Bierne tage Sæde i denne Mand's egen Have; men Naboen ser Sværmen der, og han betragter den som herreløs, hvorfor han gaar ind og indfanger den. Dette synes jo at være et

utvivlsomt Overgreb, der dog efter den gældende Lovgivning næppe er strafbart. ad § 2. Vejforordning af 13de December 1793 Kapitel 5, § 75 fastsætter, at Vi-slader ikke maa taales ved Beje nærmere end 10 Alen. Hvis denne Bestemmelse strengt overholdtes, vilde en Mængde Land-arbejdere, der kun have en ganske lille Have foran Huset, være udelukkede fra at holde Bier. Det er imidlertid blandt Viavlere en bekendt Sag, at Bier, der flyde over et Hegn, næsten altid have sig mindst 1 Alen over dette. Vejfarende vilde derfor ikke være udsatte for at komme ind i Bierens Flugtlinie, naar Hegnet hævede sig mindst 3 Alen over Bejen. Et saadant Hegn vilde sikre langt bedre imod at møde Bierne end den nu befalede 10 Alens Afstand. ad § 3. Honning-Forfalskning er hidtil heldigvis kun lidet kendt her i Landet. Derimod forhandles ikke lidet fra Udlandet indført „Honning“, som er forfalsket med Kornsirup. Da denne kan leveres langt billigere end den ægte Honning, vil en saadan Handel i høj Grad kunne skade Viavlens. ad § 4. Medens Honning-Forfalskningen endnu har ringe Udstrækning hos os, er derimod Voksforfalskningen i Løbet af de 10 sidste Aar tiltaget efter en stor Maalestof. Dette hidrører mest fra den stærkt tiltagende Brug af kunstige Voks-Mellemvægge, paa hvilke man lader Bierne opføre deres Bygning. Det Emne, som i Aar benyttes til denne Forfalskning, er Ceresin (Fjordvoks), som kan leveres til halv saa høj en Pris som ægte Vivosk. Naar dette Emne tilføjes i ganske ringe Mængde, volder det maasse ingen Ulemper i Tavlerne, men undertiden indblandes det i meget stor Mængde, endogjaa over Halvdelen, og saadanne Tavler blive derved næsten værdiløse. Derfor bør Viavleren saa vidt muligt sikres mod dette Bedrageri. Andragerne antage, at ved disse eller lignende Lovbestemmelser ville mange Stridigheder undgaaes, og den stadig om sig gribende Forfalskning af Viavlsprodukter i høj Grad hemmes. De haabe derfor, at Folketinget vil have sin Opmærksomhed henbendt paa denne Sag og, hvis Forslaget bifalbes, jøge det fremmet med de til dets Raadighed staaende Midler.

Udvalget et foreslaar Andragendet bekvist til Indenrigsministerens Overvejelse. Ved Forhandlingen i Folketinget d. 2. Marts støttedes dette Andragende af B. J. — Indenrigsministeren udtalte, at han var villig til at tage Viavlernes Andragende under Overvejelse; men man vilde erkende Sagens Vanskelighed.

Indstillingen vedtoges.

Blandede Tavler.

Af G. L. Bonde, Hammelen, Slesvig.

Da der i det sidste Aars Tid har været ført en rasede Krig i T. j. B. mod blandede Tavler, jaar man uvilkaarlig det Indtryk, at alle blandede Tavler duer ikke, og alle ægte Vivoskstavler ere gode, at det ikke altid er Tilfældet turde følgende Forsøg, som er udført af flere, bevise. I 1890 brugtes her kun rene Vokstavler, men da Præget kun var lavt, fik vi en Mængde Droner. I 1891 vilde vi derfor have Tavler med høje Celler af rent Voks. Vi skrev flere Steder hen, men forgæves (maaſte de ikke kan fremstilles rene). Vi forskrev saa blandede 5 mm. Tavler fra D. Schulz i Buchan. Disse bleve saa forsøgt sammen med rene Tavler, præmierede ved Udstillingen i København. Ved Indhængningen bleve de rene Tavler hængte paa det heldigste Sted, men desuagtet blev Udbygningen og Yngelansætningen først paabegyndt i Buchaner Tavlerne. Tillige var der ikke Spor af Dronevoks (Kanterne dog undtagne, hvor man jo altid faar nok, naar Tavlen er bleven lidt for lille afstaaen) og i mult udbyggede uden at række sig. Naar saa dertil søjes, at de kan taale at gemmes Vinteren over uden at skørnes, saa kan der vel med Rimelighed ikke forlanges mere; men saaledes har vel de fleste blandede Tavler ikke været. Der er jo Forskel, om der blandes for at opnaa en Fordel eller for at opnaa en bedre Tavle.

* * *

Det af Forfatteren omtalte Forsøg har sin store Interesse; men det kan jo derved ikke anses bevist, at blandede Tavler i Almindelighed ere bedre end de rene. Vi antage saaledes, at disse blandede Tavler have været meget sværere end de rene og desuden ikke have indholdt mere end 10—15 % fremmede Emner. Desuden kunne de her anvendte rene Tavler jo have haft andre Fejl, f. Eks. en for Bierne ubehagelig Lugt og maaste altfor store Celler. Vi indrømme Muligheden af at fremstille gode blandede Tavler; men efter de her i Landet i de 2 sidste Aar foretagne talrige Forsøg ere vi rigtignok komne til den Anskuelse, at det ubetinget er det sikreste at holde sig til de rene Tavler. Naar disse ikke ere lettere end 6 Normaltavler pr. B og ere godt forarbejdede med ikke for store Celler, da tro vi rigtignok, at de i alle Henseender ville tilfredsstille Viavlerne. Vi have forsøgt i 2 Somre at an-

vende eensidede blandede Tavler fra den af Forfatteren nævnte Fabrikant (Otto Schult); men Bierne byggede langt villigere paa andre eensidede rene Tavler fra 2 danske Fabrikanter.

Red.

Til Begynderen.

Vi C. F. Grønning.

Vinteren er forjaavidt en kedelig Tid for Biavlere, det vil sige for den praktiske Del, i Naturen, som og i Bistadet hersker Ro og Stilhed. Man bør dog ikke forsumme nu og da at gaa ud i Bihaven for at se efter, om alt er i Ro og Orden, at Flyvehullerne ikke ere for lidt aabne i Forhold til Familiernes Styrke, at de er godt stærkede enten med Mursten, Brædder eller Maatter. Har Vejret ikke i Marts været jaaledes, at Bierne have kunnet holde Renjelsesudflugt, da maa den første den bedste Dag i April benyttes, idet Blenderingen fjernes fra Flyvehullerne. Samtidig med, at Bierne flyde ud og rense sig, foretages et varjont Efterjyn. Om Familien enten mangler Foder eller jnarere Vand, da gives dette straks, det første i Form af Sukkerfage over Biernes Sæde pakket godt luttet til, Vandet gives enten i Foderglas, eller det hældes kogt, affvalet til 20° R, i en tildels tømt Honningtable, højt 1 Bøgl. Denne Kamme hænges da flods ind til Bierne, og da Vandet endnu kun bør hældes i den ene Side, vendes den jelsvlgeligt ind mod Bierne. Dette at paafe, at der ikke mangler hverken Foder eller Vand, er meget vigtigt, men jeg maa nævne to Ting til, som er ligesaa vigtige for en heldig Udvikling i Foraarstiden, det er at hver Familie ikke har flere Tavler, end den kan bejætte, det vil sige tildels udfylde hele Rummet, og paa Forhaand kan jeg sige, at hver overvintret Familie kan undvære en eller flere Tavler. Er der Honning deri, gemmes de til senere Brug, de tages fra en eller begge Ender, hvor der ikke findes Bier, samtidig renses Bunden saa godt som muligt med en lang smal Kniv eller ombøjet Stykke smalt Baandjærn, dog maa anbefales, at det gaar hurtigt, at ikke Varmen skal undvige for meget. Ved Forsøg fik jeg sidste Sommer at se, at ved at have aabent for et Stæde (over Kammerne) blot et Par Minutter, straks sank Varmen 3—4°, og nu gælder det særlig om, at Pakningen er forjvarlig tyk, tør og varmholdig, langt mere end under den egentlige Vinter. Nu skal der yngles, og dertil behøves især Varme, som Bierne nok selv kan producere. Men Husene og Pakningen maa være saa

forjvarlig, at der ikke kan være Tale om, at den kan undvige, eller at den ydre Kulde kan indvirke afkølede paa Bifamilien. Blenderingen for Flyvehullerne bevares saa længe som muligt, at Bierne ikke skal flyde for tidligt ud og omkomme i Foraarskulden og Stormen. For Vestjyllands Vedkommende onsker jeg, om det er gørligt, at holde Bierne i Ro saa længe som muligt i April Maaned, dog gaar det ikke an at indespærre dem, om de endelig vil ud at flyde, men da maa Flyvehullerne indeskræntes til det mindst mulige for at undgaa Røveri. Af samme Grund skal man være yderst varjont med i Foraarstiden i godt Vejr (som det tidligere stadig har lydt) at foretage det endelige Efterjyn og grundig Rensning af Stædet, ved helt at blotte Kammerne og udtage disse, Ingelen udjættes for Forkøling, og Røveri tager let Overhaand. Vel skal man have det gjort, men helst naar Bierne ikke flyde, altsaa helst mod Aften, eller i gaaeligt men dog ikke for koldt Vejr. Skulde der vise sig et Stæde, som ikke er viferret, da bør det jorenes med et andet af de svageste Stæder, ved at en bitet Gitter eller Traadnætsdør stilles ind til det viferrette Bifolk, en Honningtable hænges bag den, hvorpaa de viferløse anbringes, derpaa jættes en anden Dør for. De sidste jaaledes indespærrede i 2 a 3 Dage. Ungten er da bleven ens i begge Familiene, og Gitterdøren kan fjernes, og Familiene jorenes sikkert. Dog foran for alt kommer det an paa at have store og kraftige Familier, om end kun saa af disse, fremfor at jormere og udvide sin Bistand paa alle mulige og umulige Maader, og fremfor alt da ikke forinden jaavel de teoretiske som praktiske Kundskaber er erhvervede. Sa Kundskaber om, og Dygtighed i sit Sag, det er det, der her jont i alle Forretninger og Stillinger i Livet kommer an paa. Lad mig her pege paa en Artikel i Margangen 1891 af D. B. Tid. om „Ingelansjættningens Grundlov“ af Gjerstung, noget af det fortrinligste, jeg nogenjinde har læst i den Retning, rigtig til at saa Forstand af, om jeg dog, som man siger, ikke i tyndt og tykt kan følge Forfatteren, saa staar det dog for mig aldeles klart, at Forfatteren i Hovedbetragtningen har fulkommen Ret, og om jeg end aldrig saa tydelig har hentydet hertil ved mine Foredrag omkring paa Møderne, har jeg dog bestemt anvist Bladsen, hvor den ny Tavle skulde anbringes i Ingellejet osv. Jeg vil indstændig bede enhver Begynder, langsomt og grundigt at gennemlæse nævnte Artikel, og jeg tør forsikre dem, at mangt og meget

vil staa dem klart, hvad før var dunkelt og ukendt. Forresten undrer det mig meget, at ikke allerede en eller anden af de ældre Biablere har taget Ordet før at fremdrage denne i sit Slags fortrinlige, lærerige Artikkel, maaske mere derom en anden Gang. Naar ogjaa jeg søger mit Raad til Hr. Erslevs Gavnlig Vink i Nr. 3 om nu at benytte Tiden til ot istandjætte Stader og Redskaber og a. l., Traadning af Rammerne derom tillader jeg mig at udtale som mangeaarig Erfaring, at jeg fuldt ud slutter mig til den der anbefalede Traadning af Rammerne, ja er maaske en af de ældste i den Retning og har haft mange Genbördigheder, men nu er jeg overvordenlig godt tilfreds med den nu brugte fine Traad, isat som den kan og skal. Den generer ikke i fjærneste Maade hverken Bierne eller Angelen, men jeg har kun een bestemt Maade at anvise den isat paa, nemlig Lodret, og Antallet i en Ramme hellere 1 for mange end 1 for lidt, til 12 " \square Ram. bør helst være 5 Traade i 10 " \times 12 " 4 Tr. og i 14 " \times 8 " 6 Tr., de 2 yberste Traade maa sidde nær Ram. Sidestykker, ikke over $\frac{1}{2}$ ", dertil godt fastlaaddet til Bærestykket med Voks, og Sporen benyttet saa varm, at den smelter Voksset i Tabellen saa meget, at den fine fortinneede Traad kan gemmes deri. Bag efter Sporen følges efter med en Kniv i den venstre Haand, som holder eller trykker paa Traaden, indtil det smeltede Voks er størket og saaledes holder den fast. Det kommer med Øvelsen at saa Tabellen til at smelte, uden at der gaar Hul paa den, hvad der updig maatte; men dette, med det skarpe af Kniven at trykke paa Traaden til den sidder fast i juaa Tag fra neden og opad, hjælper meget i den Retning. Naar Fru Demant i Nyborg ved Jubilæums-Udstillingen fik Anledning til at angribe Prinsippet i mit Foredrag og blandt andet bestemt fordomte Traadning af Tavlerne og fraraadede Biablere at bruge dette, da har dette idetmindste eet Sted, hvor Fruen havde holdt Møde, afstedkommet megen Ubehagelighed, idet mange Tavler faldt ned i Staderne, hvilken Skade derved kan opstaa, behøver jeg vist ikke videre at udmale. Traaden tjener til ikke alene at holde Tabellen i rette Stilling, men den sikrer inod, at Tabellen i nogen Maade kan saa Lov til at rælke sig saaledes, at Cellerne derved blive ovale og ubrugelige til Ingelceller, og for det 3die at man er vis paa, at Tabellen ikke styrter ned og derved maaske ødelægger hele Bisolket, NB. naar man da bruger ægte Vokstabler, derfor er mit bestemte Raad: traad deres Rammer som

her anvist og gør det, forinden der bliver travlt.

Naar jeg her sluttelig benytter Lejligheden til at spare de mange, der i Ramme-spørgsmaalet har henvendt sig til mig, da vil jeg udtale som min fulde Overbevisning, at intet af de mig kendte Rammemaal staar over 12 " ; hverken i Hensende til Biernes Velvære og Trivsel, som for mig er Nr. 1, eller i at spare Tid for Biableren, dette er Nr. 2. Sagen vil dog vist kunne siges, at jeg paa Møder har traadt ensidig op, men stadig har henvist Begynderen til at forhøre i hver sin Egn, om hvilke Maal der var det mest benyttede, naar det da var et af DBF.'s anerkendte 3 a 4 Maal, da har jeg stadig anbefalet at benytte det samme og det med Fordel af flere Grunde. Med Hensyn til Tidsskriftet og dets Omtale kun af eet Maal henstiller jeg til den ærede Redaktør, om det ikke vilde være rigtigere ogsaa at erindre de andre Maal, særlig da 12 " og 12 " \times 10 ", tilmed da de dog ere de overvejende baade her i Landet og i Sønderjylland.

* * *

Med Hensyn til Hr. Grønnings sidste Bemærkning da foreslaa vi den ikke ganske. Ligesom Hr. G. naar han adspørges, om hvilket Rammemaal han foretrækker, kun nævner 1 (nemlig \square ') ikke 4 Maal, saaledes gaar det ogjaa Redaktøren, han nævner ogjaa kun 1 Maal (lav Normal) som det han foretrækker for de andre 3. Derimod omtale vi meget jævnlig, at DBF.'s Centralmøde i 1883 anbefalede 3 Maal, nemlig høj Normal, 10 \times 12 " og \square '. Senere er lav Normal Rammen bleven grundig prøvet, og DBF.'s Bestyrelse har da vedtaget, at denne Ramme skulde være med iblandt de 4 Rammer, der udsendes som Monstre til Kredsene. Enhver kan jo frit udtale sig her i Bladet om det Maal, han foretrækker. 10 \times 12 " Rammen har jo i den senere Tid ikke manglet Forjvareere. Lad kun Meningerne brydes! Men det vilde dog være usælt, om Bladet havde en Redaktør, som ingen Mening havde om vigtige Biabls-spørgsmaal.

Red.

Økko fra Staderne.

Studsdal Skole, Fredericia, d. 15. Febr.

Vi havde Biabler-Møde her i Skolen i Tordags Aftes, hvor der forhandlede om billig Biablsdrift for Smaakaarsfolk. Vi gik ud fra mange Udtalelser fra Smaa-

kaarzfolk, hvor disse beklagede sig over, at de ikke kunde overkomme at købe en større Bilbolig med bevægelig Tavlebygning og derfor maatte blive ved de gamle Halmfuber. Vi mente, at Overgangen kunde lettes derved, at de begyndte med jmaa Kasser til 8 a 10 Kammer (i Lighed Tonningestadet), og der kunde saa sættes flere oven paa hinanden. De kom derved til at arbejde med den bevægelige Tavlebygning, som vilde bringe dem et større Udbytte, og de kom bort fra Bislagteriet. For bedrestillede tilraadede vi store Boliger for Bierne og en rigelig Forsyning med Kunsttavler i rette Tid for ikke at komme i Forlegenhed, naar Trækket indfandt sig. Vi forhandlede om at oprette et Reserverfond til Indtøb af Kunsttavler, som skulde komme os til gode, naar vi i Hovedtrækket ubentet kom til at mangle og ikke kunne gaa andre Steder hen at saa Kunsttavler, men vi opnaaede ikke Enighed.

Et Medlem fortalte, at hans Bier den Dag (13. Februar) havde holdt Kensejss-udflugt.

Som Kredsformand tegner jeg mig
forbindtligst
P. N. Rosenfjær.

Horsensøgen, 29. Febr.

Jeg høstede sidste Sommer af 3 Familier 287½ B Honning, og saa afgav den ene Familie dog en Sværm, som desværre fløj bort. Jeg jatte endvidere 2 Kuber til Nedbygning efter Deres Anvisning i den første Halvdel af Maj. Det lykkedes udmærket. S.

Solbækgænen, 5. Marts.

Diablen er her i Sognet i glædelig Fremgang. Her er over 50 Wi-Familier, hvoraf ca. 40 i Stader med bevægelige Tavler og flere, som er ved at gaa over fra Kuber til Stader. Jeg har indvintret 9 Familier, 8 Stader og en Kube. Sidste Mar høstedes ca. 50 B pr. Stade.

Med Agtelse
H. Larsen,
Maler.

Vordingborg, 9. Marts.

D. 7. Febr., da Vejret var temmelig mildt, fjernede jeg Styggebrædderne for at give Bierne Vejlighed til at holde Udflugt, om jaadant maatte behage dem. De benyttede imidlertid denne Vejlighed temmelig sparjont, et Stade endog aldeles ikke. Siden den Tid har Varmegraden ikke indbudt til saadanne Forjøg.

H. Rasmussen.

Vejrup, Bramminge, 12. Marts.

Vinteren holder længe ud, i Dag forrygende Sneestorm. Skønt mine Bier alt i Febr. holdt en lille Kensejssudflugt, var det dog gavnligt, om de atter snart rigtig kunde komme ud. De nødvendige Indskrænkninger i Kammerne og bedre Indpakning kunde da til Held udføres. Et af mine Stader manglede for 8 Dage siden Vand, det fik en Tavle med Vand hængt tæt til Bilkumpen og har siden vist den forønskede Ro. Stadet er stærkt, kan besætte 8—9 12 " □ Kammer. Næste Gang skal jeg lade høre fra mine fleraarige Forjøg med Italienerne. Paa Forhaand vil jeg dog sige, det bliver ikke til de gule Forbel.

E. S. Grønning.

Wolderis, Klemensker, Bornholm.

Jeg har den Glæde at kunne fortælle Dem, at jeg sidste Sommer havde 14 Trugstader, der gav c. 700 B Honning.

N. Riis.

Drihtbrohus, Køge.

Jeg forventer en god Overvintring af Bierne i Mar, da alle mine 14 Stader var ude den 4de Februar, og de har holdt sig usædvanlig rolig siden, der har saa godt som aldrig ligget en Bi ude paa Sneen, om endskønt det ofte flere Dage har været Vejr som tidt lokker dem ud for at dø. Tak for Tidsfristet. Jakob Olsen.

Jindal, Odder.

Den 8de Marts var hos mig lige ved at blive Forpilsdagen, dog blev det ikke til ret meget undtagen med Italienerne. De fløj med Liv og Lyst, medens Tiden var. Nu ser det ikke ud til at blive i de første Dage med Kensejssingen, men det lader ogsaa til, at alt staar vel til endnu.

N. S.

Fra Kredsen.

Hads herreds BF. afholdt Generalforsamling paa Thomsens Hotel i Odder Gastelavns Mandag. Først fremlagdes Regnskabet til Godkendelse og dernæst stadfæstedes Bestyrelsens Funktion for det kommende Mar. Derefter skred man til at tage Bestemmelse om Virksomheden i anstundende Sommer. Man eredes om, at Blads skifte (opstille dem paa andre Steder) Mønster-Staderne og at anskaffe endnu et Stade for ogsaa at prøve det lave Normal-Maal og endelig at ansøge om at saa en af Danmarks Diablerforenings Vandretareer til Sommer. Foruden de almindelige Møder trindt omkring i Kredsen

agtes Foredrag om Viavl holdt ved Landboforeningernes Dyrskuer og Udstillinger, hvis det er muligt.

Lindknud-Vorbasse-Bække BF. Ved et Møde af Bestyrelserne for Lindknud, Vorbasse og Bække Viablerforeninger hos Claus Jensen, Økshund, d. 19. Decbr. 1891, blev det enstemmig vedtaget, at disse 3 Sogneforeninger fra 1ste Januar 1892 slutter sig sammen i en Amtsforening under Navn „Lindknud-Vorbasse m. fl. Sognes BF.“ og indtræder som saadan i Dansk Viablerforening. Efter at nogle forelobige Regler for Foreningen var vedtaget, forhandlede forskjellige Spørgsmaal om Foreningens Virksomhed i det kommende Aar. Det vedtoges at foretage en almindelig Statedtelling i de enkelte Sogne. Derefter vedtoges det at afholde flere Rækker af Møder i de forskjellige Sogne, og saa vidt mulig benytte de hjemlige Viablere til at holde Foredrag og endvidere Begyndere i den rationelle Viavl; det bestemtes dernæst, at Foreningens Medlemmer saa vidt mulig skulde holde sig til Rammemaal 12 x 12" ved Anstæffelsen af nye Stader. Til Amtsforeningens Bestyrelse valgtes de 3 Sogneforeningers Formænd, som er for Lindknud Sogn Mejeribestyrer Niels P. Nielsen, Lindknud, for Vorbasse Stovridder N. C. Sørensen, og for Bække Sogn Gaardmand M. C. Nielsen, Kragehund. Til Formand valgtes Mejeribestyrer Niels P. Nielsen og overdrages det den ovennævnte Bestyrelse at andrage Hovedbestyrelsen for Danmarks Viablerforening om en passende Hjælp til Bestyrelse af Udgifterne ved Mødernes Afholdelse. Vi haabe i næste Nummer af Tidsskriftet at kunne bringe Resultatet af Statedtellingen. Niels P. Nielsen.

Han Herredernes Viabler-Samlag afholdt d. 13. Februar sit Aarsmøde i Fjerritslev Kro. Det besluttedes at lade afholde en Viavls-Udstilling med Præmiering af Viavls-Medstaber og Produfter samtidig med Landboforeningens Dyrskue, samt ved samme Lejlighed at lade bortløbde en Del Viavls-Medstaber blandt Medlemmerne. Som sædvanlig stottede Smaakaarsfolk ved Laan af Klubstader, ved at tildeles gratis Bokstaver samt ved at kunne saa Trugstader til halv Pris, saalangt Samlagets Beholdning af saadanne strække til. Ved Udstillingen skal saavidt mulig holdes Foredrag af en fremmed Foredragsholder, medens Samlagets Formand, Lærer Legind i Holme, holder Viavls-Foredrag ved Landboforeningens Møder i Bjerget og D. Svenstrup i November Maaned. Samlagets Vandrelærer, M. Zmer, afholder i Som-

merens Løb en Række praktiske Møder i Kredsjene.

Som Styrelses-Medlemmer genvalgtes: Legind, Holme; M. Zmer, Ullerup; og Sørensen-Gandrup i Fjerritslev.

Dommere: For befolkede Bialiger: a) faste Dommere: J. S. Vestergaard, Klim; Chr. N. Kjær, Aggersborg, Ullerup. b) lokale Dommere: Jakobsen, Torslev; N. Madsen, Odde; og N. P. Nørhøve i Vust.

For Viavls-Medstaber: M. Zmer, Ullerup; M. Nielsen, Klim; og Sr. Sørensen i Holme.

For Honning, Voks og Honninglager: Fru Schierup, Ketrup; Fru Sørensen, Fjerritslev; og Bager Nielsen i Thorup.

For Mød, Honningvine og øvrige udstillede Genstande: Legind, Holme; Maler Simonson, Aggerlund; og S. N. Pedersen, Holme.

Mediører: N. N. Pedersen i Torslev og N. N. Justesen i Aggersborg.

Til paa Kredsjens Vegne at besøge DBF.'s Centralmøde valgtes Legind i Holme.

Haderslev og Omraus BF. holdt den 15. Februar Møde i „Harmonien“ i Haderslev. Formanden, Hr. Gaardejer C. Bonde af Hammelen, indledede Mødet ved at omtale flere Foreningsanliggender, hvorpaa han gav Ordet til Lærer Lindelof af Harte ved Kolding, der var kommen tilstede for at holde Foredrag, og navnlig var han opfordret til at fremstille sit Husmandsstade, Tærningstade. Han gav derfor en Forklaring af samme og vilde især gøre opmærksom paa den originale Paabinding af Halmen, der var anvendelig ved enhver Stadesform, til Stærn for Solen om Sommeren, for Kulden om Vinteren, ligesom han ogsaa viste Fordelene ved det ligejaa originale flade Tag. Et lille Medskab, der bruges til at stramme Metaltraadene, der bruges som Lægter paa Tærningen for at kunne paabinde Halmen, var ligeledes original og fandtes at kunne bruges ved mange Lejligheder. Taleren fremhævede stærkt, at Tærningen kun har til Opgave at afløse den gamle Kube og bane Vej for bedre og skønnere Stadesformer; men det var tillige hans sikre Haab, at Halmen efter Haanden vil komme til at udgøre den ydre Klædning af Staderne, hvad Navn de saa end har; thi Halmen er og bliver det bedste Materiale til Ly og Læ baade Sommer og Vinter. I Haderslevvegen bruges mest Græskledet (lav Normal) og Taleren var derfor ked af, at han ikke havde taget et jaadant med, da dette med Halmklædning og fladt Tag er lige saa billigt, 1 Kr. 50 Ore, og tilfulde kan er-

statte Lærningen, naar det (Erstlevsstadet) fremstilles som Kvadrat. Foredragsholderen vilde have talt om Bipesten, men ved at omtale Lærningen, kom man ind paa Stedeformerne, saa Tiden gik, og han fik kun gaaffe i Korthed fremført, hvad han mente om Fremgangsmaaden ved Helbredelsen af denne slemme Sygdom. Det bedste var at bryde alle Bier af det angrebne Stede over i en ren Kube, lad Bierne julte en Dags Tid og saa føre Bierne over i et rent Kassestade, der i Forvejen var forhyuet med rene udbyggede affvovlede Tavler eller med Kunstmellemvægge. For yderligere at sikre sig maatte man helst jordre og komme Salisylminikstur i Foderet.

H. og D. BF. er, skønt gaaffe ny, en meget talrig Forening. Den talte mange dygtige og erfarne Biavlere, saa den har en meget lovende Fremtid for sig. Foredragsholderen var meget glad ved Mødet, skønt det just ikke var meget behageligt at føre over 4 Mil i Snevejr bagefter, da man først blev jærdig langt ud paa Aftenen. —f.

Bælum og Ourens BF. holdt d. 6. Marts sin aarlige Generalforsamling hos Maler Nielsen i Bælum. Formanden gav Ordet til Maler Nielsen, som fremlagde Regnskabet for det forløbne Aar. Det udviste en Kassebeholdning i Kontanter og i Bokstaver af 27 Kr. 75 Øre. Regnskabet var i Aar ligesom de foregaaende Aar ikke revideret, men fremlagdes for Forsamlingen til Revision. Efter en længere Diskussion imellem Snekter Leuleur og Formanden om Regnskabet, godkendtes det. 2 Kubebistaber bleve ublaante af Foreningen til N. P. Christensen, Smidie, og Niels Christensen, Lille Brøndum, og det vedtoges, at Foreningen kun maa indkøbe ægte Bivokstaver, og at Bøger, som laanes af den lokale Forenings Bogsamling, skulde betales med den i dem anførte Pris, hvis de skulde bortkomme eller blive ødelagt af Laaneren. Endvidere vedtoges det at søge ogjaa i Sommerens Løb at faa afholdt Møde i Kredsen af Hovedforenings-Vandrelærere. Derefter foretoges Valg af Bestyrelse. I Stedet for Smed Chr. Niessen, Bælummark, og Kjøbmand P. Andersen i Bælum, som efter Tur fratredte, valgtes Niels Andersen, Lille Brøndum, og Smed N. Madsen, Dolderup. Formandsvalget udsattes til et senere Bestyrelsesmøde. Foreningen tæller 24 Medlemmer og holder 10 Eksemplarer af Tidsskriftet, dens Stadeantal var sidste Efteraar 80 Stader med bevægelige Bygninger og 26 Kubestader. P. C. Nielsen, Maler.

Kolding BF. Den 12. Marts afholdtes et almindeligt Bimøde i Kolding, der uagtet den forrygende Snestorm var besøgt af 20 Bivener. Der forhandlede følgende: Det vedtoges at købe Kunsttavler af ægte Bivoks hos N. S. Christensen, Himmelvej, Roskilde, der havde tilbudt Kredsen samme for 1 Kr. 66 Øre pr. K frit leveret til Lærer Due i Kolding, hos hvem Bestillinger med Opgivelse af Maal gøres snarest mulig, ligesom han ogsaa udleverer Tavlerne mod kontant Betaling. Forsamlingen var meget stemt for, at der i Aar burde afholdes en lokal Udstilling i Kolding og haabe paa, at Kolding Herreds Landboforening vilde støtte denne i Henhold til Husdyrloven. Hovedforeningens fortrinlige Smaaskrifter vistes udgivet som hidtil i Forening med Tidsskriftet. Foraarsgeneralforsamlingen bestemtes til den 8. April Eftersom. Kl. 3 præcis paa Hotel „Fremad“. Formanden indledede en Forhandling om Bipesten og i samme deltog foruden denne Lærer Due og Maskinpudser Christensen. — Formanden meddelte, at han havde stort Oplag af forskellige Stader fra Chr. Petersen i Tved, og Snekter Lund fra Gesten havde udstillet et Bihus med Zinktag med Rammemaal 10 " × 12 ", hvorpaa han ogsaa modtog Bestillinger. M. S. Lindelof.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 34. Ugte DBF.'s Bestyrelse ikke at lade nogle af de i København forhandlede udenlandske Honningprøver undersøge, da mange af dem synes at være forfalskede? (B.) — S.: Bestyrelsen har sin Opmærksomhed henvendt paa den Sag. Da der imidlertid netop for Tiden foregaar omhyggelige Undersøgelser af saadanne Prøver i Tyskland, finder man det klogest at afvente disse Prøvers Udfald. Det paastaas af nogle Fabrikanter, at deres Kunsthonning ikke ad kemisk Vej kan adskilles fra ægte Honning og heller ikke ved Hjælp af Polariskopet. Derimod kan Smagen let opdage Forskellen. Flere dygtige Kemikere paastaa imidlertid, at denne ogsaa kan paavises ad kemisk Vej. Oplysninger derom ville formentlig snart fremkomme.

Nr. 35. Haves der her tillands nogen praktisk Erfaring med de under Side 77 i Aargangen 1886 beskrevne omvendte Tavler? (F. D.) — S.: Kun saa Forsøg hermed ere os bekendte her fra Danmark; men ogsaa i Udlandet anvendes disse Rammer, som enkeltvis kunne vendes, meget lidt. Dstere benyttes derimod Vending af et Overrum med 4—5 " høje

Rammer; men i dette Tilfælde vendes Rammerne altsaa ikke enkeltvis.

Nr. 36. Naar jeg ved Røb af brugte Stader har Valg mellem høj Normal og 10×12 " Rammer, hvilket Rammemaal skal jeg da vælge? (L.) — S.: Af de 2 Rammemaal foretrækker vi 10×12 " Rammen, fordi den er bredere og bedre at behandle end høj Normal.

Nr. 37. Foretrækker De Bingham's Røgpuster for Røgløseren? (M. N.) — S.: Kun hvis det anstrænger Viableren meget at blæse med Munden. Vi benytte nu udelukkende Røgløseren og Vipiben.

Nr. 38. Her i Sognet er der 7 Viablere, som have anskaffet sig „Fører i Viavl“. Af disse er der 3, som i Nar ikke ønske L. f. B. Er det ikke til Stade for vor Forening? (F. N.) — S.: Det kan ikke undgaaes, at enkelte Medlemmer for en Tid mistes paa den eller lignende Maader; men De vil da ikke dermed bevise, at saadanne Bøger skade Viavlen og Viablerforeningen? Siden den Tid, da „Fører i Viavl“ udkom, er Foreningens Medlemsstal steget fra 900 til c. 6000. Dette hidrører vel fra mange Narjager, men det viser jo altsaa, at „Fører i Viavl“ ikke har formaact at „skade“ DBF. ret meget. Det kunde vel endogsaa tænkes, at den Bog havde gavnet Foreningen lidt!

Nr. 39. Kan man i et lodret Dronninggitter lade Rabningernes Længderetning staa lodret? (N. N.) — S.: Det have vi aldrig prøvet. I de Lande, hvor Gitrene anvendes meget, plejer man altid at lægge Rabningernes Længderetning vandret.

Nr. 40. Behøver Dronningen nødvendig de af Pastor Gørstung omtalte Hviledage, eller kan det lade sig gøre ved Ingelpredning og Udvidelse af Ingellejet idelig at lægge Beslag paa hendes Produktionssevne? (—tt). — S.: Det er vistnok heldigst, hvis man kan lade Ingelreden uforstyrret i Dronningens naturlige Hviledage. Det kan dog meget godt lade sig gøre ved Ingelpredning og Fodring at tvinge hende til at forforkte sin Hviletid; men der er al Grund til at antage, at dette bidrager til at forforkte Dronningens Levetid.

Nr. 41. Jeg har begyndt min Viavl med Ersklev-Stader og agter at fortsætte med Anskaffelse af saadanne; men jeg er bleven betænkelig ved Afstands Stifterne, da jeg antager, at Hjørnekloster vilde styrke Rammen. Derfor spørges: Hvilke Ulemper er der ved Anvendelsen af Hjørnekloster? (H. N.) — S.: Det er ganske vist, at

Hjørneklostjerne i høj Grad stivne de løse, bløde Rammer, som anvendes almindelig i vore andre Stader; men den lave Normalramme har en saa svær Tablebærer, i hvilken Sidelisterne ere indfalsjede, at den aldeles ikke behøver denne Hjælp. Naar denne Ramme er udbygget, er den stivere end nogen af vore andre ligesaa store Rammer. Derimod kan det undertiden hende, at den ene Sideliste fornedet nærmer sig for meget til Stadets Væg. For at undgaa denne Fejl har Hr. Pedersen foreslaaet at lade Bundlisten springe $\frac{1}{4}$ " frem ved hver Ende. Derved sikrer man sig, at Rammen udbygges nøjagtig vinkelret. Naar den først er udbygget, kan man, hvis man ønsker det, let affærc disse 2 Fremspring. Hjørneklostjerne have følgende Ulemper: man knuser let nogle Bier ved at skyde Rammerne sammen, Klostjerne fittes ofte stærkt sammen, de ere i Vejen, naar en Ramme skal tages op, ved Afkrænkningen og ved Udflængningen.

Nr. 42. Vilde det ikke være rettest i Ersklevstaden at beholde den forreste Pakramme ogsaa om Sommeren for at hindre Solvarmen i at virke igennem den tynde Forvæg, og burde man i det Tilfælde ikke lave Stadet saa langt, at det kunde optage 20 Rammer i Underrummet? (H. N.) — S.: Stadet blev oprindelig lavet med jaft Pakning fortil. Anvendelsen af den forreste Pakramme er derfor kun en Nødvendighed ved Forarbejdelsen; men det har aldrig været Meningen, at den skulde fjernes om Sommeren. Naar Stadet laves i den Størrelse som nu almindelig, at det foruden Pakrammen fortil kan tage 17 Rammer i Underrummet og 19 i Overrummet, da er det saa stort, som det under de allerheldigste Forhold hos os har vist sig nødvendigt.

Nr. 43. Tjvor fik jeg 1 Stade med Rammer $8\frac{1}{2}$ br. 14 " høje. Disse synes mig for smalle. Hvilket Rammemaal anser De for det bedste? (L. G.) — S.: Det Maal, De omtaler, er høj Normal. Det er 1 af de af DBF. i 1883 anbefalede Maal. Mange Viablere ijer i Vestjylland have vist, at det kan lade sig gøre at drive lønnende Viavl med det Rammemaal. Vi have dog allerede for flere Nar siden op hørt at benytte det Maal, fordi vi fandt det befrærligt at arbejde med. Nu benytte vi næsten udelukkende lav Normal (14 " br., $8\frac{1}{2}$ " høj) udvendig Maal) da vi anse dette for det bekvemteste af de hos os benyttede Maal. Lav-Normal-Rammen er vel aldrig anbefalet af DBF.'s Centralnøde, men den hører dog til de 4 Rammer, som Foreningens Be-

sthyrelse har ladet udfende som Monsterrammer.

Nr. 44. Hvor langt bør Traadnættene i en Udslynger være fjernede fra Alken? (H. D. N.) — S.: Det beror paa Størrelsen af de Tavler, der skulle udslynges. Til Normaltavler (baade høje og lave) bør Afstanden være mindst 6", til 10 × 12" Tavlen 8" og til 7" Tavlen mindst 9 1/2". Det skader ikke, at Afstanden er større end her angivet.

Nr. 45. Kan man hindre Kuberne i at sværme ved at anbringe Underfæt under dem, og kan der af disse høstes Honning? (En Vandarbejder). — S.: Ja. Saadanne Underfæt kunne meget godt anvendes som Overgang til Kunststader, idet man i disse kan faa udbygget gode Tavler, der senere kunne anvendes i Kunstfladerne. Da De benytter 10 × 12" Rammen i andre Stader, bør Underfættet kunne rumme 8 saadanne Rammer, men der gives først kun Udgang til højt 4. Disse bør være forsynede med Kunsttavler, da de ellers blive udbyggede med Dronevoks. Tillige bør Underfættet udvendig beklædes med Halm til Beskyttelse mod Kulden. En lavere Ramme i Underfættet er det dog meget lettere at faa fuldt udbygget.

Nr. 46. Beskriver jeg noget ved at sætte en temmelig stærk Kubefamilie til Nedbygning i et Orslev-Stade allerede midt i April, hvis Vejret bliver nogenlunde varmt? (T. H.) — Nej. Vlot Vejret er mildt og stille den Dag, da Kuben bestøres, saa at den i Kubens Tavler værende Yngel ikke tager Skade af Kulden under Beskæringen, saa reiserer man intet, om man end satte Kuben paa Stadet allerede i Begyndelsen af April; thi i den Slags Staders Overrum staar Kuben langt bedre beskyttet, end naar den er dækket af en jædvandlig Straafappe.

Nr. 47. Stilles Magasinernes Halvrammer i Orslev-Stadet parallele med Yngelrammerne eller paatværs af disse? (T. H.) — S.: Parallelt med Yngelrammerne. Dette er af mange Grunde bekvemtest.

Nr. 48. Hvilken Honningplante er særlig god til at bruges som Skel mellem de enkelte Bistader, hvor Jorden er temmelig daarlig? (T. H.) — S.: *Phacelia tanacetifolia*. Den faas tidlig paa Voksestedet. Den er eenaarig. Frøet kan faas hos vore Gartnere.

Nr. 49. I XXX. S. 177 saa jeg, at den gule Lupin ikke regnes for god Honningplante; desaaarjaa tillader jeg mig at fremføre følgende: I afvigte August Maaned havde jeg c. 300 Alen fra min

Vigaard et Par Tdr. Land med Boghvede (blomstrende) i forskjellige Udviklingstrin, umiddelbart derefter fulgte nogle Tdr. Ld. med gule Lupiner. Der indtraf nu et Par Dage med smukt Vejr, og jeg hørte og saa Bier i store Skarer trække hen over Boghveden og søge Lupinerne, hvor de ej alene samlede Pollen men med stor Iver udsugede Blomsterne. Er det med Urette jeg har udlagt denne Manøvre til Fordel for Lupinen som god Honningplante? (E. H. Lange). — S.: Det er ikke altid muligt for os ved Besvarelsen af den Art Spørgsmaal at støtte os til egne Sagttagelser. Netop med Hensyn til Lupinen manglede vi saadanne. Derfor benyttede vi Professor Hermann Müllers berømte Værk om Insekternes Besøg i Blomster. Der anføres 3 forskellige Insekter som Besøgere i Lupinen og for alle 3 anføres, at de kun samlede Pollen. Derved er dog ikke udelukket Muligheden af, at Honningbien samler en god Saft af Lupinen, f. Eks. af den fødende Skive i Blomstens Bund. Vi takke Dem for Deres Meddelelse og skulle nu søge at faa Deres Sagttagelse bekræftet i denne Sommer.

Nr. 50. Kan man sikre sig imod Sværming ved at afklippe Dronningens Vinger, og hvorledes udføres det da? (M.) — S.: Ja. Sværmen flyver vistnok alligevel ud; men Dronningen kan ikke følge den, derfor flyver Sværmen tilbage til Moderstadet. Klippingen udføres ved at gribe Dronningen og med en spids Saks afklippe omtrent 3/4 af den ene Vinge.

Kredsformænd i DBF.

I. Kreds, Hjørring A.: Lærer N. Jensen, Badstø, Slavenfjeld. Plantor Johnsen, Vagterp, Loften. Maler E. Hansen, Ferslev, Bronderølev. Lærer Haugboj, Braa. Lærer Jensen, Elling.

II. Aalborg A.: Smed Villadsen, Aalborg. Husjer Jens Beck, Aalborg. Lærer Fredrikken, Gravlev. Smeder J. Chr. Jensen, Solberg, Bøllum. Kobmand P. Andersen, Bøllum. Lærer Th. Petersen, Rødkov, Hjalteup.

III. Thisted A.: Gartner N. J. Jacobsen, Hvidbjerg. Kobmand Joh. Andersen, Gøtrup, Bøstervig. Lærer Pedersen, Kestrup, Thisted. Lærer P. Erikken, Tødsø, Høtøbing J.

IV. Viborg A.: Kobmand J. Berg, Sabl, Viborg. Lærer Holbech, Lynderup, Viborg. Lærer Gundersen, Hvidbjerg. Lærer Bloug, Stringtrup. Jeppe Pedersen, Vejby, Skive. Strædder J. P. Nielsen, Balling, Skive. Lærer Halvorsen, Elsborg, Rødkærsbro. Lærer Gørk, Naarup, Rødkærsbro. N. Bøstergaard, Braarup, Rødkærsbro. Bøstemaker J. E. Hansen, Viborg. Urmager Th. Jensen, Sevel, Vinderup. Træsfomand Antonson, Kellerrup. Cand. Tryde,

Jusling Mølle, Randers. Stomager Søren Andersen, Pederstrup, Kellernp. Stomager Anders Sørensen, Langaa. Chr. Molandsen, Højmoje, Bunderup. Niels Jensen Krarup, S. Nefen, Sparfar. Johan Kristensen Bak, Sparfar. Anders C. Hansen, Tapdrup, Viborg. Lærer Døssing, Frederikshede, Kellernp. Grdejer H. P. Nielsen, Allits, Gedsted. Lærer Svane, Hjerringbro.

V. Randers A.: Lærer H. P. Sejerjen, N. Dnjib. Kaffebrænder V. Lassen, Randers. Urmager Præstmark, Høbro. Fotograf Møller, Ebeltoft. Lærer Christensen, Drum. Grenaa. Diavler Jens Jensen, Vangskov, Hadsten. Lærer Høgh, Bivild, Mlingaabo. J. Chr. Rasmussen, Femmøller, Ebeltoft. Urmager N. C. Rasmussen, Grenaa. Kæremager D. Thertelsen, Nyom. Arrejtforvarer Knudsen, Høbro. Stradder Byrial Nielsen, Gjetrup. Anton Holm, Albæk M., Randers.

VI. Ringkøbing A.: Fotograf Vorbed, Hølstebro. Brøndborer E. Berthelsen, Ulfborg. Andreas Ingvar Pederjen, Stadil, Tim. Lærer Mikkelsen Tønning, Bist, Hammerum. Kr. Larsen Bestergaard, Ulfborg. Smeder Morten Tamberg, Holmsland, Ringkøbing. Peder Sørensen, Amttrup, Herning. Jannus Smith, Rymølle, Ringkøbing. Lærer Haahr, N. Vinum, Troldehede. Stomager M. Pederjen, Borgod, Herning. Cand. pharm. J. Andersen, Tarm. Købmand L. M. Andersen, Wilbjerg, Herning. Vaust Møller Nielsen, Nejbjerg, Herning. Lærer K. Jørgensen, Borgod, Herning. Tomrer Søren Hansen, Lind, Herning. Smed C. Nielsen, Høllingholt, Herning. H. P. Hansen, Tullstrup, Jast.

VII. Aarhus A.; Trafikchef J. Møller, Aarhus. Smeder J. F. Nielsen, Årsdrup, Aarhus. Lærer Stougaard, Stod, Hadsten. Træhandler N. P. Sørensen, Jversholt, Laven. Niels Nielsen, Findal, Odder. Lærer T. Madsen, Gern, Silkeborg. S. P. Jensen, Nønkilde, Silkeborg.

VIII. Ribe A.: Lærer R. Gjording, Britsbo, Tjareborg. Sadelmager Grønning, Vejrup, Bramminge. Nebstlager P. Th. Bruu, Varde. S. P. Kristiansen, Hørsbo, Grindsted. Garver Jørgensen, Ribe. Jbsen-Tønnejen, Sejstrup, Grødtvedbro. Stomager P. Petersen, Tandrup, Varde. Søren Chr. Madsen, Bolding, Hølsted. Smeder Hedegaard, Horne, Ejlstrup. Stomager Julius Larsen, Hølsted. Bøddler Th. Nielsen, Dlgod. Lærer Nielsen, Darum, Bramminge. Jens Sørensen, Halstrup, Varde. Lars Nielsen, Britsbo, Tjareborg. Mads Jensen, Kofspang. Kontrolør A. Frost, Vejrs, Varde. Lærer N. S. Kristensen, Tistrup. K. Jensen, Narslund, Åstov, Bejen. Kristen P. Jørgensen, Åstov. Knud Lauridsen, Tirslund, Hølsted. Stomager Jens Hansen, Guldaager. Jakob Nielsen, Brøndum. Mads Lauritsen, Pederminde, Bejen. Sognefoged Kristen Madsen, Gammelby, Bejen. Grdejer P. Schmidt, Brørup. Mejerist Schmidt, Kronborg, Lunderkø. Sognefoged J. Jensen, Berst, Lunderkø. Smeder Schlebbaum, Berst, Lunderkø. Strædder H. Jensen, Billum, Varde. N. Jensen, Vesting, Guldager. M. Pederjen, Bejen. Hagen Madsen, N. Hølsted.

VIII. Lindknud BF. Niels P. Poulsen, Bitterup, Hølsted. Mejerist N. P. Nielsen, Lindknud, Hølsted. Skovrider J. C. Sørensen, Vorbasse. Grdej. M. C. Nielsen, Mragelund.

IX. Vejle A.: Morten Kristensen, Lilleholm, Salling. Gaardejer Bendix Petersen,

Bredsten, Vejle. Hans Andersen, Langelund, Tistkov.

X. Odense A.: Bager Jørgensen, Odense. Gdejer S. N. Sørensen, Gårtrup Mark, N. Naby. Gartner M. C. Andersen, Nyborg. Købmand Albidgaard, Bogense. Gæstgiver Syppli, Udby, N. Naby. Bogh. F. S. Brand, Marup.

XI. Svendborg A.: Tomrer Kr. Pederjen, Tved, Svendborg. Lærer N. P. Nielsen, Vestelev, Ringe. Møller Benken, Jordlose, Faaborg. Gaardbestyrer H. J. Hansen, D. Højinge, Korint. Lærer C. E. Hansen, Søndermark, V. Stjerneing. Grdejer Rasm. Andersen, Heminge, Rindkøbing. P. J. Hansen, Tranderup, Vrosløbing. Landpostbud J. P. Larsen, C. Højinge, Faaborg. Gartner M. Leonhard, Svanninge, Faaborg. Jærnbane-Assistent D. Carstens, Faaborg. Klobsmager Drejer, St. Jørgens Mark, Svendborg. Lærer P. Kr. Andersen, Ringe.

XII. Kjøbenhavn A.: Partikulier N. C. Mikkelsen, Frederiks. 13, Kbhvn. Cand. pharm. P. S. Petersen, Falkoneralle 27, Frederiksberg. Gartner L. Sørensen, Lyngby. Jørmand Meulengracht, Hellerup. Fru K. Demant, Dalunhus, Charlottentund.

XIII. Bornholms BF.: Lærer Jørgensen, D. Lars Kirkefale, Nybro. Smed Jens Kristiansen, Pedersker. H. D. Røfod, Stovsminde.

XV. Roskilde A.: Kunstgartner Frank Wendt, Roskilde. Jordbruger N. S. Christensen, Himmelow, Roskilde. Husflidslærer N. Sørensen, Norup, Vejre. Stomager Chr. Andersen, Snobvelov, Hadvrup. Stomager P. Andersen, Sengeløse, Taastrup. Fabrikant J. Haagenjen, Nerslev, Hedehusene. Urmager Hansen, Marbjerg, Hedehusene. Chr. Jagd, Bintre Mølle, Hvalso. Skvader Jagd, Skibby. Vejmd. P. Jensen, Ulum, Roskilde. Gaardbestyrer J. Larsen, Strandgaard, Roskilde. Gartner Mortensen, Smidstrup, Hvalso. Uddeler Mortensen, Ølstykke. Gdejer J. Olsen, Driftsbroskhus, Røge. Gdejer M. Pederjen, Bredsløse-lille, Taastrup. Smeder H. Simonjen, Tshøj, Taastrup. Hnd. J. Sørensen, Søby, Roskilde. Smeder Jens Jensen, Ransomagle, Roskilde.

XV. Holbæk A.: Kantor Erlev, Kalundborg. Smeder Thomle, Hølbæk. Lærer H. Rasmussen, Ellede, Kalundborg. Gdejer P. Pederjen, Bjørnstrup, Kalundborg. Stomager Haagenjen, Tanebjerg, Samsø. Lærer B. Holst, Sejers. Tomrer Kristen Olsen, Jonstrup, Hølbæk. Skvader L. Jørgensen, Stamstrup, Morkov. Smeder Olf Petersen, Højby, Nykøbing S. Stomager N. Jensen, Højbjerg, Svebolle. Kurvmager P. Hansen, Tornved. Tomrer Peter Christensen, Herslöv, Ruds Vedby. Smed Dandaniel, Kerby. Lærer Smith, Biergsted, Svebolle. Lærer Engberg, Havnørup, Taastrup.

XVI. Frederiksborg A.: Opsynsmand Chr. Jensen, Åserbo, Frederiksværk. Købmand Chr. Ulstrup, Helsingør. Lærer J. T. Severin, Sønderby, Skibby. Sognefoged H. Jørgensen, Hald, Frederiksværk. Smeder B. Christiansen, Alminderup, Frederiksborg.

XVII. Sorø A.: Hjulmand Jørgensen, Slagelse. Lærer Houkind, Roskilde, Korsør. Lærer Erlev, Ringe, Sorø. J. P. Nielsen, Gudum.

XXIII. Præsto A.: (Syddjællands BF.) Lærer Jens Hansen, Toksværd, Ølstrup. Jordbruger Houg, Basmæs, Røstved. Købmand Chr. Lassen, St. Hedinge. Lærer H. Rasmussen, Rørdingborg. Urmager Sørensen, Magleby, Rippinge. Smed Sørensen, Tøstrup, Høstev.

Lærer Nydahl, Ubbø, Stege. Murer L. Mortensen, Bogø, Stubbeboing.

XIX. Maribo A.: Forstlærer N. Jensen, Vejringe, Stubbeboing. L. Erikken, Dnslev, Eskildstrup. Partikulier Wibbert, S. Drølev, Nykøbing F. Plantor Andersen, Botogaard, Gøst. D. Hansen, Taagerup, Nøbby. Smeder Hansen, Naarup, Raskov. Gaardejer N. N. Jørgensen, Nørbaek, Saksboing. Gaardejer H. C. Rasmussen, Naared, Maribo. Fabrikant Jøste, Berritsgaard, Saksboing. Karetmager N. Bjodstrup, Græsbove, Raskov. Ordej. H. Rasmussen, Vejringe. Gartner Ruudin, Drehoed. Smed J. Nielsen, Radsberg, Baggerløse. Ordej. J. Andersen, Møllebo, Njyted. Mastinmeister Th. Møller, Højbygd, Hølsby. Tomrer Kr. Hansen, Naabensked, Saksboing. Ordej. Jens Been, Stemminge, Saksboing. Smed Fredrikken, Hæmo, Maribo.

XX. N. Slesvig. Lærer Th. Buchholz, Stubstrup, Stobborg. Lærer Chr. Petersen, Broager. Fattigaardsbestyrer Bøssen, Løjt, Nabenraa. Bøcker P. Poulsen, Høstrup, Nabenraa. Urmager J. C. Madsen, Broager. Gaardejer Falke Vildholt, Løjtirkeby.

XXI. Skanderborg A.: Uldspinder Mads Hansen, Hyrup, Barrit. Peder Jespersen, Østbirk. Skomager Dinesen, Bierre. Røbmand Chr. Madsen, Satrup. H. P. Nielsen, Gammelstrup.

XXII. Valø Stifts BF. Murer N. Lindberg, Herfølge. Tomrer B. Frandsen, Herfølge. Skovfoged D. Nicolajsen, Valø. Gartner Larsen, Willeborg, Røge.

XXIII. Alsiske BF. Skomager J. L. Buch, Nordborg. J. Thordsen, Hjortsprings Kobbøl, Sæmstrup. Gøder P. Andreassen, Lundersen, Lysabild. Bøcker Anders May, Landstet.

XXIV. Midtsjællands BF. Gaardejer H. A. Doose, Hønb, Ringsted. Gaardejer P. J. Madsen, Bringsstrup, Ringsted. Lærer Jensen, Tyvelle, Ringsted.

XXV. Gram BF. Slotsgartner C. Behrens, Gram, Slesvig.

XXVI. Sundved BF. Peter Hansen, Slynngsten, Feldsted. Mastinbygger Johansen, Baruaas, Feldsted. Lærer Jessen, Barrup, Feldsted.

XXVII. Kolding BF. Lærer Lindelof, Harte, Kolding. Stolebestyrer S. M. Due, Kolding. Mastinbygger B. Christensen, Lunderskov.

XXVIII. Haderslev BF. Gaardejer G. Bønde, Hammelev. Ordej. Juul, Mengsgd. Ordej. P. Petersen, Røddrup, Haderslev.

XXIX. Slangerup BF. Lærer Bagger, Hørup, Slangerup.

XXX. Elbo m. A. Her. BF. Bogbinder N. Ladegaard, L. Belling, Børkop. Hans Lamand, Bjedsted. Sognefoged Hansen, Børup. H. D. Nielsen, Skarup.

XXXI. Mangstrup BF. Smeder Chr. Dall, Simmersted, Bramstrup.

XXXII. Han-Herredernes BF. Lærer Legind, Holme, Hjerritslev. M. Jmer, Allernup. Sorensen-Gandrup, Hjerritslev.

XXXIII. N. Snede BF. Lærer Jens Hansen, Slyngholm, N. Snede. Jacob Sirbæk, Ejstrup. Lærer Rasmussen, Kortvig. Rasm. Johansen, Danding. Smed J. Mikkelsen, Matrup. J. Kr. Dinesen, Wndsted. Lærer Agger, L. Hjolund. Kr. Troulsen, Froungaard. Røbmd. N. Lassen, Ejstrup. P. Grøndal, Hedeeg.

Tillæg: Aalborg A.: Maler C. Nielsen, Bølum.

Bavnlige Bink.

Veiret (20. Marts). Vinteren har fremdeles holdt sig lige til Midten af Marts uden at tillade Bierne nogen egentlig Renselsesudflugt, da en Udflugt af 50—100 Bier fra en Bisamilie ikke kan betragtes som tilstrækkelig i denne Henseende. Endelig blev Veiret temmelig varmt og stille d. 16. og 17. Marts, og Biavleren fik da Lejlighed til at se, om nogen af hans Bisamilier vare borte under for Sult, Torst eller Dronningmangel. De fleste Veiretninger, vi have modtaget, lyde særdeles tilfredsstillende, nemlig intet eller meget ringe Vintertab. Dette maatte ventes, da Vinteren hverken har været meget langvarig eller streng hos os. Vi have dog ogsaa modtaget enkelte Veiretninger om store Tab paa Grund af Sult hos Begyndere, der endnu ikke have lært at bedømme Forraadet ved Indviirningen.

Fodring. Da det endnu kun i meget faa Bigaarde har kunnet lade sig gøre grundig at undersøge Forraadets Størrelse, tilraade vi hos alle saadanne Bisamilier, hvis Forraad kan befrugtes at være ndkømt, at anbringe enten en Klump Randsilage eller hegenemt Honningtable i Foderaabningen. Hvis man har Honningtavler, der have været hegenemte Vinteren over paa et tørt Sted omvikkede med flere Lag Papir, da er et Stykke af en saadan Tavle paa denne Aarstid et fortrinligt Foder. I Mangel af saadanne Tavler kan man dog meget godt benytte Randsilage (se S. 18). Dog bør man i pollenfattige Egne tilsætte c. 20 Kv. Mel (Vorte- eller Hvedemel) til hvert \mathfrak{B} smeltet Sukker, inden det hældes i Forme. Allerede d. 16. Marts saa vi vore Bier hjembære grøngule Pollenkumper. — Saasnart Veiret bliver saa mildt, at Bierne jævnlig kunne flyde ud, kan man begynde med at give flydende Foder.

Foderstrup laves af lyst Randsgræs. Til hvert \mathfrak{B} Sukker anvendes $\frac{1}{2}$ Pot Vand. Det opvarmes med en svag Ild under jævnlig Omrøring, indtil alt Sukkeret er fuldstændig smeltet. Hvis man kan tilsætte dette Foder nogen Honning, da vil det virke mere opmuntrende paa Angelansætningen, saalange Bierne ikke kunne hente Honning i det fri. Dette Foder bør helst gives fraoven i Stadets Foderaabning enten ved Hjalp af en af de bekendte Foderere eller ved Hjalp af et almindeligt Abbot's Honningglas. Dette fyldes da lige til Standen med Siruppen, overbindes stramt med et enkelt Lag temmelig aabent Lerred, som derpaa dækkes med en tyk vaad Klud for at holde Luften inde. Man bærer nu Glasfæt ud til Stedet stadig med den vaade Klud over Glasfæts Munding. Derpaa lægges den flade Haand over Kluden, medens man vender Glasfæt og ganske rolig anbringer det paa dets Blads i Foderaabningen. For at hindre Bierne i altsfor hurtig at nedbære Foderet, kan man stille det omvendte Glas paa en Viskplade, der dækker de $\frac{1}{4}$ af Glasfæts Munding, og denne Viskplade kan senere flydes helt hen over Foderaabningen, hver Gang man borttager Glasfæt for paa ny at fylde det. Den beskrevne forsigtige Bending af Glasfæt er nødvendig for at hindre Luften i at slippe ind i Glasfæt. Efter dette, vil Siruppen nemlig ved sin egen Vægt sive ned over Bierne. Vil man sikre sig endnu mere imod denne Mulighed, da kan man i Stedet for et Abbot's Glas anvende en almindelig Medicinflaske, der nummer c. 1 Pægl. Den smalle Hals i en saadan Flaske bevirker nemlig, at Luften ikke let kommer ind ved Bendingen; men en saadan Flaske maa stilles med Halsen i en udhulet Træklods for ikke at vælte. — Hvis Familien paa denne Tid endnu har mindst 8 \mathfrak{B} Honning i for-

jeglede Tavler, kan man opmuntre til Ingelanjærning ved en Gang ugentlig at affræde c. 50 Cellerlaag paa en Tavle, der hænges nær ved Bilkumpen.

Dronningløse Familier bør forenes med en nærtstående Familie, som har Dronning. De dronningløse Bier indhænges paa deres egne Tavler med Forraad om Aftenen i det andet Stades Overrum, som er fult fra Underrummet ved bitet Jærntvíst. Efter 2-3 Dogns Forløb borttages Tvísten.

Borttagelse af tomme Tavler for at indfrænte Bladen er især nødvendig hos mindre stærke Bifamilier.

Efterjhn og Vandrensning bør nu foretages paa den første milde stille Dag, hvis den ikke allerede er foretaget.

Forfølelse af Ingelen kan meget let ske, hvis man blotter den længe i koldt eller bløende Vejr. Man maa erindre, at Bierens Linger ere vante til en Varme af omtrent 25°. Derfor bør Overflytning af Bifamilier til andre Stader helst opsættes til næste Maaned.

Hvide Bier paa Jlybebrættet ere ufuldstændig udviklede unge Bier, som Arbejderne rive ud af Cellerne, enten fordi Familien mangler Forraad, eller fordi Mollarver forstyrre de unge Biers Udvikling. Naar dette Tegm viser sig, bør man derfor fodre Bierne og ved første giine Lejlighed underføge, om de ere plagede af Mol. I det Tilfælde bør Tavlerne, Bunden og alle Revner omhyggelig renses for Mollarver.

Røveri kan let begynde hos svage Stader, jaakænge Naturen ikke tilbyder rigelig Næring. Det simpleste Middel derimod er Indfrænkning af Indgangen til c. 2" Bredde.

Rytning af Bier paa mindst $\frac{1}{4}$ Mils Afstand kan nu foretages paa en enkelt Tur. Kuben vendes og overbindes forsvarlig med aabent Lærred. Kunststader vendes ikke men gives rigelig Plads i Biboligen og bitet Jærntvíst for Indgangen. Saasnart Rytningen er udført, opstilles Stadet paa sin fremtidige Plads med aaben Indgang. Rytning paa mindre Afstande bør derimod ske ved at flytte Stadet 1-3 Fod ad Gangen hver Jlyvedag.

Brevkasse.

Smaafrifterne. Den skriftlige Afstemning har nu bragt 6 Stemmer for det indbragte Forflag om kun at trykke Smaafrifterne jærsfult. Det vil derfor rimeligvis have sit Forblivende ved den hidtil anvendte Udgivelsesmaade; men den endelige Optælling af Stemmerne sker først ved Bestyrelsesmødet d. 8. April.

Tidskriftet udkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig April-Septemher.

Kundgørelser.

Atter i Aar anbefales d'Arr. Biavlere vore 2 Gange premierede

ægte Bivokstavler.

Ligeledes modtages kun ægte Bivoks til Forarbejdning og Rytning hos Husmand Lars Henningsen, Svanninge Mark, og Suedker H. R. Pedersen, Svanninge, Faaborg. Svanninge, i Marts 1892.

Da jeg har drevet Biavl med bevægelig Tavlebygning, siden de første Kassestader i 1858 indførtes her i Landet, og fra den Tid, da jeg havde erhvervet mig Kendskab til denne Methode, paa forskjellige Maader arbejdet paa at udbrede den til saamange af Landets Biholdere som muligt, jeg har saaledes holdt ca. 250 Fordrag som **Biavls lærer**, saa anbefaler jeg mig til i anstundende Sommer at gore nogle Rejser som Biavls lærer hvis nogen skulde ønske min Vejledning.

Nyborg i Marts 1892.

A. C. Andersen.

Sølvmedalje
og allerhøjeste Præmie

Nyborg 1891.

Minne nu over hele Riget anerkjendte bedste og dertil billigste

Honningudslyngere

fabrikeres af mig i 2 Størrelser, 22 " Tværrmaal 25 Kr., og 18 " Tværrmaal 20 Kr. C. C. Danielsen, Holstebro.

Prima gult Bivoks

uden Fod leveres i større Partier til billigste Notering.

Julius Lemos, Svendborg.

Bistader

i stort Dplag, samt Materiale dertil, helt færdigt til Samling.

Henriksen Madsen,
Egern i Savværk.

Et Par brugte Kunststade-

Bresseplader,

Størrelse 10 X 14", samt noget mere til Vokstavlefabrikationen henhørende, kan købes meget billigt hos

M. Mortensen,
Stemstrup pr. Nars.

Brugsanvisning medfølger.

30-40 K god hvid Honning til en Pris af 50 C. pr. K omtes af

W. Wæver, Rødby.

Ægte Bivokstavler

saas fremdeles i Nar hos „Linna Sogns Biavlsforening“. Godt Voks tages i Bytte a 35 C. pr. K. Vedres indgives til

D. Rasmussen,
Linna, Laven St.

Frø

af Kløver og Græssorter, Rodfrugt, Have- og Blomsterfrø kan erholdes i bedste Kvalitet, saavel som Frugttræer, Frugtbuske, Sirtæer og Sirtæer, Hegnsplanter og andet til Frøhandel og Planteskole henhørende, 10 Sorter Frø af Biplanter for 80 Øre samt forskellige Biplanter til billige Priser hos

Frantz Wendt,

St. Jørgensbjerg, Roskilde.

Hos N. Jacobsen, Andfar ved Edder, saas følgende Slags Kunststaver:

Ingeltavler med stærke Celleranter, **Dronetavler** og **renfædede Tavler** i alle Størrelser samt tynde **Delingstavler**.

Kunstartavler af ublandet Bivoks

(tilfænt flere Forstjæpræmier og Medaljer) faas hos **S. Rasmussen & Co.**, Gradvænget pr. Svendborg. 1 til 5 R 190 D ., 5 til 10 R 180 D ., over 10 R 170 D . pr. R . Rent Bivoks tages i Bytte for 30 a 35 D . pr. R .

Kunstartavler

af ægte ublandet Bivoks leveres som tidligere af mit bekendte gode Fabrikat til Dagens billigste Priser.

Volks forarbejdes indtil 10 R for 35 Øre pr. R , større Partier 30 Øre pr. R .

Gl. Sole pr. Hedensted, i Februar 1892.

J. Andersen.

Kunstartavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste Pris hos Suedker **J. C. Olsen**, Hvilested pr. Søllested. Voks tages i Bytte.

Ren Tavler af ægte Bivoks sendes.

En saa god som ny **Valsemaskine** med alt Tilbehør til Bitavler samt 10 Stk. befolkede Biboliger (Kasser) er billig til Salg hos undertegnede.

Slagter **J. H. Sundbøll** i Jels.

Chr. Riegels i Viborg,

Fabrik af

kunstige Bivokstavler.

Biavlere og Biavlerforeningens Opmærksomhed henledes paa, at jeg fabrikterer Vokstavler af garanteret uforfalsket ren Voks, til yderst billige Priser, og sender paa Forlangende Prover og Priskurant gratis og franto. Jeg har anstiftet en virkelig første Klasse's Tavlemølle og renser al Voks ved Damp, saa jeg kan levere Tavler, som staa paa Højde med det bedste, der tilbydes.

Voks modtages til Forarbejdning eller Ombytning med Tavler samt købes til højeste Pris.

Stort Udvalg i Biavlsredskaber, Honningglas m. m. fra

Chr. Riegels

Hentramforretning, Viborg.

Fortrinlige Kunstartavler

faas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af godt Bivoks, da jeg ligesom hidtil ikke vil indlade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer.

Systofte, Nykjøbing F.

Bojsen.

Gult Bivoks,

garanteret rent og frit for Fod, leveres i større Kvanta billigst.

Dense, d 23. Febr. 1892.

Gustav Lotze.

Biavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine præmierede Biboliger, Slyngemaskiner, Kunsttavler (garanteres af ægte Bivoks), Røgblæsere, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Erslevs Prisliste, se S. 36.

Røgpustere.

De bedste eksisterende Røgpustere anbefales a Kr. 2,25 og 2,50 for Stkt., naar flere Stk. tages Rabat, samt Tavletraad i Stkr. a 25, 35 og 50 Ø. N. Fr. Larsen, Hyllede pr. Rønnede.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunstartavler ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891)

anbefales til billigste Priser. -- Voks modtages som sædvanligt til Fabrikation, helst inden 1. April.

Kompositions-Kunstartavler

(forbedrede jiden i Fjor) anbefales ogsaa til billigste Priser.

Udkøber ved Odde, Januar 1892.

N. Jacobsen.

Kunstartavler

af garanteret rent ublandet Bivoks anbefales til billigste Dagspris.

Ved Fabrikationen benyttes kun nyeste og bedste Maskiner samt lma damprenset Voks.

Kompositions-Tavler fabrikeres ikke.

N. Fr. Larsen,

Hyllede pr. Rønnede.

Kunstartavler

haves atter i Aar af ægte Bivoks. Voks tages i Bytte a 35 D . pr. R .

S. S. Ved,

Langevej pr. Brørup.

jaavel i meget store som i mindre Partier er tilsalg hos **N. S. Kristensen,** Himmelev, Roskilde.

Kunstartavler faas hos Suedker **N. Varjen,** Nashøj.

Mit Fabrikat af bedste Sort

Bivokstavler (98 % rensel Bivoks),

Kunstartavler (som hidtil leveret)

og Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksberg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besørgelse.

R Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

200 Pd. gul, god Honning

a 40 Kr. pr. 100 R er tilsalg hos **Niels Rør,** Trunderup pr. Kværndrup.

Ca. 130 Pd.

ekstrafin lys Honning

er til Salg a 50 D . hos Forpagter **R. Jensen,** Aldershvile pr. Allingaaero St.

Et Parti lys, gul Honning

i forskjellige Bøgte er tilsalg hos

E. S. Jagd, Skibby.

Kunstartavler

af eget Fabrikat leveres efter Maal i alle Størrelser. Voks modtages til Forarbejdning. Voks købes. **Urmager J. Olsen,** Græsted.

10—12 stærkt indvintrede

Trugttader

med Rammemaal 10" bred 14" dyb ønsket solgt snarest. Jaas billigt ved Genvendelse til **Blavler Anders Sørensens Onke**, Somaas Hebe pr. Trustrup St. eller til Uhrmager **Rasmussen** i Grenaa.

Tømrer Kristian Pedersen, Tyed ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Blavlersredskaber**, der siden 1865 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes. **N. S. Kristensen, Himmelo, Roskilde.**

Min prisbelsmede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere jaas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel **Eoreninger** som den større eller mindre **Forbruger** til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad, udmærkede Skælleknive, Tavlesporer, Bipiber og **Bøgpustere** havos altid.

N. S. Kristensen, Himmelo, Roskilde.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. En **Maffine**, der fabrikerer Tavler med stærkeste **Munster**, anstafes til Gavn og Glæde for **Blavlerne**.

Ordre udbedes snarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Solfstebro, Januar 1892. **M. S. Vorbeck.**

Forenings-Meddelelser.

Svendborg Amt's BF. holder Delegeretmøde den 15. April Formid. Kl. 10 hos Gæstgiver **Pedersen, Torvet, Svendborg.** Forhandlings- emne: 1) Regnskabets fremlægges. 2) Valg af Bestyrelse. 3) Valg af Delegerede til Hovedforeningen. 4) Forslag om en Fællesudstilling med Odense Amt i 1892, samt Virksomheden i Amtet. **Kr. Pedersen.**

Hobro og Omegns BF. har Brug for cirka 200 K Kunsttavler til levere først i Maj Maaned; **Hvr. Fabrikanten**, som maatte attraa en saadan Levering, ville behage henvende sig til den 14. April at fremsende Prøver med Tilbud pr. K fragtfri paa **Hobro Jernbanestation** til Undertegnede.

Samme Kreds har cirka 60 K Voks, som ønskes forarbejdet til Tavler; Tilbud herpaa ønskes ligeledes fremsendt til Undertegnede.

M. P. Knudsen, Hobro.

Standerborg Amt's BF. holder Bestyrelsesmøde Onsdagen den 13. April i Horsens paa **Melegade Nr. 67 Kl. 12.** Bestemmelse om Sommermøderne tages. Alle Kredsformænd bedes give Møde. **M. Hansen.**

Solfsteds Kreds afholder Bimøde hos under- tegnede den 14. April Estm. Kl. 2. Behandling

af Bier finder Sted, hvis Vejret tillader det. Sommer-Møderne bestemmes. Alle Biveener velkomne. **Hagen Madjen, Holfsted.**

Rjøbenhavns Amt's BF. agter i indværende Sommer at afholde en **Blavlsudstilling** i Rjøbenhavn. Tiden og Stedet vil nærmere blive bekendtgjort her i Bladet.

Styrelsen.

Stjærtorsdag d. 14. April Eftermiddag Kl. 2 afholder **Gl. Roskilde Amt's BF.** et Møde i "Trægaarden" ved Roskilde, hvor flere vigtige Sager forhandles, blandt andre om **Danmarks Blavlerforening's Centralmøde** i Roskilde i dette Aar. **For Bestyrelsen**

Franz Wendt.

Rolbing BF. Fredag den 8. April Estm. Kl. 3 præcis afholdes Generalforsamling paa Hotel Fremad i Rolbing. Følgende skal forhandles: 1) Valg af Kredsformand i Stedet for **Maffin-pudser Christensen**, der efter Aar afgaar. 2) Sognkredsformænd vælges. 3) Delegerede til næste Centralmøde og mindst 1 Suppleant. 4) Der tages endelig Bestemmelse om Udstillings Afholdelse. 5) Eventuel Valg af Dommere og Udvalg, a) til at bedømme Bier, Bipoliger og Rødsfaber, b) Bierens Produkter samt Rødb. Liferør osv., c) Udvalg til at forestaa Ordningen af Udstillingen, Foredrag m. m.

Bornholms BF. De af Foreningens Medlemmer, der ønske at komme i Betragtning ved Udstationering af nogle Bistader hos uformuende **Blavlere**, anmodes om at melde dette til under- tegnede inden 1. Maj. **Georg Josefson, Østerlars Kirkefoged.**

Viborg Amt's BF. Efter Brevveksling med de fleste Kredsformænd i Amtet har jeg faaet Løfte om, at de fleste Kredse vil slutte sig til en **Amtsforening**, hvorfor jeg herved tillader mig til en indvarsel til et Møde af alle Amtets **Blavlere** i **Viborg** den 30. April (en Markedsdag). Mødetid og Sted bekendtgøres i vore lokale Blade. Kredsen bedes i det mindste sende deres Formand eller en anden med Fuldmagt paa Kredens Vegne. Under- tegnede holder ved Mødet Foredrag om praktisk **Blavl.** **Lynberup i Marts. N. P. Kolbech. Lærer.**

Indhold af dette Numer.

Blavlerne og Foreningsbladet, af S. Borries	57
Batum BF., af P. C. Nielsen	69
Dronningaal, af G. M. Doolittie	54
Dronning Bitter	70
Ekko, af P. N. Rosentjær, S. J. Larsen, S. Haasmussen, C. J. Grønning, N. Riis, Jakob Olsen og N. S. Erkelvsladet	70
Fobrer, Hills	76
Fjører i Blavl	50
Gaonilge Bintl	73
Gaberslev BF., af —	75
Jaas Herbernes BF.	67
Jan Herbernes BF.	68
Jonningplanter	60
Jonningprøver	79
Åftning af Dronninger	60
Rolbing BF., af M. S. Lindelof	60
Kredsformænd i DBF.	73
Loosforslag om Bier	68
Lindknub BF., af N. P. Nielsen	60
Lupin	70
Mebbygning	70
Rammemaal, det lave, af S. Grøvel	58
Rammemaal, lidt om, af S. A. Doose	60
og L. F. Fribergt	61
Røgpuster og Røgblæser	10
Sparfommellighed	53
Tavler, omendte	69
Tavler, blanke, af G. Bonde	64
Tibselkugle, af Fr. Gud	62
Til Begynderen, af C. J. Grønning	65
Udsynet Gømming, af C. P. Tryde	62
Understøttelse til DBF.	93

Maabet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningsrester optages for 20 Ere pr. Betil-Stiite 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indtrykte.

Kunst-Honning.

Som vi allerede fort hentydede til (S. 69) er det lykkedes i Tyskland at fremstille Sukker i en saadan Form, at det hverken ad kemisk Vej eller ved Hjælp af Polariskopet er muligt at adstille det fra ægte Honning. Flere Kemikere have nu bekræftet dette, og vi staa maaft overfor en Opdagelse, der i høj Grad vil kunne lette Honning-Forsalftningen. Der har derfor allerede i Tyskland hævet sig adskillige Koster, som have opfordret Biavlerne til at „pakte sammen“. „Vi have ikke længere Brug for Eders Honning. Enhver kan nu meget billigere forsyne sig med den nyopfundne Kunst-Honning.“ Heldigvis er denne Betragtning vistnok ganske urimelig; thi man maa ikke tro, at det ny Produkt i Virkeligheden kan erstatte Honningen. For den øvede Kendte er der meget stor Forskel i Smag og Lugt paa den ægte Honning og Kunst-Honningen, og denne sidste besidder ikke den ægte Honnings fortrinlige Egenstaber som et udmærket Næringsmiddel og Middel imod mange Sygdomme.

I de senere Aar er Honning-Forbruget hos os tiltaget i meget høj Grad. Dette beror netop paa en mere udbredt Kendskab til Honningens store Værd baade som Næringsmiddel, Lægemiddel og Delikatesse saavel som paa den lettere Udgang til at

faa vel behandlet Honning til Købs. Den ny Opfindelse (Kunst-Honningen) vil næppe behøve paa nogen Maade at formindste Forbruget af den ægte Honning, naar Biavlerne kun sørge for, at Forbrugerne kunne have let Udgang til at købe saadan Honning, om hvis Egthed de ikke tvivle. Dette vil bedst kunne ske ved altid at forsyne Honning-Beholderne med Etiketter, der angive Varen som ægte, og med Navnet paa den Biavler, fra hvem Honningen er udleveret.

Som et Bevis for, at Faren ved Konkurrencen mellem Kunst-Honningen og den ægte Honning ikke er saa stor, som mange antage, kunne vi anføre et Eksempel fra England. For c. 10 Aar siden fandt en anset Biavler, Pagden, nemlig paa i Sommer-tiden, naar Trækket ikke var udmærket godt, at jodre sine Bier faa stærkt med Kandis-sirup, at denne, blandet med Honning, blev anvendt til at fylde de Delinger, som han benyttede i alle sine Stader. Paa denne Maade kunde han i de allerfletteste Honningaar frembringe den „aller-smukkeste“ Tablehonning. Da Delingerne vare saa smukke, gif de som „barnet Brød“. Han kunde i flette Honningaar ikke tilfredsstille Efterspørgslen. Hr. Pagden troede virkelig, at han havde gjort en for Biavlerne vigtig Opdagelse. Derfor udgav han et lille Skrift: How I made seventy Pounds a year by my bees. (Hvorledes jeg for-tjente 1260 Kr. om Aaret ved mine Bier).

Denne folgtes i Tusinder af Eksemplarer i England og Amerika, og mange Biavlere vare eenfaldige nok til at tro, at de her havde fundet en Guldgrube. Det varede imidlertid kun 1—2 Aar, inden de fleste Forbrugere lærte at kende Forskel paa Sukker-Delinger og Honning-Delinger, og saa kunde Biavleren beholde sit Sukkergodt for sig selv. Kunderne lobte kun de Delinger, som Handelsmændene vilde garantere indeholdende kun ægte Honning med angivet Produktionssted. Hr. Pagdens Metode er nu aldeles forfunden i England, kun i Amerika dukker den en Gang imellem op hos enkelte Spekulanter.

Vi jole os overtlydede om, at det vil gaa med den tykke

Kunsthonning ganske ligesom med Pagdens Sukker-Delinger. Den vil næppe bringe nogen større Forstyrrelse i Honning-Handelen. Det er dog i sin Orden, at Biavleren er paa sin Post overfor jaadanne Surrogater, og særlig søger at frendrage enhver Forsalfning, der kommer til hans Kundskab. Da Honningen er et Næringsmiddel, ville vistnok allerede de almindelige Bestemmelser i „Lov om Næringsmidlers Forsalfning“ kunne bruges til Anvendelse i jaadanne Tilfælde; men efter den velvillige

Modtagelse, DBF.'s Lovforslag om Tillæg til Lov om Bier fik i Rigsdagen i Aar, har man jo Grund til at vente Vedtagelse af særegne Straffe for Honningens Forsalfning. Foreningens Bestyrelse vil uden Tvivl i en nær Fremtid lade forskellige indenlandske Honningprover undersøge for at ramme nogle af de Misbrug, der begynde at indsnige sig i vor Honninghandel; men den bedste Modvægt imod jaadanne Forsalfninger ville Biavlerne uden Tvivl selv kunne frembringe ved kun at forhandle Honningen med Angivelse af Producentens Navn. Det vil næppe være vanskeligt i vor Tid, da Frygten for Forsalf-

ninger er saa almindelig udbredt, at vænne Køberne til altid at forlange Honning, der bærer en Biavlers Navn som Bevis for, at Honningen er frembragt af Bier og ikke i en tyk Sukkerfabrik.

Dronningavl.

af G. A. Doolittle, N. Amerika. — (Fortset.)

Da Rammen var i Orden, blev den givet til en Familie, som beredte sig til Sværming. 2 Dage derefter, da jeg atter aabnede for dette Stade og lofede den tilberedte Ramme op, kan man tænke sig min Glæde ved at se i den 12 Dronning-Celler under Bygning, saa smukke som jeg nogenjinde havde set dem. De lignede ganske de Dronning-Celler, man ellers ser i ny Tavler, saa lye vare de. 3 Dage efter vare disse Celler forsegled, og i rette Tid udsleffedes af dem 12 fortrinlige Dronninger. Jeg behøvede nu ikke mere at lede efter naturlige Dronning-Kopper, thi jeg havde nu noget, der var meget bedre, da mine kunstige Kopper

Fig. 14. Doolittle befæster Dronningkopper.

per vare meget stærkere.

Mit næste Forsøg var at saa alle mine Celler byggede paa en Kammelform, saaledes som jeg havde lest om. Da jeg igen lavede nogle Kopper, tog jeg ikke disse af Formen men løsede dem kun saaledes, at de let kunde aftages. Derpaa dyppede jeg dem igen og hæftede dem straks paa en Stump Kammelform med en passende Afstand (se Fig. 14). I et Øjeblik var Kopperen befæstet, og jeg kunde da udtage Formen. Den første Celle blev stillet nærved Listens Rand paa Midten. Listen var 1 " bred, 1/4 " tyk og lang nok til at spænde imellem Rammens Sidelister. Den næste Celle blev stillet 1 1/2 " til højre for den første, den 3die 1 1/2 " til

Benstre for den første og saaledes videre, indtil der var 6 paa Listen. Dernæst besjetebes andre 6 paa den anden Rand af Listen lige ud for Mellemrummene mellem de første. Paa denne Maade fik enhver Celle rigtig Plads paa Listen.

Efter saaledes at have besjettet Cellerne paa en saadan Maade, at de vare bekvemme for Bierne at samle sig om og bekvemme for mig at anbringe Dronningføder og Larver i, at aftage o. s. v. lettedes Arbejdet meget. Jeg behøvede ved Aftagningen kun at trykke forsigtig med Tommelfingeren ved Cellens Grund, Cellen gik da af inden at bestadiges paa nogen Maade.

Naar man har dyppet Celler i nogen Tid, blive Forme-Pindene saa tilsløede med Voks, at Vandet vil staa i Draaber paa dem i Stedet for at hænge ved hele Over-

fladen. Skopperne vilde da hæfte for stærkt og blive ødelagte ved Aftagningen. Naar dette er Tilfældet, dyppes Pinden i Vand, holdes mellem venstre Haands Pegefinger og Langemand tæt op til Haanden og rulles hurtigt rundt. Derved kan Vandet fordeles over hele Pinden. Naar jeg arbejder uden Afbrydelse, kan jeg lave 150—200 Skopper i 1 Time, deraf vil det ses, at der ikke udtræves megen Tid til dette Arbejde ved Dronningabl i det store.

Jeg kunde nu arbejde ad denne slagte Landevej. Jeg tilberedte Kammer med saadanne Vokskopper og forsynede dem med Dronningsføder. Dette udsørte jeg let ved at lægge Listen med Cellerne omvendt paa et Bord (se Fig. 11) eller en Stol foran mig, medens jeg anbragte Foderet deri. Derpaa lagde jeg i hver Celle en Larve fra det Stade, der havde min bedste Dronning. Da alt var færdigt, blev denne Liste spændt ind mellem Sidelisterne i en Kamme, hvis Table forud var udskaarret saaledes, at Cellerne kunde komme midt ind deri, og Enderne af Listen passede ind i en smal Nabning tværs over Tavlen. Jeg har 10—12 gamle Tabler til dette Brug. Derved sparer jeg al ødelægge smukke

Tabler ved Dronningablen (se Fig. 15). Denne Figur viser, hvorledes Listen indpasses i Kammen, og hvorledes Cellerne se ud, naar de ere udbyggede. Billedet er knap $\frac{1}{4}$ af den naturlige Størrelse.

Da jeg udsørte det hele i et varmt Værelse, var jeg uafhængig af Vejret, thi naar jeg var Kammen ned til Stadet, svøbte jeg den godt ind i varmt Klæde, hvis Vejret var koldt. Paa denne Maade var jeg vis paa at faa en stor Mængde Celler fuldførte, enten jeg benyttede dem i en Familie, der var nærved at sværme, eller i en Familie, som jeg havde bestemt til Dronningabl.

Førend jeg var Kammen ud til Stadet, tog jeg en lille Spaan af Tavlebæreren og skrev paa dette hje Sted Datoen, saa at jeg nøje kunde vide, naar disse Celler vilde

blive udrugede. Stod der 20—7, betød det, at Cellerne vare lavede til d. 20. Juli og skulde altsaa tilses d. 30. Juli. Jeg noterede nu i en Bog d. 20—7 indjat i Stade Nr. 40 og saaledes videre, saa at jeg i denne Bog kunde se, hvor alle Cellerne vare. Hvis jeg havde benyttet Larver fra andre Dronninger end min bedste, blev Nummeret paa denne Dronning ogsaa noteret.

Ved at benytte denne Bog kunde jeg altsaa indgaa, at nogen Dronning udrugedes, før jeg havde sikret mig den.

For at skaffe Larver til Dronningabl, gentte jeg, naar Vejret var meget koldt, det udskaarne Stykke Ingeftable under mine Klæder nærved mit Legeme, saa snart det var udskaarret. Saaledes var jeg det ind i Værelset, forat Larverne ikke skulde blive forkølede. Undertiden har jeg det i en Veste, hvori der laa et varmt Færn. Et lille Værelse, som kan holdes godt opvarmet, er nødvendigt til Behandling af Cellerne for den, der vil drive Dronningablen som Forretning. Hvis kun nogle faa Dronninger skulde opklækkes, kan man benytte et varmt Koffen — hvis ens „bedre Halvdel“ vil finde sig deri.

Efter at have arbejdet saaledes med

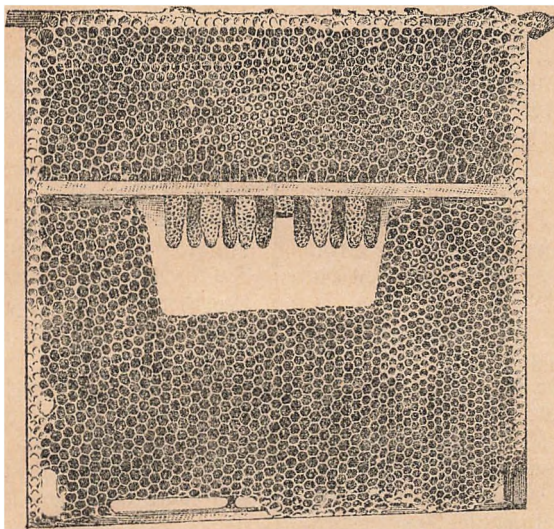

Fig. 15. Aantlige Dronningceller i en Kamme.

Held baade hos spærmende Familier og hos dem, jeg gjorde dronningløse for Dronningavlen's Skuld, traf det sig en Dag, at jeg fandt en Familie, som var i Færd med at omstifte sin Dronning og viste flere Tegne paa at have 2 Dronninger. Jeg bestemte mig straks til at prøve mine kunstige Celler hos denne Familie. Derfor udelagde jeg straks de Celler, den havde under Bygning, og som allerede havde Dronningfoder. Dette anvendte jeg i de Celler, jeg bestemte for denne Familie. Snart var Rammen indsat, og jeg ventede nu temmelig utaalmelig i 2 Dage paa Udfaldet.

Da jeg undersøgte Stedet, viste det sig, at 11 af de 12 kunstige Kopper vare blevne modtagne og godt paa Vej til at blive fuldbendte Dronningceller. 2 Dage før Cellerne skulde udruges, fik jeg dem fotografere (se Fig. 15). Billedet viser tillige Cellerne som byggede i et Overrum, der var adskilt fra Underrummet ved et Høningbræt med Dronning-Gitter-Strimler, der senere skal omtales.

Alt sige, at jeg var glad over dette Held, vilde være for lidt sagt. Jeg var næsten lykkelig ved at vide, at jeg nu kunde jaa den bedste Slags Dronninger i Mængde, jaa længe jeg kunde holde den gamle Dronning ilive i denne Familie, thi den var usædvanlig birig.

Fra dette Stede gik jeg hen til en anden stærk Familie og borttog dens Dronning, for at jeg kunde have et Sted, hvor jeg kunde indhænge disse Celler, jaa snart de vare forjæglede. De kunde da bevares her, indtil de vare gamle nok til at gives til Smaaflader. Det var nemlig min Hensigt at lade den førstnævnte Familie vedblive med at opflække Dronninger, saalænge dens egen gamle Dronning levede. Saa snart Cellerne vare forjæglede, bleve de borttagne og indhængte i det dronningløse Stede, medens en anden tilberedt Ramme blev givet istedet.

Saa vidt jeg mindes, fik jeg saaledes denne ene Familie til at bygge 11 Sæt Celler, for den gamle Dronning var færdig. Jeg jaa i ethvert Tilfælde, at denne Plan var en stor Sejr, da alle disse Dronninger vare i enhver Henseende fortrinlige. Mængden af Dronningfoder i hver enkelt Celle var aldeles forbausende, saaledes at een eneste af de fyldte Celler havde Foder nok til at berede de 12 Kopper i et nyt Sæt Celler, og en stor Mængde Foder blev altid efterladt i enhver Celle, naar Dronningen var lobet ud. (Fortj.)

„Hill's Fodrer“.

Af G. Hansen, Holsteinsminde.

Ved at læse om denne Fodrer i sidste Nr. af T. f. B. er jeg kommen i Tanker om, at en af mig i flere Aar brugt Fodrer maaske kunde have Interesse for mange Biavlere, navnlig dem, der vil indskrænke Beføstningerne til det mindst mulige uden Tab af Udbytte — og det vil vel de allerfleste. Denne Fodrer bestaar, som Hill's, af en almindelig Blisdaase, men hvis Laag gaar udenpaa Daasens Side. Størrelsen kan være forstellig, men det er ikke heldigt, at Bredden er større end 3 Tm. hellere lidt mindre. Laagets Fals bør være $\frac{1}{2}$ Tm. I Laaget er hugget en $\frac{3}{4}$ Tm. lang meget smal (vel $\frac{1}{4}$ Lin. bred) Abning. Ved Anvendelsen fyldes Fodrerens Laaget paasættes og Fodrerens vendes, saa Laaget kommer nedad, hvilket med lidt Dvælse kan udføres uden mindste Spild af Foder, hvorefter den anbringes ovenpaa Tavlebærene saaledes, at Abningen kommer lige over et Mellemrum mellem to af disse. Bierne kan af denne Fodrer tage 20—25 Kvint i Døgnet, naar de har Adgang til hele Abningen. Omter man, de skal tage mindre, drejes Fodrerens saaledes, at en Del af Abningen dækkes af en Tavlebærer, hvorved man er i Stand til at regulere Fodringen fuldstændigt, som man omter. Fodrerens vil kunne jaa's hos enhver Bliskenflager for en meget billig Pris, og hvis man sørger for at have nogle Stk. mere, end man skal bruge, kan man, ved at bytte de tomme med fyldte, paa meget kort Tid fodre en Mængde Stader.

Vintergange.

Af Hans Erslev, Kalmindborg.

Fra et Par af nærværende Blads Læsere har jeg modtaget Forespørgsel, „om jeg i den forløbne Vinter har fortsat mine Varmemaalinger hos Bierne eller foretaget lignende interessante Forsøg?“ Til det første af disse Spørgsmaal maa jeg svare Nej. Jeg betragter nemlig disse Maalinger som afsluttede, fordi det ved dem klart er godtgjort, i hvor ringe Grad Luften udenom Bihyngen opvarmes under Vinterhøilen. Ogsaa i andre Henseender have disse Forsøg vel haft Betydning; men jeg har forelobig ikke fundet Anledning til at fortsætte dem. Til det andet Spørgsmaal kan jeg derimod svare bekræftende. Jeg har nemlig

i den forløbne Vinter søgt at udfinde, hvorvidt „Vintergange“ i eller ovenover Tavlerne ere en Nødvendighed for Biernes gode Overvintring.

Forsøget foretoges med 9 „Erstlevstader“ fordelt i 3 Grupper, 3 Stader i hver Gruppe:

1. Den første Gruppe Stader indvintredes i Efteraaret med c. 15 R Honning i Vinterlejets Tavler i Boligen (Underrummet). Derover satte jeg efter Honninghøstens Slutning et halvt Magasin med 7 honningfyldte (eller de fleste dog fulde) halve labe Normalrammer, ialt 15 R. Hvert Stade havde saaledes 30 R Honning. Ved Indvintringen pakkede jeg i Overrummet Haffelse temmelig fast omkring Magasinet, der blev dækket først med Voksdog og derefter med Pakrammen. Disse 3 Stader vare altsaa forsynede med Vintergange, da der imellem de hele labe Normalrammer i Underrummet og de halve Normalrammer i Magasinet er en rigelig Bivej. — Alle disse 3 Familier have taalt Vinteren fortrinlig. De ere nu meget stærke og have megen Yngel.

2. Den anden Gruppe Stader indvintredes med 30 R Honning i Vinterlejets Tavler i Underrummet. Over Vinterlejjet lagde jeg i 2 af disse Stader, Hill's Buer for paa denne Maade at frembringe en sikker Vej for Bierne fra Table til Table ovenover Tablebærerne. Dette Redskab (se Fig. 16) er opfundet af Amerikaneren Hill (der ogsaa er nævnt som Opfinder paa S. 56) for 6—7 Aar siden. Det bestaar af 4 Buer af stærkt Træ (Bøgetræ). De 2 midterste have en Højde af $\frac{3}{4}$ " i Udsningen, de 2 yderste have en Højde af $\frac{1}{2}$ " i Udsningen. Disse 4 Buer ere forbundne ved en tynd Liste over Midten. Redskabet lægges ved Indvintringen saaledes over Vinterlejjet, at hver Bue med begge Ender kommer til at hvile paa en Tablebærer. Over dette Redskab bredes Voksdugen, og ovenpaa denne lægges Pakrammen. Paa denne Maade frembragtes altsaa atter en rigelig Bivej over Tablebærerne, under Buerne. — I det 3die Stade i denne Gruppe frembragte jeg derimod Vintergangene paa en simplere Maade, nemlig ved Hjælp af to $\frac{1}{2}$ " tykke og brede Lister (se Fig. 17) der vare saa lange, at de kunde naa paa tværs over

alle Vinterlejets Tavler. For at faa Pakrammen til at slutte godt over disse Lister tilskar jeg dem skraat i begge Ender. Disse 2 Lister bleve lagte midt over alle Tablebærerne med en Afstand af $1\frac{1}{2}$ ". — Alle disse 3 Familier overvintrede ligesaa godt som den første Gruppe, dog synes de knap at have faa stærk en Yngeludvikling som de første 3. Dette kan jo meget godt hidrøre fra andre Forhold end Overvintringsmaaden.

3. Den tredie Gruppe Stader indvintredes med ligesaa stort Forraad som alle de ovennævnte 6; men i disse ønskede jeg at undgaa Vintergange. Derfor fit de hele Forraadet i Underrummet, og den største Del af det i Tavler, der vare ganske hele (uden Huller). Voksdugen lagdes umiddelbart over Tablebærerne, og derefter atter Pakrammen. De 2 af disse Bifamilier vare kun jævnt stærke og Biernes Sæde lavt, fordi der var megen Honning i alle Vinterlejets Tavler. Den 3die der-

imod var meget stærk.

Derfor indeholdt flere af Vinterlejets Tavler kun temmelig lidt Honning. Det meste af Forraadet fandtes bagved Klyngen. — De 2 førstnævnte Familier i denne Gruppe overvintrede særdeles godt; men stod dog i Yngeludvikling d.

1. April langt tilbage for de 2 andre Grupper. Den 3die Bifamilie viste sig uvolig allerede i Januar, idet den var den eneste af de Familier, som anvendtes til dette Forsøg, der kom frem i stærk Klube flere Gange i Januar. De første Gange vare de fremkomne Bier temmelig livlige. Den tredie Gang vare de derimod dvæst og faldt straks ned paa Sneen foran Stadet. Jeg var da overbevist om, at Bierne led enten af Sult eller Tørst. Da der dog næppe var gaaet mere end c. 1000 Bier tilgrunde af denne stærke Familie, vilde jeg dog ikke hjælpe den men ønskede at føre Forsøget til Ende. Den 16. Marts undersøgte jeg Stadet og fandt Familien død med et efterladt Forraad af over 20 R Honning bagved de døde Bier. Disse vare altsaa døde af Sult.

Af dette Forsøg uddrager jeg følgende Slutning: Vinterlejjet bør være forsynet med Vintergange enten i den øverste Del af hver Table eller ovenover Tablebærerne. At flere Vintergange i Tavlerne er uheldigt, fordi disse derved

Fig. 16. Hill's Buer.

tabe i Værði. Derimod kan man frembringe Vintergangene ovenover Tavlebærerne paa mange Maader. Ved dette Forsøg har jeg frembragt dem paa 3 forskellige Maader, nemlig ved et halvt Magazin over Vinterlejet, ved Hills Buer og ved 2 Dverpinde. De kunne dog ogsaa frembringes enten ved et Vistetæppe eller Dækbrædder, der ere løstede mindst $\frac{1}{4}$ " over Tavlebærerne. Af alle de her omtalte Dvervindringsmaader anser jeg den førstnævnte for den bedste. De hos den anden Gruppe Stader anvendte Maader ere dog uden Tvivl ligesaa sikre. Derimod anser jeg den ved den tredje Gruppe Stader anvendte Fremgangsmaade for uheldig, om man end sørger for, at alle Vinterlejets Tavler have megen Honning. Jeg havde tænkt mig, at de brede Tavler maatte kunde undvære Vintergangene, uagtet disse anvendes almindelig baaede i England og Amerika. Det her berettede Forsøg har imidlertid grundig oplyst mig om det fejlagtige i denne Antagelse.

Brugen af Kunsttavler.

Af W. S. Hunt,
R. Amerika.

Fig. 17. Vintergangs-Pind.

Den fornuftige Anvendelse af Kunsttavler har hidraget væsentlig til Fornøjelsen og Fordelen ved Viavl, og deres Betydning staar kun tilbage for de bevægelige Tavlers. Den første brugelige Kunsttavle lavedes i Maret 1874, og Efterspørgslen er vokset saa hurtig, at Verden til Liden har haft vanskeligt ved at staffe Bivoks nok til at lave dem af.

I Maret 1878 sagde Prof. Cook: „Vi kunne næppe fatte, hvilken umaadelig stor Virksomhed dette snart vil blive“. De første Aar efter deres Indførelse foraarjagede Mangel paa Erfaring og paa gode Maskiner, at der affattes en forholdsvis stor Mængde daarligere Kunsttavler; dog syntes det ikke at have nogen Indflydelse paa Efterspørgslen. Ved de bedste Fabrikanters gode Maskiner og virkelig videnskabelige Behandling af Vokset synes der kun lidet tilbage at forbedre. Man har gjort adskillige Forsøg paa at lave Kunsttavler med fuld Celledybde, men de have alle flaaet fejl, ligesom de sandsynligvis altid ville mislykkes. Deres store Dykkelse, den yderligere Udgift og den større Måske Voks, der vilde være nødvendig til deres

Jabrikation, hidrager altsammen til at gøre dem lidet ønskelige.

Da jeg selv er Tavlefabrikant, har jeg interesseret mig meget for alt vedrørende Kunsttavler; derfor har jeg gjort mange Experimenter og har hvert Aar prøvet dels mine egne Teorier dels andres Angivelser. Resultaterne have overbevist mig om, at Stedforhold, Aarstid og Fremgangsmaade have saa stor Betydning, at to Mennesker, der gøre de samme Forsøg, ingenlunde saa det samme ud af dem. Ved min Brug af Kunsttavler i Yngeltavlerne har jeg været mest tilfreds med hele Aart af lette Yngeltavler i traadede Kammer. I disse Tavler er der kun Voks nok til at trække Cellerne lidt ud, og de give saaledes Bierne Lejlighed til at benytte den naturlige Voksaftendring, som undertiden gaar til Spilde. Paa denne Maade forstærker man sig for en ringe Udgift Tavler stikede for alle Arbejderne. Hele Aart give flere Bier Lejlighed til at virke, idet de gøre dem mindre tilbøjelige til at klumpe sig sammen og udsondre Voks, der spildes.

Ved Brug af Ledere i Yngeltavlerne ville Bierne maaste hurtigere gaa ind i Delingerne og anbringe en større Mængde af deres Honning der; men det er ikke altid en Fordel. Bierne skulle have et vist Forraad til at overvintre med,

og naar de tvinges til at lægge deres Forraad foroven, og Trækket hører op omtrent ved den Tid, da Delingerne ere fulde, saa medfører det Nødvendigheden af at fodre dem om Efteraaret. Gennemsnitsbiavleren lader undertiden dette Forhold ganske upaaagtet eller saa længe, til det er for sent. Hvis Dronningerne ikke ere unge (og hos For-Sværmene ere de det ikke) vil der tidt i eet Stade være Dronnevoks nok til hele Bigaarden. I Begyndelsen saa man med stor Bestyrrelse paa Kunsttavlers Anvendelse i Delinger, men man er efterhaanden kommen til at sætte Pris paa dem ogsaa her, saa at det nu bruges af næsten alle Biavlere. De bedste Resultater faar man, naar man fylder Delingen helt ud, ligesom det ogsaa medfører mere Fasthed, forøger Styrken og giver et smukkere Udseende.

Hvor man kun bruger smaa Stykker af Kunsttavler, gaar Arbejdet kun langsomt fra Haanden, efterføn en stor Del af Bierne maa vente, til der bliver en større Overflade at virke paa. En Dag er et virkelig Tab i den bedste Tid, da det Træk, vi saa vor Hovedhøst af, kun en kort Tid holder sig paa sit højeste.

Den værste Misbrug af Kunsttavler er den stødesløse Maade, paa hvilken de ofte anbringes i Mangelrammer og Delinger, saa at Arkene falde ned, hvad der gør dem endnu værre end unyttige. Naar man fæstner dem i Mangel-Rammerne, fæstes Arkene saaledes, at de nøjagtigt passe i Rammerne, og saa presses Traadene ind; dernæst lader man smeltet Boks og Harpiks løbe rundt om de tre Sider. Gør man det paa denne Maade, ville de være gode til Sværme og ville kunne taale at transporteres til Sø. Man bør bruge en Ste der er højet om, saa der dannes en Tud paa Enden, til at anbringe det smeltede Boks og Harpiks med. Saa skal man holde Rammen op og holde saaledes, at Strømmen løber rundt der, hvor Tabellen og Rammen skulle slutte; kun skal man holde nok til at holde Strømmen vedlige, til det hele er færdigt. Harpiks maa man aldrig bruge til Anbringelse af Kunsttavler i Delinger, da man næsten kan være sikker paa at meddele det Lugt og Smag til Honningen.

Jeg har prøvet mange Maader at fastgøre Kunsttavler i Delinger paa, men det bedste, jeg har fundet, er en almindelig Parkerss Maskine.

* * *

Med Hensyn til Anvisningen til Befæstelse af Kunsttavler i Mangelrammer skulle vi bemærke, at denne Maade kun bør anvendes, hvis Rammen forud er traadet. I modsat Fald bør Tabellen have $\frac{1}{2}$ " Spillerum forneden og $\frac{1}{8}$ " til hver af Siderne. — Parkerss Tavlebefæster, som anbefales til Befæstelse af Kunsttavler i Delinger, består af 2 stærke Klodser ($1\frac{1}{4}$ " tykke) B og H (se Fig. 18) der ere forbundne ved et stærkt Hængsel ($\frac{1}{4}$ " tykt) midt paa B og 1 " paa Enden af H. Den øverste Klods H er forsynet med et Haandtag. Delingen stybes med sin øverste Ende vendt nedad ind under den fri Ende af H. Derefter lægges Kunsttablen ovenpaa saaledes, at $\frac{1}{8}$ " af den kommer under H. Derefter løstes Haandtaget, og Kunsttablen rettes op imod Enden af den øverste Klods. Tabellen er da befæstet og en ny Deling kan indsættes. — Det er nødvendigt at befæste den nederste Klods B med 2 stærke Skrue til et Bord eller en Høblebænk. Desuden

bør den fri brede Ende af H en Gang imellem smøres med lidt Honningvand eller tynd Stivelse, for at Kunsttablen ikke skal klæbe ved den øverste Klods.

Delingstavler kunne dog ogjaa befæstes med en almindelig Boks Loddekande, men har man mange Delinger at forsyne med Tavler, da er Parkerss Befæster mægtelig langt hurtigere at benytte. Red.

Praktiske Forsøg.

Af Georges de Lanens (L'apiculteur.)

(Efterfølgende meget interessante Artikel af en fremragende fransk Biavler bede vi vore Læsere om at modtage med Barmhjertighed, da den i mange Punkter søger at omstyrte de Læresætninger, som for Tjeblikket raade ved vor Biavl. Vi haabe, at Hr. Lanens Forsøg ville opmuntre til lignende Forsøg hos os. Forst derefter kan der sældes en afgørende Dom over de ny Læresætninger.)

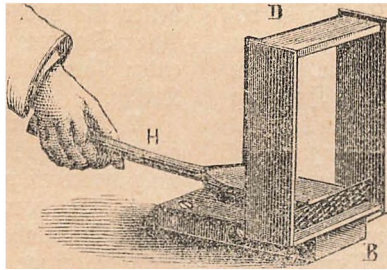

Fig. 18. Parkerss Tavlebefæster.

I. Forsøg der vise, at man skal lade Bierne bygge. Blandt de Fæsttagelser, som man finder i tykke Afhandlinger om Biavl, og som Biavlsforfattere i de forskellige Lande i Almindelighed have

optaget uden at anfille nogen nærmere Undersøgelse, er det Spørgsmaals Bevarelse, hvorvidt det er fordelagtigt eller ikke at lade Bierne frembringe Boks. De tykke Forfattere sige „nej“, idet de paaberaabe sig et Forsøg af Berlepich, ved hvilket Bierne vare indesluttede i et lukket Rum, saa de ikke kunde komme ud; efter lang Sagtagelse af Arbejdet i Staderne sige vore gamle, franske Praktikere tvært imod „jo“.

I Folge Berlepich's Forsøg, der blev en Slags Trosartikel, behøve Bierne omtrent 12 \mathbb{B} Honning til at lave 1 \mathbb{B} Boks; derfor, sluttede man, bliver det Tab for Biavleren, naar han lader sine Bier frembringe Boks. Der blev gjort saa stor Blæst af dette Forsøg, at det snart blev den Grundvold, hvorpaa man byggede en hel ny Fremgangsmåde, der bestod i stadig at hindre Bierne i at bygge ved altid at forsyne dem med Tavler, som i Forvejen vare helt færdige. Dette berømte Forsøg i Forbindelse med flere andre angaaende Overbintring,

Tørst, Opvarmning af Staderne om Vinteren o. s. v. medførte snart omfattende Forandringer i Biavlen, Resultaterne af disse viste sig f. Eks. i Prøjsen ved en Forvindstelse af Stade-Antallet, i Folge den officielle Statistik for Tidrummet 1873—1883. Denne Nedgang beløb sig til 227,824. Heldigviis erkendte Biavlerne i Tyskland saavel som i andre Lande tilsidst, at man ganske simpelt helst skal lade Bierne være i Fred og lade være med bestandig at pine dem. Da jeg altid har haft mere Tillid til de Folks praktiske Fremgangsmaade, som have tjent Penge ved deres Bier, end til de Folks Teorier, som have tabt Penge ved dem, troede jeg, at det kunde være heldigt i vore unge franske Biavleres Interesse at gøre nogle ny praktiske Forsøg med Hensyn til den Sag, jeg her har fremdraget.

I 1886 gjorde jeg et første Forsøg, uden, som Berlepsch, at lufte Bierne inde, men i selve Stedet, saaledes at jeg lod dem have fuldstændig Frihed til at flyve ud og arbejde som sædvanlig. Det forekommer mig at være unyttigt her at gaa nærmere ind paa dette Forsøg, som i sin Tid er refereret i Bibladene. I Stedet for, som Berlepsch havde fundet, at komme til det Resultat, at der medgaaer 12 K Honning til 1 K Voks, fandt jeg, at der kun behøves $6\frac{3}{10}$ K Honning til at frembringe 1 K Voks. Omtrent samtidig fandt ogsaa en amerikansk Biavler Hr. Wiallon ved at lade Bierne arbejde i Frihed, at der bruges 6 a 8 K Honning til 1 K Voks. Allerede disse to Forsøg bevise, at Berlepsch arbejdede under mangelfulde Vilkaar.

Ved at tænke nærmere over mine Forsøg kom jeg til den Erkjendelse, at de, trods al den Frihed, Bierne havde faaet, ikke vare tilforladelige i eet vigtigt Punkt. Jeg havde nemlig ladet Bierne arbejde paa et Voksudbytte indenfor et Tidrum, som jeg havde bestemt; altsaa var der ingenting, der beviste, at dette Tidrum netop var det, som Bierne selv vilde have valgt til saa økonomisk som mulig at frembringe Voks i.

Alle vore gamle Forsøgs-Praktikere sige, at Voksproduktionen i Staderne skrider mere eller mindre hurtigt frem og foregaaer med større eller mindre Økonomi under Indflydelse af Fugtighed, af Varme og af den større eller mindre Overflod paa Pollen paa visse Tider af Aaret. Fra nu af var det Maal, jeg stillede mig, ikke længere at finde den Mængde Honning, Bierne bruge ved Voksfrembringelsen, men ganske simpelt at undersøge, om Biavleren vinder eller taber, naar han lader Bierne frembringe Voks, og naar han tillader dem at bygge paa den Tid af Aaret, som passer dem bedst.

For den praktiske Mand drejer det sig ikke om fra et naturhistorisk Standpunkt at undersøge, om en Bi skal fortære saa og saa megen Honning, for at Voksfirklerne kunne frembringe saa og saa meget Voks. Dette er et meget vanskeligt Spørgsmaal, som sikkert ikke fuldtud kan afgøres ved en Talangivelse. For Biavleren drejer det sig om at vide, om et Stade vil give et større Totaludbytte (Voks og Honning), naar Bierne frit kunne bygge Tavler, end naar man hindrer dem i at bygge. Praktisk set er Spørgsmaalet dette og kun dette.

a. Maa den at forsøge paa.

1. Under saa betydningsfulde Forsøg er den første Betingelse for et heldigt Udfald, at man ikke, saaledes som man tidligere har gjort, arbejder med et eller to Stader men med et forud bestemt større Antal. Jeg valgte 18 af de bedste Stader i Bigaarden, som alle havde overbiutret ndmærket godt efter den Metode, der er anvendt længere fremme. Der laa kun meget saa gode Bier paa Bundbrædderne, og Tavlerne vare ikke alene tørre, men deres Farve viste, at der heller ikke havde affat sig Mug paa dem. Alle Staderne havde fuldt op af Yngel enten kompakt eller uregelmæssigt ordnet i Kredse.

2. Jeg undersøgte alle Staderne, og jeg gjorde Optegnelser over, hvor meget Honning hvert af dem havde tilbage.

3. I hvert Stade maalte jeg hver Yngel-Overflade saa nøjagtigt som muligt. Ved at lægge disse forskellige Overflader sammen, fik jeg saaledes al den Yngel, som indeholdtes i hvert Stade.

4. Saa delte jeg de 18 Stader i to Afdelinger, saaledes at den Yngelmængde, der indeholdtes i hver af de to Afdelinger, saa vidt mulig var lige stor.

5. Den Honning, som indeholdtes i Tavlerne, blev vurderet baade om Foraaret og i Honninghøstens Tid efter Tavlernes samlede Vægt og efter den Overflade, som Honningen indtog.

6. I den første Afdeling fik hvert Stade alt efter dets Styrke 3 eller 4 tomme Rammer; disse Rammer bleve anbragte imellem Tavler, der indeholdt mere eller mindre Honning, i den bagerste Deel af Stadet, som er modsat den, hvor Yngelen og Bierne befandt sig om Foraaret. Staderne i den anden Afdeling bleve helt fyldte med Tavler. Forsøgsstaderne vare alle Trugstader af samme Form og Størrelse.

7. For ikke at fremkalde ulige Forstyrrelser i Staderne, hvad der vilde have kunnet medføre et ulige Forbrug hos de enkelte Familier, bleve de hver Gang behandlet alle paa samme Dag.

8. Staderne i de to Afdelinger (et af de vigtigste Punkter i Forsøget) indeholdt et Antal Tabler, der var stort nok til, at Uglægningen under hele Trækket ikke kunde blive afbrudt af Mangel paa Blads, og Høsten heller ikke hæmmet af Mangel paa Tabler til at modtage den. Da Trækket forøvrigt ikke var meget honningrigt, havde Bierne og Dronningen hele Maret Blads nok baade til Honning og til Uglægning. (Fortf.)

Emblemer for D.B.F.

Af P. Chr. Jensen, Hvejsel.

Naar jeg fremdrager dette Emne, er det mere for at faa mine Tanter drøftet og bedømt af Biavlerforenings-Medlemmer omkring i Landet, end at fremsætte Regler for samme. Jeg tilligemed flere Biavlere synes, at de Emblemer, vi have, ere altsfor store og upraktiske til at bæres i Almindelighed, og henstiller derfor til ærede Medlemmer, om det ikke kunde vinde almindelig Tilslutning, at vi fik vore Emblemer faaledes, at Enhver vilde bære dem synlig baade hjemme og udenfor Hjemmet, t. Eks. af Størrelse som en 10- eller 25-Dre, præget med en Bi eller Bi-Dronning, som den nuværende, og forsynet med en Naal til Baahæftning, hvor man ønsker det, enten paa Frakken eller som Kravenaal, i Lighed med andre Foreninger, for Eksempel Afholdelsesforeningen (som ogsaa bruger den vedhæftede deres Uhrkæder). Det nuværende Emblem er tilligemed bestemt til at anbringes i et Snaphul, hvad jeg heller ikke anser for saa heldigt, som naar den var anbragt paa en Naal og kunde hæftes paa, hvor man ønskede det.

Skulde der nu være en eller anden Biavler, som deler Anskuelse med mig desangaaende og vil optage Emnet, at det kunde komme til Forhandling omkring i Kredse, da er Hensigten med disse Linier naaet.

Fra Kredse.

Slangrup B.F. Fru Demant holdt i Efteraaret paa Slangrup Gæstgivergaard et Foredrag om Biavl, der hørtes med synlig Interesse af den ret talrige Forsamling.

Fruen gav først en Række Oplysninger vedrørende Biens Naturhistorie og dvælede navnlig ved den overordentlige Betydning, Bien har for Planternes Befrugtning, idet

Bestøvningen af Blomsterne for mange Aarters Vedkommende saa godt som udelukkende skyldes Biernes Virksomhed og særlig den Omstændighed, at den enkelte Bi paa sin Tur stadig holder sig til Blomster af samme Art. Hvad angaar den øvrige Nytte, vi have af Bien, kunde vi næppe værdsætte den højt nok; Biens uhyre Flid og Arbejdsævine jes bedst af, at et Stade, alt efter sin Størrelse og Forholdenes Natur, i et Døgn kan samle fra 6—40 Pd. Honning, hvilket Produkt har overordentlig stor Værdi baade som Nærings- og Lægemiddel og er særdeles holdbart. Et Pd. Honning har rigelig samme Næringsværdi som 2 Pd. Smør og er langt sundere, navnlig for Børn, der trænge til de i Honningen indeholdte Stoffer. Som Lægemiddel er Honningen i mange Tilfælde fortrinlig baade til indvortes og udvortes Brug, saasom mod Stenjuerter, Mavesygdomme, Kræft, Difteritis, gamle Saar ojb. Vi skulle derfor heller ikke jaelge den for billigt, men hellere sige med Synboerne, naar de paa Torvet ikke kunne faa nok for deres Smør og UG: „Det gjør og ligemeget, saa kan vi ta'et hjem og ebe'et selv!“ I England er den danske Honning endnu bedre anskreven end det danske Smør, og vi kunne der for gode Partier erholde 1 Kr. pr. Pd.

Hvad særlig Biavlen angaar, udtalte Fru Demant, at man ganske vist ikke kan opnaa Enighed om, hvorvidt man helst skal bruge Høstaber, Trugstader, Normalsstader ojb., men det var ogsaa af underordnet Betydning. Det vigtigste er, at man har god Kendskab til Behandlingen af det, man bruger. Kun maatte det bestemt fraraades at have flere Familier i samme Hus. Bierne ere, ligesom kvindelige Væsener, hjært nysgerrige, og saa forsyrrer de forskellige Familier hverandre i deres Arbejde.

Fruen gav dernæst en Række praktiske Anvisninger med Hensyn til Biernes Røgt, navnlig deres Fodring, og med særligt Hensyn til Marstiden — til deres Indvintring, hvornæst Forsamlingen tog endel i Salen udstillede Redskaber i Ojsejyn. Navnlig tiltrak en af Hr. Uhrmager Bromberg konstrueret særdeles praktisk Udstyngningsmaskine sig fortjent Opmærksomhed.

Efter at Fru Demant havde besvaret nogle til hende rettede Spørgsmaal, takkede den stedlige Biavlerforenings Formand, Hr. Lærer Wagger, Hørup, Fruen for det udmærkede Foredrag.

Hr. Wagger indbød dernæst de tilstedeværende til at tage i Ojsejyn 30 af ham udstillede Uble- og Pæreforter af egen Nol. Det var særlig udvalgte og fortrin-

lige Sorter. Af *Wbler* udmærkede sig navnlig *Cox Pomona*, *Hawthorden* og *Alexander*; jærlig den sidste Sort var af usædvanlig Størrelse og Skonhed. Af *Pærer* var især *Beurre d'Amanlis* og *Grev Wolffes Pære* fortrinlig udviklede. En *Pære* (*Triumph de Vienne*) vejede 90 (niti) Svint. N—n.

Holbæk Amts BF. afholdt *Modé* paa *Kalundborg Maadhus* d. 5. Marts. *Gartner Jacobien* fra *Hvidberg* (ved *Vimfjorden*) omtalte *Betingelserne* for den nyere *Viavl*. Der var den *Forstel* paa *Stubeviavl* og den nyere *Viavls-Maadé*, at der til den første ikke behøvedes noget indgaaende *Kendskab* til *Viernes Liv*, men dette var aldeles nødvendigt for at kunne drive den nyere *Viavl* med *Fordel*. Saaledes er det en *Hovedsag* ved denne at fremstaafe et stort *Antal Arbejdsbier* i *Bifamilien* netop paa den *Tid*, da der kan ventes et stærkt *Honningtræk*. Derfor bør *Viavleren* vide *Besked* med, hvorlænge *Arbejdsbieren* er om at udvikle sig fra *Ug* til *arbejdsdygtig Vi*. Det nytter kun lidt at staafe en stor *Arbejdsstyrke* tilstede paa andre *Tider*. *Viavleren* bør altsaa tillige kende *Midlerne* til at forøge eller formindste *Yngeludviklingen* efter den forskjellige *Års-tid*. *Taleren* gif derefter over til at omtale *Viernes* overordentlig store *Betydning* for *Blomsternes Befrugtning*. Dette gjaldt jaavel i *Gartneriet* som ogsaa i *Landbruget*.

For *Viavleren* kommer det dog an paa at sikre sig *Honning-Udbyttet*. Som *Midler* til at fremme *Yngeludviklingen* i *Joraaret* nævnedes *Fodring* med *Sukker* eller *Afkrælning* af *Honningtavler* i *Midten* af *April*. Dernæst omtaltes *Kunstartavlerne* som et fortrinligt *Midde*l i nævnte *Retning*. — En meget vigtig *Grund* til *Viavlen*s *Fremgang* i de senere *År* er det bedre *Kendskab*, man nu har til *Betingelserne* for en god *Ovvervintring*. Hertil hører en varm *Pakning* og rigelig *Udgang* for den friske *Luft*. Navnlig i den sidste nævnte *Henseende* har man ofte forsynet sig. Hvor stor en *Åbning* til *Udgang* for den friske *Luft* et *Vistade* kan taale, ses bedst ved *Betragtning* af den jyske *Liggelube*, som er flettet af *Straa* omtrent i *Form* af en stor *Flaske* (lagt paa *Siden*). *Flaskehalsen*, der er *Stadets* *Indgang*, er ofte saa stor, at et *Menneske* kan stikke sit *Hoved* derigennem. I disse *Kuber* overvintre *Bierne* dog meget godt. — Med *Hensyn* til *Stadeformer* udtalte *Taleren*, at han ikke antog, at *Udbyttet* afgang af *Kammemaalet*. — *Derimod* var det jærlig aldeles vigtigt altid at have stærke *Bifamilier*.

Ofte kunde 1 stærk *Bifamilie* give 100 *U* *Honning*, medens 2 *Familier*, der tilsammen havde ligejaa mange *Bier*, ikke tilsammen kunde give 25 *U*. — *Formeringen* stete ved den ældre *Viavl* altid ved *Sværkning*. Dette er forandret, idet man nu almindelig anvender kunstig *Sværkning* og kunstig *Dronningavl*. Paa denne *Maade* bemytter man i *Keglen* kun 1 godt *Stade* til *Formeringen*, alle de øvrige anvendes da alene til at staafe *Honning-Udbytte*.

Derefter paabegyndtes en *Diskussion* om forskjellige af de i *Foredraget* berørte *Emner*, især om *Ovvervintringen*, om *Fugtighed*, *mugne Tavler*, *Buglob*, *Skyggebædder*, *Udtrømning*, *Kedbygning*, forskellige *Viacer* og *Stadeformer*. Denne *Forhandling* var meget livlig og gav *Tilhørerne* *Lejlighed* til at staafe en *Mængde* *Spørgsmaal* besvarede. Erstlev.

Samsø BF. *Viavlslerer N. J. Jacobien* fra *Hvidbjerg* afholdt 4 *Modé* om *Viavl* her paa *Samsø*, d. 10. Marts i *Orby Skole*, 11te i *Haarmark Skole*, 12te i *Vesjer Skole*, og *Søndag* d. 13. efter endt *Generalforjamling* i *Tranebjerg* hos *Hr. Fabrikant L. Friberg*. Alle *Modéerne* vare temmelig godt besøgte, og *Foredragene* bleve fulgte med stor *Interesse* af de tilstedeværende, hvad de ogsaa fortjente, da *Jacobien* med stor *Dygtighed* forklarede, hvorledes *Behandlingen* var ved *Indvintringen* om *Østeraaret*, og ligeledes *Udvintringen* om *Joraaret*, og endvidere udviklede han *Viavlen*s *Betydning* i *Almindelighed* og for *Smaakaarmanden* i *Særdeleshed*. Det opvækker gerne, især straks efter at der har været afholdt jaadanne *Modé*, stor *Iver* og *Interesse* for *Sagen*, som viser sig ved, at der kommer *Folk* næsten daglig for at staafe *Underretning* om at staafe begyndt paa *Viavl* med *Huse*. Ved *Generalforjamlingen* blev det besluttet, at de mere fremstredne *Viavlere* skulde afholde *praktiske* *Vinmodé* i de forskjellige *Byer* her paa *Øen* fra *Juni* *Maaned*s *Begyndelse* med 14 *Dages* *Mellemrum* for at vejlede *Begynderen*. Om *Udvintringen* af *Bierne* i *Almindelighed* kan der ikke siges noget med *Bestemthed* endnu. Jeg hører der er flere, som har lidt *Tab* ved, at *Bierne* have forbrugt ualmindelig megen *Honning* i *Vinter*, og den har ogsaa været flem til at forsjukre i *År*, og ikke staafe *Familier* ere døde af *Bandmangel*. Alle mine tror jeg nok ere i bedste *Velgaaende*. De holdt *Kensningsudflugt* den 23. Marts ved 5 *Graders* *Varme*, og den 24. rejste jeg under dem, men har endnu ikke døvet at underjøge, hvorledes de have det med *For-*

raadet. Jeg venter paa en god, stille og mild Dag.

Judget:

Følge forrige Regnskab ejede For-	47	Kr.	19	Ø.
enningen en konstant Beholdning af	46	—	—	—
Bidrag af 23 Medlemmer a 2 Kr.	22	—	—	—
do. af 8 a 2 Kr. 75 Ø.	—	—	—	—
Mødetaget af Samsø Landboforening	15	—	—	—
til Præmier ved Udstillingen den	—	—	—	—
10. Juli	—	—	—	—
Solgt 1 Brevfort	—	—	—	—
	130	Kr.	24	Ø.

Udgift:

Betalt 20 Eksemplarer T. J. B. a	30	Kr.	—	Ø.
1 Kr. 50 Ø.	—	—	—	—
Bidrag til Amtsforeningen af 31	15	—	50	—
Medlemmer a 50 Ø.	1	—	95	—
Købt 40 Brevfort	—	—	—	—
Heltograferet Bekendtgørelser	—	—	25	—
Betalt Budeje	6	—	25	—
Betalt Regning for Medstaber til	28	—	65	—
Præmier	1	—	09	—
Fragt fra Svendborg for Medstaberne	1	—	10	—
Købt 11 Diplomer a 10 Ø.	—	—	—	—
for Mødetagelse og Afsendelse af	1	—	64	—
Basser og Breve	44	—	06	—
konstant Beholdning	—	—	—	—
	130	Kr.	24	Ø.

N. E. Haagenjen.

Bornholms BF. afholdt Generalforsamling i Nakirkeby Mandagen d. 21. Marts. Efter at det forløbne Aars Regnskab, der viste en Indtægt af 289 Kr. 58 Ø. og en Udgift af 153 Kr. 28 Ø., var fremlagt og godkendt, og Foreningens Virksomhed i 1891 var omtalt, vedtoges de ny Lov. Til Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes Lærer Joseffen og, Dlaus Kofod og valgtes Smed Kristiansen, Pederster. Til Sogneformand i Genhold til Lovens § 2 valgtes for Østerlars og Gudhjem: Dlaus Kofod, Skovsminde ved Nybro; for Østermarie: Lærer Larjen, østre Skole; for Naker: Gaardejer M. Hansen, Duegaard; for Bodilsker: Gaardejer Tokum Brandt, Gadeby; for Bodskeer: Frøken Karoline Sommer, Nord-Bakkegaard; for Pederster: Skredder D. P. Hansen; for Vestermarie: Gaardejer Jensen, Tingsted; for Øster og Allinge: Partikulier H. P. Lund, Allinge. Til Delegerede til Centralforeningens Møde i Roeskilde i September valgtes Lærer Joseffen og Dlaus Kofod og til Suppleant: Skredder D. P. Hansen, Pederster. Til Dommere ved Centralforeningens Udstilling vedtog Generalforsamlingen at foreslaa Gaardejer M. Hansen, Duegaard, og Lærer Joseffen, Østerlars. Derefter drøftedes Foreningens Virksomhed i indværende Aar, og bestemtes det, 1) at Hjælp ved Virsøgt betales med 25 Øre pr. Stabe, dog at de Medlemmer, der have Evne dertil, selv afholde hele Omkostningen saavel ved Virsøgten i Foraaret som ved Indvintringen; 2) at der af Foreningens Klasse ydes indtil 35 Kr. til Dlaus

Kofod for Virsøgt; 3) at der udstationeres 3 a 4 Bistader hos uformuende Medlemmer og gives dem Ret til at beholde Staderne, saalænge de holde dem befolkede; 4) at overlade til Bestyrelsens Afgørelse, hvorvidt der i indværende Aar skal afholdes en Biavlsudstilling i Klemens Kro sammen med Bornholms Frugtavlforening. Til Dommere ved en saadan eventuel Udstilling valgtes Frøken Karoline Sommer, Gaardejer M. Hansen og Dlaus Kofod, Skovsminde. Endelig vedtoges det at andrage Centralforeningen om at sende en Biavls-lærer herind for at holde nogle Møder i Juli Maaned. Til Revisorer genvalgtes Sogneprovst Loofst, Østerlars, og Forvalter H. M. Kofod, Nakirkeby. — Medlemsantallet i Slutningen af 1889 var 27, af 1890: 63, af 1891: 79. — For Tiden tæller Foreningen 100 Medlemmer.

Frederiksborg Amts BF. afholdt i Dagene den 20.—21.—22. ds. 3 Biavls-møder, ved hvilke Hr. Raver og Biavls-lærer J. Hansen, Toksværd, efter Indbydelse af Foreningen var tilstede og holdt Foredrag om Biavl. Hr. Hansen udviklede for Tilhørerne, der isørigt var mødt talrigt, hvilken stor Betydning Biavlens havde for Samfundet og gav dernæst i et interessant Foredrag en udmærket klar og letfattelig Vejledning til at drive Biavl, der vidnede om, at Foredragsholderen paa dette (Østrens) Omraade var sin Plads voksen.

Moderne sluttede med en Tak til Hr. Hansen for hans gode Foredrag og for Efterkommelsen af Indbydelsen til at tale.

Derefter skiltes Tilhørerne, glade over at have tilbragt en lærerig og behagelig Aften. C. Jensen.

Den **Langelandske BF.** afholdt sin aarlige Generalforsamling i Rudkøbing den 19. Marts, hvor det aarlige Regnskab blev fremlagt og godkendt af den tilstede-værende Forsamling, som efter den Interesse, der er for Biavlens paa Langeland, var ganske talrig. Formanden, N. E. Christofferjen, Tryggelov, maatte fravige sig Formandsposten efter at have tjent Foreningen i 6 Aar til almindelig Tilfredshed, hvorfor vi grumme nødig vilde give slip paa ham. Foruden sin store Bunkelighed og Klarhæthed overfor Foreningens Anliggender, var han tillige en dhgtig Biavler til at vejlede enhver Spørger med Raad og Daad. Naar vi se paa Biavlsens Fremgang her paa Den, saa er det ikke til at bedømme Foreningens Betsignelse og Gavn overfor de forfællige Biavlere, Den er nu engang dannet saaledes, at den bærer ikke sit Navn forgæves, og alene af den Grund er det vanskeligt for en Mand,

jom omtrent boer paa den ene Ende af Den, at udsolde nogen stor Virksomhed. Ved Stemmeafgivningen blev saa Gaardmand Rasmus Andersen, Henning, valgt til Formand; han vilde ikke gerne paa-tage sig Pladsen, men lovede at udsylde den efter bedste Evne. Det blev vedtaget at afholde forskjellige Møder i Sommer med Lærere fra Danmarks Biavlforening.
R. Andersen.

Ekko fra Staderne.

Lynderup pr. Ålborg, 16. Marts.

I Dag holdt alle mine Stader Rensningsudflugt, der forløb meget heldigt, trods lidt Sne, der ligger 50 Alen fra Staderne. Bierne vare livlige, og der var Honning nok i de bagerste Kammer. Frostene var ikke af Jorden uden rundt om Staderne.
A. P. Holbech.

Vidtsende, Kalundborg, 21. Marts.

Overtvintningen paa min Bistand har til Dato været udmærket god, skønt Bierne har siddet inde saagodt som siden Oktober. 16. og 18. Marts holdtes Rensningsudflugter ved 5 Graders Varme i Styggen, og jeg foretog et foreløbigt Esterhyn af de Stader, som jeg vidste havde det mindste Forraad, men de vare alle temmelig godt forsynede endnu. Dog vil jeg anbefale at holde et vaagent Øje med Sværmene fra sidste Sommer, da det mindstes svært hos dem, og det de har, er meget tilbøjeligt til at forvikle, dog kan jo et Glas Vand bøde lidt herpaa. Nu skulde man jo snart haabe paa bedre Vejr, saa Bierne selv kan komme ud og hente, hvad de har Brug for, naar nu Guds rige Natur dækker Bord for dem.

Med venlig Hilsen til alle Bivener og med Ønsket om et godt Aar paa alle Omraader.
F. Karljen.

Nodby, 22. Marts.

Jeg kan meddele, at Bierne hos mig har overtvintret godt. Jeg har 6 Familier som alle har gjort Rensningsudflugt for 8 Dage siden. I Dag den 21. Marts har jeg set dem komme hjem med Poser af Blomsterstøv, formodentlig af Wintergæffene og Hæslere, som jeg har en Del af i Nærheden. Jeg høstede i sidste Aar 225 R fund Honning, som jeg har solgt i forskjellige Vægt til 75 D . pr. R , forinden det har jeg solgt endnu 200 R , som jeg har købt og solgt til samme Pris 75 D ., saa for mig er Salget af Honning ikke saa vanskeligt som de fleste Biavlere beklager sig

over; jeg vil anbefale de ærede Biavlere, som har lidt vanskeligt ved at afsætte deres Honning, at sætte et lille Annoncement i Avisen med Overskriften „Honning, godt Middel mod Forkølelse“, det giver Annoncering for hvem, der bor i en Kjøbstad; er det Biavlere paa Landet, saa faar de nemt deres Købmand til at sælge det for dem, naar de giver 5 D . for R at udveje. Jeg har i Dag faaet et Trugstade 10×12 , som er et ualmindeligt solidt og tillige smukt Stade, det ligner et lille Sveizerhus med Storsten og takkede Gavl, det staar paa 4 huede Eggetræer. For- og Bag-Siden er af Bøgetræ, og Siderne inde i Stadet er af Bøgetræ i eet Stykke hver Side, saa det slaar ingen Nedner til Mal, Kammerne er af Bøgetræ og bliver ikke saa let vinde, Bunden er et helt Stk. Træ og er underneben foret med 3 Tom. tykt Halm-dække, hele Stadet kan luffes over til den ene Side, saa man kan nemt rense hos dem forneden paa Bundbrættet om Foraaret, i det hele taget er det saa godt og hensigtsmæssigt, at det fortjente ikke alene første Præmie, men al den Ros, der kan gives noget Stade, og saa kommer dertil at det er et Husflidsstade af en aldernde Mand men tillige en meget dygtig Biavler. Det er kun Skade, at de ikke ere til at faa tilkøbs, vedkommende Mand laver dem nemlig kun til sin egen Bigaard; dette fik jeg overtalt ham til at sælge mig; enhver, som interesserer sig for pæne og solide Bihuse, vilde mere sig ved at se saadanne hos Rasmus Rasmussen, Krovgaardens tæt ved Saxtøbing, Lolland, som tillige er en meget dygtig Biavler, som enhver Biavler vil mere sig ved at tale med.

Jeg vil ønske alle Bivener et godt indbringende Honningaar. Med Tak til Dem, Hr. Redaktør, for Deres gode Raad i „Tidskrift for Biavl“ tegner

Victor Wæver.

Gludstedgd., N. Suede, 27. Marts.

I forrige Uge gif her en Del Bier i Lobet, da de første Gang vilde ud, og der laa en Del Sne omkring i Havenne. Jeg havde Mursten staaende paa Flyvebrættet for at stygge, men Bierne fløj alligevel ud. En af mine Naboer, der har flere Stader, jyntes, det gif altså galt til. Han luffede da med Gitterværk Indgangen i det bedste af sine Stader. Den næste Dag fandt han alle Bivener døde paa en Smule nær og flere af Tavlerne gaaede midt over og sunkne ned. Bierne havde arbejdet sig ihjel, og den Varme, de derved udviklede, have Tavlerne ikke kunnet taale.
Fngvard Helms.

Bierne's Indlingsfarve. Ved at gennemblade Aargang 1891 af T. f. B., jeg gennemblader ofte om Aftenen ældre Aargange af Tidsskriftet, da jeg tidt finder et eller andet, som jeg i den travle Sommertid ikke har haft Tid til at lægge videre Vægt paa, fandt jeg i Bladet Nr. 9 af 15de Juni en Artikel med Overskrift „Bierne's Indlingsfarve“ og jeg kom da til at tænke paa, hvorledes mine smaa Venner havde behandlet mig i Sommer, da jeg som Soldat saa til dem i Uniform. Jeg gennemleste da Artiklen og kom til det samme Resultat som Forfatterinden, nemlig at Bierne havde stor Forkærlighed for mine lyseblaa Bentklæder men ikke kunne lide min mørkeblaa Frakke og Kasket samt havde en sand Antipathi mod den højrøde Krave og Snore paa Frakken og Kasketten. Denne deres Brede lod de da gaa ud over mig, saa at jeg ofte modte til Tjeneste med hovne Djne og Buler i Panden eller andre ubeskyttede Steder. Undertiden tog jeg i stedetfor Uniformsfrakken en Sommertrøje og ditto Hat paa, og i denne Paaklæbning vare vi atter de bedste Venner af Verden.

Carl Adam sen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 51. Jeg har høj Normalramme. Skal jeg fylde hele Rammen med Kunsttavlen og fastlodde den baade til Ramme og Traad? De ville bugne for mig. (C. C.) — S.: Brug 1/2 " brede Tabler, giv 1/2 " frit Rum ved hver Side indvendig i Rammen, 1/2 " forneden, brug 6 Traade af Nr. 28 paatvers og fastlod Tablen baade foroven og til Traadene. I lav Normalramme kan man meget godt bruge lodret Traadning, men i høj Normal er det aldrig lykkes os, for vi benyttede vandret Traadning.

Nr. 52. Hvorledes kan man forhjude Bierne at sværme? (C. C.) — S.: Vore Bier sværme aldrig, fordi vi have saa store Stader, at vi altid kunne give Bierne Plads, naar de behøve den, og afkøle Stabet, naar Varmen bliver for stor. Afkølingen sker ved at give en lille aaben Spalte (1/16 ") mellem Overrummet og Underrummets Indskudsdør, medens den 15 " brede Indgang er aaben i sin fulde Bredde.

Nr. 53. Skal man fodre om Foraaret for at fremme Yngelansætningen? (C. C.) — S.: Ja, hvis man har i sin Egn særdeles godt Hovedtræ (Sommertræ) men temmelig ringe Foraarstræ (Frugttræer). Har man derimod kun et jupelt

Hovedtræ men jævnt godt Foraarstræ og særdeles godt Eftertræ (Boghvede og Lyng), da behøver man om Foraaret kun at fodre de Familier, der ellers vilde lide Nød.

Nr. 54. Jeg har 3 Kubefamilier, som jeg i Aar ønsker overførte ved Medbygning i Ersklevstader. Da jeg agter at rejse bort i hele Maj Maaned, ønsker jeg at sætte dem til Medbygning allerede sidst i April. Kan dette gaa an? (H. S.) — S.: Ja. I den Slags Stader staar Kuben saa godt beskyttet, at den meget godt kan sættes ind deri allerede i April, naar det kun udsøres paa en mild Dag.

Nr. 55. Jeg har nogle smaa Kunstsværme, der have overvintret godt. Kan jeg forstærke dem ved at lade dem jkifte Plads hver med en stærk Kube? Eller skal jeg hellere jorene 2 Kunstsværme? (K. D.) — S.: Pladsskifte kan godt anvendes, naar De Ratten forud giver begge Stader samme Lugt (med Mastalin, 1 Kv. i tyndt Papir paa Bunden) og ligesom Skiftet forstærker begge Stader ved at banke let paa dem og give dem et Par Pust Nøg. Skiftet sker ved Middag.

Nr. 56. Den ene af mine Bifamilier vil ikke tage Foderet. Ved Efterhnet har jeg bestemt fundet Yngel. Hvad kan Grunden være? (P.) — S.: Den almindeligste Grund til at Bierne om Foraaret ikke ville hente Foder, som gives fraoven, er Dromingsløshed, der berøver dem Arbejdslysten. Da de mener at have fundet Arbejder-Yngel, kan dette vel ikke være Mærket. Derimod kan det være, at Bierne ikke kunne hente Foderet, enten fordi deres Sæde er for langt fjernet fra Foderaabningen, eller fordi Foderflaskens Munding er stoppet af stivnet Sukker.

Nr. 57. Hvorledes bruges Røgblæseren? (C. H.) — S.: Det indre Rum fyldes fraoven temmelig løst med tør Tobak, Laaget lukkes og Spidsen sættes ind i den Ende af Røret, der er lige over Hængselet. Den løse Bund lukkes ned, en Tændstik holdes under den faste Bunds Huller, derpaa blæser man i Spidsen, først stærkt, siden naar Røgen kommer stærkt, svagere. Man kan da, om man ønsker det, sætte et 3 " langt Ledørør paa den modsatte Ende af det faste Rør.

Gavnlige Vink.

Veiret (9. April) er i Lobet af de sidste Par Uger lidt efter lidt bleaet mildere, og den 5. og 6. April var det saa varmt, at det vigtige Foraars-Efterhnet kunde foretages. Dette viste, at Vinterforbruget i Almindelighed ikke havde været større

end jævvanlig, og Yngeludviklingen endnu temmelig ringe. Dette er meget heldigt, hvis April skal bringe mange saa folde Dage som den 7. og 8. Der er derfor foreløbig ikke Grund til at fremstjunde Yngeludviklingen for stærkt. Frugtblomstrækket kan jo endnu være langt borte.

Yngelspredning, som bestaar deri, at man indstjunder 1 Kunnsttafle eller fuldbugget Tafle mellem de 2 yderste Tavler i Yngelredten, bør ikke foretages, for Vejret i nogen Tid har været meget mildt og kan forventes vedblivende at hælde sig varmt. Dette Arbejde bør derfor i Almindelighed ikke foretages for i Maj og kun hos stærke Familier med unge Drominger.

Cellerne i de Kunnsttavler, som anvendes i Yngelredten, bør paa ingen Maade være større end 29 paa 6 Tommer, hellere for smaa end for store, da de store Celler ofte benyttes til Dronnyngel. Vi have ved Eftersynet i Aar iagttaget flere Tavler med god Arbejdsyngel, der maalte 32 Celler paa 6".

Flyvende Foder (se S. 73) kan nu godt anvendes hos saadanne Familier, der enten mangle Forraad, eller som onfses fremstjundede i Udviklingen. Dette Foder bør dog gives langsomt (s. Eks. med 2 Huller aabne i „den fuldbornne Foder“), og særlig advare vi imod at lave det tykkere end angivet S. 73. Dels fordi Bierne paa denne Aarstid have Brug for meget Vand til Yngeljoderet, men tillige fordi den tykkere Foderjirup meget let kan stivne i en Klage over Blastsens nedadvendte Munding, og i dette Tilfaelde ere Bierne jo let ikke i Stand til at hente Foderet.

Roveri kan om Foraaret tage saaledes Overhaand, at det rovede Stade kan blive aldeles odelagt. Derfor bør man ved Tegn paa Roveri hos en mindre stærk Familie straks indstrænke Indgangen til c. 2" Bredde. Hvis dette ikke hjælper, kan man foran Indgangen paa Flyvebrættet bestaeste en løs Bist Hø, saa at Roverne maa trænge sig gennem denne for at naa ind i Stadet. Dette vil i Almindelighed hjælpe, saaledes at man efter 2 Dages Forlob atter kan borttage Biffen. Hos stærke Familier betyder et Par Roverses Tilstedeværelse paa Flyvebrættet ikke ret meget, det bør kun opfordre Bivaverne til at vogte det Stade lidt mere omhyggeligt for at gribe ind, hvis det skulde vise sig at tage til. Tidlig om Foraaret ere Bierne endnu ikke saa kendte med Flugtlinierne. De kunne derfor let ved et Tilfaelde flyde til et urigtigt Stade og saaledes blive ansete for Rovere.

Melfodring med Urtemel i Stadets Foderaabning kan nu anvendes i Egne, der ere fattige paa Pollen.

Faktungen bør fremdeles være omhyggelig for at lette Bierne Varmendviklingen i Yngelredten.

Brevkasse.

Bestyrelsesmode for DBF. afholdtes i Nyborg d. 8. April. Mødet vare alle Medlemmer undtagen Trajtschef J. Møller, Aarhus, der havde anmeldt Forfald.

1. Bedømmelse af det indkomne Manuscript til et nyt Smaaskrift. — Der tilbydes Forfatteren en Præmie af 70 Kr. paa den Betingelse, at han gaar ind paa efter nærmere Afstale med Sekretæren at indføre visse Endringer, der nærmere ere betegnede i Bestyrelsens Rindskrivelse. Derefter rettes Skriftet i sproglig Henseende af Sekretæren imod et Honorar, som senere bestemmes. Hvis Forfatteren ikke gaar ind paa denne Ordning, udsættes Sagens Afgørelse til Centralmødet.

2. Bivavslærernes Udsendelse ordnedes i

jine Hovedtræk omtrent med det samme Antal Møder som i 1891.

3. Regnskabet 1891 var d. 21. Febr. tiljendt Revisorerne, men var endnu ikke kommet tilbage i revideret Stand. Derfor kunde det ikke fremlægges; men Sekretæren meddelte dets Hovedposter, og Præsidenten lovede at minde Revisorerne om at afslutte Revisionen, for at det sædvanlige Uddrag af Regnskabet snart kan indrykkes i T. i. Viavol.

4. Optælling af Stemmerne for det indjendte Forslag om kun at udsende Smaaskrifterne hæftede. Der fandtes 6 Stemmer for, 24 imod Forslaget, som derfor maa betragtes som bortjaldet.

5. Udsaaen af Dekorationer til Udstillinger kan kun tilstaaes, naar der i Begæringen angives nøjagtig de Dage, i hvilke de onfses benyttede. Dekorationer ere nu markede med Bogstaverne DBF. Vedkommende Kreds maa erstatte de Dekorationer, som ikke tilbageendes. Saaledes har 1 Kreds i 1891 maattet erstatte 6 Plag, der vare bortkomne ved en Udstilling.

6. Vedtoges at lade 50 Bronze-Medaljer staa og 1000 Kreds-Diplomer trykke til Salg ved Kreds-Udstillinger.

7. Meddelelse gaves om forskjellige Andragender til Regeringen, nemlig det paa S. 63 omtalte og et om Forhøjelse af Statsstiftet fra 2000 til 3000 Kr. Det sidstnevnte Andragende er afslaaet.

8. Hvis Høningforjalskning kan straffes efter de gældende Love, overdroges det Sekretæren at lade indtil 3 Prover underjøre.

9. Meddelelse om Udstillingen i Randers 26. Juni til 1. Juli 1893. (Disse skulle blive meddelte heri Bladet, naar Sagen er endelig ordnet.)

10. Vedtoges foruden de 3 Udviklingsnings-Stader med Maalene høj Normal, 10 × 12" og 7" Rammer tillige at anskaffe et lignende Stade med den lave Normalramme (1/2 Størrelse.)

11. Et indjendt Forslag fra Handelsgartner Leonhard, Faaborg, om at danne et Aktieselskab for Høningeksport — henjittedes til Centralmødet.

12. Vedtoges at lade C. F. Grønning og Erslev afholde hver 1 Møde paa Landbofsolen i Umagby og Høvebrugsstolen Silvorde.

Kundgørelser.

Tømmer Kristian Pedersen,
Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Bivavlsredskaber, der siden 1863 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes. N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Min prisbelønnede

Bl-pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere jaas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ejertrav.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Eoreninger som den større eller mindre Forbrugere til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad, udmærkede Skælleknive, Tavlesporer, Bipiber og Røpustere haves altid.

N. S. Kristensen, Himmelvej, Roskilde.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. En Maskine, der fabrikerer Tavler med stærkeste Mønstre, anaffes til Vavn og Glæde for Biavlerne.

Ødse udbedes jarejt, at Varen kan leveres i rette Tid.

Holstebro, Jannar 1892. N. S. Vorbet.

Atter i Aar anbefales d'Hrr. Biavlere vore 2 Gange præmierede

ægte Bivokstavler.

Ligeledes mottages kun ægte Bivoks til Forarbejdning og Bytning hos Husmand Lars Henningsen, Svanninge Mark, og Snedker H. R. Pedersen, Svanninge, Faaborg. Svanninge, i Marts 1892.

Sølvmedalje
og allerhøjeste Præmie

Nyborg 1891.

Mine nu over hele Riget anerkjendte bedste og dertil billigste **Honningudslingere** fabrikeres af mig i 2 Størrelser, 22^u Tvermaal 25 Kr. og 18^u Tvermaal 21 Kr. C. C. Danielsen, Holstebro.

Prima gult Bivoks

uden Fod leveres i større Partier til billigste Notering. Julius Vemos, Svendborg.

Bistader

i stort Oplag, samt Materiale dertil, helt færdigt til Samling.

Henrichsen Madsen,
Etern og Savværk.

Kunsttavler

af garanteret rent ublandet Bivoks anbefales til billigste Dagspris.

Ved Fabrikationen benyttes kun nyeste og bedste Maskiner samt Ima damprenset Voks. Kompositions-Tavler fabrikeres ikke.

N. Fr. Larsen,
Hyllede pr. Rønnede.

Ægte Bivokstavler

jaas fremdeles i Aar hos „Linna Sogns Biavlerforening“. Godt Voks tages i Bytte a 35 C. pr. W. Ødres indgives til

D. Rasmussen,
Linna, Løven Et.

Erslevs Prislise, se S. 36.

Frø

af Kløver og Græssorter. Rodfrugt, Have- og Blomstorfrø kan erholdes i bedste Kvalitet, saavel som Frugttræer, Frugtbuske, Sirtræer og Sirbuske, Hønsplanter og andet til Frøhandel og Planteskole henhørende, 10 Sorter Frø af Biplanter for 80 Øre samt forskellige Biplanter til billige Priser hos

Frantz Wendt,

St. Jørgensbjerg, Roskilde.

Hos N. Jacobsen, Andtær ved Ødse, jaas følgende Slags Kunsttavler:

Øngeltavler med stærke Gellefanter, Drone-tavler og eensidede Tavler i alle Størrelser samt tynde Delingstavler.

Fortrinlige Kunsttavler

fans ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af godt Bivoks, da jeg ligesom hidtil ikke vil indlade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer.

Systofte, Nykjøbiug F.

Bojsen.

Gult Bivoks,

garanteret rent og frit for Fod, leveres i større Mængde billigst.

Ødse, d 23. Febr. 1892.

Gustav Løch.

Biavlerekskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine præmierede Biboliger, Slyngemaskiner, Kunsttavler (garanteres af ægte Bivoks), Røgeblæsere, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(tilsendt flere Forstpræmier og Medaljer) jaas hos S. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svendborg. 1 til 5 W 190 C., 5 til 10 W 180 C., over 10 W 170 C. pr. W. Rent Bivoks tages i Bytte for 30 a 35 C. pr. W.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks leveres som tidligere af mit bekendte gode Fabrikat til Dagens billigste Priser.

Voks forarbejdes indtil 10 W for 35 Øre pr W, større Partier 35 Øre pr. W.

Gl. Sole pr. Hedensted, i Februar 1892.

J. Andersen.

Chr. Riegels i Viborg,

Fabrik af

kunstige Bivokstavler.

Biavlere og Biavlereforeningens Dyrkerfjomsbed hendeles paa, at jeg fabrikerer Vokstavler af garanteret uforfalsket ren Voks, til yderst billige Priser, og sender paa Forlangende Prover og Prøsturant gratis og franko. Jeg har anaffes en virkelig første Klasse Tavlemølle og renser al Voks ved Damp, jaas jeg kan levere Tavler, som staa paa Højde med det bedste, der tilbydes.

Voks mottages til Forarbejdning eller Ombytning med Tavler samt lobes til højeeste Pris. Stort Udvalg i Biavlerekskaber, Honningglas m. m. fra

Chr. Riegels

Zientramforretning, Viborg.

**Prisuraut fra
Chr. Niegels i Viborg.**

Røgblæser med Brugsanvisning	1 Kr. 50 D.
Vipibe, almindelig	2 — 25 —
Do., prima	2 — 75 —
Vibehatte	" — 25 —
Droming-Gitter pr.	" — 75 —
Spatel	1 — 25 —
Strællekniv (Wood's Model)	" — 85 —
do. do. prima	1 — 20 —
Tavlespore	" — 50 —
Vindrenjer	" — 50 —
Kniv til Brug i Trugstader	" — 50 —
Tænger til Høstaber	" — 85 —
Bislor	" — 85 —
Juldammen Fodrer med tætsluttende Struelag	" — 75 —
Loddekande med Spiritapparat	" — 50 —
do. dobbelt med dobbelt Løb	" — 75 —
Zink Nr. 8 i Blader, 32 Dre B, mindre 35 Dre B	
Fortinnet Tavletraad B 60 Dre, 1/4 B 20 Dre	
Kasse til Indfangning og Trans- port af Biskerme efter Kamme- maal	3 — " —
Udvalg af Hefvisiter jendes efter Dufte til Bi- avlermoder.	

Røgpustere.

De bedste eksisterende Røgpustere anbefales a Kr. 2,25 og 2,50 for Stkt., naar flere Stk. tages Rabat, samt **Tavletraad** i Stkr. a 25, 35 og 50 Ø.
N. Fr. Larsen, Hyllede pr. Rønde.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttavl ved Jubileumsudstillingen i Nyborg 1891)

anbefales til billigste Priser. -- **Voks** modtages som sædvanligt til Fabrikation, best inden 1. April.

Kompositions-Kunsttavler

(forbedrede siden i Hjør) anbefales ogsaa til billigste Priser.

Indtær ved Odder, Januar 1892.

N. Jacobsen.

Kunsttavler

haves atter i Mar af **ægte Bivoks**. Voks tages i Bytte a 35 D. pr. B.
S. S. Beck,
Langevej pr. Brørup.

Mit Fabrikat af bedste Sort

**Bivokstavler (98 % rensed Bivoks),
Kunsttavler (som hidtil leveret)**

og

Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksberg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besørgelse.

H. Schmalzdt.

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Kunsttavler

af eget Fabrikat leveres efter Maal i alle Størrelser. Voks modtages til Forarbejdning. Voks købes.
Urmager J. Olsen, Græsted.

Kunsttavler jaas hos Snekker N. Larsen, Næstøj.

Lupe med 2 Glas til Underfølgelse af Bier	1,75
Bisælde	0,40
Droming-Gellebeskytter	0,20
jaas hos	Erstev.

Kunsttavler

af jortreinktlig Fabrikat jaas atter i Mar til billigste Pris hos Snekker **J. C. Olsen**, Hvilested pr. Solledsted. Voks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks jendes.

En saa god som ny **Valsemaskine** med alt Tilbehør til Bitavler samt 10 Stk. befolkede Biboliger (Kasser) er billig til Salg hos undertegnede.

Slagter J. H. Sundbøll i Jels.

Honning

jaavel i meget store som i mindre Partier er tilsalg hos **N. S. Kristensen**, Himmelskov, Roskilde.

Hos **Jacob Erstev** og i enhver Boglade jaas **Blomster-Kalender for Bivavlere** af Hans Erstev, Pris 40 D., indeholder Oplysninger om alle værdifulde Biplanter. Jaas hos **Erstev**, Kalundborg, mod Indsendelse af 44 D. i Frimærker.

Forenings-Meddelelser.

Hobro og Omegns BF.'s Medlemmer, som have bestilt Kunsttavler hos Foreningen, bedes at indbetale Beløbet herfor til undertegnede senest den 28. April d. A.
M. P. Knudsen,
Arræstforvarer, Hobro.

Sognefredsformændene for **Sæderødlev og Omegns BF.** bedes at møde paa Harmonien Mandag d. 2. Maj om Eftermiddagen Kl. 2 1/2. Dagsorden: 1) Bestemmelse hvor Foredragsmøderne skal afholdes i Sommer. 2) Forslag om Afholdelse af Udstilling. 3) Forevisning af Etiketter til Honning. 4) Reisterende Kontingent betales. 5) Ny Medlemmer optages.
C. L. Bonde.

Indhold af dette Numer.

Bestyrelsesmøde for DBF	90
Biernes Indlingsfarve, af C. Adamsen	89
Bornholms BF	87
Dromingavl, af G. M. Doolittle	78
Ekko, af N. P. Holbech, J. Karlsson, Victor Weber, J. Helms og C. Adamsen	88
Emblemer for DBF., af P. Chr. Jensen	85
Fodring	89
Frederiksborg Amts BF., af Chr. Jensen	87
Gavnligt Vint	89
Gill's Fodrer, af C. Hansen	79
Holbæk Amts BF., af Erstev	86
Kunsthoming	77
Kunsttavler, Brugen af, af M. P. Knud	82
Kunsttavlers Besættning	89
Langelands BF., af N. Andersen	87
Nedbygning	89
Bladskrifte	89
Praktiske Forsøg, af Georges de Lahens	83
Røgblæseren	89
Samsø BF., af A. E. Haagenen	86
Slangernup BF., af N—n	85
Uvillighed til at tage Foder	89
Vintergange, af Hans Erstev	79

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af Danmarks Bavlere-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af Hans Erslev i Kalundborg.

PAUL K. S.

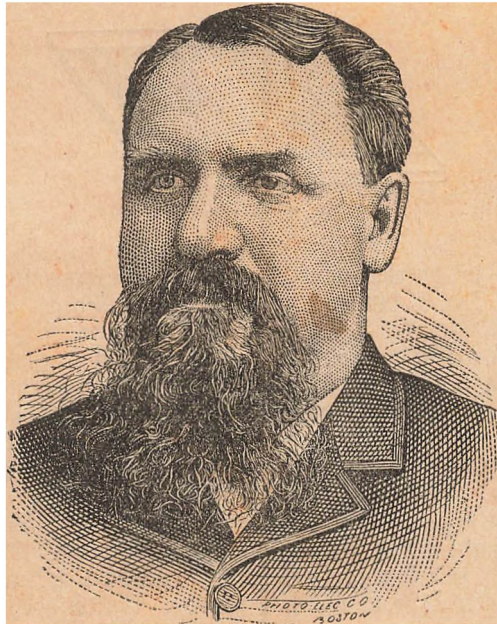
Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaned, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Annøngelser optages for 20 Ere pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De man indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Biernes Forædling.

Ligesom man ved Kvægavlen søger at frembringe stedse bedre Kvæg dels ved Indførelse af fremmede Raceer, men mest ved at udvikle den hjemlige Stamme, idet man stadig vælger udpræget gode Avlsdyr af begge Køn — jaaledes har man allerede i mange Aar tænkt sig, at det ogsaa maatte kunne lade sig gøre at frembringe stedse dygtigere Bier.

At indføre fremmede Bivacer har man nu forjagt i næsten 40 Aar; men naaget den italienske Race, der mest har været Genstand for Indførelse, uden Tvivl er en fortrinlig Bi, stiller det sig dog i de fleste europæiske Lande tvivlsomt, om man

derved virkelig har forbedret Bivacen i Almindelighed. Man har derfor allerede længe haft sin Opmærksomhed henvendt paa den anden Maade, nemlig Udviklingen af vor egen hjemlige Race ved Valget af udsøgte Avlsdyr; men i Praksis har der hidtil opstillet sig næsten uovervindelige Hindringer for denne Forædlingsmaade ved Bivacen. Vistnok kunde man ved Kunstfjærves Dannelsen alene formere de bedste Bifamilier; men de Forhold, under hvilke de ny Dronninger bleve udlærkede, vare derved ofte mindre heldige, og dette kunde have Indflydelse paa Dronningernes Egenskaber.

Yours Truly
G. M. Doolittle

Den Mand, der virkelig synes at have overvundet disse Hindringer for den hjemlige Bivaces Forædling, er Amerikaneren G. M. Doolittle,

hvis berømte Bog om „Dronningavl“ vi i denne Afgang fremlægge for vore Læsere. Bogen er beregnet paa at give Anvisning til Dronningavl i det store; men den indeholder en saadan Mængde nyttige Vink og fængslende Sagttagelser, at vi antage, at den vil blive læst med stor Interesse af de nordiske Biavlere. Forfatteren er en udmærket begavet Mand, men han er en selv made Mand, der fra Barn af kun har haft et ringe Fond af Kundskaber. Lidt efter lidt har han i Livets Skole tilkæmpet sig Kundskaber og Dygtighed og derved en meget stor Ansæelse hos sine Landsmænd. Mangelen af Kundskaber i hans yngre Aar giver sig dog endnu bestandig Vidnesbyrd i hans Udtryksmaade. Han er ikke „Manden med de faa Ord“, der fort og klart frem sætter sine Tanker. Hans Fremstilling savner, som han selv siger, ofte Ordene og er rig paa Gentagelser; men alligevel er han i Stand til baade at fængsle og belære.

Vi antage dog, at mange af vore mindre fremfærdne Biavlere ville have Vanskelighed ved iblandt den Mængde af Sagttagelser, som Doolittles Bog beskriver, at uddrage nogle af de værdifulde „Perler“, der kunne finde Anvendelse hos den almindelige Biavler, som kun har 2—10 Bifamilier i sin Bigaard. Et stort Antal af saadanne Biavlere have jo hverken mange Kundskaber eller megen Tid til Raadighed; men vi skulle forsøge at vise, hvorledes de dog ville være i Stand til af den nævnte Bog at lære Ting, som kunne have meget større Værdi for dem end det lille Pengeløb, som denne Afgang af nærværende Blad koster dem.

1. Kunstsværme. Doolittle har opdaget, at naar man har baade Under rummet og et helt Magasin i Overrummet besat baade med Bier og med Bygning, da ville Bjerne i Overrummet, naar man heri anbringer 1 Ingeltavle med aaben Ingel og fyller Under rum fra Over rum ved Dronningzink, søle sig dronningløse og opjøre Dronningceller i Overrummet under saa heldige Forhold, at disse Dronninger kunne ventes at blive jærlig gode. Den første af disse Dronninger, som løber ud i Overrummet, vil odelægge alle de andre Dronninger i samme Rum og derefter, naar den er 5 Dage gammel, flyde ud for at befrugtes, hvis man har frembragt en Abning fra Overrummet ud til det fri.

Disse Opdagelser kunne let benyttes til Dannelse af Kunstsværme med fortrinlige Dronninger:

Hvis man ønsker af det Stade, som har den bedste Dronning, at danne 2 Kunstsværme, kan man i Maj jordre Familien for at fremme Ingelansætningen. Naar Familien savner Plads, udbides denne, indtil man har 12—16 Tavler (a 120 □“) besatte i Under rummet. Man kan nu „optable“, idet man paasætter et helt Magasin, der altsaa kan optage den samme Slags Kammer, som findes i Under rummet. Først udtages af Ingelredene en Tavle, der indeholder aaben Ingel og helst tillige Veg. Derved sikrer man sig, at denne Tavle 2 Døgn senere kan indeholde Larver, der kun ere 36 Timer gamle. De øvrige Tavler i Ingelredene skydes sammen, saa at den tomme Plads, der fremkom ved Optagelsen af Ingeltavlen, udfyldes. Over Ingelredene lægges nu et Honningbræt saa stort, at det kan dække Bunden i det hele Magasin, som ønskes anbragt foroven. Honningbrættet kan enten bestaa af et Stykke

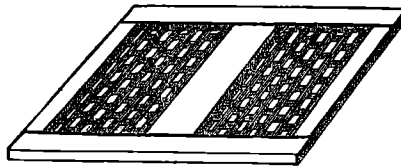

Fig. 20. Honningbræt.

Dronningzink, der i Randen er stivnet med en Ramme af $\frac{1}{4}$ “ tykke Lister, eller af 2 eller flere Stykker Zink (se Fig. 20) som ere indlagte mellem flere Trælister i en lignende Ramme. I denne sidste Slags Honningbrædder plejer man at lægge

Gittertrimmerne løst i fævede Furer i Listernes Sider. Listerne ere $\frac{3}{8}$ “ tykke. I Magasinet hænges nu i. Eks. 8 Kammer, den ene af disse maa være den optagne Ingeltavle, paa hver Side af den hænges en Honningtavle og forøvrigt tomme udbyggede Tavler. Flere af disse Tavler kan godt tages fra Under rummet, naar man kun paaser, at Dronningen ikke følger med. Derfor er det bedst at tage dem fri for Bier. Nu lukkes Stadet. 4—5 Dage efter vil man i Overrummet finde paa Ingeltavlen i Almindelighed mindst 2, højst 4 Dronningceller paabegyndte. Ere disse anbragte heldig, jaaledes at man let vil kunne udfærdige det Antal, man har Brug for, lukker man igen Stadet. 10 Dage derefter nedskydes midt i Magasinet et Gitterindstuds (se Fig. 21), der er indrettet paa lignende Maade som Honningbrættet, men staar lodret. Derpaa optager man Ingeltavlen og udfærdiger alle Dronningceller indtagen 1. Af de øvrige udfærdes atter 1, som nedhænges besættet med en Naal eller en Cellebeskytter til en af Tavlerne i

den Afdeling, der ikke har Ingeltavlen. Stedet lukkes paany. 5 Dage senere borer man gennem Overrummets Hverbæg og Magasin et $\frac{1}{2}$ " bredt Hul paa en af Stadets Sider (ikke Forvæggen). Hullet udfodres med Pap, hvis Magasinet ikke staar tæt til Væggen. Hver af Magasinets 2 Afdelinger maa have en saadan Abning. Dronningerne ville da flyde ud for at befrugtes, og saa Dage efter vil man kunne finde Æg i begge Magasinets 2 Afdelinger. Man kan nu anbringe de 4 Tavler fra den ene Afdeling i et nyt Stade, idet man passer paa at saa den unge Dronning med. De andre 4 Tavler med den anden Dronning anbringes i et andet nyt Stade. Begge disse Stader anbringes halvt paa Moderstadets gamle Plads. Der bliver ingen Kamp, da alle Bierne have samme Lugt. Moderstadet gives en ny Plads. Kunstværnene forsterkes paa sædvanlig Maade ved Fodring og Ingeltavler fra andre Stader, hvis de behøve det. — Duster man kun at danne 1 Kunstværn, behøver man ikke det lodrette Gitterindfud, og man har da kun Brug for 1 Dronningcelle.

Dronningstifte. De Dronningceller, som man fik tilovers fra Kunstværnene, kunne anvendes til Omstifting af andre mindre gode Dronninger, naar man anbringer dem hver paa en Ingeltavle i et helt Magasin, der ved Dronningzink er adskilt fra den Familie, hvis Dronning ønskes omstiftet. Dronningcellen maa i mindst 1--2 Døgn være omgivet af en Cellebeflytter. Naar Dronningen er løbet ud, borttages Honningbrættet. Den unge Dronning vil da ødelægge den gamle, og Skiftet er da foregaaet med den mindst mulige Ulejlighed for Biavleren.

Det behøver næppe nærmere at paavises, i hvor høj en Grad de her angivne Fremgangsmaader ville kunne bidrage til baade at forbedre vor Birace og til at sikre os unge kraftige Dronninger i alle vore Bifamilier.

Dronningavl.

af G. A. Doolittle, N. Amerika. — (Fortset.)

I Januar 1883 traf jeg sammen med Mr. Jones, Redaktøren af Canadas Bi-

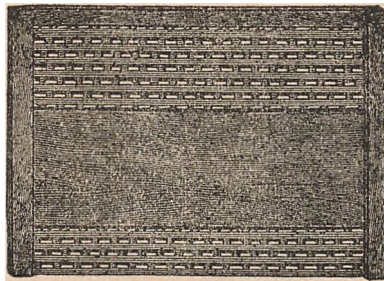
tidende, ved det store Biavlermøde, som den Gang holdtes i Syrakus ved New York. I privat Samtale meddelte han mig, at han fik mest Tavlehonning ved at lade denne bygge i Ingelrummet, saaledes at Delingerne blev omgivne med Ingel.

Sans Plan var i Korthed følgende: Naar Hovedtrættet begyndte, delte han Ingelredet i 3 Dele, i den midterste var der 5 Tavler, som bleve indesluttede mellem 2 Gitterindfud eller Honningbrædder. Saavidt muligt skulde disse 5 Tavler kun indeholde moden Ingel, saa at Dronningen ikke vilde jagne Blads til at lægge Æg, efterhaanden som Ingelen løb ud. Paa begge Sider af denne lille Ingelrede anbragtes Delinger hængende i Rammer i passende Antal. Paa de yderste Sider af disse Delingsrammer anbragtes de øvrige Ingeltavler, ligemange ved hver Ende.

10 Dage efter aabnedes Stadet. Dronningen opjogtes, og den Tavle, hvorpaa hun befandt sig, udtoges. De øvrige 4 Rammer bleve nu hængte yderst og 4 af de yderste Rammer hængt ind i Ingelredet tilligemed den, der havde Dronningen. Ved at fortsætte saaledes vilde Dronningen lægge lige saa mange Æg som under almindelige Forhold; men Delingerne vilde befinde sig saa at sige midt i Ingelredet, og derfor vilde Bierne arbejde mere ivrigt end ellers paa at fylde dem. Herved kunde man opnaa større Udbytte.

Dette syntes mig saa rimeligt, at jeg straks besluttede at forsøge det, men foreløbig kun med 2 Stader. Det viste sig dog snart, at jeg fik Bollen i Delingerne, og Planen medførte tillige andre Ulemper. Derfor opgav jeg den snart; men disse Forsøg gav mig Vejledning til at gøre en ny og vigtig Opdagelse med Hensyn til Dronningavl: Naar aaben Ingel blev anbragt udenfor Delingerne, opjorte Bierne 1—3 Dronningceller, og hvis jeg ikke skar dem af, vilde den første Dronning, som løb ud af dem, indtage den gamle Dronnings Plads, hvis hun ikke sløj ud med en Sværm, naar Dronningcellerne hængtes ned til Dronningen. Dette var en Ulempe, da det gav formeligt Arbejde at eftersøge Dronningceller paa enhver Tavle, hver Gang disse skulde ombyttes.

Et af disse Prøvestader havde en af mine bedste Dronninger, og da jeg skulde

Bla. 21 Gitterindfud.

udstære Dronningcellerne, indsaar jeg snart, at jeg kunde benyttte denne Opdagelse ved min Dronningavl. Alt stære i smukke Tavler for at faa disse Celler, passede mig ikke, og desuden foraarfagede Tavlernes Spredning ved de indskudte Delinger mellem Yngelen, at den nødvendige Varme til Opflækning af gode Dronninger ikke kunde bevares. Derfor begyndte jeg at anvende Dronningzink mellem Yngelreden og Overrummet i de faa Stader, jeg benyttede til Høst af udslyngtet Honning. I et eller to Stader hængte jeg aaben Yngel ovenover Honningbrættet. Her fik jeg da ganske rigtig igen opført Dronningceller, der bleve fortrinlig plejede, men i Reglen kun 2—3 paa 1 Yngeltavle.

Jeg overtænkte nu Sagen en Nat, da jeg laa vaagen, og det stod da snart klart for mig, at disse Celler bleve byggede netop under de samme Betingelser, som naar Bierne ønskede at omskifte deres Dronning, og disse Forhold havde givet mig mine bedste Dronningceller. Vistnok var Dronningen nedenunder god nok, men hun kunde dog ikke beleegge Cellerne i Overrummet op til Yngelen. Deraf sluttede Bierne da, at de maatte have en bedre Dronning foroven. Derfor søgte de at frembringe en saadan. — Jeg havde altid set, at naar Bierne fik Lov at raade sig selv og ønskede at omskifte deres Dronning, medens hun endnu var iblandt dem, opførte de aldrig mere end 3—4 Dronningceller, ofte kun 1—2. Alt Bierne netop byggede det samme Antal over Dronninggitteret, og at jeg aldrig har set Bier sværme, fordi de havde disse Celler over Honningbrættet, ingen under det, — begge disse Sagtagelser vise, at Bierne betragte det som et almindeligt Dronningskifte.

Nu maatte jeg prøve, om den samme Plan, der havde været saa god under Biernes Dronningskifte, vilde vise sig ligejaa god over Dronningzinken. I dette Tilfælde havde jeg opnaaet en meget stor Fordel, der kunde være til Gavn for alle Biavlere. En Kamme med Dronningkopper blev nu lavet til, og for at sikre mig tog jeg 2 Yngeltavler med aaben Yngel (mest Larver) for at saa mange Ammebier til at passe Dronninglarverne. Den tillavede Kamme blev hængt imellem de 2 Yngeltavler over Zinken. 2 Dage derefter undersøgte jeg Kammen og fandt, at alle Kopperne vare bleve halvt udbyggede, medens de smaa Larver flød i saa meget Foder, at dette syldte mere end Halvdelen af Cellen. Af disse blev der i rette Tid fortrinlige Dronninger.

Jeg havde nu naaet mit Maal, idet jeg kunde avle de bedste Dronninger, naar og hvor jeg vilde, og det medens Stedet

havde en læggende Dronning, altsaa uden Tab af Honningudbytte. Dertil kom, at alle disse Celler sad paa en Bånd, saa at de vare lette at aftage uden at bestadige nogen Tavle eller nogen Dronningcelle.

Da jeg ikke vidste, hvor vidt denne Plan kunde føres uden at forringe Dronningerne, gif jeg først forsigtig frem, idet jeg ikke gav en Familie noget nyt Sæt Celler, før den første var bleven borttaget og ny Yngel hængt op i Overrummet. Da jeg lod Cellerne blive der, hvor de vare byggede, indtil de vare nærved at løbe ud, altsaa i 10 Dage, maatte jeg altsaa bruge 5 Familier for at have et Sæt Celler hver anden Dag, og saa mange behøvede jeg i den bedste Sommer-tid. — Den næste Sommer gif jeg videre, idet jeg hængte en ny tilberedt Kamme ind, saa snart de første Celler vare forjeglede og jaaledes fremdeles. Saavidt jeg kunde se, blev det sidste Sæt ligejaa godt som det første; men jeg fik ikke ganske saa mange Kopper antagne. Det var dog sjældent, at de antog mindre end 9 af de 12 første, og oftest antog de dem alle, men ved at drive for stærkt paa antog de senere undertiden kun 5—6, oftest dog 8. Jeg opnaaede derfor ikke meget ved at drive saa stærkt paa. — Derfor fulgte jeg senere paany Planen fra den første Sommer, indtil jeg, lige før jeg skrev denne Bog, prøvede at give dem en ny Kamme hver anden Dag. Det viste sig da igen, at de ikke antog alle Kopper, men de antog dog nogle paa hver af de tilberedte Kammer.

Paa denne Maade havde jeg altsaa hos en Familie, der havde en læggende Dronning under Zinken, i Kammet ovenover Dronningceller paa alle Udviklingstrin, og samtidig havde jeg Dronninger i Amme-stuer i forskjellige Dele af Overrummet. Tilfælde havde jeg i samme Overrum en Dronning, der nylig var løbet ud og en anden, der havde begyndt at lægge Æg, skilte fra hinanden og fra Dronningcellerne ved Gitterindsud. Man vil jaaledes indse, at der næsten ikke er nogen Grænse for, hvad man kan opnaa ved denne Metode.

Jeg skal dog bemærke, at de Dronninger, der avles ved Metoden fra første Sommer, vistnok ere lidt bedre end de fra den anden, fordi de blive bedre forsynede med Foder, naar man indhænger ny aaben Yngel i Overrummet hver 10de Dag — saa meget bedre, at det vel kan betale det forøgede Arbejde. — Jeg tilraaeder heller ikke at sætte mere end 12 Kopper paa 1 Liste, da Larverne ellers blive fødte mindre rigelig. Jeg har prøvet med ligetil 24, og har faaet dem alle antagne og fuldeudte; men naar

Familien ikke var usædvanlig stærk, blev de ikke saa gode, som naar der kun var 12.

Før at vise hvad der kan lade sig udjøre ved denne Metode, skal jeg meddele, at jeg under Homninghøsten har tillabet Binde med 4—8 Kopper, Bindene havde en saadan Længde, at de kunde spænde indeni en almindelig Deling. Denne Deling blev stillet mellem 2 andre, i hvilke Bierne vare i Arbejde ovenover et Homningbræt. Da jeg den 10de Dag derefter undersøgte Stedet, fandt jeg de nydeligste Dronningceller, man kunde ønske sig. Jeg har ogsaa prøvet at lade en Dronning befrugte fra en Deling og blive der, indtil den havde begyndt at lægge Æg; men denne Maade kan ikke anbefales, da det ødelægger Delingerne.

Jeg maa fremhæve dette, at dersom en Dronning faar Lov til at løbe ud i det Rum, hvor Dr.-Cellerne ere, ville disse alle blive ødelagte. Dersom Bierne og Dronningen rystedes af Tavlerne, for at man kan lade ny Celler bygge, og man lader Bierne tilligemed denne Dronning gaa ind i Stadets Underrum, da vil denne unge Dronning ødelægge den, der findes der i Forvejen, om den end er nok saa frugtbar og værdifuld. Netop denne Omstændighed benytter jeg mig af, naar jeg vil have en Dronning stiftet.

Om Efter sommeren (i denne Egn efter 15. Aug.) naar Bierne begynde at blive uvirksomme eller ophøre med stærk Yngelansætning, da vil den Varme, som frembringes i Overrummet, ikke være stærk nok til Klækning af gode Dronninger, og da Trættet nærmer sig sin Slutning, ville ingen Dronningceller blive fuldførte — med mindre man fodrer Familien tilstrækkelig til at holde dem i travl Virksomhed i hele Tiden, medens Cellerne ere under Bygning. Paa den Tid har jeg haft Celler, der i Stedet for at bruge de sædvanlige 11½ Dag til Modning have brugt 16—20 Dage, og Dronningerne have da været næsten jorte af den jamme Yngel, der i Juni, Juli og første Halvdel af August frembragte gule Dronninger. I alle Egne med sildigt Estertæk tror jeg derimod, at denne Metode kan anvendes helt ind i September; men deri har jeg ikke Erfaring.

Paa enhver Tid, naar Bierne bygge Cellerne langsomt, kender jeg ingen bedre Plan end den, jeg har beskrevet S. 39, kun bruger jeg dog Bots Kopper tillabet med Dronningfoder som nyhlig beskrevet. I det tidlige Foraar, naar Familiernes ere for svage til at gaa op i Overrummet, maa man ogsaa bruge Planen S. 39, fordi der ikke er Bier nok i noget Stede

til at benytte den sidst beskrevne Maade, som jeg anser for den bedste af alle. Meget kan dog gøres ved at skaffe mange Bier i et Stede og at give det forseglede Yngeltavler. Derved kan den sidst beskrevne Maade anvendes meget tidligere end ellers.

I dette Kapitel troer jeg at have givet noget, der har stort Værd for Biavl; og dersom det vil føre til Avl af en bedre Slags Dronninger end tidligere, da vil det være en rigelig Erstatning for alle mine Anstrængelser i denne Retning. (Fortf.)

Døde Bier m. m.

af H. P. Brandt, Landsholm, Als.

Da der endnu ikke har været skrevet noget om Bier i den Retning i Tidsskriftet, jeg har i det mindste ikke læst noget derom, og jeg har da været Holber af Bladet i 5 Aar, maa jeg da ikke bede om lidt Plads i Bladet, idet jeg vil lægge et Par Ord ind for de døde Bier. Om Foraaret, naar Bierne ere døde i Kuben eller i Huse, da blive de gerne udkastede, uden at man tænker paa, at de kunde blive levende igen. I det mindste er der mange, som ikke bryde sig derom, men der er ingen, som har prøvet det, jeg har prøvet, derfor kan jeg skrive af Erfaring. Jeg havde for 3 Aar siden en Kube med Bier, som var død i Foraaret. Det var vist i Marts, jeg hufter det ikke saa nøje, jeg kom og vilde se til den, den var rolig, jeg løstede Kuben op, saa op i den, men de var døde alle, saaledes tænkte jeg mig, der var i det mindste ingen, der rørte sig. Mange laa paa Brættet og vare ogsaa døde, jeg børstede dem ned med min Haand i Kuben. Min Svoger var just hos mig, da jeg var ved at se til dem. Han sagde, at det nyttede da ikke at gøre noget ved dem, for de vare døde og bleve døde. Sa jeg vilde dog prøve det alligevel. Det var om Middagen, jeg tog Kuben med ind i Stuen, heldte lidt Kandiopløsning ned imellem Klagerne, for Homning var der ingen af, og saa bandt jeg et Stykke aabent Lærred over Mundingen og satte den op paa Kaffeloven med Spidsen nedad, og saa fyrede min Kone lidt godt i Kaffeloven. Derpaa gik jeg op til mit Hus, for jeg fik et nyt Hus bygget, og da Skloffen var 4, kom min Kone og hentede mig hjem, for Bierne var ved at flybe. Da jeg kom hjem, var der en Sang, som man hører en Sværm. Jeg tog den da ned og satte den ind i et andet Rum, og saa fodrede jeg dem med Kandiopløsning i en Bajerflaste

med en hvid Lærredsklud overbunden, og saa staa jeg et Hul i Spidsen af Kuben, og der satte jeg den Flaaske ned, jeg beholdt saa Kuben indenfor en Tid lang. Men den vilde ikke sværme den Sommer, saa trommede jeg den ud og kom den i et Hus. Dronningen kom ogsaa godt til sig selv, for Kuben fik ingen anden. Hvor længe den var død, det ved jeg ikke. Det kan gaa andre ligesaa, mon det ikke kan gaa an at børste dem ud af Huset og komme dem i en Kube og hælde lidt Sukkeropløsning ned paa den indvendige Side. Der er da intet forjet ved at prøve det. Jeg ønsker ikke at komme til at prøve det mere, da det ikke er for det bedste, men maagte der kan være nogle, som kan saa Brug for det, saa prøv det kun, det er da et Forsøg værd. Hvis der skulde være en eller anden, som skulde prøve det, bedes han da at lade høre fra sig, om det er gaaet godt.

At saa Bierne ud, som er kommen ind imellem et Gibsloft: Saa to Brædder af ved den modsatte Ende af det Sted, hvor Bierne sidde, men ikke de, hvorpaa Bierne har bygget, tag en langbladet Kniv og skær Stagerne løse med, tag dem da og børst Bierne af i en Tønde, læg en Sæt over. Man skal helst være to om det, og bliv ved saa længe, der er et Stykke og sej siden alle Bier op af Gibsdækket i en liden Skovl og kast det i Tønden. Sæt saa en Kube over Tønden saa tæt, at ingen Bi kan komme ud og lad den staa, til de har begyndt at blive rolige. Tag da Kuben forsigtig og bær den til Stedet og kast da Bierne deri; men det gamle Flyvehul maa tilklines. Jeg har prøvet det med en Familie, som har siddet der i 4 Aar. Jeg fik 3 K Bier ud paa den Maade. Nu har Manden to Stader, han fik 121 K Honning sidste Sommer. — Vi ere ikke enige med Hr. H. N. Dooze, i Bladet Side 60, Nr. 4 denne Aargang, om at Høistadet er et slet Overvintrings-Stade. Der er mange af dem her i min Egn, og jeg ved ingen, der er død endnu, hvis de da har haft Forraad nok. Jeg og flere har da haft det i 5 Aar, og vi have ingen mistet.

Bi-Pest.

Da vi i de senere Aar hvert Foraar pleje at modtage en Del Forespørgsler angaaende ovennævnte Sygdom, skulle vi idag ganske kort fremstille det Standpunkt, hvortil man for Tiden er naaet med Hensyn til denne Sygdoms Behandling.

Bi-Pest synes heldigvis ikke at være meget udbredt her i Landet, skøndt der hvert Aar forekommer en Del spredte Tilfælde af den. Det betænkkelige ved Sagen er imidlertid, at den i visse Egne synes at have faaet Fodfæste, jaaledes at den næsten hvert Aar viser sig i de samme Egne om end hidtil ikke meget ødelæggende. Der er dog al Anledning til at være paa sin Post overfor dette farlige Døde, ikke at lade det uforstyrret brede sig, men anvende de Midler, som have vist sig virksomme imod det.

Kendemerker. Sygdommen bemærkes lettest paa den Tid, da Ingeleden hos sunde Stader udvides stærkt, medens Bimængden stadig tiltager (i April og Maj). Hos de hyge Familier tiltager Bimængden selvfølgelig ikke saa stærkt. Hvis altsaa en Familie staa stærkt tilbage i Udvikling i Sammenligning med andre Familier, bør dens Ingeletavler undersøges i mildt stille Vejr. Hvis den aabne Ingelet har en gulagtig Farve i Modsetning til den hvide Ingelet, der findes hos sunde Familier, da er det et temmelig sikkert Tegn paa Bi-Pest. Hvis man tillige finder den lukkede Ingelet i mange Celler med nedjunkne mørke gennembrudte Laag og stinkende som gammel Lim, da har Familien sikkert Bi-Pesten. — Familiens svage Udvikling kan jo hidrøre fra ganske andre Aarsager: en slet Dronning eller manglende Forraad. Man bør derfor først se ovennævnte Tegn, inden man anser Familien for smittet af Bi-Pest.

Behandling. De mange forskjellige Midler, som have været forsøgte med mere eller mindre Held imod Sygdommen, ere efterhaanden blevne indskrænkede til 2, der ere meget lette at anvende og ingenlunde dyre, nemlig Naphтол Beta og Naphталin: Naphтол Beta er et Pulver, som kan købes paa ethvert Apothek. Det koster i stor Vægt et Par Kroner pr. K , da det imidlertid skal anvendes i yderst smaa Mængder, tilraade vi at købe det nøjagtig afvejet paa Apotheket, da de fleste Biavlere ikke ere i Stand til at afveje saa smaa Mængder. Der bruges nemlig til hvert K Foderfirup kun 3 Gran Naphтол Beta; men 1 Gran er kun $\frac{1}{7630}$ af et engelsk K , som er lidt mindre end et dansk K . I vor almindelige Vægt saa vi altsaa, at der til hvert K Foderfirup skal tilfættes $\frac{3}{7}$ Ort eller $\frac{3}{70}$ Quint Naphтол Beta. Pulveret strøs paa Foderfiruppen og blandes omhyggelig dermed ved Omrøven.

Hvis Familien kun er svagt angreben, idet Sygdommen kun viser sig hos en Del af den aabne Ingelet, da tilraades Fodring

med Naphthol-Sirup og tillige Anbringelse paa Bunden af en lille Lærredsklud indeholdende et Par Kvint Naphthalin. Kluden maa dækkes med lidt bitet Jerntraadvist, da Bierne ellers jøndergnave den og smide Indholdet ud paa Flyvebrættet.

Er Familien derimod stærkt angrebet, baade den aabne og den lukkede Yngel, da borttages alle Yngeltavler for at brændes, og Familien overflyttes i en anden sund Bolig paa sunde Tavler. Der fødes den med Naphthol-Sirup og forsynes med Naphthalin paa Bunden. Bierne bør selvfølgelig ikke børstes eller ryfkes af de smittede Tavler lignede i det ny Stade men først ned i en Kube og fra denne, som lægges paa Siden, lader man Bierne selv løbe ind gennem Stadets Indgang. Det gamle smittede Stade med de deri tilbageblevne Tavler gennemvaskes omhyggelig 3 Gange med en Uges Mellemrum med almindeligt Karbolvand, hvorefter det udluftes.

Af de tidligere mest anvendte Midler imod Vi= Pest har Salicyl vist sig for svagt og Karbolsyre for vanskeligt at anvende. Det førstnævnte kunde kun hæmme, ikke helbrede Sygdommen. Det sidstnævnte kunde ved den ringeste Fejl i Anvendelsesmaaden let dræbe hele Bifamilien.

Derimod er Myresyre i den senere Tid anvendt med Held imod Vi= Pest: Man gyder 20 Kv. Myresyre i en tom Table ved at hælde Syren gennem en fin Tub fra $\frac{1}{2}$ Alens Højde ned over den fladtliggende Table. Naar de fleste Celler paa den ene Side ere fyldte, vendes Tabellen og fyldes paa lignende Maade paa den modsatte Side. Pladsen i Stedet indsnævres, saa at alle Tavler ere tæt belagte med Bier. Tabellen med Myresyre indhænges derpaa tæt op til den bagerste Table. Er Vejret varmt, skal da allerede efter 1 Uges Forløb Stanken forsvinde, og hvis der ikke er meget saa Bier, ville de i denne Tid have renset de smittede Celler. Kun sjældent er det nødvendigt at indhænge en ny Table med Myresyre. — Herfter Ondet i Omegnen, er det raadeligt i alle sunde Stader at indsætte en lille Flaske med Myresyre. I Flaskehalsen nedtrykkes en ganske løs Watprop.

Ved Fodring tilføjer man 1 Skjuld

Myresyre til hver Pot Foder. Syren jørdamper hurtig uden at indvirke paa Honningens Smag. — Syren faas paa Apotheket.

En Selvhuser.

Af E. L. Pratt (Gleanings).

Jeg hører til de Biavlere, der tro, at Biernes Sværmning vil komme under Bismesterens Kontrol ved et eller andet Redskab. Den værste Ulempe ved at drive Biavl i flere store Bigaarde, der er langt fjernede fra hverandre, er netop Vanskeligheden ved at kontrollere Sværmningen. Det har længe været min Overbevisning, at naar et stort Antal Familier holdes i Ud-Bigaarde, vil det være mere fordelagtigt at forene 3 stærke Familier i et Stade, der er forsynet med tilstrækkeligt Forraad, Plads og Luftfornylelse for saaledes at for-

mindste Arbejdet og indskrænke Sværmeferen til 3 Gange færre Stader i Stedet for at lade den raade i hele Bietet. Jeg vil dog ikke her forsøge at forklare en saadan Fremgangsmaade nærmere, men holde mig til oven-

staaende Tekst og vise Læseren, hvorledes jeg har kontrolleret Sværmningen i min egen og en anden Bigaard.

Siden 1889 har jeg gjort Forsøg med Selvhuserne, og jeg har endelig opfundet en Plan, som jeg tør sige vil lykkes hos enhver Biavlere. — Den store Vanskelighed ved alle Selvhuserne har været at holde Dronningen borte fra den Indgang, som Bierne have været vænne til at benytte. Dibberns Forbedring af Alley's Selvhuser (se S. 37) vil omtrent arbejde saaledes, som han angiver. Jeg har prøvet den og vilde ogsaa fremdeles have benyttet den, hvis jeg ikke havde fundet en bedre (sikrere).

Det er en alvorlig Ulempe at have eet Stade hvilende paa et andet, dertil kommer de ikke saa Redstaber, som ikke passe ligegodt til forskellige Stader i samme Bigaard, og Udgiften og Besværet med saa mange Dele.

Af Billedet (Fig. 22) vil man let se, hvorledes min Selvhuser er befæstet til et af Root's enkeltvæggede Bihuse. Det Stade,

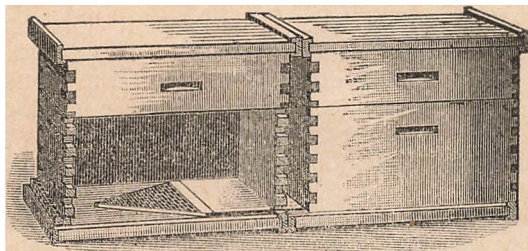

Fig. 22. Pratt's Selvhuser.

der skal optage Sværmen, er stillet foran Moderstaden. Enderne af de 2 Bundbrædder ere forbundne jaaledes, at de danne en forstet Gang fra det ene Stade til det andet. En lille Blok er lagt over det aabne Rum mellem de 2 Stader, saa at Bierne ikke kunne undslippe ad den Vej. Ved at dække dette Rum med Jærntvist vil Luftvekælen blive tilstrækkelig for den stærkeste Familie. Ved denne Ordning ere Bierne tvungne til at gaa og komme igennem det ny Stade. En trekantet Bisælde er nu anbragt paa Bundbrættet i det ny Stade med sin aabne Bund tæt op til Moderstadets Indgang. Denne Fælde er lavet af Dronningzink, men har i sin Spids en Abning, gennem hvilken Dronningen kan gaa ind i det ny Stade. Men Indgangen til det ny Stade er lukket med en Strimmel Dronningzink, jaaledes at Dronningen ikke kan forlade det ny Stade efter at have passeret Fælden.

Naar Sværmen kommer frem, jare Bierne hulter til hulter igennem Fælden og det ny Stade ud i Luften. Naar Dronningen mærker, at hun ikke kan slippe ud gennem Zinken ved Moderstadets Indgang (Bisælde), gaar den gennem Hullet i Fældens Spids op i det ny Stade, hvor den vil være fanget, da alle Indgange til dette Stade ere lukkede med Dronningzink. Saa snart Bierne have sløjet lidt i Kredse og jabne deres Dronning, ville de vende tilbage til det ny Stade, hvor de altsaa blive automatisk hufede sammen med deres Dronning. Nogle saa af de gamle Bier ville gaa tilbage til Moderstaden; men Hovedmassen af Sværmen ville blive hos Dronningen i det ny Stade. Hvis dette har været udført til Sværmens Modtagelse, vil den straks begynde at indrette sig i sit ny Hjem. Lader man nu dette Stade forblive i den Stilling 8—10 Dage, ville en Mængde unge Bier, der løbe ud fra Moderstaden, slutte sig til Sværmen. Hvis man har omflyttet Magasinerne fra Moderstaden til det ny Stade, vil der straks blive samlet megen Honning i dem. Bisableren har det nu i sin Magt at bestemme, om han vil have sit Stadeantal forøget eller ej; thi der er 13 Dage til ny Sværming, og derefter kan han bestemme Behandlingen af Familien. Ønsker han Formering, da jættes det ny Stade paa det gamle Plads, og dette gives en ny Plads, efter at man først har afstyret Bierne fra 1 eller 2 Tabler for at gøre Sværmen stærk nok til at samle Honning. Ønsker han derimod ikke Formering, vil det dog ikke stade at lade de 2 Stader forblive i deres Stilling i nogle saa Dage. Der-

efter kan han enten udføre alle Dronningceller eller stille Moderstaden ovenpaa det ny Stade med en Bisælde eller et Honningbræt imellem, eller lade Staderne blive staaende, indtil 1—2 Dage før de unge Dronninger løbe ud. Da kan han ryfse alle Bier af Moderstadets Tabler og derefter fordele disse Tabler hos andre Stader.

Selvhuseren behøver kun meget ringe Tilfyn. Jeg troer, at det anvendte Princip er det rigtige: at fængse Dronningen i det ny Stade og lade Bierne slutte sig til hende gennem den Indgang, de ere vant til. Det er et nyt Princip, og det kan ikke mislykkes, naar det anvendes rigtig.

Bortflyvende Sværme.

af Markus Hansen, Duegaard, Askislevby.

Hr. Redaktør! Vil De i deres meget ærede Blad, „Den danske Vi-Tidende“, give mig Plads for nedenstaaende:

Hvad er Grunden til at saa mange Biværme flyve bort? Bistnok i Meglen den, at Bierne forud har søgt dem en Bolig et eller andet Sted. Jær hynder de at søge Bivoliger, hvori Bierne ere uddøde om Vinteren eller om Foraaret. Det er meget urigtigt af vefkommende Ejere at lade faadanne Bihuse henstaa, saa at Fremmedes Bier kan saa Udgang til dem. Ikke de stomindre ster det ofte. Jeg vil gerne tro, at i mange Tilfælde er det mod bedre Vidende. Det hænder jo nemlig ofte, hvor Bierne skotte sig selv, at en Bisfamilie dør i April eller Mai Maaned og dog kan der alligevel umiddelbart derefter være en livlig Færdsel ved Boligens Indgang. Sagen er jo nemlig den, at først hjem søges et faadant uddødt Stade af Robbier og dernæst bliver det dagligt besøgt af Sporbier. Dette kan nok bebrage en mindre øvet Viskender jaaledes, at han antager Stadet for at være i Live. Men paa den anden Side kan et faadant dødt Bistade med Overlæg af Ejeren blive staaende som Middel til at indfange fremmede Biværme, thi Faktum er, at det i Løbet af Sommeren bliver befolket af en, ja sommetider to tilflyvende Sværme, og dette er derfor for mindre rettænkende Biejere en Fristelse til at lade det blive staaende. For en overfladisk Betragtning kan det maaste tilflyveladende tage sig ud som en uskyldig Maade at indfange Biværme paa, „som alligevel vil flyve bort“, men alle Viabkere vil vistnok være enige om, at det er en skammelig Maade at tilegne sig Bier paa. Disse

jaa Bemærkninger tillader jeg mig at fremkomme med til Overvejelse blandt Viablere i Anledning af det Forslag, der er indbragt i Folkethinget — og som jeg nu først er bleven bekendt med — indeholdende Tillæg til de gældende Lovbestemmelser om Bier. Jeg formener nemlig, at skal der lovgives om Bier, da maa der absolut tilføjes en Paragraf, hvori det forbydes at have uddøde Bistader staaende med aaben Indgang. Bevislig Overtrædelse heraf bør straffes med Bøder; ligesom naar Ejeren af en Bistværn følger denne til en anden Mand's Stade, der bevisligt er død, da bør han være berettiget til af Vedkommende at jordre sig Sværmens Værdi godtgjort.

* * *

Den Sag, som Forfatteren her berører, har tidligere flere Gange i de senere Aar været omtalt heri Bladet. Nogle have ønsket et Forbud imod henstaaende udbyggede ubeboede Stader. Vi kunne ikke slutte os hertil. Vi ville betragte et saadant Forbud som Indgreb i den personlige Frihed, fordi man kan benytte saadanne Stader som Vogtere for sine egne Bier. Nu sværme vore Bier aldrig: men den Gang vi for flere Aar siden havde sværmende Bier, sikrede vi os netop imod Sværmens Bortflyven paa den Maade. Siden vi begyndte dermed, mistede vi aldrig nogen Sværm. I mindst 10 Tilfælde indfangede vi paa denne lette Maade vore egne Sværme og i højt 2 Tilfælde var det fremmede Sværme. Den ene fandt vi Ejeren til og gav ham Erstatning. Den anden kom fra en Bifamilie i en hul Mur, til den krævedes ingen Ejendomsret. Endnu vedblive vi hvert Aar i Sværmetiden at opstille et saadant ubeboet Stade, der er forsynet med en Del udbyggede Tavler, for at sikre os imod, at en Sværm skulde flyde bort. Den bedste Sikring ligger dog i at hindre sine Bier i at sværme; men vi nære forøvrigt det sikre Haab, at Selvhusjeren vil blive udviklet til en saadan Fuldkommenhed, at Tab af Sværme ved Bortflyven vil blive en Sjældenhed og kun at tilskrive Viablers egen Forsømmelighed.

Red.

Et Stade ønskes.

af E. J. Baird (Gleaning.)

Jeg har lært Viabl af Deres (M. J. Root's) „ABC i Viabl“, og jeg er i Løbet af de sidste 2 Aar kommen jaa vidt, at jeg troer at kunne bedømme, at jeg vil kunne bevare Interessesen for den Gysfel.

Min Plan var fra Begyndelsen at arbejde med nogle jaa Bifamilier, indtil jeg blev jaa bekendt med mine Indlinges Levevis og Fordringer ved Dvelse og ved at læse Bøger og Blade, at jeg kunde danne mig en bestemt Mening om de Metoder og Redskaber, som de ledende Mænd i den amerikanske Viablerverden benyttede. Naar jeg da havde prøvet mine egne Svær og havde fundet det bedste Stade til Frembringelse af Tavlehonning i Delinger, vilde jeg udvide mit Bieri og arbejde baade for Fornøjelse, Fordel og Ophlysning. I Begyndelsen havde jeg en god Anvisning at gaa efter. Da jeg for 2 Aar siden havde læst ABC-Bogen, tænkte jeg, at jeg havde en god Kettejor, et godt Stade og en god Kamme. Men efter at jeg nu i 2 Aar har læst Gleanings, har jeg et halvt Dusin eller flere baade af Planer, Stader og Kammer, og er selvstændig i Vildrede med hvilke, der vil passe mig bedst. Enhver af dem kunde være god, naar der blot ikke var en anden, som i visse Retninger synes endnu bedre. Root og Cook, Heddon og Doolittle, Miller, Tinker og Hutchinson. „Hvor lykkelig vilde jeg være ved enhver af disse Talere, hvis blot de andre Talere ikke vare der.“

Jeg vil endelig have den bedste: men hvorledes skal jeg finde den eller blande dem sammen, jaa jeg faar den bedste Metode baade til Udbytte og Fornøjelse? Er det altid sandt, at mange Raadgivere hde Sikkerhed — ikke Forvirring?

Jeg faar undertiden den Tanke, at jeg maaske var bedre tjent med ikke helt at følge Vederne. Med mit lille Bieri paa 10—12 Familier kunde jeg maaske nok nøjes med „at behandle Kammer, ikke Stader“ (Heddon behandler ikke de enkelte Kammer, men hver Stage paa een Gang.) Ja, jeg er vis paa, at jeg helst vil se hver enkelt Kamme, begge Sider af den. Jeg er sikker paa, at det vil gavne mine Bier og forsøge deres Flid, at der vil blive mindre Spild og altsaa mere Fordel ved, at mit Dje trænger ind i enhver Krog af deres Hjem. Maaske behøver jeg ikke et Stade, som passer for en Dronningavlser, et ikkebeværmende Ud-Bieri-Stade, et Ud-flynger-, Tavlehonning-, Winter-, Foraars-, Sommer-, Kælber-, Halbtropist-, Snefogstade forenet. Nej jeg behøver kun et Stade med bevægelige Tavler og en stærk Bifamilie. Ligesom Dr. Miller „ved jeg det ikke rigtig.“ Jeg kan ikke følge med. De burde have lært mig noget i de 2 sidste Aar, som vilde sætte mig i Stand til at vælge; men da De ikke har gjort det, har jeg i Sinde at lade Dem vælge for

mig, og det vilde more mig og maaske andre ogsaa, hvis De kunde faa baade Heddon, Doolittle og Root til at besvare det samme Spørgsmaal, nemlig:

Derjom man skulde begynde og bevare i den Størrølse et Bier med 10 Bifamilier midt i N. Amerikas forenede Stater uden forud at have Penge staaende i Bier, Stader eller Redstaber og med det Formaal at frembringe Tavlehonning — hvilke Slags Bier, Stader, Rammer, Batter og Delinger vilde De da tilraade, og hvorfor netop disse?

Jeg behøver ikke at fortælle Dem, at naar her er 1 Biavler, som ejer 50 Stader, saa er her 20, der kun eje 3—10. Nogle ere ligegyldige, og det har ikke synderlig Betydning, hvilken Slags Stade de benytte. Andre ere omhyggelige, praktiske, ijarjommelige Mænd og Kvinder, der holde nogle faa Bifamilier, fordi de derved saa en behagelig Bestæftigelse, gode Fødemidler og gode Penge. Disse udgøre uden Tvivl Flertallet af Deres Læsere, og jeg ønsker et Stade til dem — saa vel som til mig selv, noget vi kunde holde fast ved i det mindste i 12 Aar.

Jeg synes godt om Doolittles Tilbageholdenhed i at tilraade ny Stader. Det er fornuftigt, og jeg nærmer mig efterhaanden til den Mening, at saadanne Forsøg, som hans, kun egne sig for de mest fremstredne Biavlere, medens de for den store Mængde af Biavlere kun vilde give Forføngelighed og Uergøelse. Er det ikke nok til at gøre en Begynder tosjet, at læse om den Leilighed, hvormed En behandler Hoffmans Ramme, og i samme Artikel, at man slet ikke behøver at behandle den, da det øvede Dre kan opdage Dronningløshed ved Biernes Summen og den øvede Haand bestemme Forraadets Mængde alene ved at løfte de enkelte Stager?

Jeg tror vistnok paa Fremstridt i enhver Næringsvej. Saadanne Forsøg maa gøres. Jeg er glad ved, at Redaktøren og Ejerne af store Bierier jaavel som mange oplyste og forstandige Mænd have studeret Bierne i lange Aarrækker. Meget Godt kan opnaas derved. Men naar blive Lederne mon enige om een bestemt Fremgangsmaade? Det bliver nok ikke i min Levetid. Derfor beder jeg Dem om at mønstre de forskellige Stadeformer og udvælge een til mig, som jeg blot kan benytte i de næste 5 Aar i mit lille Bier med 12 Familier uden at udsætte mig for, at en af de store Ledere skal hentyde til Bindebrønde, saajært det Stade omtales for ham.

Jeg har læst et Sted, at næsten enhver

Biavler paa et vist Punkt i sin Udvikling opfinder sig eget Stade. Er det et Under, da han før eller senere maa indse, at i den Henseende findes der ingen, som ikke have forudsattede Meninger, og at indenfor visse Grænser gør det ingen praktisk Forskel, hvilken Størrølse eller Stikfælde Stadet og Rammen har.

Som de vistnok kan forstaa, er jeg netop kommen til det Punkt, hvor jeg enten skal til selv at opfinde et Stade eller ogsaa maa søge at gætte, hvilken Slags jeg helst skal anskaffe.

Ekko fra Staderne.

Midtjølter, 14. April.

Bierne her i min Kreds have overvintret godt og ere nu kraftige til Juletiden.
L. Erikson.

Langskov, Randers, 21. April.

Her paa Sjænen hører det til Sjældenhed at høre nævne, at en Bifamilie er død, og det er kun sildige Sværme, som har haft for lidt Honning, der er gaaet tabt. Mine Bifamilier have alle overvintret meget heldigt, om det saa var nogle dødsdømte, jeg frelst i Efteraaret ved Udtromning. Skönt de vare Smaaafolk, jeg næppe ventede at kunne jøre Vinteren over, saa har de dog heldig overstaaet. Den første Halvdel af denne Maaned har skönt Nattefrost dog haft mildt Vejr til Udflugt, og nogle Bier har ogsaa hentet Blomsterstøv; men Naturen frembyder endnu kun lidt deraf, saa man har hjulpet derpaa ved Fodring med Mel. Vejret er nu koldere, saa der er ganske lidt Udflugt. Vinterforbruget af Honning har ikke været stort, og Honningen er ganske flydende. Saa hidtil er alt gaaet godt. Sagen vinder mere Fremgang, her er lavet et stort Antal Bihuse, og flere spørge endnu om, hvor de skal faa Huse samt Kunsttavler fra, saa Folk ere ikke bange for at gjøre Beføstning nu paa Biavlens Omraade. De takkes for Deres gode og utrættelige Arbejde for den gode Sags Fremme og hilses venligt fra
Jens Jensen.

Als, i April.

Endelig sit vi Ende paa den vedholdende Vinter, som strakte det sædvanlige Foraaræstersyn betydeligt ud over almindelig Tid, og da navnlig Renjelsesudflugterne. Har det i det hele taget ikke stadet Staderne med tilstrækkeligt Forraad, har det saa meget mere stadet dem med et lille Forraad, idet der navnlig her omkring er mistet ikke

jaa jaa, og da især Eftervæerne, som ikke have haft tilstrækkelig Bygning til at optage Efteraarsjodoret. Heldige Overvintringer ere dog ogsaa forekomne og det endda af en 3die Sværm paa 3 Normaltavler med Støtte af Honningtavler fra stærke Familier. Vinteren forvandlede sig dog hurtigt til dejligt sommervarmt Foraar med rigelig Afgang for Bierne til naturligt Pollen og en hel Del Markblomster, jaa Bierne yngle nu godt. Frugttræerne staa nu for Tiden jvulmende fulde af Blomsternopper, jaa der her synes at blive en god Arbejdsmarkt for vore Smaadrenner. C.

fra Kredsene.

Svendborg Amts BF. holdt Repræsentantmøde den 15. April i Svendborg. Kredsene Gro og Faaborg tiltræde ikke Amtsföreningen, da de ikke antage at have nogen Fordel derved. Regnskabet godkendtes, det viste en Formue paa 108 Kr. 3 Ø. Det vedtoges foruden det af Hovedföreningen forventede Beløb (20 Kr.), der fordeltes med 4 Kr. til hver Kreds, at give hver et Tilskud paa 3 Kr. til Dækning af Udgifter ved Biavlslærere. Det overlades de enkelte Kredse frit at vælge Biavlslærere. Der bevilgedes 2 Eksemplarer af „L. j. B.“ til hver Kreds; de eventuelle Modtageres Postadresse vil af Kredsföreningerne være at indsende til Hr. Erslev. Der diskuteredes om den projekterede Udstilling i Svendborg (der isjor opgaves til Fordel for Nyborgudstillingen). Det bestemtes at pleje Underhandling med det staaende Udstillings-Udvalg for Fyns Stift. Af det patriotiske Selskab er bevilget 50 Kr. (til Pramier), af Svendborg Amts landøkonomiske Selskab 30 Kr. Styrelsen: Kr. Pederjen, Tved, Jmd. og H. J. Hanjen, Osterhøisinge, Næstjmd., genvalgtes. Repræsentanterne til Centralmødet: Kr. Pederjen, H. J. Hanjen og Kaptajn Schroll, Lykkensjæde, genvalgtes.

Altskue BF. afholdt d. 3. April sin aarlige Generalforsamling i Ketting Kro, hvortil der var modt en talrig Forsamling. Vedtaget og forhandlet blev det af Bestyrelsen fastsatte Budget samt nogle flere vigtige og interessante Spørgsmaal. Navnlig gav Spørgsmaalet om Ansættelsen af Konjulerter Anledning til en meget livlig Diskussion, og det vedtoges at ansætte nogle jaadanne, som jaa underlagt hver sin Kreds, samt et mindre Bidrag fra Föreningens Kasse, foruden Bidraget, som vedkommende, der begærer hans Hjælp, har at betale for hvert behandlet Stade. Dette ansaas for at være en god Støtte for Begyndere, især

om Foraaret og Efteraaret, hvor der ofte trænges til et jagtlyndigt Tilsyn, og naar der tages Hensyn til den Villighed, som ethvert Stade kan behandles for, vil der ofte kunne vindes en Fordel, flere Gange det anvendte Beløb. Det var at ønske, om der kunde spores en gavnlig Virkning af Konjulerternes Virksomhed i det kommende Aar, til Glæde for dem selv og til Gavn for andre.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 58. Hvor bred bør en Bivej nøjagtig være? (E. H.) — S.: Almindelig angives $\frac{1}{4}$ " men vi foretrakke $\frac{3}{16}$ ".

Nr. 59. Naar man stiller Dverrum fra Underrum i et Erslevstade ved et Honningbræt, er det da foroven eller fornedet, man bør sørge for en fri Bivej? (E. H.) — S.: Helt baade foroven og fornedet; men i den Slags Stader pleje jo Magasinerne at være jaalebes byggede, at Rammerne ere loftede en Bivej over Magasinet's Underkant. I det Tilfælde kan man altsaa befæste Zinkpladen ovenpaa en Ramme, der er forarbejdet af $\frac{3}{16}$ " tykke Lister.

Nr. 60. Hvilken Afstand bør Ingelrammerne nøjagtig have? (E. H.) — S.: $1\frac{1}{2}$ " fra Midte til Midte. Hvis altsaa Tablebæreren er $\frac{7}{8}$ " bred, bliver den nøjagtige Afstand $1\frac{1}{2}$ ".

Nr. 61. Hvor snart kan jeg overslytte mine Bier fra et gammelt Lavstade med 9×10 " Rammer til et Erslevstade? (V.) — S.: Paa den første rigtig milde Dag med stille Vejr. Blæser det, da er det sikrest at flytte baade det gamle og det ny Stade ind i et Værelse og straks anbringe en tom Kube paa det gamle Plads. I Værelset udtages Ingeltavlerne een for een, Bierne hørfstes af ned i det ny Stade, Tavlen tilskreres og fastbindes med almindelig Jerntækketraad i den ny Ramme, hænges derpaa ned i det ny Stade. Saaledes behandles alle Tavlerne i det gamle Stade undtagen de fletteste tomme Tavler, der bør kasseres. Derpaa flyttes det ny Stade ud paa Kubens Plads. De Bier, der have samlet sig i Kuben, rystes ned over Tablebærerne i det ny Stade, Voksbug og Tæpperamme lægges paa, og derefter lukkes Stadet. 3 Dage derefter ville Tavlerne være fastbyggede til Rammelisterne. Tækketraadene kunne da aftages. Arbejdet udføres ved Middagstid.

Nr. 62. Naar forholdsviis jaa Arbejdere i et Stade hjembære Pollen, er dette da Tegn paa Dronningens Ufrugt-

barhed eller høje Alder? Hjembringe dronningløse Bier Pollen? (P. F.) — S.: Et ringe Pollentræk ved et enkelt Stade kan være Tegn paa Fejl hos Dronningen; men det kan ogsaa hidrøre fra andre Aarsager, f. Eks. for foldt Yngelleje eller for ringe Forraad. Dronningløse Bier hjembære ofte Pollen, men kun lidt, saalænge de ikke have eglæggende Arbejdere. Saa de først faa danne, kunne de være temmelig ivrige til at hjembære Pollen.

Nr. 63. Er Najalin stadeligt at indlægge i et Stade, hvori der har været Møl, og hvori en Bifamilie skal overflyttes? (P. F.) — S.: Nej.

Nr. 64. Kan der ikke staves bedre Dronninggitter end det, som for et Par Aar siden kunde købes heri Landet under Navnet „engelsk Dronninggitter“? Det hlyttes mig nemlig, at det baade havde en ru Overflade og meget ru Kanter, som næppe kunde være behagelige for Bieene. (S. M.) — S.: Det smukkeste og bedste Dronninggitter, som nu findes, er det, som fabrikeres af Amerikaneren Dr. Zinker (se Fig. 23). Det er aldeles glat og frit for ru Kanter, tillige ere Hullerne tættere paa hverandre end i de ældre Gitter. Endvidere fremstiller Strigerev Hannemann Gitter, der ere ligesaa jævne og fri for ru Kanter, men Hullerne ere knapt saa tæt samlede. Disse 2 Slags Gitter ere imidlertid lidt dyrere end de engelske.

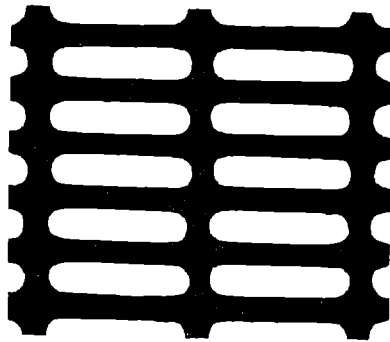

Fig. 23. Zinkers Gitter.

Et og Andet.

Voksrensning. Svensk Bitidning giver følgende Anvisning, som vi jærlig med Henhyn til større Voksmængder ganske kunne tiltræde: Ved ingen Slags Rensning faas Vokset bedre end ved Solvoks-Smelteren; men det er kun saa, som benytte den. Man er derfor henvist til den almindelige Fremgangsmaade, at jønderbryde det til Smeltning bestemte Voks i en stor Kedel med meget Vand i Forhold til den Voksmængde, som skal smeltes, for at Urenhederne under Omrøringen maa have tilstrækkelig Plads til at falde ned til Kedlens Bund. Opvarmningen maa aldrig naa Kogepunktet. Vi kunne ikke bestemme den Varmegrad, hvortil Vokset bør ophebes (vi antage 65—70° R.), men sikkert er det, at man under ingen Omstændigheder maa

lade det jydde og boble, deraf tager det Stade. Naar nu alt er jønderdelt eller flydende, løstes Kedlen af Ilden og tildækkes omhyggeligt baade ovenpaa og paa Siderne, for at Afkølingen kan foregaa langsomt. Kedlen bør foroven være videre end forneden, saa at Vokset, naar det næste Dag er stivnet, let kan optages. Naar Vandmængden har været tilstrækkelig, og man jævnlig har omrørt den under Opvarmningen, vil Vokset blive saa rent, at man ikke behøver at strabe Underfiden af Voksfagen. Hvis man ved Vokstiltvirkning nødes til at anvende stort eller slet renset Voks, kan dette forbedres betydeligt, naar man ved Smeltningen tilblander noget Honning.

Bilusen. I August 1891 opdagede Bieavlere N. E. Kristensen i Himmeløvd pr. Roskilde, at Bieene i et af hans Stader vare besøgte med Bilus; der var saa mange, at omtrent hver tiende Bi bar 1 a 3 Lus. Det var et mindre viserløst Folk, som blev forenet med et andet, efter at være renset for Lusen. Det er første Gang, at dette Insekt er iagttaget heri Landet, og et stort, værdifuldt Materiale deraf blev derfor af Hr. Kristensen indsendt til det zoologiske Museum i Kjøbenhavn. Der fandtes intet Hundfald i Staden, saa at Bilusens Pupper ikke erhvervedes ved denne Lejlighed.

Den i „T. f. B.“ 1891, Side 205 om-

talte Bog-Skorpion (Cheliser granulatus) forekommer ogsaa her i Landet, hyppigst i gamle Huse i Kjøbenhavn, en enkelt Gang fundet i 4 Eksemplarer i en Bifube. Den æder Midder og bløde Smaaainsekter og kan vel ogsaa fortære en nysubklækket Bilus, men at betegne den som „Bilusens Fjende“, turde være mindre korrekt, da det er en ren Tilfældighed, om den tager Ophold i et Bistade, og om saa ster, ikke vilde kunne formindste Bilusens Antal i Staden i nogen jøtelig Grad.

Kunstaavler med høje Celler. En Lærer Cith i Württemberg tilbyder Kunsttaavler, der paa Grund af de høje Cellevægge ere c. 1/2" tykke. Cellebundene ere tynde men Cellevæggene tykke, og derfor bliver Brien, naagtet den efter Vægt er omtrent den samme som for almindelige Kunsttaavler, efter Glædeindhold dobbelt saa høj som den, vi nu give for gode Jugeltaavler. (Elsafs L. B. 3.)

Gaonlige Vink.

Vejret (23. April) har i de to sidste Uger været endnu foldere end i de nærmest foregaaende, i enkelte Nætter med indtil 4° Frost, om Dagen med 4—6° Varme. Under disse Forhold har Pollentræffet været meget ringe, fordi Plantevæksten udvikles saa langsomt. Derimod have Bierne været i Stand til næsten hver Dag at hente Vand. Derfor har Vandfodring i denne Tid ikke været nødvendig.

Vakning. Da Tiden for det egentlige Foraarstræk nu er nær forhaanden, bør man sjerne enhver Hindring, der kan hæmme Ingefredens Udvikling. Derfor bør man nu med Omhu pakke Staderne jaaledes, at Bierne kunne færdes i deres Boliger, uden at den frembragte Varme tabes gennem Røtter og Sprækker. Det er især ovenover Biernes Sæde, at saadanne Urettheder let forekomme.

Fodring. Hvis en Bifamilie savner Forraad, eller hvis man allerede har begyndt at jodre den, da bør Fodringen fortsættes, indtil Naturen frembyder rigelig Nektar. Fra flere Sider have vi modtaget Forespørgsler, om man ikke bør jodre, ja længe Bierne ville tage Foderet. Herfor kan man bestemt svare Nej. En stærk Familie med en god Dronning vil nemlig vedblive at hente Foderet uden Grænse, ja længe den kun har Plads til det. Hvis man paa denne Tid jodrer, kommer det netop an paa ikke at indskrænke Dronningens Ingeplads, da dette kan i høj Grad hæmme Ingefredens Udvikling. Derfor bør Fodringen foregaa langsomt med højst 10—20 Kvint i Døgnet efter Familiens Syrte. Man bør derfor regulere Fodringen med f. Eks. 2—3 Huller aabne i „den indkomne Fodrer“ eller tilsvarende Abning i en regulerende Foderplade.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør man være varsom med, ja længe Nætterne ere kolde. Saa snart Vejret bliver mildere, kan man udvide Pladsen med 1—2 udbyggede Tavler, naar den bageste Tavle viser sig halvt dækket af Bier i Flyvetiden. Der er nemlig i den henjærende stor Forskel paa, om man tilser Staden om Middagen eller om Aftenen. Medens den bageste Tavle om Middagen viser sig blottet for Bier, vil den ofte om Aftenen være helt dækket af de hjemvendte Bier. Hvis man ikke onsker Svermning, kommer det an paa altid at udvide Pladsen itide. Har man ikke tomme udbyggede Tavler, da kan man indhænge en fl. Kunsttafle ad Gangen, denne bør da ikke anbringes bagest men i det mindste indenfor 1 af de befattede Tavler, for at den under Udbygningen kan blive bedækket med Bier paa begge Sider. Indtil Vejret bliver rigtig varmt, saa at Biernes naturlige Byggekjæft er vaak, ere dog de udbyggede Tavler at foretrække ved Pladsens Udvidelse.

Udbygning. I alle Egne, der savne Eftertræk, anse vi Midten af Maj for den bedste Tid til Anbringelse af Klubetafler til Udbygning. Har man Stader med et stort Overrum, i hvilket Kluben staar godt beskyttet, kan Anbringelsen vistnok ske langt tidligere; men de fleste af de hos os benyttede Stader have ikke saadanne Overrum, og derfor bør man i saadanne Stader vente til den mildere Vars-tid. Anbringelsen bør ske paa en stille Dag, og man bør ikke være for især med Klubens Bestyrelse. Jo mere man støver af, des hurtigere ville Bierne være tvungne til at bygge. Støver man et Par Stumper Ingeftavle af, da kunne de anbringes i en Kasse i Staden nedenunder. Derved sikrer man sig netop, at Dronningen gaar ned i Staden for naan at besætte de udløbne Celler. — I Egne, der have godt Eftertræk, kan Udbygningen udføres

lige til den anden Halvdel af Juni; men det vil dog være fordelagtigt at lade den begynde tidligere.

Mangel paa Forraad kan meget godt indtræffe, efter at Frukttræerne have begyndt at blomstre, nemlig under vedholdende Kulde, Blæst eller Regn. Under saadanne Forhold bør derfor den dygtige Biavler ikke lade Bierne støtte sig selv. Bifamiliens Udvikling og Udbytte denne Sommer afhænger netop af, at den i de først kommende 3 Uger hverten savne Forraad eller en dygtig Dronning.

Dronningløshed kan undertiden indtræffe paa denne Vars-tid hos stærke Familier, idet Dronningen ved et Uheld kan gaa tilgrunde. Da man allerede om 3 Uger kan vente at se flyvende Droner, vil denne Fejl kunne rettes, hvis man kan faa Bierne til at opføre Dronningceller paa en Stump Ingeftavle med ung aaben (helt ny) udklækket af Egget, saa at Larve og Foder kun skulle bunden i Cellen) Inge fra et andet godt Stade. Den 10. Dag derefter udføres alle de opførte Dronningceller, der jo ere lette at finde paa den indhængte Tavlestump, og man giver Staden ny ung aaben Inge. Til den Tid dette andet Sæt Celler ville være udklækkede, vil man kunne vente at se Droner flyvende, og om det end skulle vare 1 Uge længere, vil dog den unge Dronning kunne blive befrugtet. — Hvis det dronningløse Stade derimod er svagt, bør det hellere forenes med et godt Stade (se S. 14.).

Udbyggede Tavler, der senere skulle indhænges til Bierne, bør nu henstilles mindst 8 Dage paa et varmt Sted (ved en Oven) og hver Dag undersøges, om der skulle vise sig Spind i nogle af Cellerne. Saa snart saadant viser sig, udtages Spindet med en kroget Naal, og Tabellen hviles ved Hjælp af en Høglæse eller Krogpuster, i hvis Rør er indlagt Klude dyppet i Spiritus og Svovlbomme.

Vodret Bygning i de ny Tavler sikrer man sig ved at opstille Staderne nøjagtig vandret paa den Led, der gaar paatvers af Kammerne.

Brevkasse.

Kredsformænd i DBE. Tillæg. Midtjællands BF.: Gaardejer Conrad Pedersen, Brangstrup; Sadelmager H. Lønberg, Ringsted. — Vejle A. BF.: Otto Arvad Jensen, Høllandsbæk, Vejle. — Aljste BF.: Gdejer Hans Nissen, Bibi, Stovby; Gdejer Hans Smidemand, Stolbro, Augustenborg; Gdejer B. Espensen, Doffelgaard, Landsfil.

Tidskriftet. Endnu haves Dplag af alle de udfomne Numre af denne Afgang, jaavel til ny Holdere som til Erstatning af manglende Numre.

Bog anmeldelse.

Om Gedehold i Danmark af B. A. Duurloo og A. P. Larsen, er Titlen paa en god lille Anvisning for Smaakaarsfolk til Gedens Røgt. Den sidstnævnte af Forfatterne, Gartner Larsen, Billesborg, er Jærmand for Wallo Stifts Gedevæverforening og er vistnok mange af vore Læsere bekendt som en øvet og anset Biavler. Egejom Biavlen jærlig egner sig for Smaakaarsfolk, der i deres Fritid kunne hysle med de derved nødvendige Arbejder, jaaledes vil ogsaa 1 eller 2 Geders Pasning meget vel kunne udføres hos mange Landarbejder-Familier, for hvilke Gedens Røgt kan være et uvurderligt Gode. Bogen er afjattet i en saadan Form, at den egner sig særkæffelig til Bedstede for vore Husmænd. Vi tvivle

ikke om, at den vil friste megen Gavn og bidrage til en mere udbredt Anvendelse af den nøjsomme Gød i en Mængde fattige Hjem, som derved kunne fornyes med et sundt og værdifuldt Næringsmiddel.

Kundgørelser.

Mine **Kunsttavler** af garanteret rent Bivoks anbefales de ærede Forbrugere. Det bemærkes, at paa Grund af de stigende Vokspriser er Prisen forhøjet. Mit Lager af Stader, Udslyngere, Dronninggittere, Vokstast samt andre Redskaber bringes i velvillig Erindring. **S. A. Madsen**, Broager.

Margang 1891 af „Tidskrift for Bivavl“ onskes til Køb. Prisen bedes opgivet til **Ersted**.

Et Parti hvid og gul **Honning** staar til Salg hos **N. Sørensen**, Rorup, Vejre.

Endel stærkt befolkede og nogle tomme

Højstader,

alle af Her. Bederjens Fabrikat, ere formedelt Bortflytning til Salg hos Stationsforstander **Rambusch**, Frederiksø. Havn.

Sammeledes sælges forskellige Bivavlsredskaber, isaaom Udslyngningsmaskiner, Voksmeltere etc.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes. **N. S. Kristensen**, Himmelø, Roskilde.

Min prisbelønne

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere jaas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Ublandet mod Efterkrav.

„Danske Landhøns“.

Rugeæg af nævnte Race, der er tilsendt mange 1ste Præmier, og i økonomisk Henseende staar langt over andre Høns, jaas hos **Lærer N. Jensen**, **Badster** pr. Flaenstjold a 15 Ø. pr. Stk.

En Anvisning til praktisk Hønsavl medfølger gratis.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Eoreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad, udmærkede Skælleknive, Tavlespører, Bipiber og Røgpustere haves altid.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. En Maskine, der fabrikterer Tavler med stærkeste Mønstre, anskaffes til Gavn og Glæde for Bivavlerne.

Ordre udbedes snarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Solstebro, Januar 1892. **N. S. Vorbeck**.

Prima gult Bivoks

uden Fod leveres i større Partier til billigste Notering. **Julius Vemos**, Sveudborg.

Sølvmedalje
og **allerhøjeste Præmie**

Nyborg 1891.

Mine nu over hele Riget anerkjendte bedste og deri billigste **Honningudslyngere** fabrikeres af mig i 2 Størrelser, 22^a Tvermaal 25 Kr. og 18^a Tvermaal 21 Kr. **C. C. Danielsen**, Holstebro.

Bistader

i stort Dplag, samt Materiale dertil, helt færdigt i Samling. **Henriksen Madsen**, Stern ny Sødværk.

Kunsttavler

af garanteret rent ublandet Bivoks anbefales til billigste Dagspris.

Ved Fabrikationen benyttes kun nyeste og bedste Maskiner samt Ima damprenset Voks.

Kompositions-Tavler fabrikeres ikke.

N. Fr. Larsen, Hyllede pr. Rønede.

Ægte Bivokstavler

jaas fremdeles i Mar hos „Linna Sogns Bivavlsforening“. Godt Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr. Ø. Ordres indgives til **O. Rasmussen**, Linna, Løven St.

Atter i Aar anbefales d'Hrr. Bivavlere vore 2 Gange præmierede

ægte Bivokstavler.

Ligeledes modtages kun ægte Bivoks til Forarbejdning og Bytning hos Husmand **Lars Henningsen**, Svanninge Mark, og Snedker **H. R. Pedersen**, Svanninge, Faaborg.

Svanninge, i Marts 1892.

Chr. Riegels i Viborg, Fabrik af kunstige Bivokstavler.

Bivavlere og Bivavlerforeningens Opmærksomhed henledes paa, at jeg fabrikterer Vokstavler af garanteret uforfalsket ren Voks, til yderst billige Priser, og sender paa Forlangende Prober og Prøvetant gratis og frakto. Jeg har anstillet en virkelig første Klasse's Tavlemølle og renser af Voks ved Damp, saa jeg kan levere Tavler, som staa paa Højde med det bedste, der tilbydes.

Voks modtages til Forarbejdning eller Ombytning med Tavler samt købes til højeste Pris. Stort Udvalg i Bivavlsredskaber, Honningglas m. m. fra

Chr. Riegels
Jernframforretning, Viborg.

En saa god som ny **Valsemaskine** med alt Tilbehør til Bitavler samt 10 Stk. befolkede Biboliger (Kasser) er billig til Salg hos undertegnede.

Slagter **J. H. Sundbøll** i Jels.

Kunsttavler

af eget Fabrikat leveres efter Maal i alle Størrelser. Voks modtages til Forarbejdning. Voks købes. Urmager **J. Olsen**, Græsted.

Kunsttavler Jaas hos Sueder **N. Larsen**, Neshøj.

Suppe med 2 Glas til Underføjelje af Bier	1,75
Bisafde	0,40
Drømning-Cellebestyrtter.	0,20
Jaas hos	Græsted.

Kunsttavler

af fortrinlig Fabrikat Jaas atter i Aar til billigste Pris hos Sueder **J. C. Olsen**, Hvitested pr. Selvested. Voks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks findes.

Honning

saabel i meget store som i mindre Partier er tilsalg hos **N. E. Kristensen**, Himmelo, Roskilde.

Prisliste fra

Chr. Riegels i Viborg.

Røgblæser med Brugsanvisning . . .	1 Kr. 50 D.
Bibbe, almindelig	2 — 25 —
Do., prima	2 — 75 —
Bibehætte	" — 25 —
Drømning-Gitter pr.	" — 75 —
Spatel	1 — 25 —
Strælekniv (Woods Model)	" — 85 —
do. do. prima	1 — 20 —
Tavlespore	" — 50 —
Hundrenser	" — 50 —
Kniv til Brug i Trugstader	" — 50 —
Tænger til Højstader	" — 85 —
Bjeler	" — 85 —
Fuldskommen Jodrer med væjrluttende Strælaag	" — 75 —
Loddekaude med Spiritapparat	" — 50 —
do. dobbelt med dobbelt Ind	" — 75 —
Zink Nr. 8 i Plader, 32 Ore \mathbb{E} , mindre 35 Ore \mathbb{E}	
Fortinnet Tavletraad \mathbb{E} 60 Ore, $\frac{1}{4}$ \mathbb{E} 20 Ore	
Kasse til Indfangning og Transport af Bispærme efter Ramme-maal	3 — " —
Udvalg af Revjurer findes efter Dufte til Bivoksmøder.	

Mit Fabrikat af bedste Sort

Bivokstavler (98 $\frac{0}{10}$ rensel Bivoks).
Kunsttavler (som hidtil leveret)

Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksberg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besorgelse.

R Schmidt.

Nylandsvej 4. Kjøbenhavn F.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks leveres som tidligere af mit bekendte gode Fabrikat til Dagens billigste Priser.

Voks forarbejdes indtil 10 \mathbb{E} for 35 Ore pr. \mathbb{E} , større Partier 30 Ore pr. \mathbb{E} .

Gl. Sole pr. Hedensted, i Februar 1892.

J. Andersen.

Røgpustere.

De bedste eksisterende Røgpustere anbefales a Kr. 2,25 og 2,50 for Stkt., naar flere Stk. tages Rabat, samt **Tavletraad** i Stkr. a 25, 35 og 50 \mathbb{E} .
N. Fr. Larsen, Hyllede pr. Rønnede.

Gult Bivoks,

garanteret rent og frit for Jod, leveres i større Kvanta billigt.

Odense, d 23. Febr. 1892.

Gustav Lohe.

Bivokstavler og Kløver.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine premieerede **Biboliger**, **Slyngemaskiner**, **Kunsttavler** (garanteres af ægte Bivoks), Røgblæsere, Bipiber, Skralleknive, Tavlesporer og Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(tilfærdigt flere Jortpremier og Medaljer) Jaas hos **S. Rasmussen & Co.**, Græboenget pr. Svendborg. 1 til 5 \mathbb{E} 190 \mathbb{D} , 5 til 10 \mathbb{E} 180 \mathbb{D} , over 10 \mathbb{E} 170 \mathbb{D} . pr. \mathbb{E} . Rent Bivoks tages i Bytte for 30 a 35 \mathbb{D} . pr. \mathbb{E} .

Frø

af Kløver og Græssorter, Rodfrugt, Have- og Blomsterfrø kan erholdes i bedste Kvalitet, saavel som Frugttræer, Frugtbuske, Sirtreer og Sirtbuske, Høgsplanter og andet til Frøhandel og Planteskole henholdende, 10 Sorter Frø af Biplanter for 80 Ore samt forskellige Biplanter til billige Priser hos

Frantz Wendt,

St. Jørgensbjerg, Roskilde.

Hos **N. Jacobsen**, Lindfar ved Odde, Jaas følgende Slags Kunsttavler:

Ngeltavler med stærke Celleranter, **Dronetavler** og **ensidede Tavler** i alle Størrelser samt tynde **Delingslavler**.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste premieerede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891)

anbefales til billigste Priser. — Voks modtages som sædvanligt til Fabrikation, helst inden 1. April.

Kompositions-Kunsttavler

(forbedrede siden i Fjor) anbefales ogsaa til billigste Priser.

Lindfar ved Odde, Januar 1892.

N. Jacobsen.

Kunsttavler

haves atter i Aar af **ægte Bivoks**. Voks tages i Bytte a 35 \mathbb{D} . pr. \mathbb{E} .

S. P. Vef,

Langevej pr. Brorup.

Fortrinlige Kunsttavler

Jaas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der for send kun Tavler af **godt Bivoks**, da jeg ligesom hid ikke vil indlade mig paa Indblanding af fre mede Stoffer.

Systofte, Nykjøbing F.

Bojsen.

Erslevs Prisliste, se S. 36.

Spatelev, 1 $\frac{1}{2}$ " brede, til Benyttelse ved Biers Behandling, kunne nu faas a 1,50 D. hos **Ersløv**.

Hos **Jacob Ersløv** og i enhver Voglade faas **Blomster-Kalender for Biavlere** af Hans Ersløv, Pris 40 D., indeholder Oplysninger om alle værdifulde Biplanter. Faas hos **Ersløv**, Kalundborg, ved Indsendelse af 44 D. i Frimærker.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Ersløv,
2det forøgede Uplag, Pris 50 D.,
er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 D. i Frimrk. til **Ersløv** i Kalundborg.

Forenings-Meddelelser.

Til Kredsformændene!

Da jeg ifølge Meddelelse fra DBF. skal afholde Møder — i Foraaret — i følgende Kredse: Haderslev, Nordflesbovig, Maastrup, Gram, Als, Broager, Viborg Amt, Tapdrup, Møriager, Randers, Slangerup, Kellersup, anmodes de andre Kredse der skulde ønske Møder afholdt af mig — ikke for DBF.'s Regning — at meddele mig det, at jeg kan faa min Rejse ordnet paa billigste Maade.

Dalnuhus pr. Charlottenlund.

Venligst

Karen Demant.

Møde i Randers. Samtlige Biavlerforeninger i Randers Amt indbydes herved til Møde i Randers Høstfostehjem Torsdagen den 7de Maj kl. 12 for at drøfte Betingelser for en Sammenlutning og eventuelt faa valgt en Bestyrelse samt Formand for hele Amtet. Kredsene anmodes hver især om at sende en Repræsentant til nævnte Tid og Sted. Langskro, den 21de April 1892.

Jens Jensen.

Medlemmerne af **den allsiste BF.** som ønske Konsulenternes Hjælp ved Biavlten kunne henvende sig for Landslet og Lysabild Sogne til Skrådermester Hans Brandt, Landjelle, for Horup Sogn til Mads Madjen, Mindebjerg, for Sønderborg, Ulkebol, Ketting, Notmark og Alderhølle Sogne til N. Andresen, Døbak pr. Augustenborg, for Nordborg, Døbol og Hagenbjerg til Christen Hansen (Beck) Latensbo, for de øvrige Sogne i Nørreherred til Bøddermester Hans Peteren, Guderup.

Vesterhænge og Omegn's BF. holder Møde hos Underreguede Søndagen den 22. Maj Eft. Kl. 2. Behandling af Bier finder Sted, hvis Vejret tillader det. Sommermøderne bestemmes m. m. Hans Jørgen Hansen.

Biavlsnøde i **Holsted Kreds** hvs Julius Larsen Søndag den 29. Maj Kl. 2.

Hagen Madjen.

Søndag den 8. Maj holder **Svendborg og Omegn's** Biavlerkreds Møde hos Chr. Pedersen, Tved, Kl. 1. Der vil blive borteget til ubemlede Biavlere 2 Eksemplarer af Tidsskriftet, Forevisning af Medstaber samt Diskussion, m. v.

Jens Dreier.

Maastrup Kreds i Ribe Amt's BF. afholder Bimøde hos undertegnede den 8. Maj Efterm. Kl. 2 i Bolding. Behandling af Bier finder Sted, hvis Vejret tillader det. Biavlskræver Grønning holder Foredrag. Alle Bivener ere velkomne. Søren Chr. Madjen.

Soro Amt's BF. lader afholde følgende Møder: Hos Partikulær Jørgen Albrechtsen, Lynge pr. Soro, Søndagen d. 8. Maj Eftm. Kl. 4, hos Gmd. Lars Hansen, Bindstrup pr. Jøgle-

bjerg, Fredagen d. 13. Efterm. Kl. 4, hos Gmd. Anders Larsen eller Chr. Pedersen, Bønslev pr. Rude, Søndagen d. 15de Efterm. Kl. 4 og i Borslunde Stole afholdes Biavtermøde og Generalforsamling Søndagen d. 22. Efterm. Kl. 3. Ved disse Møder undervises i praktisk og teoretisk Biavl af Kristensen, Himmelov, eller undertegnede. Bøeslunde, d. 25. April 1892.

P. S. Poulsin.

Biavlsudstillingen i **Sobro og Omegn's BF.** afholdes Fredagen den 17. Juni d. A. og omfatter alle de Produkter og Medstaber som henhøre under Biavlten, deriblandt Vine og Liforer, som ere fabrikerede af Honning, samt befolkede og ubefolkede Bihuse; Ret til at udstille har alle Biavlere og Fabrikanter af Biavlsprodukter og Medstaber, men dog bemærkes, at de, som ikke er Medlemmer af Kredsen, her kun kan østke Medalje og Diplomer, da Framierne ere forbeholdt Kredsens Medlemmer. De Genstande, som ønskes udstillet, vil være at modtage paa Hobro Jærnbancestation og ved Havnen, saarvent Udstillerne ikke selv levere Væerne paa Bladsen; Tiden for Modtagelsen her vil nærmere blive bekendtgjort i Tidsskriftet af 1. Juni. M. P. Knudsen, Sekretær.

Ribe Amt's BF.'s Udstilling i Høstet er foreløbig bestemt til 11. Septemver. Ordningen af Biavlskrævervirksomheden er overdraget Hr. Grønning, Vejrup pr. Bramminge St. — Enhver Henvendelse angaaende Udstillingen adresseres til Udstillingskommiteen i Høstet.

P. B. B.

K. Gjording.

Holbæk Amt's BF. Biavlskræver Grønning vil om kort Tid afholde 4 Biavlermøder i Holbæk Amt. De Kredse, der maatte ønske 1 af disse Møder, anmodes om at henvende sig derom inden d. 10. Maj til Ersløv.

Italienfse Dronninger ville som sædvanlig blive indforskrevne ogsaa iaar ved undertegnede, men helst ikke for d. 5. Juli, da Prisen til den Tid formentlig kun vil blive c. 5 Kr. pr. Stk. Dronningerne kunne da ventes her omtrent d. 20. Juli. Ersløv.

Indhold af dette Numer.

Allsiste BF.	103
Bierens Forædling	93
Bilufen	104
Bi Pej	98
Bivej	103
Boganneldelse	105
Bogskorpionen	101
Bortflyvende Sværme, af Markus Hansen	100
Dronningavl, af G. M. Doolittle	95
Dronning-Gitter	104
Dronningstifte	95
Døde Bier m. m., af Brandt	97
Ekko, af L. Grifsen, Jens Jensen og E.	102
Gavnlig Vint	105
Kredsformænd	105
Kunstbærme	94
Kunsttabler	104
Raftalin	104
Oversigtning af Bier	103
Pollentræk	103
Selvhufer, en, af E. L. Pratt	99
Svendborg Amt's BF.	103
Tablernes Afstand	103
Voksrensning	104
Erstes et Stede, af E. J. Baird	101

Bladet koster for hele Aaret 2 Ar., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Aabningsreiser optages for 20 Ere pr. Petit-Stule 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de stiftes Indrykke.

Kunst-Sværme.

Efterat Artiklen S. 93 om „Biernes Forædling“ var trykt, ere vi bleve opmærksomme paa et senere Forsøg af Doolittle, hvorved en Ændring af den angivne Plan for Dannelsen af Kunstsværme maaske kan være ønskelig. Dette Forsøg var en Anvendelse af den beskrevne Plan meget tidligt paa Sommeren, medens hans ældre Forsøg havde været foretagne under Lindens Blomstring. Paa den Tid plejer han at indskrænke Ingefreden i Underrummet, og han anbragte da Magasinet i Overrummet ikke over Ingefreden men over et tomt Rum eller et Indstud. Om Forommeren lader han derimod Ingefreden udvides saa stærkt som muligt, og det viste sig da, naar han anvendte den nævnte Plan med at aale Dronninger i Overrummet, at den unge Dronning, naar den var nogle saa Dage gammel, blev daarligt behandlet af Arbejderne i Overrummet og tilsidst dræbt. Karjagen hertil viste sig at være denne, at de 2 Dronninger, som kun vare adskilte ved Gitteret, kom i altfor nær Berøring med hinanden. De kunde jo stikke Hovederne gennem Hullerne i Gitteret og berøre hinanden med Følehornene. Deres Skinjyge meddelte sig da til Arbejderne, og Følgen deraf blev den ene Dronnings Odelæggelse. For at raade Bod paa denne Fejl indskrænkede han den Del af Magasinet, som

indeholdt 1—2 Ingektavler, ved et Gitterindstud til 4—5 Tavler, endvidere gav han Honningbrættet en fri Bivej ovenover Gitteret ved at anvende $\frac{1}{4}$ " tykke Lister, paa hvis Underside Gitteret var befæstet, og endelig befæstede han ovenpaa disse Lister en Strimmel bitæt Jærntraadtvist, der var bred nok til at dække Bunden af den Afdeling af Magasinet, i hvilken den unge Dronning befandt sig. De 2 Dronninger bleve jaaledes adskilte ved et Mellemrum af en Bivej. Efter at denne Ændring var foretaget, lykkedes Forsøgene ligesaa godt som tidligere.

Herefter maa det altjaa tilraades dem, der agte at danne Kunstsværme efter Doolittles Plan, at hindre Dronningerne i at komme i umiddelbar Berøring med hverandre paa en af de ovennævnte 2 Maader, nemlig enten ved at holde de unge Dronninger i Rum, der ikke ligge over Ingefreden, eller ved at adskille de unge Dronninger fra den gamle haade ved Dronninggitter og ved bitæt Jærntraadtvist $\frac{1}{4}$ " fjernet fra Gitteret. Vi antage dog, at Adskillelsen kan ske paa en 3die Maade, nemlig ved Anvendelsen af et dobbelt Dronninggitter, hvis 2 Plader ere fjernede $\frac{3}{8}$ " fra hinanden. Herved vil nemlig opnaas en mere uhindret Afgang for Arbejderne fra Underrummet til Overrummet.

Vi haabe, at den berømte Amerikaners Fremgangsmaader maa blive grundig prøvede hos os i denne Sommer. Der er

næppe nogen Tvivl om, at han virkelig har anvist en Vej, som vil kunne bidrage mægtig til Opnaaelsen af stærke Bifamilier i rette Tid; men Forholdene ere ikke allevegne ens. Derfor kan hans Plan vel kræve Ændringer af forskellig Art. Hertil maa vore egne Forsøg kunne lede os.

De Fremgangsmaader, vi tidligere have haade tilraadet og anvendt ved Kunstsværmenes Dannelse, ville vi foreløbig bede vore Læsere om ikke at forkaste, da de ere prøvede i en lang Aarække og i Almindelighed have givet et godt Udslag. Vi anse det rigtignok for sandsynligt, at Doolittles Plan vil vise sig at være bedre; men vi tilraade dog foreløbig kun at anvende den i ringe Omfang, indtil Erfaringen har bekræftet denne An- tagelse.

En almen-
gældende
Regel for
Dannelse
af Kunst-
sværme er,
at de lykkes
bedst under
godt Hon-
ningtræk
i Aarets
varme
Tid. Dette
hidrører
vistnok der-
fra, at under
jaadanne
Forhold kan
Yngel-
redens
Form og
Tablernes

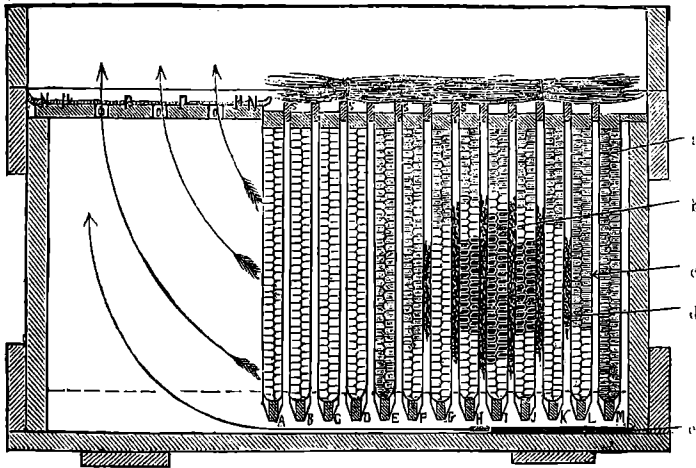

Fig. 24. Stabel for Forars-Estersmet. Stabel ses ved Vinterens Slutning, man ser Yngelcellerne h omkring af Bierne d, der atter ere omkring af Honning a. De tomme Tavler A, B, C, D tjene til at bestikke Familien en Vinter. Luften fornyes gennem Dækket NN, dets gennembrudt ved Aabningerne o mellem Dækket og p, e Taalegang, o Indgang. Pilene angive Luftstrømmens Retning.

Orden uden væsentlig Skade brydes. Men Kunstsværmenes Dannelse er altid et Arbejde, der bør foretages med en vis Omfugt. Begynderen bør derfor være varsom med at foretage dette Arbejde i stort Omfang for ikke ved Deling at ødelægge sine bedste Familier. Det er jo kun de stærkeste Familier, som kunne give gode Kunstsværme.

Praktiske Forsøg.

Af Georges de Layens (L'apiculteur.)
(Fortsat.)

b. Forsøget. Den 15de April bleve Bierne behandlere og delte i to Afdelinger. Den første Afdeling, den, hvori Bierne havde Udgang til at bygge Tavler, indeholdt

6730 Kvadrat-Centimeter (c. 961 □ ")
Yngel. — Den 2den Afdeling, den, hvori Bierne ikke kunde bygge Tavler, indeholdt 6766 Kvadrat-Centimeter (c. 967 □ ")
Yngel. — Den 1ste Afdeling indeholdt 118 B forseglet Honning, den 2den Afdeling 121 B. Intet af Staderne blev fodret; jeg indskrænkede mig til ved Ombytning af Honningtavler at give hvert Stade saa meget mere Honning, som det havde mere Yngel. Paa denne Maade var jeg ikke senere nødt til at foretage andre Ombytninger af Honningtavler eller til at fodre nogle af Staderne, hvad der vilde have gjort Forsøget meget indviklet. — Den 30. Maj bleve alle Staderne eftersejete; i begge Afdelinger var der kun en lille Smule gammel Honning tilbage; men alle Staderne

indeholdt mere eller mindre af ny Honning. — Det er af Betydning at bemærke, at Bierne samlede Honning i en Uge med smukke Dage i Frukttræernes Blomstringstid.

I Lobet af Maj begyndte alle Staderne i 1. Afdeling at bygge flere Tavler, og hvert af

dem havde bygget i Forhold til Stadernes Styrke; paa dette Tidspunkt var der allerede Stader, i hvilke mere end Halvdelen af Tavlerne vare byggede; i Almindelighed vare Tavlerne byggede med Arbejderceller.

Denne Gang var Trækket yderlig jevt, og vi vare endnu langt fra det store Honningtræk, der begyndte i det mindste tre Uger senere end sædvanligt. Saa byggede Bierne ny Tavler, uden at man kunde se, at der var nogen Trang dertil enten til Yngel eller paa Grund af manglende Plads til det indhøstede Udbytte. Det synes at være lige saa unyttigt at søge Grunden til dette Faktum som til den næsten ubegrænsede Honninghøst. Bierne gøre i et godt Aar. De bygge i Forvejen altfor mange Voks- tavler, naar de kunne komme til at gøre det, akkurat ligesom de før Vinteren, naar

det er dem muligt, samle for meget Honning til deres Vinterforraad.

Fra 30. Maj af blev der ikke rørt mere ved Staderne før i Slutningen af Træffet; et eneste Stade (i 1ste Afdeling) gav en Sværm, hvis Honningudbytte blev højet til det samlede Honningudbytte, som Afdelingen gav. I Høstens Tid omtrent den 15. Septbr. blev den Honningmængde, hvert Stade indeholdt, best mt. Nu kunde det staa fast, at alle Tavlerne førneden i alle Stader vare blevne byggede, men en Del af Tavlerne vare byggede med Droneceller, og i nogle af disse Tavler kunde man se, at der havde været Droneengel; men i Arbejdertavlerne havde der aldrig været Engel. — Den Afdeling (1ste), der havde bygget Tavler, indeholdt 457 \mathbb{W} Honning. Den Afdeling (den 2den), som ingen Tavler havde byg-

get, indeholdt 455 \mathbb{W} Honning. — For nøjagtigt at beregne Biablerens Tab eller Fordele ved denne Fremgangsmaade, var det nødvendigt at tilføje den Rejerbeholdning, som allerede var i hver Afdeling ved Træffets

Begyndelse, og som derfor havde bidraget til Frembringelse af Voks længe før det store Hovedtræk. Endeligt Resultat

1. Afdeling (de byggende) ny Honning	457 \mathbb{W}
— gammel Honning	118 -
	<u>Salt 575 \mathbb{W}</u>
2. Afdel. (de ikke byggende) ny Honning	455 \mathbb{W}
— gammel Honning	121 -
	<u>Salt 576 \mathbb{W}</u>

Af ovenstaaende Tal følger altsaa, at Honninghøsten i dette praktiske Forsøg nøjagtig er den samme i begge Afdelinger, men i 1ste Afdeling havde Bierne desuden frembragt 31 Vokstabler. Biableren kan altsaa med Fordel lade Bierne arbejde paa Frembringelse af Voks, naar han stiller dem under de samme Betingelser som de, der ere komne til Anvendelse ved oven-

nævnte Forsøg. — Bierne i 1ste Afdeling have tilsyneladende ingen Honning brugt for at lade Voks til 31 Tavler, men i Virkeligheden kunne de godt have fortæret meget, og til denne fortærede Honning svarer saa et Overskud i Udbytte, der atter svarer til den større Sum af Arbejdsraft, som er udvillet af de byggende Bier.

Blandt de Sagttager eller Forsøg, som stemme fuldstændig overens med ovenstaaende Resultat, skal jeg indskrænke mig til at nævne følgende: Abbed Delephine, som er en ligesaa god Praktiker som udmærket Sagttager, siger i sin Bog: „Naar man har to lige stærke Familier og to Magasiner med samme Rumfang, det ene forsynet med Kunsttavler, det andet med udflyngede Tavler, hvilket bliver saa først fuldt? Da Bierne jo kun behøve at fylde Cellerne med

Honning og forsegledem, skulde man tro det sidste; og dog have de Forsøg, jeg med den største Omhu har gjort, givet ganske det modsatte Resultat.“ Naar altsaa de Bier, der byggede Tavler paa Kunsttavler, bleve færdige med deres Høst før dem, der ingen Tavler

havde at bygge, saa var det selvfølgelig, fordi de netop i Træffets Tid udfoldede en større Virksomhed og folgelig høstede mere Honning.

Forsøjet kan det være Biableren lige gyldigt, hvilken Mængde Honning en Bi fortærer under de eller de Omstændigheder for at frembringe en given Mængde Voks. — Naar alle Forhold ellers ere lige, er der Fordel ved at tillade Bierne at bygge; dette er det eneste Resultat, som interesserer den praktiske Mand. Resten er et af de mest indviklede naturhistoriske Spørgsmaal, hvis Løsning ikke har nogen Interesse for Høsten. Antallet af de Tavler, der kunne bygges, vil være forskelligt efter Stadernes Styrke, og det er klart, at Bierne meget ofte ville kunne bygge flere end i det her nævnte Eksempel.

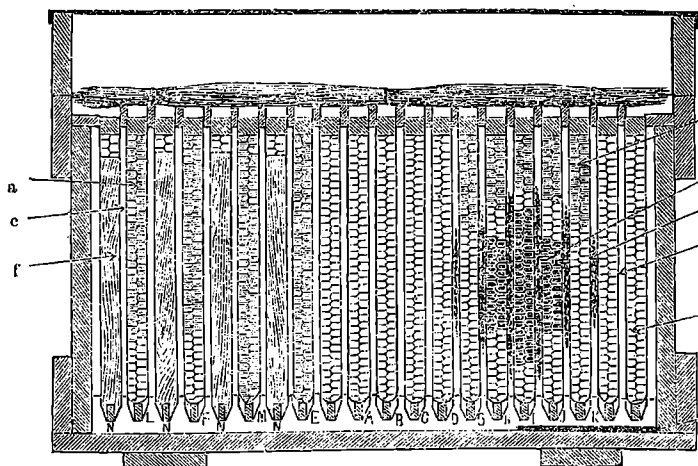

Fig. 25. Stade eller Forraars-Eftermonet. Ingelen, Bierne og Kammerne G, H, I, J, K ere uforandrede paa deres Plads i Fig. 24. De 4 Honningtavler L, M, N, O ere indførte tilføje i det tomme Rum til Venstre, idet de tomme med Lebers forformede Kammer N ere indførte mellem dem. Det øvrige Rum er blevet fyldt med tomme Tavler.

c. Praktiske Regler. For at tilberede Kammerne jaaledes, at Bierne kunne bygge i dem, er det aldeles nødvendigt at paafljære paa Strimler af gamle Tavler*) under Kammerens ovre Overligger for at tvinge Bierne til at begynde deres Bygning paa en regelmæssig Maade. (Jeg anbefaler jærlig Lim som det bedste Middel til at fæstne Tavlestrimlerne paa Kammerne).

Under den første Foraarsbehandling, som ikke bør foretages, førend Bierne have arbejdet travlt i en 8 Dages Tid, skal man stille alle Ingentavlerne i den samme Orden som den, hvori de ere, i den ene Ende af Stedet, jaaledes at de alle sammen befinde sig mellem to Tavler, hvori der er lidt Honning. Disse to Tavler ere de naturlige Skillevægge, der beskytte Ingenten. I den anden Ende af Stedet skal man alt efter dets Styrke indskyde 3—5 Kammer, der ønskes udbyggede, hver af dem mellem to Tavler, hvori der er lidt Honning. Paa denne Maade ville Bierne altid bygge deres Tavler lige, og de unge Byggebier ville blive dragne hen i denne Del af Stedet, hvor der er Reserverhonning, som de lidt efter lidt ville flytte henimod Ingentredens Midte.

Hele det Rum, der bliver tilovers i Midten, mellem Ingentredene paa den ene Side og de Kammer, som skulle bebygges, paa den anden Side, skal fyldes med tomme fuldt byggede Tavler**). — Det er af Betydning at stille alle de Kammer, som skulle bebygges, paa een Gang i Staderne, fordi Bierne begynde at bygge paa flere Kammer ad Gangen, saa snart der om Foraaret kommer nogle varme Dage, der samtidig medføre Overflod paa Bollen i Blomsterne. Jeg har ofte lagt Mærke til, at det Antal Tavler, der bygges af Bierne i den samme Tid, er større, naar de kunne bygge i flere Kammer ad Gangen, end naar man, i den samme Tid, tvinger dem til kun at bygge

i een; dette kommer af, at den øverste Del af Stedet er den varmeste.

Stader med 20 Kammer ville ikke være for store i nogenlunde gode Honningegne: men i meget honningrige Lande skal man ikke betænke sig paa at have Trugstader med 24—26 Kammer.

Øvnenævnte Metode skal anvendes paa alle Stader, ligegyldig hvilken Styrke og hvilken Ingentængde de have. Ethvert Stade, der har forjoglet Ingent enten anbragt i tætsluttet Samling eller i en tæt Kreds, og i hvilket Bierne ere viefkomne, er i gode Omstændigheder om Foraaret. Hvad angaar Formodningen om, at et lille Stade vil udvikle sig hurtigere om Foraaret, derjom man kun giver det et Antal Tavler, som er afskåret efter dets Styrke, da er det en fuldstændig Fejltagelse. Nøjagtige Forjog desangaaende ere foretagne af Hr. Gaston Bonnier med Hensyn til et unyttige i at bruge Skillevæggene.

Hvis man det foregaaende Efteraar har sørget for at overlade Bierne rigeligt Vinterforraad (36—40 R), behøver man ikke mere at tage sig af Bierne, for man ønsker at høste Honningen***).

Naar Høsten kommer, skal man først høste de nybyggede Tavler: efter at have udflyngt Honningen af dem og efter at have ladet Bierne rense Tavlerne, skal man af disse Tavler udtage alt det Boks, hvoraf der er bygget Drone-celler. Dette Boks smeltes og udveksles mod Kunsttavler, jaaledes at man kun kommer til at betale deres Stobning.

d. Eksempel paa ovennævnte Reglers Anvendelse. For at gøre Ordningen af Kammerne om Foraaret i et Trugstade

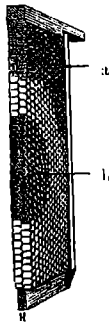

Fig. 26. Kammer 11 centimeter højt og set perspektivvis

***) Disse Regler for Behandlingen af ivage Stader vilde maaske kunne passe ogsaa hos os, hvis vi ikke havde en Viffende, som kaldes Boks-møttet. Man skulle ikke tro, at Hr. Layens kendte den Hende, thi ellers vilde han næppe anbefale at give en svag Bifamilie i Maj ligeaa stort et Antal udbyggede Tavler som en stærk. Af Frygt for Møllene tør vi heller ikke anbefale et saa ringe Tilfyn som af Forfatteren foreslaaet, ikke en Gang hos stærke Familier. Derimod er det meget muligt, at han har Ret i sin Paastand, at Bierne kunne bygge lige rask, enten de have et stort eller lille Rum at arbejde i, men derfor kan det dog af Hensyn til Møllene paa ingen Maade gaa an i den uolsfarlige Tid paa een Gang at give en Familie en halv Snes Tavler, som de ikke formaa at belægge med Bier. Vi skulle dog indrømme, at det er at drive Forjogligheden for vidt, naar det undertiden tilraades i den bedste Træktid kun at give 1 eller 2 Tavler ad Gangen.

*) Ledere af 1" brede Kunsttavlestrimler give meget regelmæssigere Tavler end gamle naturlige Tavlestrimler. Lederne kunne godt paa-soddes med Boks (eller med en Blanding af smeltet Boks og lidt Harpiks); men Lodningen bør udføres paa begge Sider af Strimlen.

R. N.

***) De Kammer, som Forfatteren benytter, have omtrent samme Størrelse som vore Normal-tavler; men Blandingen er tillet paa Kant. Dette synes ganske vist Kammerne; men det er næppe nødvendigt, og det formindsker jo Bladsen i Kammerne.

R. N.

let forstaaelig, har jeg i Fig. 24 givet en Afbildning af et overdvintrende Stade gennemskåret paa langs; Fig. 26 fremstiller en af Tavlerne H gennemskåret. Fig. 25 i Forbindelse med Fig. 24 viser, hvilken Stilling man skal give Kammerne i dette Stade ved Foraarbehandling. Ved at sammenligne Fig. 24 og Fig. 25 og ved Hjælp af den forklarende Tekst nedenunder dem, vil man let forstaa, hvorledes de Regler, der ovenfor ere fremfattede, anvendes i dette Eksempel.

NB. Jeg maa bemærke, at disse Regler ikke forekomme mig anvendelige ved Stader, som kun kunne rumme et lille Antal Kammer. Sætte vi f. Eks. at vi have et Stade paa 10 eller 12 Kammer, saa vilde det ikke være muligt ved Vinterens Slutning at indstykke 4 eller 5 tomme Kammer mellem Tavlerne; thi det vilde medføre adskillige Ulemper, hvoraf den mindste vilde være den, at Dronningen paa sin Vej vilde træffe paa tomme Rum, der vilde standse dens Uglægning. Paa den anden Side kunde man ikke begaa nogen værre Fejl end at indstykke tomme Kammer mellem Yngeltavlerne. Man kunde heller ikke lade Bierne bygge Tavler i Magasiner; thi Magasiner kan man først stille paa i Honninghøstens Tid, og hvis man saa lod Bierne bygge, vilde man tabe meget Honning. Desuden bør man huske paa, at det altid er Metoden, som bør bringe en til at antage det eller det Stade, og aldrig Stedet, som bør bringe en til at antage den eller den Metode. (Forts.)

Fig. 27. Jucca Værge.

Dronningavl.

Af G. N. Doolittle, N. Amerika. — (Fortsat.)

VIII. At saa Bierne bort fra Cellerne. Det kunde synes unødvendigt at anvende et Kapitel paa denne Sag, men efter det, jeg ved om mange Viablerses Behandlingsmaade og efter min egen i Begyndelsen, er jeg overbevidst om, at mange Dronninger blive alvorlig beskadigede, før de løbe ud af Cellerne, og endnu flere blive ligefrem dræbte. Almindelig ser man paa Tryk den Anvisning, at naar man behandler Kammerne, efter at Bierne have sværmet, og før Dronning-Cellerne ere udfækkede, skal man sør at saa Bierne fra Tavlerne „ryste Kammerne“, eller „Bierne rystes af

paa jævnbunlig Maade“. Mange skrive til mig om, hvorfor deres Dronning-Celler ikke udruges, eller hvorfor saa mange Dronninger udfækkedes med forkroblede Vinger eller med en Bule i den ene Side af Bagkroppen. Naar jeg besvarer saadant et Spørgsmaal og forlanger nærmere Oplysninger, viser det sig næsten altid, at de have rystet de Kammer, hvorpaa Cellerne vare byggede.

En Mand kom til mig langvejs fra før at saa lidt Yngel af min bedste Dronning, hvorefter han vilde avle Dronninger til Krydsning med hans egen Race. Efter at have sikret sig 50—60 smukke Celler ved Omklævningsmetoden kom han efter mere Yngel, da han meddelte mig, at af hele Bunken var der kun udfækket 3 Dronninger, og af disse var kun 1 fejlsfri. Han havde naturligvis rystet Bierne af de Tavler, hvorpaa Cellerne sad. Man skalde ikke tro, at nogen kunde være saa tankeløs; men der er dog en Mængde Viablere, som slet ikke tænke over saadane Smaating.

Derfor vil jeg fremhæve dette: Ryst aldrig Bierne af en Kamme med Dronning-Celler og giv den heller ikke noget stærkt Stød. Dronning-Celler tage meget lettere Skade af Stød, medens de ere fæstede til Kammen, end naar de ere løsneede derfra. Nar-

sagen hertil er den Kendsgerning, at naar Tavlen bevæges, da er det en større Masse end den enkelte Celle. Derfor udkræves der en større Kraft til at bevæge den første end til at bevæge den sidste. Af samme Grund bliver Stødet, naar Bevægelsen pludselig standser, stærkere i det første Tilfælde, og dette Stød kan derfor bringe Dronning-larven til at tumle omkring i Celler næsten ligesaa galt, som naar Bifamilien boede i et Træ, der i en stærk Storm blæste omkuld. Under saadanne Forhold kan man ikke vente, at Dronning-Cellerne skulle udruges. Dronning-Cellerne bør altid behandles med Omhu og især, saalænge de endnu ere befæstede paa Kammerne. Jeg bærer mig saaledes ad:

Naar jeg har opløst den Kamme, hvorpaa Cellerne sidde, sætter jeg den forsigtig ned nærved Indgangen, idet den hviler paa sin Bundliste og staar i samme Stilling som tidligere i Stedet. Før saaledes at befæste den uden at dræbe Bier, der kunne sidde paa Undersiden af Bundlisten, sætter jeg den saaledes, at den berører det korte Græs, som vokser omkring

Staderne, derpaa skyder jeg den paalangs henimod Indgangen, hvorved de nedenunder fiddende Bier brystes af. Saaledes bærer jeg mig altid ad, naar en Kamme skal stilles paa Jorden.

Naar jeg nu har Kammen nær ved Indgangen, søger jeg Bierne stærkt for at faa dem til at fylde sig med Honning, og medens de gøre dette, ordner jeg de øvrige Kammer i Stedet og luffer det. Jeg søger nu igen Bierne, og hvis de synes tilbøjelige til at forlade Tavlen og løbe ind ad Indgangen, søger jeg dem, indtil de alle have forladt den. Ere de derimod utilbøjelige til at forlade Tavlen, og det er det sædvanlige, da tager jeg fat paa Kammen og løfter den omtrent en halv Alen over Indgangen, hvorefter jeg med en af de bløde Puccabørster, (se Fig. 27) der nu almindelig anvendes af Diablene eller med Janen af en Kalkstøjer forsigtig bryster alle Bierne af Cellerne.

Naar Bierne have fyldt sig med Honning, kan man meget let rulle dem af Tavlerne med Børsten, kun sjældent vise de Tegne til at stifte. Prøver man derimod paa at afbørste dem straks, naar Tavlen er løftet op, ville de holde fast ved Tavlen og Cellerne „ligesom Tigre“, og deres Brøde vil næppe være mindre end hos en Tigerinde, der bliver berøvet sine Hvalpe.

Naar Kammer med Dronning-Celler nødvendig skulle behandles paa en kold Dag eller i Regnvejr, er det undertiden bedst at tage Kammen med alle Bierne paa ind i det varme Værelse, hvor Cellerne almindelig skulle behandles. Der aftager man nu Cellerne saa hurtigt som mulig, medens Bierne sidde paa Tavlen. Dette ville de nemlig gøre, hvis man ikke har røget dem meget stærkt ved Udtagningen. Naar man naar Værelset, ville de begynde at fylde sig, og dersom man er hurtig, kan man borttage Cellerne, medens dette sker, og bære Tavlen tilbage til Stedet uden at miste nogen Bi.

Naar man først har Cellerne i det varme Værelse, behøver man ikke at stynde sig, thi dersom Værelset har den rette Varmegrad (24—28° R.), ville Cellerne's Beboere stride ligesaa rask frem i Udvikling der som i Stedet. (Forts.)

Honningsalg.

Af Lærer N. P. Holbech, Lynderup.

Blandt Diablene høres ofte den Klage: „Diabllærerne ere villige nok til at give

os gode Raad med Hensyn til at aale Honning; men spørger man dem om, hvor skal man faa Honningen afaat, trække de sig tilbage som en Sneegl i sit Hus og give kun undvigende Svar som f. Eks.: „Ej den selv og lær andre at bruge den.“ Grunden hertil er ofte, at Diabllæreren selv ikke forstaar at afsætte sin egen Honning og maa ofte frygte for Konkurrencen fra andre, eller hvad oftest er Tilfældet ikke kende Forholdene paa Stedet og derfor ikke kan give Raad om Honningsalg. Da jeg ikke frygter Konkurrencen, naar blot Diablene ikke ere saa halvgate at sælge Honning for Spotpris, skal jeg i Dag meddele, hvorledes jeg i et Par Maaneder solgte 500 R til den ret gode Pris af 50 Ore pr. R af mørkegul Honning. Marjagen til, at Folk ikke løbe og bruge Honning, er denne, at Honningavleren ikke gør noget for at faa den solgt. Han sætter den maa ofte paa Loftet og klager saa ved Bismøder over, at ingen vil købe Honning. Han betænker ikke, at Brugeren af Honning ikke undersøger hans Voks og spørger, om han har Honning til Salg. Vil man sælge Honning, maa den bringes til Steder, hvor Køberne komme, og helst ind ad deres Dør, saa gaar den strygende. Saa Folk først Smag paa denne kostelige Spise, ville de ikke undvære den i Huset. Da jeg sidste Aar havde avlet c. 700 R, begyndte jeg at frygte for Salget og besluttede at sælge til 50 Ore pr. R. Jeg fik en Herregaardsgartner, der om Lørdagen tager til Viborg Torv med Grøntsager, til at sælge en Del for mig. Første Gang solgtes 7 R, næste Gang 6 R. Da dette blev mig for langsomt, skrev jeg i „Viborg Stiftstidende“ en Række Artikler om Brugen af Honning og dens Næringsværdi, og som Rosinen i Bølgeenden blev optaget „Hvorfor bør man nyde Honning?“ af DBF.'s Bestyrelse. Dette hjalp! Næste Lørdage gik 18—30 R og 50 R. I sidste Gang, da jeg havde befærdgjort i Avisen, at Honning kom paa Torvet, var alt (50 R) udsolgt inden Kl. 10 om Formiddagen. Min Købmand, hvem jeg spurgte, om han ønskede at have Honningudsalg for mig, svarede, at hans Kunder ingen Honning købte, hvortil jeg bemærkede, at det kom af, at han aldrig havde haft noget til Salg. Han fik saa 30 R, som solgtes i første Uge, og straks fik jeg Ordre om 70 R hurtigst muligt. Fra andre Købmænd i Viborg fik jeg Forespørgsel, om jeg havde mere Honning, og i een Uge solgte jeg for 110 Kr. Jeg fik derfor udsolgt for tidlig. Som man ser, er Klagen over Mangel paa Honningkøbere kun en Subbidning. Har man den

paa 1 \mathbb{K} 's og 2 \mathbb{K} 's Glas, og den saa bringes paa Torvet, gaar den strygende. En Biavler, som har Liden til sin Raadighed, kan jo tage 50 a 100 \mathbb{K} med sig til nærmeste Torv, og han vil næppe saa mange Glas med hjem igen. Torvet er det bedste Sted, thi her kommer Husmoderen selv. Glasene betales særskilt og tages tilbage til jamne Pris. Udgiften ved Salget betales med Hønning og bliver ikke betydelig. Jeg haaber, at der i Viborg nu er stabt et godt Marked for Hønning, som det gælder om at holde vebilige.

Moral: Tak Biavlslæreren, fordi han lærer Dem at adle megen Hønning og sørg selv for at saa den solgt, men ikke til en Spotpris af 30—35 Ore for hvid Hønning, ikke en Gang mørk Hønning maa sælges for denne Pris i mindre Partier.

Rammemaal.

Af Bæver Jens Hansen, Nyngholm.

Jeg beder om Plads i Bladet til min Erfaring. Jeg har rejst paa Handelen i c. 16 Aar, tre Maaneder om Aaret, og har gennemrejst Nyland mange Gange og en Del af Fyn og Sjælland. Jeg søgte i ny Aar efter et godt Rammemaal baade til god Overvintring, og som gav meget Hønning, og som var let at behandle. Det første Sted traf jeg i Ringkøbing Amt, det var et Trugstade 10×12 ", som gav mest Hønning. Det næste Maal var 12×12 ". Af de to Rammemaal var de bedste overvintret og gav meget Hønning. Af Høstader og et lille Rammemaal i Trugstader var Dodeligheden 50 Procent om Aaret. Af de smalle Rammer, hverken høje eller lave, har jeg ikke set saa gode Stader som 10×12 ". Jeg har behandlet over 20 Rammemaal og har haft Kendskab til Bierne i over 40 Aar og har ikke fundet et Maal, som passer bedre, efter som Bier sætter deres Hønning i Stuber, for, som Erstlev har skrevet i Bladet, Bierne skal have Hønning over, som de ogsaa har det i en Kube, hvor de overvintret godt. I Efteraaret 1890 havde jeg 123 Trugstader 10×12 ", som jeg pakkede til Vinter. De overvintrede godt paa to nær, en sildig anden Sværm, som ikke havde udbyggede Tabler nok, og der var $1\frac{1}{2}$ Mil til nærmeste Biavler, saa den maatte passe sig selv. Af en dødsdømt, som blev udtrømmet, døde Dronningen den 1ste Maj. Der var mange, som paa andet Aar gav 100 \mathbb{K} Hønning og nogle over 150, og

dem, som var til Nedbygning, gav fra 40 til 90 \mathbb{K} pr. Stade. I Efteraaret 1891 pakkede jeg 209, som ere overvintret godt; men ved en Fejl er der een død. Den fløj ud, da der var Sne paa Jorden, saa fattede Manden et Traadgitter for Flyvehullet, saa at Bierne ikke kunde komme ud, og da Bierne mærkede, at de vare indelukkede, saa arbejdede de saa stærkt, at tre Tabler fulde af Hønning faldt ned, og Bierne druknede i deres egen Hønning. Børes Bihuse ere 36 Tom. lange, 11 Tom. vide, 20 Tom. høje indvendig Maal, med løst Hønningrum ligesaa langt som Huset og med to Indstudsøre for Halbrammerne, saa der kan begyndes med 2 a 3, og der kan være indtil 16; Halbrammerne ere $1\frac{1}{2}$ Tom. brede rundt, uden Afstand. Flyvehullet er paa Bredviden, dobbelt Bund og Sider og Zintag. Det er den letteste at at behandle, som jeg har set og behandlet. Der kan udflynges 70 til 80 \mathbb{K} moden Hønning uden at berøre de Tabler, som ikke ere forsejlet, for det er en stor Ting at høste moden Hønning, og derfor vil jeg anbefale 10×12 ". Rammer til alle de ny Begyndere, for et stort og godt Hus er at anbefale i Stedet for de smaa, for det er sørgeligt at se saadan en anden Forening, som jeg kender, der udbreder smaa daarlige Huse og et lille Rammemaal. Hvis 10×12 " Rammer blev ligesaa stærkt anbefalet som det brede og smalle Rammemaal i vort Medlemsblad, saa blev det Landets Hovedmaal, for 10×12 " er der bleven flest af de sidste Aaringer, og det viste sig ogsaa i København 1888, da 10×12 " Rammer fik de fleste Stemmer. Saa blev det eenstemmigt vedtaget, og den er prøvet i saa mange Aar og har staaet sin Prøve godt, og derfor beder jeg eder betænke eder, for I tager andre Rammemaal. Søg til dem, som bruger 10×12 " Rammen. Saadan har jeg gjort.

*

*

I ovenstaaende Artikel er der et Par Punkter, som vi ikke kunde undlade at berigtige: Det blev ikke ved Biavlermødet i København 1888 eenstemmigt vedtaget at anbefale 10×12 " Rammen som Danmarks Hovedmaal. Det blev i det hele taget ikke vedtaget at gøre nogen Forandring i den i 1883 vedtagne Anbefaling af høj Normal, 10×12 " og 12×12 " Rammerne, fordi man ikke kunde enes om en saadan Forandring. Der var Stemning for at optage lav Normal iblandt disse anbefalede Maal; men man ønskede dog først at saa det yderligere prøvet. — Det

høje Normalmaal har engang været stærkt anbefalet heri Bladet, men dette er ikke sket i de senere Aar. Med Hensyn til det lave Normalmaal faar man det Indtryk, at Forfatteren ikke har prøvet det. Reb.

En ny Metode.

Et Foredrag holdt i den engelske Biavlerforening
d. 16. Marts 1892.

Mr. Wells forklarede sin Maade at behandle Bier paa. Den bestod i at dele hvert Stade ved Hjælp af en Gitterdør, og anbringe en Familie med dens Dronning paa hver Side af dette Skillerum. Han begyndte med denne Fremgangsmaade som et Forsøg i Foraaret 1890; han prøvede det den Gang kun med et Stade paa 16 Kammer (Lav Normal). Han delte Stadet ved at sætte den blinde Ramme i Midten og anbragte to Familiers Dronninger, Tavler og Yngel deri, en Afdeling paa hver Side; og da han saa, hvor godt Bierne arbejdede, naar de vare delte paa denne Maade, faldt det ham ind at prøve, hvad Virkningen vilde blive, naar han lagde Dranningzink foroven og lod alle Bierne arbejde sammen i de øvre Magasiner. Resultatet blev, at det Stade gav det bedste Udbytte for Aaret 1890. Derfor bestemte han at lade to Dronninger overvintre i hvert Stade i 1891. Han gav sig til at udføre denne sin Tanke, delte Tavler, Yngel og unge Bier i tre Stader, der havde sværmet, i Smaasværme paa tre eller fire Tavler; hver Afdeling fik en god Dronningcelle. Da Træffet var forbi, bleve alle disse smaa Familier — da Bierne vare beredte til at gaa Vinteren i Møde — fordelte til 9 Stader, som vare delte paa ovenanførte Maade. Om Foraaret 1891 fandt han, at de alle vare stærke, med Undtagelse af et Stade, hvor den ene Dronning var død og den anden Side meget svag, hvorved han kun fik 11 Stader at arbejde med. Det Stade han benyttede, var meget rummeligt; men trods Størrelsen skulde der gives mere Plads i dem, naar det her angivne System skulde bruges. Han havde ved alle Staderne undtagen eet været ude af Stand til at forhindre, at Bierne sværmede; det Stade holdt 20 lave Normalrammer og havde naturligvis 2 Dronninger, og han maatte sætte Magasiner til foroven. Et Overrum med Normaltavler blev anbragt ovenover Dronningzinken, og da dette havde halve lave Rammer, maatte der meget snart sættes et Overrum til paa, og fort Tid

efter endog et tredie. Den Mængde Honning, som dette Stade alene gav, blev anslaaet til at være mellem 180 og 200 R. De andre Stader, som sværmede, gik det ikke saa godt med; men nogle af dem gav dog et Udbytte, der oversteg 100 R. Hvad angaar den Mængde Honning, han høstede af sine 11 Stader — bortset fra det dronningløse Stade, som ingenting gav, — da stiller Forholdet sig saaledes: 312 et Punds Delinger og 1069 R udfluyet Honning, ialt 1381 R. Han havde særlig lagt an paa at høste udfluyet Honning. Til 70 Dre pr. R (han fik rigtignok 80 D. og 90 D. for noget af det) bliver det ialt 1135 Kr., naar man medregner 40½ R Voks a 1,80 eller 2,20. Aarets Udgift var 152,70 Kr., altsaa bliver Nettoindtægten 982,30 Kr. Hvis man dividerer den hele Honningmængde med 12, faar man et Gennemsnitsudbytte af 115 R pr. Stade; hvis man i Stedet dividerede med 11, hvad der vilde være mere rigtigt, naaede Gennemsnittet op til 125½ R pr. Stade. Desuden havde han 10 Sværme. For Djeblippet havde han to Stader med 3 Dronninger i hvert og et Stade med 4 Dronninger i, og den Dag (16. Marts) støj Bierne i stort Antal ud af alle Flyvehullerne. Det var ingenlunde hans Hensigt at belære de tilstedeværende Medlemmer om noget, de kendte meget bedre til end han; men han mente dog, at disse hans Resultater, som han havde naaet ved ganske simple Midler, vare værd at lægge Mærke til. Først brugte han blinde Tavler af Metal; men da det var en god Varmeleder og derfor berøvede Bierne en Del af den for dem nødvendige Varme, satte han en af Træ i Stedet. En saadan lod han nu gaa rundt blandt Medlemmerne for at de kunde se den. Mr. Wells sagde, at han selv lavede alle sine Redskaber, hvoraf mange vare ret originale, saaledes som man kunde se, naar Prøver af dem gik rundt. Han foreviste ogsaa noget Voks, der var renjet i hans egen Vokskrenser. Dernæst gik Mr. Wells over til at omtale to Punkter, der i høj Grad talte til Gunst for hans Maade at behandle Bier paa. En Nabo, hvis Bier kun stode 60 Allen borte fra hans, fik Honning nok til at overvintre med, men ikke 1 Kvint Honning i Overstud. En anden Nabo, der boede henved 1 Tusind Allen borte, havde 3 Kammerstader og 6 Kuber, men han fik aldeles ingen Honning af dem og maatte endda jodre ikke saa lidt. I begge ovennævnte Tilfælde var der kun 1 Dronning i hvert Stade. Og nu maa man vel lægge Mærke til, at den Kløvermark, hvor hans (Mr. Wells') Bier samlede

deres meste Honning, saa paa den anden Side af hans Nabo's Ejendom og længft borte fra hans Vigaard, saaledes at Bierne, for at saa Honningen, maatte flyde hen over det Steb, hvor de Stader stode, som intet Udbytte havde givet. Og medens disse Bier næsten intet udrettede, saa drog hans (Mr. Wells') Bier i en stadig Strøm frem og tilbage, til og fra Honningen. Han (Taleren) vejede ikke sine Sværme; men han havde heller ingen Kube, der var stor nok til at rumme dem. Nu i Aar havde han i Sinde at lave et Rum med halve lave Kammer i ovenover de andre Yngelrammer og at tillade Dronningen at gaa op, for at han ved at give mere Plads til Yngelen saa godt som muligt kunde hindre Bierne i at sværme.

Mr. Garratt: Mr. Wells havde haft et saa godt Udbytte, at han (Mr. Garratt) haabede, at Mr. Wells i Stedet for at tilintetgøre nogen af sine oversflodige Dronninger, vilde dele dem ud mellem andre Biavlere, for at de kunde erfare nogle af de beskrevne Fordele.

Mr. Carr ansaa Mr. Wells Beretning for at være af stor Betydning for Biavlerne, og skønt denne Herre paa en besteden Maade havde erklæret ikke at ville staa frem som Lærer, saa mente han dog, at den Være, der kom ud af et saa godt Honningudbytte, netop var den Slags Undervisning, som de alle trængte til. Imidlertid jalbt det ham ind at spørge, hvorledes det enkelte Flyvehul paa hvert Stade var delt, naar Bierne vare skilte ved det gennembrudte Indstuds; der kunde opstaa nogen Fare fra Dronningerne, idet de maasse vilde blive indnuglede, hvis ikke nogle Forsigtighedsregler iagttoges paa den Tid, da man forenede de to Afdelinger.

Mr. Wells forklarede, at den Familie, som netop befandt sig i Stedet, blev skudt til Side, naar Indstuddet blev fastgjort, og en Kunst-Sværme blev saa anbragt paa den anden Side. De fleste Stader havde forskydelige Gulvbredder, saaledes at Gulvet kunde sænkes to Tommer, og et felsejornet Stykke blev saa skudt ind under Indstuddet, der delte Stedet ned til Gulvet, den Gang dette blev sænket; saaledes kunde Bierne efter Behag gaa til deres egen Side af Indstuddet eller ikke. En Klump havde han endnu ikke faaet Bugt med, og det var, at naar den ene Afdeling Bier sværmede, saa fulgte de paa den anden Side Indstuddet straks efter, og paa den Maade kom begge Dronningerne ud med Sværme.

Mr. Carr og Mr. Blow vare enige om, at Forsamlingen maatte være Mr. Wells i høj Grad taknemlig, fordi han var

til Stede og lod dem nyde godt af sin Erfaring, der jo i Virkeligheden henpegede paa en hel Revolution i Biavlens hidtidige Metode. 130 R Honning pr. Stade var et forbausende stort Udbytte, som man lejlighedsvis havde hørt Tale om, men som sjældent var set i Virkeligheden. Mr. Blow mente, at naar man anbragte Flybehullerne ved Stadets Ender istedetfor at lade dem være sammen, vilde Bierne ikke hidse saa meget i Sværmetiden.

Mr. Wells sagde, som Svar til en Forespørger, at man ikke behøvede at beskymre sig om Foraars-Fodring. Han lod altid sine Bier overvintre med Overflodighed af godt Foder.

Mr. Soars og andre fortsatte Diskussionen.

Dirigenten jagde, at det glædede dem altid at saa aflagt Beretning om praktiske Forsøg, og Mr. Wells' Forsøg viste, hvad de mest fremragende Biavlere altid havde fastholdt, nemlig at stærke Stader gav det største Udbytte. Det var Hjemmeligheden ved Mr. Wells' store Honning-Udbytte. Medens hans Naboers Bier ikke vare i passende Arbejdsstand, saa vare Mr. Wells' netop i en jaadan Stand, at de kunde samle Honning allerede tidligt paa Aaret. For nogle Aar siden var der jagt meget om det dobbelte Stade, hvori Skillerummet var gennembrudt Zink. Stader af den Slags vare lavede af Løg og af Bagshot. Han (Dirigenten) havde et, hvor Bierne arbejdede i de øvre Magasiner, medens Dronningerne, adskilte ved Zinken, ynglede nedenunder. Han mente, det kunde være interessant at saa nogle Forsøg paa det Grundlag, som var angivet af Mr. Wells, og han haabede, at Biavlere vilde prøve de beskrevne simple Metoder og berette Resultaterne. Hvis man kunde saa dobbelte Familier om Foraaret, vilde det være en nem Maade at forstørre Honningudbyttet paa. Han antog, at naar man havde et gennembrudt Skillerum mellem de to Familier, og den ene af dem fik Lyst til at sværme, saa vilde den anden af Sympathi vækkes til det samme.

Mr. Carr jagde, at, som de fleste af dem vidste, var Planen til at lade to Familier arbejde sammen for oven i et eller flere Magasiner ikke ny, men det var ganske sikkert noget nyt at udføre den paa den Maade, som Mr. Wells havde gjort, idet han lavede Smaastader til og satte ind til hver Familie om Efteraaret. Ved at gøre det og ved at fjerne den ældste Dronning hvert Aar, kunde man sørge for en uafbrudt Følgerække af unge Dronninger. Det vilde, antog han, altid være forbundet

med stor Vanskelighed at hindre Sværming, naar hver Dronning kun havde 7 Tavler til Yngelrede — og med Krainer- eller italienske Dronninger vilde det være umuligt.

Deruæft fulgte en almindelig Samtale, under hvilken Mr. Wells forklarede de nærmere Omstændigheder med Hensyn til sin Behandling af Bierne. Mr. Blows mente, at man ikke vilde have vanskeligt ved at gøre disse Forsøg med Stader, der holdt et stort Antal Rammer. Man kunde lave Skillerummet i Midten, saaledes som Mr. Wells tilraadede, selv om man maatte undvære forskydelig Bund, og man kunde anbringe Magasiner foroven, saaledes at Biavlerne ved Slutningen af næste Træf kunde vide med Sikkerhed, om Systemet kunde almindelig antages. — Dirigenten jagde at man kunde give et Stade saa mange Rammer det skulde være, og at det undertiden kunde blive nødvendigt at indjætte 30 eller 40. Han fandt, at man særdeles godt kunde holde Dronningen paa 20 Rammer og paa den Maade forhindre Sværming. Det vilde jagtens være Yngelrum nok for en hvilken som helst Dronning. Ved Træffets Slutning blev Bierne udrugede og kom efterhaanden ned. Mr. Garratt jagde, at man kunde rette en varm Tak til Mr. Wells, fordi han var kommen som en Fremmed derhen og havde givet en Fremstilling af sine værdifulde Undersøgelser og Forsøg. Hans Skildring var meget tydelig, og han haabede, den vilde blive til Betsignelse for Biavlerne. Alle de tilstedeværende gavedes deres Bisad tilkende paa en meget hjertelig Maade. Mr. Wells anede ikke, at hans Bemærkninger vare af saa stor Interesse; men da han saa, at hans Maade at behandle Bier paa simple Midler havde været ganske heldig, besluttede han muligvis at forklare den. Han var overordentlig taknemlig for den Maade, hvorpaa han var bleven modtaget, og havde faaet mere end Løn nok for den Umage, han havde gjort sig. — Derefter sluttedes Mødet.

Fra Kredsen.

Holbæk Amts BF. Beretning om Virksomheden i Aaret 1891. For Biavlens maa Aaret 1891 i det hele betegnes som et meget godt Aar. I det foregaaende Aar (1890) havde Udbyttet jo været meget ringe, og det er et ganske almindeligt Træf hos de Biavlere, der staa langt tilbage i Oplysning om den bedste Drift, at de i flette Honningaar indvindre Bisamili-

erne med et altfor knapt Forraad. Derfor ere de flette Aaar i jærlig Grad en Prøvesten for en Egnens Standpunkt i Biavl. Den altfor knappe Indvintring bevirker nemlig dels betydelige Vintertab, idet mange Bisamilier dø i det tilbige Foraar, dels at endnu flere Bisamilier yngle for svagt om Foraaret og derfor ikke under Hovedtræffet i Juni kunne møde med en stor Arbejdsstyrke til at indsamle den Nektar, der ofte kun i saa Uger afsondres i Blomsterne. Naar vi efter denne Rette- suor bedomme Biavlens Standpunkt i Holbæk Amt, maa det desværre indrømmes, at flere Egne have vist sig at staa langt tilbage, og netop jærlig den Egn, der i Forhold til Folkemængden har det største Staaendeantal, nemlig Odsherred. Særegne Vejrforhold og Jordbundsforhold kunne vistnok have bidraget til, at denne Egn i 1891 har haft saa ringe et Udbytte; men da Egnens Biavlere uden Tvivl staa tilbage i Oplysning paa dette Omraade, ligger det jo nær at tilskrive denne Omstændighed en væsentlig Skyld i det ringe Udbytte. Det er derfor jærlig glædeligt, at netop denne Del af Amtet nu har en særdeles dygtig Kredsformand i Snekker Oluf Petersen, Højby. Det kunde jo ikke ventes, at han med eet Slag skulde kunne bringe Biavlerne frem i denne Henseende; men der er ingen Tvivl om, at hans Arbejde for Sagen, hvis det fremdeles fortsættes i nogle Aar, vil bringe rige Frugter. — I andre Egne af Amtet har Udbyttet været særdeles godt, i nogle Bigaarde endog saa gennemsnitlig 70 \mathcal{L} Honning af hvert Stade, og det har ikke været almindeligt, at et Par Stader i en Bigaard have givet over 100 \mathcal{L} hvert.

Hovedtræffet varede her i Amtet kun i 3 Uger og kom meget sent; men netop den kolde Forjommer gav Bierne Tid til efterhaanden at udvide Yngelreden til en meget betydelig Størrelse, saa at stærke Bisamilier ved Hovedtræffets Komme hver kunde jende c. 20,000 Arbejdere i Marken for at indsamle Nektar. De Planter, som i 1891 afgave den meste Honning, vare Hvidkløver og Alfikekløver. Da disse to Planter tillige afgive en særdeles velsmagende og sunde Honning, vilde det være ønskeligt, om D^r H^r. Landmænd vilde dyrke dem i en større Udstrækning end hidtil. De ere jo begge tillige fortrinlige Foderurter. Vistnok findes der nogle Forder, der ikke egne sig for Alfikekløver, men der er en stor Mængde Ejendomme her i Amtet, paa hvilke denne Kløver kunde give en baade større og værdifuldere Afgrøde end den almindelige Rødkløver. Denne

Plantes Blomster ere vel lige saa rige paa Nektar som de to forstnaevnte Arter; men desvaerre ere Rødkloverens Blomster jaaledes byggede, at vore almindelige Honningbier under saedvanlige Forhold kun med stort Besvær kunne hente denne søde Saft, fordi den afføndres i Bunden af det lange Kronrør. Kun naar Rødkloveren „skaar jejl“, d. e. udvikles mindre kraftigt, saa at Kronrørene blive mindre, kunne Honningbierne naa en Del af Saften — En anden Plante, der hvet Nar yder et stort Bidrag til at fylde Biavlerens Honningbeholdere, er Nagerkaalen, som ogsaa i 1891 har afgivet en Del Honning; men Vejret var dog i denne Plantes bedste Blomstringstid saa koldt, at den langtfra har ydet saa meget som under heldigere Forhold. Paa den Plante kan man ganske vist ikke forlange, at Landmændene skulle lægge Bind, da den er et meget skadeligt Ukrudt. Derimod er Napsen baade en fortrinlig Honningplante og en vigtig Handelsplante. Desvaerre dyrkes den for Tiden i meget ringe Omfang, vistnok paa Grund af nedadgaende Priser paa dens Frø. Det fortjener dog at bemærkes, at man netop med denne Plante har foretaget Underjøgelse, der vise, hvor overordentlig stor Betydning Biernes Besøg i Blomsterne have for Frøenes kraftige Udvikling. Der er derfor ingen Tvivl om, at den Napsdyrker, som tillader en Biavl at henstille Bistader i sin Napsmark, ikke alene viljer Biavleren en Tjeneste, men ogsaa gavner sig selv.

Foreningens Virksomhed har været fortsat væsentligt efter samme Plan som i de nærmest foregaaende Aar, dog med den Forskel, at Biavlermødernes Antal har været indskrænket noget, nemlig til 14, der have medført en Udgift af 43 Kr. 84 Ø.

Vægten har derimod mere været lagt paa Udstillinger, af hvilke der er afholdt 2, den ene i Nykøbing S. den 3die—5te Juli, den anden i Kalundborg den 10de November. Til den forstnaevnte havde Amtsföreningen ydet et Tilskud af 25 Kr. Den afholdtes i Forbindelse med et Dyrstue og var nærmest bestemt for Odssherreds Beboere. Udstillingen i Kalundborg gjaldt derimod for hele Amtet. Nagtet den afholdtes jent, nemlig den 10de November, blev den dog særdeles godt besøgt, uden Tvivl den bedst besøgte af de Biavls-Udstillinger, som hidtil have været afholdte her i Amtet. Foreningens Medlemmer havde fri Udgang, 3ffe-Medlemmer betalte 25 Øre. Udstillingen medførte en samlet Udgift af 103 Kr. 39 Øre, en Indtægt af 12 Kr. 50 Øre. Den virkelige Beføstning

var altsaa 90 Kr. 89 Øre. Udstillingen afholdtes samtidig med Kalundborg Efteraarsmarked. — Med denne Erfaring for Dje maa det i høj Grad tilraades, at fremtidige Udstillinger afholdes paa en saadan Dag, paa hvilken der af andre Grunde er samlet mange Menneker paa det Sted, hvor Udstillingen finder Sted; thi det er jo aldeles klart, at et godt Besøg er Hovedbetingelsen for, at en saadan Udstilling skal gore den tilsigtede Nytte.

Samtidig med ovennaevnte Udstilling i Kalundborg afholdtes Foreningens Generalforsamling. Ved denne forhandlede om de bedste Midler til Honningens Afsetning og til at sikre Medlemmerne kunstige Rokstavler af ægte Bivoks. Med Henjyn til det første Punkt ophlystes det, at i de Egne, hvor Biavl er stærkest udbredt, og hvor der derfor høstes mest Honning, var det lettest at afsætte denne til en passende Pris, fordi baade Honninghandelen og Forbruget i saadanne Egne vare komne i en fast Gænge. Det bedste Mittel til Honningens Afsetning vilde derfor være en videre Udbredelse af den forbedrede Biavl. — Med Henjyn til Indblanding af fremmede Emner i Rokstavlerne antog man, at de af Hovedforeningen („Danmarks Biavlerforening“) sidste Sommer foretagne Forsøg, der havde vist Indblandingernes Skadelighed, forhaabentlig vilde bevirke, at de fleste Kunsttavlefabrikanter fremtidig kun vilde anvende Bivoks til Fremstilling af Kunsttavler.

Generalforsamlingen afsluttedes som sædvanligt med den aarlige Rapportering. Ved denne uddeltes ved Lodtrækning 105 Gvinster, bestaaende af 2 Honning-Udlyngere, 3 Bihuse og et stort Antal Biavlskredsfaber og Skrifter om Biavl, ialt til en Værdi af 194 Kr. 97 Øre.

Ligesom i tidligere Aar har Foreningen frit udsendt 12 Eksemplarer af Maanedsskriftet „Bien“ til Smaakaarsjolk, og nogle fattige Biavlere have faaet „Tidskrift for Biavl“ for halv Pris.

Medlemstallet er vokset fra 174 i 1890 til 222. Da det aarlige Bidrag er 50 Øre, har det samlede Medlemsbidrag udgjort 111 Kr. Hertil kommer et Tilskud fra Holbæk Amts økonomiske Selskab af 300 Kr. Naar man henjer til Foreningens Udgifter i det forløbne Aar, ses det jo klart nok, i hvor høj en Grad den omtalte Virksomhed til Biavlens Fremme er afhængig af ovennaevnte betydelige Tilskud. Det maa derfor haabes, at det nævnte Selskab fremdeles maa være villigt til at støtte denne Virksomhed, der uden Tvivl bidrager væsentligt til at for-

bedre den arbejdende Klasse's Naar her i Amtet. Det er dog en Selvfølge, at man ikke med Hensyn til en saadan Syssel kan vente i Løbet af et Par Aar at løste alle dens Udøvere til et højt Standpunkt. Dertil skal der Tid. Fremskridtene ere dog øjenlynlige, og vi ere overtydede om, at allerede den Bistadetælling, som agtes foretaget i 1893, vil vise en stærk Fremgang boade i Antallet af Bifamilier og endnu mere i Antallet af forbedrede Stader (med bevægelig Bygning). Det er os saaledes bekendt, at der alene i Egnen Syd for Kalundborg i 1891 er anskaffet over 100 saadanne Kunststader, og mange fattige Biavlere have i det Aar haft en Indtægt af 100—200 Kr. ved Salg af Honning. Hvis Foreningen fremdeles kun i 4—5 Aar kan fortsætte sin Virksomhed i det samme Omfang som i de sidste 3 Aar, ere vi overtydede om, at Frugterne deraf ville vise sig i høj Grad kendelige.

Foreningens Regnskab for 1891 slutter med et Overskud af 5 Kr. 61 Øre.

Den næste Udstilling for hele Amtet agtes ifølge Generalforsamlingens Beslutning afholdt i 1893 i Holbæk.

Holbæk Amt's økonomiske Selskab har for 1892 bevilget Foreningen et Tilskud af 200 Kr. Ersklev.

Nord-Sallings BF. dannedes ved et Møde i Durup d. 1. Maj. Der indtegnedes 21 Medlemmer. Til Formand valgtes Jens Torp, Nøveng, Durup.

Ekko fra Staderne.

Ulsjærod, Hørsholm, d. 23. April.

Jeg har af 25 Stader, som jeg indvintrede, kun mistet et som var bleven visjerløst, Resten er kraftige og gode, saa hvis vi faar en heldig Sommer, kan jeg vente et rigt Udbytte, som kan erstatte lidt paa de sidste to Aar, som ingenlunde har været glimrende for Biavlen her paa Egnen, thi det har jo regnet i den bedste Tid, saa det har været ved at blive til bare Vand istedetfor Honning; men i de 36 Aar, jeg har drevet rationel Biavl, har jeg jo tidt haft stort Udbytte, men det er som min gamle Læremester Højjægermester Bruun sagde: tro ikke at De udelukkende kan leve af Biavlen, thi der kan komme Aar saa daarligere, at Biavleren saa vilde dø af Sult samtidig med Bierne. Saa slemt som i forrige Tider er det vel ikke tallet være alle de bedre og nyere Hjælpemidler, som staar til Biavlerens Raadighed samt den udmærkede Besledning igennem Bøger og Tidsskrifter for Biavl, desuden Vandrelærere

og Udstillinger, alt noget som vi ældre Biavlere i Fortiden kun kendte i en meget ringe Udstrækning, altsaa et Gode som den yngre Biavlere straks finder lagt tilrette for sig, ikke at tale om at han indgaar den Mlempe stadig at kassere, hvad han har anskaffet, for at følge med Tiden. Sluttelig vil jeg bringe Dem min oprigtige Tak for alt hvad De virker til Biavlens Fremme her i Landet, og med Ønsket om en rigtig god Sommer for den danske Biavler tegner jeg mig med Agtelse. P. Hansen, Parcellist.

Sydsjælland, 25. April.

Mine 26 indvintrede Stader have holdt sig godt og ere alle i bedste Velgaende. Jeg var saa heldig i Efteraaret at opdage to visjerløse Stader saa tidlig, at det blev rettet ved Hjælp af Klubber fra 2 Klubbiavlere. Denne Udvej vil dog her paa Egnen snart være udelukket, da Klubberne forsvinde efterhaanden mere og mere. Det forekommer mig, at mine Bier i Winter have forbrugt noget mere end sædvanligt, rimeligvis fordi den silbig indsamlede Honning i Fjor var mere vandet end sædvanligt, men saa har jeg til Gengæld i Winter ingen tørstige Bier haft. Stoven giver nu fortrinligt Træk, men desværre have Hagel- og Regnbygerne i disse Dage ødelagt en Mængde af mine Bier. Venlig Hilsen og Tak for Deres Arbejde i Biavlens Tjeneste. P. S. H.

Taastrup, 5. Maj.

Bierne have her paa Egnen overvintret godt. Hos mine har dog Honningen været meget forjuket. En Familie maatte jeg vandfodre allerede den 10de Januar.

P. S.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 65. Holde Cellerne i medfølgende Stykke Tavle det rette Maal? (S. N.) — S.: Naar Cellerne i den sendte Kunsttavle maales i de 3 Retninger, som ere betegnede paa S. 21, Fig. 5 ved a, b, c, da viser det sig, at der i Retningen a er 32 Celler, i Retningerne b og c derimod kun 30½ Celler paa 6". Denne Forskel hidrører derafra, at vedkommende Kunsttavlefabrikant har valgt Voksarkene for folde. Havde de været varmere, vilde Tavlen ogsaa i Retningen a have vist 30½ Celler, der er en god Cellerstørrelse. Arkens forskellige Temperatur under Balsningen kan nemlig bevirke en Forskel af over 4 Celler i Maalet paa den Led, der gaar

paatvers af Valserne. For øvrigt antage vi ikke, at den angivne Uregelmaessighed vil holde nogen Menne ved Tablernes Brug i Staderne. Den jendte Probe synes i alle andre Henseender at være særdeles god.

Nr. 66. Kan det gaa an at tage en Yngeltavle med paafibbende Bier og sætte den ind til en meget svag Familie uden særlige Forsigtighedsregler? (S. S.)

— S.: Nej. De bør give begge Stader ens Lugt ved Aftenen forud at lægge f. Eks. lidt Naphtalin ind paa Bunderædderne eller ogsaa bør De ligger Tablens Indhængning bestro baade denne og Tablerne i den svage Familie med samme Slags Mel. Hvis den svage Familie er dronningløs, vil det dog næppe paa denne Maade lykkes at gaa den til at opføre Dronning-Celler, medmindre De baade indhænger aaben Yngel og en Table med moden Yngel, der er i Færd med at krybe ud af Cellerne.

Nr. 67. 3 Oktober Maaned forrige Aar indvintrede jeg en Bifamilie med tykflydende Foder. Senere hen gav jeg samme Kandedstake. For en 13 Dage siden var de i god Behold; men myldrede stærkt udenfor og viste stor Uro. For et Par Dage siden opdagede jeg, at alle Bier i denne Bolig vare døde uden at have deres Forraad forbrugt, det tiloversblevne i Cellerne er forjultret, af Kandedstagen er kun forteret et lille Stykke. Hvad kan være Marjag dertil? og hvorledes kan saadanne udbyggede Tabler rengøres, saa at de igen kunne benyttes til andre Bifamilier? Kammemaalet jeg brugte var høi Normal. (Kr. S. S.) — S.: Den omtalte Bifamilie har manglet Vand, og Mangel af Dronning har bevirket, at Bjerne ikke have hentet Vand i det fri. — Tablerne kunne renses ved at affrælle Cellelaagene, overstænke den aabne Honning dygtig med lunkent Vand og derefter indhænge Tablerne 1 ad Gangen tæt ind til Biflyngen i en stærk Familie.

Et og Andet.

Pollen udtages af Tavler paa følgende Maade: 3 Potter kogende Vand og 1 Ø Honning rystes godt sammen og hældes derpaa i en Vandkande med sin Bruse. Med denne Vædske overbruses begge Sider af Tablerne, som derpaa indhænges i et tomt Stade, der er opstillet i et varmt Værelse. Efter nogle Dages Forløb ville Pollenklumperne begynde at gære, derved vil det meste Pollen trænge ud af Cellerne. Brus dem derefter med varmt Vand og rens dem. Afryst Vandet og indhæng der-

efter Tablerne om Aftenen 1 i hver stærk Familie. De ville da være rene og gode om Morgenens. G. M. Doolittle.

Chocolade. 2 Ø Cacaopulver hældes i en emaillet Gryde og blandes med 2 Ø Honning, 10 Øv. Jstød Kanel, 2 Øv. Karde-momme, 2 Øv. Kryddernelliker, 1 Øv. Vanille. Det koges godt og ghydes derpaa i passende Forme.

(„Inker aus Böhmer“).

Indlægning af Traad i Kunsttavler. En Amerikaner, Dages, har fundet paa at udføre dette Arbejde med Elektricitet. Nammen traades og lægges paa Table-bloffen. Ovenpaa Traadene lægges Kunst-tavlen. Gennem Traaden ledes derpaa en elektrisk Strøm, som oppvarmer Traaden saa stærkt, at Tabellen synker ned paa Bloffen. Traaden er da indsmeltet i Tabellen.

Amør. B. J.

Blod hos de gamle Romere. Som Bevis for, hvor højt de gamle Romere skattede Mød som Drif, kan anføres, at Kejser Augustus en Gang havde som Gæst den 100aarige Pollio Numilus. Da Kejseren spurgte ham, hvilke Midler han havde brugt for at bevare sin Livskraft til denne høje Alder, svarede han: „Intus mulso, foris olæo“, det er: Indvendig Mød, udbvendig Olie.

Gavnlige Tink.

Bejret (9. Maj) har i de sidst forløbne 2 Uger fremdeles været meget koldt, i flere Nætter endog saa med Snefald. Plantevæksten har derfor udviklet sig meget langsomt, og Bjerne have i det kolde Bejr kun i meget ringe Grad kunnet udnytte Pollentrækket. Vi have dog haft mange Eksempler (jaaledes 1891) paa, at netop saadanne kolde Foraar have været Forløbere for særdeles gode Honning-træk. Dette hidrører fra, at Planterne holdes tilbage i deres Udvikling, medens Bifamiliernes Yngelveder fride jævnt fremad. Vi anse derfor Udfigterne for den kommende Sommer for særdeles lovende.

Omskiftning af Bolig. Hos en Bifamilie, der er i kraftig Udvikling og befunder sig i en god Bolig, tilraade vi ikke en saadan Omskiftning. Derjom Voligen derimod trænger til et grundigt Eftersyn (Malning, Ristning og Rensning), eller Familien lider af Møl eller har en slet Dronning — da tilraade vi en saadan Omskiftning, der baade giver Lejlighed til et grundigt Eftersyn af Familien og af Voligen. Arbejdet foretages om Middagen i stille varmt Bejr, idet Stadet flyttes et Par Aen tilbage og et nyt indfættes i dets gamle Plads. Er Dronningen gammel og tung, iter det set, at den mistes ved denne Behandling; men det vil ikke fæde Familien paa denne Tid, naar man kun jitrer sig, at der findes aaben Yngel i mindst 1 Tavle. Mangler en saadan, bør man fra en stærk Bifamilie indhænge ganske ung aaben Yngel. Den omskiftede Familie vil da opføre Dronning-Celler, og de udløbende unge Dronninger ville kunne blive

bebrugte ved de Droner, der snart kunne ventes flyvende i enhver Vigaaed.

Kunstværme bør kun dannes af meget stærke Bisamilier, og iaar næppe før i Begyndelsen af Juni.

Fodring. Da Vinterforbruget ikke havde været meget stort, har det hos mange Bisamilier ikke været nødvendigt i dette Foraar at jordre med flyvende Foder. Forbruget har imidlertid været betydeligt i de sidste 3 Uger, da Naturen næsten ikke har tilbudt nogen Honning, medens Ingeledden er undergaaet en jævn Udsvikling. Derfor bør man noje paaje, at Familierne ikke savne Forraad under Foraarstræffet, der i de fleste Egne ikke er meget stort, og som undertiden kan odelægges helt eller tildeels ved Regn, Kulde og Blæst.

Kunstavler. Den Slags Kunsttavler, (med lave Cellevægge) som benyttes hos os, give Bierne rig Lejlighed til at benytte en anseelig Voksmængde til Cellevæggenes Opførelse. Man behøver derfor næppe at være angstelig for at hindre Bierne i at bygge ved at hjælpe dem med Kunsttavler. Hos stærke Familier kan man nu uden Fare indstøbe en Kunsttavle indenfor den hederste Tavle i Ingeledden. Svage Familier bør derimod hellere op hjælpes ved Fodring om Natten under hele Foraarstræffet. Med en regulerende Fodder er det jo en let Sag uden at forstyrre Bierne hver Morgen at hindre Bierne i at tage Foderet og hver Aften at give dem Udgang til 1—2 aabne Guller. Naar en svag Familie har en god Dronning, kan jaadan Fodring op hjælpe den i forbausende Grad.

Møl. Nu begynder den morsomme Tid. Pas derfor godt paa, at de udbyggede Tavler, som indhæuges til Bierne, ere rene (se S. 105), og hvis man opdager Møl eller Møllarver er det jo en let Sag uden at forstyrre Bierne hver Morgen at give dem Udgang til 1—2 aabne Guller. Naar en svag Familie har en god Dronning, kan jaadan Fodring op hjælpe den i forbausende Grad.

Udvidelsen af Pladsen ved Indhængning af udbyggede Tavler eller hele Kunsttavler bør foretages, saasnart den bagerste Tavle i god Flyvevej viser sig omtrent halvt belagt med Bier. Hos stærke Familier kan Udvidelsen godt ske med 2—3 Tavler ad Gangen, hos mindre stærke Familier derimod kun med 1 Tavle ad Gangen. Enhver Kunsttavle bør altid indhænges mellem 2 udbyggede Tavler.

Gamle Tavler. Naar Vokstavler i flere Aar efter hverandre have været benyttede til Ingele, blive de efterhaanden tykke, tunge, sorte og ubelugtende. De blive tillige meget ofte hullede, fordi de have været angrebne af Møl, og Bierne have udgnavet de angrebne Dele. Saadanne Tavler bør, hvis de ere tomme, kasseres, og hvis de træffes fyldte med moden Ingele, bør de hænges tilbage i Stedet udenfor Ingeledden for at kasseres, saasnart Ingeledden er løbet ud. Saadanne Tavler ere nemlig flette baade til Ingele og til Honning, men de indeholde saameget Voks, at dette omtrent kan betale de Kunsttavler, hvormed de bør erstattes.

Brevkasse.

Regnskab for DBE. 1891 er nu revideret og vil blive indrykket i næste Nummer.

Manglende Numre af T. f. V. Aargang 1892 kunne fremdeles erholdes ved skriftlig Henvendelse til vedkommende Posthus, som udleverer Bladet til Landposterne.

Kredsformænd. Lindkuud BE.: Mejerist Nielsen, Lindkuud, er bortrejst, og i hans Sted valgt Niels P. Poulsen, Vittrup.

Rettelser. S. 103, Spørgsmaal Nr. 60 staar 1½", skal være 1/8". — S. 104, L. 21 i. n. staar granulatus, skal være granulatous.

Kundgørelser.

Mine **Kunsttavler** af garanteret rent Bivoks anbefales de erobre Forbrugere. Det bemærkes, at paa Grund af de stigende Vokspriser er Prisen forhøjet. Mit Lager af Stader, Udslyngere, Dronninggittere, Vokstast samt andre Medtøber bringes i velvillig Erindring. **S. H. Madsen, Broager.**

Et Parti hvid og gult **Honning** staar til Salg hos **N. Sørensen, Norup, Vejre.**

Endel stærkt befolkede og nogle tomme

Højtader,

alle af Mr. Pedersen's Fabrikat, ere formedelst Bortstyning til Salg hos Stationsforstander **Nambusch, Frederikshavn.**

Sammejeds sælges forskellige Diavlskredstaber, saasom Udslyngningsmaskiner, Voksmeltere etc.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes. **N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.**

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Jffe-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Dre pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Eksterkas.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Eoreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traand, udmærkede Skælleknive, Tavlesporer, Bipiber og Røgpustere haves altid.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. En Maskine, der fabrikerer Tavler med stærkeste Mønstre, anskaffes til Gavn og Glæde for Wiavlerne.

Ørde udbedes inarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Høstebro, Januar 1892. **A. S. Vorbeck.**

Prima gult Bivoks

uden God leveres i større Partier til billigste Notering. **Julius Peters, Sveudborg.**

Sølvmedalje og allerhøjeste Præmie

Mine nu over hele Riget anerkjendte bedste og dertil billigste

Honningudslyngere

fabrikeres af mig i 2 Størrelser, 22⁴ Tvermaal 25 Kr. og 18⁴ Tvermaal 20 Kr. **C. C. Danielsen, Holstebro.**

Nyborg 1891.

Margaug 1891 af „Tidskrift for Bivavl“
udføres til Købs. Prisen bedes opgivet til **Grølev**.

Atter i Aar anbefales d'Hrr. Bivavlere vore
2 Gange præmierede

ægte Bivokstavler.

Ligeledes modtages kun ægte Bivoks til
Forarbejdning og Bytning hos Husmand **Lars
Henningsen**, Svanninge Mark, og **Snedker H.
R. Pedersen**, Svanninge, Faaborg.
Svanninge, i Marts 1892.

Chr. Kiegels i Viborg, Fabrik af kunstige Bivokstavler.

Bivavlere og Bivavlerforeningens Opmærksomhed
henledes paa, at jeg fabrikkerer Vokstavler af garan-
teret uforkalftet ren Voks, til yderst billige Priser,
og sender paa Forlangende Prover og Priskurant
gratis og franto. Jeg har anskaffet en virkelig
første Klasse's Tavlemølle og renser al Voks ved
Damp, saa jeg kan levere Tavler, som staa paa
Højde med det bedste, der tilbydes.

Voks modtages til Forarbejdning eller Umbyt-
ning med Tavler samt købes til højeste Pris.
Stort Udvalg i Bivavlsredskaber, Hønningsglas
m. m. fra

Chr. Kiegels
Høstframforetning, Viborg.

Bistader

i stort Dplag, samt Materiale dertil, helt færdigt
i Samling.

Periksen Madsen,
Stern ny Søavert.

Kunsttavler

af garanteret rent ublandet Bivoks anbefales til
billigste Dagspris.

Ved Fabrikationen benyttes kun nyeste og
bedste Maskiner samt 1ma damprenset Voks.

Kompositions-Tavler fabrikkeres ikke.

N. Fr. Larsen,
Hyllede pr. Rønnede.

Ægte Bivokstavler

saa fremdeles i Aar hos „Linna Sogns Bivavls-
forening“. Godt Voks tages i Bytte a 35 D. pr.
G. Ordres indgives til

D. Rasmussen,
Linna, Løven St.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste
præmierede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen
i Nyborg 1891)

anbefales til billigste Priser. — Voks modtages
som sædvanligt til Fabrikation, helst inden 1. April.

Kompositions-Kunsttavler

(forbedrede siden i Bjør) anbefales ogsaa til bil-
ligste Priser.

Udkøber ved Løder, Januar 1892.

N. Jacobsen.

Kunsttavler

haves atter i Aar af ægte Bivoks. Voks tages
i Bytte a 35 D. pr. G.

S. P. Vek,
Langevej pr. Brørup.

Bivavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine
præmierede **Biboliger, Slyngemaskiner, Kunst-
tavler (garanteres af ægte Bivoks), Røg-
blæsere, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og
Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af
alt og til meget billige Priser.**

J. V. Boesen, Vejle.

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(tilfærdigt flere Førstepremier og Medaljer) faas hos
S. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svend-
borg. 1 til 5 G 190 D., 5 til 10 G 180 D., over
10 G 170 D. pr. G. Rent Bivoks tages i Bytte
for 30 a 35 D. pr. G.

Priskurant fra

Chr. Kiegels i Viborg.

Røgblæser med Brugsanvisning	1 Kr. 50 D.
Bipibe, almindelig	2 — 25 —
Do., prima	2 — 75 —
Bibehætte	" — 25 —
Tromning-Gitter pr.	" — 75 —
Spatel	1 — 25 —
Skrællekniv (Woods Model)	" — 85 —
do. do. prima	1 — 20 —
Tavlespore	" — 50 —
Bundrenser	" — 50 —
Kniv til Brug i Trugstader	" — 50 —
Tænger til Høststader	" — 85 —
Bjælter	" — 85 —
Fuldkommen Jodrer med tærsluttende Struelaa	" — 75 —
Loddekande med Spiritapparat	" — 50 —
do. dobbelt med dobbelt Ind	" — 75 —
Zink Nr. 8 i Plader, 32 Dre G, mindre 35 Dre G	
Fortinnet Tavletraad G 60 Dre, 1/4 G 20 Dre	
Kasse til Indfangning og Trans- port af Biværme efter Måne- maal	3 — —
Udvalg af Revjætter sendes efter Dufte til Bi- avlermøder.	

Kunsttavler

af eget Fabrikat leveres efter Maal i alle Stør-
relser. Voks modtages til Forarbejdning. Voks
købes. **Urmager J. Olsen, Grøsted.**

Mit Fabrikat af bedste Sort

Bivokstavler (98 % rensat Bivoks),

Kunsttavler (som hidtil leveret)

og Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiks-
berg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig
Besørgelse.

H. Schmidt,
Nylandsvej 4. Kjøbenhavn F.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks leveres som tidligere af
mit bekendte gode Fabrikat til Dagens billigste
Priser.

Voks forarbejdes indtil 10 G for 35 Øre pr.
G, større Partier 35 Øre pr. G.

Gl. Sole pr. Hedensted, i Februar 1892.

J. Andersen.

Bratt's Selvhufer	0,90
Tinfer's Gitter pr. □	1,10
Bjflor	0,90
Røgblaser	1,60
Rupe med 2 Glas til Underføgelse af Bier	1,75
Bifælde	0,40
Dronning-Cellebestyter	0,20
jaas hos	Erstlev.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat jaas atter i Aar til billigste Pris hos Snedder **J. C. Olsen**, Hvilested pr. Sællested. Bots tages i Bytte.
Kun Tavler af ægte Bivots findes.

Røgpustere.

De bedste eksisterende Røgpustere anbefales a Kr. 2,25 og 2,50 for Stk., naar flere Stk. tages Rabat, samt Tavletraad i Stkr. a 25, 35 og 50 Ø.
N. Fr. Larsen, Hyllede pr. Rønnede.

Fortrinlige Kunsttavler

findes ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af godt Bivoks, da jeg ligesom hittil ikke vil inddade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer.

Systotte, Nykjøbing F.

Bojsen.

Frø

af Kløver og Græssorter, Rodfrugt, Have- og Blomsterfrø kan erholdes i bedste Kvalitet, saavel som Frugttræer, Frugtbuske, Sirtræer og Sirbuske, Heegnplanter og andet til Frøhandel og Planteskole henhørende, 10 Sorter Frø af Biplanter for 80 Øre samt forskellige Biplanter til billige Priser hos
Frantz Wendt,
St. Jørgensbjerg, Roskilde.

Spateleer, 1 1/4" brede, til Benyttelse ved Biers Behandling, kunne nu jaas a 1,50 Ø. hos **Erstlev.**

Erslevs Prislister, se S. 36.

Forenings-Meddelelser.

Viavler-Møder afholdes følgende Steder:
Fredag d. 13. Maj Kl. 2 hos N. Petersen, Vintrup, Varde; Lørdag d. 14. Kl. 2 hos Kr. Simonsen, Billum, Varde; Søndag d. 15. Eftmd. Kl. 9 hos Lærer Kristensen, Tistrup; Søndag d. 15. Eftmd. Kl. 2 hos Bødder Th. Nielsen, Ulgod; d. 16. Kl. 2 i Tarm; d. 17. Kl. 2 hos Fabrikant Janus Schmidt, Ny-Mølle, Ringkøbing; d. 18. Kl. 2 hos Morten Lambjerg, Holmstland; d. 19. Kl. 2 i Ulfborg BF.; d. 20. Kl. 2 hos Uhrmager Th. Jensen, Sevel, Vinderup; d. 21. Kl. 2 hos Roslandsen, Stockholm, Vinderup; d. 22. Kl. 2 hos Jeppe Petersen, Vejby, Salling; d. 23. Kl. 2 Skraeder J. Nielsen, Balling, Salling; d. 24. Kl. 2 Søren Nielsen, Mølfærshuse, Durup, Salling; d. 25. og 27. 3 Møder i Morsø BF.; d. 28. Kl. 2 hos Niels Jensen Krarup, Refen, Spøtter; d. 29. Kl. 2 i Vestermarks Skole, Viborg; d. 30. Kl. 2 i Lynderup Kredsen, Viborg; d. 31. og 1. Juni i Ebsborg, Rodfærrebro; d. 2. i Hjerminde, Bjerringbro, og 3. og 4. i Kellersup BF.; hvor Tid og Sted ikke er angivet, vil dette senere blive bekendtgjort. Alle Steder holdes Foredrag og gives praktisk Undervisning i Viavl af **C. F. Grønning**,
Viavlslærer.

Vindhuud-Vorbasse-Bekke BF. afholder følgende Møder med praktisk Undervisning i Viavl Mandag d. 23. Maj Kl. 9 hos Klaus Jensen, Økslund, Kl. 3 hos Jørgen Mortensen, Vitttrup; Tirsdag d. 24. Kl. 9 hos Jens Holm, Bekke, Kl. 3 hos Niels Jensen, Guldbjerg; Onsdag d. 25. Kl. 9 hos Peterjen, Skjoldbjerg, Kl. 3 hos Niels Nielsen, Rebet; Fredag d. 10. Juni Kl. 1 hos Madam Møller, Vorbasse. Ved det sidste Møde vil der blive Uddeling af Kunsttavler for Vorbasses Vedkommende.

Niels P. Poulsen.

Stobborg og Omegns BF. afholder Viavlermøde paa Lundsgaard d. 6. Juni den Fjntfeday. Dagsorden: 1) Valg af en Formand. 2) Bestemmelse om der skal afholdes Udstilling. 3) Forslag om Opkrævning af et Ekstraføntingent til Dækning af den forejundne Underbalance. 4) Restterende Kontingent betales. 5) Ny Medlemmer optages.

P. B. B.

C. Lund.

Vintrup og Omegns BF. afholder Søndagen d. 12. Juni Eftmd. Kl. 4 praktisk Viavl hos Hans G. J. Pilegaard i Vintrup.

P. B. B.

H. Pilegaard,
Sekretar.

Sobro og Omegns BF. afholder ekstrordinær Generalforsamling Fredagen den 27. ds. i Fæstets Lokale, Eftermiddag Kl. 2. 1) Der foretages Valg af Dommere til Foreningens Udstilling d. 17. u. M. 2) Der tages Bestemmelse om flere andre Dele angaaende Udstillingen, blandt andet om Præmierens Antal og disses Storrelse. 3) Der foreligger et huffet Andragende, som denne Dag vil blive aabnet og taget under Behandling.

M. P. Knudsen, Sekretar.

Solbælt Ants BF. Hr. Grønning's Møder her i Antet ere efter hans Onste blevne udjatte til Slutningen af Juni.

Erstlev.

Syddjællands BF. afholder Møder med Foredrag af undertegnede i Borgerstolens Gymnasistilokale i Vordingborg Søndag d. 29. Maj Kl. 3 og hos Louise P. Johansen, Den Smidstrup, Mandag d. 30. Maj Kl. 3.

Jens Hansen.

Viavlermøder. Den 31. Maj Kl. 2 Eftmd. afholdes i Ebsborg Skole og d. 1. Juni Kl. 2 Eftmd. afholdes i Skovsøborg Skole Møde af Viavlere heri Kredsen. Hr. Grønning holder Foredrag og giver praktisk Undervisning, jaafremt Vejret tillader det.

Halvorjen.

Indhold af dette Numer.

Gellernes Maal	120
Chokolade	121
Dronningaavl, af G. M. Doolittle	118
Ekko, af P. Hansen, P. S. H. og P. S.	127
Forening	121
Gavnlige Viavl	121
Solbælt Ants BF., af Erstlev	118
Donningsalg, af N. P. Holbeck	114
Kunst-Sværme	109
Metode, en ny, af Wells	116
Mød hos Romerue	121
Nord-Salling BF.	120
Pollen-Udrensning, af G. M. Doolittle	121
Praktiske Forsøg, af G. de Lavenus	110
Kammemaal, af Jens Hansen	115
Retteleser	122
Traad-Indlægning.	121
Tørst	121

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Bintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundegjælder optages for 20 Ere pr. Petit-Unité 1ste Gang, 10 Ere 2den og 5de Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Bavlslærerne.

Blandt de Virkemidler, som DBF. i de senere Aar har anvendt i et stedse videre Omfang, indtager Bavlslærere en meget høj Plads. I 1891 har DBF. jaaledes ladet afholde 183 Møder af 25 Bavlslærere med en Udgift af over 1500 Kr. At dette Middel i allerhøjeste Grad har bidraget baade til Bavlens og til Foreningens Fremgang, derom kan der aldeles ikke være nogen Tvivl; men det kan ikke nægtes, at det i anden Henseende medfører adskillige Ulemper. Dette er særlig med Hensyn til Mødernes Fordeling, der er en saa vanstelig Sag, at det næppe vil kunne undgaaes, at den giver Anledning til Misfornøjelse hos flere Kredse, idet de anse sig forurettede paa andres Bekostning. Den Gang, da alle de af DBF. bekostede Møder, afholdtes af Foreningens egne Bavlslærere, faldt Fordelingen af Møderne dog mindre vanstelig; men efterhaanden er det blevet mere og mere almindeligt, at Kredse besørge Møderne afholdte ved egne Bavlslærere og derfor saa en Pengefum fra DBF. i dette Djemed. Der savnes paa dette Punkt en fast Regel, efter hvilken disse Understøttelser burde uddøles. Formentlig vil denne Sag blive drøftet nærmere ved det næste Centralmøde; men vi anse det dog for heldigt, at Sagen forinden

behandles i Medlemsbladets Spalter, og vi skulle derfor fremsætte de Regler, som hidtil have været raadende i denne Sag.

Da Bavlslærernes Udsendelse først under den nuværende Bestyrelse af DBF. kan siges at være sat i System, kunne vi se bort fra den Udsendelse af saadanne Lærere, som i et enkelt Aar foretoges tidligere (i 1883). De Regler, som have været fulgte, have da været følgende 3: Mødernes Antal rettede sig efter de derom indkomne Begæringer, efter Stemmeantallet i vedkommende Kreds og efter den særlige Trang til Møder, som Bestyrelsen antog herstede i Kredsen. Med Hensyn til de indkomne Begæringer da har deres Antal i de senere Aar været saa stort, at man meget godt har kunnet gaa ud fra, at alle Kredse i lige høj Grad ønskede Møder afholdte enten ved DBF.'s Bavlslærere eller ved egne Bavlslærere. Der blev altsaa kun de 2 sidstnævnte Hensyn at tage.

Hvis man nu kunde fastholde Stemmeantallet i hver Kreds som den eneste Kritejor, saa blev Sagen jo ganske simpel. Tænke vi os jaaledes, at Amtskredsen M har et Stemmeantal for det foregaaende Aar af 100, saa opstilles følgende Regnestykke: 4000 Stemmer (hele DBF.) har en Udgift af 1500 Kr. til Bavlslærere, hvor stor bliver da Udgiften for 100 Stemmer? Man fik da, at den Kreds skulde have et Tilskud af 37½ Kr. — Saa simpel er Sagen desværre ikke; thi for det

første er det flere Gange ved Centralmøderne blevet fremhævet, at nyoprettede Kredse og saadanne Egne, der havde et stort Antal Klubviablere, burde begunstiges særlig med Møder — og for det andet vilde jo en saa stræng Udligning af Udgifterne i denne Retning bevirke, at de Kredse, der skulde hente Viabslæreren meget langt borte, vilde faa meget faa eller slet ingen Møder. Af disse Hensyn, og da Foreningen i Aar tillige arbejder med et Understud, har Bestyrelsen kun tilstaaet de Kredse, der søgte Pengetilskud, omtrent Halvdelen af det Beløb, der i Følge ovenstaaende Beregning kunde tilfalde dem. Ovennævnte Kreds har saaledes faaet 20 Kr. i Tilskud.

Vi have undertiden hørt den Anstuelse udtale, at Tilskuddene til Kredsene burde rette sig efter Kredsens Medlemstal og ikke efter dens Stemmetail i DBF. Hertil kunne vi ikke slutte os; thi det maa vel erindres, at Medlemsbidraget er højt forfæstligt i de forskellige Kredse, ligesaa 25 Ø. til 1 Kr. Derimod kan Kredsens Stemmeantal i DBF. anses for den bedste Maalestof for den Interesse, som Kredsen nærer imod Foreningen og dens Formaal. Der findes i de gamle Kredse en hel Del ældre Viablere, som have faaet en vis fast Gænge i deres Viabl, og som derfor anse det for uundværdigt at være Medlemmer af Hovedforeningen. Dette er en urigtig Betragtningssmaaade. Man bør nemlig ikke alene være Medlem af Hovedforeningen for sin egen Skyld, men ogsaa for at støtte Sagen og derved andre Viablere. Hovedforeningen er jo ikke særlig bunden til en enkelt Kreds men bør arbejde for hele den danske Viabls Fremgang; men det er jo aldeles klart, at de Kredse, der staa længst tilbage i Viabl, trænge mest til Hjælp. At Staten støtter Hovedforeningen og ikke de enkelte Kredse, forekommer os efter disse Betragtninger, fuldkomment rigtigt. Kun maatte det ønskes, at denne Understøttelse efterhaanden maatte blive langt større end nu. Vi nære det faste Haab, at dette snart maa ske, da det store Opving, den danske Viabl i de senere Aar har taget, kan siges at være rige Frugter af de forøgede Tilskud. Efter en saadan yderligere Forøgelse, vil jo Hovedforeningen ogsaa blive i Stand til at støtte Kredsene med større Tilskud end for Tiden.

Dronningaul.

af G. R. Doobittle, N. America — (Fortsat.)

IX. Behandling af Dronning-

Cellerne. Naar man har Dronningcellerne færdig byggede, nær ved at udruges og fri for Bier, kommer det an paa at vide, hvad man skal gøre med dem.

Der er 3 Maader, paa hvilke de almindelig anvendes. Den første er at give Cellerne til Smaastader eller til dronningløse Familier. Den anden er at hænge Rammen med Cellerne i en Lampe-Amnestue, hvor de forblive, idet man udtager Dronningerne, efterhaanden som de udruges. Den 3die er at sætte enhver Celle i et særgeget Bur med Foder. Disse Bure ere da saaledes ordnede, at 12—24 af dem passe ind i en Kamme og fylde den ligejom eller i en Table. Denne Kamme indhænges derpaa midt i et stærkt Stude, indtil Dronningerne ere udrugede, hvorefter de anvendes efter Viabslærers Bestemmelse. Dette kaldes en Dronning-Amnestue, og den har det Fortrin for en Lampe-Amnestue, at der ikke udkræves nogen Bevogtning for at hindre de udløbende Dronninger i at dræbe hverandre. Jeg skal nærmere omtale enhver af disse 3 Maader.

1. Da et Kapitel følger om Dannelsen af Smaastader, vil jeg her kun omtale dem med Hensyn til, hvorledes man bedst faar Cellerne ind i Smaastaderne eller ind i en stor Bifamilie. Husk paa, at hvis man skal være sikker paa ikke at faa Cellerne ødelagte af Bierne, maa man vente med at give dem til en Bifamilie, hvad enten den er svag eller stærk, i 24—48 Timer efter, at Familiens læggende Dronning er borttaget. Med andre Ord: Familien maa være dronningløs i saamange Timer, før man giver den en Dronning-Celle. — Nogle paastaa, at en ubestøttet Dronning-Celle kan gives til en Familie saamtidig med, at den læggende Dronning borttages; men min Erfaring viser mig, at i 9 af 10 Tilfælde vil en saadan Celle blive ødelagt. Jeg staaer ikke ene i denne Sag, thi mange fremragende Viablere have erfaret det samme. Det er dog nok muligt, at jeg ikke har mine Familier smaa nok dertil, thi en Bifamilie med 200 Bier vil meget lettere tage imod en Dronning eller en Dronning-Celle end en Familie med 20,000 Bier.

Naar jeg giver Dronning-Celler til Bifamilier og Vejret er varmt nok til, at der ikke er Fare for at forkøle Cellerne, naar Varmen er omtrent 20° R eller mere, tager jeg Rammen i Haanden og gaar hen til Smaastadet (hvis der ikke er Fare for Røveri ved slet Honningtræk) og sætter Rammen ved Siden af Stadet paa samme Maade som omtalt i forrige Kapitel. Man maa passe paa ikke at skade Cellerne paa

nogen Maade. Derpaa aabner jeg Stedet, udbælger det Sted paa Tabellen, hvor jeg ønsker at anbringe Cellerne, lægger min Tommelfinger ved Grunden af en af Dronning-Cellerne og trykker forsigtig nedad. Cellerne slipper da med Lethed Trælister. I Stedet for nu at stære i Tabellen og passe Cellerne ind deri, som man tidligere gjorde, behøver jeg derimod kun at lægge Cellerne imod Tabellen og trykke svagt paa Cellens Grund og ind mod Tabellen. Den synker derved langt nok ind til at sidde fast. Naar denne Table er nedhængt i Stedet, bringes den næste Table tæt hen til den. Denne Table støtter da Cellerne paa den modsatte Side, saa at den ikke kan falde ud, om end Bierne ikke besæfte den, hvad de næsten altid gøre, om end den næste Table ikke rører den. Her have vi nu en anden Fordel, som disse Celler have fremfor dem, som Bierne helt have lavet, nemlig at de ere saa tykke ved Bunden, at det er umuligt at flemme dem, naar de behandles omhyggelig. Denne Maade at besæfte Cellerne paa bevarer ogsaa Tablerne, saa at de ikke blive forstaarne. — Ere Røverbier paa Færde under dette Arbejde, bringer man Rammen til Værkstedet. Der aftager jeg Cellerne og lægger dem i en lille Kurb. Jeg foretrækker en Kurb, fordi den i varmt Vejr giver Luften Afgang, saa at der i stærkt Solstik ikke er nogen Fare for, at de skulle blive opvarmede for stærkt. I en Blidbaase kunne de i Løbet af saa Minutter blive ødelagte af Varmen, naar de henstaa i Solen. I varmt Vejr maa jeg endogjaa være forsigtig med dem i Kurven. Heri bærer jeg dem ud til Staderne og anvender dem.

Derjom Vejret er meget varmt, eller Familien, til hvilken Cellerne gives, er meget stærk, optager jeg ikke nogen Table for at indsætte Cellerne, men spreder kun Tablebærerne en Smule og spænder Cellerne let imellem dem. Dette gaar ligesaa godt, naar man er sikker paa, at Familien er stærk nok til at klynge sig om Cellerne og holde den varm; men i alt køligt Vejr er den anden Maade sikrere, da jeg derved altid sætter Grunden af Cellerne ligeover Yngelen, saaledes at Spidsen naar ned paa Yngelen. Bierne pleje den da ligesom Yngelen.

Derjom Vejret er koldere end 19 ° R i Skyggen, opvarmer jeg et af de største Lodder til min Vægt (et hvilket som helst Jærn kan bruges) saa stærkt, at jeg lige kan holde det i Haanden, dette lægges i en lille Kasse og over Loddet lægges flere Lag Filt, der passer efter Kassens Stør-

relse. Cellerne lægges nu paa Filten og dækkes med 2—3 sammenspæde Lag Filt. Cellerne ere nu beskyttede mod Kulden, og jeg kan da foretage Arbejde med dem uden Hensyn til Vejret. Naar jeg kommer til et Sted, løfter jeg Filt-dækket, udtager en Celle og lægger igen Dækket paa de øvrige. Har man flere Celler, end man antager, Jærnet kan holde tilstrækkelig Varme til, maa man lade de øvrige blive i det varme Værelse, indtil man kommer tilbage og paant opvarmer Jærnet.

2. Hvad jeg har at sige med Hensyn til Lampe-Ammestuen vil blive kort, fordi jeg har meget liden Anvendelse for den og slet ikke for den Maade, som den almindelig benyttes paa. Jeg kan ikke lide at være nødt til at passe saa nøje paa for at hindre Dronningerne i at dræbe hverandre. Desuden opnaar man meget lidet eller intet derved, naar man i Stedet for kan lade Cellerne forblive hos den Familie, der har bygget dem, indtil de ere nærved at udruges. Ved de gamle Metoder, ved hvilke Familien blev holdt tilbids eller ganske uvirksom fra den Tid, Cellerne bleve byggede, indtil de vare nærved at udruges, kunde det uden Tvivl betale sig at anbringe dem i en Lampe-Ammestue, saa snart de vare forseglede; men Sagen stiller sig anderledes, naar Arbejdet i Stedet foregaar uforstyrret, enten der er Dronning-Celler i Stedet eller ikke.

Den eneste Tid, paa hvilken jeg benytter Lampe-Ammestuen, er tidlig om Foraaret eller jent om Efteraaret, naar jeg vil have Cellerne byggede hos dronningløse Familier, og da bruger jeg den i Forbindelse med Dronning-Ammestuen, hvorved man fritages for al Bevogtning eller Sidden oppe om Matten for at se til Dronningerne.

(Forts.)

En Biavlens Erfaringer.

af Lærer Jensen, Tyvelse, Ringsted.

Endstøndt meget bange for Bier havde jeg dog i Foraaret 1887 gennem et Lidsrum af 11 Mar tilladt en Nabo at have Stadelplads i min Skolehave for en Del Kubefolk, men uden at lære noget deraf. I dette Foraar rejste Naboen til Amerika, og denne Egn's største Biavler fik mig overtalt til at købe 2 af Naboens Folk. Disse gabe i Sommerens Løb hver en Sværm og kassedes op. — Næste Mar (1888) købte jeg af en Mand, der var flogere paa Bier end jeg, 4 Kubefolk, som alle uddøde i samme og paafølgende Mar

uden Sværmning, samt af en Husmand, der ikke drev synderlig Biavl, 2 andre Kubefolk, som jeg fik Held med, bestilte mig et Bihus (dobbelte Trugstade) og kastede en Sværm ned i dettes ene Rum; men — jeg drev paa samme Tid en Gaard, som lagde mere Beslag paa mig end Bierne, og — Myrerne ødelagde denne Sværm, saa at Huset maatte igen sættes paa Loftet. Jeg indsaa, at der maatte tages bedre fat, saa mig lidt for hos et Par dygtige Biavlere, købte mig den udmærkede Bog „Fører i Biavl“, af hvilken jeg har lært mere Biavl end af noget som helst andet, og gav mig til at holde et Biavlblad, samt meldte mig ind i herværende Kreds af Biavlerforeningen og naaede saaledes rustet det gode Aaar 1889. Trættet var grumme tidligt i dette Foraar, og sidst i Maj kastede jeg min første Sværm ned i mit dobbelte Stades ene Rum. Først i Juni kastede jeg ligeledes ned i 2 enkelte Stader 2 andre Sværme, samt skar Bygningen ud af 2 mellebsængte Kuber, hvis Bier jeg samlede i nok et Enkelthus, og disse 4 Stadefolk udbyggede Kunsttavler hele Sommeren igennem. Sidst i August udtog jeg derpaa Bier af 10 til Nedslagning domte Kubefolk her i Egnen, lod 1 af disse vandre op i 1 befolket, men vistnok visserløs Kube, og de 9 bruge dels til Forstærkning af et Par af mine husede Trugstadefolk og dels til Dannelse af 3 nye Familier i Huset, som fik Bygning med lidt Honning fra mine 4 i Sommerens første Del husede Familier, saaledes at jeg til Indvintring fik 7 Trugstadefolk; men — uden mere end fra 4 til 10 B Honning i hvert Stade. Saa købte jeg 150 R Randisgrus og jodrede dermed alle 7 Stader op til c. 28 B Winterfoder hvert, og — i det paafølgende Foraar (1890) befandtes de alle at være i god Orden. I denne Sommer naaede jeg uden Anstrængelse op til 12 Trugstadefolk og en Honninghøst af 168 B., og nogle faa Kubefolk havde jeg endnu tilbage, da Afslæggerne bestandigt vare tagne af Sværme. — Saa kom 1891, der jo blev et godt Aaar, trods Foraarskulden. Jeg købte to Trugstadefolk til mine 12 og lod 6 Kubefolk (mine sidste) bygge ned i 6 Huse, saaledes at jeg i August Aaarets Slutning stod med 20 Folk i 19 Trugstader og et Honningudbytte for dette Aar af 735 B.; men ved Efteraarstærkningen viste 1 Stade sig at være visserløst og ved Foraarstærkningen i Aar 1 Stade visserløst, saaledes at jeg for Tiden kun ejer 18 Stader i Arbejde, idet de visserløse Staders Bier bleve satte ind til Naboen. Resultatet af disse mine Arbejder med Bi-

erne samt af et Biavlsmøde hersteds i 1891 og af Ringsted og Omegns Biavlerforenings Virksomhed er blevet: en hel Del flere Biavlere her i Byen og i Nabobyerne, men jeg tror nok, at Forstaaelsen af Biavlen ikke endnu er fulgt tilstrækkeligt med Lyften til at drive samme. Alle mine Huse paa nær det første, har jeg købt hos Hr. Chr. Pedersen i Tved, og de ere efter min Erfaring overordentlig lette at arbejde med og af godt Materiale, — kun Stade af Hr. Chr. Pedersen ikke mere stærker Kammerens Hjornelodser. Med dette lille Hjærtesuk være denne Beretning sluttet.

Bortflyvende Sværme.

af Lærer Bisgaard, Odum, Nadsien.

Under denne Overskrift har Hr. Markus Hansen, Duclund, i dette Blads Nr. 6 kaldt dette at udsætte tomme Viboliger for deri at indfange bortflyvende Sværme „en stammelig Maade at tilvende sig Bier paa“. Maa jeg herved bede Hr. Markus Hansen at begrunde dette, da der mulig er andre ny Begyndere end mig, der ikke kan indse det stammelige derved, naar man da, som Red. ogsaa bemærker, beredvillig udleverer eller godtgør Værdien af Sværmen til Ejermanden, hvis han indfinder sig. Her i Byen har de fleste af os Bier; men vi ere enige om, at det rarere er en Skam for ikke at sige Synd, at mangfoldige Sværme hvert Aar maa ty til hule Mure, under Stuegulve o. lign. Steder, hvor Indgangene blive tilstoppede; og de stakfals Bier paa denne eller anden Maade gaa en ynkelig Død imøde. Hvorfor skulde man ikke have Lov til for det første at frelse disse Bier og for det andet ogsaa paa den Maade at udvide Biavlen, som der i hvert Fald her paa Egnen er stor Trang til?

Raadten Dugel eller Bipeft.

af C. F. Grønning.

Hr. Erslev er kommen mig i Forkøbet med en Artikel om nævnte Eghdom. Jeg havde tænkt mig at skrive derom i Nr. 7*). Jeg skal derfor indskrænke mig til at fremdrage nogle Erfaringer, som jeg har indvunden paa dette Omraade. Naar Hr.

*) Denne Artikel indkom for sent til at optages i Nr. 7.

Ersløv siger, at der forekommer en Del spredte Tilfælde her i Landet, da er dette desværre sandt, ligesom der er Steder her i Landet, hvor de forskjellige anvendte Skure ikke har kunnet dræbe Dndet, uden at det ad Aare atter brød ud. Til „Kendemærke“ har jeg ikke videre at tilføje uden dette, ogsaa at lægge Mærke til, om den fuldt udviklede Bi-Nymfe er død uden at være forseglet eller lukket. Narjagen kan være som Hr. Vorbet har bragt frem, at der er Møl i Stedet, men det kan ogsaa hidvære fra Sygdom eller begge Under i Forening og jeg tilføjer: habes det ene Dnde, da er Faren ogsaa for at faa det andet. Med Hensyn til Behandlingen da har jeg ingen Kendskab til Naphtal Beta eller Naptalin, derimod har Saltsylsyre saavel iblandet Foderet som til Overbrusning af Bierne anvendt i Forbindelse med, at Familien faar en ny Bolig, fuldstændig kunnet have Dndet. Dog maa det efter min Erfaring udføres noget mere omstændelig end af Hr. Ersløv anvist. I første Halvdel af Maj, saafremt Vejret er nogenlunde varmt, foretages Omflytningen som anvist af Hr. Ersløv, men Stedet, som benyttes, kan være en simpel Klasse saa stor, at den kan rumme 3—5 Tavler til een Familie. Om habes flere syge Familier, da tilraades at forene 2 a 3 med kun en, og den bedste, Dronning i Bur, da smaa Familier sjældent og i dette Tilfælde næsten aldrig naar at blive til noget. Habes en saadan Klasse (eller Terning) og nogle ældre næsten kasjable Tavler, dog maa de, eller den primitive Bolig ikke have været i Berøring med syge Bier, Familien skal nemlig opholde sig saa længe i denne Bolig, fodret hver Dag med Salisylblandet Foder, at det kan tænkes at deres medbragte Foder fra den oprindelige syge Bolig kan være forbrugt i 4 a 5 Dage, og rigtigst vilde det nok være at indepærre Dronningen under et større Traadnetbur paa den midterste Table, da disse, om ogsaa der findes tilhæreladende jund Yngel, dog skal kasseres. Efter disse 4 a 5 Dages Forløs gives saa først Familien deres ny og fremtidige Stede forsynet enten med friise og junde Tavler eller og Kunsttavler og fodres hver Dag med Salisyl-Foder mindst de første 10 Dage, jaalebes er Kuren udført, og det har vist sig, at Dndet var hævet. Forfællen paa denne og Hr. Ersløvs Andvisning er altsaa, at jeg maa omløkalisere Bierne 2 Gange, hvorimod Hr. Ersløv kun flytter 1 Gang. Efter min Erfaring naas Maalet ikke dermed, først naar Bierne saa at sige ere jultede af med deres forpeste Foder, som jo ikke kan undgaa at de bringer med

over ved Flytning, først da var Sygdommen hævet, giv derfor ikke andet Foder den 1ste Dag end det forthyndede og stærkt blandede med Salisyl, som Bierne overbruses med, forinden de komme i den midlertidige Bolig.

„Renjelse af Stedet og Voksset“. Jeg vil ikke brænde andet end al den udstaarne Yngel som først er knust grundig, alle Tavler skræbes da rene for Voks og dette koges og renses som andet Steds anvist, er der Honning deri, da presses dette først af, men maa koges, saafremt man ikke foretrækker at brænde dette. Alle Hammer større og andet jmaat, hvad der er benytter til de syge Familier, kommes i en stor Kedel med Vand og udkoges grundig, den porøse Stopning i Stedet udtages, og efter at Stedet er grundig udfølbt med stærk Sodalud, afvaskes det med stærk Karbolopløsning ligesom Kedsfaber og Hænder, kort sagt alt, hvad der har været i Berøring med det smittede Stede, vaskes i Karbol. Stedet maa helst henstaa i længere Tid og gentagende afvaskes med Karbol, forinden det atter tages i Brug. Andre har brugt Klorkalk til Stedets Renjelse med Held. Jorden omkring syge Stader oversføres enten med Klorkalk eller tør brændt Kalk. „Forebyggelse af Sygdommen.“ Hold altid store og kraftige Familier i varmholdige Boliger, vel tilpakkede altid, lad aldrig Familierne lide Kold, det være sig Kulde, Sult og Tørst. Trænge de til Foder eller Vand, giv aldrig dette, uden at det er kogt i Forvejen og altid iblandet lidt Salisylopløsning. Lad aldrig en Familie have flere Tavler, end de tildels kan besætte! Hold rent i Staderne! og disse burde helst være fri for Sprækker og Revner, indvendig bør alt pløjes eller sløjjes jammen. Uldvid aldrig Yngelstjet, forinden de fuldstud kan besætte Tavlen, der gives! Udsæt aldrig Yngelen for Forkølelse enten ved at aabne for Stedet i koldt Vejr eller holde Yngeltavler forlænge ude af Stedet! At overgænte Tavler og hvad andet, der benyttes, er renses og overbruset med Salisylopløsning, og lad mig tilføje: Giv aldrig overgænte Honningtavler, hvori der findes aaben gæret Honning eller, om der findes Skimmel eller Mug, da maa dette fjernes med Skællekniven, den uforsegledede Honning stinges ud paa Maskinen og koges, forinden den benyttes til Foder, og som Rosinen i Pølseenden lyder atter, lad aldrig Bierne mærke inde i Boligerne, at der er noget der hedder Kulde og Træk — gør De herefter, kære Læser, da vil al Sygdom og Daarlighed være en saga blott.

Tillad mig her at rette en Forglem-

melse, fom jeg har begaaet i Nr. 4; ved Anbefaling af Kammemaalet burde have været tilføjet, at de smaa Honninggrammer ovenover abfolut bør anbefales i $\frac{1}{2}$ Størrelse til $10 \times 12''$ og maaſte ogsaa til $12''$ []. Denne ſidſte kan dog nok benyttes i $\frac{1}{3}$ St. Til Erzlevſtadet og høj Normal-Stadet haves $\frac{1}{2}$ Størrelse, hvilket er rigtigt, men til $10 \times 12''$ maa vi beſtemt af med de ſmaa $\frac{1}{3}$ St. Honninggrammen til $10 \times 12''$ Stadet bør være $5''$ bred og $12''$ lang udvendig Maal, jaaledes at 2 kan udgøre 1 ſtors Blads ſaabel i Stadet ſat ned paa Enderne i Yngelſejt for der at erſtatte det muligen manglende Winterjoder; den ſjldige og jeje Yngelhonning vilde ogsaa der med Fordel kunne anbringes, og i Maſſinen maa ligeledes 2 ſmaa indtage 1 ſtors Blads.

Skindode Bier m. m.

af Lærer Gørz, Gaarp.

Naar en æret Indſender i forr. Nr. af „T. f. B.“ omtaler ſin Erfaring med døde eller ſkindode Bier, da har jeg hele tre Tiljælde af den Art. Det første var en Slags Kubekaffe, brugelig her paa Egnen, med 7 ſmaa Kam. i. Imellem hver Kamme er lagt en Liſte paa Tykkelse ſom Tavlebærerens. Der var altsaa ingen Wintergang foroven. — En Dag ſiſt i Jan. vare mange af Bierne ude. Jeg antog, at det var Sneen, der loſkede dem ud, derfor ſatte jeg Skygge for. Næſte Dag ſaa jeg, at ikke ſaa ſaa døde Bier laa i og om Indgangen. I Haſt aabnede jeg, og til min Stræk ſaa jeg, at ikke en Bi rørte ſig. Der var 2 Tavler fulde af Honning og en Tavle med Kandidſtage. Paa Bundebrædderne laa omtr. Halvdelen af Bierne, og de øvrige ſad i Tavlegangene. Jeg bar Kuben ind og ſatte den paa Bordet. Jeg prøvede at aande paa nogle, og ſe, de begyndte at røre Ben og Vinger. Saa kom jeg i Tanker om de, der laa paa Bundebrættet, gik ud og ſejede dem op, ſatte nye Tavler med Honning i Kuben, ſatte 3 af de, der vare beſatte med Bier ogsaa ned (hveranden var fyldt med Honning). Derpaa lagde jeg alle de døde Bier ovenpaa Kuben (Mellemlifterne borte) dækkede den til foroven og fornedet og ſatte det hele op paa Kaffelovnen med nogle Klæder til Underlag. En Time efter var omtr. hele Perſonalet paa Benene og ſaa livlige, at de vilde ndnytte hvert lidet Hul til Udgang. Jeg tog dem ned af Kaffelovnen og ſatte

dem paa Bordet nogle Timer, hvorpaa de ſattes i et koldt Værelſe for næſte Dag at flyttes ud efter at have lagt et Stykke Kandidſtage over Tavlebærerens. Denne var en af de Familier jeg trommede ud i Efteraaret. De andre to ſkindode var en udtrommet og en ſjldig Sværm, begge lidende af Løſt. De „døde“ i de værſte Snevejrſtage med en Dags Mellemrum. Jeg bar Kaſjerne ind til Kaffeloven og behandlede dem ſom den første med den Forſtel, at jeg ſatte Bierne i rene Kaſjer og lod dem ſtaa ved Kaffelovnen et Par Timer, først uden Dække, for at Varmen kunde trænge ned til dem, og da de bleve mig for livlige, dækkedes de til. — Skomager Madſen i Vindum frelſte en Familie ved at lægge en ophedet Sten hen over Tavlebærerens. Det kunde gaa, da Sult var Marſagen her. Stadet var altsaa rent, hvorimod, naar det er Løſt, ſaa er Bundebrættet almindelig tilføjet. — Den første af diſſe Familier viſte ſig i Foraaret at være dronningløs. Den Dag, jeg foretog Foraarsreſterſyn, var Dronningen i Nabokaffen kommen udenfor og laa under Flyvebrættet, da Bierne fandt hende der og klumpedes om hende. Da Bierne ſværmene ud af Kaſſen for at lede efter Dr. bemærkedes hos den dronningløſe en Iver efter ogsaa at komme ud. Jeg antog, at det nærmest var for at forſvare Indgangen. Da jeg havde hjulpet Hds. Majeſtæt ind i Stadet, vilde der beſuagtet ikke komme No over dem, men de vedbleve at være uſædvanlig ophidsede til helt ud paa Afſtrøen, da jeg gik fra dem. Næſte Dag, da jeg ſaa til den dronningløſe, var der ikke en Bi hjemme: De vare ſaa kloge at ſværmene ud og forene ſig med de andre, medens Dronningen var ube, jøgende med hjem. Derover Ophidselſen. Der var dog ikke Slagsmaal, men den frygteligſte Støj, jeg endnu har hørt i et Stade. Det var to af de „døde“, der fløj ſammen. Den 10. Maj ſiøj Dronningen ud af det 3die Stade (Sjldigsværmens) ved Middagſtid, alle Bierne bag efter ſom aſtundige. De fløj ned i Havens nedre Del, og ſom paa Kommando ſatte hele Sværmen ſig paa Jorden, hvor de vare fordelte jævnt med $\frac{1}{2}$ Al. eller et Kv. Mellemrum. Ca. 20 Min. varede Underſøgelſen, og ſom paa Tælling rejſer hele Stykſen ſig igen og ſamles om en Kaalſtot. De vilde imidlertid ikke klumpe ſig. Jeg tog da Majeſtæten ved Vingerne og ſatte hende i Bur mellem et Par Tavler i Stadet. Men Bierne vedbleve at jøge Dr. hvor jeg havde taget hende. Stadet bares da derhen, og hele Sværmen drog ind. Siden har det været „all right“.

Regnskab

for
Danmarks Biavls-Forening
for 1891.

	Udgift:	Kr.	Ø.
Tidskriftet:			
Trykning, Papir m. m.	2589	"	
Billeder	96	35	
Redaktion	650	"	
En Medarbejder	50	"	
Rundgørelse	6	"	
Bogsamlingen:			
Bladhold	20	12	
Bogkøb	25	20	
Indbinding	9	70	
Biavlslærere	1524	01	
Smaafrifter	111	51	
Bestyrelsens Rejser og Porto ..	185	10	
Porto, Papir, Emballage, Fragt og Budløn	338	63	
Medaljer	64	75	
Erstatning	10	"	
Udstillingen i Østeborg	182	05	
Særtryk og Medlemskort	19	"	
Festskriftet	724	"	
Gaver	206	"	
Festmaaltid	110	21	
Udstilling i Nyborg	976	67	
Forsøg	33	21	
Inventar og Assurance	88	51	
Rente	7	70	
Sekretærløn	200	"	
	Sum	8227	72
Indtægt:			
Overskud fra 1890	88	08	
Bidrag fra			
Staten	2000	"	
Den Raben-Bevegelse's Fond	200	"	
Højjægermester N. Brun	100	"	
Generaløjtenant Steinmann .	5	"	
Staten til Præmier	300	"	
Tidskriftet	4155	40	
Forskellige Indtægter	150	66	
Indbundne Renter	48	19	
Understud	1180	39	
	Sum	8227	72

Kalundborg, d. 31te December 1891.
Ersklev.

Gennemjet
Frank Wendt.

Undertegnede have som Revisorer gennemjet DBF.'s Regnskab for 1891 og intet fundet at bemærke.

N. Mindberg. Edmund Kiel.

Til ovenstaaende Regnskab skal under-

tegnede Sekretær fremsætte følgende Bemærkninger:

1. Tidsskrift for Biavl har atter i 1891 givet et ligesaa stort Overskud, over 800 Kr., som i det foregaaende Aar, uagtet Redaktørlønnen i dette Aar er bleven forhøjet med 200 Kr. og Bladet fremdeles er udvidet betydeligt. Dette hidrører fra, at Holberantallet er vokset fra c. 2300 i 1890 til over 3000 i 1891.

2. Det betydelige Understud, 1180 Kr. 39 Ø., hidrører udelukkende fra Udstillingen og Jubilæumsfejsten i Nyborg. Udstillingen alene har haft et Understud af næsten 700 Kr., medens nogle af dens Ledere havde antaget, at den vilde give et Overskud. Festskriftet har ligeledes kostet c. 700 Kr., Gaverne til DBF.'s Stifter over 200 Kr. o. s. v. Endvidere har Foreningen i 1891 haft en Ekstraudgift ved Udstillingen i Østeborg af over 180 Kr. Naar nu hertil kommer, at Foreningen i det Aar har haft 400 Kr. mindre i Tilstud end i 1890, idet hverken det Classenske Fideikommiss eller Ballø Stift have ydet noget Tilstud — saa maa det snarere mindre, at Understudet ikke har været større.

3. Foreningens Virksomhed har i 1891 i de fleste Retninger ikke været mindre end i det foregaaende Aar, snarere større. Der er afholdt 183 Møder af 25 Biavlslærere med en Udgift af over 1500 Kr. Nogle af Medlemmerne kunne maaske fristes til at bebrejde Bestyrelsen, at den ikke itide har holdt igen paa en saa stor Udgiftspost; men det maa vel erindres, at det er umuligt forud at beregne mange Forhold. Havde Udstillingen i Nyborg ikke givet noget Understud, og DBF. havde erholdt de ovennævnte 2 Tilstud, da vilde Foreningen ikke have haft Understud i det Aar.

4. Virksomheden i 1892. Man kunde maaske antage, at det store Understud maatte lamme DBF.'s Virksomhed i det kommende Aar; men heldigvis er jo Foreningen saavel som dens Understøttelser i de senere Aar tiltaget saa stærkt, at det nævnte Understud ikke vil kræve en Indskrænkning af Virksomheden, idet DBF. forhaabentlig i Løbet af 2 Aar vil kunne dække Underbalancen uden nogen Formindstelse af sine sædvanlige Udgifter. Den mindre gode økonomiske Stilling vil derimod hindre en Udvidelse af Virksomheden i de første 2 Aar, hvis ikke det skulde være muligt at opnaa en større Understøttelse til Biavlens Fremme her i Landet. Vi nære det sikre Haab, at alle Biavlens Venner trindt om i Landet ville søge at arbejde for dette Maal, saa at Foreningen, hvis Medlemsantal i 1892 forhaabentlig

vil naa op til 6000, maa blive i Stand til fremdeles at udvide sin Virksomhed til Gavn for en Mængde Smaakaarsfolk i vort Fædreland. Ersklev.

Stadeformen.

Af J. J. Langskov.

Her i Kredsen kommer ofte Forespørgsel om, hvordan det kan være, at Højstader aldrig omtales i Tidsskriftet, her er jo dog Mange, som bruge denne Stadesform, ja de Allerfleste bruge den, saa forekommer det os underlig, at dette Stade slet ikke nævnes. At dette er saaledes, skal ikke nægtes; det gaar endnu videre. Viavlerforeningens Smaaskrifter omhandler ogsaa kun Trugstader. For mit eget Vedkommende skulde jeg slet ikke have draget dette Emne frem, for jeg kan nu godt finde mig tilrette dermed, og vi Højstadesfolk ere nu et fredseligt Folkesæd, der giver vor Skærb til Tidsskriftet, og nøjes med det, vi kunne bruge deraf (som slet ikke er saa ganske lidt endda); men for Begyndernes Skyld kunde jeg meget ønske, at Forholdet i Tidsskriftet kunde ændres lidt i den antydede Retning. Navnlig var det ønskeligt, om de Stykker, som skrives til Begynderen, ogsaa kunde omtale Behandlingen af Bier i Højstader. Det er jo især Begynderen, som trænger til Vejledning, og naar hans Bier ere i Højstade, kan han stundom daarlig forstaa at anvende de givne Vink med Trugstadet for Øje. Der kan maasse svares: Naft Højstaderne bori og ansaf Trugstader. Jeg har nu aldrig virket for en bestemt Stadesform, uagtet jeg efter ringe Øjne har søgt at virke for Viavlens Fremme, men jeg har ladet Begynderen, som har henvendt sig til mig, selv vælge Stadesformen, og om de ogsaa har været ukendt med Sagen, har det slet ikke manglet paa, at vedkommende har kunnet gøre sit Valg, og jeg har fremskaffet saavel Trugstader som Højstader hertil Kredsen, alt efter enhver Ønske. Men at faste Højstader bort, ser jeg ingen Grund til, efter at det er ændret, saavel hvad Størrelse angaar, som ogsaa at det er bleven lettere at arbejde med. Og naar Bierne overvintre godt, og et Stade kan indbringe 100 R Homning et Aar, hvilket tre af mine har gjort, saa synes jeg nok at kunne vente, at Højstade maatte staa hvor det staa. Ja, men det tager saa lang Tid at arbejde med de Højstader. Jeg er en gammel Mand og altsaa ikke rask i Vendingen. Jeg behandlede 9 Stader paa 1½ Time og deri indbefattet Afstrælling

af en Table til hvert Folt, det var anden Behandling, Rensning af Bunden. Og Husene ere saa store, at jeg ikke behøver at tage Bierne ud, kan tage Kammer af en Etage og hænge paa en anden og omvendt. Læseforholdene ere saadan, at dette ikke kunde volde Bierne Skade. Det kan vel nok gøres paa kortere Tid med et Trugstade. Men det er her hovedsagelig Smaakaarsfolk, jeg har virket iblandt, som man kan vente kunne faa 2 a 4 Stader hver, og der synes jeg heller ikke at Tidsskriftet kan spille nogen stor Rolle.

Jeg vilde meget ønske, at Hr. Redaktør Ersklev vil unde ovenstaaende en Blads i Deres ærede Blad. Det skal da ikke forstaaes saadan, at jeg vil anke over Bladet. Jeg har overmaade megen Nytte af det, og det kan maasse se ud for Læserne som en Anke. Det hele er kun et fremsørt Ønske, som jeg haaber, De velvillig vil tage under Overvejelse.

* * *

Den fremsatte Anke skulle ai indrømme Berettigelse, og vi skulle bestræbe os for at imødekomme det fremsatte Ønske. Det maa imidlertid erindres, at næste alle de nyere Behandlingsmaader ved Viavl ere knyttede til Trugstadet, og Redaktørens egen Viavl drives nu næsten udelukkende med den Slags Stader. Af begge disse Grunde kommer Bladets Hovedindhold let til at dreje sig om Trugstaderne. Heldigvis kunne jo de allerfleste Regler for Viavlsdriift anvendes paa begge Stadesformer; men det maa erkendes, at vi adskillige Gange havde glemt at give Vink med Hensyn til Højstaderne. At arbejde for disse Staders videre Udbredelse, kunne vi ikke godt indlade os paa, da vi ubetinget anse Trugstaderne for langt bekvemmere at behandle. At der dog kan drives lønnende Viavl med Højstader, det nægte vi paa ingen Maade, og der findes jo endnu et saa stort Antal af disse Stader her i Landet, at de vel kunne for tjene et vist Hensyn. Red.

Økko fra Staderne.

Tranebjerg, 13. Maj.

Bierne more sig i disse Dage, nu har vi jo faaet godt varmt Vejr, og Stikkelsbærrene blomstrer, det er jo det første, de kan hente lidt Homning fra. Jeg fodrer alle mine hver anden Aften med ½ Pægl Foder til hver Familie hver Gang. Jeg begyndte midt i April, og derved bliver der jo ansat en Maasse Yngel, saa de fleste har begyndt at besætte bagerste Table. Jeg

maa snart til at ubvide ved Indhængning af Tavler. Den 11. kom en Hungersværm flyvende og gif ind til 2 af mine Stader. Der blev jo stort Slagsmaal, hvorved en Del Bier gif tabt; men jeg tror nok, at Dronningerne har hyttet sig, da de har holdt sig rolige siden.

A. E. Haagenjen.

København, 15. Maj.

Korrfærter Andersen, Pilestræde 18, fortjener sikkert en Anbefaling offentliggjort i Tidende for sine udmærkede Korfpropper til Hønningglas (Albotts) til en Pris af 4,50 pr. 100 til 2 R's Glas, 3,50 til 1 R's. Til Slut beder jeg dem modtage min Tak som saa mange andre for deres Redaktion af Tidende. T. Hillerup, stud. jur.

Jaarup pr. Nodkersbro, 19. Maj.

Siden vor Biavl er stiftedes i Winter, er Sandsen for Biavl ret vaagnet her paa Egnen, til hvilket „T. f. B.“, af hvilken vor Forening jaar 15 Efs., har bidraget en stor Del. Mange begynde at blive „vikloge“. I dette Foraar er her i Distriktet næppe een eneste Kube at opdrive tilføls. Men desværre ere mange Familier døde i Winter her paa Egnen, nogle af Sult, andre af Bugløb og Tørst, men de fleste af Mangel paa Wintergange. De fleste døde Familier vare indvintrede paa smaa og smalle Kammer. Mine egne have overvintret alle, nogle af de udtrommede har jeg dog haft Møje med, da de vare indvintrede med et ringe Forraad. Kun en lille Klat, jeg havde i en lille Kasse paa Loftet for at bevare en Dronning, gif til af Bugløb. Det har vist sig her paa Egnen, at Hønningen vilde forfulke, nogle af mine maatte vandfodres allerede i Februar. I vor Forening ere næsten alle Medlemmer enige om, at brede og lave Kammer er bedst. De fleste laver deres Stader med 12" brede og 10" dybe Rammemaal, nogle have Erælsstader og 12" x 12". Den bedste Bigaard i Foreningen er uden Tvivl N. Vestergaards, Bindum, alle hans Fam. ere hyperlige, stærke og overvintret saa godt, at der næppe fandtes en død Bi paa Bundbrættet, endstøndt det endda vare smaa Kammer. Jeg og N. B. indvintrede dem, og de fleste bleve fatte paa 30 a 40 R. Men ved Eftersynet i Marts havde de fleste vistnok 25 a 30 R, saa det bekræftede sig, hvad der atter og atter peges paa i vort Blad: Hold stærke Familier og sørg for at indvintre dem lunt med rigeligt Forraad! Rigeligheden ere Wintergange en afgjort Nødvendighed. Endnu

en Ting er værd at lægge Mærke til ved N. Vestergaards Bigaard: De vare pakkede lufttæt foroven med et eller 2 Lag Voks-lærred, derover Saffelsepude. Flyvehullerne har været aabne i hele deres Udstrækning. Mon det ikke er den bedste Maade at pakke dem til paa, da jeg, som jagt, ved alle de, jeg har undersøgt i Foraaet, ikke har fundet nogle, der stod saa rent, tørt og lunt, med fremstreden Yngkrede og dog tæret saa lidt paa Forraadet? Gørh.

Fra Kredsen.

Maribo Amts BF.'s Bestyrelse holdt den 23. April Møde paa Hotel „Dania“, Nykøbing. Formanden gav Meddelelse om, at der af Danmarks BF. var bevilget 20 Kr. til Hjælp ved Møders Afholdelse i Kredsen; fra forskellige Sider antedes over, at der ikke var tilstaaet Amtsföreningen et større Beløb, og det bestemtes at bringe denne Anke frem ved det Delegeretmøde, som til Efteraaet skal afholdes i Roskilde.

En Ansøgning til Indenrigsministeriet om Støtte af de Vidler, 50,000 Kr., der i Henhold til Husdyrlovens § 1, Nr. 4, jaaar til Ministeriets Naadighed, var bleven besvaret derhen, at det ansøgte efter det oplyste ikke kunde bevilges. Man vedtog ved Henvendelse til en af Stiftets Folke-tingsmænd at saa oplyst, om der under en eller anden Form vilde kunne faas direkte Tilskud til Fremme af Foreningens For- maal. I benægtende Fald vilde man forsøge at opnaa Statstilskud gennem Stiftets Landboforeninger.

I Anledning af Amtsföreningens Bestaaen i 10 Aar besluttede man at søge Foreningens lille Grundfond forøget ved Henvendelse til bedrestillede Beboere og Institutioner i Stiftet om velvilligt Bidrag. Den Velbillie, der i de foregaaende 10 Aar var ydet Foreningen, tog man som godt Varsel for, at paatænkte Henvendelser vilde finde god Modtagelse. Skulde dette faa gaa i Opfyldelse, vilde Foreningen søge at yde ikke alene Undervisning i den rationelle Biavl, men at lette Smaafaarssfolk Begyndelsen ved at stænke dem Biboliger, Redstaber m. m. gratis eller til nedsat Pris.

Som Erkendtlighed af Hr. Gartner Andersen (Nyborg) opofrende Virksomhed for Biavlens Udbredelse forelaa Resultatet af en foretagen Indsamling blandt Biavlere i Amtet; for indkomne Beløb indkøbtes hos Guldsmed Krejberg en smuk Frugttoppatz, hvilken tilligemed en Tak- og Erkendtligheds-Adresse vil blive fremhændt snarest til Andersen.

Det vedtoges, at de ved Generalforsamlingen valgte Delegerede, Jensen, Vejringe, Rasmussen, Haared, og Hansen, Taagerup, saa vidt muligt skulde repræsentere Amtsforeningen ved Centralmødet i Roskilde.

J.
Vallo Stifts BF. Ved dens aarlige Generalforsamling forhandlede følgende Sager: At anvende indtil 94 Kr. til Indtægter af Vortlodnings=Genstande, nemlig 2 Maskiner, 2—3 Bifamilier, 1 Bihus m. m. Vortlodningen afholdes i Maj Maaned. Eftersyn og Vedommelse af Bistand hos Foreningens Medlemmer, hvortil uddeses Diplomer, og de to bedste Bistand vil erholde hver en italiensk Dronning. Meddelelse indgives af Kredsførmændene om, hvem der i de forskjellige Kredse ønske Bistandene bedømte.

I Stedet for den efter Tur fratrædende Bestyrelse, som ikke ønskede Genvalg, valgtes Skovfoged Rasmussen, Krageløv, Malermester Westphal, Tømmermester Møes, Sædder, og Gartner A. P. Larsen, Billesborg. Som Delegeret til Centralmødet valgtes Skovfoged Dixen, Kellinge, til Revisor Skovfogederne Hansen, Grubesholm, og Hansen, Sandbroe.

I Følge de indløbne Stemaer er af Bistandene blandt Foreningens Medlemmer i 1891 afgivet 90 Sværme, høstet 4252 K Honning og 86 K Voks samt indvintret 149 Kuber og 256 Kammeftader.

Bording BF. Foreningen stiftedes paa et Møde i Nødholt Skole d. 17. Decbr. f. A.; der indtegnedes 22 Medlemmer med 11 Vitidender. Til Formand valgtes Ungkarl Søren Peder Jensen, Rønkilde, til Næstmd. Landpost A. P. Jørgensen, Hestlund, og til Sekretær Hussejer Mads Chr. Laurjen, Rønkilde. Ved Optælling viste det sig, at Foreningens Medlemmer ejer 62 Bifamilier i Kasser og 49 i Kuber, og ialt 111 Bifamilier, som er indvintret i 1891. Det er Trugstader med Kammeaal 10 \times 12 som bruges mest her paa Egnen. Der er kun 2 Stader med lav Normal og 3 med høj normal.

Hvis der skulde være flere, som vil være Medlemmer og have Tidsskriftet, kan de saa faa de første Numre af Bladet.

Søren P. Jensen.

Randers Amts BF. Efter Indbydelse af Jens Jensen, Langsføv, holdtes et Møde den 7. Maj i Randers af Repræsentanter fra de lokale Kredse i Randers Amt om Dannelse af en Amtsforening. Der var kun mødt Repræsentanter fra 4 Kredse: Hobro, Randers, Hadsten og Bivild, og en havde lovet Tilslutning. Der blev da valgt en Bestyrelse bestaaende af 3 Medlemmer,

Anton Holm, Albæk Mølle, Lærer Sejerssen, Nørre Dufild, og Jens Jensen, Langsføv, førstnævnte som Formand.

De lokale Kredse skulde beholde Selvstændighed og Midler, og Amtskredsen arbejde med Tilskud fra Amtshusholdnings-Selskabet og lignende Bidrag. Det vedtoges at henstille til Amtshusholdnings-Selskabet kun at yde Bidrag til Amt-Biavl-Foreningen og kun at lade dennes Medlemmer ægte Præmie ved Selskabets Udstillinger for Biavl.

Ligeledes vedtoges det at henstille til Danmarks Biavlforening om at sende os Konsulent Grønning til nævnte Udstilling, baade som Dommer og Foredragsholder. Udstillingen bliver vist den 30. Juni. Derefter valgtes Dommere til Udstillingen. For Honning: Forhenværende Apotheker Rarmark Øbel, Randers, Konsulent Grønning, Arrestforvarer Knudsen, Hobro, og som Suppleant Lærer Jensen, Selling. For Redstaber: Forpagter Karl Jensen, Bivild, Tømrer Laust Ksfelsen, Gettrup, Konsulent Grønning og som Suppleant Uhrmager Rasmussen, Grenaa.

Maastrup BF. Dem og DBF. bringer jeg hermed vor Tak for det os bevilgede Møde ved Fru Demant. Mødet fandt Sted den 19. Maj og var besøgt af ca. 70 Personer. Da der var flere Begyndere til Stede, gennemgik Fruen det vigtigste af Wiens Naturhistorie. Derefter fremhævedes Wiernes og Honningens Betydning og Nytte for det menneskelige Samfund, fremdeles Wiernes Betydning i Naturens store Husholdning. Men Biavlen maatte drives paa rette Maade. Foredragsholderinden ansaa Naturværerne for den bedste Maade at formere paa. Dernæst omtaltes Fodring og Bishgdomme. Efter Mødet Diskussion. 7 nye Medlemmer optoges. Foreningen holder nu 40 Eksemplarer af Tidsskriftet. Christen Dall.

Nordlesvigsk Centralforening for Biavl afholdt sin aarlige Delegeretmøde hos Gæstgiver Trof i Røde Kro den 16de April d. A. Foruden Næstformanden og Sekretæren vare af 16 Delegerede de 15 mødte (den Delegerede for Højt-Navsted Forening var ikke mødt. Da Formanden ikke var tilstede, aabnedes Mødet af Næstformanden. Han bød Forsamlingen Velkommen, gav Oplysning om, hvorfor han ledede Mødet, og gif, efter at have erklæret Mødet for beslutningsdygtigt, over til Punkt 1 paa Dagsordenen: Valg af en Formand. Som saadan valgtes enstemmig og ved Akklamation Næstformanden, Gaarbejer P. Hansen

i Slynghsten, som ogsaa overtog Posten. Som Sekretær genvalgtes ligeledes enstemmig Julle Bildholdt, Løjtfrueby, der ligeledes overtog Posten, efter at der var bleven ham bevilget en aarlig Løn af 50 Mk. Istedet for P. Hansen valgtes til Næstformand Gaardejer N. Schmidt, Søbæled. Dette Valg skete paa Forlangende ved Sedler med alle Stemmer mod 3. Alle disse Valg skete for et Tidsrum af 3 Aar. Som næste Punkt paa Dagsordenen forhandlede en Ansøgning fra Løjt Forening om en Understøttelse af 50 Mk. fra Centralforeningen, som af den tilstedeværende Delegerede for Løjt Forening, Hr. Degn Todsen, dog straks modereredes til at frigives Marsbidraget for i Aar med 17 Mk. 50 Pf. Dette afsløges dog enstemmig, hvorimod et Forslag af Sekretæren om at afstøbe Løjt Forening et Hønningstel, der havde kostet samme 35 Mk., for 30 Mk., vedtoges.

Efter at Regnskabet var revideret og befundet rigtigt af de valgte Revisorer, fremlagdes og oplæstes samme af Sekretæren, hvorefter det godkendtes af Forsamlingen. Regnskabet slutter med en Udgift af 991 Mk. 96 Pf. og en Indtægt af 944 Mk. 35 Pf., altsaa en Kassestyd af 47 Mk. 61 Pf.; da der imidlertid forefindes Beholdninger til et Beløb af 52 Mk. 80 Pf., ejer Foreningen ialt 5 Mk. 19 Pf. Som Marsbidrag fra de forskellige Foreninger er indkommen 156 Mk. 50 Pf. Som Entre ved Udstillingen i Haderslev 410 Mk. 90 Pf., og som Tilskud fra Haderslev Kreds og By 350 Mk. og en Sølvpokal til en Værdi af 50 Mk. Af Udgifterne fremhæves: Porto for Omdeling af Tidsskriftet omtrent 47 Mk., forskellige Udgifter ved Udstillingen, f. Eks. Musikken 108 Mk., Dekoration 27 Mk., Forsikring 10 Mk., Billetter, Baand, Fragt & Told, Transport fra Jærnbanen og til Arrangeringen ialt 216 Mk., Regning fra Billetjælgere 38 Mk. Som Præmier uddeltes 348 Mk. og Medaljer til en Værdi af 11 Mk. 25 Pf. og desuden 16 Diplomer. Fornævnte Pokal stænkedes til H. P. Eftesen, Skodborgskov, for fremragende Birkfomhed i Biavlens Tjeneste. Det overlodes Bestyrelsen at ordne Rejseplanen for de af Danmarks Biavlerforening bevilgede 4 Foredragsmøder af Fru Demant og 4 af N. S. Christensen.

Nordst. Centralforening omfatter nu 11 Lokalforeninger, nemlig: 1) Sundevad, 2) Rhedersborg, 3) Højt, 4) Brandrup, 5) Lintrup, 6) Skodborg, 7) Brede, 8) Bajstrup, 9) Vedsted, 10) Genner, 11) Løjt Forening med henimod 400 Medlemmer. Af Tidsskrift for Biavl holdes 265 Stk. Efterat Protokollen var oplæst, vedtagen

og undertegnet sluttedes Centralforeningens Møde. Bagefter samlede de tilstedeværende Delegerede fra Foreningerne i Mabenaa Kreds for at bestemme om og fordele et Tilskud af 200 Mk. fra Kredsdagen til Biavlens Fremme i Kredsen. Denne Sum fordeltes med 70 Mk. til Sundevad, 60 Mk. til Løjt, 30 Mk. til Genner og 40 Mk. til Rhedersborg Forening.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 68. Jeg har et stærkt Skubstade, hvori jeg er bange for, at Dronningen snart vil blive for gammel, saa vidt jeg ved er den 4 Aar. Hvorledes skal jeg bedst faa Dronningen fornyet? Jeg har tænkt mig, om det ikke paa en eller anden Maade kunde lade sig gøre at fange Dronningen, naar Bierne sværmer til Sommer, og derved tvinge Sværmen til at flyve ind til den unge Dronning igen; men jeg ved ikke rigtig, hvorledes jeg skal fange Dronningen? (K. J.) — Naar man har fanget en Sværm i en Kube, er det ikke vanskeligt at fange Dronningen iblandt de øvrige Bier, idet man med Brædder og et derover udbredt Lagen danner en jævnt opadgaende Flade fra Jorden til Mødestadet. Omtrent 2 Alen fra dette udstøder man da lidt for Solnedgang Bierne paa Lagenet. De brede sig straks ud til alle Sider, og under deres langsomme Kravlen op til Indgangen er det ikke vanskeligt at se Dronningen og gribe den.

Nr. 69. Er det at anbefale at sætte en stærk Kubefamilie til Nedbygning i et Trugstade fremfor at lade den sværme og saa indfange Sværmen i Stadet? (K. J.) — S.: Hvis det særlig er Formering af Familierne, man onsker, da er Sværmening at foretrække under den Forudsætning, at man ikke er udsat for at miste Sværmen. Hvis man derimod særlig lægger Vind paa Udbytte snarest mulig, da er Nedbygning at foretrække. Ved denne Fremgangsmaade udsætter man sig jo heller ikke for Tab af Sværme.

Nr. 70. Omtrent d. 10. April havde jeg en Bisfamilie som sværmede ud efterladende baade Yngel, og flydende og krystalliseret Honning? Det skete om Efterm. Kl. 3—4, og jeg har siden ikke hørt noget om de Bier. (S. D.) — S.: Udsværmening er ofte meget vanskelig at forklare. Det kan hidrøre fra Fejl i Stadet, i Pladsen, Foderet o. s. v. Mange forklarer denne Fremtoning som tilfældig, idet Dronningen ved en stærk Udflugt af Bierne træffer at befinde sig paa Bundbrættet og

ribes med af de udfarende Bier. Bierne føle sig da som en Sværm og op søger en ny Bolig.

Nr. 71. Naar jeg har udflyngtet Honning, bør den saa straks hældes paa Glas og tilbindes? (N. C.) — S.: Hvis man har en høj Honningbeholder, i hvilken den udflyngede og siede Honning an henstaa et Par Dage og derefter tappes af fra nederen, da faar man her ved den smukkeste Honning i Glas, fri for alt Stum. Ved man, at den Honningfort er tilbøjelig til at krystallisere groft, da bør man ikke tappe den lige i Glasjere men ned i en anden Beholder, i hvilken den bliver staaende, indtil den bliver lysere i Farven ved begyndende Krystallisation. Den arbejder da godt igennem med en Slev, hvorefter den kan hældes paa Glas.

Nr. 72. Har man ikke et eller andet nemt Redskab, i hvilket man kan ophænge nogle af de med Bier besatte Tavler, medens man undersøger de øvrige, og hvad kaldes et saadant Redskab? (S. P.) — S.: Redskabet kaldes en Tavlebut, og man har forskjellige Slags. Den simpleste er den aabne (se Fig. 28), som bestaar af 2 Kammer, der ere lodret befæstede paa en liggende Ramme saaledes, at de med Bier besatte Tavler kunne ophænges mellem de 2 opstaaende Kammer. Vi foretrekke dog den lukkede Tavlebut (se Fig. 29), som bestaar af en Kasse, i hvis 2 Sider foroven er befæstet 2 Vister, der kunne bære Tavlebærerne af de udbyggede Kammer. Denne Tavlebut kan nemlig ogsaa benyttes til Flytning af Honningtavler, da disse i den lukkede Kasse ere beskyttede mod Røveri.

Nr. 73. Jeg ønsker at anvende Pratt's Selvhuser ved et Kube-stade. Jeg vil saa flytte Kuben tilbage og sætte en tom Kube paa dens Plads, saa at Bierne skulle gaa igennem den. Kan det gaa an? (P. J. H.) — S.: Ja.

Nr. 74. Naar jeg vil bruge Doolittle's Dronningavl's-Maade, kan det da gaa an at bore et Hul for paa et Højtade i 3die Etage i Stedet for paa Siden, da der

kun er en knap Men mellem Staderne? (P. J. H.) — S.: Det er bedre at bore det paa Siden, da Dronningen ellers let tager fejl. Den ringe Afstand mellem Staderne skaber ikke i den Henseende.

Nr. 75. Jeg har et Højtade med 14 Kammer i hver Etage, og der kan sættes en 4de ovenpaa. Kan det lade sig gøre at dele de 2 nedre Rum ved et Indstud midt i og Dronninggitter over og anbringe 1 Dronning i hver af de 2 nedre Afdelinger, Aflychuller ved begge Ender? (P. J. H.) — S.: Ja, det kan vist meget godt lade sig gøre; men det lodrette Indstud maa være gennembrudt bitet, for at alle Bierne kunne bevare samme Lugt. Bierne kunne sandsynligvis

overvintre i den Stilling; men det kan være tvivlsomt, om der vil blive Yngelplads nok til de 2 Dronninger om Sommeren.

Nr. 76. Naar en Kube er sat til Redbygning, kan det da ikke lade sig gøre at danne 2 Familier deraf, naar Bierne have udbygget Tavlerne i Underrummet, og Dronningen har lagt Æg deri. Hvorledes udføres det bedst? (G.) — S.: Ved Redbygning tilsigtes jo almindelig at faa Honningudbytte af 2 Familier allerede i det samme Aar, da Redbygningen sker. Hvis dette er Hensigten, da fraraade vi at dele Familien i det samme Aar. Dunster man dog, at Delingen skal foretages, da bør den ikke ske, før al Yngel er i Under rummet under Kuben; men til den Tid vil

Hovedtrækket i Almindelighed være omtrent sluttet. Man borttager da Kuben, deler de udbyggede Tavler i 2 Stader, der begge saa baade aabne og lukkede Yngel samt Honningtavler. Staderne stilles hvert paa det halve af den gamle Plads og fodres langsomt, indtil begge Yngelreder ere stærkt udviklede.

Nr. 77. Ere Korkpropper tilstrækkelige

til at lukke Luften ude af Honningglas, eller behøver man at smelte Proppen til med Voks, overbinde med Papir el. L? (L. H.) — S.: Korkpropper, der ere blødgjorte i varmt Vand, ere tilstrækkelige.

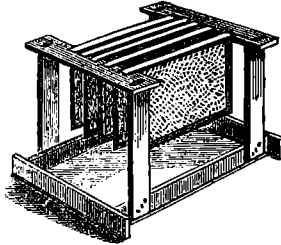

Fig. 28. Aaben Tavlebut.

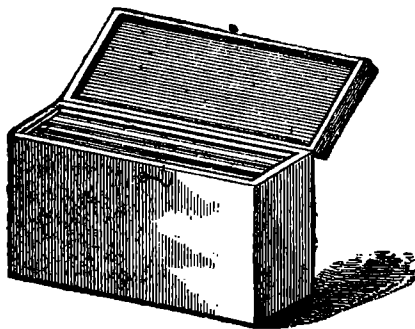

Fig. 29. Lukket Tavlebut.

Et og Andet.

Cellebundene. Ontarios Biavler-Komite i Nordamerika har i 1891 udsendt 3 forskellige Sværheder af Kunsttavler til flere ansete Biavlere for at faa Bished om, hvorvidt den almindelige Antagelse var rigtig, at Bierne selv ndtynde Cellebundene i Kunsttavlerne til næsten den samme Tykkelse som i de Tavler, der bygges uden Hjælp af Kunsttavler. Forsøgene foretoges alene med Delinger, da det har stor Betydning for Tavlehonningens Smag, at Cellebundene ere tynde. Sværheden var 6 " , 10 " og 12 " pr. B. Det viste sig ved disse Prøver, at Bierne kun i meget ringe Grad udtyndede Bundene. Disse vare efter Udbygningen næsten af ganske samme Tykkelse som før. Heraf følger altsaa, at man til Tavlehonning aldrig bør benytte Kunsttavler med tykke Cellebunde. Til Yngeltavler kunne de svære Cellebunde meget godt benyttes, de styrke jo Tavlen; men det vil rimeligvis være billigere at benytte Tavler med tyndere Bunde og sværere Cellevægge, naar disse Tavler have den fornødne Styrke.

Voks-Cement. Knibe, Gasler og andre lignende Redstaber, der ere blevne løse i Gasterne, kunne befæstes med følgende Cement: 4 Dele Gummi (eller Dekstrin), 1 Del Biboks og 1 Del pulveriseret (finstødt) Mursten.

(Amer. B. T.)

Fig. 30. Cellebestøtter, naturlig Størrelse.

Gaonlige Vink.

Bejret (23. Maj) har i de sidstforløbne 2 Uger været usædvanligt kaldt og regnuibdt, kun paa meget faa Dage og endda kun faa Timer hver Dag have Bierne kunnet hente Nektar og Pollen, af hvilket sidste der ellers har været rigeligt tilstede i de fleste Egne. Bierne have under disse Forhold udviklet Yngelredene langsomt men dog med et betydeligt Forbrug af Forraad. Følgen af disse Vejrforhold har været, at mange mindre omhyggelige Biavlere have lidt betydelige Foraarstaab derved, at flere Bifamilier ere døde af Sult. Dette gælder især mange Kubebiavlere, der have den uheldige Anskuelse, at naar først Stikkelsbærbuften blomstre, lide Bierne ikke Nød. Plantevæksten har udviklet sig særdeles frodig, og Markerne love derfor et rigt Blomstervor, naar kun Sommervarmen snart maa indfinde sig.

Fodring. I Almindelighed behøve vi ganske vist ikke her tillands at fodre vore Bier i Juni; men Bejret kan jo undertiden være faa uheldigt,

at det er aldeles nødvendigt. Man maa vel erindre, at stærke Stader paa denne Tid forbruge en Mængde Honning til Yngelpølsen. Det er jo overmaade let paa denne Nærstid at se, om et Stade har Forraad; thi findes der intet bagved Yngelredene, da trænger Familien til Hjælp. Yngelen bør nemlig baade foran og bagved være omgivet med Forraad. Dette gælder i ethvert Tilfælde alle de lavere Rammemaal. 3 Højtader og i Høj Normal kan tilstrækkeligt Forraad dog findes foroven over Yngeltavlerne eller i disse.

Sværme ville i Mar næppe vise sig før den 10de Juni. De bør indfanges, saa snart de have klynget sig sammen, i det mindste bør de da dækkes imod stærkt Solstn. Sværmen indbringes i det for den bestemte Stade enten ved et temmelig stærkt Stød med den retvendte Kube ned over Tavlebarerne (i Trugstader) eller ved at lade den paa lignende Maade falde ned paa den straat stillede og befæstede Indstudsør bagtil (i Højtader) eller ved at styrke Sværmen lidt for Solnedgang ud paa et Lagen tæt foran det ny Stades Indgang med en bekvem Duggang til denne. En Sværm fremhjælpes i høj Grad ved straks at faa hele Kunsttavler at bygge paa, men disse bør da være stærkt befæstede (traadede) for ikke at falde ned, naar Bierne pludselig klynge sig i tætte Staver paa dem. Vi foretrække dog, at hveranden af de til Sværmen givne Kammer ere fuldt udbyggede rene Tavler. Tillige er det en fortrinlig Hjælp at fodre Sværmen langsomt i 2-3 Uger hver Nat og i Regnvejr tillige om Dagen. — Hvis det afsværmede Stade (Moderstade) er et Kunststade, bør man undersøge det Dagen efter Sværmingen for at udfikere oversflodige Dronningceller, som man omster at anvende til Dronningkiste i andre Stader.

Kunstsværme. Hvis man ikke har jvarmende Stader og dog ønsker baade at formere sit Stadeantal og at omskifte Dronninger i flere Stader, da tilraade vi at danne 1 Kunstsværme med Yngeltavler fra et stærkt Stade og Trævier fra et andet: Paa en jnuet varm Dag ved Middagstid udtages af et stærkt Stade, der har c. 10 Yngeltavler (a 120 ") hver anden af disse Tavler (5), hvoriblandt bør findes mindst 1 Tavle med fuld moden Yngel (der begynder at gnave sig ud af Cellerne) og 1 Tavle med Eg og nylig fremkomne aabne Larver. Tavlerne udtages 1 for 1, Bierne børstes ned i deres eget Stade, og de bitomme Tavler indhænges i deres gamle Orden i et nyt Stade. Bier paa Yngeltavler bør ikke børstes ned paa Jorden, da mange af dem ere saa unge, at de endnu ikke kunne flyve, og endnu flere ikke kende Stadets Indgang. Bagved de 5 Yngeltavler, der danne Kunstsværmen, hænges 1 Honningtavle og foran 1 tom udbygget Tavle, hvorefter Stabet lukkes. Dette ny Stade indføres nu paa et andet stærkt Stades Blads (dette kan godt være et Kube-stade), og det sidstnævnte stærke Stade gives en helt ny Plads. Efter 5-6 Dages Forløb bør man i varmt stille Vejr undersøge Kunstsværmen for at se, hvormange Dronningceller den har paa-begyndt, og om den trænger til Foder eller Bygning. De oversflodige Dronningceller bør dog ikke udfikres før den 10de Dag efter Kunstsværmens Dannelse.

Dronningceller. De af Moderstader eller Kunstsværme indvundne Dronningceller kunne benyttes paa følgende Maade: Enhver Dronning-

celle nedfættes i en Dronningcelle-Besthytter (se Fig. 30). Denne bestaar af en Blikring a, til hvis Underkant er fastloddet en Tragt b af bitet Jærntraadsviit. Bierne oprive altid Cellerne i Siden, aldrig i Spidsen. Naar derfor Cellerne anbringes i Besthytteren med Spidsen ned imod Nabningen c, og en Prop trykkes ned i a, da kan Cellerne uden Fare gives til en Familie, der nylig er berøvet sin Dronning eller i et Overrum, der er forshuet med aaben Yngel og stift fra det befolkede Underrum ved et Dronninggitter. Vi foretrakke dog at give Cellerne c. 24 Timer efter, at Familien er gjort dronningløs eller Overrummet stift fra Underrummet. Naar den unge Dronning er fuldt udviklet, gaar den selv ind gennem Nabningen c. Hvis man har den i et affærret Overrum, kan man da borttage Gitteret, og den unge Dronning vil da dræbe den gamle. Duffer man derimod at danne en ny Kunstsværm, da lader man Dronningen efter Doolittles Anvisning (se S. 94) blive befrugtet ved en Udflugt fra det affærrede Overrum og benytter den da tilligemed en Del Bier og Yngel til Dannelsen af et nyt Stæde.

Udgang til **Sonningrum** eller **Delinger** bør ikke gives, for Yngelrednen har opnaaet næsten hele den Størrelse, Biableren onsker, at den skal naa. Kun **mølfri Tavler** bør indhænges til Bierne og Dronnetavler kun paa jaadanne Stæder i Stædet, hvor de ikke ere udsatte for at blive belagte med Teg.

Bladsen kan nu hos meget stærke Stæder i varmt Vejr og under godt Træk udvides med 3-5 Tavler (a 120 □) ad Gangen, naar Stædet behøver en jaadan Udvidelse, og man ikke onsker, at det skal sværme.

Gamle store Kunsttavler blive bløde og jeve ved enten at lægge dem 1 Time i halvvarmt Vand eller at henlægge dem nogen Tid i Solen. Anvendes det sidstnævnte Midde, maa man dog passe paa Tavlerne og borttage dem fra Solstuen efterhaanden, som de blive bløde.

Brevkasse.

Indsendte Artikler til T. f. B. kunne i Almindelighed ikke optages, med mindre de ere Redaktionen i Gænde mindst 10 Dage, for det paagaeldende Nummer udgaar. Ofte er det indsendte Stof saa umfangsrigt, at en Del af det endda maa udskydes til et senere Nummer.

Rettelse. S. 98 Lin. 13 fra neden staar „Højstædet“; skal være „Høj-Normal-Stædet“.

Ordens-Dekoration.

H. S. Maj. Kongen har d. 26. Maj d. N. be-naaet Sekretær ved Danmarks Biablerforening, Kantor H. Ersklev af Kalundborg, med Dannebrogsmændenes Sværdstegn.

Kundgørelser.

Tidskrift for Biavl Aargang 1872 onskes til Købs. Prisen bedes opgivet til **Ersklev**.

Dronningegitre

af Zint med lange Huller faas i alle Størrelser og Modeller hos **N. Jacobsen**, Anker ved Odder til billigste Pris.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. En Maskine, der fabrikerer Tavler med stærkeste Mønstre, anskaffes til Gavn og Glæde for Biavlerne.

Ordre udbedes snarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Høstebro, Januar 1892. **N. S. Vorbeek.**

Prima gult Bivoks

uden Fod leveres i større Partier til billigste Notering.

Julius Vemos, Evedborg.

Vine **Kunsttavler** af garanteret rent Bivoks anbefales de ærede Forbrugere. Det bemærkes, at paa Grund af de stigende Vokspriser er Prisen forhøjet. Mit Lager af Stæder, Udflugtere, Dronninggittere, Bokstæst samt andre Redstæber bringes i velbillig Erindring. **H. M. Madsen, Broager.**

Voks

modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes. **N. S. Kristensen, Himmelvej, Roskilde.**

Bratt's Selvhuser	0,90
Zinzer's Gitter pr. □	1,10
Bislør	0,90
Røgblæser	1,60
Yupe med 2 Glas til Undersøgelse af Bier	1,75
Bifælde	0,40
Dronning-Cellebesthytter.	0,20
faas hos	Ersklev.

Fortrinlige Kunsttavler

faas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af godt Bivoks, da jeg ligesom hidtil ikke vil indlade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer.

Systofte, Nykjøbing F.

Bojsen.

Mit prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postafsendning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet med Ekstraf.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Eoreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad, udmærkede Skælleknive, Tavlesporer, Bipiber og Røgpustere Hayes altid.

N. S. Kristensen, Himmelvej, Roskilde.

Kunsttavler

havees atter i Aar af **ægte Bivoks**. Voks tages i Hytte a 25 D. pr. E.

S. S. Beck,
Langevej pr. Brorup.

Sølvmedalje
og allerhøjeste Præmie

Nyborg 1891.

Atter i Aar anbefales d'Hr. Bivokstaver vore
2 Gange præmierede

ægte Bivokstavler.

Ligeledes modtages kun ægte Bivoks til
Forarbejdning og Bytning hos Husmand Lars
Henningesen, Svanninge Mark, og Snedker H.
R. Pedersen, Svanninge, Faaborg.

Svanninge, i Marts 1892.

Chr. Riegels i Viborg, Fabrik af kunstige Bivokstavler.

Bivokstaver og Bivokstaverforeningens Opmærksomhed
hentes paa, at jeg fabrikkerer Bivokstavler af garan-
teret usforfalsket ren Voks, til yderst billige Priser,
og sender paa Forlangende Prover og Prøvetavler
gratis og franko. Jeg har anstiftet en virkelig
første Klasse Tavlemølle og renser al Voks ved
Damp, saa jeg kan levere Tavler, som staa paa
Højde med det bedste, der tilbydes.

Voks modtages til Forarbejdning eller Ombyt-
ning med Tavler samt købes til højeste Pris.
Stort Udvalg i Bivokstaver, Høningglas
m. m. fra

Chr. Riegels
Høntransportvej, Viborg.

Bivokstaver.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine
præmierede Biholger, Slyngemaskiner, Kunst-
tavler (garanteres af ægte Bivoks), Røg-
blæsere, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og
Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af
alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Kunstartavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) faas hos
S. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svend-
borg. 1 til 5 R 190 D ., 5 til 10 R 180 D ., over
10 R 170 D . pr. R . Rent Bivoks tages i Bytte
for 30 a 35 D . pr. R .

Kunstartavler

af fortrinlig Fabrikat faas atter i Nav til billigste
Pris hos Snedker J. C. Olsen, Hvilested pr.
Sellested. Voks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks sendes.

Røgpustere.

De bedste eksisterende Røgpustere anbefales
a Kr. 2,25 og 2,50 for Stk., naar flere Stk. tages
Rabat, samt Tavletraad i Stk. a 25, 35 og 50 G .
N. Fr. Larsen, Hyllede pr. Rønnede.

Mine nu over hele Riget aner-
kjendte bedste og dertil billigste
Høninggudslingere
fabrikeres af mig i 2 Størrelser, 22 "
Tværmaal 25 Kr. og 18 "
Tværmaal 21 Kr. C. C. Danielsen, Holstebro.

Chr. Riegels Prøvetavler
over Bivokstaver, Høningglas og Bivokstaver
faas hos Dhr. Rasmussen i DBE. over hele
Danmark eller ved Høndelse til
Chr. Riegels, Viborg.

Bistader

i stort Oplag, samt Materiale dertil, helt færdigt
i Samling.
Sørensen Madsen,
Stern og Søværk.

Ægte Bivokstavler

faas fremdeles i Nav hos „Linna Sogns Bivokstaver-
forening“. Godt Voks tages i Bytte a 35 D . pr.
 R . Ordres indgives til
S. Rasmussen,
Linna, Laven St.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste
præmierede Kunsttavler ved Jubilæumsudstillingen
i Nyborg 1891)

anbefales til billigste Priser. — Voks modtages
som sædvanligt til Fabrikation, helst inden 1. April.

Kompositions-Kunstartavler

(forbedrede siden i Hjøv) anbefales ogsaa til bil-
ligste Priser.

Indfar ved Odde, Januar 1892.

N. Jacobsen.

Kunstartavler

af eget Fabrikat leveres efter Maal i alle Stør-
relser. Voks modtages til Forarbejdning. Voks
købes.

Urmager J. Olsen, Græsted.

Mit Fabrikat af bedste Sort

Bivokstavler (98 $\frac{0}{10}$ rensed Bivoks),
Kunstartavler (som hidtil leveret)

og Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiks-
berg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig
Besørgelse.

R Schmidt.

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Kunstartavler

af ægte ublandet Bivoks leveres som tidligere af
mit bekendte gode Fabrikat til Dagens billigste
Priser.

Voks forarbejdes indtil 10 R for 35 D pr.
 R , større Partier 30 D pr. R .

Gl. Sole pr. Hedensted, i Februar 1892.

J. Andersen.

Kunstartavler

af garanteret rent ublandet Bivoks anbefales til
billigste Dagspris.

Ved Fabrikationen benyttes kun nyeste og
bedste Maskiner samt 1ma damprenset Voks.

Kompositions-Tavler fabrikeres ikke.

N. Fr. Larsen,
Hyllede pr. Rønnede.

Spøteler, 1 $\frac{3}{4}$ " brede, til Benyttelse ved
Biers Behandling, kunne nu
faas a 1,50 D . hos **Grøvel.**

Naar mindst 500 Stk. almindelige og

Abbots Glas

tages paa en Gang leveres de franto Bane eller Dampskib overalt i Danmark til de i Priskuranten opførte Priser fra **Chr. Riegels, Viborg.**

Engelske Staal-Sparteler,

jaerdeles praktiske ved Rensning af Bistader, faas a 1 Kr. pr. Stk. hos **Maler S. Lassen, Ribe.**

Udmærkede Trugstader,

10 x 12" Rammer, faas hos **N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.**

Forenings-Meddelelser.

Randers Amts BF. afholder i Forbindelse med Dyreknet i Randers en Bivaalsudstilling Onsdagen d. 29. Juni, hvortil Medlemmerne af de lokale Kredse, som faar under Amtskredsen, har Ret til at udstille og erke Præmie. Anmeldelses-Blaaletter faas gennem Formændene i Kredsene. Nærmere Befendtgørelse i næste Nr. af dette Blad.

Kellerup og Omegns BF. afholder Bivaals-Udstilling samtidig med Dyreknet i Kellerup Tirsdagen d. 28. Juni. Udstillingen omfatter alle de Produkter og Redskaber, som henhører under Bivaalen. NB. Besøgende Stader medtages ikke. Ud stille kan ethvert Medlem af DBF, men Ret til Præmier og Diplom har kun følgende Foreningers Medlemmer: Pedersrup, Haurdal, Elsberg og Kellerup. Anmeldelser af Produkter og Redskaber maa ske jensef Fredagen d. 24. Juni tiligemed Indsendelse af 50 Ore i Indtegningsgebyr (der kan vedlægges i Frimærker) til Købmd. Bortelsen i Kellerup, der ogsaa modtager Udstillings-Genstandene naar de franco komme tilsted inden d. 27. Juni Kl. 4 Efterm. paa Rødkærsvro St. Dnstes det udstilledt efterfulgt ved Komiteens Hjælp, fradrages 5 % af den vedsojede Pris.

Til **Bivaalsudstillingen i Hobro** Fredagen den 17. Juni, maa alle de Genstande, som ønskes udstille og bedømte, være fremsendte saa tidlig, at Bærene kan opstilles paa Udstillingspladsen jensef Torsdag Efterm. d. 16. Juni, hvorpaa Dhrr. Fabrikanter og andre, som agter at udstille, gøres opmærksom. Anmeldelse om de Genstande, som agtes udstillede, samt en Prisfortegnelse over Dele, som maa sælges, maa være fremsendt til undertegnede jensef d. 12. Juni. Det bemærkes, at det udstillede afhentes paa Hobro Jernbanestation og ved Havnen, samt efter endt Udstilling nedpakkes og returneres paa Foreningens Regning.

M. P. Knudsen, Arrestforvarer, Hobro.

Ribe-Kredsen. Praktiske Møder med Forklaring af Bistaders Behandling til de forskjellige Tider af Aaret, afholdes: 1) Søndag d. 12te Juni hos Lærer Mortensen i B. Vedsted. 2) Søndag d. 19. Juni hos Murer Løvgang i Seem. 3) Søndag d. 26. Juni hos August Væber m. fl. i Vesterenge og i Vedhuse. 4) Søndag d. 3. Juli hos Jørgen Mortensen i Jærved. 5) Søndag d. 10. Juli hos Niels Lauritzen i Nørre Farup. Alle Møderne begynde Efterm. Kl. 2.

H. Lassen.

Bivaalmøder afholdes følgende Steder: Søndag d. 12. Juni Kl. 9 hos P. Schmidt, Skovhøj pr. Vrørup St., samme Dag Kl. 3 hos Pottemager Højstid, Vejen St.; d. 13. Kl. 2 hos J. B. Schmidt, Kronborg pr. Lunderskov St.; d. 14. i Borkop-Kredsen pr. Fredericia; d. 15. i Ddder; d. 16. Kl. 1 hos Lærer Høgh i Vibild, Allingebro; d. 17. i Hobro; d. 18. og 19. i Bælum-Kredsen; d. 20., 21., 22. og 23. i Na-

borg-Kredsen; d. 24. i Hjørring; d. 25. paa Læssø; hvor Tid og Sted ikke er angivet, vil dette senere og fædlig blive bekendtgjort. Ved alle Steder holdes Foredrag og gives praktisk Vejledning af Bivaalslærer C. J. Grønning.

Bivaalmøder afholdes d. 8. Juni Kl. 3 pr. hos Lærer Jøger i Hunderup pr. Bramminge og d. 11. Juni Kl. 2 hos Smeder Kr. Jensen, Brydum pr. Varde; begge Steder holdes Foredrag og gives praktisk Vejledning.

C. J. Grønning.

Vallø Stifts BF. afholder Møder med praktisk og theoretisk Undervisning i Bivaal paa følgende Steder: Søndag d. 12. Juni hos Niels Jørgensen, Braabj; Søndag d. 19. ds. hos Niels Larsen, Næsshøj; Søndag d. 26. hos Jens Børresen, Gjøb; Søndag d. 3. Juli hos Moes, Sædder, alle Steder Kl. 4.

Bivaalsmøder med praktisk Undervisning afholdes paa **Samsø**. Søndag d. 12. Juni Kl. 3 hos Smeder J. Hansen, Orbj Mark; Søndag d. 19. Kl. 3 i Roldbj hos Bertel C. Hansens Enke; Søndag d. 3. Juli Kl. 3 i Tanderup hos Købmand Hans Olsen; Søndag d. 17. Juli Kl. 3 hos Bødker D. P. Olsen i Rundby. Alle Bivaalere og Biveimer indbydes.

N. C. Haagen sen.

Søndagen d. 12. Juni Kl. 2 afholdes Bivaalmøde af **Hadsen og Omegns BF.** i Odum Hadsbjerg Forsamlingshus. Der vil blive bortloddet 7 Bivarme og behandlet mange og indgribende Spørgsmaal for Kredsen, hvorfor Mødet ønskes saa talrigt som paa nogen Maade muligt.

Langfod, d. 2de Maj 1892. **Jens Jensen.**

Hads Herreds BF. agter at afholde Møder ved Bivaalslærer Grønning paa følgende Steder: 3 Hundslund Onsdagen d. 15. Juni Formiddag Kl. 9 (nærmere om Stedet i lokale Befendtgørelser). Samme Dag Kl. 3 Eftermiddag hos Detailist Jens Klausen, Børth. Begge Steder vil der forhaabentlig blive givet praktisk Undervisning af Bivaalslæreren. Alle Biveimer indbydes. **Beskyrelsen.**

Vrørup BF. afholder Møde d. 12. Juni Kl. 3 hos undertegnede. **P. Schmidt, Skovhøj.**

Bornholms BF. Medlemmer, som ønske Hjælp ved Bivogt i Sommerens Løb, bedes melde det til D. Røfoed, Skovsminde ved Nybro, inden 15. Juni.

Georg Josef sen.

Opfordring. De Bivaalere, der har modtaget Boger fra den **Langelandsske BF.** og som ikke har afleveret samme, bedes at indsende dem til Formanden i Løbet af Juni Maaned.

Rasmus Andersen.

Indhold af dette Numer.

Bivaalslærerne	125
Bispeft. af C. J. Grønning	126
Borling BF., af Søren P. Jensen	134
Bortføyende Søerne, af Blågaard	128
Cellebundene	137
Cellebestyrelser	137
Dronningaaul, af G. M. Doolittle	126
Dronninger, 2 i 1 Stabe	136
Dronningens Indfangning	135
Ekko, af N. C. Haagen sen, T. Hillerup og Gørg	133
Erfaringer, en Bivaalers, af Jensen	127
Gaavlige Bnt.	137
Kortpropper	136
Kunstsværme ved Nebbingning	136
Rarico Amts BF., af J	138
Naugstrup BF., af Christen Daal	134
Nebbingning el. Søermining	135
Norblesvigsk Central BF.	134
Randers Amts BF.	131
Regnskab 1891 for DBF	184
Selohuser, ved en Stube	136
Standsde Bier, af Gørg	130
Stabesformen, af J. J.	132
Tableaub	136
Udsynet Gomning	136
Ubsværming	135
Vallø Stifts BF.	134
Vols-Cement	137

Den danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Biant.

Udgivet af
Danmarks
Biaoler-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PH. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iBeregnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabtgæverler optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremveet. De maa indleveres mindst 7 Dage før de sidste indtrykte.

Hoffmann's Ramme.

I den Brimmel af forskellige Ramme-maal og Stadfomer, som jævnlig omtales i udenlandske Bibrade, er der noget veltgørende i en Gang at se en særegen Behandling knyttet til en meget ringe Vending af de forhaandenværende Rammer. Naar saa dertil kommer, at denne Vending er en gammel Bekendt, som kun foreslaes benyttet noget anderledes end i ældre Tid, saa kan det ikke nægtes, at Hr. Hoffmann's Opfindelse tager sig meget uskyldig ud. Opfinderen er en søet tytt Biaoler, der boer i N. Amerika. Hans Opfindelse bestaar kun i, at han har forsynet Langstroth-Rammens Tavlebærer og Sidelister med Drex. Denne Ramme er bleven antaget og anbefalet af den bekendte Amerikaner Root, Redaktør af Gleanings, og den har nu udbredt sig saa stærkt, at Hr. Root har meddelt, at han siden Nyaar d. N. fabrikkerer daglig 12,000 saadanne Rammer til Salg.

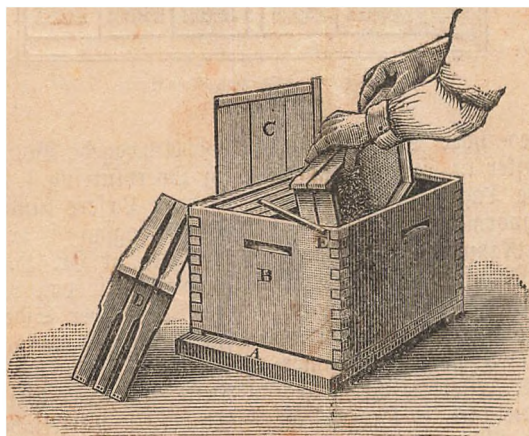

Fig. 31. Hoffmann's Stabe.

Hoffmann's Princip kan ganske vist anvendes ved enhver Ramme, men hele hans Behandlingsmaade forudsætter dog Benyttelsen af en lav og bred Ramme. Det Rammemaal, der hos os nærmer sig mest til det af Hoffmann benyttede, er lav Normal, som kun er $\frac{1}{2}$ " lavere og 3 " smallere. Da Hr. Hoffmann som oftest behandler 2—3 Rammer paa en Gang, vil det endogsaa være en Fordel at anvende hans Opfindelse paa en lidt mindre Ramme end Langstroth's. Hoffmann's Stade er fremstillet i Fig. 31. Det er enkeltvægget og staar paa et løst Bundbræt A. I de hvre Vægge findes Indsnit B, i hvilke Fingrene kunne gribe, naar Stabet skal løstes. Rammen er som allerede bemærket det ejendommeliggste ved dette Stade. Tavlebærerer er $\frac{5}{8}$ " tyk og i sin største Længde $1\frac{1}{32}$ " bred, men $\frac{1}{4}$ " indenfor det Stade, hvor Sidelisten er sømmet fast, udvides Tavlebærerer til en Bredde af $1\frac{3}{8}$ ". Den største Fordel, som opnaas ved disse Drex paa Tavlebærerer,

er denne, at Falsen, i hvilken Tablebærernes Ender hvile, bliver helt udfyldt, saa at der slet ikke bliver Plads for Bierne til at flæbe Propolis i denne Fals. Derfor kunne Kammerne altid ganske ubindret glide paa Falsene. Bistnok kan man udfodre disse Fals med Zink eller Blis, hvorved Ritningen uægtelig i høj Grad formindskes; men den undgaas dog ikke helt. Hr. H. paastaar, at dette i en overordentlig Grad letter Stadets Behandling. Kammernes Sidelister D ere i den øverste Treiedel ligeledes $1\frac{1}{8}$ " brede, i den øvrige Del kun 1 " ligesom Bundlisten, der ikke er befæstet under men mellem Sidelisternes nederste Ender. Bierne sammenflæbe naturligvis Dyrerne og de øverste brede Ender af Sidelisterne med Propolis; men Kammernes Stilling bliver herved meget fast og deres Afstand baade foroven og forneden aldeles sikker. C er et Indstud af $\frac{3}{8}$ " tykke Brædder, det laves saaledes, at paa Siderne og ved Bunden

lades en Bivej fri. Paa disse 3 Ranter befæstes tykke Kautschukstrimler saaledes, at det passer let men dog tæt i Stadets Lysning, Kautschuk gnaves ikke og kittes ikke af Bierne. Det i Figuren fremstillede Stade kan tage 11 Kammer

og 2 Indstud, et ved hver Side. Naar man om Foraaret ønsker at efterse Stadet, aftages først det flade Tag. Derefter optages den Trækle, hvormed den ene Indstud er klemt ind mod Kammerne. Dernæst løsnes med Skruetrækkeren E eller med en stærk Kniv Indstudet, saa at det kan optages. Derpaa løsnes ligeledes med Skruetrækkeren de 2 eller 3 hderste Kammer samlede. De optages, eftersees og sættes ned paa Jorden støttet til et Hjørne af Stadet. Det næste Kammerpar løsnes, løstes op og undersøges o. s. v. I mange Tilfælde behøver man ikke at adstille disse Kammerpar eller 3 samlede Kammer. Naar Undersøgelsen er endt, trykkes Kammerne sammen i deres nøjagtige Plads ved Hjælp af Skruetrækkeren, der holdes imod Stadets Væg. Indstudet sættes atter paa Plads og klemmes fast med en Kile, der spænder imod Stadets Væg. Derefter anbringes Toget atter paa sin Plads. Under Sommerbehandlingen er Stadet naturligvis for lille. Derfor anvendes enten en ny Volig,

der stilles ovenpaa Yngellejet, eller flere Delingsbatter ovenpaa hverandre. Hr. H. selv anvender dog ikke Delinger i stor Udstrækning, men arbejder mest for Frembringelse af udslynget Honning.

Vi have omtalt, at Hoffmann's Kamme er en gammel Bekendt. Vi have nemlig for c. 20 Aar siden i Høststader benyttet Kammer, der lignede dem meget; men disse vare rundt tilskaarne i Tablebærernes Ender, de kunde ikke løstes op men kun trækkes nd fra Siden, og deres Sidelister vare kun 1 " brede. Det er derfor meget muligt, at Hoffmann's Kamme vil vise sig at være mere praktisk. Han har i sine Higaarde 4—500 Stader, som han passer med en meget ringe Hjælp kun i Høsttiden. Paa en enkelt Dag kan han undersøge 100 Stader, og dette var ham ikke muligt, den Gang han benyttede „løse Kammer“, d. e. Kammer uden Afstandsmaalere.

Der vil ikke være stort Besvær forbundet med at prøve Hoffmann's Kammer

i vore almindelige Trugstader, idet man benytter samme Kamme- maal, man i Forvejen har. Derimod tør vi ikke tilraade at anvende hans

Stade, fordi dette er enkeltvægget, og vi have jo i de senere Aar hos os med

dobbeltvæggede Voliger opnaact en fortrinlig Overvintring. Forsaavidt som enkelte af vore Læsere kunde have Øyst til at gøre Forsøg ogsaa i denne Retning, skulle vi meddele, at Hr. H. almindelig indvintre hver Familie paa 8 Kammer med et Indstud ved hver Side. Mellem hvert Indstud og den nærmeste Væg bliver der da et tomt Rum af omtrent 2 " Bredde. Dette udfylder han med Pakning, saa at Stadet i Virkeligheden om Vinteren er dobbeltvægget paa de 2 Sider.

Dronningaul.

W. G. R. Doolittle, N. Amerika. — (Fortsat.)

3. Hvis ikke Handelen med ubefrugtede Dronninger tegnede til at tiltage saa stærkt, og fordi vi undertiden have flere Dronningceller rede end Smaaastader til at passe dem, vilde der ikke være ret meget større

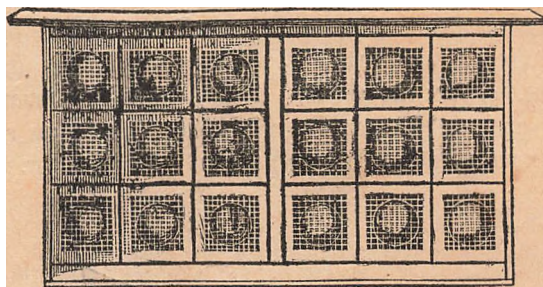

Fig. 34. Dronning-Kammeret

Brug for Dronning-Amnestuen end for Lampe-Amnestuen. Af disse Grunde troer jeg imidlertid, at Dronning-Amnestuen betaler sig godt; thi den tillader os at fortære de ubefrugtede Dronninger ved Afvendelsen, saa at vi kun behøve at jende de bedste. Desuden sætter den os i Stand til at frelse en smuk Samling Dronninger, som vi ellers vilde miste.

Naar jeg bruger den, sætter jeg den i Overrummet hos en Familie, der har et Dronninggitter mellem Boligen og Overrummet. Ofte sætter jeg den i det samme Rum, hvor Bierne ere i Færd med at avle Dronninger, da det ikke forstyrrer Biernes Bygning af Dronningceller, Arbejdet gaar uforstyrret fremad, om der end er 50 ubefrugtede Dronninger fængslede i samme Rum. Først troede jeg, at Bygning af Dronningceller vilde ophøre, eller de allerede opførte Celler vilde blive odelagte, men efter at have prøvet Sagen, har jeg fundet, at Dronninger, der saaledes ere i Bure, ikke have nogen som helst Indflydelse i disse Henseender.

Den Slags Amnestue, jeg foretrækker, er den, som er fremstillet i Fig. 32, opfunden af Mr. Alley og beskrevet i hans Bog. Saa vidt jeg minde, var dog Mr. Jewell Davis den første, der offentlig omtalte en saadan Amnestue. — Jeg laver Dronning-Amnestuen saaledes: 16 Blokke paa $2\frac{5}{8} \times 2\frac{5}{8} \times \frac{7}{8}$ " udskæres, disse fylde nøjagtig 1 af mine Kammer*). Et $1\frac{1}{2}$ " Hul børes i hver af disse Blokke, og derover befæstes et Stykke 2" i Kvadrat Jærntraadtvist med 12—16 Mafter paa en Tomme. — Først sætter jeg paa smør Tvisten, borer jeg i den Kant af Blokken, som er bestemt til at vende opad, et $\frac{3}{4}$ " Hul, idet jeg lader Boringen ophøre $\frac{1}{8}$ ", før jeg naar det store Hul. Boringen fortættes med et $\frac{1}{2}$ " Bor. Dette Hul er bestemt til at optage Dronningcellen, og Hensigten med de 2 forfællelige Boringer er at tilvejebringe en Afvands, saa at Dronningcellen kan hænge i Blokken i samme Stilling som paa Tavlen og dog være sikret imod at falde ned i Blokken. Dette Hul er boret lidt fra Midten for at give Plads til et $\frac{1}{2}$ " Hul til den anden Side. Dette er bestemt til at optage Foderdej.

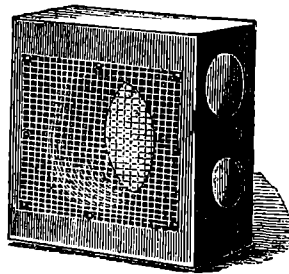

Fig. 32. Amnestue-Bur.

Dette Hul er boret hen imod $1\frac{1}{2}$ " Hullet men ikke helt igennem, kun saaledes, at Abningen i Bunden bliver stor nok for en Dronning til at gaa igennem. Foderdejaabningen faar derved en Afvands, der kan holde Foderdejen paa Plads (se Fig. 33). Dette Hul fyldes nu med Foderdej, og Jærntraadtvisten sømmes over Klobsens største Abning*).

Efter at have forsynet Burene med Foderdej labet af Randisgræs (dette er bedre end stødt Melis) og smeltet Honning, aftages Cellerne ligesom tidligere, idet en Smule Honning lægges omkring Cellens Ende der, hvor Dronningen vil afbide Spidsen, saaledes at den kan fodre sig selv, inden den kommer ud af Cellen, ligesom Bierne ellers fodre hende, naar hun udryges i Stadet. Da jeg først benyttede Amnestuen, kendte jeg ikke dette „Vink“, derfor mistede jeg mange Dronninger, idet de ikke havde Styrke nok til at bide sig ud af Cellerne; men da jeg en Dag saa Bierne fodre en Dronning gennem en Abning i Cellen, fulgte jeg Vinket og har ikke siden haft denne Banstikighed. — Efter at Cellen er bleven smurt med Honning (smør ikke saameget paa, at det kan tilføle Dronningen) sættes Cellen i det Hul, der er bestemt til den, og Buret indtættes i Amnestue-Rammen og saaledes videre, indtil alle Burene ere indsatte. Derefter indhænges Amnestuen saaledes, at Bierne ville holde den varm.

Føregaar dette Arbejde tidlig om Foraaret eller sent om Efteraaret, da indhænges Rammen i Lampe-Amnestuen, hvis Laande tændes, da Varmen hos Bierne paa den Tid ikke er stærk nok til Udskæling af Dronninger. Jeg har mistet mange Dronninger, endog saa efterat de vare udrygede, ved at holde dem i Amnestuen i en Bisamilie, efter at Bierne om Efteraaret vare bleve næsten uvirksomme. Saaledes er Dronning-Amnestuen i min Egn uden Værdi efter 15. Septbr., med mindre den bruges i Forbindelse med Lampe-Amnestuen. Derjom alt er udført rigtig, vil der fremkomme en smuk Dronning i hvert Bur vedt til at benyttes, naar man behøver den.

Ved alt dette Arbejde med Celler bør de, saa vidt muligt, holdes i samme Stilling som i Stadet. Begges de ned, da bør

*) Forfatteren bruger jo Walluprammen 11 × 11 ". Figuren viser derimod en Langstroth-Kamme med 18 Bure; i den lave Normalramme ville 15 Bure, 5 i hver Kælle, passe nøjagtig. H. A.

*) Der maa uden Tvivl sømmes Tvist paa begge Sider af Buret. H. A.

det ske meget forsigtig for ikke at beskadige den unge Dronning.

Førend man indsjætter et andet Gold Celler i Burene, bør man hælde en Draabe Honning ovenpaa Foderbejen i Foderaabningen i Stedet for at borttage Dejen. Denne Honning vil nemlig fide ned gennem Sukkeret saaledes, at den netop vil befinde sig, hvor Dronningen kan naa den, naar hun er udruget. Dette er ligesaa godt som at forny Foderet hver Gang. (Fortsj.)

Solvoksmelteren.

Af Peter Larsen, Forslev.

Endstønt Solvoksmelteren sikkert er det bedste og i Længden det billigste Redskab, Biableren har til at rense Boksst med, saa ser man dog sjeldent en Solvoksmelter paa Bistandene. Aarsagen hertil maa vel nærmest søges i, at saa mange Biablere enten ikke vil eller ikke har Raad til at anstaffe sig gode og formaalstjenlige Redskaber; men den kan ogsaa søges i, at kun saa saa Biablere ved, hvorledes en Solvoksmelter er indrettet og hvorledes den benyttes. „Tidskrift for Biabl“ omtaler den næsten aldrig og har heller aldrig bragt Anvisning med Ufbildning til at forfærdige en hensigtsmæssig og billig Solvoksmelter efter. I Aargangene 1886—1887 er den nok omtalt, men efter den Anvisning bliver den for dhr. Hr. Erslev angiver der, at Prisen for hans Solvoksmelter var 12 Kr.

Jeg fik en sidste Sommer, den kostede mig ialt 4 Kr. og den „arbejder“ udmærket. Kassen er lavet af $\frac{3}{8}$ " Bredde og er 20 " lang, 18 " bred og 7 " høj foran, 10 " høj bagved. Alle Maal udvendigt. Laaget, der er fæstet til Kassens Bagside med Hængsler, er lavet af 2 " brede Lister og en Glasrude er saa sat i som i et almindeligt Vindue. Laaget spænder med en Fals uden om Kassen. Blikpladen i Kassen har samme Bredde som denne indvendigt, men er $2\frac{1}{2}$ " kortere. Den er højet, saa den er 3 " dybere i Midten end ved Siderne. (At Blikpladen er højet i Halvcylinderform, har vist sig at være mindre heldigt, da der udvikler sig stærkere Varme, naar Pladen er tæt oppe under Glasjet). Blikpladen er fæstet til Kassens Bagside med et Par Kroge og ligeledes til dens Sider. Paa Bunden i Kassen staar der en firantet Blikræste, 10 " lang, 6 " bred og 2 " høj, hvori det smeltede Boks drypper ned.

Det er en Selvfølge at enhver Solvoksmelter skal opstilles paa et stykke frit

Sted, og der maa heller ikke samle sig et Lag Støv paa Glasjet, thi saa kan Solstraalerne ikke brænde igennem. Naar man har en Solvoksmelter, saa har man aldrig nødvendig at være bange for, at Møl og Mus skal ødelægge de Tablettstykker, Sellaag og lignende, man samler i Sommerens Løb, inden det bliver omsmeltet; thi saa lægges det blot ind paa Blikpladen, efterhaanden som man faar noget, saa besørger Solen det nok smeltet, og Brændselet har vi saa frit.

Naar man har kasserede Tabler, som skal omsmeltes, saa kan de godt lægges ind paa Blikpladen uden at tages ud af Rammen først, selv om der er Metaltraad i Rammen. Naar det er godt Solskin, kan man efter et Kvarters Forløb tage den tomme Ramme ud igen, og saa sidder endda Metaltraaden ubestøvet i, til der atter skal sættes en ny Kunsttable i den.

Skulde nu nogen Biablere saa lyst til at faa sig en Solvoksmelter, saa er Hensigten med disse Linier opnaaet, og jeg kan forsikre, at hvem der først har anskaffet sig en vil ikke fortryde det siden. Enhver Smeder eller Tømrer kan lave den. Maalene som jeg har opgivet passer for det Ramme-maal jeg har og som er det mest udbredte her i Landet, nemlig 10 og 12 ", til Normalmaalene og 12×12 " skal den helst være lidt større.

DBF.'s Regnskab.

Af N. Ladegaard, L. Belling.

Nu er Danmarks Biabls-Forenings Regnskab for 1891 jo offentliggjort i sidste Nr. af Tidskriftet, og det er det Regnskab, som bliver forelagt til Efterhyn paa Centralmødet til Efteraaret, men da de Delegerede jo kun ere samlede nogle saa Timer, og der som Regel er en 15 a 20 andre Sager, som kræve deres Afgørelse, saa bliver der kun opret ganske lidt paa Regnskabet, og da det ikke er Hvermands Sag i et Øjeblik at gennemse et saadant Regnskab, er mit Forslag (nu, da der er sagt der er et Understud af 1180 Kr. 39 D., lad os saa tage det med) at Bestyrelsen lader Foreningens Regnskab afskrive og sende til hver Delegeret mindst 14 Dage før Centralmødet.

Nu kun et Par Bemærkninger i Anledning af Hr. Erslevs Bemærkninger til Regnskabet. Sekretæren skriver, at vi 1891 har haft 400 Kr. mindre i Tilskud end i 1890, derved skriver en Del af Understudet sig.

Bidrag i 1890 var:

Staten	2000 Kr.
Det Glasjenske Fideikommiss	300 —
Den Raben-Levehauſte Fond ...	200 —
Ballø Stift	100 —
Generalløjtenant Steinmann ...	5 —
Summa	2605 Kr.

1891:

Staten	2000 Kr.
Den Raben-Levehauſte Fond ...	200 —
Højjægermester A. Brum	100 —
Generalløjtenant Steinmann ...	5 —
Staten til Præmier	300 —
Summa	2505 Kr.

At Pengene ere komne fra nogle forskellige Steder kan jeg ikke se maa have nogen Indflydelse paa Regnskabet.

Dette Forslag maa ikke opfattes som nogen Mistillid til Sekretæren, tværtimod har Hr. Erslevs Udtalelse paa Centralmødet jo altid været at fremstille Regnskabet saa klart som mulig, derom er der vist ikke en eneste, der har mindste Tvivl; men det maatte unægtelig have Interesse for de Delegerede at kende lidt til Regnskabet, som de jo dog paa en Maade skal give Svittering for.

* * *

Svis den ærede Forfatter med „en Afſkrift af Regnskabet“ mener Afſkrift af de forskellige Regnskabsafdelinger: Foreningen, Tidsskriftet, Udstillingen, Biablsererne, — da kunne vi ikke indse, at der kan være nogen væsentlig Hindring for at imødekomme hans Forslag. Det vil kun medføre en Udgift, som dog meget godt vil kunne overkommes. Men vil dette være til nogen Nytte? For Djebliffet er Forretningsgangen følgende: Sekretæren aflægger fuldstændigt Regnskab med alle Bilag inden 3 Maanedes efter Aarets Udgang. Det sendes til Præsidenten, som efter at have gennemset det affender det til Revisorerne, der grundig gennemgaa alle de enkelte Poster og gøre deres Bemærkninger om alle Punkter, hvor de finde Anledning dertil. Derefter indrykkes Hovedregnskabet i T. f. B., og hele Regnskabet med tilhørende Bilag rundsendes til Bestyrelsens 5 Medlemmer. Det gaar altsaa igennem 7 forskellige Mænds Hænder, inden det endelig fremlægges paa Centralmødet. Denne Fremlæggelse har unægtelig hidtil været anset tildels som en Formag, og saaledes er det i næsten alle andre Foreninger, fordi man føler sig fuldstændig betrygget ved Revisionens og Bestyrelsens Gennemsyn. Denne Fremlæggelse er dog

ikke ganske uden Betydning, da den giver de Delegerede Lejlighed til, hvis de ønske nærmere Oplysning om en enkelt af Hovedregnskabets Poster, at erholde denne. Men en Delegeret i det vidtløftige Regnskab ikke selv finde en saadan Post, staar det ham jo frit for at spørge Sekretæren derom. Vi kende ingen Forening, der anser det nødvendigt at have 30—40 Revisorer for sit Regnskab, og det er dog nok egentlig Forfatterens Ønske. — DBF.'s Regnskab er i de senere Aar, siden Foreningen har faaet sit Stats-Tilskud forhøjet til 2000 Kr., krævet indsendt til Indenrigsministeriets Gennemsyn. Der have vi altsaa endnu det 8de Sted, hvor det bliver efterset. Skulde det mon ikke være tilstrækkeligt?

Forfatteren er aabenbart blevet højlig forbavset ved det store Understud og søger at paavise en Urigtighed i den Udtalelse, at Foreningen i 1891 har haft 400 Kr. mindre i Tilskud end i 1890; men Meningen med denne Udtalelse har jo kun været at forklare, hvorfor Bestyrelsen ikke har sparet noget mere paa Foreningens Midler. De 300 Kr., som Staten har givet til Præmier ved Udstillingen i Nyborg, ere jo slet ikke givne som et virkeligt Tilskud til DBF. De have tværtimod paaført Foreningen en stor Udgift, da Regeringen som Betingelse for dette Tilskud har krævet, at DBF. af sine øvrige Midler skulde yde ligesaa meget til Præmierne i Nyborg. Dette Tilskud af 300 Kr. har derfor paaført DBF. en Ekstraudgift af over 600 Kr. Vi tillade os endnu bestandig at paaftaa, at DBF. i 1891 har haft 400 Kr. mindre i Tilskud, end den havde gjort Regning paa, og dette have vi jo bevist.

For 12—14 Aar siden mødte DBF. frem med store Overskud. Var det mon den bedste Vej til at opnaa større Tilskud og til at udvide Foreningens Virksomhed? Den nuværende Bestyrelse har aldrig mødt med store Overskud; men den har altid mødt med en stor Virksomhed. DBF. er jo dog ikke en privat Mund, der skal samle sig en Formue til de „gamle Dage“ men en Forening, der skal arbejde efter hederste Evne (og undertiden over Evne) for at fremme en god Sag.

De store Udstillinger have altid været Foreningens svage Punkt, og jo større Foreningen bliver, des større Udgifter medføre saadanne Udstillinger. Derfor maa man haabe, at Staten i rigtig Anerkendelse af Biablens store Betydning for den fattige Befolkning vil forhøje sit Tilskud til DBF., og det i 1891 fremkomne Understud i For-

eningens Raad vil forhaabentlig næppe skade i denne Henseende.

Derimod haabe vi, at ikke ret mange af Foreningens Medlemmer ville dele Forfatterens Mening, som dog af de allerfleste maa opfattes saaledes, at naar et saa stort Understud fremkommer trods Foreningens store Indtægter, saa maa man nære Mistillid baade til Sekretæren, Bestyrelsen og Revisionen. Saa maa alle de Delegerede selv efterse Regnskabet i alle dets Enkeltheder. Vi skulde forøvrigt ikke have det mindste herimod, hvis vi paa nogen Maade kunde indse Nyttens deraf.

I Hoved-Regnskabet, som er indrykket i nærværende Blad S. 131, er der jo gjort fuldstændig Rede for Anvendelsen af DBF.'s Midler i 1891, og at alle de enkelte Poster stemme med de virkelige Udgifter og Indtægter, derom har jo baade Revisionen og Bestyrelsen haft Lejlighed til at overbevise sig. Mere plejer man i Retning af Regnskabsaflæggelse ikke at forlange i nogen anden Forening.

Ersklev,
Sekretær for DBF.

Til de lokale Blade.

Honning.

Af Lærer N. Jensen, Vejrup.

Takket være Honningens gode Egenfaber findes dette Nærings-, Delikatesse- og Lægemiddel vel snart i ethvert Hjem; derimod træffer man ofte meget mangelfuld Kundskab til Honningens Tilblivelse og til, at Honning i Henseende til Smag, Udseende og Holdbarhed kan være højt forskellig. Som bekendt indeholder mange af vore dyrkede og vildtvoksende Planter i deres Blomster en sød Saft, der benævnes Nektar. Denne udsuger Arbejdsbien med sin lange Tunge, der i Forening med andre Munddele danner et Rør, og hængemmer den foreløbig i en Udvidelse af Spiserøret, Honningsæcken. Den enkelte Bi holder sig paa sin Udflugt til samme Art Blomster, og først naar den har Honningsæcken fuld, vender den hjem. Nektaren udtømmes ved Hjemkomsten i Stadets Celler, og Bien er parat til at flybe ud paany. Er Honningtrækket ikke for langt borte, kan Bienen foretage mange Udflugter daglig og hjembærer hver Gang en Draabe Nektar; men da der skal mange Draaber til et Pund, vil det kunne forstaaes, at der skal Tusinder af Bier til for at hjembære 10—20 Pund daglig, og at Biablerens Dydighed særlig kan kendes derpaa, at hans Bieri vrimler med Bier under det gode Nektartræk, der for de fleste Egne i vort Fædreland kun holder

sig en 3—4 Uger. Da Nektar væsentlig bestaar af Rørsukker, Honning af Druesukker, maa der altsaa finde en Omdannelse af hin Sted. Denne Omdannelse begynder allerede i Honningsæcken og fuldendes af Stadets yngre Bier, der passer Honningen, efter at den er fyldt i Cellerne. Under passende Varmegrad modnes Honningen, og naar overflødig Vand er fordampet, tilføjes lidt Myresyre, hvorefter Cellen til Slut dækkes med et hvidt Vokslaag. For at Honningen derfor skal være god, er det en ufravigelig Forbring til Biaberen, at han ikke høfter umoden: uforseglet Honning. — Ved Honninghøsten benytter den rationelle Biabler en Udslyngningsmaskine. Vokslaagene affrælles først med en dertil egnet Kniv, hvorefter Cellerne kunne tømmes med Centrifugalkraftens Anvendelse. Honningen passerer derefter en Haarsiv for, at de Voksmuler og det Blomsterstøv, der kan være kommen mellem Honningen under Udslyngningen, kunne blive udfilterte, og henstilles paa et ikke for køligt Sted. Efter et Par Dages Forløb affkummes de sidste Voksmuler, der nu paa Grund af deres mindre Tyngde ere komne ovenpaa Honningen, og denne er nu tjenlig til at fyldes paa Glas eller i Beholdere for at sælges eller hængemmes.

Den saaledes behandlede Honning er en uforfalsket Vare og langt mere velsmagende end den Honning, der frembringes ved Rubebiavl. Her dræbes Bierne i Alm. først ved Svovldamp, hvilken for det første giver Honningen en højt ubehagelig Smag. Dernæst koges Været: Honning, Voks, Cellehinder, som oftest ogsaa en Del Larver og Bier, der sidde døde i Cellerne, for at man kan udfille Honningen og Voksset, og det vil let forstaaes, at en sliq Vare maa være mindre appetitlig og velsmagende. For ikke at blive misforstaaet skal tilføjes, at ovenfor kun er talt om Kogt Honning, der indvindes ved Rubebiavl, og ikke om den, som kan høstes ved at affrælle Cellaagene og lade saa megen Honning som mulig dryppe gennem et Dørslag, da denne jo kan være lige saa god som udslyngt.

Honningens Godhed afhænger dog ikke alene af Behandlingen, men ogsaa i høj Grad af de Planter, hvorfra Nektaren hentes. Hvidløver, Frugt- og Lindblomster give den fineste Honning; Raps, Ugerkaal, Bitter, Boghvede og Lyng en simplere. Da flere af disse Honningplanter blomstrer jauntidig, er det sjældent, at Honningen kan frembringes udelukkende af een Sort Blomster; efter Hovedmængden antager den krystalliserede Honning sin Farve, saaledes at Frugtblomstehonning er hvid som Svine-

fedt, Røverbønning gul, Vindebønning rød-gul, Boghvedebønning lidt graalig og Lyngbønning mørkebrun. Som Hovedregel for Gødheden kan tjene, at den lyse Hønning er den bedste, den mørke og graalige den ringeste. Dog, da Smag er en Smagssag, findes der adskillige, som foretrække den mørke for den lyse, ligesom der ogsaa gives dem, som foretrække kogt Hønning for ud-slynget.

Moden og velbehandlet Hønning er meget holdbar. Efter Ud-slyngningen vil den snart stivne og krystallisere, hvilket netop er Tegnet paa Hønningens Egthed. Da fint krystalliseret Hønning er den mest velsmagende, kan Diablen eller Forbrugeren af Hønning opnaa dette ved at være om i Hønningen, naar den begynder at krystallisere, hvilket viser sig deri, at den tidligere klare, gennemsigtige Hønning bliver uklare. Hønningen er nu tjenlig til at hængemmes. Mindre Partier opbevares i Krukker eller hellere i Glas, der kunne rumme 1 a 2 \mathbb{Q} , og overbindes med Pergament- eller Voks-papir; større Partier hængemmes bedst i Blitbeholdere med tætsluttende Laag. Hønningen maa helst henstaa paa et tørt Sted. Er nogle af foranncævnte Regler forsonet, vil Hønningen efter nogen Tids Forløb begynde at gære og blive tyndslidende ovenpaa. I saa Fald maa det tynde af-hældes, og Resten smeltes, ikke koges, paa en ikke for varm Kaffelovn, eller endnu bedre i en Gryde varmt Vand, i hvilken man sætter Hønningbeholderen jaaledes, at Vandet ikke naar op til Glasets Rand. Samme Fremgangsmaade anvendes for at gøre den krystalliserede Hønning tyndslidende. Den tyndslidende Hønning er nemlig mere velsmagende end den faste, og ved at bruge ovennævnte Fremgangsmaade taber Hønningen saa at sige intet af sin Aroma.

Som Lægemiddel er Hønning anvendelig mod mangfoldige Sygdomme, og da dens Næringværdi er dobbelt saa stor som Smør, hvis Pris den sjelden overstiger, burde Hønning anvendes langt mere i Hjemmene, end den alt gør. De, der mulig trykker sig ved at anskaffe Hønning ved direkte Køb, burde selv forsøge sig som Diablene, hvorved der med lidt Tænk-somhed og Fritidsarbejde kan opnaas ikke alene at saa Hønning til Indkøbspris, men i gode Hønningaar endog et flækkeligt Overflud i Form af Hønning og Voks.

Bilusen, *Braula coeca*.

Det ser desværre stærkt ud til, at dette

Snyltebyr er langt mere udbredt her i Danmark, end man hidtil har antaget. S. 104 bragte vi fra Stud. mag. H. Borries Haand en Meddelelse om, at Diablslærer N. S. Kristensen, Himmelø, havde fundet gennemsnitlig 3 Bilus paa hver 10de Vi i et drommingløst Sted. Denne Snylter findes altsaa i Roskildeegnen. For et Par Uger siden modtog vi endvidere fra Udsælger S. Mortensen, Fuglebjerger, en lille Veste med 2 levende Bier og Forespørgsel om, hvilke Snyltebyr disse Bier vare befængte med. Det var 2 unge Bier, og paa Vestens Bund laa 4 døde Bilus. Forespørgeren meddelte, at han havde iagttaget denne Snylter paa sine Bier ogsaa forrige Aar. Den findes altsaa ogsaa i Syd-sjælland. Endelig have vi fra Urmaager N. Pedersen, Ulsborg, modtaget Meddelelse om, at han allerede i 1890 opdagede Bilus paa Bierne i et stærkt Sted. Dette blev drommingløst det næste Foraar, og da han antog, at det var Bilusenes Skyld, dræbte han Bierne. Nylig har han dog atter opdaget Bilus hos en anden af sine Bifamilier, undertiden 3 paa 1 Vi, mest paa de unge Bier. Bilusen findes jaaledes ogsaa i Fylland.

Om man end i det ene af disse Tilfælde kan tænke sig Muligheden af, at denne Snylter er iofsørt direkte med fremmede Bier (udenlandske), saa er der liden Sandsynlighed for, at dette er sket i alle de 3 Tilfælde, og det ser jo nu stærkt ud til, at den meget godt kan overvinde hos os. Den maa altsaa medregnes til de Bifjender, som vi bør søge at bekæmpe.

Bilusen er $\frac{1}{16}$ " lang og næsten lige-saa bred, temmelig flad, Fødderne ere forsynede med 2 brede og kamformede Kløer. Den kan meget let kendes ved Hjælp af en almindelig Lupe. Med Hensyn til den Støde, den anretter, da ere næsten alle Forfattere enige om at anse denne for ringe, dog antager man, at den, naar den findes i stort Antal paa Dromningen, kan i væsentlig Grad formindste dennes Virksomhed. I det ene af de ovenanførte Tilfælde (det andet) fandtes dog slet ingen Bilus paa Dromningen.

Der hersker blandt Naturforskerne meget ringe Kendskab til dette Insekts Udvikling. Man ved ikke om det lægger Æg eller føder Pupper, dette sidste antages dog almindelig, men man kender ikke disse Pupper, som antages at findes paa Stadets Bund. Det vilde derfor have sin Interesse at saa nøjagtig undersøgt Smul fra et med Bilus befængt Sted. Det kunde indsendes enten til Naturhistorisk Museum i København eller til Græslø i Kalundborg.

Med Hensyn til Midler imod Biluz, da staar man hidtil temmelig raadløs: Hvis man opdager Biluz paa Bier i et Stade, bør man opsoge dets Dronning, og hvis denne er befængt med disse Smultere, bør de fjernes ved Hjælp af et Par stive Svinehaar, hvis Spids dypnes i temmelig stiv Honning. Ere Arbejderne stærkt befængte, kan det tilraades at overflytte hele Stadets Indhold af Tavler og Bier i en ny ren Bolig efter først at have gennemrøget hele det gamle Stade temmelig stærkt i 10 Minutter med Tobaksrøg. Det gamle Stade renses omhyggelig og vaskes indvendig med Karbolvand, inden det atter benyttes.

Den altske Biavls Forhistorie og dens nuværende Standpunkt.

af E.

Da T. f. B. stadig holder sig til praktiske populære Artikler, vil jeg, for ikke at optage for megen Plads for den Slags Ting, fatte mig i al Korthed over ovenstaaende Emne: Det er nu ca. 50—60 Aar tilbage i Tiden, da den gamle Kubebiavl var paa sit Højdepunkt her paa Den, her var den Gang ogsaa en ypperlig Lejlighed for Biavlen, idet der almindelig saades en Indtægt med Raps, og da Brakken heller ikke var fuldstændig indført, saades den tilsvarende Mark til med Boghvede. Honning og Voks avledes derfor ogsaa i Mængde, og paa ikke saa Gaarde, hvor der holdtes 50—60 Biskuber befolkede, hvor man var mere økonomisk anlagte, og ikke solgte sit „Biværk“, bryggedes tillige en stor Del Mød, hvortil der villig fandtes Købere, en detail, da der til Festerne, Jul og Nytaar, brugtes ikke saa lidt Mød i ethvert Hus. Og saa hos Husmænd fandt man den Gang Biavlen betydeligt udbidet, idet der sine Steder fandtes indtil 40 Stkr. befolkede Kuber. Man vil derfor forstaa, at under Sværmetiden var det meget travlt, især naar der var en Del paa en Dag, som sværmede ud, meget ofte fløj da Sværmene sammen, der toges da et større Bryggetar, hvori Sværmene fyldtes, dette vendtes da om med Bunden opad, og om Aftenen kunde man tage hver Sværm for sig, naar de havde klumpet sig. De saakaldte „Somfrusværme“ kom der den Gang heller ikke saa af.

Raps og Boghvededyrkningen tog dog omfider lidt efter lidt af, allerede i min

Barndom var der kun meget saa der dyrkede Raps i en hel Mark, og Boghvededyrkningen var indskrænket til Smaastykker, idet Brakken da var almindelig indført. Dette indskrænkede Biavlen betydeligt, naar Arbejdsmarken for de smaa slittige Insekter blev formindsket, og siden den Tid har Biavlen været i stadig Tilbagegang, og blev heller ikke længere saa almindelig, indtil for en Del Aar tilbage. Da Pastor Dzierzons Metode fandt Indgang hos Biavleren, er denne freben langsomt og sikkert frem. Hovedsagen til Fremskridtet maa søges i T. f. B. almindelige Udbredelse, Vandrelærernes Virksomhed, og Dannelse af en Biavlerforening i Aaret 1887, denne begyndte med et Antal af 5 Medlemmer, og har nu for Tiden over 200, saa Foreningen er vel nu en af DBF. største Kredse. Og saa det meget store Udbytte, som dygtige Biavlere sit af deres Bier, virkede opmuntrende for andre, dels Kubebiavlere, dels Folk som endnu ikke tidligere havde haft Bier, saa den forderkelige og barbariske Maade, „Slagtningen“ af Kubebiavne om Efteraaret, er et nu næsten overbundet Standpunkt, og i det væsentligste indskrænket til Folk, som endnu ikke er fulgt rigtig med.

Af Rammemaal habes her de forskellige af DBF. anbefalede i Brug; Hovedparten 10 " br. 12 " høj, men dog heller ikke saa lav Normal 12 " x 12 og høj Normal. Af Hans Brandts Artikel om døde Biers Oplivningsmaade kunde udenforstaaende næsten saa den Tro, at Højstaderne vare meget udbredte her paa Egnen, hvad der faktisk ikke er Tilfellet, idet der mig bekendt kun findes 2 Højstader her. Manden har aabenbart ment HøjNormal. Striden i T. f. B. om Rammemaal ere Biavlere her temmelig enige om er af mere underordnet Betydning (om der end naturligvis altid er noget der er det bedste i enhver Ting), naar man kun har et af Normalmaalene, og Indførelsen af de mange forskellige Slags Maal beror for en stor Del paa, hvad der en Gang er bleven indført paa vedkommende Egn, og gaa hen og kassere en hel Del gode ny Stader for at indføre et nyt Maal, for at de om nogle Aar ligeledes kasseredes, vilde jo dog være Konstens. At Biavlerforeningen har kunnet virke saa heldigt for Biavlen, beror ogsaa for en stor Del i velvillig Støtte paa Kredsdagen og af private, saa Foreningen i Efteraaret havde tilstrækkelige Midler til at lade afholde en meget omfattet og vellykket Udstilling. Honningjalget synes heller ikke her at volde Vanskeligheder, da alt i Reglen er solgt om Efteraaret. Med Duffet om, at Biavlen stadig

vil ubvilke sig, og Foreningsmedlemmerne holde sammen, idet en større Forening arbejder bedst for sit Formaal, vil jeg slutte min korte Artikel om Biavlen her.

Praktiske Forsøg.

Af Georges de Lahens (L'apiculteur.)
(Fortsat.)

e. Kunsttavlernes Nytte. Begynder ville maaste efter ovennævnte Forsøg, af hvilke det fremgik, at det er fordelagtigt at lade Bierne bygge helt uden Kunsttavler, antage, at Kunsttavler for Fremtiden ingen Nytte er til, eftersom Bierne kunne bygge Voks, saa det betaler sig. Det er der dog slet ikke Tale om; thi vi forudsatte i ovennævnte Eksempel, at Biavleren havde et tilstrækkeligt Antal særdegsige Tavler i Reserve; men for hurtigt at saa bygget ny Tavler, ville Kunsttavlerne altid have stor Betydning, uafhængig af den Betydning, paaaklistrede Tavlestykker have; jeg skal oplyse det ved et Eksempel: Lader os antage, at man har to Stader, som man giver Plads om Foraaret, der ene ved der at indsette Kammer med en Strimmel gammel Table ganske simpelt aklistret under Tablebæreren, det andet ved at forsyne det med Kammer indeholdende Kunsttavler. Ved Trækfets Slutning vil man have opnaaet følgende Resultat: Første Stade, der har faaet Plads ved Hjælp af Kammer med Vedere: 1) Det vil vise sig, at Bierne have bygget altsfor mange Drone-tavler; altsaa bliver Dronehyngelen for stor, og følgerig tabes der Honning; 2) Bierne have ikke for Hovedtrækket haft Tid til at bygge nok til at opsamle al Honningen i; derfor vil man lide Tab af Honning af Mangel paa Plads. 3) Da Bierne under Hovedtrækket ikke vilde have Plads nok, fordi de mangle et tilstrækkeligt Antal Tavler, vilde de fylde alle de tomme Celler med Honning; saa vil Uglægningen høre op, og Bierne vilde naturligvis meget ofte sværme, hvad man fremfor alt søger at undgaa for at erholde den mest mulige Honning. — Det andet Stade, som har faaet Plads ved Hjælp af Kammerne med Kunsttavler i: 1) Det vil vise sig, at Bierne have bygget mange Arbejdere eller paa Kunsttavlerne, altsaa kommer der kun saa Droner. 2) Bierne vilde bygge meget hurtigt paa Kunsttavlerne; følgerig vilde de under de store Hovedtræk saa i det mindste delvis Plads nok til Opamlng af deres Honning. — Altsaa vilde Kunsttavler altid

saa stor Betydning, men ville komme til at koste meget mindre end før, da Biavleren kun kommer til at betale, hvad det koster at lave dem; ogsaa Fabrikanten kan være godt tjent hermed, for han vil sælge mange flere.

Slutninger. Det er altsaa, fort jagt, fordelagtigt at lade Bierne bygge. For samtidig at saa saa saa Sværme, saa megen Honning og nyt Voks som muligt, skal man have et stort Trugstade, der paa een Gang kan rumme Tavler nok til, at Dronningens Uglægning ikke standses af Mangel paa Plads og til at optage al den indvundne Honning, samt endelig tomme Kammer, for at de unge Bier kunne saa Lejlighed til at bygge ny Tavler paa en Tid, hvor de helst vilde bestæftige sig med dette Arbejde.

II. Forsøg angaaende det unyttige i at forene Familier om Foraaret. I de fleste Afhandlinger om Biavl anbefaler man som god Praksis at forene svage Familier om Foraaret. Jeg ønskede ved Hjælp af nøjagtige Forsøg at se, om denne Fremgangsmaade altid var nødvendig, thi ofte paaftaar man, at to Stader, der ere forenede om Foraaret, indbringe mere, end hvis de vare adskilte. — I Nærheden af mig er der en Bigaard, som bestaar af omtrent 30 Familier i almindelige Kluber. Denne Bigaard ledes ikke efter nogen Metode; man nøjes med at forene Sværmene og giver sig ikke af med at forene Stader. I de 15 Aar, hvori jeg med Opmærksomhed har fulgt Biernes Arbejde saa at sige i deres vilde Tilstand, har jeg overordentlig tidt ved Vinterens Slutning lagt Mærke til meget svage Stader, der ved Aarets Slutning vare bleve ligesaa tunge som de bedste i Bigaarden. Hvis man altsaa havde forenet to af disse svage Familier, vilde man ved Trækfets Slutning have haft et fuldt Stade mindre. — For med Fakta at godtgøre dette, er jeg i to Aar gaaet frem efter forskellige Metoder, ikke anvendte paa nogle enkelte hver for sig staaende Stader men paa en hel Bigaard; dog undtog jeg nogle Stader, som sværmede. 1) Jeg sammenlignede den Ungeloverslade, hvert Stade havde om Foraaret, med Vægten af Honningen om Efteraaret. Jeg sammenlignede Foraar og Efteraar Kunnsangen af Viskningen i hvert Stade ved den samme Temperatur.

Første Metode. Paa den Tid om Foraaret, da man behandler Bierne, maalte jeg hvert Stades Ungeloverslade for at sammenligne den produktive Kraft; ingen Familie i Bigaarden blev forenet med andre; alle Staderne bleve som sædvanlig

fyldte med Tavler, og jeg tog mig ikke mere af Bigaarden før Honninghøsten, der var færdig i Slutningen af September. Saa beregnede jeg Bægten af den Honning, der var i hvert Stade.

Figuren*) viser Stadernes henholdsvis Styrke om Foraaret og den Mængde Honning, der fandtes i Staderne ved Trækkets Slutning. Stadernes henholdsvis Styrke om Foraaret, maalt ved Yngeloverfladen, er fremstillet ved en Række lodrette Linier (fulde) ovenover den vandrette Linie AB. Hver Linie svarer til et Stade og har en Længde, der svarer til dets Styrke. Disse Linier ere ordnede efter Størrelse; der er begyndt til venstre med den største, som svarer til det Stade, der har mest Yngel, og den sidste, korteste Linie svarer til det svageste Stade. Den Honningmængde, som fandtes i Staderne ved Trækkets Slutning, er fremstillet ved en Række punkterede Linier, som ligge under de første; hver enkelt af disse Liniers Længde er bestemt ved Forholdet mellem det paagældende Stades Honningmængde og den samlede Honningmængde. Man behøver kun at kaste et Blik paa Figuren for at blive slaaet af den Maade, hvorpaa Resultaterne udjævnes og blive næsten lige saa store ved alle de Stader, der vare de svageste om Foraaret, som ved dem, der vare de stærkeste paa samme Tid. Saaledes f. Eks. Stadet Nr. 27, der om Foraaret var omtrent 7 Gange svagere end Stadet Nr. 1, og dog finder man, at det ved Trækkets Slutning havde høstet omtrent $\frac{1}{6}$ mere end Nr. 1. Paa samme Maade har Nr. 19, der om Foraaret var mere end 2 Gange svagere end Nr. 5, givet et Udbytte, der nærmer sig til det dobbelte af, hvad Nr. 5 har givet. Man behøver ikke at anføre flere Eksempler, Tegningerne angive alle Resultaterne af disse Sagttagelser. Hvis man som Helhed sammenligner de 14 om Foraaret stærkeste Stader (1 til 14) med de 14 til samme Tid svageste Stader (15 til 28), finder man, at de sidste have givet omtrent lige saa megen Honning som de første.

Den anden Fremgangsmaade. I en anden Række Forsøg har jeg arbejdet paa en hel forfælselig Maade; jeg sammen-

lignede ikke mere Stadernes Yngelstyrke om Foraaret med Udbyttet af disse samme Stader; jeg sammenlignede Stadernes Antal Bier om Foraaret med de samme Staders Biantal om Efteraaret. De fulde Linier, som ligge ovenover Linien AB, fremstille de forfælskelige Styrkegrader, d. v. s. det Rumfang, Bierne indtog om Foraaret; de punkterede Linier under den vandrette Linie vise disse samme Staders Rumfang af Bier ved Trækkets Slutning. Men det er en bekendt Sag, at Blikumpen udvider sig mere eller mindre ved Varmen; altsaa var det nødvendigt at anfælske Sammenligningen ved den samme Varmegrad; i de to Tilfælde var Varmegraden 10° . Man behøver kun at se paa Figuren for at overbevise sig om, at Resultaterne stemme fuldstændig med dem, der kom ud ved den første Fremgangsmaade.

Slutning. Af alt det foregaaende følger, at det ingenlunde er en fordelagtig Operation om Foraaret at forene svage Stader, som dog have Yngel, enten sammentrængt eller i Kredsje; thi ovenstaaende Forsøg vise, at det er meget vanskeligt, om ikke umuligt, ved Trækkets Begyndelse at forudsæ, om et stærkt Stade ikke vil blive mere eller mindre svagt eller omvendt. Forresten have baade mine Naboer og jeg i 10 Aar anvendt disse Metoder, som kun er en Bekræftelse af ovennævnte Forsøgs Rigtighed. (Fortf.)

Lauban's Udslynger.

af J. B. Schmidt, Kronborg, Understov.

I Tidsskriftets 22de Aargang, Nr. 3, for 1ste Marts 1888, findes der en Anmeldelse af Laubans Udslynger, som tiltaler mig meget, fordi Apparatet er nemt at konstruere og tilmed udslynger begge Tablesider paa en Gang; et saadant Apparat vil jo være tidsbesparende at arbejde med, og tilmed maa den kunne laves billig, hvallet jo spiller en ikke underordnet Rolle, thi det er ikke hver Mand's Sag at ofre en Sum af cirka 20 Kr. for en Udslynger; Spørgsmaalet er nu, haves der nogen Erfaring for at bemelde „Laubans Udslynger“ er god og praktisk i alle Maader? Læsere af Vitidenden, som maatte have Kendskab og Erfaring for dette Apparats Benyttelse, bedes komme frem dermed i nærværende Blad, og i Tilfælde af at Apparatet er og har vist sig formaalsstjenlig, hvor stor er da den omtrentlige Pris for samme, og

*) Forfatteren har paa dette Sted ved en Samling fuldt oprukne Linier angivet Familiernes Styrke om Foraaret og ved punkterede Linier nedemunder Udbyttet ved Honninghøsten. Vi have ikke gengivet denne Figur, da vi anse de af Forf. anførte Resultater for tilstrækkelig oplysende. Det samme gælder om Figuren, der ledsager den anden Fremgangsmaade. R. A.

findes der Fabrikanter her i Landet, som fabrikterer samme.

Med Hilsen til alle Vitidendes Læsere med Ønsket om et godt Vinar.

*

*

*

Laubans Udslynger er uden Tvivl prøvet baade her i Landet og i Udlandet. Vi have dog ingen Beretninger fra Danmark om saadanne Forsøg, derimod er det os bekendt, at man i Udlandet ikke har været tilfreds med den Maade paa hvilken Maskinen udsørte sit Arbejde, idet al Høningen ikke blev udslyngt, og naar Maskinen i denne Henseende skulde forbedres, blev den dyrere end de almindelige Udslyngere med lodret Stilling af Tablerne.
Red.

Til Begynderen i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.

Der er tre Ting, som Begynderen næsten alle Steder forbynder sig imod, det er, saa snart Foraaret er naaet, og det begynder at blive varmt i Vejret, da at borttage Vinterpakningen. Lad dog endelig Pakningen saabel for Enderne som foroven blive liggende, ja den maa hellere blive forøget end noget borttages i For Sommertiden. Husk paa, at Biernes Velbære er sikrest, naar de sidde i en Bolig, der beskytter baade imod Kulde og Varme, saaledes at Bierne mærke mindst til den ydre Temperaturforandring. Og saa er Pladsen som oftest for stor til det Antal Bier, der findes i Stedet, og kommer endelig den Tid, hvor det tilraades at give Plads, ja saa betænker man sig ikke paa at give indtil 3 Kunsttabler ind mellem Yngelen paa een Gang. Hvad saadan Udbidelse kan føre til, har jeg desværre set sørgelige Følger af, giv kun en ad Gangen i Yngellejet, naar Rummet er fuldt, og er der noget Træt, giv da en færdig Table bag Yngelen, kommer Hovedtrækket giv da ober og bag Yngelen flere Tabler paa en Gang, men dæk til med Tæpper, hvor der er Plads endnu. Glem ikke at fodre, saafremt Bierne ikke finder tilstrækkeligt Nektar, eller Vejret er saadant, at Bierne ikke kan flyve ud.

Fra Kredse.

Vorde BF. Ved et Møde her i Lyngsøgaard's Have, hvor Hr. Grønning og Lærer Holbeck vare tilstede, blev der dannet en ny Biavlerkreds paa 10 Medlemmer.

Hr. Grønning gav desuden praktisk Undervisning i Biavl. Der var mødt 25 Mennesker, som hørte med Interesse paa Foredraget.
S. Jensen.

Morsø BF. Herved bringer jeg DBF. paa Kredsens Begne en Tak for, at Biavlslærer Grønning er sendt herover for at holde Møder. Ved Møderne, som afholdtes hos Smed Jens Martinus Joseffen i Sejerslev, Lærer Smidt i Tøving, Smed Fr. Larsen i Mollerup, henholdsvis d. 25de, 26de og 27de Maj, vare mange af Omegnens Biavlere tilstede. Hr. Grønning's Foredrag og praktiske Vejledning fulgtes med stor Interesse, og jeg er fremdeles forvisset om, at saadanne af sagkyndige Biavlslærere ledede Møder bære gode Frugter, al den Stund de fleste Biavlere staa paa et begyndende Stadium. Møderne vare forøvrigt begunstigede af det mest brillante Sommervejr. Med den Bestilling, jeg i Dag tillader mig at gøre, holdes Tidsskriftet her paa Mors i et Antal af 59 Eksp. Ved Generalforsamlingen valgtes undertegnede som Foreningens Repræsentant ved Centralmødet i Roskilde og skal vel, naar den Tid kommer, legitimere mig ved et Valgbrev? (Ja). Poul Erikson.

Ekko fra Staderne.

Keldstrup, den 25. Maj.

For Vitidende er jeg Dem taknemlig og vilde gerne, at mange flere læste den, end der gør. Men naar jeg lejlighedsvis taler med dem, der har den, siger de, at den er dem for lærd; der er saa meget, de ikke forstaar og derfor heller ikke kan have noget Udbytte af. — Dette være ikke skrevet til Dem for at klage eller kritisere; men over for fremkomne Ønsker om at give Bladet et endnu mere videnskabeligt Præg, turde det vel være paa sin Plads at minde om, at de fleste Ønsker vistnok gaar i modsat Retning, og anerkende Deres Bestræbelser for at gøre Bladet læseligt for enhver Biavler.
F. P. Pedersen,
Smd. for N. Thy BF.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 78. Jeg havde et Stade, som i Vinterens Løb forenede sig med et andet Stade i samme Hus, men efterlod nogle Tabler, spilde med Høningen. Denne Høning er nu for største Delen forfukret; hvorledes kan jeg anvende disse Tabler? Er det hensigtsmæssigt at indsætte dem til en eventuel Sværn, og i be-

kræftende Jalb, hvorledes skal jeg præparere dem, for at Bierne kunne drage Nytte af denne forfukrede Honning. (N. H.) — S.: Naar Tablerne med den forfukrede Honning affrættes, stænkes med Vand og indhænge 1 ad Gangen hos en stærk Familie tæt op til en Yngeliavle, da tømme Bierne Tabellen og anvende Honningen ved Yngelplejen. Ogsaa til Sværme kunne saadanne Tabler anvendes men kun 1, og denne maa da have Plads inde i Biflyngen.

Nr. 79. Ved et Besøg hos en Begynder i Biablen fandt jeg ved at efterse en Kasse, at Bierne havde faa travlt i det ene Hjørne af Kassen. Ved nøjere Eftersyn viste det sig, at det var Dronningen, de vare i Færd med at dræbe. Jeg flyttede Dronningen hen paa en Table, men ogsaa derhen forfulgte de den. Hvorledes kan det være Tilfældet, iær da der var nok af Eg og Yngel og hverken Dronning eller Dronningceller mere i Stedet? (B. S.) — S.: Saa længe Dronningen i et Stede passer sine Ting, nemlig besørger Eglægningen og omgives af Arbejdere, der fødte den, angribes den vistnok aldrig af Stadets andre Bier; men naar Biablen ved at efterse Tablerne er saa uheldig at tabe Dronningen ned paa Bundbrættet, saa at den skilles fra sine Ledjagere og ophører med sin Virksomhed, hænder det undertiden, at Dronningen af Arbejderne bliver anset som en fremmed Dronning og behandles derefter.

Nr. 80. Hvor stor skal en Honningspand til 50 R være? (N. N.) — S.: Honningens Vægtfylde er 1.386. Deraf følger, at c. 360 gram indtage det samme Rumfang som 500 gram (1 R) Honning. Herefter ville 50 R Honning fylde c. 18 Potter, altsaa lige saa meget som en Skæppe. En „Skæppe Honning“ (hvis man benyttede den Betegnelse) vilde dog veje lidt over 51 R.

Nr. 81. Naar Dronningceller blive paabegyndte i et Stede, der ikke er dronningløst, hvoraf kan man da se om Familien bereder sig til at sværme eller den kun vil skaffe sig en ny Dronning uden at sværme? (B.) — S.: Naar Sværming forberedes, bygges i Almindelighed mindst 5, højst 20 Dronningceller hos 1 Familie. Naar kun Dronningskiste tilsigtes bygges i Almindelighed kun 2—3 Dronningceller, sjældent 4.

Nr. 82. Kan Sværming hindres, efter at Bierne have begyndt at bygge Dronningceller, ved blot at fjerne disse og udvide Bladsen? (B.) — S.: Ja, i Almindelighed.

Nr. 83. Kan man paa en og samme Ud-

flyngnings-Maskine udflynge Tabler, som er 13½ " brede og 8 " høje og Tabler 10 " brede og 12 " høje? (N.) — S.: Ja, naar De angiver dette ved Købet af Maskinen. Soldene maa nemlig være mindst 10½ " brede og 14 " høje. At nævne Dem hvem, der sælger de bedste Maskiner, kunne vi ikke indlade os paa. Gode Udflyngere kunne faas hos mange af vore Redskabsfabrikanter.

Nr. 84. Kan det lade sig gøre at lægge Dronningzink over hele Yngelrummet for derved at forbyde Dronningen at lægge Eg i Overbygningen? (N.) — S.: Ja.

Nr. 85. Hermed følger et Par Bier, som ere befatte med en Slags Snyltedyrr. De bedes godhedsfuldt om i Vitidende at ophjæ mig om, hvad det er for en Slags, om de ere skadelige for Bierne, samt om der gives noget Middel hvorved de kan fjernes af Staderne? Jeg har i flere Aar set den Slags Dyr i mine Stader, og det er navnlig paa de unge Bier man finder dem, hvorimod de ældre Bier, som flyve paa Træk, kun undtagelsesvis ere befatte dermed. — Ved Indvintringen af mine Bier sidste Efteraar saa jeg en Dronning, som var befat af et større Antal af ovennævnte Dyr; i Dag opsogte jeg denne Dronning og saa da, at den nu var bleven dem fuldstændig kvit. (S.) — S.: Se S. 147.

Nr. 86. Hvor faas Gummihandsker og til hvad Pris? (S.) — S.: Hos enhver Gummivarehandler i København til en Pris af c. 5 R.

Nr. 87. Vil det ikke forurolige Bierne at bo i Huse, som ere tækkede med Zink, naar der om Vinteren kommer stærke Hagelbyger? (S.) — S.: Nej.

Nr. 88. Paa hvilken Tid af Dagen skal jeg helst behandle mine Bier? Jeg har hidtil søgt at foretage disse Arbejder om Middagen, da det forekommer mig, at jeg har hørt eller set den Tid anbefalet; men det er besværligt for mig i den varme Aarstid og passer mig af andre Grunde heller ikke rigtig godt. (B. N.) — S.: De fleste Arbejder ved Bierne kunne foretages næsten paa enhver Tid af Dagen, og Tiden kan derfor rettes efter Biablenes Lejlighed. Fodring, Dronning-Indførelse og Sværms Indsætning i Kunststader bør dog helst foretages henimod Solnedgang, Dronning-Indførelse endogsaa efter Solnedgang. Udtagning af fylde Honningtabler, der ere nylig byggede, foretages bedst om Morgenen, fordi det køligere Vejr om Natten og under selve Udtagelsen om Morgenen giver Vokset større Fasthed. Ved Arbejder ved aaben Yngel (f. Eks.

Dronningabl) bør man vælge den varmeste Tid paa Dagen, da saadan Yngel ikke i længere Tid bør udsættes for en lavere Varme end 18° R. Indfætning af Tavler bagved eller over Yngelredten kan meget godt foretages om Aftenen eller paa en hvilkensomhelst Tid af Dagen. Indfangning af Dronningen i et Stabe der har Yngel, bør dog helst ske i varmt Vejrr.

Nr. 89. Kunne Myrer ødelægge en Bifamilie? (W.) — S.: De almindelige smaa sorte Havemyrer kunne næppe ødelægge en stærk sund Bifamilie, om de end kunne røbe en Del af dens Forraad. Derimod kunne de maaske ødelægge dronningløse Familier, men disse have jo kun meget ringe Værdis, hvis de ikke forsynes med en Dronning. I Skobegne findes meget ofte de store røde Skobmyrer, der er langt farligere for Bierne, idet de ikke alene røver Forraad fra dem men tillige angribe og fortære alle Bier, der falde ned paa Jorden i Nærheden af Staderne. Det sikreste Middel imod dem er at grave en Grøft, der kan fyldes med Vand, omkring hele Bigaarden. Over denne Grøft bør der ikke en Gang være nogen fast Bro men kun et løst Gangbræt, der lægges over, naar man skal besøge Bigaarden. Myrer kunne ogsaa holdes borte ved at besøge hvert af Stadernes Ben med en Ring af Tjære, Petroleum eller Karbolum, der fornyes, naar det hentørres.

Nr. 90. Bruges Boviist nuomstunder og hvor findes den? (L. F.) — S.: Boviist (Lycoperdon) hører til de saakaldte Bugsvampe, hvis Frugtlegemer ere sølformede. Naar Sækkene sprænges, kastes de yderst smaa Sporer ud som en Støvsig. Disse Sporer have bedøvende Egenstaber og have derfor tidligere været anvendte til Bedøvelse af Bier ved Forening. Man har dog troet at mærke, at Bierne ofte tog Stabe ved denne Fremgangsmaade, derfor anvendes den næppe mere. Vor almindeligste Boviist (L. gemmatum) vokser i Skove mest i Naale-skove.

Nr. 91. Hvorledes adskilles Vosk bedst fra Honning? (S. A.) — S.: Ved Smeltning i et Vandbad (en Blis-spand, der stilles i en Gryde med kogende Vand) eller i et Løsfad, der stilles ind i en varm Dvn. Naar alt er smeltet, henstilles Fadet til Afkøling. 5—6 Timer efter kan Vosket aftages som en fast Klage over den flydende Honning.

Rettelser. Under Overskriften til Artiklen S. 146 om Honning staar Vejrr, læs Vejrringe.

Gaonlige Vink.

Bejret (9. Juni). Netop et Par Dage efter, at de sidste G. B. vare skrevne, d. 25. Maj, meldte Sommeren sig for Alvor, og Plantevæksten har siden den Tid udviklet sig usædvanlig hurtig og fridig. Vi frygte desværre, at mange Bifamilier, der ikke ere blevne jodrede i Foraaret, ikke have været i Stand til at holde Skridt med denne pludselige Planteudvikling, saa at der i mange Bigaarde ikke har været et tilstrækkeligt Antal Bier til at indsamle den i Blomsterne udviklede Nektar. Nektaralen er for Djebkisset i de fleste Egne den bedste Nektargiver, men ogsaa Hvidkloveren har begyndt at blomstre og lodet et rigt Honningudbytte.

Sværme ere endnu kun fremkomne i særdeles ringe Antal. Dette tyder paa, at Yngeludviklingen ikke er langt fremskreden. Den gamle Regel, at Sværme, som fremkomme efter St. Hans Dag, ere uden Værdis, passer ganske vist ikke ved den senere Vial, der fornaar at udbytte enhver Sværm; men det staar dog ligesuldt fast, at tidlige Sværme have den største Værdis. Derfor bør man ogsaa helst nu danne sine Kunstsværme, saa snart Moderstaderne have den fornødne Styrke.

Yngelredten. Vi nærne os nu stærkt til det Tidspunkt, hvor det i Egne, der savne Eftertræk, kommer an paa der Vialeren at bestemme, om han onsker en yderligere Udvikling af Yngelredten. Hovedtræffet vil i Nar formentlig være i fuld Gang ved St. Hansdag. De Veg, som Dronningen lægger efter den Tid, ville derfor rimeligvis ikke i nogen væsentlig Grad forøge Honningudbyttet, men kun bidrage til at opretholde Familien. Derfor bør man hos stærke Familier ikke udvide Yngelredten efter den Tid. Stulde Bejret under Hovedtræffet i længere Tid (1 Uge) blive ugunstigt, kan der endog ogsaa være Grund til at indskrænke Yngelredten ved at adskille de 2 bageste Tavler fra de øvrige ved et Gitterindstød. I Egne, der have godt Eftertræk, kan Yngelredten derimod fremdeles udvides.

Bladsen hos stærke Familier kan paa denne Naarstid meget godt paa 1 Gang udvides med 4—5 udbyggede Tavler eller 2—3 Kunsttavler (a 120 "). Hos mindre stærke Familier bør man derimod være mere varsom med Indhængning af udbyggede Tavler (kun 1—2 ad Gangen) af Hensyn til Mollenes Angreb.

Udslyngning af Honning bør paa denne Naarstid ikke foretages, for Tavlerne ere næsten helt forseglede, da man ellers naar umoden Honning, som let gaar i Gæring. Den udslyngede Honning sis i en stor Beskøber, hvori den henstaar paa et tørt Sted i det mindste i 1 Døgn. Derefter stummes den og hældes i Glas, Blikdåser eller Kruffer. Det er bedst, hvis Honningen kan aftappes fra Bunden af Beholderen. Den Honning, som hengemmes i Abbots Glas forsynede med gode Propper, holder sig fortrinlig.

Udslyngede Tavler bør indhænges til Bierne om Aftenen ved Solnedgang, da man ellers udsætter sig for at fremkalde Røveri.

Kunsttavler kunne fremdeles anvendes i Yngelredten (1 ad Gangen) og i Honningrummene (1 imellem hver 2 udbyggede Tavler); men det bør passes, at Stadet staar nøjsagtig vandret paa den Led, der er paatovers af Tavlerne, da disse ellers blive byggede skævt i Kammerne.

Fodring. Sværme og unge Stader bør fodres i vedhølbende uheldigt Vejrr.

Til Myrers Bjernelse fra et Klubstade, man jodrer, kan anbefales at overstryge Pælen,

hvorpaa Bundbrattet hviter, med „Karbolineum“. Skulle de atter angribe Foderkassen, kan man forny Paasfrygningen, da Lugten taber sig efter nogen Tid.

Brevkasse.

Italienske Dronninger ville atter i Nar blive indforskrevne af undertegnede, naar Bestillingen er mig i haende senest d. 5. Juli. De ville koste c. 5 Kr. pr. Stykke og kunne ventes her om trent d. 20. Juli. **Erølev.**

E. Den af Dem tilbødte Artikel ville vi meget gerne modtage.

Kundgørelser.

Tidskrift for Viavl Nargang 1872 anses til Nøds. Prisen bedes opgivet til **Erølev.**

5 Bifolk i 10. x 12" Stader er tilsalgs hos **Vager N. C. Hansen,** Bredgade, Nøskilde.

Unge befrugtede

italienske Dronninger

a 5 Kr. pr. Stk. kunne faas hos

Jens N. Larsen, Gjurerup, Hjorring.

Dronningegitre

af Zint med lange Huller faas i alle Størrelser og Modeller hos **N. Jacobsen,** Indkar ved Lødder til billigste Pris.

Gitre

af bedste Slags faas atter hos

B. Bojesen,

Systofte, Nykøbing, Falster.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Eoreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad, udmærkede Skælleknive, Tavlesporer, Bipiber og Køgpustere haves altid.

N. S. Kristensen, Himmelølv, Roskilde.

Billig Bi-Bog.

De 7 Nargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Viavl** faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Nargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Nargangene 1882, 1883, 1885, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Nargangen 1886 heftet og fornyet med Sageregister koster 60 Ø. **Narg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Narg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omflag og fornyet med Sageregister koster 1 Kr. **Narg. 1889** koster 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Nargangene frit. **Erølev.**

Engelske Staal-Sparteler,

jardeles praktiske ved Rensning af Bistaber, faas a 1 Kr. pr. Stk. hos **Maler S. Lassen,** Ribe.

Bratt's Selvhuser	0,90
Zinker's Gitter pr. □	1,10
Wiflor	0,90
Røgblæjer	1,60
Lupe med 2 Glas til Underjagelse af Bier	1,75
Bifælde	0,40
Dronning-Cellebestyter	0,20
faas hos	Erølev.

Fortrinlige Kunsttavler

faas ogsaa i Aar hos undertegnede. Der forsendes kun Tavler af godt Bivoks, da jeg ligesom hidtil ikke vil indlade mig paa Indblanding af fremmede Stoffer.

Systofte, Nykøbing F.

Bojsen.

Min pris belønnede

Bi-Pibe

for Røgere faa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Gifterkaar.

Mine **Kunsttavler** af garanteret rent Bivoks anbefales de ærede Forbrugere. Det bemærkes, at paa Grund af de stigende Vokspriser er Prisen forhøjet. Mit Lager af Stader, Udshingere, Dronninggittere, Vokstast samt andre Redskaber bringes i velbillig Erindring. **S. N. Madsen,** Brøgger.

Voks

modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmelølv, Roskilde.

Kunsttavler

haves atter i Nar af **ægte Bivoks.** Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr. E.

E. S. Vek,

Langeskov pr. Brørup.

Hy Etiketter til Paafæbning paa Honningglas, farvetrykte faas a 90 Ø. pr. 100, sorte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erølev** i Kalundborg. Etiketter til Honningvin, Syltetsi, Limonade og Lifør 30 Ø. pr. 100.

Naar mindst 500 Stk. almindelige og

Abbots Glas

tages paa en Gang leveres de franko Bane eller Dampskib overalt i Danmark til de i Priskuranten opførte Priser fra **Chr. Nielsens,** Viborg.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. En Maskine, der fabrikerer Tavler med stærkeste Mønstre, anskaffes til Gavn og Glæde for Bivavlerne.

Ørde udbedes inarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Høfstebro, Januar 1892. **N. S. Vorbeck.**

Hos **Jacob Erølev** og i enhver Boglade faas

Blomster-Kalender for Bivavlere

af **Hans Erølev,** Pris 40 Ø.

indeholder Oplysninger om alle verdifulde Biplanter. Faas hos **Erølev,** Kalundborg, mod Indsendelse af 44 Ø. i Frimærker.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Erølev,** Kalundborg. Forgyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forløbde til andre Medlemmer.

Erslevs Prislister, se S. 36.

Sølvmedalje
og allerhøjeste Præmie

Nyborg 1891.

Mine nu over hele Riget aner
kjendte bedste og dertil billigste

Horningudslingere

fabrikeros af mit g i 2 Størrelser, 22"
Tværmaal 25 Kr. og 18"
Tværmaal 20 Kr. C. C. Danielsen, Holstebro.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat faas atter i Aar til billigste
Pris hos Smeder **J. C. Olsen**, Hvilested pr.
Søllested. Voks tages i Bytte.
Kun Tavler af ægte Bivoks sendes.

Røgpustere.

De bedste eksisterende Røgpustere anbefales
a Kr. 2,25 og 2,50 for Stkt., naar flere Stk. tages
Rabat, samt **Tavletraad** i Stkr. a 25, 35 og 50 Ø.
N. Fr. Larsen, Hyllede pr. Rønnede.

Chr. Riegels Priskurant

over Vokstavler, Honningglas og Biavlsredskaber
faas hos Dhr. **Kredsformand** i DBE, over hele
Danmark eller ved Genendelse til
Chr. Riegels, Viborg.

Bistader

i stort Oplag, samt Materiale dertil, helt færdigt
i Samling.

Seuritsen Madsen,
Stern ny Sædvarf.

Ægte Bivokstavler

faas fremdeles i Aar hos „Linna Sogns Biavls-
forening“. Godt Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr.
Ø. Ordres indgives til **O. Rasmussen**,
Linna, Løven St.

Atter i Aar anbefales d'Hrr. Biavlere vore
2 Gange præmierede

ægte Bivokstavler.

Ligeledes modtages kun ægte Bivoks til
Forarbejdning og Bytning hos Husmand **Lars**
Henningsen, Svanninge Mark, og Snekker **H.**
R. Pedersen, Svanninge, Faaborg.
Svanninge, i Marts 1892.

Kunsttavler

af eget Fabrikat leveres efter Maal i alle Stør-
relser. Voks modtages til Forarbejdning. Voks
købes. **Urmager J. Olsen**, Græsted.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks leveres som tidligere af
mit bekendte gode Fabrikat til Dagens billigste
Priser.

Voks forarbejdes indtil 10 Ø for 35 Øre pr.
Ø, større Partier 30 Øre pr. Ø.

Gl. Sole pr. Hedensted, i Februar 1892.

J. Andersen.

Kunsttavler

af garanteret rent ublandet Bivoks anbefales til
billigste Dagspris.

Ved Fabrikationen benyttes kun nyeste og
bedste Maskiner samt 1ma damprenset Voks.
Kompositions-Tavler fabrikeres ikke.

N. Fr. Larsen,
Hyllede pr. Rønnede.

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) faas hos
S. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svend-
borg. 1 til 5 Ø 190 Ø., 5 til 10 Ø 180 Ø., over
10 Ø 170 Ø. pr. Ø. Rent Bivoks tages i Bytte
for 30 a 35 Ø. pr. Ø.

Chr. Riegels i Viborg,

Fabrik af

kunstige Bivokstavler.

Biavlere og Biavlsforeningens Opmærksomhed
henledes paa, at jeg fabrikere Vokstavler af garan-
teret uforsalfset ren Voks, til hverst billige Priser,
og sender paa Forlangende Prøver og Priskurant
gratis og franko. Jeg har anstafket en virkelig
første Klasse Tavlemølle og renser al Voks ved
Damp, saa jeg kan levere Tavler, som staa paa
Højde med det bedste, der tilbydes.

Voks modtages til Forarbejdning eller Ombyt-
ning med Tavler samt købes til højeste Pris.
Stort Udvalg i Biavlsredskaber, Honningglas
m. m. fra

Chr. Riegels
Sentransforretning, Viborg.

Biavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine
præmierede Biboliger, Slyngemaskiner, Kunst-
tavler (garanteres af ægte Bivoks), Røg-
blæsere, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og
Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af
alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste
præmierede Kunsttable ved Jubilæumsudstillingen
i Nyborg 1891)

anbefales til billigste Priser. — Voks modtages
som sædvanligt til Fabrikation, helst inden 1. April.

Kompositions-Kunsttavler

(forbedrede siden i Fjor) anbefales ogsaa til bil-
ligste Priser.

Udfær ved Odde, Januar 1892.

N. Jacobsen.

Mit Fabrikat af bedste Sort

Bivokstavler (98 % rensed Bivoks).
Kunsttavler (som hidtil leveret)

og

Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiks-
berg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig
Besørgelse.

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Spateiler, 1 $\frac{3}{4}$ " brede, til Benyttelse ved
Biers Behandling, kunne nu
faas a 1,50 Ø. hos **Seslev**.

Hos Erslev i Kalundborg faas:

Honningen og dens Anvendelse 2den Udg. foreget til det dobbelte,	50 Ø.
Blomster-Kalender for Bievler	40 -
Binghams Røgpuster	225 -
Røgblæser	160 -
Metal-Endet å	8 -
Honning-Klemmer	280 -
Dronning-Gitter pr. □-Fod	90 -
Gersters Voks-Renser	600 -
Spatel	150 -
Skrællekniv	100 -
Fuldkomne Fodrer	100 -
Tavlespore	65 -
Fortinnet Tavletraad pr. Ring	25 -
pr. Ø	90 -
Amerikanske Delinger pr. Stk.	6 -
pr. 50 Stk.	250 -
Fin-Bestænker af Gummi	200 -
Etiketter til Honning, Limonade, Mød. Liker, Syltetej pr. 100	30 -
Farvetrykte Etiketter pr. 100	90 -

Sendes mod Efterkrav.

Rihans Bureau,

Nobmagergade 26, København, har nu atter i Forbindelse med Reuters Telegram-Kompani i London oprettet et **Announce-Bureau** for Indrykning af Rundgørelser i udenlandske Blade. Tilslige paatager Bureauet sig at besørge **Genstande udfillede** fra danske Udstillere ved Udstillinger i Udlandet.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erslev,
2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,
er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Erslev** i Kalundborg.

Husmandsbladet,

Tidskrift for Agerbrug og Kvæghold, Hævebrug samt Landbrugets Biehverv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„**Husmandsbladet**“ koster 50 Øre Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Øre og kan bestilles ved **Postvæsenet** fjerdingaarsvis.

„**Husmandsbladet**“ jendes frit for **2 Kr. hele Aaret**, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, **Kr. Schlerich**, Nærum ved Holte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Forenings-Meddelelser.

Bievlsudstillingen i Randers den 29. Juni 1892 aabnes Kl. 10 Formiddag paa Dyrvuepladsen. Kl. 1 Eftermiddag holdes Foredrag af Konjulent Grønning. Udstillingsgenstandene maa være i Randers den 27de og afhentes da paa Jærnbane og Dampstib, og de som selv ville bringe Genstandene maa levere dem paa Pladsen d. 28. Sagerne adresseres „Bievlsudstillingen, Randers“.

Grønnings Bievlsmoder paa Sjælland og Bornholm agtes afholdte i Juli Maaned.

Ersløv.
Kredsforeningen for Vesterhøisinge og Omegn holder Møde Søndagen d. 26. Juni Eftm. Kl. 2 hos Møllebestyrer N. Rasmussen, Tørringe. Praktisk Behandling af Bier; Uddeling af Smaasrifter m. m.

Hans Jørgen Hansen.

Vindknud-Vorbasse-Bælle BF. afholder følgende Møder med Undervisning i Bievls Tirsdag den 21. Juni Kl. 9 hos Mads Kr. Nielsen, Kragelund; Jamme Dag Kl. 3 hos John Nielsen, Bælle; Fredag den 1. Juli Kl. 1 hos Klaus Jensen, Økslund; Lørdag den 2. Juli Kl. 2 hos Niels P. Poulsen, Wittrup; Mandag den 1. August Kl. 1 hos Andres Klausen, Vorbasse. Niels P. Poulsen.

Hølsted BF. afholder Møde hos Chr. Sørensen Nørre Hølsted, Søndagen d. 26. Juni Kl. 2 Hagen Madsen.

Ringø og Omegn BF. afholder Møde d. 26. Juni Kl. 2 hos Husmand Lars Christian Andersen, Bøllinggaardskov. Veimer af Bievls indbydes og ny Medlemmer optages. Peder Chr. Andersen.

Bælum BF. holder Møde hos Smed Niels Madsen i Doldrup d. 18. Juni Kl. 2, og Møde hos Maler Nielsen i Bælum d. 19. Juni Kl. 11 Formiddag; begge Møder med Foredrag og praktisk Behandling af Bier ved C. J. Grønning. P. C. Nielsen.

Samtidig med **Han Herredernes** Hoveddyrskne bliver der afholdt Bievlsudstilling i Fjerritslev. Fabrikanten bedes venligst om at udstille. Genstandene sendes enten pr. Dampstib til Aggersund eller pr. kongelig Post under Adresse „Bievlsudstillingen i Fjerritslev“ (poste restante) og maa ankomme senest Onsdag d. 29. Juni. Samtlige Udstillere kunne konfirere om Bronce-Medalje og Diplom, derimod sendes ingen Pengepræmie udenfor Han Herrederne.

Holme pr. Fjerritslev 6. Juni. 1892.

L e g i n d.

Indhold af dette Numer.

Allike BF., af E	148
Arbejdstid, Bievlerens	152
Bilusen, Braula coeca	147
Dronningaavl, af G. M. Doolittle	142
Dronning-Celler	152
Dronningzint	152
Ekto, af J. P. Pedersen	151
Forsukret Honning	151
Fjendskab mod Dronningen	152
Gummi-Handster	152
Gavnlig Bivt	153
Hoffmanns Ramme	141
Honning, af N. Jensen	146
Honningens Rumfang	152
Indring af Sværme	152
Lanbans Udstynger, af J. B. Schmidt	150
Morsø BF., af Poul Eriksen	151
Praktiske Forsøg, af G. de Layens	149
Regnskab, DBF.'s, af N. Ladegaard	144
Solvoksmelteren, af Peter Larsen	144
Til Begynnelsen, af C. J. Grønning	151
Udstyngere	152
Varde BF., af S. Jensen	151
Zinktage	152

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kbhv. og Udlandet optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Naturlig Biavl.

Ved ethvert Slags Husdyravl har man erfaret, at naar Mennesket gør alvorlige Brud paa Dyrenes naturlige Udvikling ved i Utide at forstyrre denne, da straffer det sig med Hensyn til Udbyttet af Avlen. Saadanne Erfaringer have fremkaldt Naturligdyrkere, der mene, at det ved Husdyravl kommer an paa i enhver Henseende at nærme sig Naturen saa meget som muligt. At dette, naar det ses fra Menneskets Standpunkt, er et skævt Syn, lader sig dog let bevise. Mennesket blev stillet i Stillingen som en Herfer over hele Dyreverdenen, og heri ligger allerede Berettigelsen af Kunstens Anvendelse ved Husdyravl. At der stadig bør tages Hensyn til Dyrets naturlige Krav, udelukker ikke en stedse videregaaende Anvendelse af Kunst ved Husdyravl.

Biavlens danner i denne Henseende ikke nogen Undtagelse fra andre Slags Husdyravl. Ogsaa for Biavlens kommer det an paa at bruge Fornuften for at opnaa saa stort et Udbytte som muligt. Den nyere Biavl danner allerede nu en Række af Brud paa Biernes naturlige Udvikling, og der er ingen Tvivl om, at efterhaanden som denne Syjsel skrider frem, vil den fjerne sig mere og mere fra den „naturlige Biavl“. Denne bestod jo kun deri, at man ved Sommerens Slutning opsogte og

plyndrede de vilde Biers Boliger. Kubebavlens adskilte sig kun i meget ringe Grad fra denne Fremgangsmaade. Først med Kunstfadernes Indførelse blev det muligt ret at anvende Kunst paa Biavlens, og det gaar nu ogsaa Slag i Slag med Andendelse af ny „Kunster“ paa dette Omraade. Der hengaar nu næppe et Aar, som ikke bringer os ny Fremgangsmaader.

Har Biavlens nu vundet ved alle disse Kunster? Ja, derom kan der aldeles ikke være Tvivl. Det Udbytte, som den nyere Biavl kan bringe, er langt større end, hvad der kunde høstes ved den naturlige Biavl. De menneskelige Fremskridt foregaa dog faulende. Mange nyere Fremgangsmaader have maattet lide den Skæbne at blive fordoimte, naar de ikke have kunnet bestaa for en grundig Prøvelse; men trods saadanne Fejl skrider dog Sagen stadig frem baade med Hensyn til Biavlernes Antal og Dygtighed. Der er derfor ikke længere Grund til at tvivle om, at den nyere Biavl vil kunne opnaa at blive ligejaa almindelig udbredt, som Kubebavlens var i gamle Dage.

Vi have i den senere Tid bragt nogle interessante Artikler fra Frankrig, hvor Biavlens dog maa antages at staa paa et temmelig lavt Standpunkt. Den for et Aarstid siden afsøde Redaktør af Frankrigs største Tidning var — Kubebavlens. Alligevel findes der jelsfølgelig i dette store Land, som i mange Egne er ganske fortrinligt

stikket til Biavl, ogsaa mange dygtige Biablere. En af disse er vel Monsieur de Bayens; men det fremgaar dog klart af hans Artikler, at han er en Naturdyrker. Hans Biavl nærmer sig i en betænkelig Grad til den naturlige Biavl. Naar han saaledes i Almindelighed kun undersøger sine Stader 2 Gange om Aaret, nemlig ved Uddintringen tidlig om Foraaret og ved Høsten. Naar han fravaader Forening af svage Stader, „fordi han ikke om Foraaret ved, om saadant et svagt Stade ikke kan give ligesaa stort et Udbytte som et stærkt“. Det maa unægtelig være en underlig „fremstreden“ Biavler, der ikke i denne Retning kan være et Stykke af en Profet. Ja hvis vore dygtige Biablere om Foraaret ved den grundige Underjøgelse undlod at efterse Yngelreben, saa vilde de nok være ligesaa kloge. De vilde da ikke være i Stand til at gøre Forskel paa et Stade, der var svagt paa Grund af Familiens Eidenhed, medens dets Dronning dog var god, og et Stade, der var svagt, fordi det havde en slet Dronning eller helt mangede Dronning. Kun den sidstnævnte Slags svage Stader indlade vi os jo paa at forene med andre Stader om Foraaret for at undgaa saadanne usle Familier, der ikke give noget Udbytte, men tværtimod gøre Stade, fordi de give Anledning til Røveri og Mølengreb og spilde Biavlerens Tid.

Ogsaa hos os have vi adskillige Biablere, der drive deres Biavl paa en lignende nem Maade, som beskrevet af Hr. de L. Vi have ikke bragt hans Artikler for i denne Henseende at skaffe ham mange Efterlignere her; men dels paa Grund af hans jæreagne Overvintningsmaade, der vel kan være Forsøg værd, dels for at give et Indblik i den franske Biavl.

Vi slutte disse Bemærkninger med en Advarsel imod Naturdyrkeri ved Biavl. Bierne benyttes af Menneskene til at fremstikke Udbytte af Honning og Vosk. Det kommer an paa stadig at benytte de Fremgangsmaader, der give det største Udbytte, om de end jævnlig kunne synes unaturlige. Derfor behøver man selvfølgelig ikke at mishandle Bierne. Kubebiavl var jo langt mere barbarisk end den nyere Biavl. Men det Maal, der altid bør holdes for Øje ved enhver ny Fremgangsmaade, er altid dette: Størst muligt Udbytte med mindst muligt Arbejde.

Dronningavl.

Af G. A. Doolittle, N. Amerika. — (Fortsat.)

X. Celle-Beskytteren. For nogle faa Aar siden, efter at jeg var bleven ked af at miste saa mange Dronningceller ved at prøve paa at faa Bierne til at antage dem, saa snart en læggende Dronning var bleven borttaget — besluttede jeg, at jeg aldrig igen vilde miste en Samling af smukke Dronningceller ved Forsøg paa at pære 24—48 Timer for mine Smaastader, da jeg jo saa ofte havde prøvet, hvad der for mig syntes en Umulighed. Jeg var dog bedrøvet derover, thi „Tid er Penge“ for Dronningavleren om Sommeren. Men Tabet af Dronningceller havde dog større Pengeværdi end Tabet af Tid for Smaastaderne, derfor blev jeg drevet til den Beslutning om end med Uvillie.

Den Eftermiddag var min Hustru borte og ventedes ikke hjem hele Aftenen. Da det blev saa mørkt, at jeg ikke længere kunde se at arbejde, gik jeg ind i Huset meget misfornøjet med at være bleven overvunden af Bierne, og jeg fastede mig paa Sengen istedetfor at læse eller besvare Breve. Jeg sov i en Time tid, og da jeg vaagnede, kaldt det mig ind, at man maatte kunne lave et Bux af Særtraadsvist til at beskytte Cellen saaledes, at Bierne ikke kunde komme til at gnave i dens Side, for de havde mærket, at de vare Dronningløse, hvilket kunde være ved den Tid, da Dronningen skulde løbe ud. Paa denne Maade kunde jeg maaske blive Sejrherre i Stedet for overvunden. Meget snart stod Billedet af et saadant Bux og Maaden, hvorpaa det kunde bruges, for min Tanke.

Tanken at bure Dronningceller var gammel, og Bure skiftede dertil havde længe været i Handelen; men min Tante var nu at lave et Bux, i hvilket man sikkert kunde give en næsten moden Dronningcelle til en Familie samtidig med, at man borttog den læggende Dronning, idet Buret vilde beskytte Cellen mod Bierne og dog tillade Dronningen at gaa ud deraf, naar den var udruget, ganske som om der slet ikke var noget Bux.

Det er en bekendt Sag, at Bier, naar de ville ødelægge en Dronningcelle, gnave i dennes Sider eller øverste brede Del, men aldrig i den nedadvendte Spids, fordi Skofonen er saa tyk paa dette Punkt, at de vilde have stort Besvær med at frembringe Huller der. Det Bux, jeg saa, da jeg vaagnede, var netop saaledes indrettet, at det beskyttede Cellen mod Bierne paa alle Sider undtagen i Spidsen, og denne blev

endda besværlig at komme til, hvis de skulde prøve paa at gnave i den.

Buret blev labet ved at rulle et lille Stykke Jærntraadtvist omkring en V-dannet Pind, saaledes at der dannedes en lille ikke meget stærkt skrånende Tragt, hvis Nabning i den spidse Ende var saa stor, at derigennem kunde gaa en almindelig Blyant. Efter at have labet Buret tilskar jeg at Stykke $\frac{3}{8}$ " Prop til Stopper, indsatte en næsten moden Dronningecelle med Spidsen ned i Blyantshullet saa langt, som den kunde gaa, og anbragte derpaa Korkproppen foroven for at hindre Bierne i at gnave i den øverste Del af Cellen (se Fig. 11).

Derpaa tog jeg en tynd Jærntraad, som jeg stak igennem Mafterne lige over Broppen for at holde Broppen paa sin Plads, medens den anden Ende af Traaden blev højt saaledes, at den kunde gribe om Tablebæreren og fastholde Buret mellem to Tavler*). Disse burede Celler bleve indhængte i Staderne straks efter, at Dronningerne vare borttagne, og i Løbet af 24—48 Timer, efter Cellens Alder, havde jeg da en smuk ubefrugtet Dronning i Stadet, hvor som helst en buret Celle var bleven indhængt.

Saa snart jeg saa, at denne Plan lykkedes, lavede jeg mange flere Bure, og jeg har nu ikke flere Besværligheder med, at Bierne ødelægge Dronningeceller, idet jeg i de sidste 3 Aar ikke har faaet mere end 2 pro Cent ødelagte af flere Tusinde Dronningeceller. Buret beskytter Cellen overalt undtagen i Spidsen, men tillader Bierne at blive vænede til dens Nærboelse, ganske som om den ikke var i Bur. Blyantshullet tillader Dronningen at løbe ud, som om den ikke var buret, medens Bierne kunne fodre Dronningen og holde den i Cellen, saa længe de lyfte.

De saa Tilfælde, i hvilke Dronninger blive dræbte, synes at ske derved, at Bierne ødelægge dem, efter at de ere løbne ud af Cellen. Dog tror jeg, at i ganske enkelte Tilfælde have Bierne afrevet hele Cellespidsen og truffet Dronningen ud; men disse Tilfælde ere saa yderst saa, at Fremgangsmaaden med Rette kan kaldes sikker.

I Stedet for at hænge Buret i Stadet ved en Jærntraad presser jeg nu Buret ind i Tavlen, ligesom jeg har fortalt det om de nøgne Celler. Naar man presser Buret ind i Tavlen, bør man trykke paa

Broppen for ikke at bestadige Mafterne og trykke dem ind i Cellen. Man bør ikke trykke Buret længere ind end højt nødvendigt. Bierne ville da ikke gnave gennem Cellebundene og derved bestadige Tavlen, hvis Buret efterlades flere Dage i Stadet, efter at Dronningen er løbet ud. Dette gøre de derimod, hvis Buret rører Cellebundene.

Hvis jeg har mange Dronninger at afsende paa Tider, hvor der er Fare for at overhede Cellerne eller forkøle dem, udtager jeg først Dronningen, tager dernæst fra Kurven eller den opvarmede Kasse de burede Celler og indsætter dem, ligesom jeg har fortalt om nøgne Celler.

Nogle, der have prøvet denne Plan med Bure, have beklaget sig over, at de først maatte tilskære Cellen meget for at faa den til at passe i Buret. Dette kan ofte være Tilfældet med de naturlige Dronningeceller, men afbrig med de af mig bestrebne kunstige Celler. Dette kan ogsaa forklare Uheld med Cellerne, hvis disse ikke ere blevne tilpassede saaledes til Buret, at Bierne ikke have været i Stand til at gnave i deres Sider.

Denne Buring af Dronningeceller er af stor Værdi, naar Dronninger ere anbragte i Overrum hos stærke Stader for at befrugtes, hvilket jeg snart skal omtale nærmere. I dette Tilfælde har jeg aldrig haft nogen, der er bleven ødelagt, om de end ere indsatte kun nogle faa Timer, før de ere blevne udrugede. (Forts.)

Betingelserne for Fremskridt.

Af Lærer P. Jensen Thisted, Dalby.

Først maa vi være enige om, at der maa gøres Fremskridt: thi er Stilstand nok ikke i og for sig ensbetydende med Tilbagegang, saa fører den dog meget let til Tilbagegang. Jeg vil ikke paastaa, at enhver Biavl har moralsk Forpligtelse til i Praksis at følge med alle Fremskridt; det vilde være for meget forlangt, og det er jo ligesom en Umulighed. Der kommer vel for de allerfleste, naar man i nogle Aar har drevet Biavl, en Tid, da man har dannet sig en Methode, som man i det væsentligste kan følge fremdeles. Jeg kender for at nævne et Eksempel Folk, som drive meget rentabel Biavl med Højstader, og skönt vel ikke ret mange for Alvor vil nægte, at Højstaderne ere meget forældede og ufuldkomne i Sammenligning med Nutidens bedste Stader, saa mener

*) Naar dette Bur sammenlignes med det paa S. 137 beskrevne, vil man se, at Doolittles Bur ikke har en Blisring foroven. Vi have imidlertid fundet, at en saadan Blisring gør Buret sjældere og lettere at behandle. R. A.

jeg dog ikke, at de Folk bør kasjere deres Højtader, da Anskaffelse af nye Stader er en ikke ringe Beføstning, og det desuden maa volde megen Ulejlighed for en Højtademand at sætte sig til Gavnns ind i Trugstadebiabl. — Derimod maa under ingen Umstændighed den vordende eller yngre Biabler lade sig binde af nogen ældre Biablers (Høj- el. Trugstademands) Autoritet til at drive Biabl med samme Slags Stader el. efter samme Methode som han: thi saa vil han ufejlsbarlig blive en ringere Biabler end sin Læremester, og saa have vi Tilbagegangen. Man maa gøre sig klart, at alle Erhvervsgræne, Agerdyrkning, Mejeridrift, Heste-, Kvæg-, Hønsavl osv. som Følge af Videnskabens og det praktiske Arbejdes forenede Anstregelser befinde sig i Udvikling, og dette gælder om ikke i højere (i hvert Fald ikke i mindre Grad) for Biablens Vedkommende. Den ene Slægt (ogsaa af Biablere) maa staa op paa den andens Skuldre. Enhver vordende eller yngre Biabler maa sætte sig det Maal at naa et Skridt videre, end de ældre Biablere under lignende Vilkaar have kunnet naa: han maa sætte sig som Maal at kunne staa paa egne Ben; alene derved bliver det muligt for ham at give sit Bidrag til Biablens Udvikling; thi af en skriftlig eller mundtlig Diskussion mellem selvstændige Mænd bliver Resultatet Belysning af Sagen fra flere Sider, gensidig Betragtning og Hjælp for Begyndere til at blive selvstændige. — Af ældre Biablere, som virkelig ere Biablere, maa man ikke forlange mere i den Retning, end at de følge saa godt med i Literaturen, saa de kunne indse og ville erkende, at deres Methode ikke er den absolut bedste, og at de kunne vejlede Begynderen en Smule i Valget af Bøger, han bør læse — ja og maaske lægge en gavnlig Dæmper paa Begynderens alt for vidt spændende Planer. Jeg mener ikke, at man skal binde sig til nogen Bogs Andvisninger; thi selv den Bog, som i Nar er udmærket, er om ti Nar — ja meget kortere Tid — i mange Dele forældet; saa hurtigt foregaar Udviklingen. Bort bedste Middel til Biablens Udvikling her i Landet er ubestridelig „Tidskrift for Biabl“, netop fordi det „følger med Tiden“ og Fremskridtens, ogsaa i Udlandet, er hvad jeg vil kalde Budbringer for den store Verden. Men for at Begynderen kan saa en god Overtigt (og en saadan er nødvendig for at kunne følge med i T. f. B.) maa han først have læst, d. v. s. studeret en god Haandbog, og til det Brug kender jeg ingen bedre end „Fører i Biabl“ af H. Ersten.

Den første Biabler, jeg traf paa, efter

at mit „Sværmeri“ for Bierne var begyndt, var tilfældigvis en Højtademand. Jeg blev aldeles imponeret ved, hvad jeg saa og hørte; men jeg skal ikke nægte, at jeg fik mine Tvivl, da han til Slutning udtalte: „Desværre er Biabl en den sidste halve Snes Nar kommen ind paa en Afvej med de moderne og mere og mere almindelige Trugstader“. — Da jeg gik fra ham, stod den Beslutning fast, at jeg vilde være Biabler. Spørgsmaalet: Høj- eller Trugstademand lod jeg foreløbig staa uafgjort; men ræsonerede som saa: Ere Trugstaderne over en halv Snes Nar gamle, og vinde de i Udbredelse, maa de utvivlsomt byde Fordele, som den Mand ikke kender; thi det skulde dog være underligt, skulde Biablen gaa tilbage, mens ellers alt andet gaar frem. Den Mand uførtalt (han har min Højsagtelse for sit Arbejde for Biablens Udvikling) maa det dog være mig tilladt at sige, at den Udtalelse var højt uheldig. Senere da Spørgsmaalet var besvaret til Fordel for Trugstaderne, rejste sig et andet: Hvilket Raammemaal skal du anskaffe dig? „Du skal anskaffe dig 10×12 “, var det enstemmige Raad; „det er det almindeligste her paa Egnen og i hele Landet, det bedst prøvede og det bedste“. Jeg læste imidlertid videre, spurgte til Raads, spekulerede og ræsonerede: Hvoraf vidste de Folk nu, at 10×12 Stadet var det bedste? De havde jo aldrig prøvet f. Eks. det lave Normalmaal, og fordi 10×12 Stader nu var det almindeligste, maatte der jo have været en Tid, da der kun fandtes et og siden nogle saa Stader af det Maal; men ligesom det utvivlsomt havde frembudt Fordele fremfor de andre da almindelige Stader, saaledes var der ogsaa en Mulighed for, at det yngre lave Normalmaal kunde frembyde yderligere Fordele. Muligheden viste sig efterhaands for mig som Sandsynlighed, og Resultatet blev, at jeg anskaffede mig Lav-Normalmaals-Stadet, og uden at ville sige noget til Forklejnelse af alle de andre Stader, som jeg ikke kender, tror jeg dog, at det fuldt ud kan staa paa Højde med disse; men det vilde være dumt at heneegte Muligheden af, at det siden muligvis kan blive distanceret af et nyere og endnu bedre Stade.

Ikke for at rose mig selv: men jeg er overbevist om, at Raad, som gaa ud paa at standse Udviklingen eller endog sætte den tilbage, maa mødes med en lignende velvillig, men selvstændig Kritik, hvis ikke Resultatet skal blive Tilbagegang.

Jeg har i Forbigaaende nævnt Ordet Diskussion. Vilde det ikke have stor Betydning, om Sognetredjenes Medlemmer

samledes en Gang imellem til en Diskussion f. Eks. om hvilke Fremtoninger man i Sommerens Lob har set i sit Bier, om denne eller hin Artikel i Tidsskriftet o. a. m. Svaret kan ikke være tvivlsomt; jeg er overbevist om, at det vilde have den største Betydning. Vinteren er jo ogsaa lang; der er mange lange Aftener og Søndag Eftermiddage. Tid maatte der jagtens kunne blive.

Bortflyvende Sværme.

af Markus Hansen, Tuegaard.

Da jeg skrev mit lille Stykke om bortflyvende Sværme, saa var det ikke af særlig Lyst til at skrive, men for at henlede Opmærksomheden paa, at her efter min For- mening var et Punkt, der burde tages ind under en mulig ny Lovgivning om Bier. Det kan saamænd gerne være, uvant som jeg er med at skrive i Aviser, at jeg, som Hr. Lærer Bisgaard mener, har brugt vel stærke Udtryk, naar jeg skrev om det at lade udbyggede ubeboede Biholiger henstaa som et Middel til at indfange fremmede Bihværme. Men det forandrer ikke min personlige Opfattelse af Sagen, at et Forbud herimod har sin berettigede Plads i en Lov om Bier. — Jeg har gennem en Menneskealder ved at hysle med Bier stadig faaet en Erfaring stadfæstet, at naar Bihværme flybe bort, saa er det i Reglen en ubeboet Biholig, der foranlediger det, men dette viser jo, hvor let det er ved Udstilling af beboede Biholiger at indfange Sværmen. Det er selvfølgelig Misbrugen heraf, jeg vil have lagt en Hæmsko paa, og at det er en Misbrug, naar det gøres med den Hensigt alene derved at indvinde anden Mandes Bihværme, er for mig ingen Tvivl underkastet. Ja, jeg mener endog, at det er et Misgreb af den Bestaffenhed, at selv den personlige Frihed, som vi jo ellers maa værges, her maa finde sig i en Indskrænkning. Jeg gaar nemlig ud fra, at Bierne som Husdyr er personlig Eiendom, og denne bør som al anden Ejendomsret hævdes. — Betragter man derimod Bihværme som en Fællesejendom — en Betragtning jeg ikke antager finder almindelig Sympathi mellem Biavlere — saa stiller Sagen sig anderledes, thi da kunde det være vigtigt, at Enhver, som holdt Bier, udstillede Biholiger med Vokstager i, saa at Bierne kunne tage Bolig, hvor de selv lystede og befaant sig bedst, i Lighed med, at vi nu udstiller Boliger til Større f. Eks.; men saa

maatte ogsaa dette hjemles ved Lov. Ved en saadan Ordning var der Mulighed for, at den ynkkelige Maade, hvorpaa Bier gaa tilgrunde ved at søge Bolig under Stuegulve og i hule Mure, tilbids kunne undgaaes. — Endnu skal jeg blot tilføje, at med Hensyn til Betaling af Bihværme, der kommer tilflyvende, saa er det kun i de sjældneste Tilfælde, at Eieren følger Sværmen, og at selv hvor dette sker, giver det ofte Anledning til Tvistmaal. Med den ærede Redaktion er jeg enig om at haabe, at Biavlens maa udvilde sig faaledes, at Sværmen undgaaes, men der er vistnok langt frem endnu, førend dette naas. Man maa jo heller ikke glemme Biholderne, thi det befordrer ikke Biavlens, at Sværmene flyver bort fra disse.

* * *

Den ærede Forfatter betragter det som en afgjort Sag, at der flyver flere Sværme bort, naar der i Bigaarde opstilles Stader med tom Bygning og aaben Indgang; men dette har han ikke bevist, og vi tvivle meget om, at han kan bevise det. — Med Hensyn til hans Slutningsbemærkning, „at det ikke fremmer Biavlens, at Sværmen flybe bort fra Moderbigaarden“, da tillade vi os at være af en modsat Mening. Vi kende en Mængde Biavlere, der ere førte ind paa denne Syssel ved at finde en bortfløjten Sværme, og som senere ere bleve dygtige Biavlere, der ere til stor Gavn for Biavlens i hele deres Egn. Forøvrigt er den nyere Biavl allerede nu saa stærkt fremskreden hos os, at det ikke kunde betragtes som nogen stor Ulykke, om nogle Klubbiavlere helt opgav Biavlens af Frygt for at miste Sværme. Red.

Praktiske Forsøg.

af Georges de Lavenex (L'apiculteur.)
(Sluttet.)

Forsøg angaaende det unyttige i at bruge dobbelte Vægge i Staderne. Man siger saa lidt: Tusinder af Biavlere have antaget det eller det Stade, den eller den Fremgangsmaade, sølgelig ere denne Metode og dette Stade gode. Det kan man ganske vist ogsaa sige til Fordel for Stader med dobbelte Vægge. Men dette Ræsonnement er fuldstændig galt. Man kunde jo f. Eks., med Anvendelse af den samme møjagtige Maade at drage Slutninger paa, sige, at alle Biavlere fra de allerældste Tider have be-

jundet sig vel ved at bruge smaa Ruber; og dog ere alle Menneſter nutildags enige om at anbefale de ſtorre Stader. Denne Maade at argumentere paa er alſaa ſtit imod Fremſkridtet. Jeg har ved nøjagtige Forſøg ſøgt at komme til Klarhed over, hvorvidt Stedet med dobbelte Vægge, der roſes ſaa meget nutildags, ſtaar over det ganſke ſimple, ſparsommelige, hvis Vægge blot ere dækkede med Straa, og ſom derfor er meget let at bygge.

Forſøget. Jeg lod bygge to Stader af det beſte Træ til det Brug, nemlig Fyretæ. Diſe Staders Rumfang var nøjagtig det ſamme, ligesom ogſaa Væggenes Tykkelse. Det ene Stade var omgivet af et $\frac{3}{8}$ " tykt Træhulſter, og det var ſaaledes et Stade med dobbelte Vægge. Mellemrummet var ſom ſædvanlig fyldt med Haffelſe. Det andet Stade havde ganſke ſimpelt Vægge beklædt med Straa. De to Stader vare helt igennem nøjagtig lige tykke, omtrent 1 Centimeter. Paa hvert Stade blev der ſaſtømmet et Gulv og et Loft af ſamme Tykkelse. Midt i begge Lofter blev der lavet Huller med ſamme Diameter, beſtemte til hvert at optage et Thermometer. Ved Hjulph af diſe beſtemte Thermometre kunde Varmegraden nemt aflæſes med ſtræng Nøjagtighed. Et tredie Thermometer af ſamme Slags ſom de andre angav Temperaturen udenfor. Ann. Diſe Thermometre vare fra den fiſiſke Anſtalt ved Sorbonne (o: Univerſitetet) i Paris og vare ſtillede til min Raadighed af Hr. Bonty, der er Profeſor i Fiſik ved Sorbonne.

Blandt den Række af Forſøg, jeg har anſtillet, vil jeg kun nævne 4, da de andre gabe lignende Reſultater. Under de to første Forſøg forblev Thermometrene i den ſamme Stilling, medens de to andre Forſøg bleve krydſede, idet man ſkiftede Thermometrenes Plads; Thermometret udenfor Staderne forblev i den ſamme Stilling ſom fra Begyndelſen. Nærværende Skema viſer de Temperaturer, ſom bleve aflæſte til ſamme Tid i det Bærelſe, hvori Staderne vare anbragte, efterat de vare ſatte udenfor og i hvert Stade. Diſe Tal viſe, at Stadet med dobbelte Vægge og det, der er dækket af Straa, hvilke Omſtændigheder der end bringe Temperaturen til at blive forſkellig, nærme ſig eller fjærne ſig fra den ydre Varmegrad paa næſten akkurat den ſamme Maade. Man kan alſaa ſlutte, at, naar Tykkelſen er ligestor, ſaa er den Stadvæg, ſom er dækket med Straa, en lige ſaa daarlig Varmeleder ſom den dobbelte Væg. Derſom man indvender, at Straaet hurtigt ſlides, ſaa vil jeg blot bemærke, at jeg har

haft Stader med Straa i 20 Aar, og at jeg endnu ſaar vente nogen Tid, inden Straaet er ſlidt. Man kan uddrage den Slutning af diſe Forſøg, at man ikke ſkal gøre Staderne ſammenſatte og gøre dem dyrere ved at lave dobbelte Vægge, hvilket ſlet ikke er nogen Nytte til*).

V. Forſøg angaaende Opbevaring af Honning. Der gives Diablere, ſom udflynge Honningen med Maſſine uden at vente, til Bierne have forſeglet den; de paafaa, at de ſaaledes ſaa ligesaa god Honning og Honning, der lige ſaa godt kan opbevares, ſom den Honning, der indvindes af Folk, der vente med at flynge ud, til Tavlerne ere dækkede. I ſærlig tørre Aar har jeg undertiden ſet Bierne høſte Nektar, ſom allerede paa den Tid ikke indeholdt mere Vand, og Bierne kunde da forſegle den næſten ſtraks; men dette Tilfælde er ſjældent, og i Almindelighed ſkal der nogen Tid til, for at Stadets Varme ſkal forvandle det overflødige Vand til Damp, ſom Bierne drive udenfor ved en virkſom Ventilation. Hvordan det nu end er, ſaa anbefale alle Praktikere de ſtore Stader, for at Bierne der kunde finde den nødvendige Plads til Opbevaring af den Honning, de kunne høſte i et Aar. Saa kan man vente, til Honningen er forſeglet, og, hvis man ønsker det, behøver man kun at høſte een Gang om Aaret. I Begyndelſen af September 1850 gjorde jeg et ſammenlignende Forſøg med Henſyn til den forſeglede Honning og den uforſeglede, og det viſer, at den første ſtaar uendelig meget højere end den anden.

I Høſtens Tid udflyngede jeg uforſeglet Honning af nogle Tavler; ſenere udflyngede jeg paany Honning af de ſamme Tavler, efter at have taget Forſeglingen bort. Med uforſeglet Honning fyldte jeg

*) Hele dette Forſøg med Henſyn til enkelte og dobbelte Vægge er meget løst, og Slutningerne, ſom den ærede Forfatter uddrager deraf, forekommer os derfor ganſke uholdbare. At de enkelte Vægge, naar de ere meget omhyggelig dækkede med Straa i en ſaadan Tykkelse, at de blive ligesaa tykke ſom de dobbelte, kunne være ligesaa gode Beſtyttere mod Kulde, det tvivle vi aldeles ikke om. Men ſkulde de enkelte Vægge dækkes ſaaledes, ſaa blive de nok her i Landet mindſt ligesaa dyre ſom de dobbelte, og at de forſikrønte ere de mindſt holdbare og meeſt ubekvemme i mange Henſeender, det kan næppe modbevies. Dæcker man derimod de enkelte Vægge ſaaledes ſom hos os tidligere almindeligt med et tyndt Lag Straa, ſaa at derved hele Tykkelſen bliver et Par Tommer, medens de dobbelte Vægge, vi nu benytte, ere 3-4" tykke, ſaa kan der ikke være Tvivl om, at de ſidſtævnte hde den beſte Beſtyttelſe for Bierne. Dette har Erfaringerne fuldstændig bekræftet. N. N.

12 Verkrutter med Saag, der ganske simpelt dækkede Krutterne; paa samme Maade fyldte jeg fire Glas, som havde lufttæt sluttende Saag. En lige saa stor Mængde forseglet Honning blev anbragt under de samme Betingelser som den uforseglede. Jeg gjorde Optegnelser om denne Honnings henholdsvis Tilstand. 1) I Lobet af September begynder den forseglede Honning at vise Tegn til Omdannelse i hele Massen. Derimod viste disse Tegn sig kun i den indre Del af Beholderne for den uforsegledes Vedkommende. 2) I Lobet af Oktober krystalliseres den forseglede Honning i fine Korn næsten altsammen, den uforseglede begynder paa Bunden af Beholderne lidt efter lidt at krystalliseres i grove Korn oppefter indtil den øverste Del, som endnu er ganske flydende. 3) I Januar Maaned krystalliseres den forseglede Honning fuldstændigt i meget fine Korn, og Krutternes Overflade er ganske tør. $\frac{1}{10}$ af den uforseglede krystalliseres til grove Korn og Strimer iblandede med Aarer af endnu flydende Honning. Overfladen i Krutterne er dækket af et fint krystalliseret Lag, under hvilket man finder Honning, der er lidt tykflydende. Tager man heraf med en Sk, ser man, at den flydende Del indeholder store Honningkrystaller. I April Maaned ser den forseglede og den uforseglede Honning endnu ligesaaledes ud: Kort sagt, af ovenstaaende fremgaar jo, at forseglet Honning hurtig krystalliseres og kan sælges som en Væde, der kan opbevares længe, medens den uforseglede aldrig krystalliseres helt og er en daarlig Handelsvare. Jeg tilføjer, at den uforseglede Honning i Verkrutterne begynder at gære i Sommerens Lob; hvorimod den af forseglede Gæller udslængede Honning ikke gærede. Men tvinges Viableren af en eller anden Grund til at høste sin Honning, før de fleste af Gællerne ere forseglede, saa skal han bære sig ad paa følgende Maade. Den udslængede Honning skal hældes i en stor Kæse-Beholder, der er meget højere, end den er bred og lang; deri skal man lade Honningen staa i nogle Dage, indtil alle de Boksdele, den muligvis indeholder, ere stegne op til Overfladen. Da nu den Honning, som indeholder mest Vand, ligger øverst, saa udtapper man gennem Hænen forned den største Del af Honningen; det er saa den, som vil kunne affættes. Det øvrige bruges i Huset til Mød eller Eddike. De bedste Beholdere til Opbevaring af Honning ere dem af Fajance eller der dækkede af ganske simple Saag. Det bedste Sted at opbevare Honning paa er et tørt Værelse med stadig Gennemtræk. Et Loft er udmærket hertil.

Disse Slags Honning ligge undertiden længe uden at krystalliseres; det er ofte de bedste og fineste Slags som f. Eks. Kløverhonning; ønsker man at fremstynde Krystalliseringen, skal man komme noget gammel, krystalliseret Honning i Kruffen og røre det sammen med den ny. Endelig maa jeg tilføje, at Honningen ofte krystalliseres hurtigere i store Beholdere end i smaa.

Bemærkning om Honningproduktion. I samme Egn kan der være nogle Steder, som ere meget, andre der kun ere lidt honningrige. I en smuk Dal, dækket af naturlige Græsflatter, med Kløver og alle Slags Træer, kan man i gode Aar med lidt Arbejde høste meget Honning, og Bierne ville i de daarlige Aar endda kunne sørge for sig selv om Vinteren. Ikke langt fra disse begunstigede Steder findes lidt andre, hvor gode Honningplanter ere sjældne. Her maa Viablen søres paa en helt anden Maade, hvis den ikke skal medføre grusomme Stuffer for Viablen. Istedetfor at stræbe efter stort Honningudbytte, skal man mangfoldiggøre Bierne, det vil sige, blive Opdrætter. Paa disse Steder, hvor Honningen ofte er temmelig daarlig, vil det være langt fordelagtigere at sælge en god Kube for 15 a 20 Francs end at søge Fortjeneste ved det Honningudbytte, den kan give. Efterhaanden som Kammerstaderne blive mere almindelig benyttede, nødes den Viabler, som vil have en Bigaard, til at købe Stader. Søger han derimod at høste saa meget Honning som muligt, ser han sin Bigaard blive mindre Aar for Aar, fordi Sværming undertrykkes; altsaa maa han for at fylde de tomme og erstatte de dronningløse Stader, søge at skaffe sig nogle Familier. Han gør klogest i at købe dem langt borte fra sin egen Bigaard, for at ny Krydsninger kunne hindre hans Viraacer i at vanslægte. Følgelig er det ingen Ulempe, at Opdrætningsstederne kunne ligge langt fra Produktionsstederne. I Korthed: Honningen for de rige Steder; Opdrætningen for de fattige Steder.

Bilusen.

Af Aarer J. B. Nissen, 2bind., Ramten.

For 3 a 4 Aar siden, jeg mindes det ikke saa nøje, i den bedste Træffetid var det dog, saa jeg flere Bier udenfor hvert Stade isærd med at gøre en Masse forunderlige Bevægelser, omtrent som om de vilde vikle sig ud af en Snare; men dengang blev jeg ikke rigtig klog over Sagen; men næste Morgen

tidlig saa jeg paa Flybebrættet en Del smaa forte Insekter, der alle vare døde. Samme Dags Middag saa jeg først det lille forte Dyr med de mange Ben og de smaa hvide eller lysere Delinger mellem Ringene sidde paa Halsen af de Bier, som skabede sig saa forunderlig. Jeg tog en Bi frem, og med et fint Græsstraa søgte jeg at pirre Lusens væk. Bien fandt sig godt i Behandlingen, og det lykkedes virkelig at saa Dyret løs, hvilket ellers ikke er let, da det holder godt ved og er meget smidigt i sine Bevægelser samt har en vis Færdighed i at holde sig i Ratten af Bien. Nogle Dage derefter vilde jeg fortælle det som en Nyhed til Skolelærer Kristensen i Drum; men det havde han set ofte og i lang Tid. Han havde endog set Sagen meget nøjere efter — unge Dyr se jo ogsaa bedst —, og han havde lagt Mærke til, at alle de Dyr, der om Morgenene ere udstæbte, have mistet Lemmerne, som ere afbidte. Det var hans Mening, at Bierne om Ratten, naar der er Tid dertil, „løste“ hinanden; men at de om Dagen ikke have Tid til gensidig Hjælp, og derfor er det, at man ser den enkelte Bi hyst og her anstrænge sig for at blive Plageaanden fri. Jeg er forresten fuldstændig af samme Mening. De stærkeste Stader kaste de fleste ud om Ratten; men at Bien kan dø af dette Udsj, er vist, thi man finder af og til en Bi død med en Lus ved Halsen. Jeg veed ingen Bistand heri Egnen, der er fri, og en dygtig og omsigtfuld Biavler, R. Abmansen i Ulstrup, har fortalt mig, at han har ofte set Lus med afbidte Lemmer i hundredvis i sin Bistand.

Min Mening er den: Bilufen er et Dyr, som findes i Markens Blomster, der mener jeg ofte at have set den. Den lever af Blomstersaft eller Blomsterstøv eller maaske af begge Dele. Bien bliver besængt med den under Trækket. Den vil søge at lægge sine Egg ind i Biens Brystkaske eller i Biens Hoved, og lykkes det, da døer Bien. I de stærke og velordnede Stader lykkes det ikke, da den ene Bi løfter den anden; men i Stader, hvor Biseren er borte, og Styret med, og hvor alt er uden Ordning og Sammenhold, der er den farlig.

Den her fremsatte Mening er ikke fremjat som en Udfigelse af en usejlbart Dom, men jeg beder Rønderne tage Sagen under Behandling. Bilufen findes ikke i min Bistand idag, men naar vi saa Solstik og Træk, saa er den vist tilstede i hver eneste Bistand Landet over, og kan da let staffles til Undersøgelse. Bilufen vil ogsaa til den Tid findes i flere Blomster. Det bedste Middel mod Bilufen vil vistnok blive at holde stærke Bisfolk, og saa er Lusens uden

følelig Stade. Forresten er det morsomt at se, hvordan en besængt Bi kan mæge sig efter Græsstraaet, naar man vil befri den for Tjenden.

DBF.'s Regnskab.

Af N. Ladegaard, L. Belling.

Da jeg indsendte den lille Bemærkning til Regnskabet for Dansk Biavlereforening, var det ikke gjort for at saa aabnet en Debat; men Hr. Grønslevs meget skarpe Svar har nødt mig til endnu en Gang at bede om Plads for nogle saa Bemærkninger.

Hvis jeg har forstået Centralmødets Hovedopgave, da har den været, at Bestyrelsen og de Delegerede lægge Plan for Foreningens Virksomhed næste Aar, og da maatte det jo have Betydning for de Delegerede at kende lidt mere til Foreningens Aars Regnskab. Det har forbavset mig i høj Grad, at Sekretæren har faaet ud af mine Bemærkninger, at jeg vilde ansætte 30 a 40 Revisorer af den Grund, at jeg nærede Mistillid til Bestyrelsen. Nej, tværtimod, Bestyrelsen arbejder jo efter de Regler, som blive vedtagne paa Centralmøderne, og bliver der saa noget stort Understud, da have de Delegerede sig selv at talke derfor. Selv om Bestyrelsen mødte med en langt større Underbalance end for 1891, kan der jo ikke være noget til Hinder for at saa Regnskabet godkendt af Revisorerne, ja selv af Ministeren, naar det ellers er i Overensstemmelse med Lovene og Reglerne; men dette hjælper ikke for de Delegerede, at de ikke til næste Centralmøde lægge et lige saa flot Budget igen.

Lillige skriver Sekretæren, at Forfatteren aabenbart er bleven højlig forbausset over det store Understud, ja og det er jeg ikke ene om. Det vil jeg godt tilstaa, selv da jeg sagde det til et af Bestyrelsens Medlemmer, at der var et Understud til op mod 1200 Kr., sagde han, at det kunde ikke være muligt. Af Regnskabet kunde jeg ikke se, at for de 300 Kr. af Staten skal Foreningen selv lægge 300 Kr. til, men hvorledes at de saa kan føre til, at det bliver Ekstraudgift af 600 Kr. for Foreningen, kunde der dog maaske være delte Meninger om.

Hvad det angaar med Signelsen, at Foreningen ikke er en privat Mand, der skal samle en Formue, skal jeg kun sware, at det aldrig har været min Agt at tjene en Formue ved at arbejde for Biavlere Sagen.

Lillige skriver Sekretæren, at Udstil-

linger have altid været Foreningens svage Punkt. Husker jeg ret, saa er der vist tænkt paa en Udstilling 1893 ved en Landbrugsudstilling i Randers, altsaa til næste Sommer, saa den kommer, før vi efter Hr. Ersløvs Beregning kan vente at saa Gælden betalt.

Hvad det angaar med Sekretærens Slutningsbemærkninger, at jeg skulde staa ene med min Anskuelse, skal jeg ikke domme noget om, kun vil jeg lige saa bestemt hævde (som Sekretæren med sit Regnskab) at jeg aldrig har været mindste Mistillid til Bestyrelsen for det store Understud, tværtimod falder det lige saa haardt paa de Delegerede, hvilket jeg har paavist foran.

Dermed skal jeg altsaa fra min Side afslutte denne Forhandling, da det ikke er dermed, at vi skulle fylde Tidsskriftet; kun endnu en Tak til Hr. Ersløv, fordi han har været saa venlig at optage disse Bemærkninger, og tillige en Tak for hans Virksomhed gennem Tidsskriftet.

* * *

Det glæder os meget at se, at vi i Hovedsagen havde misforstaaet Forfatterens første Indlæg. At give de Delegerede et hyldigere Indblik i Regnskabets Enkeltheder end hidtil vil næppe volde nogen særlig Vanskelighed.

Med.

Virksomhedsplan

for den Biavls-Udstilling, som agtes afholdt i Forbindelse med den 17de danske Landmandsforsamling i Randers 1893.

1. Udstillingen varetages af Sektionen for Produktudstillingen under Medvirking af Danmarks Biavlforening ved et Udvalg, bestaaende af Kunstgartner F. Wendt, Roskilde (Formand), Kantor Ersløv, Kalundborg (Sekretær) og Trafikchef F. Møller, Aarhus*).

Foruden de almindelige for hele Mødet gældende Bestemmelser (§ 10—21) gælde følgende særlige Bestemmelser for Biavlsudstillingen.

2. Den omfatter 3 Grupper:

- A. Raastoffer af Biavl.
- B. Fabrikater af Biavlsprodukter.
- C. Hjælpe midler for Biavlere.

3. Anmeldelserne sker paa dertil

bestemte trykte Blanketter. De indsendes i udfyldt Stand inden d. 15. April 1893 til Danmarks Biavlforening, Adresse „Kantor Ersløv, Kalundborg“. Anmeldelser, der indsendes senere, modtages ikke. Enhver Anneldelse indsendes i 3 ligelydende Eksemplarer (de erholdes hos ovennævnte Sekretær for DBF). Det ene Eksemplar tilbagejendes Anmelderen som Kvittering for, at Anneldelsen er modtaget. Senere (inden 15. Maj) vil Anmelderen saa Meddelelse om, hvorvidt de anmeldte Genstande kunne modtages. Sektionen er berettiget til at afvise Genstande, som ikke egne sig til at udstilles, eller hvortil der ikke kan skaffes Plads.

Anneldelsen skal indeholde Oplysning om: Naar og hvor Genstandene før have været udstillede, om de have erholdt Præmie og da hvilke.

Antallet af besøgte Stader, særskilt nævnt i Straakuber for sig og Stader med bevægelige Tavler for sig, som Udstilleren har udvintret d. 1. April 1893.

4. Af de anmeldte Produkter, der ønskes bedømte, maa indsendes mindst følgende Mængder: Honning 4 R, Voks 2 R, Kunsttabler 1 R, Honningvine og Mød 4 Flasker.

5. Levende Bier maa kun udstilles i lukkede Stader eller Kasser**).

6. Anmelderen maa i Anneldelsen angive Størrelsen af den attraaede Grund- eller Vægplads, samt hvorvidt Genstandene ønskes udstillede under Tag. Inden 15. Mai vil han da fra Udvalget modtage Underretning om, hvorvidt den attraaede Plads kan indrømmes ham helt eller kun delvist; indrømmes den ham helt, tages samtidig Betalingen ved Postopkrævning. Kan den forlangte Plads derimod ikke indrømmes fuldt ud, afventes Anmelderens Erklæring, om han vil benytte den mindre Plads, der kan tilstaaes ham.

7. Gulv- eller Vægflade under Tag betales med 25 Ore pr. Kvadratfod, ubedækket Plads med 5 Ore pr. Kvadratfod. — Montre og Skabe maa Udstilleren selv anskaffe, dog under Forbehold af Sektionens Approbation.

8. Adressen for de Genstande, der jendes til Udstillingen, er: „Til Sektionen for Produkt-Udstillingen i Randers“. Udstillingsgenstandene maa være paa Pladsen senest Lørdagen den 24. Juni.

9. Som Præmier uddeles Medaljer

*) Dette Udvalg er nævnt under Forbehold af Centralmødets Billigelse, da der kun var en meget kort Frist, saa at de Delegeredes Samtykke ikke kunde indhentes.

**) Udvalget agter at erhverve Afgang under Udstillingen til en privat Vigaard i Randers, for at praktiske Øvelser med Bierne kunne foretages af Biavlslerere.

i et Antal, som nærmere vil blive bestemt af Komiteens Formand i Forbindelse med Sektionen for Produktudstillingen efter Forslag af Dommerne. Ved Siden heraf stilles et Beløb af indtil 750 Kr., hvoraf Halvdelen stænktes af „Danmarks Biavlerforening“, til Dommernes Raadighed til Opmuntringspræmier paa 40, 20 og 10 Kr. for indenlandske Genstande.

10. Udstillingen aabnes Tirsdag d. 27. Juni og holdes aaben i 6 Dage. Den sluttes d. 2 Juli.

11. Udgang til at udstille have saavel Indlændinge som Udlændinge. Udlændinge erholde ikke Præmier, men kun Diplomer.

12. Omkostningerne ved Forsendelsen til og fra Randers afholdes af Udstillerne, og Komiteen paatager sig intet som helst Ansvar for Uheld eller Forsinkelser ved Forsendelserne eller for Transportmidlernes Utilstrækkelighed. Fragten af Udstillingsgenstande maa derfor berigtiges paa Afgangstedet til Randers Havn eller Jernbanestation. Udstillingsgenstande med paahvilende Fragt eller Efterkrav modtages ikke.

Ved Henvendelse til Statsmyndigheder, Kommuner og private Selfaber vil der blive søgt tilvejebragt de gunstigt mulige Betingelser for Befordring til og fra Randers, Toldfrihed, Friitagelse for Havneafgifter og Redfættelse af Person- og Godsstarter.

13. En passende Tid forinden Udstillingen vil der blive tilsendt Udstillerne Mærkesedler, som behørigt udfyldte skulle være paahæftede Kollierne ved Ankomsten til Randers. Hvert Kollie skal være forsynet med mindst to Mærkesedler anbragte paa forskellige Sider.

I samme Kollie maa ikke pakkes Ting, der høre til forskellige Afdelinger (derimod nok til forskellige Hold under samme Afdeling). Kollie, der indeholde flere Udstillingsgenstande, skulle være ledsagede af en i 2 Eksemplarer udfærdiget Liste over Indholdet med hver Genstand henført til det Hold, hvori den ønskes udstillet.

14. Udstillingsgenstandene modtages fra 19. til 24. Juni.

15. Bedømmelsen sker ved Dommerudvalg, som ere valgte dels af Landboforeningernes Delegerede, dels af den Landmandsforsamlingen forberedende Komite. Hvert Udvalg vælger sin Ordfører. Ingen maa fungere som Dommer, hverken for sine egne eller andres Genstande i den Klasse, hvor han selv er Udstiller.

16. Til at opnaa Anerkendelse udfordres ikke blot, at Genstanden er fremragende i Forhold til de øvrige af samme

Slags paa Udstillingen, men altid tillige, at den i og for sig er præmierverdigg. Dommerne ere berettigede til helt eller delvis at tilbageholde Præmierne i et Hold. Udstillingsgenstande kunne med Sektionens Samtykke undtages fra Bedømmelsen, naar det ved Anmeldelsen forlanges.

Bedømmelsen vil blive trykt og Udsalbet saa vidt muligt foreligge paa Udstillingens første Dag. Umiddelbart efter Bedømmelsens Afslutning ville Præmiefikterne blive anbragte paa de præmierede Genstande.

Præmier og Diplomer ville inden 1. Sept. 1893 blive Præmietagene tilstillede.

17. Risikoen for det udstillede saavel under Forsendelsen frem og tilbage som under selve Udstillingen bæres alene af Udstilleren.

Sektionerne sørge for et nøje Tilsyn med de udstillede Genstande, uden dog at paatage sig noget Ansvar for den Skade, de mulig kunne lide, eller for Tab ved Tyveri. Sektionens Tilsyn strækker sig ikke ud over d. 6. Juli.

Den Skade, som en Udstiller direkte eller indirekte maatte foranledige, er han pligtig at erstatte efter et af Komiteen afgivet inappellabelt Skøn.

De udstillede Genstande ville blive brandforsikrede ved Komiteens Foranstaltning.

18. Bortfjernelse af Udstillingsgenstande maa ikke ske, førend Udstillingen er sluttet, Søndag Aften d. 2. Juli.

Maskiner og Redskaber skulle af Udstillerne være fjernede fra Udstillingsterrænet inden Tirsdag Aften den 6. Juli, samtlige øvrige udstillede Effekter inden Tirsdag Aften den 4. Juli.

19. Paa Udstillingspladsen vil der blive etableret et Salgskontor, hvorigennem — naar det i Anmeldelsen eller senere skriftlig forlanges og Prisen opgives — de udstillede Genstande kunne sælges imod en Provision af 2 %, der tilfalder Landmandsforsamlingen.

20. Ingen Udstillingsgenstand maa kopieres, fotograferes eller reproduceres uden vedkommende Udstillers og Komiteens Tilladelse. Komiteen forbeholder sig dog Ret til at lade Oversigtsbilleder af Udstillingen udføre.

21. Komiteen forbeholder sig at ændre og supplere Planens Bestemmelser.

22. Klassifikation.

A. Gruppe. Raaprodukter af Biavl.

253. Hold. Udslyngtet hvid og gul Honning.

254. Hold. Udslyngtet brun Honning.

255. Hold. Tablehonning i Delinger, Rammer eller Klokker.

256. Hold. Voks i Blokke.

B. Gruppe. Fabrikanter af Biavl=produkter.

257. Hold. Mød og Honningvine.
 258. Hold. Vifører og Limonader.
 259. Hold. Honningøl og Honningeddike.
 260. Hold. Honninglager.
 261. Hold. Honning-Syltetøj og Saft.
 262. Hold. Voks i Form af Kunsttavler eller paa anden Maade forarbejdet.

C. Gruppe. Hjælpe midler for Biavlere.

263. Hold. Videnskabelige Samlinger af Dyr eller Planter.
 264. Hold. Litterære Hjælpe midler, saasom Bøger, Kort, Tegninger m. v.
 265. Hold. Befolkede Biboliger.
 266. Hold. Tomme Biboliger.
 267. Hold. Redskaber til Biernes Behandling (Foderredskaber, Biboliger, Røgkustere m. v.).
 268. Hold. Redskaber til Produkternes Behandling (Udflyngere, Voksrensere m. v.)

Jndførelse af Bier.

Af G. W. Demaree.

Man har hos en hel Del Biavl=Forfattere lagt Mærke til en vis Tilbøjelighed til at modsætte sig al Jndførelse af Bier. Der er ganske sikkert ingen fornuftig Grund til slige gammeldags Anskuelser.

Det kan være godt nok at sige, at det ikke er nogen videre Nytte til at indføre Italiener= og Krainer=Racerne, som ere blevne forbedrede, idet de ere blevne opdrættede gennem udsøgte Exemplarer af overlegent dygtige og taalmodige, amerikanske Biavlere, indtil vore forædlede amerikanske Bier ere komne til at staa over hvilket som helst italiensk Bier. En Smule sund Fornuft og Dømmekraft er ligesaa nyttig her som i enhver anden Bestæftigelse. Om en Mand, som ikke vilde indlade sig paa at indføre italienske Dronninger og Afkom af dem, fordi han troede, at et indført Stede ikke var nogen Forbedring, vilde man tænke, at han var kommen slemt bag efter.

Men Fremskridts=Biavlere ville vedblive med at indføre nye Bi=Racer og gøre Eksperimenter med dem, ja længe som nye Racer bringes frem for Dagens Lys i Jordens mørkeste Afgrø.

Da italiensk Bier første Gang indførtes her i Landet (Amerika), var det et slet og ret Forsøg, der betegnedes som Humbug af mange Folk, der aldeles ikke kendte noget

til dem. De første Bier af den Slags, jeg nogenstinde har set, vare Bastarder og kostede 17 Kr. 50 Ore pr. Stude. Saa bestred jeg flere Steder italiensk Bier som utroligt Humbug. Men senere traf jeg Racen i dens bedste Skikkelse, og jeg forbedrede min Opfattelse af dem saameget, at jeg gav 9 Kr. for en Dronning og en Haandsfuld Bier, som jeg fik labet til et stærkt Stede; fra den Tid af begyndte min Løbebane som moderne Biavlere.

Paa den Tid og i flere Aar efter troede man, at den italiensk Bi=Race var ren, og straks delte jeg ogsaa denne almindelige Antagelse. Men jeg var en opmærksom Sagttager af alt, hvad der angik Bier og opdagede snart, at jeg, naar jeg avlede af indførte Dronninger, ikke kunde finde nogen, som ikke udartede paa en Maade, der overbeviste mig om, at den italiensk Bi var en Bastard, og jeg var den første amerikanske Forfatter, der fortalte Publikum denne Kendsgerning, hvad man vil kunne overtøye sig om ved at gennemse ældre Numre af American Bee Journal.

Mange bestred mine Anskuelser paa den Tid, ingen understøttede dem. Men det var værd at lægge Mærke til, at „Beviset med de tre Baand“ fulgte hurtigt efter min Erklæring. Nu vilde ingen Forfatter af Betydning vove at tale om den rene italiensk Bi=Race. I hine Tider ejede jeg en indført „Moder“, hvis Afkom — Arbejdere, Droner og Dronninger — var forskelligt fra den selv paa en Maade, der aabnede mig en ny Undersøgelser=Mark. Jeg opdagede Eksemplarer blandt Arbejds= Afkommet, der vare helt gule uden Striber, Baand eller mørke Aarer, og andre Eksemplarer saa sorte som Ratten med bred, kort Bagtrop, et tro Billede af, hvad jeg senere har set i den nye „panisk“ Race. Af disse afvigende Eksemplarer sluttede jeg, at Italieneren var en Krydsning, der var foregaaet for lang Tid siden, mellem en helt gul og en helt sort Bi=Race, og mine Anskuelser offentliggjordes i American Bee Journal.

Nogle vittige Herrer forsøgte den Gang at gøre Nar af mig; men nu har man i den nye panisk Bi (Apis niger) bragt en helt sort Bi=Race frem for Dagens Lys, sort som Kul; man eksperimenterer nu med denne i Hundreder af Digaarde Landet over. Jeg har aldrig tabt Loven paa Fremkomsten af „rene, gule Bier“. De ville blive opdagede, og den Mand, som først staffer dem, vil ikke have Vanskelighed ved at faa dem affatte. Man vil tage imod den rene, gule Bi uden at spørge.

Der er mere Fordel ved at indføre ny Bi-Racer, end de fleste Mennesker se. Før de gule Bi-Racer bragtes til Kentucky, havde ingen nogenstunde set en Honning-Bi arbejde i Rødkløveren. Dennes overdaadige Vækst i Blaugræs-Væltet bringer Blomsterne udenfor de indfødte brune Biers Rækkevidde. Derimod besøgte Italienerne hvert Aar saavel den første som den anden Agerøde. Italienerne arbejde ogsaa paa Blomster af Færnurt, der aldrig besøges af indfødte, brune Bier. Til de nyindførte puniske Bier er der knyttet Møiligheder, som man ikke kan vide noget om, for disse Bier ere nærmere bestemte.

(Sluttes).

Ekko fra Staderne.

Lelling-Frihed, Aage, 18. Juni.

Maa det være mig tilladt at fortælle Dem en praktisk Erfaring, jeg tror at være kommet til med Hensyn til Myrers Angreb paa Bistaderne.

Efter Raad i Tidsskrift for Biavl har jeg tidligere anvendt Tjæring m. m., men særlig fundet, at det bedste var, at sætte Stadets Ben i store Urtepottefade fyldte med Vand. Dette er dog ikke saa lidt Ulejlighed, og naar det glemmes en Dag, er Vandet borte og Myrerne der igen.

Ved at forene to Stader kom jeg tilfældig til at antage, at Raftalin bedst holder Myrene borte. Det ene af de forøvede Stader var i flere Aar stadig bleven angrebet af Myrer; det stadede dem ikke, men var dog altid ubehageligt. Det andet var dronningløst. De bleve overførte i Myrestad, og ved Foreningen anvendte jeg lidt Raftalin for at give Bierne en Lyst. Jeg lagde nu Mærke til, at Myrerne ikke vare i Staden en 8 Dages Tid. Saa en Aften, jeg saa til dem, vare Myrerne der igen. Jeg tog nu lidt Raftalin og strøede bag i Stadet og paa Dækbræderne og har siden intet mærket til Myrerne, uagtet det er 3 Uger siden, det blev strøet mod dem.

Jeg vil anbefale det til Forsøg hos andre, da jo maaste tilfældige Omstændigheder kunne have frembragt den omtalte Virkning.

Her paa Egnen klages meget over Biernes Tilstand for Djæbliffet; de have ikke nær ubdillet sig, som det var ventet. Jeg har endnu for otte Dage siden maattet fodre mine 5 Trugstader, de ere ikke meget kraftige, mod hvad de pleje at være paa denne Aarstid.

Dixen.

Bugerup, Purjva, Sverige, 20. Juni.

Biluseu viser sig ogsaa her i et forrige Foraar indførsfrevet Krainer-Bistade. Indtil 3 Lus findes paa 1 Bi. Dronningen har hidtil ikke været angreben. At Bierne lide af dette Utøj synes saa, da de bestandig søge at afside dem med Venene. Jeg vilde gerne have sendt Dem Smul fra et saadant Stade; men der findes intet Smul deri. At de overbintre her, er klart nok, da de ogsaa fandtes i samme Stade ifjor.

W. Wiestander.

Fra Kredse.

Kolind BF. stiftedes ved et Møde i Kolind d. 15. Juni samtidig med Afholdelsen af et Dyrstue. Foreningen bestaar af 18 Medlemmer. Til Formand valgtes Lærer Mortensen, Kolind.

Hadsten BF. Den 11. Juni afholdt Hadsten BF. et usædvanlig vel besøgt Møde i Odum Hadsbjerg Forsamlingshus. Efter Anmodning af Hadsten Landboforening valgtes en Mand til at efterse Bistandene hos de Biavlere, som tilbodes Præmie for Homing paa Udstillingen i Hadsten i 1891. Dernæst valgtes Bestyrelse. Formanden genvalgtes, til Næstformand Lærer S. Jensen, Salling. Bestyrelsesmedlemmer Lærer Bisgaard, Odum, Jens Vorum, Hadsbjerg, og Bliffenslager N. Sørensen, Hadsten. Bestyrelsen fik det Hverv at fremkomme med Forslag til Lovændringer til Vedtagelse paa en senere Generalforsamling. Med stort Flertal antages Medlemsbidrag til 50 Ore aarligt. Endelig foretoges Bortlodning af Bier. Foreningens Formaal er at skaffe ubemidlede Bier. Da Tilgangen til Foreningen er vokset, havde man en Mængde Medlemmer, som ikke ejede Bier, og følgelig ved Lodtrækning skulde komme i Besiddelse af dem. Men der var saa mange, at vi ikke kunne for vore Midler skaffe dem Bier i de første 3 Aar. Da der fandtes en stor Del bedre stillede, havde Formanden søgt Oplysning i de forskellige Byer om Medlemmernes økonomiske Stilling, og saaledes faaet en Liste over de mindre velstillede, som altjaa skulde være Lodtagere. Dette Forslag fremkaldte en Diskussion, som affødte et andet Forslag saaledes, at de, som kun have betalt Medlemsbidrag, blev strøgen for at vente til næste Aar; og saa skulde alle de øvrige være Lodtagere. Begge Forslag fattes under Afstemning, men det oprindelige, at Smaakaarfolk skulde have Bierne, vandt stort Flertal. Og saaledes blev Bortlodningen foretaget.

Det er trykkende for Bierne, jeg har jodret for 8 Dage siden og jeg frygter, at Udbillingen hæmmes endnu paa Grund af det daarlige Vejr.

Venlig Hilsen fra Jens Jensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 92. Er det ikke bejværligt og utilraadeligt at undersøge Yngelreden i et Ersløvstade, naar dette har Overrummet besat med Bygning og Bier? (L. F.) — S.: Nej, paa ingen Maade. Vi have nylig udført dette Arbejde i 2 Stader, af hvilke vi ønskede at danne Kunstjævne. Magasinet i Overrummet løsnes med en Spatel. Derefter flyttes Magasinet med sit Dække hen paa et nærstaaende Bord eller fladt Bihustag, idet man under Magasinet's nederste Rand lægger en $\frac{1}{2}$ " tyk Pind, for at Bierne ikke skulle føle Luftmangel, der altid ophidser dem. Her kan Magasinet nu meget godt henstaa uden den mindste Ulempe i et Kvarter eller $\frac{1}{2}$ Time. Smidlertid undersøges Yngelreden med samme Lethed, som om der intet Overrum eksisterede. Naar Undersøgelsen er endt, gives et Pust Røg hen over Tablebærerne, og Magasinet anbringes atter paa sin Plads.

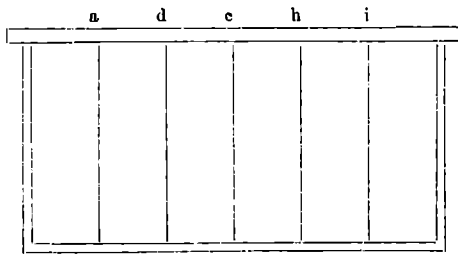

Fig. 34. Traadet Stamme.

Nr. 93. Er der gjort Forsøg med at lave Bistader af Papirmasje? Der ved maatte man jo kunne undgaa alle Nebner og Sprækker. (L. F.) — S.: Vi have hørt lidt om, at vor største Bistadefabrikant har gjort slike Forsøg; men de der ved fremstillede Stader bleve en Del dyrere end de, som nu bruges. Det er dog nok muligt, at det Emne har en Fremtid for sig.

Nr. 94. Ere flade Bihustage ligesaa gode som de almindelige kileformede? (M. N.) — S.: Flade Tage, i det mindste paa nogle af Staderne i en Bigaard, ere særdeles bekvemme at benytte som Borde, naar man behandler andre Stader. Vi have netop nogle Ersløvstader forsynede med saadanne flade Tage, der ere beklædte med Zink og skaane c. 4" bagtil. Desuden er der i Tagets Underkant anbragt 4 Ventiler, 2 fortil og 2 bagtil, for at give Afgang for Lufttræet henover Hækningsen.

Nr. 95. Ved Traadning af Ram-

mer benytter jeg Traad Nr. 28; men det er vanskeligt for mig at faa den tynde Traad befæstet stærkt nok, naar jeg begynder og slutter Traadningen. Kan den ikke befæstes bedre paa anden Maade end med Bløgge? (L. D.) — S.: Ved Traadning af den lave Normalranne (se Fig. 34) befæste vi begge Traadens Ender med almindelige smaa Jærtraadsøm. Ved a indslaaes et saadant Søm halvt i Tablebæreren's Kant. Nu bindes eller snoes Traaden om Sømmet, som derefter slaas helt ned. Derved er Traaden udmærket befæstet. Den trækkes nu gennem de i Tablebæreren's og Bundlistens Midtlinier borede Huller a, b, c, d, e, f, g, h og k. Udfør Hullet ved k indslaaes atter i Bundlistens Kant et Traadsøm halvt. Traadens Ende snoes omkring dette Søm, som derefter slaas helt ind. Ved vandret Traadning og ved Krydsraadning kunne Traadens Enders befæstes paa ganske lignende Maade.

Nr. 96. Er det tilraadeligt at banke paa Yngeltavler for at faa Møllarver frem? (L. F.) —

S.: Ja hvis Yngelen er tilbæftet eller nær ved at tilbækkes, saa at den udfylder hele Cellen. Derimod er det næppe tilraadeligt, hvis Tabellen indeholder nylig udløben aaben Yngel, der ikke en Gang dækker hele Cellens Bund.

Gavnlige Vink.

Vejret (24. Juni) har i de sidst forløbne 2 Uger ligefrem været slet for Bierne. Regn, Kulde og Blæst have hørt til Dagens Orden, og har Vejret et Par enkelte Dage været nogenlunde tørt, saa have Blomsterne dog kun indeholdt meget lidt Nektar, fordi Barmen jævnedes. Da Forbruget saavel af Honning som Bollen til Yngelens Pleje paa denne Aarstid er overmaade stort, saa ere Forraadene i Staderne aftagne i Stedet for at tiltage. Det tolde og sugtige Vejr har dog i høj Grad hemmet Blomsterne's Udvikling men samtidig givet Planterne en usædvanlig Fylde. Hvis varmt og tørt Vejr derfor snart indtræffer, kan Aaret derfor endnu yde en rig Honninghøst i de fleste Egne. Agerkaalen er desværre for største Delen gaet tabt for Bierne; men Hvidkløveren staar nu i fuldt Flor.

Fodring. Under saa uheldige Trækforhold har det naturligvis været nødvendigt at fodre de Familier, hvis Forraad vare udtømte eller næsten tomte, inden Regnerperioden indtraf. Har man ikke saaledes hjulpet dem, da ere de enten gaede stærkt tilbage i Udvikling eller endogjaa døde af Sult. Vi have desværre mange Meddelelser om saadanne Sommertab i Aar, navnlig hos Kubeblavere. Fodring bør paa denne Aarstid helst ske

med fortyndet Honning, da Sukkerfoder let vilde komme imellem den ublyngede Honning. Vi have dog hidtil kun behøvet i denne Tid at fodre et Par nylig dannede Kunstvæerne. Saadanne kunne dog meget godt fodres med Sukker (opløst i Vand), da Foderet maa antages at være forbrukt, inden man kan høre Honning af en Kunstværn i Lar.

Yngelansamlingen er under denne Sommers jævne Træforhold skredet meget stærkt frem hos vel-forsynede Familier, og hvis man ikke ved Dronning-gitter har indskrænket Yngelredten, ere derfor alle Familier med gode Dronninger meget bibrige. Hvis Træket ikke bedres i de allerførste Dage af Juli, saa at en Mængde af de store Yngelreders Celler kunne blive fyldte med Honning, saa tilraade vi at indskrænke Yngelredten baade ved Honningbrædder og Gitterindfud for ikke at saa al den indsamlede Nektar anvendt til Opklækning af en Mængde Bier, der kun vilde saa lidt at samle. Der er dog Grund til at haabe, at Hovedtrækket i Lar vil strække sig over første Delen af Juli Maaned.

Bygning. Det ustadige Vejr har frembudt rig Lejlighed til at saa sine Stader forsynede med et tilstrækkeligt Antal ubbyggede Tavler, der kunne rumme den Honning, som vi haabe snart maa blive indsamlet i Mængde. Der er fremdeles Grund til under Regnvejrperioder at benytte Biernes Arbejdskraft til Bygning af Tavler. Det maa anbefales at træde alle Kammer, der ere over 100 " store, da det i høj Grad styrker Talerne.

Sværmingen har hidtil været saa ringe som yderst sjældent her i Landet. Den begynde i enkelte Egne i Slutningen af Maj, men det største Antal fremkom paa en enkelt temmelig varm Dag torsd. for St. Hansdag. Da det kolde Vejr har holdt Blomstringen stærkt tilbage, kan det dog i Lar meget godt ventes, at Sværme, der fremkomme i Begyndelsen af Juli, kunne samle tilstrækkeligt til Overvintring, hvis Vejret bliver gunstigt.

Dronningavl i det imaa er i Lar bleven forjagt hos et stort Antal Biavlere. Desværre har Vejret vistnok i mange Tilfælde lagt alvorlige Hindringer i Vejen for de unge Dronningers Befrugning, thi kun paa ganske saa Dage har Biavlere haft den Fornøjelse at høre den særegne sumrende Lyd, som Dronerne frembringe ved deres Flugt i varme Middagstimer. Og saa i denne Henseende vil dog en Forandring i Vejret snart kunne fremfalde en Bedring.

Udbygning af Honning er endnu kun foretaget i meget ringe Omfang; men vi vilde minde om, at i 1891 begynde det gode Træk først d. 15. Juni, og dog blev det Lar et af vore bedste Honningaar. Der er derfor endnu ikke nogen Grund til at mistvilde om, at dette Lar kan give et godt Udbytte, naar kun Biavlere har sørget for at have sine Stader rigt besatte med Arbejdere, der kunne indsamle Nektar, og særdig Bygning, der kan rumme det indsamlede. Naar Hovedtrækket kommer pludseligt, hvilket netop maa ventes i Lar, er det et stort Tab, hvis Bierne skulle anvende en stor Del af deres Tid paa Opførelse af ny Bygning under det allerbedste Træk.

Brevkasse.

Aftryk af Artiklen S. 146 om Honning kunne jaas ved Henvendelse til Redaktøren, hvis enkelte Kredsmænd kunde ønske at indsende dem til de lokale Blade.

Italienske Dronninger se S. 154.

Kundgørelser.

Tidskrift for Biavl Aargang 1872 ønskes til Købs. Prisen bedes opgivet til **Ersted.**

"Honningudflyngere", fortrinligt Fabrikat.

Spandene ere lavede af ekstra svart Jernblis, Stellet dels støbt, dels smedet. Landhjulene ere store med stærke Tænder.

1 Udflinger, som passer til alle Maal undtagen 12 × 12 Kammen, Pris 19 Kr.,

1 Udflinger til alle Maal, Pris 24 Kr.,

1 komplet Sæt Stobegods til en Udflinger, Pris 6 Kr.,

1 Sæt store Landhjul, Pris 1 Kr. 50 Øre
anbefales fra **Chr. Kiegl's,**
Siborg.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks leveres som tidligere af mit bekendte gode Fabrikat til Dagens billigste Priser.

Voks forarbejdes indtil 10 Ø for 35 Øre pr. Ø, større Partier 30 Øre pr. Ø.

Gl. Sole pr. Hedensted, i Februar 1892.

J. Andersen.

Ægte Bivokstavler

jaas fremdeles i Lar hos "Linna Sogns Biavlsforening". Godt Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr. Ø. Ordres indgives til **D. Rasmussen,**
Linna, Laven St.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttable ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891)

anbefales til billigste Priser. — **Voks** modtages som sædvanligt til Fabrikation, helst inden 1. April.

Kompositions-Kunsttavler

(forbedrede siden i Fjor) anbefales ogsaa til billigste Priser.

Andvær ved Odder, Januar 1892.

N. Jacobsen.

Mit Fabrikat af bedste Sort

Bivokstavler (98 0/10 rensed Bivoks), Kunsttavler (som hidtil leveret)

og Kautschuk-Stempier

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksberg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besørgelse.

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes. **N. S. Kristensen,** Himmeløvej, Roskilde.

Kunsttavler

haves atter i Lar af **ægte Bivoks.** Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr. Ø. **S. S. Beck,**

Langejod pr. Brørup.

Atter i Aar anbefales d'Urr. Biavlere vore
2 Gange præmierede

ægte Bivokstavler.

Ligeledes modtages kun ægte Bivoks til
Forarbejdning og Bytning hos Husmand Lars
Henningsen, Svanninge Mark, og Snekker H.
R. Pedersen, Svanninge, Faaborg.
Svanninge, i Marts 1892.

Bistader

i stort Oplag, samt Materiale dertil, hest færdigt
i Samling. **Henriksen Madsen,**
Stern ny Savværk.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere saas
frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postavisning,
hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Chr. Niegels Priskurant

over Boksavler, Homningglas og Biavlskreditaber
saas hos Dhr. Kredsformand i DBE. over hele
Danmark eller ved Høvedelse til

Chr. Niegels, Viborg.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris.
En Maskine, der fabrikerer Tavler med stærkeste
Mønstre, anstafes til Gavn og Glæde for Bi-
avlerne.

Ordre udbedes snarest, at Varen kan leveres i
rette Tid.

Høstebro, Januar 1892. **A. S. Borbeck.**

Biavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine
præmierede Biboliger, Slyngemaskiner, Kunst-
tavler (garanteres af ægte Bivoks), Røg-
blæsere, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og
Traad, Foderapparater m. m. i stort Oplag af
alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Kunsttavler

af fortrinligt Fabrikat saas atter i Mar til billigste
Pris hos Snekker **J. C. Olsen,** Hvidested pr.
Sellested. Voks tages i Bytte.

Kun Tavler af ægte Bivoks jendes.

Bratt's Selvhuser	9,00
Zinker's Sitter pr. □	1,10
Bisler	0,90
Røgblæjer	1,60
Lupe med 2 Glas til Underjogelse af Bier	1,75
Bisælbe	0,40
Dronning-Cellebeflytter.	0,20
saas hos	Erstev.

Naar mindst 500 Stk. almindelige og

Abbots Glas

tages paa en Gang, leveres de franko Bane eller
Dampskib overalt i Danmark til de i Priskuranteu
opførte Priser fra **Chr. Niegels,** Viborg.

Engelste Staal-Sparteler,

færdeles praktiske ved Rensning af Bistader, saas
a 1 Kr. pr. Stk. hos **Maler S. Lassen,** Ribe.

Mine **Kunsttavler** af garanteret rent Bivoks
anbefales de ærede Forbrugere. Det bemærkes, at
paa Grund af de stigende Vokspriser er Prisen for-
højet. Mit Lager af Stader, Udbygtere, Dron-
ninggittere, Vokstajt samt andre Redskaber bringes
i velvillig Erindring. **S. A. Madsen,** Broager.

Sølvmedalje
og allerhøjeste Præmie

Nyborg 1891.

Mine nu over hele Riget aner-
kjendte bedste og dertil billigste
Homingudslingere
fabrikeres af mig i 2 Størrelser, 22"
Tværmaal 25 Kr. og 18"
Tværmaal 20 Kr. **C. C. Danielsen,** Holstebro.

Kunsttavler af ublandet Bivoks

(tilfærdi flere Forstepremier og Medaljer) saas hos
S. Rasmussen & Co., Gravbøenget pr. Svend-
borg. 1 til 5 Kr. 190 Ø., 5 til 10 Kr. 180 Ø., over
10 Kr. 170 Ø. pr. Ø. Rent Bivoks tages i Bytte
for 30 a 35 Ø. pr. Ø.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Homning-
glas, farvetrykte saas a 90
Ø. pr. 100, forte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erstev** i
Kallundborg. Etiketter til Homningvin, Syltetoj
Limonade og Lifør 30 Ø. pr. 100.

Kunsttavler af ægte Bivoks
anbefales saavel
Foreninger som den større eller mindre For-
bruger til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad,
udmærkede Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber
og Røgpustere haves altid.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Hos **Jacob Erstev** og i enhver Boglade saas
Blomster-Kalender for Biavlere
af Hans Erstev, Pris 40 Ø.

indeholder Oplysninger om alle værdifulde Bi-
planter. Saas hos **Erstev,** Kallundborg, mod
Tilsendelse af 44 Ø. i Frimærker.

Gitre

af bedste slags saas atter hos

B. Bojesen,

Systofte, Nykøbing, Falster.

Dronningegitre

af Zink med lange Huller saas i alle Størrelser og
Modeller hos **N. Jacobsen,** Nørhø ved Odder til
billigste Pris.

Sparteler, 1 1/2" brede, til Benyttelse ved
Biers Behandling, kunne nu
saas a 1,50 Ø. hos **Erstev.**

Erslevs Prislister, se S. 156.

Bi-Sværme

jamt befolkede Bistader, saavel danske som Kræmter, kan nu faas hos

Karen Demant,
Dalumhus pr. Charlottenlund.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tids-**
skrift for Bavl faas a 50 Ore. Naar mindst
4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25
Ore. Aargangene 1882, 1883, 1885, 1890 og 1891
ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med
Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes
60 Ø. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt
Omflag og forsynet med Sageregister koster 1 Kr.
Aarg. 1889 koster 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da
tilsendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Chr. Riegels i Viborg, Fabrik af kunstige Bivokstavler.

Biavlere og Biavlforeningens Opmærksomhed
henledes paa, at jeg fabrikkerer Bivokstavler af garan-
teret uforfalsket ren Voks, til yderst billige Priser,
og sender paa Forlangende Prover og Prøskurant
gratis og franko. Jeg har anskaffet en virkelig
første Klasse Tavlemølle og renser al Voks ved
Damp, saa jeg kan levere Tavler, som staa paa
Højde med det bedste, der tilbydes.

Voks modtages til Forarbejdning eller Ombyt-
ning med Tavler samt købes til højeste Pris.
Stort Udvalg i Biavlskredsfaber, Honningglas
m. m. fra

Chr. Riegels
Fjenkramforretning, Viborg.

Ung befrugtede

italienske Dronninger

a 5 Kr. pr. Stk. kunne faas hos
Jens N. Larsen, Gjvrup, Sjvrring.

Emblemer for DBF's Medlemmer
kunne faas a 60 Ø. hos
Erstlev, Kalundborg. Forsynde til Bestyrelses-
medlemmer, forfulvede til andre Medlemmer.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev,

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,
er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af
52 Ø. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Forenings-Meddelelser.

Biavls-Møder afholdes følgende Steder:
Den 8. Juli Kl. 2 hos Gastgiver Sypeli, Uby Kro
pr. Nørre-Naby St.; d. 9. Kl. 2 i Ringe; d. 10.
Kl. 2 i Odense; d. 11. Kl. 2 i Odense; d. 12., 13.
og 14. i Ringsted BF.; d. 15. og 16. i Syd Sæl-
landske BF.; d. 17., 18., 19. og 20. i Holbæk Amts
BF. Ved alle Møder holdes Foredrag og gives
praktisk Undervisning af C. J. Grønning. Hvor

Tiden og Stedet ikke er angivet, vil dette blive be-
kendtgjort i de itedlige Blade.

Vindrud-Vorbæse-Beske BF. afholder
følgende Møder med Undervisning i Bavl: Torvs-
dag d. 14. Juli Kl. 9 hos Hans P. Petersen,
Gildbjerg; samme Dag Kl. 3 hos Thomas
Laugeisen, Vittrup; Fredag d. 15. Juli Kl. 9
hos J. Strorup, Skødebjerg; samme Dag Kl.
3 hos Peter Fromseir; Fredag d. 16. Juli Kl. 9
hos Mads Kr. Nielsen, Kragelund; samme Dag
Kl. 3 hos Lærer Harbo, Næbo.

Niels P. Poulsen.

Braarup BF. afholder Biavlermøde hos
Mads Svendsen i Røe d. 8. Juli Gfm. Kl. 2.
Sr. Niels Nielsen, Iverssholdt, holder Foredrag og
giver praktisk Undervisning, saafremt Vejret tillader
det. Alle Biavlere indbydes.

Niels Bestergaard.

Kolind og Omegn BF. holder Møde d.
20. Juli, Markedsdag, i Kolind Samlingshus
ved Markedspladsen Kl. 1. Mortensen.

Brorup BF. afholder Møde d. 10. Juli hos
Klav Johansen i Gfslund.

P. Schmidt.

Standerborg Amts BF. Bestyrelse og
Kredsformand afholde Møde Torvsdagen den 15.
Juli Kl. 1 paa Alleegade Nr. 67 i Horsens.

Bestyrelsen.

Sjvrring Amts BF. holder Udstilling i
Sjvrring Landsdag d. 13. Juli sammen med
Landsforeningens Hoved-Dyrskue. Enhver har
Ret til at udstille; men kun Medlemmer af For-
eningen faa de tilsendte Pengepræmier udbetalt.
Udstillingen omfatter baade Bihuse, Redstaber og
Biavlsprodukter. De udstillede Genstande maa
være i Sjvrring senest den 13de, Formiddag Kl. 8.
Der bliver i Præmier uddelt 125 Kr. og 5 Me-
dailleer. Med hver Præmie følger et Diplom.

N. Jensen.

Haderslev BF. afholder Møde paa "Har-
monien" i Haderslev Søndag d. 17. Juli Kl. 2½.
DBF's Sekretær, Kantor Erstlev fra Kalundborg,
har lovet at holde et Foredrag om Bavl.

C. L. Bonde.

Indhold af dette Numer.

Betingelser for Fremskridt, af P. J. Thisted	159
Bilusen, af J. B. Nissen	163, 168
Bistader af Papirmasse	169
Bortflyvende Sværme, af Markus Hansen	161
Dronningavl, af G. W. Doolittle	158
Ekko, af Dixen og W. Wiestander	168
Flade Bihustage	169
Gavnlig Vink	169
Gaditen BF., af Jens Jensen	168
Indførsel af Bier, af G. W. Demarre	167
Kolind BF.	168
Middel mod Myrer	168
Naturlig Bavl	157
Praktiske Forsøg, af Georges de Layens	161
Regnskab, DBF's, af N. Ladegaard	164
Trædning af Kammer	169
Virksomhedsplan for Udstillingen i Randers 1893	165
Ungelens Underjøgelse	169
Ungskreden i et Erstlevstade	179

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Wintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabgørelser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maan indleveres mindst 7 Dage før de søstes Indrykkelser.

Smaaqaarsfolk.

Alt gabne de Smaa i Samfundet har altid været en vigtig Opgave, som til næsten alle Tider i Menneskeslægten's Historie har fundet ivrige Tilhængere. Det er ogsaa let at forstaa, at denne Opgaves Løsning har kunnet begejstre mangt et Hjerte, netop paa Grund af dens Størhed; thi der hører kun ringe Opfattelsesevne til at se den overvældende Mængde Forhold, som virke i modsat Retning. Med Befolkningens Tilvækst fremkomme stedse flere Ujævnheder i Erhvervsøvelsen. Disse kunne vel aldrig helt udjævnes, men det er en stor Gerning at yde Bidrag dertil. „Mange Bække smaa blive til en stor Aa“, dersom denne Opgave virkelig kom til at staa som et Livsmaal for de fleste Mennesker, da er der ingen Tvivl om, at den tildels kunde løses; men hertil udkrævedes først Enighed om Midlerne, og allerede paa dette Punkt opstaar mange Banffeligheder. Er det de Store, der skulle knuses, eller er det de Smaa, der skulle løstes? For os stiller Svaret paa dette Spørgsmaal sig ikke tvivlsomt. De Store ere en Betsignelse for Samfundet i mange Henseender, det vilde derfor være Selvmord at arbejde for at knuse alt, hvad der er stort. Opgaven bør derfor i Virkeligheden indskrænkes til dette ene: at løfte de Smaa.

Hvis det til denne Opgaves Løsning

udkrævedes at gøre alle Mennesker rige, saa kunde det vel straks opgives som en Umulighed; men heldigvis stiller Sagen sig anderledes. Der er et langt Spring fra Fattigdom til Rigdom, og de mest tilfredse Mennesker ere vistnok i Reglen hverken rige eller fattige. Man har en Fortælling om en Iyg Konge, der kun kunde helbredes ved at isøres en Skjorte, som havde tilhørt et fuldkomment lykkeligt Menneske. Endelig fandt man en livsglad Hyrde, der aldrig var utilfreds, men — han ejede desværre ingen Skjorte. Den Historie kunde dog ikke ret vel tænkes henlagt her til Norden, hvor det vilde have sine Banffeligheder helt at undvære Klædningsstykker. Der kan ikke være Tvivl om, at et vist tarveligt Udkomme uden egentlige Næringsforger er en Betingelse for et Menneskes Tilfredshed. Naar der altsaa er Tale om at gabne de Smaa, da maa Maalet være at bidrage til at skaffe dem et saadant tarveligt Udkomme.

Hvis dette fastholdes, da bliver den store Opgave ikke længere afstrækkende, thi ethvert Menneske vil da være i Stand til at yde sin Skerf til dens Løsning. Heldigvis se vi ogsaa i vor Tid en Mængde Bestræbelser rettede mod dette Maal, og Gud ste Lov staar vort Fædreland højt blandt de Lande, der ihærdigt arbejde i denne Retning. Midlerne, der arbejdes med, ere vel højest forskellige; men vi skulle ikke nægte, at de Midler, vi tillægge det

største Værd, ikke ere dem, der direkte hjælpe den Fattige, men dem, der sætte ham i Stand til at hjælpe sig selv. Det er baade smukt og rigtigt at hjælpe den Fattige, men i Almindelighed tro vi ikke, at han derved hæves til et højere Standpunkt, og dette burde dog være Maalet. Sæt ham derimod i Stand til at hjælpe sig selv, det vil have hans Selvtillid og Selvagtelse og derved i allerhøjeste Grad bidrage til hans Tilfredshed og Lykke.

At Biaalen af mange Grunde vil kunne blive et fortrinligt Middel til at løste en Mængde Smaakaarfolk i vort Samfund, det er ikke længere nogen Tvivl underkastet; thi det maa anses for bevist. Den nyere Biaal har i de senere Aar udbredt sig hos os med en forbausende Hurtighed. En stor Mængde fattige Familier, som tidligere slet ikke drev Biaal eller, hvis de drev den, kun havde en yderst ringe Indtægt deraf, have nu en aarlig Indtægt herved af c. 200 Kr. uden nogen væsentlig Forringelse af Familiens Arbejdskraft, medens Biaalen i dens ny Form derimod har givet Hjemmet forøget Værd, saa at Fritiden nu ofte tilbringes blandt Bierne i Stedet for i Krostuen eller lignende Steder.

Herimod have vi dog hørt den Indvending fremføre, at om den nyere Biaal end udbreder sig til mange Husmænd og fattige Landarbejdere, saa synes den dog at udbrede sig endnu stærkere blandt Gaardmænd og bedre stillede Beboere saavel paa Landet som i Byerne. Aarsagen hertil er uden Tvivl den Udgift, som er forbunden med Anskaffelsen af tidssparende Stader og Redskaber. Bekommentende har derfor ment, at DBF. burde søge at lette Smaakaarfolk denne Udgift. Hertil skulle vi først bemærke, at det kun kan gaabe Sagen, jo flere bedre stillede Beboere der indtræde i Biaalernes Række, thi netop saadanne Folk have bedst Evne til at drive Biaalen godt og derved til at blive Eksempel og Vejledere for Smaakaarfolk i deres Egn. Derimod tro vi ikke, at Hovedforeningen vil være i Stand til at hjælpe de fattige Landarbejdere til billige Stader og Redskaber. Den Opgave ligger langt nærmere for Kredsene, der ere ganske anderledes bekendte med Forholdene i deres Egn. At der kan udrettes en Del paa den Maade, skulle vi villig indrømme; men man bør dog vel betænke, at „hvad der kommer let ogsaa gaar let“. Der høves ikke saa Eksempler paa, at bortskændte Bisamilier ere blevne røgtede aldeles uforjvarligt. Det, man selv maa købe i dyre Domme, passer man ofte bedre end det, som man faar forærende. Vi anse det derfor for heldigt, at

saadanne Bisamilier og Redskaber ikke gives bort men kun sælges til en lavere Pris. Ogsaa Bortlodninger, til hvilke Medlemmerne dog selv yde et Bidrag, anse vi for langt bedre end ligefrem Gave. Saavel Bortlodningen som Salg til nedjat Pris have jo den Fordel, at Bier, Stader og Redskaber kunne fordeles til mange flere Biaalere end Gaverne.

Vi tvivle aldeles ikke om, at hvis DBF.'s Arbejde for Biaalens Fremme fremdeles kan fortsættes og udvides i samme Spor som i de senere Aar, ville Aar for Aar flere Smaakaarfolk blive dragne med ind i denne Sysjel til stor Gavn for en Mængde fattige Familier.

Dronningaav.

Af G. N. Doolittle, N. Amerika. — (Fortsat.)

XI. Hvorledes man danner Smaastader. Der er næsten ligesaa mange Maader at danne Smaastader paa, som der er Personer, der danne dem. Alligevel forandrer det dog ikke den gamle Regel, „at der er en rigtig og en fejl Maade, hvorpaa næsten enhver Ting kan gøres“. Mange af de Maader, der anvendes, ere meget slette, det har jeg prøvet ved at forsøge alle bekendte Maader. Om disse slette Maader vil jeg ikke tale, da der er Overflod af gode Fremgangsmaader. Derfor ser jeg ingen Grund til at vælge en slet.

Den Maade, som benyttes almindeligst, er at gaa hen til et Stade, der kan undvære Bierne, mellem Nr. 10—2 midt paa Dagen, medens Bierne flyve stærkt, saa at de fleste gamle Bier ere i Marken. Man udtager nu 1 Table med Yngel og 1 med Honning tilligemed alle de paafiddende Bier men uden Dronningen. Disse 2 Kammer indhænges nu i det Stade, der skal danne Smaastadet. Bierne maa nu indespærres i Stadet i 48 Timer, de ville da ikke flyve tilbage til deres gamle Hjem. Derefter giver man dem Frihed sent om Aftenen og giver dem 1 Dronningcelle. De ville da omtrent i Løbet af 1 Uge have en læggende Dronning.

Den givne Yngeltavle bør have rigeligt af Yngel, som er nærved at løbe ud af Cellerne. For at sikre sig imod at medtage den gamle Dronning bør man først finde den og hænge den Table, hvorpaa den sidder, udenfor Stadet, medens man udtager de 2 Tavler. Denne Maade er meget god, naar der kun skal dannes saa

Smaaftader, og har den Fordel at være saa simpel, at endog saa Begyndere kunne forstaa den.

En Plan, der er fuldt saa simpel, og som jeg holder nok saa meget af, fordi Bierne derved ikke behøve at indespærres, er at gøre en Familie dronningløs for at saa den til at oplække Dronninger som meddelt i Kapitel VI. (S. 40) men kun benytte Bokceller med Dronningføder i. Saa snart Cellerne ere forseglede, giver man Familien saamange Yngeltavle, som den kan passe, for at gøre den stærk. Derpaa overføres, 2 Dage før Dronningerne skulle løbe ud, en Celle til hver af Tavlerne ved at trykke den øverste Del af Cellen ind i Tavlen som tidligere forklaret. Den næste Dag maa enhver Table, der har en Dronningcelle, bæres hen til et Stade, der skal være Smaaftade. Tavlen indhænges deri og tillige en Honningtable, hvorefter Pladsen indskrænkes med Indstuddet. Nu tages fra et andet Stade en Yngeltavle, Bierne rykkes af, og den bæres derpaa hen til det tomme Stade, som oplækkede Dronningerne. Befæst 1 Dronningcelle, som er holdt tilbage til det Brug, dertil og lad saa Bierne i det Stade passe denne Celle. Paa denne Maade kan man danne 5—10 Smaaftader af 1 Familie efter den Aarstid, i hvilken det udføres.

Begge disse Maader kunne kun anvendes med Dronningceller, thi den første vil ikke modtage en ubefrugtet Dronning, og den sidste vil ikke blive hos en fremmed ubefrugtet Dronning saa godt som hos en af deres egne Celler.

Det hænder dog ofte, at man har flere unge Dronninger, end man har Smaaftader til at anbringe dem i, og da jeg ønskede at frelse disse og dog gaa saa raske frem som muligt, forsøgte jeg, indtil jeg fandt en Maade, hvorved unge Dronninger i en Alder af 1—5 Dage kunde indføres, og Smaaftader dannes samtids, saaledes at Bierne kunde have en befrugtet Dronning Dagen efter, at de vare satte i Frihed.

Maaden er følgende: Man laver af Færtraad-Tvist et Bur, der er saa stort, at en almindelig Ramme kan passe deri. Den maa være dækket saaledes, at Bierne ikke kunde slippe ud. Nu tages en Ramme, der indeholder megen moden Yngel, hæng den i Færntvistburet, hvorefter en af de unge Dronninger, du har rede, slippes ned i Buret. Buret lukkes og hænges ind i et Stade, der er stærkt nok til at holde det varmt. Har man et Overrum i et Stade, da er dette det bedste Sted til at anbringe Buret i, da der udføres mere Plads til Buret med Rammen end til

Rammen alene, thi der maa være $\frac{1}{4}$ — $\frac{3}{8}$ " Plads mellem Buret og Tavlen. Hvis man bruger en Lampe-Ammestue og kan holde Varmen deri passende, da kan dette Bur sættes deri.

I Løbet af 4—5 Dage fra den Dag, da Rammen blev sat i Buret, udtages Buret. Det vil da være godt fyldt med Bier, hvis den indhængte Table havde fuldmoden Yngel. Buret bæres nu hen til det Stade, hvor man ønsker Dronningen indført. Buret sættes ned nærved Stadets Indgang. Laaget aftages og efterat have udtaget Tavlen af Buret indhænges den i Stadet og en Honningtable ved Siden af den. Indstudsdpren rykkes tæt op dertil, og Stadet lukkes. Derpaa rykkes Bierne ud af Buret nærved Indgangen. Nogle af dem ville da løbe ind med Raabet „Hjemmet er fundet“.

Naar man foretager denne Omflytning, ville maaste mange Bier flybe op i Luften; men hvis Buret kun bliver opstillet nær ved Indgangen, ville de dog alle løbe ind i Stadet, naar de have endt deres Forjipil.

I et eller to Tilfælde blev Dronningen befrugtet paa den samme Dag, da den var indsat i Stadet, men sædvanlig skete det først den næste Dag.

Denne Plan har den Fordel fremfor den første, at der ikke er Fare for, at nogen Bi forlader Smaaftadet og tillige, at Smaaftadet jaar en læggende Dronning næsten straks, efter at det er dannet. Naar man først har alt rede, kunne Smaaftader paa denne Maade dannes med meget ringe Arbejde, og jeg synes særdeles godt om denne Fremgangsmaade. (Forts.)

Biavlslærer-Virkksomheden.

af N. Jensen, Inds. for Maribo Amts BF.

Paa Foranledning af et Referat fra et Bestyrelsesmøde i Maribo Amts Biavlslæreforening indholdt Nr. 8 af Tidsskriftet en Redegørelse af Biavlslærer-Virkksomheden, og samtids søges paavist, at herværende Amtsforening ikke kunde siges at være forurettet ved kun at have modtaget 20 Kr. som Hjælp til Virksomheden i 1892.

Som omtalt i Referatet (sindes i Nr. 8) var det herværende Bestyrelses Agt at bringe denne Sag paa Bane ved Centralmødet i Efteraaret, ikke særlig for at saa Anken frem, men for at saa drøftet denne omfattende Sag, som antoges kunde have Interesse i videre Kredse, da man gif ud fra, at der om Maaden, hvorpaa Uddeelingen

foretoges, hvorledes Biavlslærerne antoges og lønnes m. m., herseede alm. Uvidenhed uden for Bestyrelsens og Biavlslærernes nævnte Kredse.

Da Bladets Spalter nu ere aabnede for denne Sag, og jeg kan slutte mig til Redaktørens Anskuelse, at Sagen bedre kan debatteres der end paa Centralmødet, beder jeg om Plads for efterfølgende.

Biavlslærer-Virksomheden er sikkert et af de Felter, paa hvilket der kan virkes mest for Biavlens Udbredelse, og det er vist et alm. Ønske, at Virksomheden i denne Retning stedse maa udvides, saa vidt muligt. Biavlslæreren har jo en vid Mark at arbejde paa, idet der jo gives mange Egne, hvor Biavlens endnu drives i gammel Slendrian, og hvor Interessen for rationel Biavl maa vækkes, og er den først vakt, er det sikkert af endnu større Betydning for Biavlens Fremgang, at Interessen holdes fangen, og at Biavlens ikke opgives efter fejlslagne Forhaabninger.

Efter min Anskuelse vækkes de døde Egne bedst ved, at de enkelte Biavlere, der findes, dygtiggøres; naar det saa ses eller spørges, at disse enkelte have høstet saa og saa stor Fordel af deres Biavl, saa kommer Lysten hos andre af sig selv. Dyre Foredragsholdere ere derfor ikke paa sin Plads i saadanne Egne, derimod praktisk uddannede Biavlere, der kunne give Vejledning væsentlig i den praktiske Drift. Er Interessen i en Egn først vakt, saa der ved Møder kunne samles mindst en Snes Tilhørere, bør disse helst indledes eller sluttet med et lille Foredrag om det, som interesserer mest i Ojeblikket, gives Grundlaget for Vidrift, og mest hvorledes denne skal være og ikke hvorfor. Dette vil give Anledning til Diskussion, da den enkelte lærer, at om de Ting ved han eller har lyst til at vide noget. Det væsentligste ved slige Møder bør dog de praktiske Arbejder være, da disse, ledsagede af oplysende Bemærkninger, særlig have Begynderens Interesse.

For at kunne udhvide en saadan Biavlslærer-Plads fordes jo en Del Indsigt i Biernes Naturhistorie og Levevis, naturlige Talegaver og Lethed ved at besvare givne Spørgsmaal.

I Egne, hvor Flertallet af Biavlerne ere særlig godt med, saavel i praktiske Arbejder som i teoretisk Henseende, kan Foredrag med Fremvisning af nyere Redskaber m. v. være paa sin Plads, da der her er Mulighed for Forstaaelse og Tilgivelse af et længere Foredrag.

Efter min Formening kan der altsaa behøves ligesom 3 Klasser af Biavlslærere; hvoraf de mere begavede af de lavere Klasser ved

Dvelse og Selbstudium efterhaanden vil kunne rykke opad, og yngre Kræfter igen indtage deres Pladser.

De Biavlslærere, som alene give praktisk Vejledning, bør helst være lokale, da de bedst ere kendte med Egnens Forhold, Træer m. m., og de bør derfor helst udpeges af Kredsens Bestyrelse og lønnes af disse af egne Midler og Pengebidrag fra DBF. Foredragsholdere ville derimod med Held kunne virke over hele Landet og maatte vist helst antages og lønnes af Bestyrelsen for DBF. Gaar man ud fra, at der af Kredsene eller Biavlerne, der nyder godt af Biavlslærernes Besøg, ydes Lokale, Kost & Logi, samt, om fornødent, Befordring, vil de praktiske Møder kunne arrangeres uden betydelig pekuniær Udgift, i al Fald betydelig billigere end nu med den normerede Betaling af 10 Kr. pr. Møde eller 3 Kr. pr. Dag i Diæter plus Rejseudgifter, der for en enkelt Biavlslærers Vedkommende have været saa store, at Møder have været betalte med cirka 20 Kr., og der vil altsaa kunne afholdes betydelig flere Møder for samme Beløb end for Tiden. Der vil tilige kunne naas en frødigere Uddannelse af Biavlslærere, og stete dette, vilde man lettere kunne komme bort fra Afholdelsen af Møder paa Søndage eller paa en mindre passende Aarstid, hvilket ikke kan undgaaes, saaledes som Ordningen er for Tiden, hvor en enkelt Biavlslærer maa afholde en 80 Møder aarlig.

Jeg ser derfor ikke rettere end, at en Stræben efter Uddannelse af en hel Stab Biavlslærere — fremfor som nu at holde sig til nogle enkelte — hvorved der kunde opnaas billigere og flere Møder samt Afholdelse af disse paa Helligdage, vilde være til Biavlens Gavn og til Flertallet af DBF's Medlemmers Tilfredshed.

Da jeg frygter for allerede at have lagt for megen Beslag paa Tidsskriftets Plads, skal jeg kun kortelig berøre Redaktørens Artikel "Biavlslærerne".

De i samme fremsførte 3 Hovedregler, som hidtil have været fulgte ved Fordelingen til Kredsene af de Beløb, der agtes anvendte til Biavlslærer Virksomheden, maa vist af alle anerkendes for gode. Af disse er der ved sidste Fordeling kun taget Hensyn til de 2 sidste: "Stemmeantallet i Kredsen og Trangen til Møder".

Ved Reguladetri Regning: DBF. har 4000 Stemmer, 1500 Kr. til Uddeling, hvori saa Maribo Amt's Biavlforening, der har 100 Stemmer, ser, at der tilkommer Foreningen 37½ Kr. Men hvorfor ikke regne med det virkelige Stemmeantal, c. 3000 i DBF. (se Grønsø's Bemærkninger

til Regnskabet og saml. med Indtægten af Tidsskriftet, 4155 Kr. 40 D.) og 107 Stemmer i Mariibo Amt's Diablsforening, hvilket giver Foreningen et Tilskud af 53½ Kr. Naar vi saa endda havde faaet de 37½ Kr.; men dette Beløb er halveret for os, som for de Foreninger, der have anmodet om at maatte benytte egne Diablslærere. Som Grund herfor angives Underkuffdet; men hvorfor saa ikke i Stedet nedsætte hele Kontoen til Diablslærer-Virksomheden, hvis det fandtes fornødent at foretage saadan. Thi naar herværende Kreds, og vel flere med den, har ansøgt om at maatte benytte egne Diablslærere, har Meningen dermed ikke været at antyde, at man vilde være tilfreds med et mindre Tilskud, end der efter Bestyrelsens Regler for Uddelingen kunde tilkomme den; men, som anført i Ansøgningen, for at saa flere Møder, end naar disse betales direkte af Hovedforeningen.

Nu, det er jo ikke godt at gøre alle tilpas, særlig naar det gælder den pekuniære Side, og da gjort Gerning jo ikke staar til at ændre, saa faar vi trøste os med, at naar vi nu i Klar nødes til at indskrænke Kredsvirksomheden, saa bliver Trangen saa meget større ad Klare, hvorved der saa efter Regl. 3 maaske kan være Udsigt til et større Tilskud end de for i Klar bevilgede 20 Kr.

*

*

*

Til ovenstaaende Artikel kunne vi fuldt ud slutte os, naar vi undtage et Par mindre væsentlige Punkter. Naar Kladsen tillader os det, skulle vi komme tilbage til denne vigtige Sag. En Misforstaaelse ønske vi dog straks at berigtige: Vi have i Artiklen S. 126 udtryksfuld fremhævet, at en betydelig Del af Udgiften til Diablslærere er anvendt til at jende saadanne til Egne, der have mange Rubebiavlere, og til nyoprettede Kredse. Saadanne Egne have i Almindelighed meget saa Medlemmer af DBF. og slet ingen lokale Diablslærere. Disse maa altsaa ofte med en betydelig Udgift hentes langvejs fra. Derfor have de i Kladsen mere fremstredne Kredse kun faaet Halvdelen af det Beløb, som ellers kunde tilkomme dem og ikke, fordi de have søgt Penge i Stedet for Møder. At vi have regnet med 4000 Stemmer for 1892 og ikke med 3000, hidrører ganske simpelt derfra, at vi have næret det Haab, at det førstnævnte Tal skulde blive det „virkelige“ i Klar, og det glæder os at kunne meddele, at dette Haab er meget nær ved at være opfyldt.

Red.

Storbiavl.

Uj L. v. Stachelhausen, Selma, Texas.

Erstatning af gamle Dronninger med unge er allerede ofte bleven anbefalet. Jeg var tidligere af den Anskuelse, at en saadan Fornyelse af Dronninger uden Skade kunde overlades til Bierne; men de sidste tre Klar, som her vare daarlige Sværme- og Honningaar, have overbevist mig om, at dette er en Fejltagelse. Da der i Klar blev formeret lidet eller slet intet, havde jeg mange gamle Dronninger i Staderne, og Følgen var, at et forholdsvis stort Procentantal bleve visse i den tørre Sommer eller om Vinteren og maatte forenes med andre Stader. I de saa naturlige Sværme, som jeg fik, blev en stor Del af de gamle Dronninger affældige snart efter Sværmningen, og der maatte sættes en ny Dronning ind til dem. Disse Bink vare for tydelige til at kunne overjes.

Ved den af mig tidligere beskrevne Formeringsmaade faar Stedet med den gamle Dronning en ny Klads og mister derfor sine Trækbier. I saaledes svækkede Stader er det let at finde og indfange Dronningen. Slige Stader antage ogsaa let en ny Dronning. Naar vi derfor ved passende Dronningavl have sørget for at have unge befrugtede Dronninger i Beredskab, da kunne vi indsætte saadanne i disse Stader, og jeg foretrækker denne Maade at forny Dronninger paa. Paa den gamle Klads maa jeg forsyne Forsværmene med ny Dronninger, og det gør jeg omtrent tre Uger efter Sværmningen. Men at indfange Dronningen i et uogenlunde stærkt Stade ved at undersøge Ramme efter Ramme, er et meget tidsspildende Arbejde, og ikke sjældent er det helt forgæves, fordi vi have overset Dronningen, der maaske dækket af Bier har skjult sig i et Hul i Votzbygningen. For hurtigere at naa til Maalet hermed, gives der forskellige Veje. Hidindtil har jeg i et saadan Tilfælde løftet hele Stedet fra dets Klads og stillet et tomt i Stedet. Foran det sidste stilles nu en Dronefælde, og saa rystes alle Bierne af Tavlerne paa et foran lagt Bræt. Naar hver Tavle er rystet, hænges den ind i det tomme Stade. Jeg behøver ikke nøje at undersøge hver enkelt Tavle, jeg betragter kun de paa Brøttet henimod Stadet løbende Bier, og da ser jeg i Reglen straks Dronningen. Skulde dette ikke være Tilfældet, finder jeg den sikkert foran Fældens Dronninggitter og bringer da atter Stadet i Orden. I den nyeste Tid anbefales der ogsaa andre Fremgangsmaader, ved Hjælp

af hvilke man kan fange Dronninger, f. Eks. den af F. Heddon angivne, ganske simpelt at ryste Bierne ned paa Brættet fra de nedre Magasiner, hvorved det ikke behøves at udtage en eneste Namme. Dog har jeg endnu ikke tilstrækkelig prøvet denne og andre Behandlingsmaader.

Om at indsætte befrugtede eller ubefrugtede unge Dronninger vil jeg her ikke tale; der gives saa mange Metoder, som det vilde være for vidtløftigt at omtale. Kun vil jeg anføre, at jeg anbringer en Fælde foran hvert Stade, som jeg har givet en Dronning. Er Dronningen bleven stuktet ihjel, finder jeg den efter nogle Dages Forløb død i Fælden og indsætter da en anden med større Forsigtighed. Men er der ingen død Dronning i Fælden, saa ved jeg, uden at behøve saa meget som at aabne Stadet, at Indsætningen er lykkedes.

Denne Fornyelse af Dronninger er og bliver dog et tidsspildende Arbejde, og det bliver forbeholdt Fremtiden at finde en hurtigere Metode.

Smidlertid kommer Hovedtrækket (her paa den vilde Bebermynte) og hermed er al Fare overstaet, og man behøver ikke længere at frygte for, at Staderne skulle sværme, hverken i gode eller daarlige Honningaar. Det er nu vor Opgave at sørge for, at Bierne ikke mangle

tomme Celler til at oplagre Honningen i. Naar de øvre Magasiner ikke allerede i Forvejen ere satte paa, saa skal man sætte dem paa, saasnart man lægger Mærke til, at Yngeltablernes øvre Celler blive forlængede. Skal der flere Magasiner ovenpaa hinanden, sætter man det tomme nederst umiddelbart paa Dronninggitteret, de tildeels allerede fyldte ovenpaa. Har man ikke nok tomme Tabler, saa kan man indsætte Rammer med Kunsttabler i; og de skulle sættes nærmest ved Afspærringsgitteret. Jeg bruger dog sjældent hele Kunsttabler, men mest Strimler paa 1 Tommes Bredde opklæbede som Ledere i Rammerne; men jeg sætter ikke noget Magazin paa, der indeholder lutter saadanne Ledere, derimod sættes i hvert Magazin i hele Bigaarden 1 eller 2 saadanne Ledere. Ganste vist bygges der saa Droneceller, men ved Udslyngningen sorteres Tavlerne nemt. Jeg anbringer alle Tabler der indeholde Droneceller, i Magasiner, som jeg yderligere forsyner med et bestemt Tegni; og disse

Magasiner benytter jeg kun, hvor der anvendes Dronninggitter.

Saasnart Honningen i de øverste Magasiner er forseglet, sættes Udslyngeren i Virksomhed. Paa de længere bortliggende Bigaarde søger jeg fra Begyndelsen af her at staffe tilstrækkelig Plads til Opsamling af Honningen, og jeg behøver da ikke at besøge Bigaarden, før det er at vente, at der kan høstes forseglet Honning deraf.

Ved Honninghøsten er en ny Opfindelse, som man kalder bee-escape (Vitømmeren), af meget stor Værdi. Der gives forskellige Konstruktioner af dette lille Apparat, dog er Porters den bedste (se Fig. 35). Den er af Blis og danner en Kanal, gennem hvilken Bierne maa passere. I denne Kanal er der anbragt to meget let spillende Messing-Tjebdre. Man indser nu let, at Bierne nok kunne trænge sig igennem mellem Tjebdrene i den ene Retning, men ikke kunne komme tilbage igen. Vi behøve nu nogle $\frac{1}{2}$ Tomme tykke Brædder, der ere saa store, at de akkurat dække vore Stader. Paa Randen af dem fasthømmes

smalle Lister, saaledes at der frembringes en Biafstand paa $\frac{1}{4}$

Tomme imellem Brættet og saavel de øvre Rammer som de nedre, naar dette Bræt anbringes

mellem hver to Magasiner. Midt i dette Bræt findes indsfudt saadan en

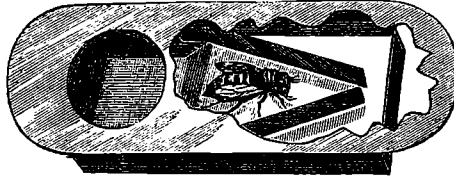

Fig. 35. Porter's Bittømmer.

Vitømmer, og anbringes det nu maaste mellem det øverste og det nærmest nedenfor staaende Magazin, saa kunne Bierne nok komme ned til Yngelredsen fra det øverste Magazin, men ikke tilbage igen. Naar et saadant Magazin kun indeholder Honning og ingen Yngel, tømmes det i Løbet af saa Timer for Bier og kan da uden Vanskelighed tages af, læses paa og transporteres til Honninghuset for at slynges ud. Udtagning af Rammer, Afbørstning af Bier, Afbrøpning af Honning og deraf følgende Røveri ved Trækkets Slutning o. s. v., alt dette er nu noget, man kan blive fri for. Er der derimod Yngel i det paagældende Magazin, eller opholder endog Dronningen sig der, saa gaa alle Bierne ikke gennem Vitømmeren, selv om man ogsaa lader den staa i lang Tid paa Stadet. Naarlig de unge Bier forlade ikke Yngelen. Det er en Hovedgrund til, at jeg har til Hensigt at anvende Dronninggint mellem Yngel- og Honningrum ved alle Stader.

I Regelen gaar jeg saaledes til Værks,

at jeg om Aftenen giver de nylig udslyngede Magasiner til de Stader, som den næste Dag skulle udslynges, og da de øverste Magasiner saa skulle tages af, indskyder jeg tillige Brættet med Bitommeren der, hvor det efter Omstændighederne skal anbringes. Den næste Morgen blive de for Bier tomme Magasiner ovenover disse Brædder aftagne og udslyngede, og i Stedet for Bitommeren anbringes det sædvanlige Dække.

Fra de længere bortliggende Bigaarde bringer jeg de honningsfulde Magasiner pr. Vogn til mit Hjem og udslynger dem her; og her er det særlig fordelagtigt, at Magasinerne ere ganske tomme for Bier, og at der ikke gives nogen Anledning til Røveri. At udslynges Honningen paa selve de længere borte liggende Bigaarde vilde ikke passe mig saa godt, fordi jeg i saa Tilfælde maatte indrette et særligt passende Lokale, hvad der vilde koste for meget. Er Honningstrækket godt, kan man med Lethed hjemme, selv om man har meget siddne Indretninger, sætte to Personer i Arbejde til at udslynges den største Mængde Honning, og det falder mig ikke vanskeligt at hidkaffe af Honningen hertil. Arbejdet med at skrælle og udslynges er ikke vanskeligt selv ikke for en uøv. Dette er det eneste Tilfælde, i hvilket jeg behøver fremmed Hjælp; men naar Honningbrættet ikke er meget godt, saa kan jeg ogsaa i denne Tid komme ud af det uden Hjælp.

Naar Trækket er godt, er det her nødvendigt, i det mindste hver 8de Dag, at give hvert Stade et nyt Magazin, og jeg har her oplevet Nar, i hvilke ikke engang det var nok, og man maatte give Staderne endnu mere Plads. Derfor bliver det nødvendigt under saadanne Forhold at udslynges 2000 til 3000 B Honning hver Dag. Den, der nogenstinde har udslynges større Mængder Honning, vil indrømme, at man for at naa dette ikke maa lade et Øjeblik gaa tabt. Derfor har man ogsaa paa mange Maader søgt at fremskynde disse Arbejder. Om Udslyngesmaskiner have vi gentagne Gange læst, og i den nyeste Tid har man i Amerika lavet Udslyngere, der drives med Dampkraft. Begge disse Indretninger har jeg ikke stor Tiltro til. Den stærke og lange P i n g h a m = S k r æ l l e k n i v *) gør det muligt med nogen Ovelse

i eet Snit at afskrælle en Side af de lave Rammer, ja det at sætte Tavlerne op og bort igen tager i Virkeligheden mere Tid end selve Skrællingen. Med alle hidindtil kendte Skrællingsmaskiner, der kræve en Indspænding af hver enkelt Ramme, kan man umulig arbejde hurtigere end med denne Kniv; derimod ere tynde og korte Knive, af hvilken Form de end ere, ikke velegnede til hurtigt Arbejde. Men nu kan een Mand, ja selv en Dreng, med Lethed udslynges ligesaa meget, som en anden Mand kan skrælle; desuden har han endda Tid til at fylde den udslyngede Honning i Beholdere. Derfor kan jeg ikke rigtig forstaa, hvad en stor ved Damp driven Slynge-maskine skulde nytte.

En hurtig Drift kunde dog tænkes paa anden Maade, naar vi nemlig vilde udslynges Honningen, før den er forseglet. Saa kunde man lave Udslyngere, der kunde optage hele Magasiner uden, at Rammerne skulde tages ud, og udslynges et vist Antal Magasiner paa een Gang. Men foreløbig er jeg af den Ansættelse, at saadan Honning er af ringere Kvalitet, selv om den bag- efter er gjort tykflydende ad kunstig Vej. Et Middel til at gøre Honningen tykflydende vil ogsaa, naar det skal svare til sin Hensigt, blive temmelig kostbart; derfor synes jeg, at det er baade fordelagtigere og billigere at blive ved med at udslynges den forseglede Honning og, hvis det gøres nødvendigt, hellere at antage et større Antal Medhjælpere til at skrælle i den korte Tid, den egentlige Honninghøst varer.

Bierne.

Af C--n, Næstved Avis.

Næppe med noget andet Dyr har Folketroen og Naturhistorien beskæftiget sig saa meget og saa indgaaende som med Bierne, der som intet andet Insekt har underkastet sig Menneskenes Røgt og Pleje. Biernes Statsforfatning, deres Bygningskunst og deres Flid have fra gammel Tid vakt Menneskenes Beundring, saa at Oldtidspoeten Virgil endog har viet disse Dyr hele den fjerde Sang af „Georgico“, da der „i Bierne bo en Del af den guddommelige Mand“. Disse Insekter forsynede de gamles Husholdning med to væsentlige Ting, nemlig Honning og Voks; den græske Anthologi priser dem derfor som Vidner om den

*) Bingham's Skrællekniv er i Bladet 8" lang, 2" bred, 1/8" tyk, af fint Staal men aldeles stiv. Ved Udslynges af vegetariske Tavler udføres Arbejdet med den ganske vist hurtigere end med den elastiske i Spidsen lidt krummede Kniv, som nu benyttes almindelig hos os; men til Vængæld er denne kun halvt saa dyr

gyldne Tid, da Naturen selv gav os Nektar i Strømme. Den græske Mythologi ved at fortælle, hvorledes Gudernes Fader blev ernæret af Bier, og paa Kreta viser man den hellige Grotte, i hvilken Zeus blev født, og i hvilken hans Plejemoder, de hellige Bier, boede. To Mænd, som en Gang jorddristede sig til at hente Honning der, bleve af Zeus forvandlede til Fugle.

Grækerne tænkte sig Honning som Hovedbestanddelen i Gudedriften, og ligesom Gudernes Fader blev næret af Bier, saaledes berettes der ogsaa om store og berømte Mænd, at de som Born opfødtes af Bier. Saadan gif det Digteren Pindar; og da Ammen en Gang havde lagt den lille Plato hen under en Myrthebusk, kom der en Bisværn og lagde Honning paa hans Læber, hvorved den forlenede ham med Talegaver. Den sidstnævnte Stormand sammenligner selv Digteren med en Bi, fuld af Guddommens lette, vingede hellige Væsen; og Ordet Melodi er jo ordret overført ikke andet end „honningfødt Tone“.

Men Honningen tjente ogsaa som beroligende Lægemiddel i Sygdomme. „Den gør Djet rent og klart og driver ud, hvad der formørker Pupillerne“; og allerkraftigst er Virkningen, naar Bien selv bringer den. Derfor hedder det meget poetisk i en finst Følkesang: „Du lille Bi! flyv ud i det Hjerne, over ny Søer, over Maanen, over Solen og bagved Stjernerne, flyv ind i Skaberens Kælder, den Allmægtiges Forraadskammer, og bring Lægedom med dine Ringer og Honning i dit Næb for Jærnsaar og Jdsaar!“ I denne Sang viser Bien sig altsaa som et mægtigt overjordisk Væsen.

Mærkeligt er det, at Bibelen udelukkende kender Bierne fra den krigeriske Side. Som Mønster paa Slid og Slæb blive kun Myrene opstillede, og Bierne sammenlignes med Hjender. Kun Siraks Bog kalder Bien „en lille Fugl, som giver den allerjødteste Frugt“. Og dog var denne søde Frugt, Honningen, Jøderne velbekendt. Et Land, der „flød med Mælk og Honning“ var deres evige Ideal, hvis Dynaaelse behøvedes dem mange Gange i den hellige Skrift. „Højsangens“ Digter sammenligner sin Elskedes Læber og Tunge med Honning, og dette Stof hæres ofte frem som Gave. Trods alt dette ser det dog ikke ud til, at de gamle Jøder have kendt Biavl; og flere Steder i Bibelen tyde paa, at de kun have nydt de vilde Biers Honning. Først det ny Testamente kender til Biavl.

Tidligere i den kristne Kirke havde man den symboliske Skik ved Paasketid at hælde Mælk og Honning i den hellige Kalk for

dermed at betegne de døbtes Genfødselse. Mælken skulde fremstille den bitre Syndelids Tid og Honningen Sødheden ved Livet i Kirkens Skød. Medens de kristne i sydligere Lande have den Skik at spise Honninglager ved Juletid, saa nyder Jøden Nytaarsdag Honning som Symbol paa et begyndt godt Aar. Det er stadig Modjættningen mellem bittert og sødt, Synd og Naade, som kommer til Udtryk i disse Sædvaner.

Efter en jydslavisk Legende hænger det ellers saaledes sammen med Bierens Tilblivelse. En Gang kom Jesus og Peter til en Kone, som just stod Brød ind i Ovnen. Paa Herrens Bøn lovede Konen at give dem et Brød, det mindste, som saa paa Pladen. Men under Bagningen svulmede Brødet op og blev uhyre stort, og Konen paastod nu, at hun ikke havde ment det Brød, men et andet. Peter blev ivrig; det kom til Splid, og Konen kastede Brødet efter de fremmede, saa det traf Jesus i Tindingen. Men af Saaret sløj et lille Insekt som en Flue ud og satte sig paa en nærliggende Klippe, hvorpaa Jesus sagde: „Se, Peter! det lille Dyr er Bien; den vil altid lave Boks, under hvilket man ikke kan læse nogen Messie.“ (!)

I Dverensstemmelse dermed hedder det ogsaa i gamle wallisise Lovbøger: Bierne ere udspregnede fra Paradis, men paa Grund af Meineskenes Synd kom de ud derfra. Gud skenede dem sin Velsignelse, og derfor kan man ikke synge nogen Messie uden Boks. I Nordthysland skal herse et andet Sagn om Bierne. I Følge dette gav Herren disse Insekter lige efter Skabelsen det Balg enten at hvile om Søndagen eller sky den trebladede Kløver. De valgte det sidste, og derfor undgaa de den Dag i Dag den røde trebladede Kløver.

Til andre Tider er Bien, som her fører et ustyldigt Liv, bleven Sjælens Symbol, og i gamle Sagn ses ofte Sjælen i Biens Skikkelse at gaa ud af den sovendes Begeme. Herfra stammer vel ogsaa den Tro, at man ikke maa slaa en Bi ihjel. Haanden af ham, der gør det, er forfalden til Djævelen. I det hele taget blev Bien regnet for et ædlere Væsen, hvorfor det ogsaa hedder i Sydthysland: „Alle Dyr krepere, men Bien dør!“ Hos gerrige Folk eller faadanne, der leve i Strid med hinanden, vil Bierne ikke trives, men flybe bort; og en Bisværn, som paa denne Maade kommer til en, bliver anset for en lykkelig Hændelse, og Ruben maa mærkes med Kridd og et „Gud være med Dig!“ Derimod er det ikke raadeligt at stjæle en Bitube med Bier i, thi disse have en stærkt udviklet

Følelse for Ael og Uret og kunne angive Lyven.

Disse Dyr blive fort sagt betragtede som Mennesker, hvem man maa omgaaes med Forsigtighed for ikke at „støde“. Saaledes anmelder man i Vestfalen ethvert Dødsfald i Huset for Bierne, idet Husfaderen gaar ud til Vikuben og banker tre Gange paa denne og siger, hvem der er død. Saa Bierne ikke det at vide, trives de ikke og dø, tro Folk. Intet Under derfor, at visse Tider og kirkelige Fester vare af særlig Betydning for Bierne. I Nætterne mellem Jul og Hellig tre Konger overstankes Vikuberne med Vieband og gennemrøges med Viraf; saa kommer der megen Honning. Men ikke blot da; i Løbet af Aaret maa man stadig have Opmærksomheden henvendt paa dem, og St. Gertruds-dag (17de Marts) første Gang stille Kuberne ud. Vil man sikre sig mod, at Bierne sværme, behøver man blot Skærtorsdag før Solopgang at fodre dem og blande Jord fra et frisk Muldvarpestud imellem, saa skulle de nok blive, hvor de ere. Løngfredag maa Bierne atter holde for, idet man paa denne Dag holder følgende Tale til dem: „I Bier og Drominger! Sæt Jer paa Ederes Herrers Marker og Enge og indsaml Voks og Honning, som den Herre Kristus har budt Eder det.“

Ikke desto mindre kan det jo hænde, at Bierne til Trods for alt dette ikke blot sværme, men endog flybe ind paa fremmedes Gæbet. For da at saa Sværmen til at sætte sig, er den Stik meget udbredt at gøre et vældigt Spektakel ved f. Eks. at hamre med et Leblad paa et Fod eller en gammel Kassevolle, ringe med Klokker eller lignende. Allerede i den klassiske Oldtid troede man, at Bierne fandt Behag i og samlede sig, naar de hørte Klang af Metallier. Plinius siger: „De ere modtagelige for Musik“; derfor plejede romerske Diablere ogsaa at føre bortsløjne Sværme tilbage og at spille harmoniske Melodier. Middelalderen tog derimod mere kraftigt fat, den maatte naturligvis „besværge“ Bimoderen at vende hjem igen til sin gamle Bolig og opgive den Sværmen omkring.

Ligejom gamle Folk herhjemme ikke holde af at høre Uglen skrike paa Mønningen, saaledes blev ogsaa i sydligere Lande Folk ilde berørte, naar en Biværm i Haven uddøde. Det var Tegn paa, at en eller anden Ulykke vilde ramme Huset, og man blev ikke glad igen, før adskillig Tid gik hen og bragte Frygten til at svinde.

Til Begynderen særlig i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.

Under de ustadige Vejrforhold, det har været saavel i Maj som i Juni, gælder det om, at Diableren har passet paa, at Yngelvirksomheden ikke er gaaet istaa, dels ved at Røtningen har været for ringe. Bierne har saa ikke kunnet drive Varmen tilstrækkeligt op inde i Stader, at der er givet for mange Tabler ind i Yngellejet, saaledes at den ældre tilbagetrukne Yngel er forladt af Bierne og derved maatte dø, som jeg alt flere Steder har set. Høst endelig paa, naar der gives en Table blandt Yngelen, at Bierne ere fuldtallige nok til ogsaa at kunne besætte den nye, der gives, at Varmen ikke ynderlig formindstes, og at der findes „Træk“ eller „Foder“. Disse Ting maa absolut være tilstede, for at Udbielsen ikke skal føre til Jordærv i Stedet for Fremgang i Stadet. Selvfølgelig beror det paa Trækforholdene, om der samtidig med, at en Table gives i Yngellejet kan gives en eller højt to Tabler bag Yngelen til at samle Honning. Man bør ikke give flere Honningrammer, forinden det virkelig viser sig, at Bierne samle Nektar ind af nogen Betydning, helst skulde der findes nyfsamlet Honning foroven i Yngeltablerne, forinden Magasinerne sættes paa. For at standse eller indskrænke Yngellejet til en for Aaret passende Størrelse kan benyttes Indstuds-døren, som er hævet $\frac{1}{4}$ " fra Bunden eller bedre, om man alt har tykke Tabler mindst 2 " saavel ovenover som bag Yngelen. De faas dog ikke ved paa een Gang at rykkes 1 " fra hinanden, men kun $\frac{1}{2}$ " ad Gangen. Saa snart man ser, Bierne have taget fat paa at forlænge Gælleerne ind mod naturlig Afstand, da rykkes atter $\frac{1}{2}$ " og saa fremdeles, om det ønskes. Saafrømt der paa Bistanden skulde findes Stader, hvis Drominger trods Betingelserne, (jævn kneben Blads, tilstrækkelig Varme, og Træk, enten naturligt eller (kunstig Foder) ikke har vist sig frugtbar, lad da en af de bedste Familier staa med lidt kneben Blads og gode Betingelser, og den vil sikkert ansætte Dronningceller (naturlige) hvilke jeg anser for de bedste; for at tilskynde dem dertil, kan det tilraades at give Stadet Tabler med lidt Dronceller og maaste nogle Smaahuller eller Ujævnheder, hvor Bierne vilde have let ved at ansætte Dronningceller, ved selv at skære passende Huller i en Table vil det lettes Bierne at bygge, og naar Gælleerne ere lukkede, kan de da lettere skæres ud og indsættes i Stader, som Dromingerne for 24 Timer siden ere fjernede af.

fra Kredsjene.

Vivild BF. afholdt den 16de Juni Møde hos Lærer Høgh i Vivild, hvor Hr. Biavlslærer Grønning var tilstede og gav faavel teoretisk som praktisk Vejledning i Biavl. Bejret var ikke heldigt for den praktiske Del af Mødet, da det smaaaregnede næsten hele Tiden; dog fremvistet et Par Stader, og der gaves forskjellige praktiske Vink. Det ugunstige Vejr bevirkede imidlertid, at Mødets anden Del blev saa meget omfangsrigere, og idet vi derfor bringe DBF. vor Tak, fordi det blev os tilstaaet, føle vi tillige Trang til at takke Foredragsholderen for det fyldige Foredrag, der, uagtet det varede i c. 3 Timer, fuldt ud frængslede Tilhørerne og fulgtes med usvækket Interesse lige til det sidste, hvilket vist sig derved, at der til Slutning endnu blev stillet adskillige Spørgsmaal, som beredvillig bevaredes, og Mødet kunde vist godt have været forsat en Tid endnu; men da Taleren skulde rejse for at komme tidnok til Møde næste Dag i Hobro, var man nødt til at afbryde. Da Bladets Blads maaste næppe tillader at optage et mere udførligt Referat, skal det blive givet saa sammentrængt som muligt. Taleren beklagede, at ingen Kvinder vare mødte, da det særlig for Smaaakaarsfolk har Betydning, at disse kunne lære Biavl og tilse Bierne, naar Manden er fraværende, og paa den Maade ved en Virksomhed i Hjemmet skaffe en Indtægt til Husholdningen, i Stedet for de uheldige Forhold, at begge maa søge Arbejde udenfor Hjemmet, hvorved dette absolut maa blive forspømt. Endvidere betonedes Foredragsholderen stærkt, at der maa søges Kundskab om Biablen, da man derved vil undgaa adskillige Fejlgreb, og som et af de bedste Midler dertil anbefales det at indtræde som Medlem af DBF., der tillige byder mange andre Fordele, idet dens Medlemmer have Udgang til Foreningens Bogsamling og til at faa Biavlslærere, samt til Udstillinger og endelig faar tilsendt Tidsskrift for Biavl, samt de af Foreningen udgivne Smaaafskrifter for en forholdsvis ubetydelig Udgift, hvorved man mulig kan spare adskillige dyre Lærepenge, idet man derigennem hofter Fordel af andres Erfaringer. Dernæst omtales Fordelene ved at holde Bier, idet disse spille en stor Rolle ved Planternes Befrugtning, hvilket oplystes ved flere Eksempler, ligesom det ogsaa kan betale sig fra et økonomisk Standpunkt, da hvert Stade under almindelige Forhold kan give et Overflud, hvorefter Foredragsholderen gif over til at nævne

Betingelserne for rationel Biavl, hvoraf fremhævedes: at Biableren maa have Interesse for Bierne, forenet med Kundskab om deres Natur og i mange Henseender mærkelige Samfundsorden, at der i den paagældende Egn findes Næring for Bierne, at der haves gode Boliger, hvori de befinde sig vel, og som let og hurtigt kunne behandles, og endelig at man har kraftige Familier, der have mange Arbejdere at sende ud, saasnuart der er Nektar i Blomsterne. Taleren paaviste ligeledes temmelig udførligt, hvad der fra Biablerens Side kan gøres for gennem Foraarsbehandlingen at udvikle kraftige Bijolk, ved Indsnævring af Bladsen, lun Indpakning, samt Fodring enten med afstrålede Tavler eller Sukkerjoder for at frembringe Virksomhed i Stedet og senere ved Indsætning af udbyggede Tavler, hvorved man dog bør være varsom og ikke udvide Ungslejet for hurtigt, ligesom ogsaa Begynderen maa være forsigtig med Ungsfpredning, da der ved ufornuftig Anvendelse af denne let kan gøres større Skade end Gavn. Til Slutning omtaltes Honningens Behandling, og der advaredes mod at haste for stærkt med Salget og derved kun opnaa en lav Pris selv for en bedre Vare, ligesom maa ogsaa skulde søge at skabe bedre Afsetningsforhold ved at udbrede Oplysning om dens Værd baade i Husholdningen og som Lægemiddel. For Mødet endtes, bragte Formanden under de tilstedeværendes Tilslutning en Tak til Hr. Grønning for den gennem hans interessante og lærerige Foredrag givne Vejledning.

Skanderborg og Omegns BF. dannedes ved et Møde d. 18. Juni i Skanderborg med 12 Medlemmer: Bestyrelsen kom til at bestaa af P. R. Haring, Skanderborg (Formand); Kr. Skov, Væng (Næstformand); Lærer Melbgaard, Bjertrup (Kasserer); Smed Kr. Karlsen, Tanning, og S. S. Nielsen, Stilling.

Gellerup BF. holdt Møde d. 30. Juli Kl. 3 hos Lavs Eskildsen i Birk. Biavlslærer N. Nielsen, Zverholdt, var tilstede og holdt et klart Foredrag om Betingelserne for en lønnende Biavl. Ved Dronningstifte anbefalede han at udvide den ægbelagte Arbejdercelle paa 2 a 3 Steder i den nederste Del af Bifagen for at være sikker paa, at Bifamilien snarest muligt opførte en Dronningcelle. Det var Regnvejr, saa der blev ikke Lejlighed til megen praktisk Undervisning i R. Eskildsens store Bistand. Mødet var ret godt besøgt, trods det daarlige Vejr, og Biavlslærer Nielsen fik Opfordring til at komme en Gang til i Efteraaret. Deltagerne fik Vej-

lighed til at beundre Kl. Eskildsens smukke, nyanlagte Have, der vidner om megen Indsigt, Orden og Flid. Havebrugskandidat Brink, Hammerum, var til Stede med sine Elever, og det var at ønske, at naar næste Møde holdes, mange af Sognets unge Karle maatte komme tilstede, da det særlig er ved Tilgang af de unge, at Viabl her har en Fremtid.

Overvintringen her i Herning Omegn var god, men den regnsfulde Forjommer har gjort, at omtrent alle har maattet fødre indtil 1. Juli. Vil Regnvejret blive ved, giver Viablen intet Udbytte her i Nar, endstønt Markerne ere fulde af Hvidklover.

Ekko fra Staderne.

Grønberg, Varde, 27. Juni.

Jeg er Begynder i Viabl og havde i Fjor Foraar 1 Kube, 1 Stade. Kuben gav 3 Sværme, og den første Sværm gav 1 Jomfrusværm, de 2 første har jeg i Kuber og de 2 sidste i Stader. Det gamle Stade gav 40 B Honning foruden 2 Tavler Honning til hver af de 2 sidste Sværme for at faa dem stærke til Vinteren. De befinder sig alle vel efter min Mening, men har ingen videre Forraad, men er alle birige. Vejret er jo meget køligt, hvorfor det varer længe med Sværmen i Nar. Jeg har ikke hørt tale om en eneste Sværm i Nar her paa Egnen, men derimod døde der mange Kubefamilier særlig i den sidste Tid af Sult. Jes Chr. Mortensen.

D. Højinge, Fyn, 3. Juli.

Det tegner just ikke til noget godt Vjaar, der er endnu saa godt som ingen Honning, og her har været mange Tilfælde af Viserløshed paa Egnen, og Biværmene, der ere faldne, ere noget smaa, men endnu kan det jo bedres en Del, hvor der er Boghvede eller Lyng. H. L. H.

Harte, Skolding, 5. Juli.

Sværmningen gaar nu rask her paa Egnen, men Vejret har været fortvivlet, saa der ikke er Tale om Honning, ja mange Kuber er endog døde Hungersdøden til stor Skade for Eieren, da Familierne gerne hørte til de mest udviklede. Det bliver næppe noget godt Vjaar. Der er Træk nok paa Hvidklover, men Vejret, Vejret. Boghveden tegner usjelt. Kommer der ikke mildt og varmt Vejr, vil den fuldstændig mislykkes.

Venlig Hilsen. M. J. Lindeløj.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 97. Foretrækker De at dække Tablebærerne i et Ersklebstade med Voksbug eller med smalle (3") Dækbrædder? Disse kunne let løstes $\frac{1}{4}$ " over Tablebærerne. (F. C. B.) — S.: Voksbug er det bekvemteste Dække, naar man kan faa en Slags, som ikke gnaves i Kanterne. Vi benytte dog Dækbrædder i nogle Stader, som ere saaledes indrettede, at disse Brædder ere løste $\frac{1}{4}$ " over Tablebærerne. Naar Vatningen er indrettet derefter, saa at Stadet ikke derved bliver koldere for Bierne, da er denne Dækningsmaade vistnok at foretrække baade med Hensyn til Møl om Sommeren og for at afgive Wintergange om Vinteren. I Overrummene dække vi dog om Sommeren altid med Voksbug og Tæpper.

Nr. 98. Jeg har for 8 Dage siden dannet en Kunstsværm af 2 Yngeltavler (lav Normal), en med lukket og en med aaben Yngel; men jeg har ikke endnu kunnet finde Dronningceller deri. Hvor ligger Fejlen? (F. L.) — S.: Kun under særdeles heldige Træforhold vil en saa svag Kunstsværm opføre Dronningceller, og Dronningerne ville endda som oftest blive mindre gode. Under det slette Træk, vi have haft i den senere Tid, er det let at forstaa, at denne lille Kunstsværm ikke har opført Dronningceller, især da De ikke en Gang synes at have ladet den stifte Plads med Moderstadet. Dette vilde dog have givet den en hel Del Trækbier. Nu er det farligt at foretage dette Pladsstifte. Derimod kan De paany give Kunstsværmen 1—2 modne Yngeltavler, 1 Yngeltavle med aaben Yngel og Hg samt en Honningtavle; men alle disse Tavler bør gives uden Bier. Kunstsværmen vil da uden Tvivl skaffe sig en Dronning.

Nr. 99. Jeg har en meget stærk Familie i et Ersklebstade. Kan det nu gaa an at dele den ved et Indskud midt i Yngelreden, naar jeg giver den ene Afdeling Udgang gennem Stadets Bagdør? (D. A.) — S.: Ja, naar De sørger for, at begge Afdelinger faa baade modne og aabne Yngeltavler saavel som Honningtavler. Det maa dog erindres, at den Afdeling, der faar den ny Indgang, mister sine Trækbier. Hvis det derfor efter nogle Dages Forløb viser sig, at denne Afdeling ikke har faaet Dronningen (nemlig hvis den paa den 5te Dag efter Delingen ikke har Hg i nogle Celler) da bør denne Afdeling yderligere styrkes ved Indhængning af 1—2 bitomme modne Yngeltavler. Har

denne Afdeling derimod beholdt Dronningen, da vil den snart kunne blive stærkt uden faadan Hjælp.

Nr. 100. Hvorfor har en Kunstsværm, som jeg dannede efter Deres Anvisning i Nr. 8 S. 137 kun opført 1 Dronningcelle? Jeg ønskede nemlig at have udstaaet 1 til Anbringelse i en Gællebestyrtter for at give en dronningløs Familie Dronning. (S. S.) — S.: Dette hidrører uden Tvivl fra de flette Træforhold og fra, at De formodentlig ikke har jodret Kunstsværmen.

Nr. 101. Et af mine stærke Stader har mange Droner. Skal jeg søge at dræbe en hel Del af dem? (R.) — S.: Nej. Derimod bør de i godt Vejr undersøge Yngelredten og rykke de Yngeltavler, der indeholde Dronebofs længere tilbage eller op i et Overrum, saa at de kunne blive fyldte med Honning i Stedet for med Yngel.

102. Jeg havde en Kubefamilie, som i Foraaret var i Armod, saa lavede jeg en Kasse med Dække over, star et Hul i Kuben og fødte Bierne. Ovenpaa den Kasse jatte jeg en anden, hvori jeg hængte smaa Kammer med Kunsttavler. Nu arbejde Bierne godt der. Nu har jeg tænkt at lægge Dronningzink over det staaende Hul og indhænge en Table med ung Yngel, om de saa ville bygge en Dronningcelle, saa jeg kunde faa en Sværm. Det vilde jo fremsthynde Arbejdet, naar jeg turde skære et Flyvehul i Overrummet. Tror De, at det kan taales, at der ikke vil blive Træ i Kuben. (L. G.) — S.: Deres Plan kan være meget god undtagen med Hensyn til det Flyvehul, De ønsker at skære i Overrummet. Det vilde næppe være til nogen Nytte, men kun til Stede, da det uden Tvivl vilde bidrage til at afskole Yngelen i Kuben, og det vilde ikke blive benyttet af Bierne i Overrummet. Vil man have Bierne i et Overrum til at benytte et særegent Flyvehul, da maa Rummet fuldstændig stilles fra det nedenunder værende Stade, altsaa ikke ved Dronningzink. Naar De imidlertid fastholder Deres Ønske om at faa dannet en Sværm af Kuben, saa tilraade vi Dem at følge den angivne Fremgangsmaade uden foreløbig at skære Flyvehul i Overrummet. De maa derefter jævnlig undersøge dette Rum for at se, om Bierne begynde at opføre Dronningceller. Omtrent 14 Dage efter, at disse ere paabegyndte, vøres et rundt Hul i Overrummets Bagvæg til Udgang for Dronningen ved dens Befrugtningsudflugt. 4—5 Dage senere undersøges Overrummet, og saa snart der findes Væg eller Yngel

deri, luffes det runde Flyvehul. Tavlerne i Overrummet med paasiddende Bier (deriblandt den ny Dronning) kunne nu benyttes til Dannelse af en Kunstsværm paa den gamle Plads, medens Moderstadet giver en ny Plads.

Nr. 103. Hvor faas italienske Bier, og til hvilken Nytte ere de? (S. L.) — S.: De kunne faas hos Forhandlere her i Landet (se Kundgørelser) eller ved Forudbestilling inden d. 10. August hos Redaktøren af nærværende Blad til en Pris af 4 Kr. Disse Dronninger ville ankomme her omtrent d. 25. August. Italienske Bier ere stærkt ynglende og kunne bedre jage Nektar af den røde Kløver end vore brune Bier.

Nr. 104. Paa hvilken Aarstid kan man bedst indføre en italiensk Dronning i et af vore Stader? (S. L.) — S.: Under hele Bierens Arbejdstid; men de fleste vælge hertil Slutningen af Sommeren, fordi Dronningerne paa den Tid ere billigst.

Nr. 105. Da jeg ønsker at sætte mig grundig ind i Biavlens Teori, beder jeg Dem om at meddele mig, hvilke danske Bøger, der behandle dette Emne? (E. H.) — S.: Under Kundgørelsen „Billig Bi-bog“ findes anført de ældre Udgange af L. f. B., som for Tiden have til Salg. Endvidere kunne vi anbefale „Fører i Bi-avl“ af H. Erslev 1,85 D. Honningbiens Naturhistorie have ikke udtømmende beskrevet paa Dansk; men N. Brun's „Veiledning i Biavl“ Pris c. 4 Kr. indeholder dog en Del herom. Vi forudsatte desuden at De er Medlem af DBF. og altsaa har modtaget Foreningens Smaa skrifter.

Nr. 106. Blev det ikke paa sidste Centralmøde vedtaget, at DBF.'s Sekretær skulde lade nogle Kunsttableprøver analysere i Mar? (S. H.) — Nej. Det var Honningprøver, om hvilke det bestemtes, at de skulde analyseres paa DBF.'s Regning.

Et og Andet.

Kunstsværm. En bekendt tysk Bi-avler, Bauer, tilraader følgende Fremgangsmaade: „En stærk Bifamilie, der skal afgive en Kunstsværm, bør indeholde 10—12 Yngeltavler, Normalmaal, derfor største Delen ere belagte med Væg og Yngel. Man opfuger Dronningen og udtager den Table, hvorpaa den sidder, tilligemed de derpaa siddende Bier. Denne Table indhænges i det ny Stade. Ligeledes udtages 4—6 Tavler med

den ældste Yngel tilligemed de paasiddende Bier, disse indhænges til Kunstværmen. Endvidere søges den Table, som indeholder mest Pollen, denne hænges forrest i det ny Stade. Endelig udvælges de bedste Honningtabler i Moderstaden, disse hænges bageft i Kunstværmen. I begge Stader rykkes Tablerne sammen, og Staderne lukkes. Derefter opstilles Kunstværmen paa en ny Plads."

Der er næppe Tvivl om, at denne Fremgangsmaade er meget god; men den har den store Ulempe, at Dronningen skal opføres i et stærkt Stade, og dette kan ofte være et meget tidspildende Arbejde. Moderstaden, der skal staffe sig en ny Dronning, bliver dog noget nær stillet paa samme Maade som ved den af os anbefalede Fremgangsmaade (se S. 137). Ved denne er man jo fri for at opføre Dronningen.

Dronningskifte. Redaktør J. Dennler skriver herom i „Elsass-Dothr. B.-Z.“ følgende: Ved den rationelle Hjerkræavl gælder det som Regel, at man ved fornaalstjenligt og rigeligt Foder skal opmuntre Hønsene til i deres 3 første Leveaar at lægge det størst mulige Antal Æg. Efter det 3die Aar er Hønen som Uglægger ikke mere lønnende, og den bør derfor erstattes ved Tillæg. — Kun unge Dronninger i Alderen 1—2 Aar ere i Stand til at frembringe saadanne stærke dygtige Bifamilier, som vi behøve i vore store Kunststader. I Straakuber kunne vel Dronninger i en Alder af 5 Aar eller mere være brugbare, forbi der i det indskrænkede Rum stilles saa ringe Fordringer til dem, saa at Dronningen sjældent paa 1 Dag skal lægge mere end nogle saa Hundrede Æg, medens i vore Kunststader disse tal om Foraaret ofte stiger til 1000—3000 daglig. Efter det andet Aar begynder Dronningen at udtømmes, Uglægningen bliver mere sparsom og som Følge deraf bemærker man nødvendigvis hos Familien Tilbagegang baade i Virksomhed og — i Udbytte.†

Naar skal man skifte sine Dronninger? Sværmetiden tilbyder den bedste Lejlighed dertil. Afsværmede Moderstader have nemlig i Reglen flere overflødige Dronningceller, der ere byggede og oplækkede under de bedste Betingelser. Disse kunne anvendes til at erstatte gamle Dronninger. Man udfanger disse og giver paa den følgende Dag under Bibe-dækfjeburet en Dronningcelle. Saasnart Dronningen er løbet ud og har faaet Stadets Lugt, ontrent paa den anden Dag, giver man den fri. Naar Dronningen er bleven befrugtet, fjerner man de Dronningceller, som muligt ere opførte. — Har man ikke noget afsværmet

Stade til Raadighed, saa udfanger man Dronningen af en Familie, der udmærker sig ved Flid og Godmodighed, og omskifter med den Dronning en daarlige. Naar det førstnævnte Stade har bygget Dronningceller, anvendes disse derpaa som ovenfor beskrevet.

Gaonlige Vink.

Bejret (9. Juli) har desværre fremdeles været meget uroligt i de sidstforløbne 2 Uger med Regn, Blæst og Kulde. Kun i 2—3 Dage af denne Tid have Bierne været i Stand til at hjembringe noget Forraad. I den øvrige Tid have de næppe kunnet samle nok til det daglige Forbrug. I de Egne, der hverken have Lind, Boghvede eller Lyng, svinder Haabet om et godt Udbytte mere og mere. Dog vilde endnu 14 Dages tørt varmt Vejr kunne hjælpe betydeligt til at fylde de tomme Honningstruffer.

Fodring. Hvis det urolige Vejr vedbliver, ville en Mængde Bifamilier trænge til Foder. Dette gælder især om Sværmen, ja selv naturlige som kunstige. Disse kunne nu meget godt fodres med oplost Raadskuffer, da man næppe vil kunne gøre Regning paa et saa Udbytte af dem i Aar. Stærke Stader bør derimod, hvis de behøve Hjælp, helst have den i Form af fortyndet Honning, for at man ikke skal faa Sukker i den høstede Honning. Skulde Bejret blive saa uheldigt, at nogle Biavlere slet ikke opnaaede noget Udbytte, saa maa man dog vel erindre, at det vilde være i højeste Grad usorustigt at lade Bierne dø af Sult. Bierne have jo en stor Værdi, og om de end i et enkelt uheldigt Aar kunne bringe Tab, vil de dog altid, naar de pasjes godt, i en længere Aarrække give en anseelig Indtægt.

Sværmingen har fremdeles været yderst ringe; men mærkeligt nok have vi endnu ikke trods det uheldige Vejr iagttaget Droneslaget ved noget Stade. Derfor maa der endnu kunne ventes Sværme, hvis Bejret bliver godt.

Yngelrebenes Udvikling har været højt forskellige i forskellige Egne, idet nogle klage over, at den har været for langsom, andre over at den har været for stærk. Dette kan vel for en Del hidrøre fra de forskellige Egenes Trækforhold; men vi frygte meget for, at de fleste Biavlere, der klage over alt for ringe Yngeludvikling, have indladt i det kolde Vejr at pakke Staderne omhyggelig over Tavlebarerne. I meget varme Somre kan det ofte være nødvendigt for at hindre Sværming at tildække de øverste Tavlebarere kun med et enkelt Lag Boksduk eller tynde Brædder, men dette gælder ikke, naar Varmegraden saaledes som i de sidste 3—4 Uger gaar ned til 10° om Dagen og 2—5° om Natten. Hos de Biavlere, der have pakket Staderne omhyggelig, ere disse nu i Almindelighed vrilende fulde af Bier. Det maa haabes, at vi endnu kunne faa nogle Ugers godt Træk. I moshat Fald bør man indskrænke Yngelreben ved Honningbrædder og Gitterindfud. Saadanne ere allerede for et Par Uger siden bragte i Anvendelse i Egne, der ikke have sent Træk, og dette har vist sig meget heldigt med Hensyn til Udbyttet.

Udflyngede Tavler kunne endnu anbringes i Honningrummet i Stedet for de fulde, der udtages. Naar Trækket aftager, bør disse dog altid indhænges om Aftenen for ikke at hindre Røvere, og Bladsen i Honningrummene bør da lidt efter

lidt indskrænkes ved Udtagning af de afliffede Tavler. Kun hos naturlige Sverme eller Kunstsværme, der have for faa Bier, bør man paa denne Aarstid udvide Ingefreden ved Redskydning af en udflyngt Table eller en Kunsttable mellem to Ingeftavler.

Rebbygning fra Kuben i Trugtader vil uden Tvivl i Aar hyppig mislykkes, idet det flette Træt ikke har opmuntret Bierne tilstrækkelig til at bygge ned og Dromtingen til at gaa ned for at lægge Æg i de ny Tavler. Det kan dog haabes, at dette endnu kan ske i Slutningen af denne Maaned. Sær det ikke, da kan man i Erslevtader ganske rolig lade Kuben blive staaende i Staders Overrum, hvor den meget godt kan overvintre uden nogen særlig Indpakning. I andre Trugtader, der ikke yde en saadan Beskyttelse for Kuben, nodes man derimod i Almindelighed til i August Maaned atter at bortflytte Trugtadet og lade Kuben indtage dens Plads, da man ellers ikke er i Stand til at pakte Kuben forsvarelig. Er Rebbygningen derimod lykkedes, da kan man i Begyndelsen af August borttage Kuben og komme den for dens Indhold.

Kunstsværme kunne endnu dannes i denne Maaned, da Droneslaget forhaabentlig vil komme sent i Aar. Af samme Grund vil ogsaa Dromningavl kunne forjættets til Begyndelsen af August. Man bør dog enten ved langsom Fodring eller ved Indhængning af Ingeftavler sørge for, at saavel Kunstsværme som smaa naturlige Sverme blive i Stand til i August at dække i det mindste 5 Normaltavler (a 120 □"), da de ellers ikke ere sikre til Overvintning.

Sønningpriserne tegne til at blive høje i Aar. Man bør derfor ikke haste med Salget. Den Vare tager jo ingen Skade ved at gemmes, naar den kun er høstet moden og senere henstilles paa et tørt Sted.

Brevkasse.

Tidskrift for Bivavl 1888 er bestilt hos Redaktøren og betalt ved Postanvisning; men Adressen for Uffenderen er blevet vaad og derved ulæselig. Adressen bedes derfor opgivet til Erslev, Ralsundborg.

Manglende Numre. Naar en Holder ikke har modtaget enkelte Numre af nærværende Blad, da er det altid Postvæsenets Fejl. Han bør da snarest muligt klage derover til sit eget Postbud; hjælper det ikke, da bør han klage skriftlig til nærmeste Postekspedition. Bladet sendes nemlig fra Redaktionen ikke til Brevsamlingssteder men kun til Postekspeditioner og Postkontorer. Vi have desværre flere Eksempler paa, at Holdere i et halvt Aar slet ikke have modtaget noget Nummer, alene fordi vedkommende Landpostbud har afleveret Bladet til en ældre Holder (fra forrige Aar), uagtet Redaktionen har angivet den rette Adresse. Slige Fejl rettes meget let, naar Holderen henvender sig til sin egen Postekspedition, medens det er langt besværligere for Redaktøren at faa Sagen ordnet. Nægter derimod Ekspeditionen at ordne Sagen, da er det selvfølgelig i sin Orden, at man henvender sig til Redaktøren.

Kundgørelser.

Engelske Staal-Sparteler,

færdeles praktiske ved Rensning af Bistaber, jaas a 1 skr. pr. Stk. hos **Maler S. Laufen**, Ribe.

Hollandske Blomsterløg og Biplanter.

Crocus hvid, bla, stribe og gule a 1½ a 2½ Ore pr. Stk., 1 a 2 skr. pr. 100 Stk. Miniaturhyacinther til Griland 6 a 8 Ore pr. Stk., Hyacinther til Potter og Dribning i bla, røde og hvide Farver 12 a 15 Ore pr. Stk., Tulipaner 5 a 8 Ore, Narcisjer 8 Ore, Anemoner og Ranunkler 4 a 8 Ore. Endvidere anbefales et stort Sortiment af fleraarige Biplanter. Bestillinger ønskes i Lobet af Sommeren, Leveringstid henad Miffeldag, Plantetid bedst i Oktober, i gunstigt Vejr ogsaa i November.

Roskilde Stk. Jørgensbjerg.

Frank Wendt.

Chr. Nigels Priskurant

over Bøfstavler, Sønningglas og Biavlsredskaber jaas hos Dhr. Kreditsformand i DBE. over hele Danmark eller ved Hendeelse til

Chr. Nigels, Viborg.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. En Maskine, der fabrikerer Tavler med stærkeste Mønstre, anskaffes til Gavn og Glæde for Biavlerne.

Ørdre udbedes snarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Solftebro, Januar 1892. **N. S. Vorbeck.**

Mit Fabrikat af bedste Sort

Bivokstavler (98 ⁰/₁₀ rensel Bivoks),
Kunsttavler (som hidtil leveret)

og Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksberg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besørgelse.

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Biavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine præmierede Biboliger, Slyngemaskiner, Kunsttavler (garanteres af ægte Bivoks), Regblæsere, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes.

N. S. Kristensen, Himmelev, Roskilde.

Kunsttavler

haves atter i Aar af **ægte Bivoks**. Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr. Ø.

S. S. Ved,

Langeffov pr. Brørup.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks leveres som tidligere af mit bekendte gode Fabrikat til Dagens billigste Priser.

Voks forarbejdes indtil 10 Ø for 35 Ore pr. Ø, større Partier 30 Ore pr. Ø.

Gl. Sole pr. Hedensted, i Februar 1892.

J. Andersen.

"Horningudslingere", fortrinligt Fabrikat.

Spandene ere lavede af ekstra svært Jærublåt, Stellet dels støbt, dels smedet. Tandhjulene ere store med stærke Tænder.

1 Udslinger, som passer til alle Maal undtagen

12 x 12 Rammen, Pris 19 Kr.,

1 Udslinger til alle Maal, Pris 24 Kr.,

1 komplet Sæt Støbegods til en Udslinger, Pris 6 Kr.,

1 Sæt store Tandhjul, Pris 1 Kr. 50 Ore anbefales fra

Chr. Riegels,
Viborg.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Tffe-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Ægte Bivokstavler

faas fremdeles i Aar hos „Linna Sogns Bivoksförening“. Godt Boks tages i Bytte a 35 D. pr. E. Ordres indgives til

D. Niassmussen,
Linna, Laven St.

Atter i Aar anbefales d'Hrr. Biavlere vore 2 Gange præmierede

ægte Bivokstavler.

Ligeledes modtages kun ægte Bivoks til Forarbejdning og Bytning hos Husmand **Lars Henningsen,** Svanninge Mark, og Snedker **H. R. Pedersen,** Svanninge, Faaborg.

Svanninge, i Marts 1892.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttable ved Jubileumsudstillingen i Nyborg 1891)

anbefales til billigste Priser. — Boks modtages som sædvanligt til Fabrikation, helst inden 1. April.

Kompositions-Kunsttable

(forbedrede siden i Fjor) anbefales ogsaa til billigste Priser.

Andker ved Odde, Januar 1892.

N. Jacobsen.

Bistader

i stort Dplag, samt Materiale dertil, helt færdigt i Samling.

Sørensen Nadsen,
Etern ny Søværk.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Horning-glas, farvetrykke faas a 90 D. pr. 100, forte a 30 D. pr. 100 hos **Erstlev** i Kalundborg. Etiketter til Horningvin, Sylstetøj Limonade og Lifor 30 D. pr. 100.

Kunsttable af ægte Bivoks anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad, udmærkede Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber og Røgpustere haves altid.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Erslevs Prisliste, se S. 156.

Gitre

af bedste Slags faas atter hos

B. Bojesen,

Systofte, Nykøbing, Falster.

Dronningegitre

af Jint med lange Guller faas i alle Størrelser og Modeller hos **N. Jacobsen,** Andker ved Odde til billigste Pris.

Chr. Riegels i Viborg, Fabrik af

kunstige Bivokstavler.

Biavlere og Biavlerforeningens Opmærksomhed henledes paa, at jeg fabrikere Boksstavler af garanteret uforfalsket rent Boks, til yderst billige Priser, og sender paa Forlangende Prover og Priskurant gratis og franko. Jeg har anskaffet en virkelig første Klasse Tablemølle og reiser af Boks ved Damp, saa jeg kan levere Tavler, som staa paa Højde med det bedste, der tilbydes.

Boks modtages til Forarbejdning eller Embytning med Tavler samt købes til højeste Pris. Stort Udvalg i Bivoksfabrikker, Horningglas m. m. fra

Chr. Riegels
Sjæntransforretning, Viborg.

Unge befrugtede

italienske Dronninger

5 Kr. pr. Stk. kunne faas hos

Jens N. Larsen, Gjorup, Hjørring.

Horningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev,

Det forøgede Dplag, Pris 50 D.,

er nu udsolgt. Sendes frit inod Judsendelse af 52 D. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Mine **Kunsttable** af garanteret rent Bivoks anbefales de ærede Forbrugere. Det bemærkes, at paa Grund af de stigende Bokspriser er Prisen forhøjet. Mit Lager af Stader, Udslingere, Dronninggittere, Boksstak samt andre Redskaber bringes i velvillig Erindring. **S. N. Nadsen,** Broager.

Sølvmedalje
og allerhøjeste Præmie

Mine nu over hele Riget anerkjendte bedste og dertil billigste

Horningudslingere

fabrikere af mig i 2 Størrelser, 22^u Tværmaal 25 Kr. og 18^u Tværmaal 20 Kr. **C. C. Danielsen,** Holstebro.

Nyborg 1891.

Bornholm.

Til Medlemmer af „Bornholms Biavlsforening“ tilbydes almindelige hvide Honningglas med Rand til ot binde over til 1/2 Honning, i Partier a mindst 100 Stk., pr. Stk. 12 Øre. Disse kunne faas fragtfrit enten fra Nybro eller hvilkensomhelst bornholmsk Havn, dog mod Erlæggelse af Bropenge. Pergamentspapir føres ligeledes til billigste Dagspris hos

L. Kotoed,
Nybro.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1882, 1883, 1885, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sageregister koster 1 Kr. **Aarg. 1889** koster 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erølev.**

Emblemmer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Erølev**, Kalundborg. Forsøgte til Bestyrelsesmedlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

Forenings-Meddelelser.

Nyghjerg BF. stiftedes ved et Møde i Nyghjerg d. 25. Juni med 10 Medlemmer. Til Bestyrelse valgte Jens P. Hansen, Nyghjerg, J. P. Larsen, Nyghjerg, og Niels Nielsen, Almstok, den første som Formand. Foreningen har indmeldt sig under Lindkub- og Borbaske-Bekke BF. Niels B. Poulsen.

Sjælland BF. afholder Møder med Foredrag og praktisk Besledning i den nyere Biavl ved undertegnede følgende Steder: i Marvede hos Gmd. N. Jespersen Torsdag 21. Juli; i Ballensved hos Gmd. J. Just Fredag 22. Juli; i Rislev hos Lærere P. Madsen Lørdag 23. Juli; i Raskerup hos Gmd. Ole Mortensen Søndag 24. Juli; i Ræstelø Præstegaard (Pastor Borch) Mandag 25. Juli; i Snevere hos Gmd. R. Hansen Tirsdag 26. Juli, alle Steder kl. 4 Eftermiddag. Jens Hansen.

Vesterhøinge og Omegn BF. holder Møde Søndagen d. 24. Juli Eftm. kl. 2 hos Bødker Hans Madsen, Sandholt, Lyndelse.

Rolding og Omegn BF. holder Møde med Foredrag og praktisk Behandling af Bierne: 17. Juli i Magerød Forsamlingshus kl. 4 Eftermiddag, 27. Juli i Lejrstov Skole kl. 2 og 30. Juli i Stenderup hos Fabrikant Brang kl. 4. 5. August Bestyrelsesmøde paa „Fremad“ i Rolding kl. 4, hvor der tages endelig Bestemmelse om Udstillingen.

Parte Skole, d. 6. Juli 1892.

Solsted BF. afholder Møde hos Andreas Smidt den 31. Juli kl. 2. Pagen Madsen, Solsted.

Børup BF. afholder Møde den 31. Juli Eftm. kl. 3 hos Jacob Revslund i Eskelund.

Biavlsmoder afholdes følgende Steder: Den 21. og 22. Juli i Røstilde BF., d. 23. i Høvedbrugsstolen Lilvorde, d. 24. og 25. i Rjø-

benhavns BF., d. 26., 27., 28. og 29. i Bornholms BF., d. 30. i Landbofsolen i Lyngby, hvor Tid og Sted ikke er angivet, vil dette ske ved stedlig Befendtgørelse. Ved samtlige Møder vil undertegnede være tilstede.

C. J. Grønning, Biavlslærer.

Svendborg Biavlsforening holder Møde hos Hr. Peder Jensen, Tved, Søndag d. 17. Juli kl. 2. Foredrag om Biavl af Biavlslærer Kristian, Himmelov.

P. F. B. Jens Dreier.

Bornholms BF. C. J. Grønning holder Biavlsmoder den 26. Juli Eftm. kl. 6 i Rø Skole; d. 27. Jm. kl. 10 i Østerlarsker; Eftm. kl. 4 i Almindingen (med forventet Tilladelse); den 28. Jm. kl. 10 i Pedersker hos Smed Kristiansen, Gn. kl. 4 paa Nyreggaard i Pøvlsker; d. 29. Jm. kl. 10 paa Spagergaard i Ny Lars, Eftm. kl. 4 i Nyker Præstegaard. Nærmere i de lokale Blade.

Georg Josefsson.

Vester Torslev og Omegn BF. lader afholde Bimøde med praktisk Undervisning Søndag d. 24. Juli i Svenstrup, Søndag d. 31. Juli i Næsjerg og Søndag d. 31. Juli i Vetrup kl. 3 Eftm. Styrelsen.

Gern og Omegn BF. holder Møde hos Lærer Madsen, Gern, d. 22. Juli Eftm. kl. 3. Hr. Niels Nielsen, Tversholt, holder Foredrag og giver, om Bejret tillader det, praktisk Besledning i Staders Behandling. T. Madsen.

Indhold af dette Numer.

Biavlens Teori	184
Biavlslærer-Virkomheden, af N. Jensen	175
Bierne, af C—n	179
Bitommeren	178
Delning af en Bifamilie	183
Droner, før mange	184
Dronningavl, af G. M. Doolittle	174
Dronningcellers Bygning	184
Dronningstifte, af J. Demler	185
Dekbrædder og Boksbug	183
Effo, af J. Chr. Mortensen, H. J. S. og M. J. Lindelof	183
Italienske Bier	184
Gavnligt Vint	185
Gellerup BF.	182
Klækning af en Dronning over en Kube	184
Kunstbærme	183
Skanderborg BF.	182
Smaakaarstjolk	173
Storbiavl, af L. v. Stachelhausen	177
Til Begynderen, af C. J. Grønning	181
Vivild BF.	182

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kringløveller optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de sølles indrykkes.

Biavslærerne II.

Bed de senere Aars Centralmøder har der hos nogle Repræsentanter vist sig en vis Uvillie imod DBF.'s Biavslærere, idet Vedkommende mente, at den Bekostning, som anvendes herpaa, var for stor i Forhold til det, der udrettedes. Naar det nemlig har vist sig, at man undertiden har faaet tilsendt en saadan Biavslærer langvejs fra, og de afholdte Møder dog ikke have formaaet at samle mere end nogle ganske faa Tilhørere, — ja, saa ere saadanne Møder unægtelig at betragte som tildels mislykkede. De anvendte Penge kunde vel i det Tilfælde have været benyttede bedre paa anden Maade. Naar man imidlertid ved, at saadanne mislykkede Møder Aar for Aar bliver sjældnere, medens det samlede Antal Møder stadig vokser, saa indses det let, at man hermed ingenlunde har fældet Biavslærer-Virksomheden.

Den Inddeling af Biavslærerne i 3 Klasser, som nylig er fremstillet S. 176 af Hr. R. Jensen, kunne vi godt slutte os til, nemlig: 1) de rent praktiske Biavslærere, der kun vise Begynderne, hvorledes Staderne skulle behandles uden at indlade sig videre paa at begrunde Fremgangsmaaden; 2) de rejsende Biavslærere, som undervise baade i Biavlens Praksis og Teori; 3) Foredragsholdere, der sendes til

Egne, hvor Biavl er meget udbredt og vidt fremstreden. Medens nu den første Klasse efterhaanden kan ventes uddannet i alle Landets Egne alene ved Øvelse, Læsning og Besøg paa Møder, stiller Sagen sig derimod anderledes med de sidste 2 Klasser. Disse burde helst kunne uddannes paa Biavlskoler, som det forhaabentlig i en ikke for fjern Fremtid maa kunne lykkes at faa oprettet. For Øjeblikket savne vi forøvrigt et andet vigtigt Middel til saadanne Læreres Uddannelse, nemlig en udførlig Hønningbiens Naturhistorie. Og saa dette Savn haabe vi snart maa blive afhjulpet. Endnu er det dog langt fra, at alle Egne af Landet ere i Besiddelse af den førstnævnte Klasse Biavslærere; men Fremgangen i den Henseende er saa stærk i de senere Aar, at det næppe vil vare mange Aar, inden dette Maal vil kunne naas. Med Uddannelsen af de 2 andre Klasser af Biavslærere staa vi derimod endnu saare langt tilbage særlig i Sammenligning med England, hvor saadanne Lærere undertages en grundig Eksamen, inden de udsendes. At noget saadant ogsaa hos os vil kunne naas, tvivle vi dog ikke om, hvis Fremgangen i vor Biavl i de nærmest følgende Aar fremdeles maa være ligesaa stærk som i de sidst forløbne.

Det Punkt med Hensyn til Biavslærerne, der for Øjeblikket ligger nærmest for, og som derfor uden Tvivl vil finde en foreløbig Afgørelse paa det kommende Cen-

tralmoder, er Mødernes Fordeling. I den Henseende kunne vi ikke helt slutte os til den af Hr. Jensen foreslaaede Fordelingsmaade. Hvis man nemlig ikke vilde lægge det indværende Mars Medlemstal men det foregaaende Mars til Grund for Beregningen, saa vilde jo Udgiften til denne Post altid blive større, end man onstede, hvis Medlemstallet i Marts Lob gik fremad. Bestyrelsen havde jo ved sit Møde i Foraaret bestemt at anvende i Mar c. 1500 Kr. til Viabslermøder. Hvis man nu som af Hr. Jensen foreslaaet havde gaaet DBF.'s Stemmetal efter 1891 til 3000, saa vilde man altsaa komme til det Udslag, at en Kreds med 100 Stemmer skulde have et Tilskud til Viabslermøder af 50 Kr.; men hvorfra skulde da Pengene komme til de ny Kredse, som man ventede i Marts Lob vilde forøge Foreningens Stemmeantal til 4000? Bestyrelsens Antagelse, at det sidstnævnte Antal virkelig vilde blive naaet, har jo vist sig at være rigtig. Den nævnte Kreds kunde derfor ikke vente et større Tilskud i denne Henseende end 38 Kr. Hertil kommer nu den Omstændighed, at de ny Kredse og flere af de i de sidste 2 Mar dannede endnu javne lokale Viabslærere. Møderne i jaadanne Egne blive derfor betydelig dyrere. Tillige har DBF.'s Sekretær hvert Mar plejet at holde nogle saa Foredragsmøder. Ogsaa disse ere paa Grund af lange Rejser og Mødernes ringe Antal blevne dyrere. Det indses derfor, at Tilskuddene til de Kredse, der kunde benytte lokale Viabslærere, maatte yderligere nedsettes.

At Fordelingen af det nævnte Beløb i alle Henseender er bleven retfærdig, det tør vi ingenlunde paasta; men i den Henseende kan jo, som Hr. Jensen ganske rigtig bemærker, det følgende Mar rette det foregaaende Mars Fejl. Derimod kan der i en anden Henseende tænkes foretaget en væsentlig Ændring, det er med Hensyn til Mødernes Fordeling blandt de forskjellige Viabslærere. Det har naturligvis sine store Fordele at benytte i særlig dygtig og ovet Viabslærer til at afholde et stort Antal Møder; men det har uægte- lig ogsaa flere væsentlige Ulemper. Den værfte af disse er den, at Viabslæreren ikke kan tage tilsværfelig Hensyn til at vælge den mest passende Tid for Møderne. Dette medfører meget ofte, at Møderne blive mindre besøgte. I jaadanne Egne, hvor Viavlen næsten udelukkende drives af Smaataarsfolk, ville kun Søndagsmøder kunne samle mange Tilhørere, og dette gælder de fleste Egne. I de saa Kredse, hvor Flertallet af Viabslærerne ere mere velstaaende Folk, ville derimod Hver-

dagsmøderne i Almindelighed blive bedst besøgte. Men mindst ligesaa stor Betydning i denne Henseende har Marstiden. Foraar og Forjovner vil i Almindelighed være den Tid paa Maret, der bedst jormaar at samle Viabslærerne til Møder. Vaade med Hensyn til Mødedag og Mødetid kunne naturligvis den førstnævnte Klasse af Viabslærere, de lokale, bedst rette sig efter Forholdene; men ogsaa den 2den Klasse af Viabslærere kunde meget bedre tage Hensyn til disse Forhold, naar de aarlig kun afholdt 20—30 Møder end naar de som i de senere Mar skulle afholde i eet Mar 60—80 Møder. Et saa stort Antal Møder frijter ogsaa let den enkelte Viabslærer til i altfor høj Grad at tilsværfesætte sit Hovederhverv for Viavlen, der dog i Almindelighed saavel for Viabslærere som for Viabslærere i det mindste paa dens nuværende Standpunkt bør betragtes som et Biværhverv.

At denne Sag efterhaanden vil blive indarbejdet i en stedse bedre og fastere Gænge, derom tvivle vi dog ikke. Viabslærer-Virksomheden har en saa stor Betydning for den nyere Viavls Udbredelse og Forbedring, at Hovedforeningen næppe nogenfinde mere vil slippe denne Sag, efter at den er bleven saa stærkt fremarbejdet, at den har kunnet vise, hvilke rige Frugter, den er i Stand til at bringe.

Dronningaul.

Af G. A. Doosittke, N. Amerika. — (Fortiæt.)

Der er ogsaa en anden Maade, hvorved Smaastaderne kunne dannes og ubefrugtede Dronninger af en hvilkenfomhelst Alder kunne indføres. Denne Maade anvender jeg for Tiden mere end nogen anden. Da den tillige kan benyttes ved Indførelse af Dronninger, der uventet ankomme pr. Post, skal jeg beskrive den udførlig:

Lav først det, jeg kalder en „Smaastade-Kasse“. Tag først 2 Stykker Træ 6×6 " og $\frac{3}{4}$ " tykke. Paa disse sømmes 2 andre Træstykker 12×6 ", $\frac{1}{4}$ " tykke. Paa denne Maade dannes en Kasse $10\frac{1}{2}$ " lang \times 6 " bred og 6 " dyb indvendigt Maal. Denne Kasse mangler de to Sider. Derefter tager jeg 2 Stykker Jærntraadtvist 12 " lange \times $6\frac{1}{2}$ " brede. Et af disse sømmes fast som Kassens ene Side, medens det andet Stykke sømmes fast paa en Ramme af $\frac{1}{4}$ " tykke Lister, der passer til at danne Kassens anden Side. Rammen vendes udad. Gennem Midten af hver af de 4

Lyster drives et $\frac{5}{8}$ " langt Traadsøm for dermed at befæste det andet Stykke Tvist som Kåssens anden Side saaledes, at det altid let kan borttages med en almindelig Lommekniv. I Midten af Kåssens Laag bores et Hul, der er saa stort, at deri kan anbringes en Blitkragt, som er stor nok til, at man derigennem kan ryste Bier fra Kammer ned i Kåsser. Som Luftte for dette Hul anbringes en Skyder eller en Knap, saaledes at det hurtigt kan lukkes, naar man har optaget Tragten eller nedfat en Dronning.

Naar man har Kåssen og Tragten i Orden, gaa da hen til et Stade, som har et Dverrum med Dronninggitter under (saaledes at der ikke er Fare for at medtage den gamle Dronning) og udtag 2 Kammer godt bedækkede med Bier, hvis man ønsker et stort Smaastade, eller kun 1, hvis man ønsker et lille. Sæt disse Tabler paa Jorden hvilende mod Stadet, stød dem derpaa en Smule ved et lille Slag med en Pind, Knivsfastet eller Tømmelfinger-Neglen for at faa Bierne til at fylde sig med Honning. Saa snart Bierne have fyldt sig, afrykkes de over Tragten, de ville da rulle ned i Kåssen gennem Hullet. — Tag nu Tragten ud og luk for Hullet, derpaa bringes Tablerne tilbage og indhænges i det Stade, hvorfra de vare tagne, medens Kåssen med Bierne stilles ned i en Kælder eller paa et lignende mørkt og køligt Sted.

Hvis flere end 1 Smaastade skal dannes, gaar jeg hen til andre Stader for at udtag Tabler, medens Bierne fylde sig paa de første. Paa denne Maade kan der dannes ligesaa mange Smaastader, som man har Kåsser, idet man stadig ryster dem ned i en Kåsse, efterhaanden som de have fyldt sig med Honning. — For at sikre sig det bedste Udfald og have de smaa Familier rede omtrent ved Solnedgang, bør Kåsserne fylbes med Bier Kl. 9—11 Form. Det er lidt besværligt at bære Kåsserne ned i en Kælder, derfor sætter jeg dem paa Skyggesiden af Stadet og dækker dem med et Stadetag eller en tom Kåsse.

I mindre end en Time ville disse Bier næsten „skrige“ efter en Dronning af en eller anden Slags; men da de dog undertiden indnøgle en Dronning, der gives altfor tidlig, især en ubefrugtet, venter jeg 3—4 Timer, da ville de „bede“ smukt om en Dronning. Jeg skaffer mig nu saa mange ubefrugtede 4—8 Dage gamle Dronninger, som jeg har Kåsser med Bier, og indsætter dem til Bierne. Alt, hvad jeg gør ved Indsættelsen, er at sætte Kåssen ned pludselig, hvorved Bierne rystes ned

paa Bunden, de ere altsaa af Vejen, medens jeg aabner Hullet for at lade Dronningen slippe ind derigennem.

Kåssen lades nu i Ro indtil nærved Solnedgang; alle Bierne ville da være rolige og samlede i Klynge ligesom en Sværm. For at undgaa at forstyrre Bierne ved Borttagelsen af den løse Side giver jeg, naar Dronningen er indsat, Kåssen en Heldning, for at Bierne ikke skulle samle sig paa den løse Side.

Bierne huses nu i et Stade, i hvilket forud er indhængt en Table med Honning og en Table med forseglet eller moden Yngel. Derfor det er muligt, bør man ikke give dem aaben Yngel, da de ellers maaske ville dræbe Dronningen og bygge Dronningeceller over aaben Yngel. Det er ikke naturligt for en Familie at have en gammel ubefrugtet Dronning samtidig med Yng og aabne Larver i Tablerne; thi ved naturlig Sværmning vilde al Yngel være forseglet, inden Dronningen var 3 Dage gammel.

For at huse dem hænger jeg Honningtablen og Yngeltablen bagtil i Stadet tiligemed Indstudsdøren. Derpaa lader jeg Bierne ved et rask Stød falde ned paa Stadets Bund fortil. Nu lader jeg hurtigt de 2 Kammer og Indstudsdøren glide hen imod Bierne, der straks belægge Tablerne. I Løbet af 3—4 Dage vil denne Dronning være befrugtet og æglæggende, da er den rede til Afsendelse med mindre Tid og Arbejde, end det optager at skaffe sig en læggende Dronning paa nogen anden Maade.

Alle Smaastader, paa hvilken Maade de end ere dannede, bør have Kammerne tæt til Bagsiden af Stadet med en Indstudsdør tæt ind paa de bedækkede Tabler; men Indgangen bør vende den modsatte Vej*). Hvis Smaastadet ikke opstilles saaledes, bliver det let plyndret under flet Honningtræk. Siden jeg begyndte at ordne mine Smaastader saaledes, er ikke et eneste af dem blevet plyndret, medens jeg tidligere meget ofte havde den Ulempe.

I disse 4 Maader har jeg givet Læseren „Gløden“ af alle de Maader, som nu benyttes, saa at han ikke behøver at prøve i snejevise af Maader, saaledes som jeg har maattet. Til enhver Tid, naar Bierne arbejde i Dverrum, anser jeg den sidst beskrevne Maade for den bedste, man hidtil har kendt.

*) Indgangen maa altsaa ogsaa staves op i Indstudsdøren. Der bliver paa denne Maade i Forfatterens Stader en Vej af 8—10 " Længde fra den ydre Indgang til den første Table.

Tid er Penge.

Foredrag holdt af Hans Ersted i Nybol og Søderstev d. 17. og 18. Juli 1892.

I vor rastløse Tid, da Arbejdet paa alle Punkter faar en stedse mere fremragende Plads, kunde det synes, at det engelske Ordsprog: Time is money maatte blive den almengældende Regel. Vi kende dog heldigvis endnu Betræbelser, som gaa i andre Retninger, og saaledes vil det forhaabentlig blive indtil Dagens Ende. Hvorledes vilde vel Verden komme til at se ud, hvis Menneffene aldrig tænkte paa andet end at tjene Penge? Ingen tænkte paa Sjæleens Frelse, ingen paa at gavne deres Medmennesker og ingen paa at glæde sig selv og andre. Det vilde blive en gold og øde Verden, Livet vilde da ikke være værd at leve.

Penge skulle altsaa ikke være baade det første og det sidste i vor Tanke; men derfor kan det dog ikke nægtes, at de ere et værdifuldt Middel til at skaffe os Nydelser og Magt, og det Arbejde, der i Almindelighed skaffer os dette Middel, er en Velsignelse for vor Tilværelse. Derfor har det engelske Ordsprog sin Berettigelse, naar man kun erindrer, at Penge ikke er det eneste, som Tiden bør bringe os.

Reglen kan bringes i Anvendelse overfor enhver Næringsvej, altsaa ogsaa overfor Biavlen. Ogsaa der hedder det: „Tid er Penge“. Mange Arbejder ved Bierne kunne kræve en saa stor Tidsanvendelse, at de ikke blive lønnende. Derfor har ogsaa Spørgsmaalet om den Tid, Biavleren maatte anvende til sine Biers Røgt, flere Gange været offentlig omtalt. En af de mærkeligste Udtalelser, der er fremkommen om denne Sag i Danmark, er et Foredrag, der blev holdt af Cand. Rughorn fra Aalborg ved en Biavlsubstilling i København den 18de Septbr. 1880. Denne Mand kom til det Udsagn, at Biavlerne maatte under de daværende Forhold anvende saa megen Tid paa deres Bier, at det ligefrem vilde være et Nationaltab, hvis Biavl blev almindelig udbredt. Han fremdrog derfor Nødvendigheden af at oplyse Biavlerne saaledes, at de kunde passe Bierne i kortere Tid, og at opfinde Stader og Redskaber, der i væsentlig Grad kunde lette Behandlingen.

Det kan ikke nægtes, at denne Mand med Hensyn til det, der burde eftertrages, har set aldeles rigtig. Derimod troer jeg rigtignok, at han ogsaa med den Tid mindre heldige Stadesformer og Redskaber har set lovlig mærkt paa Forholdene. — Han beregnede nemlig, at der anvendtes

29 Timer aarlig til Fodring af 1 Stade. Med de Stader og Redskaber, der nu benyttes almindelig, vil jeg derimod anslaa denne Tid til 4 Timer aarlig. — Til Rengøring, Indskrænkning af Rum, Udstopning, Indhængning af Tavler, jævnligt Eftersyn af Dronning- og Droneceller samt Yngel beregnede han 37 Timer aarlig. Disse Arbejder antager jeg, at man nu vil kunne anslaa til 8 Timer aarlig. — Til Indfangning af Dronninger for at fornyes hvert andet eller tredje Aar (den anvendte Tid divideret med $2\frac{1}{2}$) og Formering ved Aflægning beregnede han 28 Timer altsaa 11 aarlig. Jeg vil hertil anse 4 Timer for rigeligt. — Til Reparation og delvis Fornyelse af Redskaber, Botstavlers Opbevaring og Pasning, Rammernes Forsyning med Kunsttavler eller Begyndelser beregnede Hr. N. 10 Timer. Jeg vil anslaa det til 3 Timer. — Til Udflyngning af Honning, dens Rengøring, Afvejning eller Fyldning paa Glas, disses Overbinding og Forsyning med Etiketter og Honningens Forhandling beregnede han 21 Timer aarlig, medens jeg nøjes med 7.

Hermed er nu at mærke, at Hr. N. beregnede Tiden efter den Tid, som han antog, at Biavlerne den Gang virkelig i Almindelighed anvendte, og han fik da 108 Timer, som til en Pris af 3 Kr. pr. 10 Timer gav en Udgift af 32,40 D. — Jeg har derimod regnet Tidsanvendelsen hos en dygtig Biavler, der har c. 10 gode Trugstader at passe. Tidsforbruget bliver da for hvert Stade 26 Timer aarlig, eller 7,80 D. Lægges hertil 220 D. for Foder (Sukker) og Forrentning, faar man en samlet Udgift af 10 Kr. for et velpasjet Stade. Da et saadant gennemsnitlig kan give en Indtægt af 20—30 Kr. i Landets forskellige Egne, vil det ses, at Biavlen er i Stand til at lønne sine Udøvere bedre end de allerfleste andre Syssler.

Det er dog klart nok, at mangen en Begynder til et eller andet vanskeligt Arbejde anvender langt mere Tid, end jeg har angivet. Men er det anderledes ved enhver anden Syssel? Skulde Prisen paa Sto eller Benklæder beregnes efter den Tid, som en Begynder anvendte paa at flikke dem sammen, saa kunde vi snart komme til at købe vore Klæder i dyre Domme. Jeg vil saaledes nævne et af Biavlerens vanskeligste Arbejder: Indfangning af Dronningen. Dette kan for Begynderen let medtage 2—3 Timer, og saa finder han den maaste ikke alligevel. For den øvede Biavler lader det sig i Almindelighed udføre paa et Kvarters Tid eller endnu hurtigere. Men heraf maa da følge, at Be-

gynderen saa vidt muligt maa undgaa det Arbejde, indtil han har faaet mere Dvelse i Biernes Behandling.

Et særdeles vigtigt Punkt med Hensyn til Tidsanvendelsen er Stadfornen og den Nøjagtighed, der er anvendt paa Stadets Forarbejdelse. At de nordiske Biavlere i disse Henseender ere skredne meget stærkt fremad i den sidste halve Snes Aar, det er utvivlsomt. Dette gælder først ved Trugstadernes Indførelse 1878 og senere ved Anvendelsen af Rammemaal, der i høj Grad lette Behandlingen. Den fejlagtige Mening, at Bier kun kunde trives paa de ubekvemme smalle Rammer, har givet Plads for en stærk Udbredelse af bredere Rammemaal. Men af mindst ligesaa stor Betydning er det, at Biavlerne efterhaanden ere komne til den Overbevisning, at kun de færreste af dem ere i Stand til at lave Staderne saa nøjagtig, at de ikke skulle give stadig Anledning til Tids-spilde og Uergrelse. Et indkøbt solidt og nøjagtig forarbejdet Bistade kan Biavlen betale paa 2 Aar, og det kan med lidt Reparation (Klitning og Malning) en Gang imellem holde mindst i 30 Aar. Et saadant Stade er det Biavleren en Fornøjelse at behandle, fordi enhver Del let og uden at opirre Bierne lader sig flytte, som den er bestemt til. I et nøjagtig forarbejdet Stade maa man derimod først slaa med de fastgrovede Døre og Rammer og siden med Bierne, der blive ophidsede ved al den Tummel. Jeg vil vel ikke advare imod selvavede Stader i Almindelighed; men jeg vil dog ubetinget tilraade at have et godt Mønsterstade at arbejde efter og da at følge dette Mønster saa nøjagtig som muligt.

Der er et andet vigtigt Punkt, som har en væsentlig Indflydelse paa den Tid, der forbruges til Biernes Pasning, det er Bifamiliernes Antal. Et Begynderen bør nøjes med 1 eller helst 2 Stader, saalænge han endnu staar helt uøbet, det er man vistnok enig om; men senere, naar Dvellen er kommen, bør Bigaarden udvides til mindst 5 helst c. 10 Bifamilier, hvis man skal have sin anvendte Tid godt betalt. Mange Arbejder ved Bier kræve nemlig saa ringe Tid, at det medtager mest Tid at komme hen i Bigaarden og saa de nødvendige Redskaber frem. Denne Tid bliver jo ved et større Antal Stader ikke forøget, og derfor er Stadernes større Antal en væsentlig Tidsbesparelse. Der er jo mange Biavlere, som kun holde Bier for selv at have Honning til Husbehov, og som kun anvende Tid derpaa, der ellers slet ikke vilde blive betalt. For saadanne

kan Biavlen have stor Betydning ved at fængsle deres Interesse og ved det Udbytte, den giver; men for dem kommer det ikke saaledes an paa at faa alle Arbejder ved Bierne foretagne i den kortest mulige Tid.

For et meget stort Flertal af Biavlerne er derimod Tidsanvendelsen af meget stor Betydning. For dem gælder det derfor om at faa de lettest behandlelige Stader og de bedste Redskaber samt til at indskrænke Behandlingen til det nødvendige.

Om dette sidste Punkt er det vanskeligt at give faste Regler; men den øvede Biavler vil snart selv kunne danne sig en bestemt Rettefjor i den Henseende. Vi kunne dog vistnok alle enes om, at de 2 vigtige Efterhyn, et om Foraaret og et om Efteraaret, ikke kunne undværes. Udbidelse af Bladsen og Udtagning af Honningtabler under Hovedtrækket ere Arbejder, som optage meget ringe Tid, og som enhver øvet Biavler ved Bæst med. Derimod er der flere andre Arbejder, f. Eks. Spredning af Yngel og Dronningskifte, der dels kunne optage en anseelig Tid og dels i mange Tilfælde kunne betragtes som overflødig. Her kommer det derfor an paa, om den enkelte Biavler let og sikkert formaar at dømme om, hvorvidt saadanne Arbejder ere nødvendige. Ligesaa vist som man ikke bør betænke sig paa at gribe ind, naar et saadant Arbejde kræves, ligesaa vist er det, at mange Biavlere ofte uden Nødvendighed forstyrre Bierne og spilde deres egen Tid. Tiden er altid kostbar, derfor bør vi anvende den godt, og derfor har jeg søgt ved disse Betragtninger at formane mine Tilhørere til at røgte Bierne paa en saadan Maade, at der dertil kun anvendes den Tid, som er nødvendig. At Biavleren ofte færdes iblandt sine Bier for at glæde sig over dem, det kan jo kun forhøje Biavlens Værd; thi den Tid, der anvendes paa denne Maade, er ingenlunde spildt. Jeg vil slutte med Ønsket om, at Tidsanvendelsen ved vor Biavl stadig maa blive mindre, og Udbyttet større.

Sværning.

Vi Mastia, Panama, Amer. B. J.

Der er ingen Tvivl om, at naar Bier holdes i moderne Stader og behandles med Nutidens Redskaber, svarme de hyppigere end i den vilde Tilstand*). Mange Aar-

*) Vore Erfaringer gaa rigtignok i stil modfat Retning, da vore egne Bier ikke have sværmet i de sidste 10 Aar. R. H.

jager have været angivne hertil, og mange Planer fremsatte for at modvirke dette; men efter min Ansæelse har man næsten helt overset den aller vigtigste Årsag til Sværmningen.

Overbefolkning, Mangel paa Blads o. s. v. ere kun anden Rangs Årsager, thi man har mange Tilfælde, i hvilke der ikke er Mangel paa Blads, saaledes naar en Bifamilie boer under et Husstak, medens en Familie i et overbefolket Stæde ofte slet ikke jværmer. Hovedårsagen, ja den eneste Årsag, er det sig nærmende Dphør af Dronningens Æg til at lægge befrugtede Æg. Det naturlige Dufte eller Instinkt til at formere Familiernes Antal tjener kun til at lede Bierne i deres Fremgangsmaade.

Det er en Kendsgerning, at Dronningens Grænse for at frembringe befrugtede Æg ene bevoer paa Stykken og Modenheden hos den Drone, der befrugter den. Chefhire siger, at det Antal Sædfin, en Drone afgiver, næppe er mere end 4 Millioner; Leudart anslaaer det til 25 Millioner; andre ansæte Værde anslaaer det til Tal inellem disse, men hvem der end har Ret, saa bliver det en Kendsgerning, at Forbruget af disse befrugtende Æg, af Dronningens Levealder, bliver Maalet for den Tid, i hvilken hun er til Nytte i Stædet, og kort før den Grænse er naact, maa hun omstiftes.

At Sværmning er hyppigere ved den kunstige Viad end i Biernes vilde Tilstand beviser, at denne Sædbeholderens Udtømmelse er den eneste Årsag til Sværmningen, thi medens Dronningen i Naturen kun i visse Perioder arbejder „under Højtryk“, saaledes i Begyndelsen af Foraaret og under Hovedtrækket, allerhøjest i 1—2 Maaneder, Resten af hendes Tid gaar hun med „svag Kraft“, og da enhver Slags Sparfommelighed anvendes, vedbliver hun at være skiftet til Arbejde i 3, 4 eller endog saa i 5 Aar. Men under Menneftets ledende Haand stiller Sagen sig helt anderledes. Ved Hjælp af Pakning, Varme, tidlig Opvædnings-Fodring, færdige udbyggede Tavler, Yngelspredning o. s. v. holder han hende til Arbejde med „fuld Kraft“ i omtrent 7 Maaneder, idet han tvinger hende uden Dphør. Følgen bliver da, at hun hurtig udtømmes med Hensyn til Lægning af befrugtede Æg og ikke duer til mere Arbejde efter omtrent 1 Aars Forløb.

Familien mærker det, naar denne Tilstand naaes, enten det nu sker efter 1 eller efter 5 Aars Forløb, og den bestemmer da straks, at hun maa omstiftes med en yngre

og dygtigere Moder. Jeg fastholder, at dette sker ved Omstiftning og kun ved Omstiftning; men før denne sker, lærer Instinktet Bierne, at de bør opfylde Formeringspligten, og dette kan kun ske ved Sværmning, som de derfor straks berede sig til. Naar den ny Familie er i Orden, Tavler byggede, Forraad samlet, Æg tilstede paa alle Udviklingsstrin og Larver ved at udruges, da er den gamle Dronning helt udtømt. Den kastes da ud, og en ung oplækkes i hendes Sted.

Jeg er overbevist om, at hver Gang en Sværm bryder frem, bliver den gamle Dronning skaffet tilside meget snart efter, at den ny Familie er i Arbejdsstand, og dersom de Tavler, paa hvilke en Sværm er huset, undersøges sent om Sommeren, vil man altid finde 1 eller 2 gamle Dronningceller, og dette kan kun betyde Omstiftning.

Endvidere maa mærkes, at naar en Dronning begynder at svækkes, begynder den at lægge Droneæg — det gør en ung befrugtet Dronning aldrig. Tilstedeværelsen af mange Droner er et Tegn paa nær Sværmning, og mange Droner kunne kun frembringes af en svækket Dronning, eller med andre Ord: Sværmning bliver nær, naar Dronningen bliver udtømt, og kun naar dette sker.

En Sværm bygger ofte en Mængde Dronetavler, og dette forklæres almindeligt derved, at Bierne samle saa megen Honning, og have saa ringe Forbrug, at det er for at spare Boks og Tid. Nej, en Bi er ikke saa uforudsæende af Dobenskab at bygge Tavler, som senere ville være til Stæde — det sker paa Grund af Nødvendighed. Dronningen er næsten udtømt og lægger Droneæg stedse hyppigere Dag for Dag. Disse maa der stiftes Blads til, derfra komme Dronetavlerne. Naar den er borte, og der ikke mere lægges Droneæg, da og først da vil man finde disse Celler fyldte med Honning; thi den unge Dronning har ingen Brng for dem.

Jeg er endvidere ledet til den Slutning, at den sig nærmende Udtømmelse af Dronningens Frugtbarhed er den eneste Årsag til Sværmning ved min Erfaring med forskellige Viracer og Veirlag. Hos de Racer, der have smaa Droner, er Sværmning hyppigst. Men hvis en Dronning af en saadan Race befrugtes ved en Drone af større og stærkere Race, vil den derved dannede Familie holde længere ud uden at sværme. Tillige at naar „Tvang“ paa nogen Maade indtræffer enten ved kunstige Midler, eller fordi Veirliget for-

længer Arbejdstiden, da vil Sværmningen følge med kortere Mellemrum.

Dette vil ogsaa forklare mange Fremtoninger hos Bier, saaledes de saakaldte „Hunger-Sværmne“. Disse hidrører kun fra, at Sværmningen af en eller anden Grund er udsat fra den rette Tid, men tilslidst bliver Dronningen saa udtømt, at det hedder „nu eller aldrig“. Naturen tillader ikke aldrig, derfor maa det være „nu“, — om end Tiden er nok saa slet.

„Sønfrusværmne“ er et andet Tilfælde. Paa Grund af en eller anden underordnet Aarsag — lad os antage Dverbefolkning — er Sværmen brudt frem, før Dronningen var moden til Omstiftning, det er derfor tilladt den at fortsætte, men nu er dens Tid kommen, og Voben maa da efterkommes — Formering for hun odelægges. Sildige Sværmne ere særlig tilbøjelige hertil.

Efter at jeg saaledes har angivet den eneste Aarsag til hyppig Sværmning, er Forhindring eller Bestemmelse deraf ikke nogen vanskelig Sag: 1. Omstift hyppig Dronninger og altid for Tegnet paa Udtømmelse viser sig tydelig. 2. Vær omhyggelig med Voben ikke alene af Dronninger, men ogsaa af de Droner, der skulle befrugte dem, thi af Hannen afhænger ganske den Tid, i hvilken Dronningen er nyttig i Stedet, hvilket uden Tvivl atter bestemmer Tilbøjeligheden til Sværmning.

Woksprøveren.

Fra Hr. H. D. Kosfoed, Skovsminde, Nybro, Rønne, have vi modtaget følgende med Anmodning om at optage det i T. f. B.

„Woksprøveren har jeg læst om i „Diabls-tidende“ Side 12 (1. Aargang). Jeg lavede straks en og prøvede Kunsttabler fra 3 Fabrikanter, og Resultatet var: a. Woksstykket sank straks tilbunds, men hævede sig, naar det ægte Woks hævede sig. Prøveren taber nemlig hurtig sin Kraft, hvorfor jeg forstærkede den, til det ægte Woks sank. Det var altsaa en lille Smule forfalsket med Harpiks. b. Woksstykket flød straks, men senere sank det, og jeg erklærer det, efter Andvisningen, at indeholde et meget lille Kvantum Cerecin. c. Woksstykket flyder og er sammensat af et betydeligt Kvantum Cerecin og Woks. For Eftertiden vil jeg altid prøve Woks-tablerne, før jeg benytter eller udleverer nogle, saa Fabrikanterne maa finde sig i, at saa Partiet returneret, om de ikke kunne staa Prøven bedre end Prøven c.

Venlig Hilsen til alle Diablere, som jeg stiftede Bekendtskab med paa Centralmødet og Udstillingen i Nyborg. Bierne herovre ynkle i det uendelige, men jeg haaber nu, at de efter denne Dag (4. Juli) skal til at samle Honning, da Borholm har Træk til Midten af Septbr., om Vejret tillader det.“

I Anledning heraf søgte vi selvfølgelig den omtalte Andvisning i „Diablstidende“. Denne lyder saaledes:

„Man kan nemt selv lave sig et Apparat til at prøve Woks's Vægt med paa følgende Maade: Fyld en mindre Glasfe $\frac{2}{3}$ med Vand og $\frac{1}{3}$ med Spiritus. Kom da et Stykke Woks, som man ved er rent og ægte, i Glasfen og hæld saa ganske jagte saameget Spiritus til, indtil Woksstykket langsomt synker tilbunds. Apparatet er nu færdigt. Woks, som er blandet med Tælle eller Jordwoks, vil svømme ovenpaa, medens en med Harpiks forfalsket Woks-kump raske vil synke tilbunds. For at prøve Kunsttablewoks maa man først juelte det for at fjerne al Luft. Da Wædsten let fordamper, maa man justere Apparatet med det ægte Woks hver Gang, forinden det skal benyttes.

(Amer. B. Journal.)

Vi have prøvet Metoden gentagne Gange og funden den hensigtsmæssig. Vi benyttede 15° Spirit, og rent Woks sank ved en Blanding af 10 Dele Vand og 8 Dele Spirit, medens rent Jordwoks først sank ved 10 Dele Vand med 20 Dele Spirit. Det lykkedes os at paavise Forfalskning af Kunsttabler.

Red.“

Spørgsmaalet er nu kun, om den beskrevne „Woksprøver“ er paalidelig. Denne er jo grundet paa, at Forfalskningsemnerne have en anden Vægtfylde end det rene Wivoks. Dettets Wægtfylde er 0,96, medens Jordwoks's (Cerecin) er 0,90, Parafinets er 0,87, Harpiks's 1,08, Tælle og Stearin har omtrent samme Vægtfylde som Parafin og Hvalrav (Spermacet) en Vægtfylde af 0,94. Hvis man nu kunde gaa ud fra, at Kunsttabler altid vare forfalskede enten med lettere Emner end det rene Wivoks eller med tungere Emner end dette, da vilde den anførte Prøver være udmærket god. Men kan man gaa ud fra denne Forudsætning? Hvis en Kunsttablefabrikant eller en Woksforhandler endelig vil forfalste sit Woks, saa er han naturligvis saa snedig at indblande baade lettere og tungere Emner i Woksset, og i det Tilfælde er den beskrevne Woksprøver ganske ubrugelig. Netop Cerecin og Harpiks frembyde jo gunstig Vejlighed til en saadan Blanding,

idet Cerecinet er betydelig lettere end Voksset, og Harpiks er betydelig tungere.

Der skal derfor andre Midler til at underjøre Kunsttavlers Egthed. Med.

Vj Kunsttavler.

Af H. Saager, Stargard i Pommern.

Hr. Pastor Warnstorff skrev i Nr. 7 af „Centralblatt“ en Artikel om, hvorledes det var lykkes ham at fremstille Tavler med fuldstændige Celler; men hvem traf ikke tvivlende paa Skulderen ved at læse det. Viablerne have længe ønsket sig saadanne Tavler, men hvormange Forsøg ere ikke allerede mislykkedes? Mig gik det paa samme Maade, jeg havde vel haab, men ikke Tro. Derfor var min Forbaavelse saa meget desto større, da Hr. Pastor Warnstorff for omtrent 6 Uger siden aflagde mig et Besøg og viste mig et lille Stykke Table paa omtrent 2 Cm. ($\frac{3}{4}$ ") i Kvadrat samt de smaa Messingrør ved Hjælp af hvilke han havde ladet det; han ønskede at vide min Mening om Fabrikation af saadanne Tavler. Naturlig vilde han gerne høre, om Cellevæggene havde den rigtige Styrke og Størrelse. Der blev hentet alle Slags Tavler, haade hvide og sorte, frem fra min Tavlebeholdning, og efter at have anstillet Sammenligninger og Maalinger, kom vi til det Resultat, at Arbejdscellernes Størrelse var fuldkommen rigtig og at Væggene, omend de vare lidt sværere end i nybyggede Tavler, saa dog ikke vare tykkere end i Tavler, hvori der var ynglet 1 eller 2 Gange. Gamle, sorte Tavler, saadanne som vi endnu anvende til Honningavl, vare betydelig sværere.

Det Stykke Table, Hr. Warnstorff viste mig, havde en snabset, mørkebrun Farve, og skønt han forsikrede, at dette kun var et Prøveforsøg, og at Tavlerne senere vilde blive meget bedre, saa troede jeg dog, trods alle Forklaringer og skønt Stykket laa foran mig, ikke rigtig tillidsfuldt paa, at det vilde lykkes at fremstille hele Tavler af denne Slags. Fremfor alt kunde jeg ikke frigøre mig for min Tvivl med Hensyn til Muligheden af at saa de større Tavler ud af Maskinen igen uden at bestabige de fine Celler. Slutningsresultatet af vor yderst interessante Samtale var, at Hr. W. lovede at bringe mig et Par større Tablestykker til Forsøg, og han holdt Ord. For omtrent 3 Uger siden bragte Hr. W. mig 6 færdige Tablestykker hvert 8 Cm. (3 ") langt og 4 Cm. ($1\frac{1}{2}$ ") bredt; ved Synet

af dem forsvandt al min Tvivl, og jeg kunde ikke undertrykke et forbadset og beundrende Udraab. Det var klart, den Kunsttable, som man nu saa længe havde ønsket, paa hvis Opfindelse Amerika har udsat en Præmie paa 1000 Dollars, og som vi endnu stedse manglede, den var opfundet, og opfundet af en Tysker laa den nu fiks og færdig foran mig saa smukt, som man aldrig havde turdet haabe. En Iffe-Fagmand kan ikke se Forskel paa en naturlig Table og denne Kunsttable. Ogsaa vort „Centralblatt“'s Redaktion har jo, som meddelt i Nr. 13 af 1. Juli, haft Lejlighed til paa nært Hold at overbevise sig herom. Farven er smukt, voksgul som paa vore Mellemvægge. Prismet paa Bunden af Cellen er stærkt markeret i den, der ligger ligeoverfor, Cellens Størrelse og Væggens Tykkelse vare til naturlig Bygning. Kun Mellemvæggen er noget stærkere, og Cellens Bund mere afrundet end i naturlige Tavler.

Hr. Pastor W. meddelte mig, at hans Maskine for Tiden kun kunde fabricere Stykker saa store, som de han havde bragt mig, men at han i den nærmeste Fremtid vilde lade lave en Maskine, ved Hjælp af hvilken han kunde fremstille hele Tavler. Han bad mig anstille praktiske Forsøg med de 6 Stykker, han havde bragt mig, da det var af Bigtighed at blive sikker paa, om Bierne vilde antage Tavlerne, og navnlig om Dronningen vilde lægge Æg i Cellerne. Følgelig tog jeg udbyggede Tavler med ungt Bivoks, hvori der var ynglet 1 a 2 Gange, udfar i Helrammens øverste Halvdel et Stykke paa 4 Cm.'s Bredde og 16 Cm.'s Længde samt befæstede heri to Kunsttablestykker ved Siden af hinanden, saaledes at disse paa alle 4 Sider vare omgivne af den naturlige Table. Saadanne Tavler satte jeg d. 21. Juni ind til 3 lige stærke Familier i mit Kæfferstade. Hver af de 3 Familier sad paa 16 Helrammer; den ene fik Tabellen ind som Nr. 7 og de andre to som Nr. 5 midt ind i Yngelrummet mellem to Hageltavler. Jeg gik nemlig ud fra den Forudsætning, at Dronningen skulde lægge Æg i de naturlige, men ikke i de kunstige Celler; naar den sprang dem over paa Grund af den mere runde Bund, saa kunde det paabises, at den ikke vil benytte saadanne Celler til Æglægning. 5 Dage efter, d. 26. Juni, saa jeg Tavlerne efter og fandt i de to Stader samtlige Celler, ogsaa de kunstige, ligeledes fyldte med Honning, men i den nederste Halvdel af Helrammen var der ogsaa iblandet Yngel. Herefter er det bevist, at Bierne meget berebilligt antog de kunstige Tavler, men hvorvidt Dronningen

forjmaaer at lægge H_2O i den, derom tør jeg endnu ikke efter disse første Forsøg sige noget bestemt. I de Dage havde vi her saa rigeligt Træk, at det maaste slet ikke er lykkedes Dronningen at komme hen til begge de helt med Honning fyldte Tabler, saa længe de endnu vare tomme. Nu har jeg udflyngtet de to med Honning fyldte og imidlertid forseglede Tabler, hvilket jeg ogsaa vil gøre med den 3die, naar Yngelen er uddikket; jeg har stillet den længere tilbage. Nu vil jeg igen stille dem alle tre ind mellem to Yngeltavler. Skulde Tavlerne atter blive fyldte med Honning, vil jeg gentage Forsøget; om 14 Dage omtrent er Hovedtrækket hos os forbi, og saa er der kun nogenlunde ordentligt Træk; jeg vil da, hvis det passer Redaktionen, aflægge nærmere Beretning om dette Forsøg.

Hr. Warnstorff, som imidlertid atter kom til mig, forstode, at de af ham anstillede Forsøg havde haft samme Resultat, og der var ikke lagt H_2O i en eneste Celler i Kunsttablen. Skulde dette alligevel ske, vil det let lykkes at afholde Dronningen fra H_2O -lægning ved at forlænge Cellerne, og der-ved vilde alle Dronninggitre, Gennemgangsanaler o. s. v. blive overflødige i Staderne; derimod vilde Tablens stærkere Mellemvæg give større Holdbarhed ved Udflyngningen.

Paa mit Spørgsmaal om, hvor store Beføstningerne ved Fabrikationen af saadanne Tabler vilde blive, meddelte Hr. W. mig, at Forfærdigelsen vilde blive lettere end Presning eller Valsning af kunstige Mellemvægge, og at der kun blev Spørgsmaal om det større Voksforbrug og den mere omhyggelige Indpakning, der vil udfordres. Da det i Praxis hovedsagelig kun kan komme an paa at fremstille Kunsttabler til Brug ved Honningavl og for at undgaa unødvendig Dronninggel, bleve vi enige om, at Hr. W. efter endte Forsøg kun skal lade lave Dronnetavler, hvis det behøves, ved forlængede Celler. Hensigten hermed skal være at bruge mindre Voks, for derved at kunne fremstille Tablerne billigere og at give Bierne Lejlighed til at samle mere Honning. For i Mar maa Biavlerne undvære de færdige Tabler; men efter endte Forsøg, vil man skride til at lave de nødvendige Maskiner i forskjellige Størrelser, og næste Foraar ville Biavlerne kunne saa de nye Tabler og selv tage dem i Brug. Men Hr. Pastor W. vil paa Udstillingen her 5.—8. August, udstille sin Maskine, Kunsttabler og Tabler udtagne fulde af Honning fra Bierne, ogsaa jeg udstiller de 3 ovenfor omtalte Tabler. Der vil saaledes blive givet de besøgende Lejlighed

til selv at tage Biavlens nyeste Mesterbart i Djesyn. (Centralblatt).

* * *

Vi have optaget ovenstaaende Artikel, da det synes os ganske mærkeligt, at det virkelig er lykkedes at fremstille saadanne Kunsttabler med fuldstændige Celler. Vi tillægge imidlertid foreløbig ikke denne Sag noget praktisk Værd, fordi disse Tabler, naaget det siges, at de sælges til samme Pris som almindelige Kunsttabler (pr. K vel at mærke), dog naar det kommer til Stykket ere omtrent 6 Gange saa dyre, fordi de veje saa mange Gange mere. Hvis man efterhaanden kan bringe disse Tablers Vægt ned til omtrent $\frac{1}{4}$ af den nuværende, da kunne de muligvis saa en Del Anvendelse; men dette vil vistnok ikke være muligt. For Djebliffet koster en almindelig Besætning til en Sværm (8 Nor-maltavler) af disse Tabler c. 12 Kr . altsaa ligesaa meget som et helt nyt Bistade. Vi have nylig talt med en Mand, der ganske fornuftig bemærkede: „Saa jeg saa saa høj en Pris for smukke af Bierne selv udbyggede Tabler, saa vil jeg alene drive Biavl for at lade Bierne bygge Tabler og sælge disse“. Man kan jo ogsaa købe Guld for dyrt! Red.

Dronning-Indførelse.

I Anledning af følgende Spørgsmaal: „Naar man nu i August køber en italiensk Dronning, hvorledes indføres den da bedst hos en Familie, som har været dronningløs i længere Tid? (t. n.) — skulle vi nærmere udtale os om ovennævnte Emne.

1. Simmin's Metode. Borttag Dronningen fra det Stade, der skal modtage en ny Dronning*). Den ny Dronning anbringes ved Tusmørkets Frembrud paa et varmt Sted ganske alene og uden Føde. Der forbliver den i $\frac{1}{2}$ Time. Derpaa løstes ved det ene Hjørne Tæppet over Tablebærerne af det Stade, i hvilket hun skal indføres, idet Bierne drives tilbage med lidt Røg, lad derpaa Dronningen løbe ned. Luk Stadet og undersøg det ikke før efter 48 Timers Forløb. Arbejdet bør helst udføres saa sent, at en Dygte maa benyttes ved Indførelsen. — Denne Maade ser noget farlig ud.

*) Dette er naturligvis overflødigt, naar Familien forud er dronningløs. R. H.

Vi have dog prøvet den og fundet den sikker. Naar Stedet i længere Tid har været dronningløst, tilraade vi dog et Par Dage før Indførelsen at give Familien 1—2 modne Yngeltavler (der altsaa hverken indeholde Æg eller aaben Yngel). Endvidere tilraade vi at gemme Dronningen i den halve Time i et glat Rør af Glas eller Blik inde paa Biavlerens nøgne Bryst. Af et saadant glat Rør er det nemlig let at hælde Dronningen ud.

2. Dr. Millers Metode. Denne amerikanske Doktor benytter høstaaende simple Bur (se Fig. 36) der er lavet af 3 Klodser af $\frac{1}{2}$ " Tykkelse omviklede med Jærntraadtvist (bitæt). Ved a er Tvisten bunden til den store Klods, ved b er den bunden til 2 smaa Klodser, mellem hvilke er en $\frac{1}{2}$ " bred Indgang. Dronningen slippes ind gennem Indgangen, og denne fuldtes derpaa med Dronningføder (en Blanding af Honning og Kandisfmuler). Buret hænges ned mellem 2 Yngeltavler med en Bivej paa hver Side og Enden af den store Klods op til Stadets ene Væg. Baade Bierne og Dronningen ville da cede sig gennem Foderet. Ogsaa ved denne Metode tilraade vi, hvis Familien har været dronningløs i længere Tid, et Par Dage før Indførelsen at indhænge 1—2 modne Yngeltavler deri.

Fig. 36. Miller's Dronningbur.

3. Doolittle's Metode. Den lille Kasse, hvori Dronningen ankommer tilligemed sine Tjenerinder, tages ind i en Stue med lukkede Vinduer og aabnes tæt ved et Vindue. Alle Bierne ville da styve imod Vjset, saa at man let kan gribe Dronningen ved Bingerne og afklippe det halve eller endnu hellere $\frac{2}{3}$ af dem ved at føre en skarp Lommekniv hen under de 2 Fingre (paa venstre Haand), der holde Dronningen. Dronningen maa derved kun falde c. 1 " dybt ned i Vindueskarmen, hvor man da sætter et almindeligt Ribedækselbur over den og derpaa skyder et Portblad under, vender Buret med Bladet over, saa at Dronningen falder ned i Buret, hvorefter dette lukkes med en Prop. Derefter laves et stort Dronningbur af et Stykke bitæt Jærntraadtvist $4\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2}$ ". Af hvert Hjørne udklippes Hjørnerne $\frac{3}{4}$ " i Kvadrat, Kanterne ombøjes, og nogle af de yderste Traade udtrævles, saa at $\frac{3}{8}$ " fri Traade kommer frem. Nu opsøges af et Stade en Yngeltavle med fuldmoden Yngel, der er i Færd med at gnabe sig ud af Cellerne, og med Honning forøben. Alle Bierne afbørstes, Dronningen sættes paa Tablen

ved nogle aabne Honningceller, og derefter anbringes det store Bur over hende ved at stifte de fri Traade ned i Tavlen saaledes, at dette firkantede Bur dækker over mange Celler med Honning og mange med fuldmoden Yngel. Denne Tavle med Buret nedhænges nu i det Stade, der skal have Dronningen, og Stadet lukkes, 12—48 Timer senere undersøges Stadet, og hvis Bierne vise sig jævnt fordelte over Buret, da løstes dette forsigtig af, hvorved Dronningen og de unge Bier befries. Tre Bierne derimod samlede i en Klump paa et enkelt Sted udenpaa Buret, da venter man noget længere med at befri den.

Ekko fra Staderne.

Herfølge, Køge, 10 Juli.

Her paa Egnen tegner det til et meget fattigt Honningaar. Bierne har endnu slet intet samlet, men er meget folkerige, saa skulde der blive Træk, hvad man jo maa haabe, kan der hurtig indsamles Masser. U. Rindberg.

Findal, Sorøens, 15. Juli.

Med Indsamling af Honning gaar det grumme daarligt, Staderne ere almindeligvis endnu ikke i Vinterstand, hvad Forraad angaar. Og efterkom vor bedste Traktid allerede er lagt tilbage, saa kunne Udvisgerne være mørke nok. Niels Sørensen.

Arvita, Sverige, 20. Juli.

Tat for Deres fortræffelige Vitidende, som jeg har holdt i flere Aar. Blot man havde Tid og tilstrækkelig „Bisforstand“ til at benytte sig af alle de sikkert nyttige Anvisninger, den giver. J. B.

Balling, Skive, 22. Juli.

Det staar meget daarligt til med Bierne her paa Egnen paa Grund af det daarlige Vejr; men der er jo endnu Blomster i Overflodighed, og da vi tillige har en Del Lyngtræk, saa haabe vi jo endnu, at det kan blive godt. Skraeder J. B. Nielsen.

Vendisyssel, d. 24. Juni.

Bierne her i Vendisyssel overdintrede fortræffeligt næsten overalt. April og den første Del af Maj nogenlunde heldig for Biavl. Slutningen af Maj fortræffelig med stærk Varme og stille Vejr. Enkelte Sværme faldt og de fleste Stader rige paa

Bier. Fra 1. Juni til 10. Juli Regn, Kulde og Blæst. En stor Del Bier er i dette Tidrum død af Sult, navnlig hos Klubbiablere. Fra 10. Juli til Dato nogenlunde godt Honningtræk og falder en Del Sværme.
N. Jensen.

Fra Kredsen.

Holbæk Amts BF. Biablermøde afholdtes paa Foranstaltning af Odsherreds Biablertreds d. 17. Juli i Gaardejer Niels Jensens smukke Bihue i Svinninge med Biablskonfulent Grønning, Vejrup, som Lærer og Foredragsholder. En stor Del af Odsherreds Biablere i et Antal af ca. 30 overværede dette meget interessante Møde, der navnlig for de tilstedeværende Begyndere i dette Fag var meget lærerigt. Flere af Staderne i det velholdte Bieri efterfaas. Hr. Grønning viste, med hvilken Lethed Kammerne i et saadant Bihus kan udtages og atter indhænges, og hvor ringe Fare der er for at blive anfaldet af Bierne, naar de behandles med den tilbørlige Ro og Sikkerhed. Det gik ogsaa let med at opspøge Dronningen paa Tavlerne, der ligesom Hanbier og Yngel paa forskellige Udviklingsstrin maatte passere Revu for det mere eller mindre beundrende Publikum. De forskellige Operationer med Bierne foretoges, uden at nogen i Forjamilingen blev stukket.

Efter at Deltagerne havde bænket sig og Formanden for Kredsens, Smedker Olf Peterjen, Højby, havde budt velkommen, gjorde Hr. Grønning i et længere indgaaende Foredrag Rede for Stadernes Behandling paa de forskellige Aarstider, hvilket fulgtes med spændt Opmærksomhed. Efter Foredraget saa vel som ved Behandlingen af Bierne i Haven rettedes der af de Tilstedeværende forskellige Spørgsmaal af mere speciel Natur, der besvarede af Biabslæreren. Man var enig om at beklage den for Biablen saa uheldige Sommer i Aar, og flere Biablere udtalte, at det vilde være dem umuligt at tilfredsstille Begæret efter Honning, hvis der ikke snart indtraadte varmere og mere stadigt Veir, som gjorde det muligt for Bierne at indbjærge Trækket af det rige Blomsterflor, som findes overalt.

Om Mandagen afholdtes ligeledes Møde paa et Par mindre Bistande i Lumhaas, hvor der nylig er begyndt Biavl, og hvortil bl. A. en Del af Odder Sogns Biablere havde indfundet sig. Forskellige Smaasejl i de nylig indførte Bifamilier rettedes, og derefter holdt Hr. Grønning et Foredrag, hvori han særlig opholdt sig ved den letteste

og sikreste Maade at begynde Biavl med bevægelig Tavlebygning paa, nemlig ved Anbringelse af Sværmen i et Træhus, forsynet med de nødvendige Kunsttavler. Taleren gjorde dernæst nogle Bemærkninger angaaende Bigtigheden af at have solide og nøjagtig forarbejdede Stader. Ligeledes udtalte han, at det var forkasteligt, naar de, som forsærdigede Stader, ikke holdt sig de af Danmarks Biablforening fastsatte Kammermaal efterrettelig. Det var en stor Ulempe for Begynderne, der ikke kunde ventes at have Forstaaelse af den Betydning, dette kunde have med Hensyn til Salg og Beting af Bier, ved Køb af Kunsttavler, Udstyngsmaskiner o. lign.

Da det havde vist sig, at der var begaaet Forryndelser ved Stadesfabrikationen i de omtalte Retninger her paa Egnen, lovede den tilstedeværende Kredsformand at forskrive en af de af Hovedforeningen anstaaede Prøvetasker med Prøverammer, som da kunde faas til Laans igennem Foreningen. Formanden fremhævede tillige de Goder, der var ved at være Medlem af Kredsens og derigennem af Amts- og Hovedforeningen, uden hvilken det var meget vanskeligt at opnaa de Kundstaber og Færdigheder, der udkrævedes for at faa Udbytte af Biablen. Han omtalte tillige, at det efterhaanden var blevet betydelige Krav, der stilledes til de mere fremskredne Biablere med Hensyn til at hjælpe og vejlede Begyndere, og at disse ogsaa til en vis Grad kunde og burde efterkommes. Men man maatte ikke glemme, at disse kun kunde følges et Stykke paa Vej; Formaalet var jo det at bringe Medlemmerne til at tænke og arbejde paa egen Haand, kun derved blev Udviklingen naturlig. En stor Hjælp i den Retning var Foreningens Blad og Smaaskrifterne.

Biablerne her har sikkert al Grund til at være tilfreds med at modtage Vejledning af en saa gammel og kyndig Biabler som Hr. Grønning, og der er heller næppe Nogen med virkelig Interesse for den paagældende Sag, der har følt sig stuet ved paa disse Møder at gøre hans Bekendtskab.

(Nyheds Avis).

Vesterkærninge og Omegns BF. Lørdag den 16. Juni holdt Hr. N. Christensen, Himmelø, et Møde ved Stenstrup Station hos Hjulmand L. Nielsen, hvis smukke, velholdte Bistand med megen Interesse saas af de henved 20 tilstedeværende Biablere m. fl.; derefter fremstillede Hr. Christensen i et klart og lidligt Foredrag, hvad der i et saa uheldigt Veir som i dette Aar, bør gøres for at bevare Bierne til et kommende, bedre Aar, idet han bestemt godtgjorde Daarstaben ved at forsømme noget

i denne Henseende. — Stude at kun saa faa sig det at høre; men i den travle Sommertid kan Smaataarsfolk vanskelig aase en Søgningdag til et Bimøde.

C. E. Hanjen.

Sraarup BF. Bestyrelsen for DBF. binges herved en velment Tak, fordi vi her i Kredsen fik Biavlslærer N. Nielsen, Iversholt, til at vejlede os i Biavl. Vi havde ham den 8de Juli og holdt Møde i Koe hos Mads Sørensen; der var mødt cirka 30 Mennesker, næsten alle Biavlere, mest ny Begyndere. Bejret var ikke heldigt den Dag, der kom enkelte Regnbyger, men der var dygtig Læ i Haven, hvor Bierne stod, og traf det, at der kom Regn under Biernes Behandling, var der nok til at holde Paraplyer over Nielsen og Bierne. Og Forfæmningen fulgte Behandlingen med Interesse og med stor Ro, og jeg tør nok sige, at de alle vare meget glade ved det interessante Foredrag, som Nielsen holdt bagefter inde i Mads Sørensens Stue. Det tegner godt til, at der er ved at komme Liv i Biavlen her i Omegnen, der var flere, som ville være Medlemmer af Foreningen til næste Aar. Hvad Udsigterne til Honninghøsten angaar, er det ikke let at afgøre. Blicher gunstigt fra nu af, kan der endog blive rig Høst for deres Vedkommende, som har fodret og paffet

deres Bier; men her er desværre ikke saa, som har ladet det mangle i saa Henseende, og som af den Grund endnu ikke har mere end et Par Tabler med Yngel i hver Familie. Der maa man vist være glad, om de kunne samle saa meget, at de kunne leve til Vinter. Niels Westergaard.

Kolind BF. Ved Biavlermøde 20. Juli optoges ny Medlemmer. Følgende valgtes til Sogneformænd: Hans R. Friis, Albøge, P. Jakobsen, Roed, R. Skovsen, Bojstrup, J. Holst, Kolind, Sørensen, Rønne, Roldby, Rimtofte, Fru Yde, Eddrup.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 107. Jeg har et Kunststade, ved hvilket jeg hver Morgen kan finde nogle mere eller mindre fuldt udviklede Bier udfastede paa Flyvebrættet. De ere

for det meste levende, saa at de kan røre sig. Hvad kan Grunden hertil være? Stadet har 10 Kammer a 120 Tommer, som alle ere tæt besatte med Bier og megen Yngel. Jeg har rigtignok ikke haft Kammerne oppe; men gennem Indstudsborerne kan jeg se, at begge de yderste Tabler er tæt besat med Yngel med Lindtagelse af en 2—3 Tom. foroven, som er fyldt med Honning. Det er en Sværm fra i Aar. (Kr. S.) — S.: Aarsagen til at unge endnu ikke fuldt udviklede Bier udbrives af Cellerne og udfastes paa Flyvebrættet er enten Angreb af Møl eller Sult. Da De imidlertid udtryffeligt anfører, at Familien har Honning, maa Aarsagen i dette Tilfælde være Møl. De bør i varmt Vejr undersøge hver enkelt Kamme omhyggelig og dræbe de Møllarver og Mølpupper. De finder paa Kammerne, Bæggene og Bunden.

Nr. 108. Hvad er Dronningzink, Honningbræt og Gitterindstus? Hvordan benyttes det og i hvad Hensigt? (Kr. S.) — S.: Ved Dronningzink (se Fig. 37) forstås Zinkplader, der ere gennembrudte med Huller, som ere nøjagtig $\frac{11}{64}$ " brede og $\frac{3}{4}$ " — 1 " lange. Gennem jaadanne Plader kunne de belæssede Arbejdere uden Vanskelighed gaa, men hverken Dronningen eller Dronerne. Den øvrige Del af Spørgsmaalet findes besvaret paa S. 94.

Nr. 108. Kan det endnu i Begyndelsen af August gaa an at tromme en Sværm fra en Kube, der er aldeles overfyldt med Bier? (B.) — S.: Ja, det kan meget godt lade sig udføre endnu; men i Egne, der savne Eftertræk, bliver man rimeligvis nødt til at fodre den astrommede Familie. Saa vidt vi vide, har Deres Egn netop godt Eftertræk. Der kan en saa sildig Sværm endogjaa give Øverstud under heldige Vejrforhold.

Nr. 109. Jeg har et tidligere dronningløst Stade, som har opført en Dronningcelle over aaben Yngel; men denne Celle var aaben i Bunden, da jeg opdagede den. Hvorledes skal jeg forvisse mig om, at Stadet nu har en Dronning? (B.) — S.: Ved at undersøge Tablerne i Stadet, indtil De i nogle af dem finder Weg eller Yngel i Arbejdsceller. Under godt Træk vil man i Almindelighed finde Weg den 7. eller 9. Dag, efter at Dron-

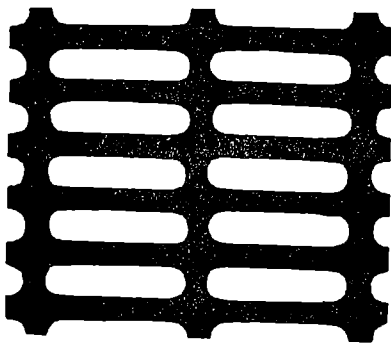

Fig. 37. Zinkers Gitter.

ningen er løbet ud af Gellen. Under slet Træk kan det derimod vare 2—3 Uger. Derfor bør man i uheldigt Vejr fodre et jaadant Stade. Dronningen vil da meget snart begynde Uglægning, hvis den er blevet befrugtet.

Nr. 110. Naar jeg børster Bier af Tablerne, blive de næsten altid meget arrige. Hvad er Fejlen? (D. N.) — S.: Dyp Børsten i koldt Vand og før den med en let Haand, saa blive de nok stikkelige, hvis De tillige anvender Tobaksrøg. Netop til det Arbejde bruge vi mest Røg, fordi denne kan tvinge de fleste Bier til at forlade Tabellen, og Afbørstningen sker jo meget lettere, naar der er saa Bier paa Tabellen, end naar der er mange.

Et og Andet.

Vild Honning. I Biblen (Math. 3, 3) hedder det, at Doberen Johannes i Orkenen levede af „vild Honning“. Man har undertiden tænkt sig, at dette kunde være et Slags Manna, altsaa en vegetabilsk Honning. Men man kan ikke i det daværende Palæstina paavise hverken et Træ eller en Busk, der udfordrede en Saft eller

et Harpiks, som tjente til Næring. Derfor maa det formodes, at der ved Udtrykket „vild Honning“ betegnes Skobhonning, som altsaa ikke frembragtes af Bier i Stader men af de vilde Bier. Hvor udbredte Bifamilier end ere i Landsbyerne, saa findes der dog en endnu større Mængde vilde Bier af samme Slags, siger Professor Schegg.

De utallige Kløfter og Spalter i Palæstinas Kalkbjerge tilbyde enhver Sværm et sikkert Opholdssted, og ikke saa Beduiner, især i Orkenerne, leve tildels af Honninghandel. Naar Besøgeren i Wadi Kurn (efter engelsk Beskrivelse nordøst for Akka, Kalat el Kurn, d. e. Slottet Horn, der i Følge Sepp er Ruiner af Montfort) ser den trable Mængde Bier rundt omkring Kløfterne, kan han ikke undlade at tænke paa Moses sidste Ord (Dent. 32, 13) „Herren lod sit Folk suge Honning af Stenene“.

Hvor der er mange Bier, bygge de ogsaa deres Tabler paa Undersiden af Træ-

ernes Grene (se Fig. 38). I Indien sværme i Skovene tallose Bier, og store Tabler fyldte med Honning hænge paa Træerne. Selv paa Jorden samle de sig af Mangel paa en passende Blads i en Jordhulning eller i Hulheden af et Dyr. Dette berettes ogsaa i den hellige Skrift. Da Israliterne forfulgte Filisterne over Bethanien, kom de ind i en Skov og saa da paa Jorden flydende Honning (af fulde Tabler). Jonathan dypede sit Sverd i en Table, førte det til Munden og blev bedervæget („hans Dine blede igen livlige“ 1. Sam. 14). Ingen Betegnelse af det hellige Vand er endnu den Dag i Dag mere passende end „Landet, der flyder med Mælk og Honning“. I Egypten og Kaschmir, hvor enhver Bonde har Bistader, bestaa disse endnu af Ler-Cylindere, som ogsaa benyttes hos de gamle Grækere.

S. (Imters Rundschau).

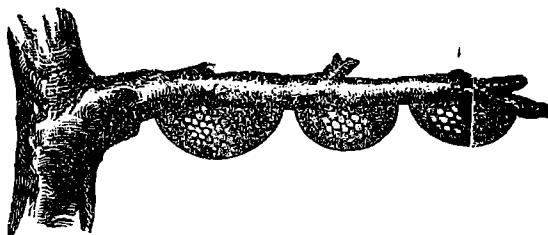

Fig. 33. Bifamilier paa en Gren.

Gaunlige Vink.

Bejret (23. Juli) har i de sidste 2 Uger været en Del bedre for Bierne end den tidligere Sommer. Omtrent 4 Dage af denne Tid have afgivet særdeles godt Træk og 6—8 Dage jævnt godt Træk.

Forraadene i Staderne ere derfor voksende betydelig; da de imidlertid found for dette Træk vare næsten udsolgte hos en Mængde Bifamilier, saa indses det, at der endnu kun kan paaregnes et meget ringe eller slet intet Udbytte i de Egne, der savne Eftertræk. Måret er allerede nu saa langt fremrykket, at der næppe i saadanne Egne vil kunne ventes mere end jævnt godt Træk, der kan dække det daglige Forbrug, forøge Forraadene og maaske i en ganske ringe Grad give Overflud.

Droneslaget er i flere Egne iagttaget allerede d. 21. Juli. Denne Udjagen af Droner strækker sig dog i Reglen over flere Dage, og den plejer ikke at ske saa grundigt, at slet ingen Droner blive tilbage. Derfor vil Befrugtning af unge Dronninger endnu i 2—3 Uger meget godt kunne foregaa, naar Bejret kun er heldigt. Derimod har Droneslaget i en anden Henseende særdeles stor Betydning, nemlig som Kendetegn paa, at Bifamilierne have gode Dronninger. I alle Egne, der javne Eftertræk paa Boghvede og Lyng, bør man derfor iagttage, om Bierne udtalte Droner og Droneslyng. Slet dette ikke, da bør Stedet undersøges for at sikre sig, at det virkelig har en frugtbar Dronning.

Honninghøsten bør i alle Hovedtræk-Egne afsluttes i Begyndelsen af August. Slet det senere, da ere Bierne meget besværligere at behandle, og man kan, naar Trækket er aftaget stærkt, slet fremkalde Møveri ved Udtagning af Honningtabler. Ved denne Afslutning af Høsten bør man tillige danne

jig et temmelig nøjagtigt Støn om, hvor megen Homning, der bliver tilbage i Stadet. Denne bør noteres i en lille Bog eller paa den indvendige Side af Stadets Tag, for at man i Slutningen af August eller i Begyndelsen af September kan give det manglende Forraad i Form af Sikkerfoder. En stærk Bifamilie bør have c. 30 E Forraad til Vinterbrug. Bivablerne ville dog uden Tvivl iaar være stærkt fristede til at udhynge saa megen Homning som muligt for at kunne tilfredsstille deres Kunder. Vi ville dog tilraade, at lade hver Familie beholde mindst 8 E Homning. Rejsen vil meget godt kunne erstattes med Kandisjirup, idet hvert E Kandis, naar det opløses, vil kunne erstatte $1\frac{1}{2}$ E Homning.

Udhængede Tavler, som paa denne Aarstid indhænges til Bierne, for at disse skulle slukke dem rene, bør indhænges ved Solnedgang for ikke at hidlofte Rovbier, og tillige bør de stilles fra de øvrige Tavler enten ved et Gitterindstød eller ved en Indstødsdør med fri Bivej under. Naar Tavlerne stanses med rent Vand, afslikkes de hurtigere. Naar Tavlerne ere rene, udtages de og hængemmes i et Værelse, i hvilket man har udstroet Naftalin for at holde Møl borte. Paa denne Maade indfrænktes Bladsen i Staderne lidt efter lidt, dog ikke til et rugere Antal end nødvendigt for at afgive Plads til Bierne og deres Forraad.

Svage Bifamilier, der have gode Dronninger, bør i Egne, der savne Eftertræk, snarest muligt fodres langsomt for at opmuntre Dronningen til Eglægning, saa at Stadet i September Maaned kan bedække mindst 5 Normaltavler (a 120 □ ") med Bier. Ere Dronningerne derimod flette, da bør de snarest mulig omskiftes.

Dronningsskifte kan endnu ske ved at indfange Dronningen og Dagen efter give Familien enten en Dronningcelle (i en Beshytter) eller nogle Celler med ung aaben Yngel og en Table med moden Yngel; men Stadet bør da fodres.

Røveri. Ved aftagende Træk bør Indgangene hos mindre stærke Familier indfrænktes til 4—6 " Bredde, og hvis Angreb mærkes endog saa til kun 2 " Bredde. Det er dog heldigst at begrænse saadanne indsnævrede Indgange ved en trekantet Klods paa hver Side (se Fig. 39) for at Bierne lettere kunne finde Indgangen. Bedbliver Røveriet trods den indfrænkede Indgang, da kan man foran denne paa Flyvedækket befæste en temmelig aaben Bist Hø. Dette vil i Almindelighed standse Røveriet.

Eftertræk-Egnene kan man endnu en Tid lang fortsætte hele Behandlingen fra Hovedtrækket. I de Egne, der ikke have Boghvede og Lyng, bør man derimod, efterhaanden som Bimængden aftager, borttage Tavlerne fra Homningrummene og tilslidst indfrænke Bladsen til det Antal Tavler, man har bestemt til at udgøre Familiens Vinterleje.

Brevkasse.

Solberne af T. f. Biabl 1892 og det deraf følgende Stemmecantal i Amtsforeningerne efter Optælling d. 25. Juli: Ribe Amt 317 (Amtsforeningen sender 3 Delegerede, Lindknud-Vorbasje-Bekke BF. 2 D.) — Randers 294 (3 D.) — Viborg N. 290 (3 D.) — N. Skælvig BF. 274 (3 D.) — Aarhus 221 (Standerborg

Amt BF. 3 D., Linaa BF. 2 D.) — Vejle 217 (Kolding BF. 2 D., N. Snebe 1 D.) — Saderslev 210 (3 D.) — Ringkøbing 202 (Hollstebro BF. 1 D., Bølling N. Herreder 1 D., Ringkøbing 1 D.) — Hølbæk 190 (3 D.) — Frederiksborg 157 (Frederiksborg Amts nordre BF. 2 D., Slangerup BF. 2 D.) — Sorø 146 (Midtjællands BF. 2 D., Sorø N. BF. 2 D.) — Frøjtø 152 (Sydjællands BF. 3 D., Vals Stifts BF. 2 D.) — Svendborg 122 (3 D.) — Roskilde 120 (3 D.) — Thisted 116 (Norsø BF. 2 D., Gan Herredernes BF. 1 D., Thyholm BF. 1 D.) — Maribo 106 (3 D.) — Als 102 (3 D.) — Bornholm 101 (3 D.) — Odense 88 (2 D.) — Hjørring 50 (2 D.) — Aalborg 48 (1 D.) — København 43 (1 D.)

Centrallmødet for 1892 er foreløbig bestemt til at afholdes i Roskilde d. 17. Septbr. og det paafølgende Diskussionsmøde til den 18. Septbr. Emner, som ønskes forhandlede ved disse Møder, bedes opgiene til DBF's Sekretær, Ersklev i Kalundborg, inden d. 26. August. Det bemærkes, at Emner til Centrallmødet kun kunne indsendes af Delegerede, medens Emner til Diskussionsmødet derimod kunne indsendes af ethvert Medlem af DBF.

Forenings-Meddelelser. For at forebygge Misforstaaelse gøres opmærksom paa, at Centrallmødet har vedtaget, at en Kredsmeddelelse angaaende Foreningsfager kun 1 Gang optages paa et nærværende Blad. Ønskes den altsaa optaget 2 Gange, kræves der Betaling for den anden Gang.

Italienske Dronninger agtes paant indforskreve d. 10. August. Bestillinger maa altsaa være Ersklev i Kalundborg i Hænde den Dag. Prisen vil blive 4,60 D. pr. Stk. Hvis en Dronning er død ved Modtagelsen (der kan ventes om trent d. 24. August), vil den blive erstattet, naar den omgaaende tilbagefindes i Brev til Ersklev.

Fig. 39. Indgangs-Klobser.

Kundgørelser.

14 Bistader,

Prainerbier, dzirzonfte Husje, Udhynningsmaskine og øvrige Bistader ere til Salg paa „Grankly“, Amicivej 17, København V.

Kunsttavler

haves atter i Aar af **egte Bivoks**. Voks tages i Bytte a 35 D. pr. E . **S. S. Veck**, Langeskov pr. Brørup.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks leveres som tidligere af mit bekendte gode Fabrikat til Dagens billigste Priser.

Voks forarbejdes indtil 10 E for 35 Ore pr. E , større Partier 30 Ore pr. E .
Gl. Sole pr. Hedensted, i Februar 1892.

J. Andersen.

Engelske Staal-Sparteler,

jærdeses praktiske ved Mensning af Bistader, saas a 1 Kr. pr. Stk. hos **S. Lassen**, Ribe.

Sølvmedalje
og allerhøjeste Præmie

Nyborg 1891.

Mine nu over hele Riget anerkjendte bedste og dertil billigste
Honningudslyngere
fabrikeres af mig i 2 Størrelser, 22⁴ Tvermaal 25 Kr. og 18⁴ Tvermaal 20 Kr. C. C. Danielsen, Holstebro.

„Honningudslyngere“, fortrinligt Fabrikat.

Spandene ere lavede af ekstræ ruert Jernblis, Stellet dels støbt, dels smedet. Landhjulene ere store med stærke Tænder.

- 1 Udslynger, som passer til alle Maal undtagen 12 × 12 Rammen, Pris 19 Kr.,
1 Udslynger til alle Maal, Pris 24 Kr.,
1 komplet Sæt Stobegods til en Udslynger, Pris 6 Kr.,
1 Sæt store Landhjul, Pris 1 Kr. 50 Øre
anbefales fra

Chr. Riegels,
Viborg.

Hollandske Blomsterløg og Biplanter.

Crocus hvid, blaa, sribede og gule a 1½ a 2½ Dre pr. Stk., 1 a 2 Kr. pr. 100 Stk. Miniaturhyacinther til Friland 6 a 8 Dre pr. Stk., Hyacinther til Potter og Drønning i blaa, røde og hvide Farver 12 a 15 Dre pr. Stk., Tulipaner 5 a 8 Dre, Narcisser 8 Dre, Anemoner og Ranunkler 4 a 8 Dre. Endvidere anbefales et stort Sortiment af flersaarige Biplanter. Bestillinger anses i Løbet af Sommeren, Leveringstid henad Mikkelsdag, Plantetid bedst i Oktober, i gunstigt Vejr ogsaa i November.

Roskilde Stk. Jørgensbjerg.

Frank Wendt.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Aramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Ægte Bivokstavler

saas fremdeles i Mar hos „Linna Sogns Bivokstaverforening“. Godt Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr. B. Ødres indgives til **D. Haasmussen,** Linna, Løben St.

Biavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine præmierede Biboliger, Slyngemaskiner, Kunsttavler (garanteres af ægte Bivoks), Røgblesere, Bipiber, Skrællekniive, Tavlesporer og Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Mine **Kunsttavler** af garanteret rent Bivoks anbefales de ærede Forbrugere. Det bemærkes, at paa Grund af de stigende Vokspriser er Prisen forhøjet. Mit Løger af Stader, Udslyngere, Drønninggittere, Vokstast samt andre Redskaber bringes i velbillig Erindring. **S. A. Madsen,** Broager.

Chr. Riegels i Viborg, Fabrik af kunstige Bivokstavler.

Bivokstaver og Bivokstaverforeningens Opmærksomhed henledes paa, at jeg fabrikterer Vokstavler af garanteret usforfalsket rent Voks, til yderst billige Priser, og sender paa Forlangende Prover og Priskurant gratis og frakto. Jeg har anskaffet en virkelig første Klasse Tavlemølle og renser al Voks ved Damp, saa jeg kan levere Tavler, som staa paa Højde med det bedste, der tilbydes.

Voks modtages til Forarbejdning eller Ombytning med Tavler samt købes til højeste Pris. Stort Udvalg i Bivokstaver, Honningglas m. m. fra

Chr. Riegels
Høstamforretning, Viborg.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. En Maskine, der fabrikterer Tavler med stærkeste Mønstre, anskaffes til Gavn og Glæde for Bivokstaverne.

Ødre udbedes snarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Holstebro, Jamar 1892. **A. S. Vorbeck.**

Mit Fabrikat af bedste Sort

Bivokstavler (98⁰/₁₀₀ rensed Bivoks), Kunsttavler (som hidtil leveret)

og Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksberg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besørgelse.

R. Schmidt,
Nylandsvej 4, København F.

Unge besørgede

italienske Dronninger

5 Kr. pr. Stk. kunne saas hos

Jens A. Larsen, Gjorup, Hjørring.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erslev,

Ødet forøgede Oplag, Pris 50 Ø., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Erslev** i Skalsundborg.

Chr. Riegels Priskurant

over Vokstavler, Honningglas og Bivokstaver saas hos Dhr. Kredsfornæmd i DBF. over hele Danmark eller ved Høndelse til

Chr. Riegels, Viborg.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad, udmærkede Skrællekniive, Tavlesporer, Bipiber og Røgpustere have altid.

N. S. Kristensen, Himmeløvej, Roskilde.

Erslevs Prislister, se S. 156.

Bornholm.

Til Medlemmer af „Bornholms Biavlsforening“ tilbydes almindelige hvide Honningglas med Rand til at binde over til 1 Ø Honning, i Partier a mindst 100 Stk., pr. Stk. 12 Øre. Disse kunne faas **fragtfrit** enten fra Nybro eller **hvilkenomhelst bornholmsk Havn**, dog mod Erlæggelse af Bropenge. Pergamentspapir føres ligeledes til billigste Dagspris hos

L. Kofoed,
Nybro.

Honningfler af Blit
færdeles praktiske faas til 1,50 Kr. Eft. hos
Chr. Niegel's, Viborg.

Garanteret ægte Bivokstavler

(Sølvmedalje i København 1888 og eneste præmierede Kunsttavle ved Jubilæumsudstillingen i Nyborg 1891)

anbefales til billigste Priser. — **Voks** modtages som sædvanligt til Fabrikation, helst inden 1. April.

Kompositions-Kunsttaoler

(forbedrede siden i Fjor) anbefales ogsaa til billigste Priser.

Indtæker ved Odder, Januar 1892.

N. Jacobsen.

Ly Etiketter til Baaflæbning paa Honningglas, farvetrykte faas a 90 Ø. pr. 100, sorte a 30 Ø. pr. 100 hos **Grølev** i Kalundborg. Etiketter til Honningvin, Seltetøj, Limonade og Lifør 30 Ø. pr. 100.

Bistader

i stort Dplag, samt Materiale dertil, helt færdigt i Samling.

Henriksen Madsen,
Stern ny Søværk.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes. **N. S. Kristensen,** Himmelvej, Roskilde.

Gitre

af bedste Slags faas atter hos

B. Bojesen,

Systofte, Nykøbing, Falster.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Lidskrift for Biavl** faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1882, 1883, 1885, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sagregister koster 1 Kr. **Aarg. 1889** koster 1,50 Ø.

Naar Bestøbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Grølev.**

Bratt's Selvhuser	0,90
Zinker's Gitter pr. □	1,10
Bislør	0,90
Røgblæser	1,60
Lupe med 2 Glas til Underjogelse af Bier	1,75
Bisfælde	0,40
Dronning-Cellebestyrtter	0,20
faas hos	Grølev.

Forenings-Meddelelser.

Ribe Amts BF. afholder Udstilling i Holsted den 11. September d. N. Udstillingen vil omfatte alt, hvad der hører til Biavlen, navnlig Bier, Honning, Voks, udbyggede Tavler, Møb, Honningvin, Seltetøj m. m., Stader, Biredstaber, Kunsttaoler og videnskabelige Hjælpemidler. Enhver kan sende Udstillingsgenstande og ægte Præmie. Diplomer vil blive uddelt, men kun Medlemmer af BF. vil faa Præmiebeløbet udbetalt. Anmeldelsesblanketter vilde kunne faas i hele August Maaned hos Uhrmager Clausen i Holsted, og Genstandene maa være fragtfrit paa Holsted St. senest den 9. September og være adresseret til Soren J. Sørensen, Holsted.

Udstillingskomiteen.

Kolind og Omegns BF. holder Møde i Ulstrup pr. Grenaa 14. August Kl. 2 hos R. Madsen, som vil fremvise sin Bistand.

Mortensen.

Ringe og Omegns BF. holder Møde Søndag d. 7. August Kl. 2 hos Landpost Rasmus Jensen i Ringe. Peder Chr. Andersen.

Indhold af dette Numer.

Afbrøjtning af Bier	200
Biavls lærerne II.	189
Braarup BF., af Niels Vestergaard	200
Centralmøde	202
Dronningavl, af G. M. Doolittle	190
Dronning-Judførelse	198
Dronningstut	200
Døde Bier paa Fylvebrættet	200
Ekko, af A. Rindberg, Niels Sørensen, J. B., J. P. Nielsen og R. Jensen	198
Gavnige Vint	201
Holderne af T. J. B. 1892	202
Holbæk Amts BF.	199
Italienske Dronninger	202
Kolind BF.	200
Kunsttaoler, ny, af H. Saager	198
Sværming, af Malta	193
Tid er Penge, af Hans Grølev	192
Udtrømning	200
Bild Honning	201
Voksproverne	199
V. Skerminge BF., af C. E. Hansen	195

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Stubbereller optages for 20 Ere pr. Petit-Printe 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

DBF.'s Delegerede.

Som det vil være de fleste af nærværende Blads Læsere bekendt, er ovennævnte Forening ordnet saaledes, at den har baade en snævrere og en mere fylldig Bestyrelse, idet DBF.'s Virksomhedsplan for det kommende Aar vedtages i sine Hovedtræk paa Centralmødet om Efteraaret, og den snævrere Bestyrelse sørger for, at Centralmødets Beslutninger virkelig komme til Udførelse.

Denne Ordning har nu i en længere Aarrække staaet sin Prøve, og det tør vistnok siges, at den har ført til saa gode Udslag, at der næppe er nogen Grund til at ændre dens Hovedtræk. De Delegerede, der repræsenterer de enkelte Kredse, have Lejlighed til at fremsjøre enhver Anke og ethvert Ønske, der rører sig i Kredsen, og paa den anden Side har den egentlige Bestyrelse Lejlighed til overfor Centralmødet at forsvare enhver Afvigelse, der er sket fra det foregaaende Mødes Beslutninger. Vi have dog hørt en bestemt Anke fremsætte imod denne Ordning, nemlig at de enkelte Delegerede ikke stemme efter det Antal Medlemmer de repræsenterer, men kun afgive 1 Stemme, enten de repræsenterer 25 Medlemmer eller 200. Denne Ulighed kunde ganske vist tænkes udjævnet, f. Eks. derved at man saaledes som i den norske Bielderforenings ny Lov lod de enkelte Delegerede afgive et større Antal Stemmer,

naar de repræsenterede en større Kreds, end naar de vare valgte af mindre Kredse. Vi kunne dog paa ingen Maade slutte os til denne Tanke. Den nuværende Ordning af dette Forhold i DBF. hviler paa den funde Tanke, at det kun kommer an paa at høre Meninger fremsatte fra Landets forskellige Egne, de bedste Beslutninger vilde da altid faa Overvægten, idet enhver af de Delegerede ser paa hele Foreningens Vel og ikke alene paa sin egen Kreds. Vi kunne i de sidste 7 Aar ikke mindes et eneste Tilfælde, hvor de Delegerede have fulgt nogen anden Regel. Man maa vel erinde, at ved den nuværende Ordning staa alle de mødte Delegerede fuldstændig lige. Enhvers Stemme har den samme Vægt, og enhver Ord have Afgang til den samme Indflydelse, naar de fremsætte lige fornuftige Forslag. Tænke vi os derimod den anden Ordning indført, at de enkelte Delegerede skulde stemme efter det Antal Medlemmer, de repræsenterede, da vilde en saadan Ordning fuldstændig forrykke Forholdet mellem de Delegerede. Ligheden vilde op-høre og dermed en af de vigtigste Betingelser for et godt Samarbejde være tabt.

Derimod er der et andet Punkt, paa hvilket en Ændring maaske snart vil kunne behøves, nemlig med Hensyn til den lave Grænse for Valget af 1 Delegeret. Umiddelbart før de nugældende Lov for DBF. bleve vedtagne (1886) krævedes til Valg af 1 Delegeret 50 hele Stemmer; men med

Foreningens daværende Størrelse og særlig paa Grund af Kredslivets ringe Udvikling var det kun meget faa Kredse, der opnaaede denne Ret. Derfor var Antallet af mødte Delegerede ved Centralmøderne ofte yderst ringe, ja undertiden maatte et Centralmøde indvarsles paany, fordi det først indkaldte ikke var beslutningsdygtigt. Ved de ny Lovs fik 25 hele Stemmer Ret til at sende 1 Delegeret, og siden den Tid har de mødte Delegeredes Antal stadig været voksende, ligesom ogsaa Medlemsstallet stadig er vokset. Da DBF. nu tæller c. 4000 hele Stemmer, kunde det meget godt tænkes, at et Centralmøde kunde blive besøgt af over 80 Delegerede. Det virkelige Antal har hidtil kun været c. 30. Der vilde dog i og for sig slet ikke være noget affrækkende i, at der mødte et langt større Antal Delegerede end nu. Men Sagen har en anden betydelig Ulempe, og det er, at den lave Grænse for Retten til at sende Delegerede frister de smaa Kredse til ikke at slutte sig sammen for at danne store Kredse, og det er dog utvivlsomt, at saadanne store Kredse med 100 Stemmer eller derover har mange Fortrin fremfor de smaa. Dette gælder saaledes med Hensyn til Tilskud fra Landsforeninger og andre Institutioner, ved Afholdelse af Udstillinger m. m. Derfor kunde der nu meget godt være Tale om at vende tilbage til den gamle Grænse eller i ethvert Tilfælde at forhøje Grænsen. Ser man hen til den nylig her i Bladet (S. 202) optagne Liste over Kredsenes Stemmetal, da viser det sig jo, at kun 2 Kredse have mindre end 50 Stemmer, og disse mangle dog kun ganske faa i dette Tal. Hvis derfor Grænsen nu forhøjedes til 50, vilde der næppe være nogen Fare for, at der skulde savnes Delegerede ved Centralmøderne. Ved disse kommer det jo ikke saa meget an paa at have et meget stort Antal Repræsentanter tilstede som paa at have de forskjellige Egne repræsenterede.

Det har været foreslaaet, at man altid skulde jøge Centralmødet forbundet med en Biavlsubstilling. Efter de Prøver, som hidtil foreligge i denne Henseende, maa det dog snarere betragtes som et nødvendigt Onde, at Centralmøderne holdes samtidig med Hovedforeningens Udstillinger. Det har nemlig hidtil vist sig, at de Centralmøder, der have afgivet den grundigste Behandling af Sagerne og de bedste Udslag, ikke have været forbundne med nogen Udstilling. Dette lader sig meget let forklare derved, at en saadan Udstilling i Almindelighed udkræver Mærkværelsen af flere af de Delegerede, som derved tilbøjs eller ganske ubelukkets fra at tage Del i Central-

mødet, og i det hele bortleder en saadan Udstilling en Del af Repræsentanternes Interesse fra Centralmødet. Det kan jo ikke længere siges, at vi have Mangel paa Biavl-Udstillinger her i Landet. Derfor tro vi, at det vil være heldigst saa vidt muligt at undgaa Udstillingers Afholdelse samtidig med Centralmøderne.

Om DBF. fremdeles kan vedblive med at vokse efter samme Maalestok som i de senere Aar (med c. 600 Stemmer aarslig), det kan vel være høist tvivlsomt; men allerede nu have Centralmøderne en saa stor Virksomhed at tage Bestemmelse om, at en grundig Dervejelse vel kan behøves.

Dronningaul.

af G. N. Doolittle, N. Amerika. — (Fortfat.)

XII. At formere Smaastadene. Efter at enhver Dronning har begyndt at lægge Eg, bør den forblive i Stedet 1—2 Dage, før man sender den bort, derved forsynes Tavlerne med Eg, og Smaastadets Styrke opretholdes. Derjom den arbejder saa godt, som den burde, og derjom vi saa en ny læggende Dronning saa ofte, som vi bør, vil omtrent Halvdelen af Smaastadene begynde at blive stærkere, end de behøve at være for at gibe det bedste Udvalg. Det er jo almindelig bekendt, at Dronninger ville begynde Eglægningen snarere og blive modtaget meget tidligere i temmelig svage Smaastader end i meget stærke.

Af denne Grund og for ikke at berøve mine store Familier flere Bier end nødvendigt, har jeg „formeret mine Smaastader“, som jeg kalder det, hver Gang jeg har truffet et saadant, der havde mange Bier, og saalænge jeg behøvede flere Smaastader.

Som allerede tidligere omtalt ville Bier holde sig til en Tavle, paa hvilken der er en næsten moden Dronningecelle, naar denne bæres hen til en ny Blads, langt mere end de ville holde sig til almindelige Ingetavler. Men intet vil holde Bier saa stærkt til en ny Blads som en Dronning, der nylig har begyndt at lægge Eg.

Jeg benytter mig nu heraf, idet jeg indhænger en Ekstra-Tavle i ethvert Smaastade, der kan antages at kunne undvære en Tavle, ved den Tid, da Dronningen begynder at lægge Eg. Naar dette er sket, lader man hende lægge Eg i 2 Tavler, hvorpaa den Tavle, der har den mest modne Inget (tilligemed Dronningen og de paa-

iddende Bier) indhænges i et nyt Stabe for der at danne en ny Familie. De 2 Tabler, som bleve tilbage i det gamle Smaastabe, skydes nu sammen, en buret Dronningcelle indføres til dem, og derefter lukkes Stabet. En Honningtable gives derefter til Bierne og Dronningen i det ny Stabe, Indstudsdoeren sluttes til, og derefter lukkes ogsaa dette Stabe. Saaledes forblive de i 3 Dage. Derpaa sendes Dronningen bort, og Bierne faa en ny buret Dronningcelle.

Hvor man oplækker mange Dronninger til Salg, er denne Maade at formere

Smaastaberne paa af stor Værdi, og jeg har anvendt den meget i tidligere Aar. En Smule Ovelse vil sætte enhver i Stand til at bedømme, naar disse smaa Familier ere stærke nok til at deles, og den vil snart overbedise ham om, at dette er den hurtigste og simpleste Maade, paa hvilken Smaastaber kunne dannes.

Naar man er færdig med Benyttelsen af disse Smaastaber om Efterommeren, forenes saamange af dem, at de kunne danne en god Overvintringsfamilie.

For at udføre det affender jeg et tilstrækkeligt Antal

Dronninger paa 1 Dag eller anvender dem paa anden Maade, saa at det Antal Smaastaber, der maa deres Dronninger, kunne passe til at forenes i 1 Stabe. Jeg sørger derpaa for at faa disse Bier til at fylde sig med Honning, hvorefter de rystes ned gennem Tragten i den Kasse, som benyttes ved Dannelsen af Smaastaber, derefter behandles de paa samme Maade, gives Dronning, huses o. s. v.

Det glæder mig imidlertid at kunne meddele Læseren, at hele dette Arbejde med at danne Smaastaber og atter at forene dem snart vil blive betragtet som en for-

ældet Metode; thi i det næste Kapitel vil man finde beskrevet en bedre Maade til at skaffe Dronninger befrugtede paa, end ved Dannelsen af Smaastaber. I Fremtiden vil man se alle unge Dronninger befrugtede fra de store Staber, medens disse have deres egen eglæggende Dronning.

(Da vi i forrige Aargang S. 125 og 140 under Titlen „Dronningavl uden Smaastaber“ have optaget hele Forfatterens Anvisning i Kapitel XIII, finde vi ikke Anledning til at genoptage den i denne Aargang. Vi skulle dog bemærke, at denne Anvisning vistnok mest vil finde Anvendelse

ved den mindre Biavl. Ved Dronningavl i det Store synes Smaastabers Anvendelse ingenlunde helt at være ophørt ved Forfatterens Opdagelse, vistnok nærmest fordi det har sine Ulemper at have mere end 1 saadan ubefrugtet Dronning i et Overrum, og for de fleste større Dronningavlere vil dette afgive et altfor ringe Antal Dronninger. — (Red.)

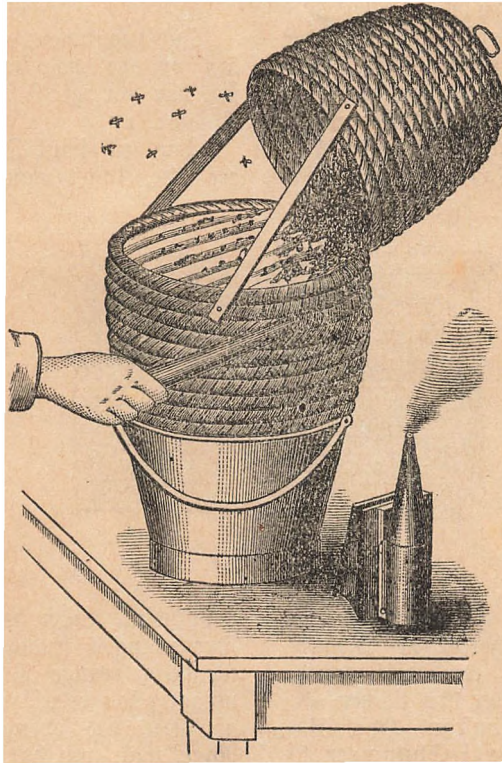

Fig. 40. Kuben Udtroning.

Dodsdomte Bier.

I Anledning af nogle Forespørgsler til os

om, hvorledes man bedst kan frelse nogle af de mange Bisfamilier, der ved Sommerens Slutning ere bestemte til at dræbes med Svovldampe, skulle vi her give en Anvisning til saadanne Biers Behandling.

I Reglen kunne Bierne faas frit, imod at den, der ønsker at bevare dem, sørger for, at de forlade Kuben, saa at denne med hele sit øvrige Indhold af Voks, Honning og Pollen leveres tilbage til Kubebiableren. Man vælger en Dag med smukt Vejr, giber den befolkede Kube et Pust Røg, venter $\frac{1}{2}$ Minut, hvorefter man vender den om med Toppen nedad i en Spand.

Hvis Bundbrættet ikke er løst, bør man først have brudt det løst fra Kuben ved Hjælp af en stærk Kniv. Man bærer nu baade Spand og Kube nogle Skridt bort helst bagved andre Vistader i Haven. Derpaa befæstes med 2 Binde, der ere 10 " lange og i hver Ende forsynede med et forud indslaaet 2 " Søm (se Fig. 40) en tom Kube i skraa Stilling over den befolkede saaledes, at Tavlegangene vende hen imod Kubernes Sammenstøbspunkt. Paa dette Sted bør man tillige udvendig indstikke en C bøjlet Jærntraad saaledes i begge Kuber, at de bindes sammen. Under disse Arbejder gives jævnlig et vagt Pust Røg hen over Tavlerne. Derpaa begynder man at tromme med en Binde eller med de flade Hænder paa Forsiden og Siderne (ikke Bagsiden) af den nederste Kube. Der trommes ganske jævnt og ikke saa stærkt, at Tavlerne løsnes. Efter c. 10 Minutters Forløb ville Bierne begynde at krybe op i den øverste Kube. Naar de fleste ere vandrede op, kan man hjælpe de sidste op ved nogle Pust Røg ned mellem Tavlerne. Hele dette Arbejde behøver ikke at optage mere end 25 Minutter. Er Vejret køligt, bør man forud for Udtromningen overbruse Tavlerne med varmt Honningvand eller Sukkervand.

Den astrommede Kube kan nu leveres til Ejeren. Den øverste Kube, der indeholder de „nøgne“ Bier, underbindes med et Stykke aabent Lærred og bæres derefter hen til den Vihave, hvori de agtes husede. Hvis Udtromningen sker allerede i Slutningen af August, kan man meget godt ved Fodring og omhyggelig Pasning opmuntre Bierne til selv at bygge nogle Tavler; men jaadanne ny Tavler ere uheldige til Overvintring. Derfor bør man helst straks forsyne Huset, hvori Bierne nedfastes, med mindst 5 Normaltavler, hvoraf i det mindste de 3 midterste bør være ældre molfri Tavler (fra Foraaret eller fra tidligere Aar). Tavler fra Honningmagasiner kunne godt anvendes, naar de udføres af Kammerne, tilpasses og derefter fastbindes med et Par Jærntræfferaade.

Bierne skulle derefter forsynes med Forraad. Dette bør helst indeholde mindst 8 B Honning, Resten kan være opløst Kandis. — Er den udtrommede Vifamilie meget

svag, bør helst en anden udtrommes og forenes med den. Foreningen kan ske før Husningen ved kun at fæste dem sammen i Kuben. — Kan man haa en Kubebiavler for en meget billig Pris saa lette men dog virige Familier tilføls, da kan man jordre dem gennem et Hul i Kubens Top, overvintr dem i Kuben og til næste Foraar lade dem bygge ned i et Stade. Paa den Maade kan man altsaa spare Udtromningen.

Dronning-Fangst.

Af N. Fr. Larsen, Kilde, Romede.

Indfangningen af en flet Vidronning kan foretages paa følgende Maade, hvilken jeg har forsøgt i Sommer med et godt Udfald:

Paa en smuk Dag, naar mange Bier ere ude, løfter man Dækket, giver Bierne lidt Røg, og trækker alle Tavlerne 4 a 5 " tilbage i Stedet. Derpaa skyder man et Zinkindstuds uden Fodliste (se Fig. 41) ned, tæt op til Forvæggen og trækker dette ganske langsomt hen imod Tavlerne, saaledes at Bierne blive jagede hen imod disse. Nu tager man den forreste Table, altsaa den nærmest

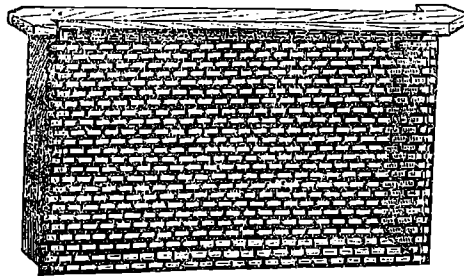

Fig. 41. Zinkindstuds.

Indstuddet, løfter den op og efterser, om Dronningen findes paa denne. Er der temmelig mange Bier, saa at man ikke nøjagtig kan efterse den, børster man nogle af disse ned ovenpaa de andre Tavler. Naar man nu har forbisjet sig om, at Dronningen ikke findes paa denne Table, hænges den ned foran Indstuddet, altsaa paa sin gamle Plads; derefter trækkes Indstuddet tilbage mod den næste Table, denne tages op og behandles som den første, og saaledes vedbliver man, indtil alle Tavlerne ere eftersete og hængt paa deres gamle Plads. Indstuddet sidder nu bagerst, og bagved dette findes en Del Bier. Disse kan man ved Hjælp af lidt Røg let drive gennem Zinkindstuddet, men Dronningen, som paa Grund af sin Størrelse ikke kan passere, bliver tilbage.

Jeg har fundet denne Fremgangsmaade bekvem og sikker og tror, at andre Biavlere ved et Forsøg vil komme til samme Resultat.

Til at børste Bierne af Tavlerne benytter jeg en rund Børste med drejet Træstak, i Lighed med dem, man benytter til Rensning af Vdglas, ved at føre denne ned over Tavlen og samtidig give den en om-drejende Bevægelse bliver Bierne løstet ud fra Tavlen uden i mindste Maade at blive opirrede.

Forsøg med Dronningavl efter Doolittles Methode.

Af Lærer M. Jensen, Vestrup, Svendborg.

De interessante Artikler her i Bladet efter Doolittles „Dronningavl“ har sikkert givet Anledning til adskillige Forsøg omkring i Landet i Sommer. Da jeg antager, det kan være af Interesse for andre Biavlere. Skal jeg i Korthed fremstille mine Forsøg, der ikke ganske falde sammen med Mr. Doolittles.

Den 2. Juni satte jeg Magasin paa et stærkt Trugstade. Magasinet var adskilt fra Underrummet ved dobbelt Dronninggitter med en fri Bivej mellem Gitterene indbyrdes og ligeledes en fri Bivej mellem det underste og Tablebærerne. Magasinet var af samme Dimensioner (10 × 12) som Stadet og var forsynet med dobbelte Vægge til Pakning for at holde paa Varmen. Et Paprør med c. 1 Tom. Hsning førte gennem Vægge og Pakning ud i det fri til Stadets ene Side. Under Abningen anbragtes et lille Flyvebræt. Samtidig med Paasættningen af Magasinet indhængtes 4 Tavler*). Først en Table med Honning og Pollen, derefter en Ingeltable, for Størsteparten belagt med Wg, saa atter en Table med Pollen og lidt Honning og endnu en Table godt og vel haldfyldt med Honning. Bierne strømmede straks op gennem Gitteret. Stadet blev nu lukket og godt pakket.

4 a 5 Dage efter undersøgte jeg den indhængte Table; men der var ikke Spor af Dronningceller at opdage. Ingelen blev passet godt, Cellerne forseglede i rette Tid o. s. v.

Jeg ventede igen nogle Dage; men fremdeles samme eller rettere intet Resultat. Trækket var vel ingenlunde godt, men dog saaledes, at Honningmængden ganske langsomt tiltog. Jeg prøvede med en ny Table med nylagte Wg, men fremdeles ingen Dronningceller. Nu vilde jeg dog have

„min Krig frem“. En ny Table med Wg blev indhængt, et bitæt Gitter anbragtes over Dronninggitteret, og Magasinet's Ud-gang aabnedes. Det var altsaa en ligefrem Deling af Familien. De gamle Trækbier jøgte den vante Indgang, hvorfor Magasinet maatte tilføjes Forstærkning ved at afbørste et Par Tavler med oberbejende unge Bier ned deri, og disse udviklede sig hurtigt til flittige Trækbier. Selvfølgelig sørgede jeg for, at der var rigeligt Forraad tilstede. — Efter 3 Dages Forløb var der opført 3 Dronningceller. Da de vare forseglede, borttog jeg det bitætte Gitter, saa at der nu var fri Udgang for Arbejderne gennem Dronninggitteret. Vel blev der, som man kunde vente, ingen Kamp; men jeg ventede dog næste Dag at finde Dronningcellerne ødelagte. Dette skete dog ikke. Den første Dronning, der løb ud, rev paa sædvanlig Maade de andre Celler op, og derefter blev den i Løbet af en Uges Tid befrugtet, saa at jeg nu har to æglæggende Dronninger i samme Stade.

At Bierne ikke straks vilde opføre Dronningceller maa vel tilskrives det daarlige Træ. Maaste ogsaa den Omstændighed, at Magasinet befandt sig lige over Ingel-lejet, kan have været medvirkende Aarsag. Det kunde være interessant gennem Tid's-kriftet at erfare, om det skulde være lyk-keles bedre andre Steder, og paa hvilken Maade Forsøgene ere udførte.

Et ganske lignende* Forsøg have vi selv foretaget i denne Sommer; men vi havde let ved i vore store Stader at benytte et Overrum, der var anbragt over Honning-tavler i Underrummet. Derfor anvendte vi kun et enkelt Honningbræt under Overrummet. Der var dog en anden Forstel paa vor Fremgangsmaade og den ærede Forfatters, nemlig den, at vi foruden Tavlen med ung Ingel tillige indhængte i Overrummet 2 Tavler med moden Ingel. Denne Omstændighed tillægger vi stor Betydning (skönt den ikke er fremhævet i Doolittles egen Anvisning), fordi det synes som om netop de Celler, af hvilken Ingelen nylig er udløbet, opmuntre Bierne til at staffe en Dronning, der paa ny kan belægge disse Celler. Forfatterens Forsøg vilde derfor uden Tvivl være lykkedes, hvis han havde anvendt blot 1 saadan moden Ingeltable ved Siden af den unge Ingel. Forsøget hos os lykkedes fuldstændig; men der blev kun opført 1 Dronningcelle, vistnok paa Grund af det slette Træ. Denne Dronning anvendte vi til Omstiftning med en gammel Dronning i et andet Stade.

Red.

*) For Indhængningen vare Bierne omhyggelig afbørstede.

Bi-Pest.

Af F. Bartrum. B. B. Journal.

For 3 Aar siden var mit Bier fuldt af Bi-pest. Jeg var dum nok til at flytte mine Stader fra Hertfordshire til Essex med stor Udgift og Besvær. Langt bedre vilde det have været at have opbrændt dem tilligemed alt det Skrammel, jeg havde opsamlet i flere Aar. Mine Stader vare smittede, før de flyttedes til Essex. Sygdommen udbredte sig hurtig, og flere Familier vare haardt angrebne. Nogle af disse bleve huggede itu og Tablerne ødelagte. Om Efteraaret bleve alle tomme Stader og alt, hvad der gentes i Vihuset (Medstaber og Tabler), gennemrøget med Svovl. Værdien af dette Middel havde jeg lært som Skolebestyrer. Efter et haardt Angreb af Skarlagenesfeber i mit Hus, ved hvilket adskillige Elever vare nærved at miste Livet, henvendte jeg mig til Sundheds-Collegiet om et Middel til at desinficere med. „Brænd Svovl i ethvert Værelse“, var Svaret, „og udsæt enhver Ting i Værelset for Svovldampenes Virkninger“. Dette Raad har jeg fulgt i mange Aar og fundet det uvurderligt. Altsaa svoblede jeg i Efteraaret 1890 enhver Genstand i mit Vihus. Salicylsyre blev naturligvis ogsaa stadigt tilsat Foderet. Der var dog flere Spor af Bi-pest i 1891, end jeg syntes om. Derfor badstede jeg sidste Efteraar alle mine Stader med Karbolvand, udsatte dem derpaa i mindst 12 Timer for Svovldampe, ligesaa de Tabler, der skulde hængemmes. Disse Tabler bleve alle stænkede eller let badstede med Salicylopløsning, bundne sammen 10—12 i Bundter, indpakket i Papir og et Stykke Naftalin indlagt i hver Pakke. Alt dette tager Tid, men Vandskypræster kunne nok overkomme det, og Bi-ablere maa i ethvert Tilfælde skaffe sig Tid dertil. Nogle Stykker Naftalin bleve lagte i ethvert Stade, og saa snart Fodring begyndte, tilfattedes Naftol Beta til Foderet. Bi-pest var næsten ikke til at opdage i dette Foraar, maasse fordi Bierne vare saa langsomme til at yngle. Men Mr. Hooker's aarvaagne Øje fandt dog et utvivlsomt Tilfælde, da han undersøgte Staderne, og jeg er overbevist om, at bestandig Omhu vil være nødvendig her. Mr. Hooker lagde 4 smaa Stykker Naftalin i ethvert Stade, og jeg har ikke fundet nogen Ulempe heraf, skønt det syntes mig at være formeget. Jeg vil dog ikke tilraade nogen at indlægge Naftalin hos en ny Sværm. Den Vedholdenhed, hvormed Bierne udsæbe de mindre Stykker Naftalin, naar de kunne

faa fat i dem, er en tydelig Tilkendegivelse af deres Afsty for dette ny Middel. Dronningen vilde maasse forlade et Stade, i hvilket der ikke var Yngel, og i hvilket den maatte taale Stanken af saadan en Karbolkugle. Jeg kan mindes et Tilfælde, i hvilket Mr. Neighbours afdøde Bipasser smurte Karbolsyre paa Siderne af et Stade, i hvilket en Sværm skulde huses; men Bierne kom meget snart ud af deres ny Bolig, idet de tydelig nok foretrak den fri Luft. Man bør derfor ikke anvende Naftalin, før Dronningen har begyndt at lægge Æg.

De forskjellige Midler, jeg har anvendt, have tydelig nok ikke været uden Virkning. Ethvert Stade — jeg har nu 12 — undtagen en sildig Sværm har været sprøjet med Overrum, og ethvert af mine gamle Stader har sværmet. En Familie, fra hvilken jeg i Gaar tog 2 Dronningceller, var fuld af Yngel, og jeg saa intet Spor af Bi-pest. Jeg længe naturligvis ikke efter at opdage saadanne; men jeg er vis paa, at Bi-pest kan helbredes eller holdes tilbage ved — a) at ødelægge smittede Tabler, b) jævnlig at indsætte ny Kunsttabler, c) Brug af Naftal Beta og Naftalin, d) Rensning af Staderne om Vintere og Udsættelse af alle benyttede Genstande for Svovldampe. Tæpper, Voksbug, ja enhver Ting, undtagen Udslyngeren og nogle Færredstaber, bør svovles i mindst 12 Timer. Naar disse ere desinficerede, kunne de ombyttes med dem, der ere i Brug, og disse derefter behandles paa samme Maade.

Husning af vilde Bier.

Af Peter Bois, Jersey.

I Juni Maaned 1891 blev der tilbndt mig en Bifamilie, som omtrent 3 Uger tidligere havde taget Bolig i et hult Træ. Jeg modtog Tilbuddet og flyttede Bierne heldigt nogle faa Dage efter. Jeg skal her beskrive min Frengangsmaade, fordi den maasse kan være nyttig for andre ved det samme Arbejde.

Jeg medtog en Straatube, et Stykke Østelærred, noget Sejlgarn, Traadsøm, en Knibtang, et Stykke Færtraad og min Røgpuster.

Bierne befandt sig i et stort Elmetræ omtrent 10 Alen fra Jorden. Jeg laante derfor en lang Stige og fandt i Træets ene Side en Spalte 1 Al. lang og 8" bred. En Nabning i Bundten dannede Indgangen til Bireden, i hvilken man kunde

skinte nogle Tabler. Jeg bandt Ruben til Træet udfor Spaltens Nabning og sømmede Ostelærredet indvendig paa Rubens nederste Rand og indvendig i Træets Nabning, saaledes at Bierne kunde ledes lige ind i Ruben. Jeg laante derefter et $\frac{3}{4}$ " Bor og borede dermed et Hul omtrent 3 " under det Sted, hvortil jeg antog, at Biernes Tabler naaede ned. Spaanerne i Hullet udtog jeg med den højede Særtraad, hvormed jeg snart udtrak en levende Vi, der viste, at jeg havde truffet det rette Sted. Jeg sendte nu ganske langsomt Røg gennem dette Hul med smaa Mellemrum for at give Bierne rigelig Tid til at fylde sig med Honning. Efter 5 Minutters Forløb begyndte de langsomt at stige opad og tage Blads mest paa Ostelærredet, der førte op til Ruben. Lidt senere kunde heller ikke Dronerne taale Røgen, og de begyndte da at stige op. Efter at jeg igen havde givet Røg 3 eller 4 Gange viste Dronningen sig. Den gik rundt om den øvre Rand af Nabningen, som om den nødig vilde forlade denne. Jeg satte en Tændstikæske over den og besæftede derefter Østen med Dronningen ved Hjælp af et Søm indvendig i Toppen af Ruben. Bierne samlede sig da i Løbet af ganske kort Tid ligesom en Sværm i Ruben omkring Dronningburet. Jeg borttog nu det raadne Træ ved Nabningens Overkant for at kunne optage Tablerne. Disse vare alle ny og indeholdt ung Yngel og Honning. De fyldte et stort Fad. Jeg fik kun 2—3 Stik paa Armen af nogle saa fine, der bleve trykkede imod Hulningens indvendige Sider. Jeg satte nu en Prop i det Hul, jeg havde boret og fyldte Hulheden i Træet med Stene og Grus, da Gjeren ikke ønskede, at andre Bier skulde tage Bolig i det Træ. Hele dette Arbejde varede omtrent 1 Time.

Madkurve ved Biavlsmøderne.

af en Kredsformand.

Da der i denne Tid i „Vitidende“ er skrevet en Del angaaende det mest formaalstjenlige ved Udsendelsen af Biavls lærere til vore Møder, saa tillad mig herved at fremsætte nogle Bemærkninger om et Spørgsmaal, som ganske vist kun indirekte berører denne Sag; men som jeg ikke desto mindre mener er af nogen Betydning for Jamne.

Spørgsmaalet er i strengeste Forstand materielt; det er ganske simpelt et Madspørgsmaal, som jeg skal tillade mig at be-

lyse ud fra det gamle bekendte Ord „Hvad er Helten uden Mad og Drikke“. Jeg sigter hermed til Forplejningen ved vore Biavls møder. Naar jeg henvender mig til „Vitidende“ desangaaende, da er Grunden nærmest den, at jeg og andre ledende Mønder i vor Kredsforening er rennos for Midler til at faa næbnte Sag bragt ind i en god Gænge, og fordi det, jeg agter at fremkomme med, maaske kan have Virinde til andre Kredse ogsaa.

De fleste erkender jo den Betydning, Utholdelsen af Biavls møder har havt for Biavlen i vort Land, særlig efter at Udsendelsen af Biavls lærere er bleven almindelig. Vi ved, at der her igennem tilføres os en værdifuld Undervisning i Form af praktisk Øvelse, Foredrag og paa mange Maader, men vi ved tillige, at der ved Meddelelse af enhver Undervisning jordes et vist Maal af legemligt Velbefindende hos de, der mødtager den, for at der kan drages det fulde Udbytte heraf. Jøles der Savn i Retning af noget saadant, vil det vise sig uheldigt, om end det, der i mere aandelig Betydning bydes paa, er nok saa fortræffeligt.

Et Biavls møde varer jo i Reglen en Eftermiddag fra Kl. 2, eller saa tidlig som Foredragsholderen kan komme, og til Aften. Der er i den Tid nok at gøre baade for Lærere og Elever, og træffer det paa en smuk Sommerdag, er det utrolig saa hurtig en saadan Eftermiddag kan glide hen. Trods dette vil Naturen dog alligevel kræve sin Ret, og Meningen er vel ogsaa, at der skulde gøres et Ophold og indtages en forsvaerlig Hjertefyrkning, før der toges fat igen; men hidtil er denne Tanke kun daarlig bleven ført i Praksis for vor Kreds's Vedkommende, og skøndt jeg ikke er særlig kendt med Forholdene i andre Kredse, saa ved jeg dog, at der er Steder, hvor det gaar til paa lignende Maade.

Lad mig fortælle, hvorledes det tidligere har været med den Sag heri Kredsken. Fra først af (for en ca. 20 Aar tilbage) da der ingen Biavls lærere blev udsendt, og der kun fandtes enkelte spredte Medlemmer omkring i Sognene, mødte der vel aldrig over en halv Snes Mennesker til et Møde, og det var da overkommeligt for en af de Mænd, der ofrede sig for at bringe Sagen frem, en enkelt Gang uden Vederlag at beværte de Besøgende som andre Gæster. Men da man snart blev klar over, at dette ikke var tidssvarende i Længden, og at der maatte lægges an paa større Offentlighed, saa blev det bestemt, at der skulde heds en Betaling af 50 Øre pr. Deltager. Skøndt dette jo nok, trods den ringe Betaling, var

mere retfærdigt, saa viste denne Ordning sig ikke snyderlig heldigere, idet den ene Bæret ikke gerne vilde være ringere end den anden med at gøre Opvartning. Der skulde altsaa købes ind og gøres Forberedelser, og traf det sig saa under Tiden med daarligt Vejr, og der kun mødte saa, var det en ikke ringe Tilfættelse en Mand kunde have af at blive bæret med et Biavlermøde, og dette Forhold var en meget medvirkende Aarsag til, at der i flere Aar holdtes saa saa Møder og udrettedes saa lidt for Biavlsagen.

Da denne imidlertid efter at have slumret i nogle Aar atter blev kaldt til Live, og der skulde afholdes Møde, kom Forplejnings-spørgsmaalet igen paa Bane, og der lod til at være god Enighed om at vælge den „ikke mere usædvanlige Vej“, som er saa almindelig ved vore andre offentlige Sammentømster, at lade de Besøgende medbringe Madkurv. — Saa let som Beslutningen har været at tage, saa vanskelig lader den sig udføre, saa at det til Dato næsten er gaaet os som Musene, der besluttede at binde Klaffen fast paa Ratten: Det lader nemlig til at ingen tør, efter som der endnu ikke har været afholdt nogen Fællesspisning, skønt der baade ved Averteringen i de lokale Blade og paa anden Maade er opfordret dertil. Det følger jo nemlig af sig selv, at skal Hensigten opnaas, maa Opfordringen efterkommes i nogenlunde Udstrækning, og at det ikke er nok at et Par af Bestyrelses-medlemmerne vil foregaa med et godt Eksempel, og det har derfor bestandig været saa, at mange har haft større Hastværk med at komme afsted paa Mødet end ønskelig kunde være; naar vi en Gang eller højst to om Aaret samles for at modtage lidt Belønning og drøfte vore Forenings-anliggender.

Da jeg just ikke vil tro, at Aarsagen til Efterladenheden i nævnte Retning skyldes ligesom Vigeghidighed for at efterkomme, hvad der er vedtaget, saa maa det have en dybere liggende Grund. Hvis vi nemlig holdt vore Møder i Forsamlingshuse eller lignende Steder, vilde det vist næppe have Vanskeligheder; men det er jo kun i det sjældneste Tilfælde, at dette kan passe for de praktiske Dvælers Skyld. Saaledes som det er og i Reglen maa være, at vi stoffer os Tilløbelse til at afholde Mødet hos et af Medlemmerne, som er bekvent beliggende, kan man godt tænke sig at nogle kan føle sig generede ved at passe deres Madtøj ud og holde Maaltid af deres egen Mad i en anden Mand's Hjem. Men hvad generende er der vel heri? særlig naar man ser hen til, at det er et offentligt Møde. Er

Stikken først almindelig, og der snart her og snart der afholdes et Møde med Fællesspisning, da vil vist alle finde det i sin gode Orden; baade vilde man befinde sig bedre ved Mødets Slutning og selvfølgelig af Foredrag og Diskussion, der lidt maa knappes alt for meget af. En anden Side af Sagen, som jeg heller ikke tror er uden Betydning er, at det vilde fremme, hvad man i andet Foreningsliv ved at jette Pris paa, nemlig Selskabeligheden. Vi kunde muligvis ogsaa derved saa flere af Medlemmernes Koner og andre kvindelige paarevende med: der er al Tid lidt for dem at gøre, ikke alene naar en Madpose skal stæres, men ogsaa naar den skal fortæres, og det vilde maaste ikke blive uden Indflydelse paa deres Viskogstid ogsaa.

Nu haaber jeg, at ingen misforstaar mig, som om det skulde være min Hensigt at gøre Biavlermøderne til en Slags Galla-fester. Hvad det først og fremmest drejer sig om, er selvfølgelig en Mødetørftssag, og dernæst om det derigennem var mulig at gøre vore Møder lidt mindre ensidig foretningssædige. Man mene heller ikke, at dette, om man vil holde Maaltid eller ikke, kan betragtes som en privat Sag, der er Foreningen udedommende; thi det er noget, der angaar den fælles Sag. Jeg mener nemlig, at det er vor Pligt, naar der bliver sendt os en Biavlslærer til Møderne, at gøre vort til, at de kan komme til at gøre den størst mulige Nytte, og at enhver, enten han er nær- eller fjernboende, kan bringe et godt Udbytte med sig hjem fra Mødet. Skulde man, fordi der skal gøres Ophold, begynde Mødet før paa Dagen, da er jeg med dertil; men forresten ved man jo at „bede og smøre sinker ej at høre“. Vil Medlemmerne møde præcis og ikke være bange for, om det bliver lidt ud paa Aftenen for dem, der har langt, da er Tiden vist tilstrækkelig. En Omstændighed, som gør det nødvendigt at saa ordnet Forplejningsspørgsmaalet, skal jeg endnu fremdrage, idet jeg beder vedkommende, hvem det angaar, om Undskyldning for, at det kommer tilsidst. Det er Hensynet til Biavlslæreren. Naar Mødet nemlig skal gøres i et „Bed“, da kan det ofte træffe, at han maa undvære Mad og Drikke fra Middag af og til henad Sengetid, derved at han skal være i Virksomhed fra de første besøgende kommer, og indtil de sidste forlader Mødet. Dette er hverken meget hensynsfuldt eller gavnligt for vedkommendes Helbred eller Kræfter. Naar jeg har gjort nævnte Spørgsmaal til Genstand for en Artikel i vort Blad, da er det mit Haab

at mange med mig vil indse Betimeligheden i at komme til en Forandring i den af mig paapegede Retning, og hver ijer vil bidrage til om vi alle Steder, hvor saadant tiltrænges, kunde komme over det døde Punkt, som det her i vor Kreds og vistnok flere Steder har været. Skulde dette kunne bidrage hertil, da er Hensigten med ovenstaaende opnaaet.

Fra Kredsene.

Syddjællands BF. afholdt d. 16. Juli Møde i Næstved.

Husmand Jens Hansen, Toksværd, aabnede Mødet med en Beklagelse over det saatallige Møde og udtalte, at man ikke behøvede at tabe Mødet endnu, fordi det hidtil havde været daarligt Vejr, tiltrods derfor kunde man godt faa et godt Honningudbytte. I 1890 kom Honningtrækket først den 26de Juli, og man fik dog et godt Udbytte, og der er nogle Dage endnu, inden vi naa denne Dag.

Hr. Grønning, der er udsendt som Biablerlærer af „Danmarks Biablerforening“, mente, at det daarlige Vejsøg særlig var begrundet i, at Biablerne paa Grund af det daarlige Vejr jagde: Hvad kan det nytte, at vi arbejde, vi faa dog intet ud deraf; men denne Betragtning er fejlagtig, thi det er netop i det daarlige og uheldige Vejr, at det gælder om at være Biavler, hvorimod det i det gode ikke er saa nødvendigt for at faa et godt Udbytte. Man kalder det den ny Biavl, uagtet den egentlig er gammel. Foreningen har nu virket i 26 Aar og skulde saaledes være kommen over sine Børnehjgdomme, og det er den ogsaa til dels.

En af de vigtigste Betingelser for os er, at vi have Kendskab til Biernes Naturhistorik, kende deres Liv og Samfundsorden. Det er navnlig Systemet med Kasserne med bevægelige Rammer, jeg vil anbefale; men jeg bemærker dog samtidig, at det ikke kommer blot an paa Kassen, om der skal avles mere Honning end ved Kuben; det, som det kommer an paa, er, at Biablerne forstaa at indvirke paa Bierne, og Kuberne vil jeg ikke fordomme. Det kommer særlig an paa at give Bierne store og rummelige Boliger og at faa store og kraftige Familier, da de største og kraftigste Familier give det bedste Udbytte; den kan give større Udbytte end 10 a 20 Smaafamilier. Forsigtighed er en stor Dyd for Biavlere. Vil man have en kraftig Familie ved Sværming, maa man indvirke paa en Familie, helst en, der opholder sig i en

Kube. For at faa en kraftig Sværm hører en ung og kraftig Dronning, at Moderfamilien bør lunt og faar god Føde. Efter som Varmen bliver højere, tiltager ogsaa Uglægningen. Varmen spiller en større Rolle, end mange tro eller tænke paa; der skal i Biboligen være ca. 30 Graders Varme, og en saadan Varmegrad kunne Bierne let selv skaffe tilveje, men Boligen maa være tilstrækkelig pakket; denne Egn her udmærker sig ved velpakkede Bistader, næsten bedst i hele Landet. Man kan hjælpe Bierne til at opnaa Varmen ved at jørge for, at der ikke er flere Rammer i Stedet, end de kunne fylde med Rager. Glasdørene skulle helst være lidt for smaa, men Kanterne skulle faa være beklædt med Klædelister, saa Døren bliver tæt og bevæges lydløst. Pakningen bør bestaa enten af Madratser eller Halmposer; er det de sidste, bør de være lidt for store, saa de presser godt sammen, eller gøre de mere Skade end Gavn.

Stadet maa være stort og rummeligt og Pakningen tyk, og samme Egn burde helst have ens Rammemaal i Staderne; Staderne stige derved i Værd og blive billigere at købe. Stofferne, Stadet bør laves af, er Træ og Halm; Bunden og den underste Væg bør være pløjede sammen. Det Stade, jeg her taler om, er Trugstadet, som gjerne skulde være det, der benyttes, da Høfstadet foraarjager langt mere Arbejde. Begyndere bør absolut tage Trugstade.

Jeg har flere Steder her paa Eggen lagt Mærke til, at Maalene ved Bistadet ikke vare de rette; der skal mellem Rammen og Stadets indvendige Side være $\frac{1}{4}$ Tomme og mellem Bunden og Rammen $\frac{1}{2}$ Tomme. Stadets Sider bør være i Vinkel og nøjagtig i Maal; dette bør man særlig lægge sig paa Sinde, naar man er Husflidsmand og selv laver Staderne.

Truget er bestemt til at optage en Ramme, og hertil have vi efter Høfstadet søjet et Magasin, en lille Ramme ovenover, 2 af disse skulle helst svare til den store Ramme. Enkelte Stader sætter man ogsaa 2 Smaarammer ovenpaa, og dette har jeg intet imod, ligesom jeg ogsaa kan gaa med til Forslaget om at drive Bierne med to Dronninger, men jeg tror vigtigst, at den ene bør fjernes, naar Hovedtrækket begynder.

Jeg havde en stor, kraftig Familie, som i 1889 gav mig 150 Pund Winterfoder; i 1890 gav den 50 Pd. og i 1891 lidt under, og det viste sig nu, at Dronningen var bleven aldeles ufugtbar, og jeg maatte drive Familien op igen ved Hjælp af en lille

Sværn, der havde overvintret i et Stade bag en anden Familie.

Tablerne maa være i Orden og Yngel-anfættningen foregaaet i Forsummeren inden Træktiden, saa det gælder om i Tide at foretage det fornødne med Bifamilien. Derfor Egnen er rig paa Frugttræer, hvoraf Bierne altsaa skulle drage Nektaren, saa maa man begynde tidligere, end hvor det væsentlig er Algerkaal og andre Ukrudtplanter, Bierne ere henviste til. Smaaafve afgive et fortrinligt Træk for Bierne.

Diablen kan trives i alle Landets Egne, men der maa tages Hensyn til de lokale Forhold, da der er himmelvid Forskel paa Egnene. Vil man have Bierne tidligt frem, maa man begynde at pusle med dem; det er en almindelig Regel, at naar Stikelsbærbuskene begynder at blomstre, kan Bierne begynde at trække; af disse Blomster henter Bienen den første Nektar. Man ser efter, hvordan Bierne har det i Ruben, skræller Kagerne og overbruser dem med varmt Vand, derved komme Bierne i Virksomhed, Uglægningen bliver rigeligere; i Reglen behøver man kun at skrælle af et Par Gange. Naar Stadets Rum er tætpakket af Bier, kan Familien taale at afgive en ny Familie. Det er i Grunden noget unaturligt, man her foretager sig, idet man skiller Klumpen ad og sætter en ny Kamme ned, og det er Bierne ogsaa straks paa det Rene med, hvorfor de stræbe at faa den ny Table tildt, og sættes Tabellen for tidlig, kan de endog saa helt forlade den gamle Yngel; det er derfor farligt at sætte den for tidlig ind. Tabellen bør sættes, hvor Yngelen er yngst og faaledes, at Dronningen, der bevæger sig dels i Cirkel og dels gennem Tablerne, i næste Omgang kan naa den; den sættes lige udenfor Cirklen. Et Yngelleje begynder og afsluttes altid med en Table med Blomstestøv, og lige udenfor denne kan man sætte Tabellen, og man giver dem en, saa ofte de kan taale det.

Hønmød Træktiden kan man give flere Tabler, men de maa være udenfor Yngellejet, ovenover og ud mod Enderne; tykke Tabler ere de bedste, da de spare Bierne Arbejde, og naar man skal slynge Honning, kan man ligesaa godt have en tyk som en tynd Table. Ved Udslyngningen maa man i Førstningen ikke slynge for stærkt, men efterhaanden stærkere og stærkere. Slynge Honningen ud, saa hurtig der er en eller et Par Tabler, men tag den ikke, før den er moden; det er den, naar Bierne begynde at luffe med Voks. Yngelen maa man vogte sig for at tage, men den første modne Honning findes nærmest ved Yngelen.

Zinkspande maa ikke anvendes til Honning, men enten Stenkumner eller tykt Blik. Naar Honningen skal i Beholderen, lader man den gaa igennem en meget fin Si, hvorpaa Beholderen sættes paa et varmt Sted med et Stykke hvidt Linned over. Det tynde, der samles ovenpaa, stummes eller hældes af. For at faa Honningen fin krystalliseret, røres den daglig om, indtil den bliver som tyk Vælling. Man luffer over Beholderne med Pergamentpapir eller lign., og skal Honningen sælges i smaa Partier, saa er Glasbeholderne det bedste, ellers en stor Blikbeholder.

Driv først og fremmest Diabl for egen Skyld, ikke alene for at sælge, man bør beholde jaameget tilbage, at hele Huset 2 Gange daglig Maret rundt kan faa Honning. Honningen helbreder for flere Sygdomme, og spiste vi mere Honning, vilde vi være mere sunde. Vi Diablere har en Pligt, nemlig at vi ikke alene driver Avlen blot som en Forretning; først skal Bierne forsynes, saa Diablere, og først saa bør der sælges. Honningen er ligesaa god aargammel som ny. Gid den maa blive en Nødvendighedsartikel. En dansk Professor i Lægevidenskab sagde en Gang: Spis Honning, saa bliver I ikke syge.

Man skalde af lidt af Honningen brygge Mød, der kunde fortrænge en Del af den „Bin“, der nu drikkes. I Virkeligheden er det ens, enten Vinen er af Vindrue eller af Honning, thi Bienen henter Nektar hjem fra Blomsterne, blander den med lidt Myrshyre og lader den endelig modnes i Ruben, iftedelfor i Blomsten. Gæringen og den øvrige Behandling er ens, enten det er Vindruevin eller Honningvin.

For at undgaa Estersværme, sætter man, naar en Familie har udsendt en Sværn, Moderfamiliens Stade et Stykke bort fra den tidligere Blads og sætter Sværmen Stade paa dens Blads. I de første Dage vil Trækbier fra Moderfamilien, der ikke har bemærket Flytningen, flyve ind til Sværmen og Moderfamilien bliver faaledes af med nogle Individier, medens Sværmen styrkes.

Paa Foranledning af en af Tilhørerne, bemærkede Taleren, at det i Klar vilde betale sig bedst at udslynge Honning og jodre Bierne med Sukker; med dette bør der jodres en Gang daglig eller idetmindste hveranden Dag og med Honning 2 Gange ugentlig.

J. Hansen sluttede Mødet med en Tak til Foredragsholderen.

Frederiksborg Amts nordlige BF. afholdt et Bestyrelsesmøde i Helsingør for at

bestemme, hvorvidt herværende Forening i Aar bør afholde Biavlsubstilling.

Det vedtoges ved Mødet, grundet paa Udsigterne til en mindre god Honninghøst, at overlade til Formanden paa et senere Tidspunkt at bestemme, om en Biavlsubstilling bør afholdes i Aar eller hellere bør udsættes til næste Aar.

Der vil saaledes ikke blive afholdt Biavlsubstilling her i Kredsen i Aar, med mindre et godt Vejr lig for en Tid endnu betinger Bierne et godt Honningtræk.

Han Herredernes BF. Den 2den Juli afholdtes samtidig med Han Herredernes Landboforenings Hoveddyrskue i Fjerritslev en vellykket Biavlsubstilling. Biavlslærer Grønning var tilstede og holdt Foredrag over Biavlen, lige som han i de forudgaaende Dage havde afholdt 4 Møder i Kredsen. Præmier til Beløb 164 Kroner uddeltes, og en almindelig Bortlodning af Biavlsredskaber foretoges, hvortil medgif c. 146 Kr. Ifølge Biavler-Samlagets vedtagne endnu gældende Regler sendes intet Pengebeløb som Præmie udenfor Han Herrederne. Præmie-Uddelingen foregik saaledes:

A. Fremmede Udstillere.

Biavlsredskaber.

1. Pr. med Bronze-Medalje C. J. Grønning, Vejrup; do. med Br.-Medalje Uhrmager Præstmark, Hobro; do. med Diplom N. Pedersen, Brønderslev.

Honning-lugger.

1. Pr. med Br.-Medalje Mastinbygger C. C. Danielsen, Højslebø; 2. Pr. med Diplom Knebmand Kiegsels, Viborg.

Honning-stager.

1. Pr. med Diplom Bager P. Nielsen, Nyborg; 2. Pr. med Diplom Bager J. Jensen, Densø.

Mød og Honningvine.

1. Pr. med Medalje P. A. E. Müller, København.

B. Lokale Udstillere.

Besøkkede Biblioteker.

1. Pr. 10 Kr. L. C. Nielsen, Torslev; M. Zmer, Ullerup; Chr. N. Kjær, Aggersborg Ullerup; 2. Pr. 8 Kr. Jens Olesen, Gøttrup; L. Jørgensen, Fjerritslev; M. Olesen, Klim; P. Bertelsen, Gøttrup; J. P. Mejlhede, Gøttrup; 3. Pr. 5 Kr. N. C. Pedersen, Torslev; D. N. Jensen, Thorup; L. N. Lyng, Tommerby; N. Hansen, Aggersborg, Ullerup; J. Chr. Andersen, Stræm.

Tomme Biblioteker.

1. Pr. 5 Kr. N. Styrbaek, Klim; do. 5 Kr. M. Olesen, Klim; 2. Pr. 8 Kr. L. Jørgensen, Fjerritslev; do. 3 Kr. J. Olesen, Gøttrup; 1 særskilt Pr. paa 2 Kr. tilkendtes Jørgen Vestergaard, Holme, for 1 Husflidsstade.

Udstillings-Mastiner.

2. Pr. 3 Kr. L. Jørgensen, Fjerritslev; 3. Pr. 2 Kr. J. P. Jensen, Hjortdal.

Dvurige Biavlsredskaber.

Hæderlig Omtale N. Styrbaek, Klim.

Honning.

1. Pr. 4 Kr. N. Hansen, Aggersborg, Ullerup; 2. Pr. 3 Kr. L. Jørgensen, Fjerritslev; 3. Pr. 2 Kr. P. Bertelsen, Gøttrup.

Boks i Bløkke.

1. Pr. 4 Kr. Chr. N. Kjær, Aggersborg, Ullerup; 2. Pr. 3 Kr. Legind, Holme; do. 3 Kr.

N. Hansen, Aggersborg, Ullerup; 3. Pr. 2 Kr. Zeppesen, Koffedal; do. 2 Kr. M. Zmer, Ullerup.

Honningstager.

1. Pr. 4 Kr. N. A. Justesen, Aggersborg; 2. Pr. 3 Kr. Leginds Hustru, Holme.

Mød og Honningvine.

1. Pr. 5 Kr. Zeppesen, Koffedal; 2. Pr. 4 Kr. M. Olesen, Klim; do. 4 Kr. Kold Djernæs, Bjergst.

Syltetøj.

1. Pr. 3 Kr. Chr. N. Kjær, Aggersborg, Ullerup.

Endelig tilkendtes der Mogens Zmer af Ullerup 1 Bronze-Medalje for Virksomhed tfl Biavlens Fremme i Han Herrederne.

Paa Biavler Samlagets Vegne affendtes Telegrammer med Tak for nidker Virksomhed til Biavlens Fremme i vort Fædreland til Styrelsen for DBF. samt til Dhr. Kantor Erslev i Skallundborg og Trafikchef Møller i Aarhus. — Fra Præsidenten for DBF. indløb følgende Svar: For Styrelsen sendes erkendtlig Tak for Hilsenen og godt Samarbejde. Held og Lykke for alle danske Biavlskredse. L.

Elbo m. N. Herreders BF. Paa Generalforsamlingen i Efteraaret bestemtes det ikke at søge om at faa Vandrelærere tilsendt fra Hovedforeningen, men derimod om at faa Pengene i Stedet for (er tilstaaet). Der er i Forsommeren afholdt 9 Møder her i Kredsen, deraf er det ene ved Grønning, de andre 8 er holdt af Foreningens egne Biavlere, de 6 ere holdte i den sydlige Del af Kredsen, hvor der er mange yngre Biavlere, der har det meget at betyde, at der jævnlig bliver afholdt Møder med praktisk Undervisning, og det er jo klart, at vi her hjemme i Kredsen kan udrette langt mere for de samme Penge, end naar Hovedforeningen skal sende Vandrelærere. Vi ere for faa vidt rigtig godt tilfredse med den Ordning, og Biavlen er ogsaa i god Fremgang herpaa Egnen, kun er det kedeligt med det daarlige Honningaar. Hidtil har vi ikke haft det ringere i mange Aar, men trods det er der jævn god Tilslutning til Møderne, og der er ikke saa faa ny Biavlere, som har meldt sig ind i Foreningen. Tillige vil der blive fortsat med at afholde Møder hele Efteraaret, navnlig Efteraars-Møderne tror jeg vil have stor Betydning, der vil jo blive mange af disse silbige Sværme, som ere faldne i Aar, som vil være ude af Stand til at samle Forraad til at gaa Vinteren imøde med, her tror jeg, at der er en Opgave for Biavlerforeningerne at komme Smaataars-Folk til Hjælp.

Tillige bestemtes det paa Generalforsamlingen, at der i Fredericia skulde afholdes en Biavl-Udstilling i September 1892. Den 28. Juli holdt Bestyrelsen Møde i Bjedsted Spang, hvor alle Kreds-

forstandere vare indvarslede, og hvor Forhandlingen særlig førtes om den paatænkte Udstilling, men alle vare enige om, at det vilde staa Egen langt mere end gavne, at holde en Udstilling i et saa daarligt Honningaar, som det er her paa Egnen, da det vilde være en ren Umulighed at fremstille noget Honning af Betydning og slet ingen første Klasse's Honning navnlig hvad Udseende angaar. Derpaa vedtoges det at benytte af Foreningens Penge et Beløb af cirka 125 Kr. til at uddele til Opmuntrings-Præmier til Begyndere i Viavl, særlig til Smaakaarsfolk, da vi alle vare enige om, at en lille Opmuntrings-Præmie særlig maa være paa sin Plads i Nar.

Naar dette er optaget i Tidsskriftet, vil Bedømmelsen være forbi, da den skulde være tilendebragt til 15. August og Beretning indgivet til Formanden. Paa et Møde i Hjedsted Spang i Septembar ville Præmierne blive udbetalt (i Penge eller Redstaber).

N. Ladegaard.

Tørring BF. holdt Møde den 20. Juli hos P. C. Ottesen, Lundgaard i Tørring. Viavlslærer N. Nielsen var tilstede. Der var mødt c. 20 baade Mænd og Kvinder. Grunden til, at der var mødt saa faa, var, at Vejret var saa godt, og Folk havde saa travlt med deres Hø. Hr. Nielsen begyndte først med at lade en Kunstværn, da Staderne vare saa kraftige, og der var tilstrækkeligt af Dronningceller, tog han en Table med en lukket Dronningcelle og jatte i et tomt Stade og 2 Tavler med Yngel fra andre Stader og en Honningtable og tomme Tavler og jatte Stadet paa det stærke Stades Plads, og før end vi forlod Pladsen, var Stadet fyldt med Bier og Honning i de bagerste Tavler. Derefter gav Nielsen praktisk Undervisning med de andre Stader, som blev set med stor Opmærksomhed og endte med et Foredrag om Betingelserne for Viavl. Han udtalte, at vi ikke kunde rette os efter Østlysten og Sjælland og de andre gode Egne, da vi ere godt en Maaned bagefter her. Nu i disse Dage er der kommen ikke saa faa Sværme, og de begyndte godt at fylde med Honning i Staderne. Mødet var livligt og blev hørt med Opmærksomhed, og bagefter blev fremsat Spørgsmaal til Nielsen, som bleve besvarede. Vi takke Hr. Nielsen for den Smødefommenhed, som han viste mod os, og DBF. være takket for sin Virksomhed og Dplysning. Vi haabe, at flere Foreninger maa blive oprettede her paa Egnen.

Økko fra Staderne.

Helsingør, 11. Juli.

Det bliver vist et daarligt Honningaar, mine Bier sværme, endstøndt alle Rummenere ere fyldte med Tavler og ingen Honning i Honningrummene, næsten alle Staderne ere overfyldte med Bier. Jeg har nu 40 Familier og har slaaet nogle Sværme sammen, da jeg ikke vil have flere, de giver mig formeget at bestille. Jeg har alle Staderformer: Dierzons, Berlepsch, Høistade og Trugstader, men har nu ingen flere tomme.

E. U.

Rodby, 28. Juli.

3 Dag har jeg endnu ingen Honning faaet fra mine 6 Stader, og det ser mere ud til, at jeg kommer til at give dem en Del Suffer, end at jeg faar Honning fra dem. Det havde jeg ikke ventet i Foraaret, da de vare overvintrede saa godt. Nu i disse Dage er det meget varmt; kan Bierne samle nogen Honning, hvis Vejret bliver saaledes ved, vi har da lidt Hvidløver og Bifteblomster? (Ja!) men Boghvede og Lind have vi ikke noget af. Alle mine Stader har slaaet Dronierne ihjel, det er vel Bevis for, at Hovedtrættet er forbi? Kan man saa Bierne til at trække Kunsttavler ud endnu, naar man fodrer dem? (Ja!)

B. W.

Storvil, Sverige, 30. Juli.

Viaaret er simpelt her i Norden.

Malmgren.

Udjerbo, N. Sælland, 1. Aug.

Hvor Bierne har været kraftige her paa min Egn, har de i Løbet af de sidste 14 Dage ligesvem fyldt Husene med Honning; men da de fleste ere ny Begyndere, er det kun saa Familier, der ere saa kraftige, som de burde være. Jeg har selv 2 kraftige Familier, hvorfra jeg i Løbet af et Par Dage skal udflygte Honning og venter, dersom August Maaned vil blive god, at disse 2 Familier skulle fylde Husene en Gang endnu, idet der her er et udmærket godt Lyngtræk.

Chr. Jensen.

Hølstebro, 1. Aug.

Der er nogle sæle Klager i Bladet over Honning-Udbyttet. Jeg følger Andvisningen i Smaaskrift Nr. 4 om at indskrænke Yngellejet, naar den Tid er, saa har jeg mange baade Arbejder og Honning-Celler fri. Saa 1 Uges Træk, ja hellere 2, og jeg har da nok for Vinteren til mine Bier og noget for mit Arbejde. Saaledes har

det gaaet saa ofte og ligesaa i Nar. Jeg har nu 20—25 Normaltavler fulde i mine Stader. Derimod gaar det ikke saa godt med Overtættene, dem fik jeg ikke tidlig nok fat over, eller rettere jeg gav maaske for tidlig rundelig Plads i Underrummet.
N. S. W.

Saundbjerg, Horsholm, 2. Aug.

En hjertelig Tak Hr. Redaktør for den danske Vitidende. Det er ret et Blad, som kan fængsle Diablen ved sit flersidige interessante Indhold. Chr. Sparre.

N. B. Sjælland, 8. Aug.

Uf 4 Familier har jeg høstet 50 B Honning for Lindetrættet, og jeg venter endnu at faa ligesaa meget til, naar Lindetrættet er sluttet. C.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 111. Hvorledes er den her i Bladet tidligere omtalte Bisælde indrettet, og hvorledes anvendes den? (S. S.) — S.: Den koniske Bisælde (se Fig. 42) bestaar af en kegleformet Tragt af bitæt Jærntraadtvist 6 "høj. Den nederste Abning b er 1 1/4 " bred og fastloddet til en lille Blitplade, der har en tilsvarende cirkelrund Abning. Den øverste Abning a er rigelig 1/4 " bred. Tragten støttes af 2 Blitbaand, et paa Midten og et ved a. Jælden anvendes som Vitømmer, idet man, naar et fuldt Magazin skal høstes, stiller dette paa et Bord og dækker det med et Bræt, paa hvilket en eller to saadanne Bisælde ere besættede over tilsvarende Huller i Brættet. I Løbet af 1/2 Time ville Bierne da forlade Magasinet gennem Abningen ved a. Denne Vitømmer er jo meget billigere end Porters (se S. 178) og har dog i Almindelighed vist sig meget virksom.

Nr. 112. Hvilken Slags Fjedre kan anvendes i Porters Vitømmer (se Fig. 35) og hvor stor skal den smalle Abning mellem Fjedrene være? (S. S.) — S.: Hertil kan anvendes almindelige bløde Urfjedre, men de maa være mindst 1/4 " brede. Den smalle Abning mellem Fjedrene bør være 1/8—9/64 ".

Nr. 113. Naar man giver en italiensk Dronning til et Stade, skal man

saa fjerne de Bier, som ledsager hende? For den italienske Dr. jeg modtog 1890 lod jeg beholde sine Ledfagere hos sig, men de brune Bier stak dem ihjel omtrent alle jammen. (C.) — S.: Ja, de bør fjernes, fordi den fremmede Dronning lettere modtoges uden fremmede Ledfagere end med saadanne. Noget andet er det, naar man jaaledes som ved Doolittles Metode (se S. 198) kan give den fremmede Dronning Ledfagere af Stadets egne unge Bier.

Nr. 114. Kan brune Dronninger ved at deres Afkom stadig parres med italienske Hanbier tilsidst blive øgte italienske? (C.) — S.: De brune Dronninger vedblive naturligtvis at være brune; men den ærede Forespørger mener uden Tvivl, om deres Afkom gennem flere Slægter efterhaanden kan blive italiensk. Dette antages almindelig, fordi flere Egne i N. Amerika paa den Maade skal have faaet alle deres Bier italienserede.

Nr. 115. Er det fuldkomment sikkert, at en ung ubefrugtet Dronning ikke kan gaa igennem Dronninggitteret? Da har jeg tænkt at lave en Kasse af Gitteret for deri at nedstøde Eftervarme for paa den Maade at faa Bierne hjem igen, medens man fange de Dronningen. (C.) — S.: Nej, det er ikke fuldkomment sikkert; men det sker kun sjældent. Derfor kan De vistnok uden stor Risiko anvende den af Dem angivne Fremgangsmaade.

Nr. 116. Uf Kunsttavler efter vedlagte Probe har jeg i Nar indjat 6 B i mine Stader; men de faldt næsten alle ned, uagtet jeg havde tilloddet dem baade foroven og halvt ned paa Siderne. Mange Tavler faldt ned fulde af Ungel. Er det Tablernes Fejl? (N. C.) — S.: Ja, vi tro, at det er Tablernes Skyld, da de se stærkt ud til at være blandede med Ceresin eller Parafin; men vi have ikke anstillet nogen kemisk Prøve med dem. Vi antage, at De bruger et højt Tavlemaal. Havde De haft et lavt Rammemaal og tillige anvendt Traad i Tablerne, da havde disse dog uden Tvivl holdt hele. Men derfor ville vi dog selvfølgelig ikke anbefale saa bløde Tavler, som disse synes os at være. Kun en kemisk Prøve kan dog give fuld Sikkerhed om Forskning.

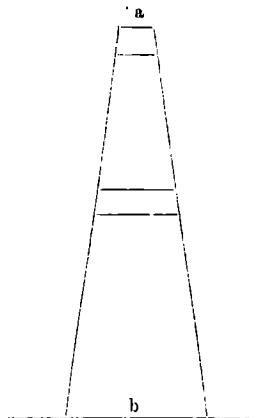

Fig. 42. Den koniske Bisælde i halv Størrelse.

Et og Andet.

Middel mod Møl. Den amerikanske Biavler Dibbern meddeler, at han i denne Sommer har befriet mølaugebne Tavler ved at sænke dem i koldt Vand og lade dem forblive der i 2—3 Timer. Det har da vist sig ved Optagningen, at Larverne vare døde. Tavlerne bleve ved Optagningen svingede lidt frem og tilbage for at faa Vandet ud af Cellerne, og derefter opstabledes de løst for at tørres. — Hvis dette simple Middel virkelig kan dræbe Larverne, da maa det ske ved Kvælning. Vi tilraade derfor at sænke Tavlerne ganske langsomt i lodret Stilling, da mange af Cellerne ellers ville holde sig fulde af Luft.

Den puniske Bi, Apis niger, er en ny Birace, som Amerikaneren Herbitt har bragt i Handelen. Han tilbyder disse sorte Dronninger til den smukke Pris af 250 Kr. pr. Stk. Hans Koptaler over disse Bier har bragt ham i Strid med Redaktøren af B. B. Journal, Cowan, der i den Anledning i denne Sommer rejser i Afrika for at efterforske, om dette virkelig er en ny Race. Han har allerede hjemsendt Beretninger, hvoraf det fremgaar, at den „puniske“ Bi er en gammel Bekendt, nemlig den tunesiske Bi, der er sort af Farve og udmærker sig ved at være den mest stikkelystne af alle bekendte Bier.

Gaonlige Vink.

Vejret (8. Aug.) blev den 24. Juli varmt og roligt, og saaledes holdt det sig lidt over 1 Uge. I den Tid var Trækket i Egne, der have Vind eller Boghvede, særdeles godt, i andre Egne jævnt godt. Senere har Vejret været koldt og uroligt med jævnlige Byger; Vinden kan endnu afgive nogen Honning, hvis Vejret bliver heldigt. Boghvedetrækket er endnu i sin Begyndelse, og i Hedeegnene har man endnu Hingtrækket tilgode.

Hovedtrækket har i Danmark, Sverrig og Norge saavel som i Nordtyskland og de fleste Egne i Nordamerika givet et overmaade ringe Udbytte, langt under en Middelhøft. I Mellem- og Syd- Europa har man haft en Middelhøft og i flere Egne af England over en saadan. Da vor egen velsmagende og smukke lyse Midtsommer-Honning her i Landet foretrakkes af de fleste Forbrugere for udenlandsk Honning, er der i Nar Grund til at holde den lyse Honning i højere Pris end forrige Nar, f. Eks. 60 D. i Stordægt og 70 D. pr. P. i Detailudsalg. Det er muligt, at Prisen vil gaa endnu højere op. I ethvert Tilfælde vil der ikke være nogen Grund til at haste med Salget, da Udbyttet af lys Honning i Nar her i Landet uden Tvivl er 2 Gange mindre end forrige Var.

Forraad. I et saa slet Honningaar er det af jærlig Vigtighed at fremhæve Nødvendigheden af at indvintre Staderne med tilstrækkeligt Forraad (30 P hos stærke Stader, 25 P hos mindre stærke). Der er desværre ingen Tvivl om, at mange mindre stærke Familier, i Eks. jildige Sværme og Kunstsværme, ikke en Gang have samlet nok til Winterbrug. Det manglende bør da gives i Form af Foderfirup. Ogaa hos Familier, der have tilstrækkeligt Forraad, vil det i Nar kunne betale sig at udslunge Honningen og erstatte den med Foderfirup; men man bør da lade Familien beholde mindst 8 P Honning, fordi Yngelanfættningen om Foraaret foregaar meget langsommere, hvis Familien er blotet for Honning, end naar denne er tilstede. — Ved August-Efterhøvet vil man undertiden finde Stadets Honningforraad fordelt paa mange flere Tavler, end man ønsker at beholde i Winterlejet, i Eks. paa 15 Normaltavler, medens man kun ønsker at beholde de 10 i Stedet om Winteren. Denne Fejl rettes lettest ved at udslunge de overflødige Tavler og erstatte det saaledes borttagne Forraad med Foderfirup, der paa sædvanlig Maade gives fraoven og nedbæres af Bierne i Winterlejets Tavler. Man kan ogsaa tilbageføre Honningen; men denne bør da spædes med $\frac{1}{2}$ Paafl varmt Vand til hvert P Honning. De udtagne Tavler bør naturligvis være fri for Yngel.

Winterlejets Størrelse bør rette sig efter Familiens Størrelse (5—14 Normaltavler); men vi fraraade at gøre Winterlejet saa lille, at Bierne rades til at sidde tæt sammenpakkede paa alle Tavler. Hellere maa der være en Table for meget end for lidt. Vi pleje ikke at indstranke Pladsen mere end saaledes, at den første og den sidste Table kun er belagt med Bier paa den mod Winterlejet vendte Side.

Fodring for at fuldstændiggøre Forraadet bør i alle Egne, hvor Trækket nu er afsluttet, helst foretages i Slutningen af August. Foderfiruppen laves ved at smelte over svag Ild 4 P Kandisgræs i $1\frac{1}{2}$ Pot kogende Vand. Naar alt Sukkeret er smeltet (det behøver ikke at koge), afkøles Siruppen og kan da gives Bierne fraoven paa sædvanlig Maade enten i et med aabent Lærred overbundet Honningglas eller i en Fodrer, 1—2 P hver Nat. Foderet indskræmpes ved Solnedgang for ikke at hindre Koverne. Naar Fodringen foregaar saa langsomt, sikrer man sig bedst, at det bliver omhyggelig nedbaaret og forseglet.

Omslutning af Honningtavler fra rige Stader til fattige for at foretage isisfavnets Forraad bør foretages saaledes, at Biflyngens Udgang ikke afbrydes. Bierne opholde sig jo om Winteren kun i de tomme Celler og i Tavlegangene, ikke paa Honningcellerne. En helt fyldt Honningtable bør altsaa ikke indhænges midt i Klyngen men tæt op til denne, en halv fyldt hænges derimod længere ind i Klyngen saaledes, at Honningens Plads nogenlunde svarer til dennes Plads i de 2 nærmeste Tavler.

Tomme Tavler hængemmes i et Kammer, i hvilket man vedligeholder en stærk Lugt af Nafalin ved at hænges aabne Poser med dette Emne paa flere Steder deri. Ere Tavlerne befængte med Møl, bør de dog først ivorbes. Nafalinlugten bør vedligeholdes indtil Oktober Maaned.

Noveri kan nu let opstaa ved svage Stader. Derfor bør Indgangene hos disse nu indskræmpes til 3—6 P Bredde.

Svage Stader med gode Dronninger (jildige Sværme eller Kunstsværme) bør nu opnyttes til at yngle ved langsom Fodring ($\frac{1}{4}$ P hver Nat) for om muligt at bringe Biflyngen op til en saadan Størrelse, at den i Begyndelsen af September kan belægge mindst 5—7 Normaltavler med Bier.

J **Eftertraal-Egnene** maa de fleste af de ovennævnte Arbejder udfættes til Lyngtrækters Slutning, der plejer at indtræffe midt i September.

Brevkasse.

Rettelser til Lijten over hvor mange Delegerede, der kan møde fra hver Kreds eller Amt. Et bo m. fl. Herreders BF. Kreds med 2 Delegerede (under Vejle Amt) er forglemt.

Kundgørelser.

Til Biavlskredse!

De Biavlsforeninger, der kunde ønske at jaa den af cand. phil. Perm. Vorries og N. S. Kristensen i 1886, 87, 88 og 89 udgivne „**Biavls-Tidende**“ til deres Biblioteker eller til at laane ud til sine Medlemmer, kan jaa Bladet **frit** paa følgende Betingelser:

1. „Biavls-Tidende“, der kun sendes i komplette Aargange, maa Kredse forpligte sig til at lade indbinde, inden den laanes ud til Medlemmerne.

2. Kredsen maa selv betale Portoen for Forjendelsen af Bladet.

De Biavlsforeninger eller Kredse, der ønsker at komme i Betragtning, bedes indsende Begæring om, hvormange Eksemplarer de ønsker, inden 1. Oktober 1892 til

N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

50 a 100 Pd. hvid Honning ønskes tilføjs. Prøve og billigste Pris bedes afgivet til **Købmand Wæver** i Nøbby snarest muligt.

Kunsttavler

haves atter i Aar af **ægte Bivoks**. Voks tages i Hytte a 35 Ø. pr. Ø.

S. S. Beck,
Langeskov pr. Brørup.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks leveres som tidligere af mit bekendte gode Fabrikat til Dagens billigste Priser.

Voks forarbejdes indtil 10 Ø for 35 Øre pr. Ø, større Partier 39 Øre pr. Ø.

Gl. Sole pr. Hedensted, i Februar 1892.

J. Andersen.

Emblemer for DBF.'s Medlemmer kunne jaa a 60 Ø. hos **Erlev**, Kalundborg. Forsyldte til Bestyrelsesmedlemmer, jorsjældne til andre Medlemmer.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes. **N. S. Kristensen,** Himmeløv, Roskilde.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. En Maskine, der fabrikerer Tavler med i t æ r k e j t e **M o n s t e r**, anstafes til Gavn og Glæde for Biavlerne.

Ørdre udbedes snarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

Hølstebro, Januar 1892. **N. S. Vorbeck.**

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1882, 1883, 1885, 1890 og 1891 ere udfolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sagregister koster 1 Kr. **Aarg. 1889** koster 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erlev.**

Mit Fabrikat af bedste Sort

Bivokstavler (98 % rensset Bivoks),
Kunsttavler (som hidtil leveret)

Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksborg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besørgelse.

R Schmidt,
Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erlev,

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,
er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Erlev** i Kalundborg.

Biavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine premierede Biboliger, Slyngemaskiner, Kunsttavler (garantores af ægte Bivoks), Røgblæsere, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og Traad, Fodorapparater m. m. m. Stort Oplag af alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Hollandske Blomsterløg og Biplanter.

Crocus hvid, blaå, sribede og gule a 1½ a 2½ Øre pr. Stk., 1 a 2 Kr. pr. 100 Stk. Miniaturhyacinter til Friland 6 a 8 Øre pr. Stk., Hyacinter til Potter og Drivning i blaå, røde og hvide Farver 12 a 15 Øre pr. Stk., Tulipaner 5 a 8 Øre, Narcisser 8 Øre, Anemoner og Ranunkler 4 a 8 Øre. Endvidere anbefales et stort Sortiment af fleraarige Biplanter. Bestillinger ønskes i Løbet af Sommeren, Leveringstid henad Mikkelsdag, Plantetid bedst i Oktober, i gunstigt Vejr ogsaa i November.

Roskilde Stk. Jørgensbjerg.

Frank Wendt.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere jaa vel jom for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Eftertraal.

Ny Etiketter til Paakøbning paa Honning-glas, farvetrykte faas a 90 Ø. pr. 100, forte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erlev** i Kalundborg. Etiketter til Honningvin, Sylltetøj, Limonade og Vifor 30 Ø. pr. 100.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad, udmærkede Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber og Røgpustere have altid.

N. S. Kristensen, Himmeløvl, Roskilde.

"Hønningudflyngere", fortrinligt Fabrikat.

Spandene ere lavede af ekstra svært Jærnblik, Stellet dels støbt, dels smedet. Tandhjulene ere store med stærke Tænder.

1 Udfluyger, som passer til alle Maal undtagen 12 x 12 Rammen, Pris 19 Kr.,

1 Udfluyger til alle Maal, Pris 24 Kr.,

1 komplet Sæt Støbegods til en Udfluyger, Pris 6 Kr.,

1 Sæt store Tandhjul, Pris 1 Kr. 50 Ore anbefales fra

Chr. Riegels,
Viborg.

Fører i Bivavl,

af **Hans Erslev,**

Den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 D.
Saa i enhver Boghandel.

Gitre

af bedste Slags faas atter hos

B. Bojesen,

Systofte, Nykøbing, Falster.

Bigården,

Tidning for biskötare, utkommer under år 1892 den 1. i hvarje måned. Pris per år **En krona.** Erhållas på alla postanstalter. Utgifvare: **J. Michal.** Linköping. Pröfnummer på begäran gratis.

Sønningstier af Blik

færdeles praktiske faas til 1,50 Kr. Stk. hos
Chr. Riegels, Viborg.

Forenings-Meddelelser.

Randers Amt's BF. afholder Repræsentant-møde Søndag 10. Septbr. Kl. 1 Højstolehjemmet, Karolinegade i Randers. Love vedtages, Foreningens Virksomhed droffes, og Bestemmelse om Delegerede til Centralmødet foretages m. m. Forslag, som ønskes behandlede, bedes sendt til undertegnede inden 1. Septbr.

Ulbæk pr. Randers. N. Holm.

Ribe Amt's BF. afholder Udstilling i Hølsted den 11. September d. N. Udstillingen vil omfatte alt, hvad der hører til Bivavl, navnlig Bier, Sønning, Voks, udbyggede Tavler, Mød, Hønningvin, Syltetøj m. m., Stader, Birebsfaber, Kunsttavler og videnskabelige Hjælpemidler. Enhver kan sende Udstillingsgenstande og ægte Præmie. Diplomer vil blive uddelt, men kun Medlemmer af BF. vil jaa Præmiebeløbet udbetalt. Anmeldelses-

blanketter ville kunne faas i hele August Maaned hos Uhmager Clausen i Hølsted, og Genstandene maa være fragtfrit paa Hølsted St. jensl den 9. September og være adresseret til Søren J. Sørensen, Hølsted.

Udstillingskomiteen.

Biavlermøder ere bestemte at afholdes følgende Steder: 21. August i Hounum Skole pr. Varde, 22. i Ulgod, 23. i Hønen pr. Larm, 24. i Høllundbæk pr. S. Omme, 25. i Langelund pr. Ringgive, 26. i Bellund pr. Vejle, 27. og 28. i Brande BF., 29., 30. og 31. i N. Suede BF., 1. Septbr. hos P. Christian Ottesen, Lørring pr. Herning, 2. hos Skobmand J. C. Nielsen, Bording St., 3. i Gjærn pr. Silkeborg, 4. hos P. Sørensen, Andrup pr. Herning, 5. i Wildbjerg BF., 6. i Vørgod Skole, 7. hos Lærer Haahr i N. Vinum, 8. hos Smed Kr. Nielsen, Holmsland, 9. i Bemb, Ulfborg BF. Alle Steder foredrag og praktisk Undervisning af E. J. Grønning. Hvor Tid og Sted ikke er angivet, vil dette blive bekendtgjort ved stedlig Befendtgørelse.

Hølstebro Kreds afholder Møde hos Fotograf Vorbed d. 28. Aug. Kl. 3. Alle indbydes.
N. S. Vorbed.

Bornholms BF. Begæring om Bivogt a 25 Ore pr. Stude bedes sendt til D. Kojoed, Stovsminde ved Nybro, inden 1. Septbr.

Georg Josefien.

Hølsted BF. holder Møde Søndag 21. August Kl. 2 hos N. P. Smidt, S. Hølsted.

Hagen Madsen.

Brørup BF. holder Møde 28. August Eftermiddag Kl. 3 hos Knud Lauesen i Tirslund.
P. Schmidt, Stovhøj.

Indhold af dette Nummer.

Bisæde	217
Bi-Bejt, af J. Bartrum	210
Bitommer	217
DBF.'s Delegerede	205
Dronningavl, af G. M. Doolittle	206
Dronningavl, Forjog, af M. Jensen	209
Dronningfangst, af N. Fr. Larsen	208
Dronning-Gitre	217
Dronning-Judførelse	217
Dødsdømte Bier	207
Ekko, af E. N., B. W., Matngren, Chr. Jensen, N. S. B., Chr. Sparre og E.	216
Elbo m. fl. Herreders BF., af N. Ladegaard	215
Fredertsborg Amt's n. BF.	214
Gavnilige Vink	218
Han Herredernes BF., af L.	215
Husning af vilde Bier, af P. Bois	210
Kunsttavler	217
Madrurbe ved Møder	211
Middel mod Møl	218
Puniske Bier	218
Sydjællands BF.	213
Lørring BF.	216
Udtromning	207

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
Danmarks
Biaavler-Forening".

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

STIFTET 1866

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Wintermaaned, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Annoncer optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de skulles indrykke.

Biavlens og Videnskaben.

Naar man sammenligner de Fremskridt, som i Løbet af det sidste Aarhundrede ere skete i de allerfleste Næringsveje med de tilsvarende Fremskridt i de foregaaende Aarhundreder, da maa det erkendes, at Forskellen paa næsten alle Omraader er overmaade stor. Fremskridtene i vort Aarhundrede have været kempemæssige. Hvad kan være Aarsagen dertil? Er Menneskeslægten mon paa een Gang blevet bedre begabet og stærkere udviklet i aandelig Henseende? Uden just at svare Nej til det sidste Spørgsmaal ville vi dog udtale, at Fremgangen i Menneskeslægten's aandelige Niveau i ethvert Tilfælde sker overmaade langsomt. Der maa altsaa være en anden Grund til Næringsvejenes stærke Fremskridt, og denne tro vi at finde i Forbindelsen mellem Videnskaben og Næringsvejene. Mange særegne Forhold og Begivenheder have vistnok bidraget væsentlig til Fremgangen, f. Eks. den franske Re-

volution, der gav Stødet til en mere almindelig Udbredelse af Oplysning i Folkenes lavere Lag; men den egentlige Løstestang for Fremskridtene har vistnok været Samarbejdet mellem Videnskabsmanden og den praktiske Mand.

Betragte vi særlig Biavlens, da viser det sig aldeles klart, at saalænge Videnskabsmændene arbejdede uden Forbindelse med de praktiske Biaavlere, skete der næsten

intet Fremskridt i denne Næringsvej. Biavlens dreves endnu for 50 Aar siden i alt væsentligt paa samme Maade som for Kartusinder siden. For omtrent 100 Aar siden opfandt Francois Huber udelukkende med videnskabelige Formaal

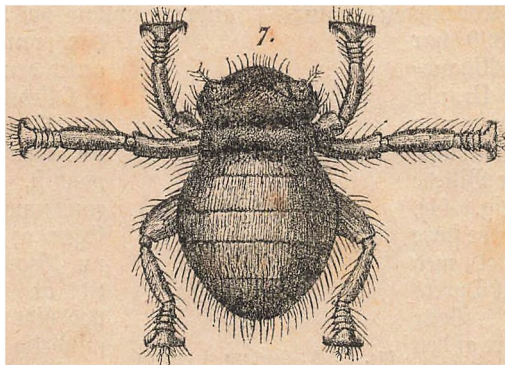

Fig. 43. Braula coeca. 18 Gange forstørret.

for Dje sit „Bladstade“; men det varede et halvt Aarhundrede, inden Johann Dzierzon og Langstroth tænkte paa at anvende denne Opfindelse ved den praktiske Biavl. Dzierzon var tillige selv Videnskabsmand, og han har gennem hele sin lange Virksomhed som Biavler stadig fastholdt Forbindelsen mellem Videnskaben og Biavlens. Denne Forbindelse har ikke alene

tjent til at udbille Biablen i en forbausende Grad, men den har tillige givet Stødet til mange ny videnskabelige Underføgelser, som har bragt Kundfkaaben til Honningbiens Naturhistorie mægtigt fremad. Derfor ligger det i Biablerens Interesse at støtte Videnskabsmanden efter bedste Evne. Biableren maa ikke kræve som Betingelse for en faadan Hjælp, at han forud skal kunne fe, hvilken Fordel visse videnskabelige Underføgelser kunne bringe ham; thi man har mange Eksempler paa, at Forhold, der syntes at ligge meget fjært fra Biablen, ved grundige Underføgelser have ydet denne Næringsvej væsentlige Tjenester. Derfor ville vi opfordre Biablerne til at støtte Videnskabsmanden paa ethvert Punkt, hvor de formaa det. Vonen for et faadant godt Samarbejde vil ikke udeblive, og desuden er der noget i høj Grad tilfredsstillende alene ved den Tanke, at den simple Biabler faaledes kan være i Stand til at yde den højt oplyste Naturforsker en væsentlig Vettelse ved hans Arbejde.

Som et bestemt Eksempel paa en faadan Sag, i hvilken Biablen bør støtte Videnskaben, skulle vi nævne Bilufens Underføgelse. Den første Befkrivelse af dette Dyr gav Frankmanden Reaumur i Aaret 1740. Flere Naturforskere have senere givet bedre Befkrivelser og Afbildninger af dette Insekt, indtil endelig Professor F. Meiner i ved Københavns naturhistoriske Museum i 1890 har udgivet en interessant Afhandling om dette Dyr, *Braula coeca*, ledsaget af en fortrinlig Afbildning (fe Fig. 43). Naar man sammenligner dette Billede med Reaumurs (fe Fig. 44), vil man straks kunne fe de store Fremfkrift, der er fket med Hensyn til Kundfkaaben til Dyrets Udfeende og Bygning. Dette fremgaar endnu tydeligere af den Befkrivelse, der ledsager Afbildningerne:

„Djnet rudimentære (d. e. uudviklede), Bøjne mangle“. Hr. M. har nemlig paa hver Side af Hovedet, bag og næsten skjult af Følehornene fundet en oval, hvalvet lys Plet, som han antager er et uudviklet Dje. „Følehornene (fe Fig. 45) toledede, indfæntede i en Grube. Bryftet dannes af een Ring, Bagtropa af 5 Ringe. Vinger og Svingfolber mangle (*Braula* henregnes nemlig til Fluerne, og disses bageste Par Vinger pleje at være omdannede til korte Træde, der ende i en lille fugle-

formet Rinde, de kaldes Halteres eller Svingfolber). Klørne ere brede, stærkt kamformede. I Fig. 47 har jeg fremstillet Enden af sidste Fodled med Klørne. Det vil heraf ses, at Foden ender paa faadvanlig Maade med et Par Klør, kun at disse ere ufæddanlig kraftige og kamformig udftaarne i en tæt Række af Tandber. Naar Klørne trækkes tilbage ind under Fodledets Bagrand, ser man kun Tandrækten, som da synes at udgaa som en Kam af stærke Tænder paa selve Fodledet. Ses dertil Foden fraoven, ville de fleste af disse Tænder skjules af Foden og kun nogle stikke frem paa Siderne (fe Fig. 43). Paa denne Maade forklæres ikke blot Reaumurs Udftagn om de faa Kroge, i det højeste 3—4, men ogsaa Rikches og Eggers om den længere Kamrække af Tænder. Fra

Fig. 44.

Klørnes Bagside henimod disses Rodende udgaa et køllefornigt Legeme, som er besat med talrige fine Chitintænder.“

Hele denne tydelige Befkrivelse af dette Snyltedy har Hr. M. i Hovedftagen givet for at paavise den Mærkelighed, at Brystestykket hos dette Insekt og hos et andet lignende kun bestaar af 1 Ring, medens det hos de fleste andre bestaar af 3. Et rent videnskabeligt Spørgsmaal's Løsning har altfaa forsynet Biableren med en faa tydelig Befkrivelse af Bilufen, at der heretter ikke let kan tages fejl af denne og andre Snyltere hos Honningbierne. Hidtil

har man nemlig i flere Tilfælde anset den lille langstrakte Larve af Niebilla (*Meloe variegatus*) for Bilufen. Vi ere allerede nu komne faa vidt, at det er paavist, at den rigtige Biluf foretkommer i flere forskellige Egne af Danmark. Det bliver nu Biablerens Sag at hjælpe til at skaffe Oplysning om, hvorvidt denne Snylter har almindelig Udbredelse hos os.

Men hvilken Betydning har da Kundfkaaben om Bilufen for

Biablen? Hvilken Skade gør det Dyr? Ja dette Spørgsmaal kan endnu ikke besvares, uagtet man har kendt dette Dyr i over 150 Aar. Der hersker med Hensyn til dette Dyrs Liv og Udviklingshistorie stor Uvidenhed. Sandfynligt er det, at *Braula* ligesom sine nærmeste Frænder føder fuldvoksne Larver, som straks forpuppe sig, og Puppen vil da rimeligvis overvintre i Bistaderne. Efter Dr. Hef's Befkrivelse af Bilufen gengive vi (fe Fig. 46) en Afbildning af Puppen; men vi anse

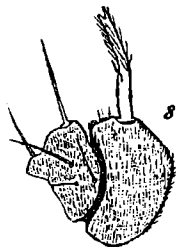

Fig. 45. Et Følehorn af en Biluf.

det for meget tvivlsomt, om denne Afbildning er nøjagtig, da den fra samme Forfatter hentede Afbildning af det fuldt udviklede Insekt (se Fig. 44) har vist sig at være saa højt mangelfuld. Det er slet ikke umuligt, at et nøje Kendskab til Bilusens hele Levefærd vil kunne godtgøre, at den gør langt større Fortræd i Bistaderne end hidtil antaget, f. Eks. ved at bidrage til at formindste Dronningens Frugtbarhed. Skulde dette vise sig, da vilde rimeligvis kun Kendskab til Dyrets Udviklingshistorie kunne udruste os med virkkelige Midler til dets Bekæmpelse. Saaendte Underfølgelser vilde imidlertid kræve stadige Sammenligninger med andre nærstaende Former, jaaledes især med de med den beslægtede Hippoloxer (Faærlus etc.) Men fremfor alt vilde dog hertil udkræves et rigt Materiale faabel af udviklede Bilus som af disses Pupper.

Den „lille“ Bilus er dog $\frac{1}{10}$ " lang eller med andre Ord kun c. 15 Gange mindre end Honningbien. Dette er en meget betydelig Størrelse for en Snylter. Tænk en Gang om vi Mennesker skulde plages af Snyltere, der vare 4—5 " lange og brede! Det er derfor meget muligt, at dette Dyr kan være til stor Plage for Bierne. Derfor bør Blavlere ogsaa søge efter bedste Evne at understøtte Videnskabsmanden ved hans Underfølgelser i denne Retning. Vi opfordre derfor vore Læsere til, naar de nu ved Efteraars-Estersynet i Staderne og senere ved Foraars-Estersynet finde Bilus paa deres Bier — da at samle saa mange som muligt og helst tillige noget Smul fra Stadets Bund og derefter at indsende det til „Det naturhistoriske Museum, København K“ med en Angivelse af, at det er Bilus.

En saadan Forsendelse kan let sendes i en flad Kiste, der ikke er 1 " høj, som et almindeligt Brev. Nærværende Blads Redaktør er ogsaa villig til at modtage saadanne Forsendelser og sende dem videre til den nævnte Adresse, naar de skønnes at have Værd for Sagen. Hidtil have vi kun været i Stand til at indsende 2 Bilus, og dette er et meget for lille Materiale til at paa-begynde Underfølgelser i den anthede Retning.

Dronningavl.

af G. N. Doolittle, N. Amerika. — (Fortjat.)

XIV. Fodring. Ved al Dronningavl er det af Vigtighed, hvis man vil frembringe gode Dronninger, at fodre Dronningavls-Staderne, naar der ikke kommer Honning ind fra Marken, enten Dronningerne ables i Overrum eller i dronningløse Stader. Endogsaa naar en Ramme med tillavede Geller anbringes i et Stade, der forbereder sig til Sværming (hvad jeg ofte gør i Sværmetiden, naar jeg foretager Forsøg), ville Bierne ikke udrette noget ved dem, med mindre de paa en eller anden Maade saa jød Safft.

Mange have uden Tvivl deres egne Bi-Fodrere, som de synes arbejde godt, og uden Tvivl besørge de ogsaa Fodringen, thi paa visse Tider ville næsten ethvert Slags Fodrere kunne benyttes. Men til Fodring under Dronningavl er jeg vis paa, at ingen Fodrere kan sammenlignes med Indskuds-fodreren (se Fig. 48), efter at jeg har prøvet næsten enhver anden Slags bekendt Fodrere. Ved at benytte denne Fodrere har man Foderet nærved Bierne, da det endogsaa er i det samme Rum og paa en saadan Maade, at det endogsaa i Smaastader ikke fremkalder større Fare for Røveri, end om Foderet blev givet i forseglede Tavler. Billebet fremstiller en af de nu almindeligst benyttede Indskudsfodrere; men jeg foretrækker at lave den saaledes:

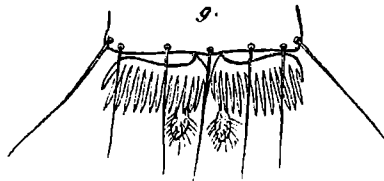

Fig. 47. Fod af Bilus.

Lav en Ramme aldeles ligesom en almindelig Bistade-Ramme, undtagen at du til Bundliste benytter et 1 " tykt Stykke Træ og af samme Bredde som Sidelisterne. Det vil betale sig at snøre Blyhvidt i Sammenføjningerne, derved sikrer man sig imod Uædthed. — Naar Rammen er færdig, paa-sømmes paa hver Side med $\frac{3}{4}$ " Traad-søm ganske tæt ved hverandre et Stykke $\frac{1}{8}$ " Breet saa bredt, som Rammen er dyb, dog manglende $\frac{3}{4}$ " foroven. Nu aftages Tavlebæreren, som først kun løselig var sømmet fast, og man nedstikker midt i Rammen en Sideliste af en Ramme; denne Liste maa forud være gennemboret med nogle Huller, saaledes at Foderet frit kan flyde fra den ene Afdeling, hvori det hældes, ind i den anden. Nu indflaas Søm gennem

Fodrerens Sidebrædder ind i dette Stillrum, for at Siderne ikke skulle trykkes ud, hvis man ved Hurtig-Fodring fylder Fodreren helt. — Nu smeltes noget Voks eller Paraffin (det fidsste er det bedste) og hæld det ganske varmt i Fodreren, til denne er næsten fuld. Lad det forblive der i 1 Minut, man vil da se det begynde at sive gennem de tynde Vægge. Dette er Tegnet paa, at det nu bør hældes ud. Paa denne Maade bliver Træet juldstandig fyldt med Paraffin eller Voks, og det vil derfor senere ikke opjuge Foderet og blive surt. Naar Paraffinen er hældt ud, og Fodreren er bleven kold, fasthømmes Tablebæreren, som bør være forsynet med et Hul, der passer til den Tragt, man vil bruge. Dette Hul bør være anbragt nærved den ene Ende. — Nu hænges Fodreren ind i Stedet ligejøm enhver anden Ramme men tæt op til Bagsiden eller Forsiden, jaa at Bierne ikke kunne komme imellem. Her kan den altid forblive, naar man ikke har nogen særegen Grund til at borttage den. Grunden til, at den hænges tæt ind til Stadets Væg, er denne, at derved spildes mindre Varme, og at Bierne ikke ville have noget unyttigt Sted bag den, hvis den beholdes i større Familier.

Hvad der end bruges til Dække over Tablebæreren (Horningbræt, Voksbug eller Tæppe) bør være forsynet med et Hul, der passer med Hullet i Fodreren. Jeg foretrækker Voksbug, da det altid er let at aftage ved de mange Arbejder, som maa foretages med jaadanne Familier, der opklække Dronninger. Alt, hvad man har at gøre, naar jaadan Voksbug anvendes, er at stære en Ridse i det over Hullet i Tablebæreren, gennem hvilket Enden af Tragten kan nedstikkes. Naar Tragten tages op, lukker Hullet sig, jaa at alle Bier holdes inde. Derved holdes tillige Varmen inde i Fodreren, hvilket ogsaa er en Fordel. Anvendes derimod et Horningbræt, maa man anbringe en lille Klods over Hullet.

Ved Fodring benytter jeg en almindelig Have-Vandfaude uden Bruse til at bære Foderet i. Denne rummer omtrent 25 \mathbb{R} og er forud mærket faaledes, at jeg straks kan se, hvormange Pund jeg giver hver Familie, og faaledes at jeg kan give enhver Familie jaa lidt eller jaa meget, som jeg onsker. For at udsjøre Mærkningen hælder jeg Foderet i Kanden paa en Vægtstaa,

og naar Vægten viser 1 \mathbb{R} Foder i den, mærker jeg Kanden paa 3 Steder lige i Foderets Overflade. Naar det næste \mathbb{R} er hældt i, mærkes Kanden paa lignende Maade. Paa denne Maade fortjætter jeg, indtil Kanden er fuld. Foderet hældes da ud, Kanden vaskes ren, og derefter males med Farve en tynd Streg gennem hver 3 Mærker helt rundt, og paa disse Ringe males fra nedent 1, 2, 3 o. s. v.

Naar denne Malning er fuldkommen tør, har jeg en tydelig Maalestof, der angiver, hvormange Pund Foder der er i Kanden, naar denne staa lodret. Ved Hjælp af denne Maalestof er det let at hælde netop saameget Foder i, som man onsker. Kun meget sjældent er jeg nødt til at hælde det i 2 Gange.

Da Bier bygge bedre, naar Honning kommer rigelig ind i Stedet, foretrækker jeg at fodre disse Familier meget stærkt, naar der ikke kommer Honning ind fra Marfen, og naar jeg finder et Smaastade, som behøver Fodring, udsjører jeg dette ved at ombytte 1 af dets Tabler med 1 fyldt fra et af Dronningavls-Staderne. Paa denne Maade fodrer jeg disse, som de bør fodres under Cellebygning og skaffer paa jamme Tid Smaastaderne det nødvendige Foder i fyldte Tabler.

Da Fodreren altid er parat i Stedet, og Vægten altid er hos mig i Bieriet,

troer jeg, at dette er den letteste Maade, paa hvilken Fodrungen kan udsjøres.

Man vil ogsaa indse, at dersom en Kovbi prøver paa at faa Foder ud af denne Fodrer, maa den passere op gennem Bikhngen til det øverste af Boligen, derefter ned i Fodreren, for at den kan naa Foderet. Derved udelukkes Røveri i Virkeligheden ganske.

Hvis Dronningavl fortsættes, efter at Honninghøsten er afsluttet om Efterommeren, ere Dronningerne langsomme til at blive befrugtede, og jo senere paa Aaret det er, des mere uvillige ere de til at flybe ud. I saadanne Tilfælde er det nødvendigt at fodre Smaastaderne en Smule for at opmuntre Bierne til Virksomhed, hvilket vil tilskynde Dronningen til at flybe ud. $\frac{1}{4}$ \mathbb{R} Foder hældt i Fodrerens i et Smaastade, som har en Dronning, der er gammel nok til at befrugtes, vil altid bringe den frem, naar det hældes i omtrent Kl. 11 Form. Ved alle andre Lejligheder til-

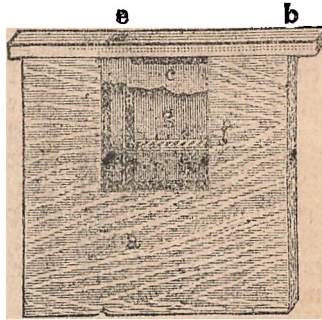

Fig. 48. Indluds-fodrer.

raader jeg Fodring jent om Aftenen; men i dette Tilfælde vil det være heldigt at fodre om Forniddagen. Blive de smaa Familier end dermed ophidsede saa meget, som de vil, saa er der dog ikke Bier nok i dem til at gaa paa Kjøvertog saaledes som i de stærke Familier. (Fortf.)

Hindring af Sværme.

Abent Brev til Hr. E. F. Grønning fra Hans Ersted.

Ved et Møde i Bederstær paa Bornholm d. 28. Juli d. A. har De udtalt om det lave Normalmaal, $14 \times 8\frac{1}{2}$ ", at „det er lidt vanskeligt at behandle. Der kommer let Bryderi paa Grund af det flade Yngelleje, dog kunne disse Rammer godt bruges. Sværme undgaaes lettere ved de større, mere firkantede Maal." Det glæder mig meget, at De finder, at det Rammemaal „gødt kan bruges". Det finder ogsaa alle de engelske Biavlere, der nu i næsten 20 Aar omtrent udelukkende have benyttet de Rammer, og en Mængde amerikanske Biavlere, der ogsaa i en lang Arrække have benyttet dem.

Ved Henjyn til de 3 andre af Dem fremsatte Paastaande, da anser jeg dem for ganske urigtige. Enhver har naturligvis Lov til at have sine private Meninger i Fred; men naar en af DBF.'s Biavls-lærere ved et offentligt Møde fremsætter saadanne Meninger, saa kan det kræves, at han skal begrunde dem. En saadan Begrundelse ndbeder jeg mig derfor fremsat her i Bladet, da jeg antager, at Sagen har almen Interesse for vore Biavlere. — Den første af de fremsatte Paastaande, at Lav-Normalrammen skulde være vanskelig at behandle, er saa stik modsat alle Erfaringer hos de Biavlere, der for Alvor have prøvet dette Rammemaal, at jeg ikke skal opholde mig videre ved den. Jeg paastaar med Bestemthed, at intet af de andre hos os meget udbredte Rammemaal er saa let at behandle som Lav-Normal. Derimod er den af Dem foretrukne 12×12 " Ramme bogstavelig talt den „sværeste" at behandle, fordi den er den største. — Den anden Paastand om, at „det flade Yngelleje let volder Bryderi", er saa løs, at man ikke kan forstaa Meningen deraf. Jeg aner ikke, hvilke „Bryderier", De hentyder til, uagtet jeg nu i en lang Arrække har benyttet lave Normalrammer i et betydeligt Antal Stader.

Den uerfarne Begynder, som hører en saadan Udtalelse ligeledes uden at forstaa den, faar let den Tanke, at der i den skjuler sig noget meget slemt. Derfor ønsker jeg nærmere Oplysning om, hvad der menes dermed.

Den tredje Paastand er derimod tydelig nok, og den er tillige splinterny. Om denne ønsker jeg at udtale mig lidt udførligere. Som Marsager til Sværming har man hidtil angivet følgende 3: Bierne's Formerelses-Instinkt, Droners Tilstedeværelse og Mangel paa Plads. Nylig har en amerikansk Biavler angivet en 4de Marsag (se S. 193) nemlig Trang til Dronningstifte. Og endelig har nu De, Hr. Grønning, opdaget den 5te, nemlig de lave Rammemaal. At de Dronninger, som opkæftes, naar en Bifamilie er under Udflydelse af Sværmeferen, ere de bedste, det er nu en almindelig udbredt Mening. Derfor er det slet ikke uandsynligt, at det ogsaa ved den nyere Biavl i en nær Fremtid vil blive almindeligt at lade Bierne jværme, nemlig naar man først har opfundet aldeles sikre Midler til at undgaa Tab af Sværme. At man virkelig er paa Vej til at opnaa dette Maal, derom er der næppe Tvivl. Saalænge man imidlertid endnu ikke har naaet dette Maal, er det bedste Middel til Hindring af Sværme ubetinget Udvidelse af Pladsen i Staderne i rette Tid. Hvor virksomt dette Middel er, kan jeg anføre et flaaende Eksempel paa, idet mine Bier (i Kunststader) ikke have jværmet een eneste Gang i de sidste 12 Aar, uagtet jeg i min Bi-gaard har baade brune Bier, Italienerne og Krainere, og uagtet de allerfleste af mine Stader have lave Rammemaal. Kan mon De Hr. Grønning fortælle mig det samme om Deres egne Stader med 12×12 " Rammer? — I Nordamerika og England klages der rigtignok almindelig over Vanskeligheden ved at hindre Sværming, altsaa netop i de Lande, der mest benytte de lave Rammemaal. Men tro nu endelig ikke, at det er et Bevis for Rigtigheden af Deres „Opdagelse". Klagerne komme nemlig kun fra de Biavlere, der arbejder for at frembringe Tavlehonning i Delinger. Ved denne Driftsmaade er man nødt til at holde Yngellejet begrænset for at tvinge Bierne til at arbejde i Delingerne. Det er derfor ene Mangel paa Plads, som fremkalder Sværme. Der findes i disse Lande en Del Biavlere, der anvende samme Driftsmaade, som er almindelig hos os, nemlig Biavl for kun at frembringe udflyngt Honning. Disse Biavlere klage aldrig over for stærk Sværme-

ning. Jeg kan endogsaa anføre en saadan Autoritet som den berømte Viabler, Professor Cook i Michigan, der udelukkende benytter lave Rammemaal og driver det halve Antal Stader for Delings-Honning, de øvrige for udslyngt Honning. Han anfører, at han ikke fornaar at hindre Sværming hos den førstnævnte Halvdel, medens den anden Halvdel aldrig sværme. Derfor opfordrer han Amerikanerne til at lægge sig mere efter Frembringelsen af udslyngt Honning.

Det er aldeles urigtigt at tale om „det flade Yngelleje“ ved det lave Normalmaal, thi Stader med dette Rammemaal tilbyde stærke Familier om Sommeren et Yngelleje, der baade er højere og bredere end det, der findes i noget af vore andre Stader, nemlig 14×17 idet Yngellejet hos saadanne Familier i den bedste Angletid bør omfatte 2 Sæt lave Normalrammer, det ene ober det andet. I Vintertiden og det tidlige Foraar afgiver 1 Sæt saadanne Rammer fuldkomment tilstrækkelig Plads til Yngelen. Hidtil har man almindelig antaget, at Rammemaalet ikke havde nogen Indflydelse paa Sværmingen. Derimod er der en anden Omstændighed, der har meget stor Indflydelse herpaa, og det er Stadernes Pasning. Hvis en Viabler i en saa kold og ustadig Sommer som den nu forløbne stadig lader Bierne ngle væk uden enten at indskrænke Yngelreben ved Gitre eller at give mere Plads, ja saa sværme Bierne, enten Rammemaalet er højt eller lavt, eller det er trefantet eller firkantet. Jeg har flere Meddelelser fra Viablere, der benytte det lave Normalmaal, om saadan Sværming; men jeg har endnu flere fra Folk, der benytte andre Maal, ogjaa 12×12 Rammen. Dette er imidlertid intet Bevis enten for eller imod. Vedkommende Viablere ere da heller ikke faldne paa at give Rammemaalet Skylden. De have ganske fornuftig tilskrevet sig selv Skylden.

Jeg tvivler ikke om, at De har haft gyldige Grunde til at fremsætte de ovennævnte 3 Paastaaender, og jeg haaber derfor, at De vil være villig til at fremkomme med disse for dette Blads Læsere. Lad kun de forskellige Meninger brydes. Det bedste naaes jo kun gennem Kamp.

Honning-Eddike.

Af Chas. Dabant, Hamilton, Gleanings.

Ved Dannelsen af Eddike er der 2 Slags Gæring. Ved den første forvandles

det Sukker, der findes i den benyttede Vædske, til Alkohol (Spiritus). Ved den anden forvandles dette Alkohol til Eddikesyre. De Gærsvampe, som fremkalde Alkohol-Gæringen, findes paa modne Frugter og til en vis Grad i Honning, og de udvikle sig bedst ved en Varmegrad af $20-22^{\circ}$ R.

Den anden Gæring, som frembringer Eddikesyre, betinges af Svampe i Luften. Den begynder ofte straks efter, at den første Gæring er begyndt, og længe før Sukkeret er bleven omdannet til Alkohol, saaledes at Vædsken kan være sød, alkoholisk og sur paa een Gang. Det lyder modsigende, at en Vædske kan være sød og sur paa samme Tid; men det er dog en Kendsgerning. Jo raskere og mere grundig den alkoholiske Gæring foregaar, des lettere vil Vædsken blive forvandet til Eddike, naar den sure Gæring begynder.

Honning indeholder ikke Svampesporer i tilstrækkelig Mængde til at frembringe en grundig alkoholisk Gæring. Naar den derfor blandes med Vand og overlades til sig selv, vil det kræve adskillige Maanedes at forandre Blandingen til en alkoholisk Vædske og fremdeles flere Maanedes til at forvandle denne til Eddike.

Derjom man ikke har Højtværk, kan det lykkes at lave Eddike ved at fylde en Tønde halvt fuld af Vand, tilfætte $\frac{1}{2}$ B Honning til hver Pot Vand og nogle Potter gæret eller ugæret Vblemøst, holde det paa et varmt Sted og dække Spundshullet med Jærtraadtvist eller med et Stykke aabent Lærred, der kan holde Insejter og Støv ude. Paa denne Maade kan et halvt Anker Honningvand forvandles til god Eddike i Løbet af 2-6 Maanedes efter Varmegraden, hvorfor den udsættes.

Da vi sælge Eddike til vore Naboer, men ellers ikke har den til Salg, pleje vi at have 2 Ankere til Eddike. Det ene indeholder den ældste Eddike, som vi bruge af, det andet indeholder den gærende Vædske. Da vi dyrke Vindruer og lave Vin, gære vi en vis Mængde Honningvand i vor Vinkælber, og dette benyttes kun, naar det allerede har undergaaet den alkoholiske Gæring og undertiden med Tilføjelse af en Smule Vin, hvilket giver det Farve og forbedrer dets Smag. Denne Blanding gemmes i det andet Anker, begge Ankere ere altid kun halvt fyldte. Saa snart vi tage Eddike fra det første, paafylde vi en tilsvarende Mængde fra det andet.

Naar Honningvand er dannet paa en saadan Maade, at det ikke har været muligt at veje Honningen — f. Eks. ved Udslyngning af Afstrækning, Viablvredsfaber, Tønder, Kander o. s. v. — prøve vi Styrken med

et friskt Æg, der netop skal vise sin Stal ved Overfladen.

Den bedste Maade, paa hvilken man kan sikre sig en hurtig og grundig Alkohol-Gæring i Hønningvand, er ved at blande det med en stor Mængde Frugt, jo mere jo bedre, f. Eks. Kirsebær, Buskfrugt, Vin-drucer, mosede Æbler eller Druer, der ere i Gæring.

Blandingen holdes ved en høj Varmegrad i Kar eller aabne Tønder, som kun ere dækkede med Musjelin eller andet let Tøj, og Karrene bør kun fyldes $\frac{2}{3}$ for at undgaa Spild, da Blandingen hæver sig ligeom Brødder under Gæringen.

Saa snart den stormende Gæring er forbi, bør Vædsfen hældes i Ankere. Dette sker sædvanlig efter omtrent 1 Uge, hvis Varmegraden er rigtig. Ankerne bør kun fyldes halvt, da Vædsfen skal udsættes saa meget som muligt for Luften for at fremsthynde den sure Gæring. Det anbefales ogsaa at bruge „Eddikemoder“, et slimet Emne, der findes i Eddike, og som angives at være dekomponeret Eddike. Denne Eddikemoder tages fra en gammel Eddiketønne, vaskes ren og skæres i Stykker. Saadanne Stykker nedlægges i de Ankere, i hvilke Eddike skal dannes.

Efter at Eddiken har undergaaet den største sure Gæring, bør den, hvis den skal bortsendes, klares. Er den plumret, klares den ved i hvert Anker at hælde Hviden af et Æg og omrøre med en Pind. Den vil dog ikke blive ganske klar, før den sidste Gæring er helt afsluttet.

Hønning-Eddike staar langt over den bedste Æble-Eddike og kan sammenlignes med den bedste Vin-Eddike.

Der er kun to Ulemper ved at lave Hønning-Eddike. Det optager megen Plads, og det ødelægger alle de anvendte Tønder. Syren opæder Jærnbæandene, hvor den fiber ud, og Træet bliver gennemboret af Drme, naar Tønderne henstaa ubenyttede.

Enhvert almindeligt Skur kan anvendes ved Eddike-Tilvirkningen, og Eddiken kan gemmes i en almindelig Kælder; men medens Eddiken dannes, vil en Varmegrad af 22° være den bedste.

I det store har man en hurtigere Fremgangsmåde ved Eddike-Fabrikationen; men denne udkræver en særegen Bygning med særegne Redskaber.

Hvad nu?

Af Lærer P. S. Hønlind, Boeslunde.

Viavlen har vakt betydelig Opmærksom-

hed i de senere Aar. Iffe blot forsøges Viablenes Tal i meget høj Grad blandt Smaafolk her i Landet, og hos disse har Viavlen naturligt hjemme; men Regeringen og vore Repræsentanter i Rigsdagen saavel i Folkethinget som i Landsstinget ere opmærksomme paa denne lille forholdsvis indbringende Bedrift, og vil utvivlsomt vise sig beredvillige til særlig af Interesse for Smaakaarsfolk i Almindelighed at afgive kraftig Støtte i Form af forøget Tilskud paa Finansloven. Der kan paavises Fremskridt i den Gren af vort mindre Landbrug som i intet andet, og ved Viavlen kan en flink og opvakt Husmand erhverve sig en Indtægt, som i Forhold til Udgift og Arbejde ikke naas ved nogen anden Erhvervsgren under Landbruget her i Landet. Det Statstilskud, der hidtil er ydet Viavlen her i Landet, er i Forhold til hvad der f. Eks. ydes til Fjerkræavl en meget lille. Jeg vil ingenlunde prøve paa at misrekommandere Fjerkræavl, Foreningernes Virksomhed i den Erhvervsgren er ikke uden Betydning; men jeg kender saa meget til Fjerkræavl og Viavlen, at jeg kan udtale det og bevise det, at for den enkelte for Smaamanden kan Viavlen give 10 Kr. i Nettoindtægt, hvor Fjerkræavl giver 1 Kr. Viavlen kan blive den mindre Landbrugers vigtigste og mest indbringende Erhverv. Som sagt, den har vakt fortjent Opmærksomhed, og en Henvendelse til vor Bevillingsmyndighed, om et forøget Tilskud vil sikkert blive modtaget med Velvilje. De Smuler, som nu falder af ved de større Landboforeningers Tilskud til enkelte Kredse, er som Regel uden videre Betydning og med et saadant Tilskud affærdiger saa Landboforeningerne i Reglen Viavlen. Interesserne der gaar mest ud paa Hingste og Tyre. Danmarks Viablerforening, der hidtil har arbejdet saa godt, bør stilles saaledes, at den hverken skal tinge om Smuler fra de rige Landboforeningers Bord eller om en Krog til en Viavlsudstilling. Men hvorledes anvendes et forøget Statstilskud da paa bedste Maade? Jeg tror ikke i nogen væsentlig Grad til Viavlsudstillinger, i det mindste ikke paa Sagens nuværende Stadi. Hidtil er Statstilskuddet for største Delen anvendt til Viavlskolerens Virksomhed. Denne har ikke været forfejlet. Viavlskolerne have udfoldet en betydelig Virksomhed, og disse tilligemed vor dygtige Sekretær og Redaktør, Hr. Ersklev, have den største Fortjeneste af Viavlsens store Fremskridt her i Landet i de senere Aar. Men selv om dette maa indrømmes, saa udelukkes derved ikke, at maaste nu Viavlskolerens Virksomhed enten helt

eller delvis kan afløses. Der er holdt Foredrag og undervist i praktisk Viavl, det har interesseret Tilhørerne; men den Undervisning, der kan gives et Par Timer paa nogle Møder hift og her i Landet en Gang aarlig, bliver, selv hvor man har den dygtigste Viavler for sig, mangelfuld. Interessen er borte, og deri ligger vist Hovedbetydningen af Viavlslærernes Virksomhed. Man er naaet til at faa Smaamanden til at drive Viavl; men han har ikke lært det. Derpaa staar vist Sagen for Tiden. Viavlen skal læres, og der er saa meget ved den nyere Viavl at lære, saa der burde være Kursus i Viavl ligeom i. Eks. i Husflid. Jeg vilde anse det for rigtigt og vil stemme for det, saasnart de nødvendige Midler habes, at Viavlslærervirksomheden indstilles i det mindste fra Hovedforeningens Side, og der oprettes Kursus i Viavl mindst et for Sjælland og et for Deene. Der kunde maaske blive Tale om en Vi-Konsulent, men efter min Mening vilde det kun blive at ombytte mange Viavlslærere med een, og denne ene vilde ikke være istand til at overtomme Arbejdet. Der kunde ogsaa være Tale om Forsøgsstationer. Jeg er imidlertid bange for, at en saadan vilde blive for ensidig og bevirke en Efterabelse, saa vi fik for mange Forsøgsstationer ud af vore Bigaarde og for lille Indtægt. Forsøg og Eksperimenter vil ikke mangle blandt mere velhabende sportelstende Viavlere her og i andre Lande, og vort Tidsskrift vil næppe forsømme at bringe, hvad der i den Henseende er værd at kende, til vor Kundskab. Nej vi maa have Skoler eller Kursus. Det er ikke ny Forsøg, det gælder om, det gælder om at faa lært og indført de allerede nu ved sikre og praktiske Erfaringer vundne Fordele. Om nu en saadan Skole kan knyttes til et Par af vore mindre Landrugs-skoler, eller om den skal arbejde selvstændig, derom kan der jo senere forhandles. Ibet jeg herved anbefaler Sagen til grundig Overvejelse skal jeg kun tilføje, at den bør forhandles paa første Delegeretmøde, og det vilde vistnok være heldigt, om et bestemt Forslag kunde foretages og fremsendes tilligemed Bestyrelsens Ansøgning til Regering og Rigsdag om forhøjet Bidrag.

Centralmøde

afholdes i Roskilde paa Jærnbanehotellet.

Lørdag d. 17. September.

Nr. 1 Bestyrelsesmøde for DBF.

Nr. 2 Delegeretmøde, som kan over-

væres af Enhver; men kun DBF.'s Delegerede maa deltage i Forhandlingerne.

Dagsorden:

1. Fremlæggelse af Regnskabet for 1891.

2. Valg af 1 Revisor for Regnskaberne 1892 og 1893 i Stedet for Agent Edmund Kriel, Aalborg, der efter Tur fratræder.

3. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for de efter Tur fratrædende: Vicepræsidenten, Sabelmager E. F. Grønning, Vejrup, Trafikchef F. Møller, Aarhus, og Gaardejer H. F. Hansen, D. Højsinge.

4. Retten til at sende Delegerede til Centralmøderne.

5. Smaaskrifterne, særlig med Hensyn til det til Bestyrelsen indsendte Pris-skrift. — Herunder agter Fotograf Wörbeck, Hølstebro, at fremsætte Forslag om en bedre Forretningsgang ved Pris-skrifters Bedømmelse.

6. Viavlslærerne, særlig med Hensyn til Fordelingen af Tilskud til de Kredse, der ønske at benytte egne Viavlslærere. — Herunder behandles et Forslag fra Lærer Houlind, Boeslunde, om Oprettelsen af 1—2 Viavlsskoler.

7. Tidsskriftet. — Herunder behandles et Forslag fra Niels P. Poulsen, Vitrup, om at lade Medlemsbladet udgaa i 2 Udgaver.

8. DBF.'s Deltagelse i Landmandsforsamlingen i Randers 27. Juni til 2. Juli 1893.

a. Virksomhedsplanen forelægges.

b. Valg af Udvalg.

c. Valg af Dommere (9).

d. Budget for Udfillingen.

9. Rammemaalene, de af Foreningen antagne, a) bør disse ikke ansøres i ethvert Nr. af Bladet? b) bør Foreningen ikke fastslaa Rammernes udvendige Højde og Bredde samt Tablebærerens Længde og Tykkelse? c) ligeledes nævne Stadets Bidde, samt Højden fra Tablebærerens Hvilepunkt til Bunden, da der oftest bruges for ringe Plads under Rammen. — Indledes af Fotograf Wörbeck, Hølstebro.

10. Bør der ikke i Bladet om Foraaret oplyses om, at Viavleren ved Bestilling af Bokstabler bør indberette Rammernes indvendige Højde og Bredde samt bemærke, om han bruger Traad i Tablerne eller ikke. — Indledes af samme.

11. Kan der ikke opnaas Toldgodtgørelse paa Randis til Bisfoder i Lighed med den paa Salt til Grønfoeder? — Indledes af Madz Hansen, Hyrup.

12. Meddelelser fra Bestyrelsen.

Søndag d. 18. September afholdes Forhandlingsmøde, til hvilket ethvert Medlem af DBF. har Afgang.

Nr. 9 James Deltagerne i Jærnbane-hotellet. Domkirken og Roskildes nærmeste Omegn beses.

Nr. 10 Udflugt pr. Vogn over St. Hans Hospital, Boserup Skov, forbi Rattingeværk til Herthadalen ved Ledborg.

Nr. 12 Diskussionsmøde i Herthadalen eller i Hotel Vejre.

Dagsorden:

1. Betingelserne for Overvintring. Indledes af Kantor Ersted, Kalundborg.

2. Voksets Rensning og Prøvelse. Indledes af Biavlslærer N. S. Kristensen, Himmelsø.

3. Kan der paavises andre Midler til Biavlens Fremme her i Landet end de for Tiden benyttede, og kan der virkes for en bedre Afsetning af Biavlsprodukter? Indledes af Kunstgartner Frank Wendt, Roskilde.

4. Husmandsstadet. Indledes af Lærer Lindelof, Harte.

5. Hvilken Indflydelse har Kammen's Form og Størrelse paa Familiens Trivsel? Indledes af Biavlslærer E. J. Grønning, Vejrup.

6. Afspærringsgitrene. Indledes af samme.

7. Hvilket er det bedste Dækemne over Tablebærerne? Indledes af samme.

8. Er Dronetabler i Honningrummet herester saa meget at anbefale nu, da vi have Honningsløseren? — Indledes af Fotograf Vorbeck, Hølstebro.

9. Hvor megen Plads under Bierne's Winterfæde er nødvendig, eller i hvert Tilfælde uden Skade? — Indledes af samme.

10. a) Er Wandrelæreren nødvendig for Biavlens Udbredelse? b) er det ligegyldigt for Biavlens Fremme, hvilke Anstuelser Biavlslæreren har? c) bør Bestyrelsen have noget Vaand paa Væveren i den Retning. — Indledes af samme.

11. Det kolde Honningrum. — Indledes af samme.

12. Ved Varne at udvinde Vokset af Lynghonningtabler. — Indledes af samme.

Nr. 2 afholdes en Fællesspisning. Bestyrelsen forbeholder sig, hvis Vejret skulde være uheldigt, at indstille Udflugten og da at lade Diskussionsmødet afholde i Jærnbanehotellet i Roskilde.

Frank Wendt,
f. L. Præsident.

fra Kredsen.

Sorholms BF. har ligesom de nærmest foregaaende Nar med Understøttelse af Danmarks Biavlforening ladet afholde en Række Foredrag om Biavl her paa Den. Denne Gang var Hr. Biavlslærer Grønning fra Vejrup ved Bramminge Foredragsholder. Moderne holdtes i No Skole den 26de Juli, i Østerlars Kirkefæle og Almindingen den 27de, i Pederster og Povlster den 28de og i Nyklars og Nyker den 29de. I No, hvor Biavlsjagen endnu ikke har vundet nogen videre Tilslutning, og hvor Mødet derfor ogsaa var saatalligt, udviklede Foredragsholderen de store Fortrin, den nyere Biavl har frem for den gamle Kubebiavl, og i Østerlarsker, hvor der var Lejlighed til at se hans praktiske Behandling af Bierne, omtalte han især denne og gav ikke saa faa gode Vint. Dette Emne udviklede han paa Kredsjormandens Opfordring nærmere i Almindingen, hvor der var mødt omtrent 40 Biavlere, der med megen Opmærksomhed fulgte baade hans Fremvisning af et befolket Bistade og hans Foredrag.

Efter først at have gjort opmærksom paa, at man kan samle baade meget mere og meget bedre Honning ved Stadeavl end ved Kubeavl, og berørt Stadesformens Udvikling, udtalte han, at man altid bør gaa over fra Kube- til Stadeavl enten ved at lade Bierne bygge ned eller ved at sette en naturlig Sværm i Stadet, men ikke give sig af med at lade Kunstsværme. Alt til at modtage Sværmen bør være i Orden, inden der bliver Brug for den. Kommer den saa, indfanges den i en Kube, indsmurt med lidt Honning, saa hurtigt som muligt, for at den ikke skal flyve bort. Uhrmager Præstmarks Sværmannger bestrebes og anbefales. Ved man fra hvilket Stade Sværmen er kommen, da kan dette flyttes hen paa en ny Plads, og det ny sættes paa Moderstadets Plads. Derved forstærkes den ny Familie meget betydeligt. Sværmen glemmer nemlig straks sit Hjem og holder sig til, hvor man sætter den, medens mange af Moderstadets Bier søge deres gamle Hjem. Naar Sværmen er sat i Hus, pakkes den godt, dækkes med Klæde eller Voksbug og derover et tykt Lag af Dynevaar, Hestedaekener eller hvad som helst af gamle Ting, man har ved Haanden, dog helst uldent, og bag ved en Madrats eller Bude. I Yngelrummet bør nemlig være 30—40 Gr. R. for at Bierne kunne bygge. Kunstig Varne behøves ikke. Næste Dag efteres Sværmen, om der er Bier baade

paa bagerste og forreste Table. Der maa nemlig ikke være flere Kammer, end Sværmen kan bedække, undtagen den staar paa Moderstadets Plads, da maa den have en til. Et Trækket ikke godt, gør man vel i at fodre, naturligvis fra oven. Efterhaanden indsættes ny Tavler i Yngel-lejet, og altid maa man sørge for, at Bierne blive roligt behandlede. Dronningen bevæger sig i en Cirkel og lægger Æg i lige stor Udstrækning fra Midten af og paa begge Sider af Kammen, og Tablen indsættes blandt den yngste Yngel — kun en ad Gangen. Det beror paa Vejret hvor ofte man skal give ny Tavler. I det sjældne Tilfælde, man kan indsætte to samtidig, indhænges den ene i Yngelrummet, den anden bag ved. En Sværm bør udbygge saa mange ny Tavler som muligt, det første Aar; men ingen ny Table maa indsættes, før den gamle er udbygget. Honningrum paasættes, naar Bierne bedække 13—14 Tavler. I dette hænges Tavlerne længere fra hverandre end i Yngelrummet for at faa stærkt udbyggede Tavler. Helt bør Dronevofts benyttes; men da maa Begynderen maasse benytte Afspærring, indtil Tavlerne ere saa tykke, at Dronningen ikke kan lægge i dem. Det gælder ikke om at faa mange Familier, men saa gode. 10—20 smaa Stader ere ikke saa meget værd som et godt. Saa snart som muligt udslynges Honning for at give Plads. Paa 1 a 2 Dage kan et Overrum fyldes; men det varer en halv Snes Dage, ioden Honningen bliver moden, og før den er moden, maa den ikke udslynges; men dette kendes derpaa, at den er forseglet. Den første modne Honning findes nærmest Yngelen; men ingen Table, hvor der er Yngel, maa udslynges, dog med Undtagelse af Droneyngel. Naar Tavlen er udslyngt stæres Hoveberne af Dronerne, og disse rystes ud; man maa ikke lade Bierne plukke dem ud, hvad man hidtil har ment at have haft Lov til. Det kan virke Sygdom, endog meget let den saa meget frygtede Bipeft. I Slutningen af Trækket søger man at opmuntre Dronningen til at lægge Æg, for at Stedet til Vinteren kan blive fyldt med unge Bier. Disse overvintre nemlig bedst. Man inddivider paa saa mange Tavler, som Familien kan besætte, og der skal være den fornødne Honning til Stede. Hvis Aaret har været godt, er det let at afflutte; men er Aaret daarligt, er det vanskeligere, fordi de skulle indvintres paa fuldt forseglede Tavler. Paa Bornholm, der i det hele taget er et godt Biland, vil det dog vistnok i Reglen ikke vilde videre Besvær, især fordi her ogsaa

er Yngltræk, der holder sig længe. Den første Kamme ved Flyvehullet bør være halv fyldt med Honning, den anden med $\frac{1}{3}$, den 3., 4. og 5. med 2 Tommer Honning og siden fra denne til den bagerste i samme Forhold. Endelig hænger man helt bag ved en fuld Honningtable, saa er der tilstrækkeligt til næste Aars Trækketid. Findes der Tavler, hvori der er Yngel helt op, da maa man lade dem beholde et Honningrum for oven. Det er heldigt at indhænge en ekstra Indskudsdør umiddelbart bag ved de Tavler, hvori der findes Yngel, med en Vigang ($\frac{1}{4}$ Tm.) under og bag ved denne honningfyldte Table, hvis man skønner, det behøves. Flyvehullets Bredde rettes om Sommeren efter Vejrliget, om Vinteren maa det være 6—9 Tm. bredt.

Paa Spørgsmaal om, hvorledes man skulde hindre Sværmning, svarede, at Bierne aldrig sværme, naar de have Plads nok baade til Yngel og Honning. Derfor maa Stedet, fra den Tid Bierne begynde at flyve ud paa Træk, undersøges hver 8de Dag — hver 9. kan være for sjældent — og Dronningcellerne udstæres. Saa sværme de ikke; dog maa man være opmærksom paa, om Bierne lave Dronningceller for at forberede Dronningkiste eller for at sværme. I første Tilfælde findes kun en eller højst to Dronningceller, i sidste Tilfælde flere.

I Pederstær udtalte Hr. Grønning bl. a., at de lave Kammemaal paa 14 og $8\frac{1}{2}$ " vare lidt vanskelige at behandle; der kommer let Bryderi paa Grund af det slade Yngel-leje, dog kunne de godt bruges. Sværme indgaaes lettere ved de større mere fixante Maal. Overalt anbefalede han store Stader. Hvem der selv laver sine Stader, maa gøre dem nøjagtige og passe paa, at Bivejen er nøjagtig $\frac{1}{4}$ Tomme ved Siden og $\frac{1}{2}$ Tm. nedenunder, helst have en fast Model at lave efter. Han henviste i saa Henseende til Nr. 6 af Smaakristerne. Foran Flyvehullet maa om Vinteren stygges for Solens Straaler, især naar der ligger Sne, for at Bierne ikke skal løkkes ud og dø. Det sorte Baptag er ikke heldigt om Sommeren, men det kan jo kaldes. Zink er bedre men dyrere. Bag paa Vindueskanterne slaas Klædelister. Zinklisterne maa være med Kant til at hænge Kammerne paa. Bunden i Stedet maa være dobbelt med Pakning imellem og holdes ren for at undgaa Møl i Stedet, ligesom dette bør holdes frit for Nebner. Endelig gjorde han opmærksom paa, at det er godt at sømme Træklister paa Voksbugdækket; men disse maa sømnes paa den hvide Side, ikke paa Voksbugdækket. Denne lægges nedad og hæves $\frac{1}{4}$ Tomme oppe af Sidelister, da

fremkommer en fri Bivej over alle Kammer. Det hindrer Møllene i at lægge Væg der og er meget nemt for Biableren.

I Bavlslær begyndte han med en Tak til Forsamlingen, fordi den var mødt saa talrig, det glædede ham meget, især at saa mange Kvinder havde givet Møde, og da han hørte, at en Kvinde var Kredsformand, blev han meget begejstret; thi, mente han, Biablen ligger særlig for Kvinder og Smaafolk. Efter derpaa at have udtalt sig paa lignende Maade som paa de foregaaende Møder, opfordrede han til at saa Biplanter, særlig saadanne som give Honningen Aroma, som Sjop, Lavendel, Timian, Reseda o. fl. I Haven er Vind og Åhorn smukke Træer og fortrinlige for Bierne. I Marken er Hvidkløver, Allsife, Seradella, gul Senep, Sølvoghvede og Viffer gode Biplanter. Agerkaal er ogsaa god; men det er jo en Ukruddplante; Løbetand er fortrinlig. Han vilde lægge et godt Ord ind for Åhorn og Vind til Alleer ved Mutsvejene i Stedet for de grimme Pil.

Kredsforstanderinden takkede Foredragsholderen og anbefalede Foreningen.

Ogsaa Mødet i Nyhårs var ret godt besøgt, og Deltagerne viste alle megen Interesse for Sagen.

Hr. Grønning har utvivlsomt saavel ved sin vilige og smukke Maade at behandle Bier paa som ved sine Foredrag gjort megen Nytte herovre, og Bestyrelsen er derfor vis paa, at den er i Overensstemmelse med de af Bornholms Biablenforenings Medlemmer, der have overværet hans Møder, naar den udtaler sin Tak til ham, fordi han kom, og en ikke mindre Tak til Bestyrelsen for Danmarks BF., der sendte ham hertil. Georg Josefsen.

Ekko fra Staderne.

Stovsminde, Bornholm, 18. August.

Idet jeg takker Hr. Bavlslærer Grønning for de vellykkede Møder, han holdt herovre, dog særlig for hans private Besøg hos mig, hvor vi den Dag hos en 15 Dage gammel Sværm fandt en ganske nylig befrugtet Dronning, idet der fandtes kun Væg paa en eneste Table og slet ingen Yngel. Samtidig men paa en anden Table bagved fandt vi en ganske ung Dronning, født den Dag erklærede Hr. G. Det bemærkes, at Sværmen fik en Yngeltatable straks med Indsætningen i Stedet. Nævnte unge Dronning har jeg ikke set siden, hverken i eller udenfor Stedet. Paa min Vistand tør jeg ikke foreløbig ansætte Honningubhyttet

til mere end 20 a 25 B pr. Stabe, dog Yngtrættet kan give ligesaa meget?

Benligst H. D. Hofjød.

Juglebjerg, 18. August.

„Der er nogle sæle Klager i Bladet over Honningubhyttet“ skriver en Indsender i sidste Nr. af Vitidende, jeg kan fuldstændig slutte mig til disse Klager, idet mine Bier ikke en Gang har samlet det nødvendige Vinterforraad, og saaledes tror jeg det gaar flere end mig her paa denne Egn. Hvad jeg derimod ikke havde troet er, at der kunde være saa stor Forskel paa Udbyttet paa de forskellige Egne her paa Sjælland, en anden Indsender skriver jo nemlig, at hvor Bierne har været krattige paa hans Egn, har de i Løbet af de sidste 14 Dage ligesom fyldt Husene med Honning*).

Uf de 9 Mar, hvori jeg har drevet Bavl, er 1892 ubetinget det daarligste for mit Vedkommende, idet Agerkaalen, som plejer at afgive Hovedtrættet for mine Bier, i Mar slog fuldstændig fejl. Men selv om Agerkaalen havde blomstret som sædvanlig, havde det vist ikke nyttet stort, da Vejret jo i den Tid var koldt og ustadigt. N.

Nyborg, 18. Aug.

Det ser sørgeligt ud med Honninghøsten. Jeg skulde skaffe store Partier; men jeg hverken høster eller kan saa til mit Forbrug til Udsalg her paa Stedet, langt mindre til Eksport. N. C. N.

Solbætegnen, 18. Aug.

Dette er et slet Honningaar, daarligere end 1888. Jeg høster maaske ikke 150 B Honning af mine 25 overvintrede Stader. Jeg har dog tillige faaet 4 naturlige og 1 kunstig Sværm, saa at jeg nu har 30 Familier til Dvervintring. I 1888 tog jeg 85 D. pr. B, i Mar agter jeg at tage 1 Kr. Der er Stader, der i Mar ikke kunne staa til uden Hjælp; disse agter jeg derfor at efteraarsofdre. B. C. B. C.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 117. Hvorledes kan man bedst udtage Bier af Kubestader i Efteraaret, som ere dømt til Nedslagning? Det bemærkes, at vore Kuber udelukkende paa denne Egn er af en særskilt Slags, jeg ved ikke, om

*) Hertil skal bemærkes, at den nævnte Indsender bor paa en Egn, der saa vidt vi vide, har et godt Ejertvæl baade af Boghvede og af Yng. N. N.

disse er Dem bekendt, da jeg aldrig har set dem omtalt i Bladene. Kuberne ligge paa Siden og ere helt tætte undtagen den ene Ende, som er dannet til Flyvehul, altsaa er der ikke andre Abninger paa Kuben end et rundt Flyvehul, ca. 3—4 Tom. vid, og saa ere Tavlerne i Reglen byggede tværs over, altsaa med Fladen imod Munden, og dette har denne Vanstelig-
 hed ved Udtromningen, at Tavlerne vil synke sammen. Jeg udtog Bierne af et Par af disse Stader sidste Efteraar, saa forsøgte jeg at tromme dem ud, paa den Maade jeg vendte Munden nedad i Spande, og saa skar jeg Bagenden af Kuben, hvortil jeg saa læstede den tomme Kube, efter Deres Anvisning i Bogen „Fører i Biavl“, men det var ikke muligt at saa dem til at vandre op, maaske fordi Vejret var for koldt saa sent paa Aaret, for Folk vil ikke have dem taget op for sidst i September, fordi Lyngtrækket er godt paa denne Egn til sent paa Aaret; da dette ikke vilde lykkes, saa skar jeg Tavlerne ud en for en, medens jeg hørte Bierne tilbage, men jeg synes saa mange Bier gaar tabt ved denne Fremgangsmaade, og tillige er den besværlig at udføre, da Tavlerne ere helt besatte med Bier. Nu haaber jeg nok De har forstaaet mig, kan De saa give mig et Raad til at udtage Bier af nævnte Kube-
 slags. da jeg gerne kan saa nogle Familier i Omegnen, som ellers skal dræbes. (M. N.) — S.: Hvis man skal udtromme Bier af de jydskke Liggeluber, da bør man helst vælge saadanne, som have „kold Bygning“, d. e. Tavlernes Kant vendende mod Indgangen. Skal man imidlertid nød-
 vendig udtromme en saadan Kube med „varm Bygning“ d. e. Tavlernes Flade vendende mod Indgangen, da vendes Kuben om, saa at den tungeste Del af Tavlerne vender nedad. I den opadvendte Bund skræres nu 2 Længdesnit med en Afstand af $1\frac{1}{2}$ ". Den derved fremkomne Strimmel af Fletningen udtages, saa at der bliver Abning ned til alle Tavlegange. Ind-
 gangen lukkes. Nu kan Udtromningen foretages paa den paa S. 207 beskrevne Maade. Bierne kunne ogsaa drives op med Røg gennem en Abning foroven, men Røgen maa da gives ganske langsomt, ellers tvæles de fleste Bier.

Nr. 118. Kan det gaa an at forene to saadanne Familier, uden først at udtage den ene Dronning, eller i modsat Fald, hvorledes kan man da bedst udsange Dronningen? (M. N.) — Vi have aldrig fundet nogen Ulempe ved uden videre at sammen-
 kaste 2 saadanne udtrommede Bifamilier i 1 Kube, naar begge Udtromninger ere fore-

tagne paa samme Dag. Den ene Dronning kan dog temmelig let findes ved at udstøde alle Bierne paa et Lagen foran en Kube henimod Solnedgang. Man kan da finde Dronningen under Bierens Vandring hen-
 over Lagenet; men hvis saa den anden Dronning er gaaet tabt ved Udtromningen, skal denne Dronning jo paa ny indføres. Vi foretrakke derfor at kaste de 2 Familier sammen uden videre Forberedelser.

Nr. 119. Jeg fik for en Maanedstid siden en lille 2den Sværm, som jeg ind-
 førte i et Kammerstade (10×12), hvor den befatte 3 Tavler. En Tid efter Ind-
 førelsen gav jeg den endnu en Table, og af disse 4 Tavler er nu ca. Halvdelen af hver fyldt med forseglet Honning; kun i een er der i de sidste Par Dage lagt nogle Æg (ikke spredt). Da jeg frygtede for, at den var dronningløs, (Dronerne ere endnu ikke udjagne) besluttede jeg at forene den med en stærk Familie i et Kube-stade, hvilket skete for et Par Dage siden. Ved Udtrom-
 ningen af Kube-stadet indtraf det Tilfælde, at Bierne ikke vilde lade sig drive ud, skønt jeg bearbejdede Kubens Sider i omtr. $\frac{1}{2}$ Time. Jeg maatte derfor skære Kuben i Stykker og tage Bierne ud fra Boksæt, som jeg bedst kunde, hvorved en Mængde af disse blev dræbt. Imidlertid fik jeg saamange af dem reddede, at de efter Fore-
 eningen fyldte 5 Kammer (10×12). Det nævnte Stade har altsaa nu 9 Kam-
 mer, men om det endnu har nogen Dron-
 ning er jeg ikke vis paa. Jeg har under-
 søgt Stadet i Dag, men ingen Dronning
 funnet finde (derfor kunde den jo meget
 godt være der, jeg er kun Begynder i
 Geschæften). Er De nu ikke saa venlig at
 sige mig: Hvorpaa kan man se, om nævnte
 Familie er dronningløs eller ikke? (M. N.)
 — S.: Hvis Stadet i de senere Dage
 har indhaaret Foder, eller hvis De i nogle
 saa Rætter fodrer det langsomt, vil Dron-
 ningen lægge Æg, hvis der er en saadan
 i Stadet.

Nr. 120. Hvad var Grunden til, at
 Bierne ved Udtromningen ikke vilde frem?
 Jeg har et Par Gange tidligere udtrommet
 Bier efter Anvisningen i Deres „Fører i
 Biavl“, og dette er gaaet meget godt.
 (M. N.) — S.: Hvis man trommer meget
 ujævnt, snart paa et, snart paa et andet
 Sted, ere Bierne ubillige til at gaa op.
 Hvis Stadet er dronningløst, er det ofte
 meget vanskeligt at saa Bierne til at gaa op.

Nr. 121. Endelig ønskede jeg ogsaa
 gerne at vide, hvormegent Honning en fyldt
 Table (10×12) indeholder. (M. N.) —
 S.: En 10×12 " Table ligesom en
 Normaltable kan indeholde 4—7 R Hon-

ning efter Tyffelsen, naar alle Celler ere fyldte og forseglede.

122. Jeg er i Nar nødt til at fodre flere af mine Bifamilier. Kan jeg ikke bruge ægte Demarara-Sukker dertil? (E. U.) — S.: Nej. Demorara-Sukker faa vel som alle Bubberfukre (undtagen maaske det helt hvide) indeholde en Syre, som Bierne ikke kunne taale om Vinteren. Derfor bruge vi ved Efteraarsofodring altid lys Kandis. Om Foraar og Sommer kan man bruge Bubberfukker, da Bierne paa den Tid jævnlig kunne komme ud for at rense sig; men vi tro ikke, at der er Fordel derved, og vi anvende derfor altid lys Kandis eller Honning til Fodring.

123. Jeg har et dronningløst Stade, som har opført flere Dronningceller; men der er ikke Yngel i Staden, derimod mange Hanbier. Kan det Stade endnu klæffe en Dronning, naar jeg giver det Yngel fra andre Stader? (P. Kr. J.) — S.: Nej, det er usikkert. De bør enten indføre en Dronning „eller forene Familien med en god Familie (se „Gavn- lige Vink“).

124. Jeg har faaet megen Vynghonning i forseglede Tavler; men jeg kan ikke udslynge den. Det kan ikke betale sig for mig at købe Kunsttavler, naar jeg skal odelægge dem ved Honninghøsten. Kan De ikke give mig et godt Raad derfor? (E.) — S.: Brug Vorbeds Honningløsnere. De kan da spare Tavlerne; men det koster jo lidt Arbejde.

125. Hvad er Vilim? (J.) — S.: Herved forstås det klæbrige Emne, som Bierne anvende til Tætning af Sprækker og Fastkitning af Rammer i Staderne. De hente det fra forskellige Træers (Vil) Knopper, idet de hjenbære det ligesom Pollen i deres 2 „Kurve“ paa Bagbenene.

123. Er der Grund til i Erølevstaden at forsyne Bunden med ydre Pakning for at beskytte Bierne om Vinteren? (M. H.) — S.: Nej, vi tillægge ikke den Pakning Betydning for Bierne. Derimod er det af stor Vigtighed om Efteraaret at efterse Pakningen i de hule Vægge, trykke den godt sammen og fuldstændiggøre den, hvis den ikke naar helt op til Dækbrættet.

126. Da jeg sidste Vinter mistede nogle Bifamilier i Erølevstader (Bierne døde af Sult), ubbejder jeg mig sikre Regler, hvorefter jeg kan bestemme Forraadet i disse Stader, som jeg sætter særdeles megen Pris paa. Er det nødvendigt at indvintre dem med fyldte Doversæt? (M. H.) — S.: Hvis man hos en svag Familie kun giver det Antal Tavler, som Bierne lige

netop kunne dække, bliver Forraadet let for lille. Havde De bagved Biflyngen indhængt blot 1 fyldt Honningtable med forlængede Celler, saa havde De næppe mistet nogen af de Familier. I den høje Normalramme er Forraadet mere samlet. Derfor er dets Vægt lettere at bedømme i de kun til dels fyldte Tavler. I Lav-Normalrammen er Forraadet langt mere spredt. Dette er en stor Fordel for Bierne; men det kan umægtelig friste den uvæde til at anslaa dets Vægt for høj. Vi raade Dem derfor til at anslaa Vægten lavt i disse kun halvt eller mindre fyldte Tavler og ikke at nære nogen Frygt for at gøre Vinterlejet for stort ved at indhænge 1—2 helt fyldte Honningtavler bag Biflyngen, hvis dette skulde vise sig nødvendigt for at opnaa et rigeligt Forraad (27—32 K). — Det er ikke nødvendigt at indvintre dette Stade med et fyldt Doversæt (1/2 Magasin); men det er klart, at man i et saadant Doversæt med Lethed kan bedømme Honningmængden, fordi alle Tavler ere fulde. Hos os har denne Maade givet en fortrinlig Doversætvintring, og vi anvende den hos alle de Stader, i hvilke vi om Sommeren have benyttet halve Magasiner over Yngelredren. I de Stader, i hvilke vi have benyttet hele Magasiner, benytte vi derimod 2 Vintergangspinde over Tavlebærerne under Boksdugen.

Et og Andet.

Bistik mod Gigt. B. B. Journal indeholder følgende Meddelelse: En af mine Venner, forhenværende Politifergeant, har i flere Aar lidt meget af Gigt, har været behandlet af flere Læger, tilbragt lang Tid paa forskellige Helbredelsesanstalter og gennemgaaet mange Kure, men alt forgæves. Den 11. Juli kom han for at besøge mig, han led da meget i sin højre Albue og i den høire Ankel. Ved Hjælp af mine Bier gav jeg ham 3 Stik paa Albuen og 4 paa Ankelen. Da han kom, kunde han ikke løfte Armen, og kun med meget Besvær kunde han gaa den halve Mil til min Bolig. Men 20 Minutter efter at han var bleven stiftet, kunde han bevæge sin Arm, som om der aldrig havde været Gigt i den, og han gif bort som et ungt Menneske. Den følgende Aften kom han igen for at faa en ny Behandling. Han fortalte mig, at han ikke havde sovet saa godt i det sidste halve Aar som den foregaaende Nat. Hans Smerter vare borte, og hans Ankel var 3" mindre i Omkreds, end den havde været i de 2 sidste Aar. Jeg gav

ham 16 ny Stif, 6 paa hver Anfel og 4 paa Albuen. Han var nu helt fri for Smerte indtil den 27. Juli. Han kunde da svagt mærke sin gamle Fjende og kom til mig for at faa en 3die Behandling. Jeg gav ham da 12 Stif, 6 paa hver Anfel, og da jeg traf ham den 30. Juli, danfede han en lille Wals for mig for at vise mig, hvor udmærket „hans smaa Benner“, som han kaldte dem, havde hjulpet ham.

Bavnlig Vink.

Vejret (25. Aug.) har i de sidst forløbne 2 Uger været fortrinligt for Blavlen med usædvanlig stærkt Varme indtil 22°, meget ringe Nedslag. I den første Uge vare Rættene dog kolde, men i den sidste Uge er Varmegraden om Rættene fæget lige til 16°. Trækket paa Voghvede og Vng har derfor været særdeles godt. Desværre er det dog kun de færreste Egne hos os, der have Estertræk. I Hovedtræktene har det varme Vejret kun bragt et jævnt godt Træk, der har forøget Forraadene i en ganske ringe Grad.

Hengemning af Sonningtavler. Hvis forseglede Sonningtavler ophænges frit paa et Loft eller i en aaben Kasse vinteren over, vil man om Foraaret finde, at Sonningen er krystalliseret med grove Korn og Tavlerne helt vaade af den fugtighed, som Sonningen har optaget fra Luften. Saadanne Tavler ere ikke skikede til at fodre med, for Bierne flyve daglig ud og hulle hente det nødvendige Vand til Sonningens Oplosning, eller

naar Blavlen selv fodrer med Vand samtidig. Hvis derimod hver enkelt Sonningtavle ved Hengemningen indpakkes omhyggelig i 2—4 Lag Avispapir og derefter hænges paa et tørt Sted, holder Sonningen sig flydende i Cellerne, og saadanne Tavler kunne derfor anvendes som et fortrinligt tidligt Foraarsfoder. Vi tilraade derfor, hvis man ved det sidste Esterhyn, efter at Udbygningen er sluttet, faar nogle helt eller halvt fyldte Sonningtavler tilovers, da at hængemne disse paa den anførte Maade til Brug om Foraaret.

Dronningløse Familier kunne nu ikke længere ophjælpedes ved Tilfætning af aaben og moden Yngel, fordi de unge Dronninger, der udhæfles saa sent, ikke have Udbygning til at blive befrugtede. Derfor maa saadanne Familier nu hjælpes enten ved Indførelse af en god Dronning eller ved Forening med en Familie der har en saadan. Foreningen sker sikrest ved at indhænge de dronningløse Bier bagved de, der have Dronning, adskillte derfra ved et stykke bitet Jærntraadsvist. Gitteret kan da efter 2 Dages Forløb. Vi have dog aldrig haft Uheld med at forene uden Brug af dette Gitter, idet vi lige efter Solnedgang have givet det gode Stade Nøg og banket paa Væggen. 2 Minutter senere have vi indhængt de dronningløse Bier paa deres Tavler afvælsende med det gode Stades Tavler. Iwendes denne sidste Fremgangsmaade, bør man erindre, at Tavler med omtrent lige store Forraad hænges op til

hverandre, ikke en helt fyldt mellem 2 halv fyldte. De mindst fyldte hænges i Midten, de mest fyldte nderst og især bagerst.

Pakningen. Da de kolde Rætter nu snart kan ventes, bør Pakningen nøje eftersees, og i alle Egne, der faaue Estertræk, tilraade vi endog saa i Løbet af de næste 2 Uger at fuldstændiggøre Forraadet, hvis det er for lille og derefter at ordne hele Pakningen saaledes, at Bierne kunne faa Lejlighed til at tilklistre alle Sprækker og Utætheder med Klæbevoak. Hvis man har ladet Familien beholde et fyldt Magasin, da vil der findes Wintergange mellem Magasinet og Yngellejet. I Højstader, i hvilke man benytter mindst 2 Sæt Tavler i Winterlejet, vil der ligeledes findes Wintergange mellem de 2 Sæt. I Trugstader, der indvintres uden Magasiner, tilraade vi derimod at frembringe en Wintergang tværs over alle Tavlebarerne undtagen de 2 nderste, ved at lægge 2 $\frac{3}{8}$ " tykke Pindene tværs over dem med en Afstand af $\frac{1}{2}$ ". Pindene kunne afstæres straaet ved begge Enden. Over disse og Tavlebarerne lægges et Voksdugs-tæppe, der er forsynet med en Foderaabning midt i, dækket af en løs Lap. Ovenpaa dette lægges et eller 2 Lag Sækketøj med tilsvarende Foderaabninger og endelig en 3—4" tyk Tæpperamme (se Fig. 49), som rigelig dækker hele Winterlejet. Tæpperammen laves af 2 Kammer, en større, der bestemmer Rammens ydre Omrids, og en mindre, der kan optage Foderredstabet. Sækkelærredet fastlaas først paa Kammerens Underseite. Derpaa fyldes Mellemrummet mellem de 2 Kammer med tæt pakket Hættelse, og det øverste Stykke Lærred laas paa. Nu udskippes Foderaabningen, der bør svare til Abningerne i Tæpperne. Naar Foderaabningen ikke benyttes, bør den fyldes med en passende Prop af Lærred eller Klude.

Malning af Stader kan foretages paa en blæsende Dag ved Solnedgang.

Lagene bør naturligvis være tætte. Zintage behøve intet Esterhyn. Derimod bør Lage af Brædder hvert Esteraar eftersees omhyggelig med Kitting og Malning.

Brevkasse.

Valgbreve. De Delegerede paaminde os om ved Centralmødet at medbringe Valgbrev. Dette udstedes af Kredsforsmanden og skal angive naar, hvor og for hvor lang Tid vedkommende Delegerede er valgt.

Italienske Dronninger. Da flere af vore Læsere have indsendt Bestillinger om italienske Dronninger for sent til at medtages i den anden Sending, ere vi villige til at indforskrive en 3die Sending d. 6. Septbr., hvis der til den Tid bevilles et tilstrækkeligt Antal. Prisen vil blive 3,60 D. pr. Stk., og de ville kunne ventes her omtrent d. 20. Septbr.; men Bestillingen maa være Ersklev i Kalundborg i Hænde senest d. 6. Septbr. Aften.

Sonningprøver kunne sendes i en lille omhyggelig renset Medicinflaske uden Indpakning men med et ved Halsen bundet Mærke, paa hvilket staar Adressen og ovenover denne „Fareprøve uden Værdi“. En saadan Forjendelse koster i Danmark kun 4 D., til Udlandet derimod 10 D.

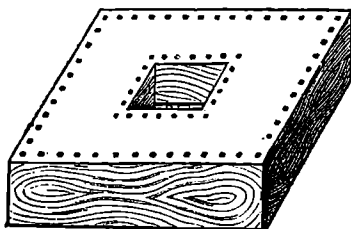

Fig. 49. Tæpperamme.

Kundgørelser.

Kunsttavler

haves atter i Nar af **egte Bivoks**. Voks tages i Bytte a 35 Ø. pr. E. **S. S. Beck,**
Langevej pr. Brørup.

200 Pd. ren udsluget Honning sættes til Kob. Prove med Pris bedes tilsendt. **S. A. Madsen,**
Broager.

6. 150 Pd. **lys Honning** a 60 Ø. i Størvegt kan faas hos **Magnus Dinesen,** Hjelstrup, Herning.

Kunsttavler

af ægte ublandet Bivoks leveres som tidligere af mit bekendte gode Fabrikat til Dagens billigste Priser.

Voks forarbejdes indtil 10 E for 35 Øre pr. E, større Partier 30 Øre pr. E.

Gl. Sole pr. Hedensted, i Februar 1892.

J. Andersen.

Kunsttavler

af rent ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. En Masline, der fabrikerer Tavler med stærkeste Monstere, anstafes til Gavn og Glæde for Bivoklerne.

Ørde ubedes inarest, at Varen kan leveres i rette Tid.

• Høstebro, Januar 1892. **A. S. Vorbeck.**

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Gitre

af bedste Slags faas atter hos

B. Bojesen,

Systofte, Nykøbing, Falster.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler, kun ægte Bivokstavler sendes.

Ægte Bivoks købes. **N. S. Kristensen,** Himmelev, Roskilde.

Fører i Biavl,

af **Hans Erølev,**

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.

Faas i enhver Boghandel.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Honningglas, farvertrykte faas a 90 Ø. pr. 100, sorte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erølev** i Kalundborg. Etiketter til Honningvin, Syltetøj, Limonade og Lifør 30 Ø. pr. 100.

„Honningudsluget“,

fortrinligt Fabrikat.

Spandene ere lavede af ekstra svært Jærnbliit, Stellet dels støbt, dels smedet. Landhjulene ere store med stærke Tænder.

1 Udsluget, som passer til alle Maal undtagen 12 × 12 Rammen, Pris 19 Kr.,

1 Udsluget til alle Maal, Pris 24 Kr.,

1 komplet Sæt Støbegods til en Udsluget, Pris 6 Kr.,

1 Sæt store Landhjul, Pris 1 Kr. 50 Øre anbefales fra

Chr. Riegels,
Biborg.

Kunsttavler af ægte Bivoks

anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris. Fortinnet Traad, udmærkede Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber og Røgpustere findes altid.

N. S. Kristensen, Himmelev, Roskilde.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Haaebbrug m. m. Redaktør: Hj. Ståhlhammar i Göteborg. Pris 120 Ø. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Mit Fabrikat af bedste Sort

Bivokstavler (98 $\frac{0}{10}$ rensed Bivoks),
Kunsttavler (som hidtil leveret)

og
Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksberg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besørgelse.

R. Schmidt,

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Biavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine præmierede Bilboliger, Slyngemaskiner, Kunsttavler (garanteres af ægte Bivoks), Røglæsere, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Hollandske Blomsterløg
og Biplanter.

Crocus hvid, blaå, stribede og gule a 1 $\frac{1}{2}$ a 2 $\frac{1}{2}$ Øre pr. Stk., 1 a 2 Kr. pr. 100 Stk. Miniaturhyacinther til Friland 6 a 8 Øre pr. Stk., Hyacinther til Potter og Drivning i blaå, røde og hvide Farver 12 a 15 Øre pr. Stk., Tulipaner 5 a 8 Øre, Narcisser 8 Øre, Anemoner og Ranunkler 4 a 8 Øre. Endvidere anbefales et stort Sortiment af fleraarige Biplanter. Bestillinger sættes i Løbet af Sommeren, Leveringstid henad Mikkeledag, Plantetid bedst i Oktober, i gunstigt Vejr ogsaa i November.

Roskilde Stk. Jørgensbjerg.

Franz Wendi.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Erølev,** Kalundborg. Forsøgte til Bestyrelsesmedlemmer, forfulvede til andre Medlemmer.

God **hvid eller gul Honning** ønskes tilkøbs. Pris pr. L med Probe og Afgivelse af det Kvantum, der haves, bedes sendt.

B. Foste, Eremitagen, Saksbøbing.

Sonningstier af Blit

færdeles praktiske saas til 1,50 Kr. Stk. hos
Chr. Nielsens, Viborg.

lunge befrugtede

italienske Dronninger

a 5 Kr. pr. Stk. kunne saas hos
Jens N. Larsen, Gjuring, Hjørring.

Til Biavlskredsen!

De Biavlforeninger, der kunde ønske at faa den af cand. phil. Herrn. Vorries og N. S. Kristensen i 1886, 87, 88 og 89 udgivne „**Biavls-Tidende**“ til deres Biblioteker eller til at laane ud til sine Medlemmer, kan faa Bladet **frit** paa følgende Betingelser:

1. „**Biavls-Tidende**“, der kun sendes i komplette Aargange, maas Kredsen forpligter sig til at lade indbinde, inden den laanes ud til Medlemmerne.

2. Kredsen maa selv betale Porto for Forsendelsen af Bladet.

De Biavlforeninger eller Kredse, der ønsker at komme i Betragtning, bedes indsende Begæring om, hvormange Eksemplarer de ønsker, inden 1. Oktober 1892 til

N. S. Kristensen,
Himmelov, Roskilde.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Jkke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Eksterkv.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** saas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, saas de a 25 Øre. Aargangene 1882, 1883, 1885, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 Ø. **Marg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Marg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omslag og forsynet med Sageregister koster 1 Kr. **Marg. 1889** koster 1,50 Ø.

Naar Bølgene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit.

Erstlev.

Forenings-Meddelelser.

Biavlsudstillingen i Hølsted aabnes den 11. Septbr. Kl. 2 Eftermiddag. Kl. 3 praktisk Behandling af Bier hos Julius Larsen. Kl. 4 Foredrag i Forsamlingshuset af fremragende Biavls-lærere. Kl. 6½ Fællespisning hos Gæstgiver Jørgen. Udstillingskomiteen.

Vindhund-Vorbæse-Bekke BF. afholder følgende Møder Tirsdag 6. September Form. Kl. 9 hos Niels Wase, Hønborg; samme Dag Kl. 2 hos Karen Larsen, Gildbjerg; Onsdag 7. September Kl. 9 hos Thule Holm, Bekke; samme Dag Kl. 2 paa Sødeggaard; Torsdag 8. September Kl. 9 hos Hans Nielsen Jakobsen, Fitting; samme Dag Kl. 2 hos Niels Søndergaard, Skjoldbjerg; Mandag 12. September Kl. 9 hos Ole Petersen, Rølund; samme Dag Kl. 2

hos Ebbe Sørensen, Hyllested. Alle Steder gives Undervisning i Bierens Indvintring.

Niels P. Poulsen.

Bamdrup BF. Søndag d. 18. og Mandag d. 19. Septbr. d. N. agter Bamdrup BF. at afholde sin aarlige Udstilling i Foreningens Lokale paa Gæstgivergaarden i Bamdrup. Udstillingen vil omfatte alt, hvad der henhører til Biavl, saasom Honning, Mød, Syltetøj og Biavlsredskaber. Genstandene modtages i Foreningens Lokale Lørdag Formiddag d. 17. Septbr. fra Kl. 9 til 12, efter Kl. 12 modtages ikke noget. Udstillingen aabnes Søndag Eftm. Kl. 4, om Mandagen Kl. 3 med Foredrag af Biavlslærer Gronning. Udstillere fri Udgang, Forenings-Medlemmer 25 Ø, Jkke-Medlemmer 35 Ø, Børn 10 Ø. Medlemskort maa medbringes og Emblem maa bæres af Medlemmerne, de Medlemmer, som intet har, kan faa dem hos Foreningens Kassierer, Farver Brøsen. Medlemskort frit. Emblemmer a 50 Ø. Nye Medlemmer optages.

Bestyrelsen.

Ribe Amts BF. afholder Møde d. 4. Septbr. Eftermiddag Kl. 2 hos S. Melgaard, Ålfors pr. Vejen St., hvortil Venner af Bifagen indbydes.

E. F. Malling.

Den 16. September Framie-Udledning i **Glo m. N. Herreders** BF. hos H. Pedersen, Pjedsted Spang Kl. 2 Eftermiddag; nærmere i de lokale Blade.

N. Ladegaard.

Bølling-Nørre-Herreders BF. Møde afholdes i Tarm Gæstgivergaard Tirsdagen d. 6. September 1892 Kl. 10 Fmd. Valg af 1 Delegeret og Valg af en ny Formand.

J. Andersen, p. t. Formand.

Gjern og Omegns BF. holder Møde hos Hr. Lærer Dugaard i Jaarvang d. 3. Septbr. Kl. 2, hvor Hr. Gronning holder Foredrag med praktisk Vejledning om Biavl. T. Madjen.

Nettelse. Randers Amts BF's Representantmøde afholdes Lørdag d. 10. Septbr. ikke Søndag som angivet i forrige Nr.

Indhold af dette Numer.

Biavlen og Videnskaben	221
Bilim	233
Bilufen	221
Bistit mod Gigt	233
Boruholms BF., af G. Jørgensen	229
Centralmøde	228
Demarara-Sukker	233
Dronningavl, af G. M. Doolittle	223
Dronningsløshed, Kendemærker derpaa	232
Ekko, af H. D. Røfoed, J., N. C. N. og B. C. B. S.	231
Erstlevstads Indvintring	238
Forening	232
Gavnlig Vint	234
Indring af Sværme, af Hans Erstlev	225
Honning-Edbike, af Chas. Dadant	226
Honningløsnere	233
Honningmængden i en Table	232
Hvad nu? af P. S. Poulsen	227
Indfuds-foder	224
Italienske Dronninger	234
Lynghonning	233
Udtromning af Liggekuder	232

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Auntdagrelser optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykte.

Fodring.

Biaaret 1892 nærmer sig nu stærkt sin Slutning. Lyngen kan vel endnu i Midten af September afgive en Del Nektar, hvis Bejret bliver smukt og varmt om Dagen og ikke for koldt om Nætterne; men i Hovedsagen er dog Trækket nu afsluttet. Hovedtrækket har jo i de allerfleste Egne af Danmark været slet, Lindetrækket ikke godt, Boghvedetrækket simpelt og Lyngtrækket ganske godt. Følgen heraf er uden Tvivl, at en Mængde Bifamilier have krævet et Tilskud af Foder for at komme i forsvarlig Vinterstand. Vi haabe, at et stort Antal Bivablere allerede for et Par Uger siden have udført dette Arbejde; men vi ere sikre paa, at mange have undladt det eller have givet Bierne for lidt Foder. Et saa slet Honningaar som det forløbne medfører jo en meget stor Fare for Biablen, idet mange Bivablere nødvendig ville have den med Fodringen forbundne Udgift og Ulejlighed. Vi finde derfor Anledning til paany at opfordre vore Læsere til at indvintre enhver Bifamilie med rigeligt Forraad. Det mindste For-

raad, nogen Bifamilie bør indvintres med, er 20 K. Helst bør de stærkeste Stader have mindst 30 K. Husk paa at beregne Forraadet i de kun tildeels fyldte Tabler lavt; thi man narver let baade Bierne og sig selv ved at anslaa det for højt. Det manglende gives i Form af opløst Lys Kandis, 1½ Pot Vand til 4 K Kandis. Vandet vejer 3 K, saa at denne Portion giver 7 K Foder, men omtrent 1 K maa fraregnes til Fordampning og Spild ved Nedbæring i Tablerne. Man kan altsaa regne, at man faar c. 6 K Foder af 4 K Kandis. Nogle Bivablere anvende ikke saameget Vand i Sukkerfoderet om Efteraaret; men Erfaringen har lært os, at dette tynde Foder bliver langt

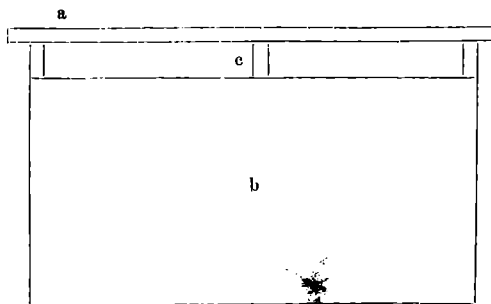

Fig. 50. Indskubs-Surtigfoder.

hurtigere nedbaaret og forseglet end det tykke. Dette er for os Bevis for, at denne Tilstand passer Bierne bedst, det er netop ogsaa den samme Tykkelse, som den nylig indbaarne Nektar har om Sommeren. Sukkeret smeltes i Vandet over en svag Ild. Med Hensyn til Maaden, hvorpaa Foderet helst bør gives nu, saa sent paa Aaret, da have vi prøvet mange forskellige Fremgangsmaader. Nylig have vi forsøgt Doolittles paa Side 223 beskrevne Foder,

og vi kunne ikke nøgte, at vi til Hurtigfodring anse denne for den bekvemste, vi endnu have prøvet. Da vi have faaet mange Forespørgsler om denne Fodrer, skulle vi her udtale os nærmere om den.

Doolittles egne Kammer have Tablebærere og Sidelister af c. $\frac{1}{2}$ " Tykkelse. Den af vore almindelig udbredte Kammer, der kommer dem nærmest i Listernes Tykkelse, er Lav-Normalrammen, hvis Tablebærer er $\frac{3}{8}$ " tyk, Sidelisterne $\frac{3}{16}$ " tykke. Fig. 50 fremstiller en saadan Lav-Normalramme ombannet til Fodrer. I Tablebæreren høres ved a et mindst $\frac{1}{4}$ " bredt Hul, i hvilket en Tragt kan passe. Over Tablebæreren højes ved hver Ende en $\frac{3}{16}$ " bred Bliskøjle, der fastslaaes paa Sidelistens 2 Kanter. Ovenpaa den tynde Bundliste lægges en $\frac{3}{8}$ " tyk Viste, der passer nøjagtig mellem Sidelisterne. Den befastes med et Par Stifter til Bundlisten, og i Hjørnerne smøres lidt Jernis. Rammen lægges nu ned, man smører Jernis paa de opadvendte Kanter af Sidelisterne og de 2 Bundlister. Derpaa fastsømmes et $\frac{3}{16}$ " tykt, 7 " bredt Bræt b saaledes paa disse Kanter, at der foroven bliver c. 1 " fri Vej under Tablebæreren. Rammen vendes nu om, Kanterne paa denne Side besmøres med Jernis, og en løs Sideliste c, der er 1 " kortere end de faste, lægges midt i Rammen, saaledes at dens øverste Ende naar op under Tablebæreren. Den nederste Ende vil da mangle $\frac{1}{2}$ " i at naa Bunden. Herved opnaas en fri Forbindelse mellem Fodrerens 2 Afdelinger. Nu fastsømmes et Bræt af samme Størrelse som b paa denne Side paa alle de 3 Sidelister og paa den øverste Bundliste. Rammen vendes paany for at fastsømme b paa den midterste Sideliste. Sømmene kunne være smaa Traadsøm med en Afstand af ikke over $\frac{1}{2}$ " imellem Sømmene. Fodrerens hænges nu hen, for at Jernisfen kan tørre. Derefter hældes den gennem en Tragt i a helt fuld af smeltet Voks. Efter et Par Minutters Forløb hældes Vokset atter ud i Gryden. $\frac{1}{2}$ Time senere er Vokset fast, og Fodrerens kan da benyttes. Foderstruppen hældes igennem Tragten ved a, man kan godt fylde den lige til Randen af b, den vil da rumme omtrent $3\frac{1}{2}$ R Foder. Den indhænges om Afstener tæt bagved Bierens Sæde. En stærk Familie kan med Lethed tømme denne Fodrer i en eneste Nat, og man kunde saaledes i Løbet af 4 Nætter give en Familie 14 R Foder. Hvis Fodringen sker meget sent (i Oktober), ville vi tilraade at udføre den saa hurtig for at faa den endt saa snart som mulig. Efter Fodringen i September, tilraade vi derimod ikke at

give mere end den nævnte Portion hver anden eller tredje Aften for at give Bierne bedre Tid til en omhyggelig Forjegling af Fodertavlerne.

Denne Slags Hurtigfodrer kunne naturligvis laves af alle de forskjellige Kammer, som benyttes i vore Stader; men det maa dog bemærkes, at mange Kammer have saa tynde Sidelister, knapt $\frac{1}{8}$ ", at der vel kan være Anledning til at styrke Fodrerens ved at paasømme en Ekstra-Sideliste paa hver Side indenfor den, som hører til Rammen. I Højstader med 9 \times 8 " Kammer og i den høje Normalramme vil det næppe være nødvendigt at styrke Fodrerens med den midterste Sideliste c.

Enhver Biavler vil jo let selv kunne lave sig en saadan Hurtigfodrer til ethvert Stade, i hvilket der er Brug for den, og dette kan muligvis bidrage ikke saa ganske lidt til, at den nødvendige Efteraarsfodring virkelig udføres i det Omfang, i hvilket den kræves. Disse Fodrer ere meget lette at fylde paany; men vi tilraade dog ikke at nøjes med at have et Hul i Wintertæppet ud for det til Tragten bestemte Hul a og at fylde den paany uden at se, hvor højt Foderet naar op. Derved kan man nemlig meget let komme til at hælde saameget i, at Foderet flyder over Kanten og derfra ned paa Stadets Bund. Det er ingenlunde besværligt at høje en Fleg af Tæppet tilbage, saaledes at man kan se, hvor højt Foderets Overflade naar op, naar man fylder paa gennem Tragten. Vi have ved Sukkerets Smeltning tilsat $\frac{1}{2}$ R Honning til 9 R Foder. Dette giver Foderet en stærk Honninglugt og bidrager derfor til, at Bierne hurtigt begynde at nedbære det i Cellerne.

Dronningaul.

Af G. A. Doolittle, N. Amerika. — (Fortfat.)

XV. Gode Droner.*) Det er min Tro, at vi som det 19de Aarhundredes Biavlere ikke tager saa meget Hensyn til vore Droners ædle Egenstaber, som vi burde, eller som vi tage Hensyn til vore Droningers. For mig synes det, at Dronernes Godhed om muligt har endnu større Værdi

*) Dette Kapitel saavel som en Del af det følgende Kapitel have i 1889 været optagne her i Bladet. Da dette Laajekreds imidlertid siden den Tid er bleven fordoblet, ere vi nødsagede til paany at optage dem her i Sammenhæng med Forfatterens fuldstændige Anvisning.

end Dronningernes; thi jeg tror, at Faderen har ligesaa stor eller større Indflydelse paa Afkommet's Egenstaber som Moderen. Vi udbælge vore Dronninger med stor Omhu, men lade dem parre sig med Droner af blandet Afstamning fra alle Familierne i vor Vigard eller med „Skrabet“, som er udklækket hos vore Naboer eller i Stovene nærved. Dette bør ikke vedblive, thi ville vi have de bedste Dronninger, maa de ogsaa parre sig med de bedste Droner.

Med Hensyn hertil synes det mig i højeste Grad ønskeligt ved Dronning-Avl, om det maatte lykkes at faa Dronninger befrugtet i Fangenskab. Af denne Grund har jeg prøvet enhver hidtil fremsat Plan til Opnaaelse af dette Djemed, men som allerede berørt, har det kun ført til Skuffelser. Jeg vilde med Glæde give 2000 Kr. for en Plan, ved hvilken jeg kunde parre de Dronninger, som jeg avler, med udvalgte Droner efter mit Dnske, naar jeg kunde gøre dette med samme Lethed og Sikkerhed som andre Biavl's-Arbejder.

Da vi ikke kunne udføre dette, finder jeg, at det næstbedste, jeg kan gøre, er at udbælge 2—3 af mine bedste Dronninger til at frembringe saa nær som muligt alle Droner i mit Bieri. Jeg udfører dette ved at give disse Familier mange Drone-tavler og bevare deres Stykke om fornødent ved Arbejder-Yngel fra andre Stader.

De øvrige Familier afholdes i høj Grad fra at klække Droner ved udelukkende at have Arbejdertavler og ved en Gang imellem at give dem en Table med Drone-Yngel fra et af Drone-staderne netop paa den Tid, da de mest savne Drone-Yngel. Gør man ikke dette, da ville de faa Droner alligevel, om de faa skulle nedrive en Arbejdertable for at bygge Droneceller. Saa snart de fleste af Dronerne i en saadan Table ere udløbne, borttager jeg den, før den mindre gode Drone-Yngel (hvis saadan findes deri) er udløbet. Paa denne Maade faar jeg alle mine Droner nedstammende fra mine bedste Dronninger, men jeg er ikke i Stand til at udfylde de spage eller til at udbælge de kraftigste til Dronningerne. Ristnok kunde man anvende Dronefælber og derved hindre Dronerne fra de svagere Stader fra at flybe ud, men dette foraarsager mere Arbejde og mere Forstyrrelse af Bierne end den antydede Plan. Desuden koster Opklækning af Droner megen Honning, og det synes at være dumt at ødsle Honning til Opklækning af Droner blot for siden at dræbe dem.

Foruden at vide, hvorledes vi kunne avle gode Droner, maa vi vide, hvorledes vi kunne faa dem tidlig om Foraaret.

Herom tales der vel sjældnere, men det er nødvendigt for den Dronning-Avler, der ønsker at imødefomme Runderne. Af denne Grund hænger jeg Drone-tavler midt i Yngelredten hos Drone-staderne allerede om Efteraaret, saa at disse Tavler straks om Foraaret ere rede for Dronningen.

Derksom disse Familier ikke ere meget stærke om Foraaret, gør jeg dem stærke ved Yngeltavler fra andre Stader, desuden indsætter jeg jævnlig en Drone-table fuld af Honning midt i Bisklyngen; thi ved at borttage denne Honning løkke Bierne Dronningen til at lægge Æg i Tavlen i videre Udstrækning end ellers vilde være stet. Paa denne Maade opnaar jeg i Reglen at faa Droner 1—3 Uger før end ellers.

For at have Droner sent om Efteraaret, gør jeg en stærk Familie dronningløs ved Honninghøstens Slutning, og i dette Stade indhænger jeg al den Drone-Yngel; jeg paa den Tid kan finde i mine Drone-stader. Da meget af denne Yngel endnu er Æg eller Larver, faar jeg Droner udløbende længe efter, at saadanne ere dræbte i de andre Stader, thi dronningløse stærke Familier ere meget omhyggelige mod Drone-Yngel. Paa denne Maade kan jeg have et Stade fuldt af prægtige Droner ligesaa sent, som jeg ønsker at avle Dronninger, ofte helt ind i Oktober.

Saa snart jeg ophører med Dronning-avlen, indfører jeg en Dronning i Stadel, Bierne dræbe da straks Dronerne, naar jeg vedbliver at fodre. Jeg fodrer altid det Stade, der har Droner, naar der ikke er Honningtræk, thi de behøve megen Føde for at faa dem til at flybe meget, og det skulle de jo paa enhver varm Dag.

Et Punkt, som jeg ønsker udførligt at omtale, inden jeg slutter dette Kapitel om Droner, er følgende: Af den Kendsgerning, at Arbejdsbier kunne lægge Æg, af hvilke Droner fremkomme, og at ubefrugtede Dronninger ligeledes lægge Æg, som frembringe Droner, har den Mening udbredt sig blandt Biavlerne, at Dronerne af en befrugtet Dronning nødvendig maa være af samme Race, som om denne Dronning havde lagt Æg, før den blev befrugtet. I næsten enhver Bog, jeg har læst, der behandler dette Emne, finder man denne Antagelse: „En ægte Dronning maa uden Hensyn til, hvorledes den er bleven befrugtet, frembringe ægte Droner af sin egen Race“. Mr. Alley's Bog „Queen-Rearing“ danner dog en Undtagelse herfra.

Jeg formaar rigtignok ikke at angive, hvorledes Droneafkommet forandres efter Dronningens Parring; men jeg er vis paa, at Droneafkommet ikke længere bliver ægte,

naar en Dronning af een Race parres med en Drone af en anden. Enhver kan bevise dette, thi naar man i 4 Slægtled hver Gang lader Dronningen befrugte af saadanne (tvivlsomt) ægte Droner, vil der frembringes Bier, som ingen kan sselne fra Bastarder. At den første Krydsning ikke viser denne Paavirkning af fremmed Blod, er formentlig Marsagen til den omtalte urigtige Mistuelles Udbredelse.

Eksempel: Tag en ægte brun Dronning og efter at den er befrugtet af en ægte italiensk Drone, lad hende da frembringe alle Droner i dit Bier, som kun indeholder brune Bier. Naturligvis ville alle Dronerne af denne Dronning være brune at se til, aldeles som om hun var bleven parret med en Drone af sin egen Race. Oplæet nu Dronninger af Æg af de andre ægte brune Moder. Disse unge Dronninger ville nu tilsyneladende frembringe brune Arbejdere og Droner, aldeles som om de stammede fra en virkelig ægte brun Dronning, befrugtet af en ægte brun Drone. Men naar man avler Dronninger af disse unge Modres Æg, vil man nu og da se lidt gule Naand hos en af dem, og saadant vilde ikke have sket, hvis ikke Dronerne af den første Dronning havde været smittede af en anden Race. For at opdage en ringe Blanding af Blod hos vore Bier, maa vi altid undersøge Dronning-Afkommet; thi Dronningen er Stadets typiske Bi. Derfor vil den vise Blanding, medens Arbejderne og Dronerne ikke vise den.

Tag nu en af disse unge Dronninger, der viser svagt gule Naand, og lad den befrugte af en ren italiensk Drone ligesom den første. Lad nu denne anden Dronning igen frembringe alle Dronerne i dit Bier, medens Du avler Dronninger af hendes Moder, disse blive da Søstre til din anden Dronning, der frembringer Droner. Nu lader man en af disse unge Dronninger befrugte af disse Droner, og lad derpaa Dronninger klække af nogle af hendes Æg. Det vil da vise sig, at disse Dronninger blive endnu mere gule end de forrige, medens Droner og Arbejdere endnu synes omtrent ægte brune.

Tag nu en af de guleste unge Dronninger og lad den parre sig med en ægte italiensk Drone og gennemgaa hele den samme Fremgangsmaade igen, Du vil da faa unge Dronninger, af hvilke de fleste synes at være helt italienske, medens Arbejdere og Droner ville vise italiensk Blod ved svage gule Naand.

Gentages endelig samme Fremgangsmaade for 4de Gang, da vil Du faa Arbejdere og Droner, som enhver Dronning-

avler vil kalde Bastarder, og det med Rette. Disse Bastarder kunde ikke fremkomme paa denne Maade, hvis ikke en Dronning, der befrugtes af en Drone af anden Race, selv smittes af denne Race. Vi have helt igennem anvendt Droner, der ere ægte brune i Folge Parthenogenes-Theorien, og dog saa vi tilsidst Bastarder. — Arbejdere og Droner vise ikke en ringe Indblanding af fremmed Blod, vil man derfor grundig kende en Bifamilies Race, da maa man able Dronninger i den.

Hvis jeg har fremstillet denne Sag tydeligt, og det troer jeg, da vil man kunne indse, hvilken Betydning det vilde have for den videnskabelige Dronningavl, om han kunde udvalge hvilken Drone han ønskede til Befrugtning af en værdifuld ung Dronning. I det Tilfælde kunde vi opnaa ligesaa meget med Hensyn til Forbedring af Biracer i 2 Aar som nu i en hel Menneskealder.

Lad ingen herefter narre sig selv med ægte Droner af en Dronning, der er befrugtet af en anden Race; thi hvis saadanne Droner saa Lov til at flyde i Din Vigaard, kan Du ikke vente at able ægte Dronninger der. Jeg er blevet tvunget til denne Mening ved mange omhyggelige Forsøg i denne Retning. (Fortf.)

Titid om Biplanter.

Af Frans Wendt, Roskilde.

Bierne høre jo til vore Husdyr, og for at faa det mest mulige Udbytte af dem, maa man jørge for, at de hele Aaret have tilstrækkeligt Foder, ikke alene til at holde Livet oppe hos dem selv og deres Yngel, men fornemmelig til Overstud som Udbytte. Ligesom det først i de senere Aar er gaaet op for Landmanden, at det bedst betaler sig at give rigeligt Foder hele Aaret til Kreaturerne, og ikke som tidligere at sulstjøde dem om Vinteren, saaledes er det jo en nødvendig Betingelse for at faa Overstud ved den rationelle Biavl, at Bierne aldrig mangle Foder. Nu er det vel saa, at Bierne for Størstedelen selv skulle søge deres Foder i det Fri, og at det er afhængigt af Vejrtilstand og de lokale Forhold, om der er tilstrækkeligt Træk for dem, men Biavlere kan i mange Retninger bøde paa enkelte Aars Mangel ved selv at faa, plante og dyrke saadanne Planter, af hvilke Bierne trække Næring. Om han har nok saa lidt Jord, en Have forudsættes de fleste Biavlere at være Indehaver af, og kun und-

tagelsesvis er dette ikke Tilfældet, og i denne kan han jo dyrke et- eller fleraarige Biplanter.

Man vil man vel sige: hvad vil dette kunne forslaa; men vi skulle erindre, at Eksemplet smitter, og at mange Vække samle sig til en større Ma. Det vil fornemmelig være til Nytte som Hjælpefoder, at Smaaheverne kunne yde et godt Bidrag i Dage, hvor Bierne paa Grund af ustadigt Vejr ikke tør vove sig ret langt fra Stedet, og vi have jo hidtil i Aar haft et saa daarligt Vitræf, at ethvert nok saa lille Tilskud kan have Betydning. Det er imidlertid saare vanskeligt at forudsæ, til hvilken Tid af Aaret det kan være til størst Nytte at være i Besiddelse af Blomster, hvoraf Bierne trække. Hovedtrækket er jo forskelligt i de forskellige Egne, paa Derne forskelligt fra Sjællands større Fjaskland med sit udstrakte Hedeareal; men Bierne ere et flittigt Folkesjærd og arbejde, naar Vejret er dem tjenligt, hvorfor det altid vil være nyttigt at dyrke forskellige Blomsterarter, der enten paa en eller anden Maade kunne være til Nytte eller til Brød.

For at kunne virke til bedste Nytte i denne Retning, vil det være nødvendigt at kende en Del Planter, som blomstre til forskellige Tider af Aaret, og saa længe, indtil alt Træk om Efteraaret er ophørt. Det er jo heldigt, at der i de senere Aar er virket for en bedre Kultur af Husmandshaver og Jordblodder, for en udvidet Frøavl og for Frugtblens Fremme, tre Djemed, der ogsaa ville kunne komme Biavlen til Gode, ligesom det mere intensive Agerbrug med Staldfodringsplanter, Roedyrking m. m. vil kunne ophæve den Mangel paa Trækplanter, der ved en bedre Dyrkning af Jorden og Menholdelse for Ukrud foraarsages.

Et Eksempel paa, hvorledes Naturen selv bidrager til at ødelægge Ukrudsplanter, som forresten ofte have ydet et betydeligt Bidrag til Biernes Ernæring paa flere Egne af Derne, er den store Masse af Jordblopper, der i Begyndelsen af Foraaret og Sommeren indfannt sig og fortærede Agerkaal og lignende Planter, og dettr er for en Del Grunden til, at der i Aar har været sølt saa liden Ulempe af denne Ukrudsplante. Tilmed var det ogsaa et Tab for Biavlen, at det kolde Vejr, fornemmelig om Natten, hidrøg til, at Blomsterne indeholdt saa lidt af Nektar, og dette sidste indtraf i den Tid, hvor Hovedtrækket for Blomsterhonningen skulde foregaa under Frugttræernes Blomstring. I forrige Maaned og især i denne Maaned (August) har Vejret forandret sig til det Bedre, det meget Solskin, som hidtil havde været sparsomt

tildelt os, har foraarsaget, at der nu er stærkt Træk paa de Biplanter, som blomstre, og forhaabentlig vil dette gode Træk fortsættes til Midten af næste Maaned, hvor da saagodtsom alt Træk, idetmindste af Betydning, vil ophøre.

Men der er jo mange Steder nu Mangel paa gode Biplanter, og det er paa nogle saadanne, jeg her skal henlede Opmærksomheden. Efter at Frugttræer og Frugtbuſke paa Derne skulde have givet Hovedtrækket og senere Agerkaal, Hvidkløver og Alfike, men paa Grund af det kolde Vejr have glippet og kun ydet lidt af Nektar, som Lindetræet med sine Blomster og gav temmelig godt Træk; men det er jo kun færre Egne desværre, hvor Linden er plantet i større Udstrækning som Vejtræ, og saa er der jo Mangel paa Foder for Bierne.

Denne Mangel kan tildeels afhjælpes ved Plantning af remonterende Himbær, hvorpaa jeg tidligere heri Tidsskriftet har henledet Opmærksomheden. Disse blomstre jo hele Efterommeren, endnu staa de i fuld Blomstring og ville afgive Frugter helt ind i September, og Blomsterne have været stærkt søgte af Bierne, endog saa under ustadigt Vejr, da Bierne holde sig i Lø under Bladene paa Grenene lige fra den tidlige Morgenstund til ud paa Eftermiddagen, naar Solen forlader den, ja endog saa i Graavejr. Da Himbærret altid kan affættes til god Pris, især i et Aar som i Aar, hvor Skovhimbærret næsten helt er slaæet fejl, saa er den en Plante, der for Biavleren paa 2 Maader kan lønne sig at dyrke i Haven. Plantetiden er hele Efteraaret fra Oktober indtil Slutningen af November, ogsaa tidlig om Foraaret kan den plantes.

En Plante, der i Aar i den sidste Tid har givet et saa fortrinligt Træk som nogen Plante, bedre end Boghveden, er himmelblaa Hundetunge *Cynoglossum coelestinum*. Denne Plante er 2aarig og blomstrer ikke i det første Aar, men naar man hvert Aar faar et Stykke med den, faar man ogsaa hvert Aar Blomster.

Hørbladet Hundetunge *Cynoglossum linifolium* med hvide Blomster i Mængde er etaarig, hvis Blomster søges næsten lige saa meget som den foregaaende. Man kan saa begge Sorter sammen om Foraaret, og man har da hvert Aar Blomster, enten blaa eller hvide.

Der er nogle andre Planter, som staa disse temmelig nær, nemlig Øsetungerne *Anchusa*, hvoraf *Anchusa capensis* er etaarig, *A. angustifolia*, *italica* og *sempervirens*, alle have blaa Blomster med nogen Variation, og alle ere fornødvendige Biplanter

ligesom den tidligere heri Tidsskriftet omtalte *Symphytum asperrinum*.

Af etaarige Blomsterplanter er der i denne Tid (August) i det varme Vejr flere, som afgive fortrinligt Træk, og som ville vedblive at blomstre, jaalænge Bierne træffe: *Asperula azurea cctosa* med blaa Blomster, *Bartonia aurea* med gule Blomster, Voksblomsterne *Cerintho aspera*, *gymnandra*, major — *Clarkia elegans* og *pulchella* med røde Blomster, *Collincia bicolor* og *candidissima* med hvide og hvide Blomster — *Convolvulus tricolor* med blaa Blomster, *Draocephalum maldavicum* med blaa Blomster, *Eutoca multiflora*, *viscida* med blaa Blomster, *Iberis amara & purpurea* med hvide og røde Blomster, *Malope grandiflora* med røde Blomster, *Nemophilarterne* med hvide og blaa Blomster, *Polygonum orientale* med røde Blomster, *Phacelia congesta & tanacetifolia* med blaa Blomst, *Rosedeartérne* med bellugtende Blomster, *Salvia Hormum* med røde og blaa Blomster, *Silene pendula* med røde Blomster, og flere andre, som Bladsen her ikke tillader os at omtale.

Af fleraarige Blomsterplanter have foruden de foraanævnte i Nar vist sig nyttig Klokkeblomsten *Campanula Medium calycanthemum*, i hvis store Klokker flere Bier kunne faa Blads, *Malva moschata* med røde, ogsaa hvide, Blomster, *Draocephalum*-Arterne med røde Blomster, *Echinops Ritro* og *Eryngium*-Arterne, *Hedysarum coranarium* med røde Blomster, *Monarda*-Arterne med røde Blomster, flere *Saxifraga*- og *Sedum*-Arter, *Lyngarter* og flere andre Blomsterarter. Desforuden blomstre en Del Kryderurter, *Timian*, *Merian*, *Sar m. fl.*

Det vil altsaa let ses, at man har et stort Udvalg til at pynte sin Have med og til Gavn for Bierne. Og naar Efteraaret indfinder sig, vil man have Lejlighed til at plante Blomsterløg som *Crocus*, *Tulipaner*, *Giacinther m. fl.* for det første Foraars-træk, og for Hovedtrækket *Frugttræer*, *Frugtbusse*, fornemmelig *Ribs*, *Stikkelsbær*, *Solbær* og *Himbær*, og til Læ omkring *Haver* og *Bigaarde* har man jo flere *Træer* og *Busse*, der tillige give Træk for Bierne, jaaledes flere *Bilearter*, *Hassel*, *Cornelkirsebærret*, *Vind*, *Åhorn*, flere *Naaletræarter m. m.*

I de fleste Tilfælde vil Efteraaret være den bedste Tid for Plantning; kan det ikke ske af flere Aarsager, særlig fordi Jorden ikke er i Orden for Plantning, kan Foraaret ogsaa godt benyttes; men det vil da altid være sikrest at anstaffe sig Træer og Planter om Efteraaret og nedslaa disse lidt paa Straa med Hældning mod Nord i Nærheden af Plantestedet, for at have Planterne i Beredskab, naar det mest passende Øjeblik (Regn- eller Styggevejr) for Plantning indtræffer. Transport af Planter er altid sikrere om Efteraaret end om Foraaret, hvor ofte tørrende Vinde paa den Tid herste.

Simple Redskaber.

Af C. A. Hatch, Gleanings.

Vi ere alle mere eller mindre tilbøjelige til at prøve ny Redskaber, der se formaalstjenlige ud; men hvor ofte have vi mon Dygt til at prøve gamle Redskaber af den samme Grund? Bore Forgængere kunde maaske ikke maale sig med os i Henseende til Redskabernes Skønhed; men, efterhaanden som jeg bliver ældre, faar jeg mere Agtelse for dem og deres Fremgangsmaader.

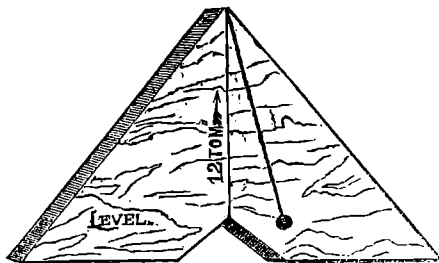

Fig. 51. Waterpas.

1. En af de gamle Ting, som har vist sig nyttig hos mig, er et Waterpas (se Fig. 51). Det er billigt, og enhver, der nogenlunde kan bruge en Sav og en Vinkel, kan selv lave det. Mit er lavet af et Stykke 2×12 " Plank, 16 " er den passende Længde*). For at opstille et Stade vandret sættes Waterpasset paa Bundbrættet eller paa Stadets Overkant, og Stadets Ven støttes derpaa med Klodser eller Sten, indtil Snoren hænger parallel med Stregen. En hvilken som helst Stump Bly eller Jern kan anvendes som Lod. I Brættet bores et Hul, saa at det kan hænges op paa et Søm, naar det ikke bruges.

2. Jeg har prøvet alle de Børster, som have været anbefalede Biavlere, ligesaa en Raktunfeber til en *Uspargestop*; men naar jeg tager alt i Betragtning, holder jeg dog

*) Hvis Længden gøres til 16 ", behøver Højden kun at være 8 ", og Brættet behøver næppe at være mere end $1\frac{1}{4}$ " tykt. R. A.

mest af Langstroth's Børste (se Fig. 52), der er beskrevet i hans Bog for mange Aar siden. To Stykker $\frac{1}{2}$ " tykt, 6 " langt Reb og et 8 " langt Koftefast er alt, hvad der behøves. Lav 2 Savnit 3 " lange og saa tæt som muligt ved hinanden i den ene Ende af Skafstet. Træbl Rebet op i enkelte Traade og pres dem ind i de 2 Savnit, flaa 3—4 Traadsjom igennem og høj dem tæt om paa den anden Side. Redskabet er da færdigt, naar man har gjort Træb-lerne vaade og glattet dem ud. Jeg har 3 saadanne Børster, naar een er fedtet, bruger jeg en af de andre. Naar den skal renses, stikkes den ned i varmt Vand og suvres rundt. Derpaa tages den op og suvres rundt i Luften, hvorved Vandet vil ryge ud til alle Sider. Væg den hen for at tørres; men man arbejder bedst med den, naar den er lidt fugtig.

3. Skraberen (se Fig. 53) er ogsaa et gammelt Redskab. Til at rense Stader, Magasiner, Kammer eller Undersiden af Voksblotte er den fortrinlig. Jeg tror, at dersom Dr. Miller vilde prøve denne, vilde han snart gaa hen for at begrave den blodjede Indretning, han har anbefalet. Men den hører maaske til hans Afguder, derfor er det nok bedst, at du alligevel ikke fortæller ham dette, men betragter min Meddelelse som en Hemmelighed.

4. Har nogen prøvet kogende Vand og en stiv Børste med rigeligt af blød Sæbe til at borttage Voks eller Propolis fra Blik? Lad ham da prøve det og se, hvorledes det vil smelte bort som ved Trylleri. Jeg har fundet, at de store Spande, jeg bruger til at afføle Voks i, naar jeg renses det, blive saaledes tilsmurte, at Ragerne ikke kunne undtages, skøndt de ere bredere foroven end forneden. Men naar de en Gang imellem faa en god Skrubning med Børsten, er der intet i Vejen. Den, der har prøvet at mase i 15—20 Minuter med en Ruge, som ikke vil slippe, vil være glad ved et Middel herimod. Det er de smaa Ugræsler, der sjilde vor Tid og gøre os gnavne.

Cellebeskyttere.

Af R. D. West. Gleanings.

Jeg passer 6 Bier i denne Sommer og faar netop Sværme nok til at staffe mig den Formering og de udvalgte Dronning-Celler, jeg behøver. Disse udstærer jeg omhyggelig og sætter i min Dronning-Cellebeskytter (se Fig. 54) med det tilhørende Bur, og naar jeg ankommer til en Ud-Bigaard, har jeg da altid en hel Del smukke unge ubefrugtede Dronninger rede, udrugede i Beskytterne og nedløbne i Burene — undertiden 15 paa 1 Table. Jeg benytter de bedste af disse der, hvor jeg behøver dem, og hvis de ere særdeles gode, og jeg ønsker at bevare flere af dem, deler jeg det Stade, som har besørget Udfækningen, idet jeg i hvert Stade kun anbringer 1 Table og løslader en Dronning paa den. Stadet lukkes og stilles paa den Plads, som det fremdeles skal indtage.

Derpaa aabner jeg Indgangen til $\frac{1}{2}$ " Bredde. Paa denne Maade anvender jeg alle Tablerne undtagen 1, der forbliver i det Stade, som havde opflækket Dronningerne.

Man vil altsaa forstaa, at hele denne Udrugning af alle disse Dronninger udføres af det Moderstade, som afgav en Sværm 5—6 Dage, før Cellerne bleve

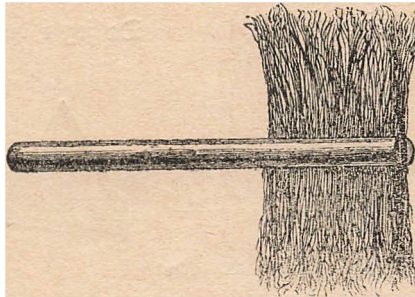

Fig. 52. Langstroth's Børste.

burede, og ved den Tid, da de unge Dronninger ere udfækkede, er der tillige udfækket en Mængde unge Bier. Man har paa denne Maade Stadet fuldt af unge Bier, som albrig have været udenfor det for at mærke sig dets Plads, derfor ville de udmærket passe til Smaastaderne, da de ville forblive i dem. Disse Smaastader maa have nogen Angel og Hovning, for at Bierne hverken skulle julte eller sværme ud, naar de unge Dronninger forlade Stadet paa Befrugtningsudflugt. Andre Stader, som have afgivet Sværmen, og hvis Celler ikke ere værd at bevare, kunne danne gode Smaastader, efter at deres Celler ere ødelagte, naar de behandles paa den uslyg beskrevne Maade med den Forstel, at hvert Smaastade faar en udvalgt ubefrugtet Dronning, der er udruget i et andet Stade. Jeg lader Dronningen forblive i Buret og stopper den ene Ende af Buret fuldt af haardt Dronningsfoder. Disse unge Bier ville modtage Dronningerne. Paa den Tid,

Smaastaberne ere dannede, eller naarjom- helst Arbejdet gøres, hvis de kun have 1 Table med Bier (2 vilde være lidt bedre, især hvis Vejret er koldt), bør en Ind- studsbør stilles ved Siden af Rammen med Bierne eller en anden Table og en Yngel- tavle fra et andet Stade. Hvis man ønsker Formering, vedbliver man at give Yngel- tavler fra andre Stader, hver Gang der er Bier nok til at passe dem, og saaledes ville Smaastaberne snart blive stærke Familier. Hvis det foretrækkes, kunne Dronningerne anvendes andetsteds, saasnart de have be- gyndt at lægge uden at styrke Smaa- staberne, og flere Dronninger kunne da blive befrugtede fra de samme Smaastader. Efter at Dronningen er tagen fra Smaa- stadet, kan en Dronningcelle paa enhver Tid med fuldkommen Sikkerhed gives til Stadet, naar Cellen anbringes i min Spiral-Jærntraad-Cellebestytter. Man bør ikke tillade Smaastadet at klække en Dron- ning af dets egen Yngel, og hvis der paa- begyndes Dronningceller, som kunde modnes før den i Bestytteren, bør de ødelægges, naar Cellen indføres.

Jeg opskriver Alderen paa alle mine Dron- ninger i de Stader, hvor de ere, og hver Gang jeg træffer en Dronning, som bør kasseres enten paa Grund af Alder eller andre Fejl, mærker jeg det ligeledes paa Stadet og i min Bog. Saa- snart jeg har nogle af disse udvalgte Dronning-Celler rede, stærer jeg dem ud og sætter dem i Cellebestyttene. Jeg op- søger da Dronningen, der skal kasseres, ud- tager den og indhænger straks den beskyttede Celle. Cellen er da fuldkommen sikker. Jeg ser igen til Stadet, naar det er Tid, at Dronningen skulde lægge. Hænder det, at en Dronning gaar tabt paa Parrings- udflugten, da gaar jeg straks hen til et Smaastade og henter derfra en læggende Dronning, som derpaa indføres.

Alle de, der pleje at borttage Dronnin- gerne en kort Tid i Sværmetiden og da senere indføre en ubefrugtet Dronning, ville finde, at de kunne faa alle deres Dronnin- ger billigt ved at bruge min Cellebestytter og Bur, og ligesaa 1—20 ubefrugtede Dronninger kunne udklækkes i 1 Stade, hvad enten dette drives for Tablehonning i Delinger eller for udslynget Honning, uden at nogen Dronning slipper løs i Stadet. Det er ikke nødvendigt, at der er Foder i Bunden af Buret, da der ikke bør

være nogen løs Dronning i et Stade, som oplækker Dronninger, og da ville Bierne fodre og pleje alle de unge Dronninger i Burene, bedre end vi ere i Stand til. Er der derimod en Dronning løs i Stadet, da ville Bierne ikke bryde sig om de unge Dronninger men dræbe dem, hvis de kunne. Kunne de faa fat i en Binge eller et Ben af disse burede Dronninger, ville de rive det af.

Lad os antage, at du har 1—20 Dronninger under Rugning i et dronning- løst Stade. Lad saa 1 Dronning slippe ud, den bliver altid godt modtaget, og du kan gøre, hvad du vil, med de øvrige. Det er bedre at have 90 Dronninger til- overs og bruge de bedste, dræbe Resten, end at mangle 10 og bruge nogle, som ikke ere gode.

Dronning-Judførelse.

Af Hans Erslev, Kalundborg.

Da jeg i denne Sommer havde en Fa- milie af almindelige brune Bier, som havde mistet deres Dronning, søgte jeg at skaffe den en ny ved at give den baade en Dronning- celle og moden Yngel fra en italiensk Familie. Dette lyk- tedes dog ikke, fordi

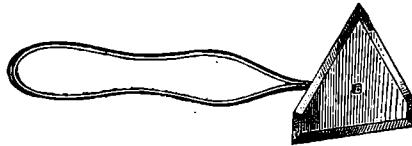

Fig. 58. Straber.

den unge Dronning forulykkede paa Par- ringsudflugten i meget uheldigt Vejr. Jeg ønskede da at indføre en befrugtet italiensk Dronning i Stadet. Den 25. August Eftermiddag Kl. 5 ankom denne Dronning sammen med 20 andre, der vare bestilte af Biavlere i forskellige Egne af Danmark og nogle i Sverrig og Norge. Selvfølgelig affendte jeg først alle disse Dronninger, inden jeg kunde tænke paa at indføre den, jeg selv havde forbeholdt mig. Det blev derfor saa mørkt, inden dette kunde ske, at jeg ikke kunde finde Dronningen blandt de c. 100 Ledsgagere, der fulgte med den, uden Hjælp af kunstig Belysning. Det faldt mig da ind, at den bekendte Engelskmand Si- minus Forsøg baade med Dronning-Jud- førelse og med Forening af Bier meget sent om Aftenen syntes at tyde paa, at Bierne paa den Tid ikke have let ved at bemærke Tilstedeværelsen af Bier af en fremmed Familie. Jeg besluttede derfor at rejsere denne italienske Dronning ved et Forsøg i den Retning. Kl. 9 om Aftenen aabnede jeg den lille Kasse, ikke en Bi

forlob Rhyngen. Ved kunstigt Lys saa jeg, at disse Bier endnu havde rigeligt Forraad til flere Dage. Jeg lagde Laaget løst over Kassen, medens jeg bar den med den ene Haand ud i Vigaarden, i den anden Haand havde jeg en Lygte. Jeg lukkede nu op for det dronningløse Stade og gav det ganske lidt Røg. Derpaa rykkede jeg Bagdøren saa langt tilbage, at den aabne Kasse med Dronningen lige netop kunde staa mellem den bagerste Table og Døren. Derpaa tilbækkede jeg Stadet omhyggelig foroven og lukkede det. I c. 48 Timer vilde jeg nu lade dette Stade urørt, da jeg ofte har erfaret, at netop ved en altfor tidlig Underjøgelse af en Bifamilie, der nylig har faaet en fremmed Dronning, fremkaldes Fjendskab mod denne Dronning. Derimod kunde jeg naturligvis meget godt i de 2 følgende Dage iagttage Biernes

Færd ved Indgangen. Da Stadet ikke var meget birigt, var Flugten ikke meget stærk, men der viste sig ikke Spor af nogen Kamp paa Flyvebrættet, og ikke en eneste død Bi fandtes udfastet foran Stadet. Den 27.

Aug. Aften undersøgte jeg atter Stadet. I den lille Kasse saas da baade brune og italienske Bier at færdes fredeligt mellem hverandre tiljyneladende i Færd med at flytte Foder

fra Kassens 2 smaa Tabler ind i Stadets egne store Tavler. En Foderer, stillet til langsom Fodring, anbragtes derpaa i Foderaabningen foroven. Den følgende Dag udtog jeg de 2 smaa Tabler af Kassen og opstillede dem tæt op til den sidste store Table. Derpaa udtog jeg Kassen efter at have ryttet de deri værende Bier ned i Stadet. Dagen efter kunde jeg udtage de 2 smaa Tabler, der da vare fuldstændig tømte for Forraad. Jeg var nu overbevist om, at denne Indførelse eller egentlig „Forening“ var fuldstændig lykkedes. Først d. 3. September undersøgte jeg Stadets Angelrede og fandt da allerede c. 20 tilbækkede Angelceller foruden mange aabne Larver og Æg.

„En Svale gør jo vistnok ingen Sommer“; men det ser jo herefter ud, som om denne overmaade simple Indførelsesmaade kunde finde almindelig Anvendelse. Man

er fri for at bure den unge Dronning, og ikke en Bi gaar tabt ved denne Indførelse. Det kommer kun an paa at udføre den sent om Aftenen og med saa lidt Forstyrrelse som muligt samt at lade Stadet urørt i omtrent 48 Timer efter Indførelsen.

Jeg vil herved opfordre andre Biablere til at forsøge denne simple Fremgangsmaade. Skulde det vise sig, at den altid er sikker, vil det jo være en let Sag for enhver Biabler, endogjaa en fuldstændig Begynder, at indføre en ny Dronning i et dronningløst Stade.

Hvorledes besørge Bierne et Dronningskiste?

Af Lærer Karl Sørensen, Bølsted.

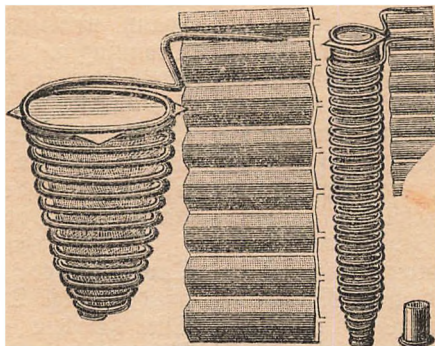

Fig. 54. West's Cellebestyrtter. Til Venstre ses Bestyrtteren i naturlig Storrelse, balleet af en Viskylade. Til Højre ses Bestyrtteren i halv Storrelse, forsynet med et langt, tyndt Rør, der ender med en lille Foderveholder.

Enhver Biabler, der har lidt Kendskab til Biernes Levevis, ved, at disse selv undertiden foretage et Dronningskiste, naar den gamle Dronning ikke længere er i Stand til at besørge Æglægningen paa tilfredsstillende Maade. Derimod er der næppe ret mange, som ved, hvorledes et saadant Dronningskiste foregaar, om der overhovedet selv blandt de fremskredne Biablere er nogen,

der kan give fuld Besked derom. Jeg kender i alt Fald intet Biablskrift, som giver en nøjere Forklaring af dette Spørgsmaal. Mit Kendskab til Biablskrifter er imidlertid ikke omfattende, og der er derfor Mulighed for, at den Sag, jeg her vil udtale mig om, er fuldstændig belyst af en eller anden fremragende Biabler. I jaa Fald vil Redaktøren af Tidsskriftet sandsynligvis ikke undlade at underrette mig og Bladets Læsere derom. Men jeg ved, at Flertallet af Biablere ikke have hverken teoretisk eller praktisk Kendskab til de nærmere Omstændigheder ved et Dronningskiste. De fleste antage, at Bierne først drøbe den gamle Dronning og derefter opklæffe en ny. Jeg tør ikke benægte, at det undertiden sker, dertil har jeg for lidt Erfaring paa Biablens Omraade. Men jeg har dog 2 faktiske Beviser for, at det ikke altid sker. Andre antage, at den gamle Dronning faar

Lov til at leve, indtil den unge Dronning forlader Cellen, og derefter overfalder den gamle og dræber hende, maaske assisteret af Arbejdsbierne. Om dette er rigtigt, tør jeg heller ikke helt bestride, men jeg har dog set et Tilfælde, som vist kan gælde for fuldgjældigt Bevis for, at det ikke altid sker. Af Hr. Worbeck, Hølstebro, har jeg for nogle Aar siden hørt den Paastand fremsat, at Bierne slet ikke dræbe den gamle Dronning, naar de opklække en ny; men derimod overlade hende til sig selv, indtil hun dør af Ulberdomsſvagthed og Mangel paa Bjeje. Hr. Worbeck kunde dog ikke bevise sin Paaſtand den Gang med faktiske Beviser, grundede paa Jagttagerſer af Bierne. Jeg har nu i Aar set et Tilfælde, som jeg mener kan betragtes som et tilforladeligt Bevis paa, at hans Paaſtand er rigtigt. Først ſkal jeg imidlertid fremdrage et andet Tilfælde. For flere Aar siden havde en Biavler her i Byen en Kube, som ſværmede flere Dage i Træk; men Sværmen gik hver Gang tilbage til Moderſtaden. Sidste Gang, det ſkete, lagde Sværmen sig imidlertid udenpaa Kuben, og der blev Kamp mellem den og Moderſtaden. Biavlerens Huſtru, ſom var til Stede, opdagede imidlertid Dronningen paa Flyvebrættet, juſt ſom den vilde trænge ind i Kuben, men blev kaſtet tilbage af Vagten ved Flyvefullet. Tilſidſt blev den kaſtet ned af Flyvebrættet, og derefter blev den af Jagttageren anbragt i en tom Kube. Imidlertid kom Biavleren ſelv tilligemed en Del andre af os Begyndere i Biavl til Stede, og vi hørſtede nu Sværmen, der laa klumpet uden paa Moderſtaden, ned til Dronningen. Den blev derefter kaſtet ned i et almindeligt Trugſtade, ſom blev forſynet med udrukne Tavler, og derefter anbragt paa Moderſtadets Plads. Ved et Eſterſyn af Staden førſt i September Maaned viſte Familien ſig imidlertid ſvag. Dronningen beſørgede Uglægningen daarlig. Eggene vare anbragte i Siden af Cellerne, og der var Spring imellem dem. Vi gav os derfor til at ſøge efter Dronningen og fandt hende paa en Table med en tilluſtet Dronningcelle, nær ved denne. Her var altsaa et beſtemt Bevis for, at Bierne ikke dræbe den gamle Dronning, førend de begynde Opklækningen af en ny. Vi vare, ſom ſagt, Begyndere i Biavl og forſatte ikke Underſøgelsen, men indvintrede Folket, ſom ſaa døde om Vintren. I Aar er der imidlertid en anden Biavler her i Byen, ſom havde et Biſolk i et almindeligt Trugſtade. Dette Biſolk var i Løbet af Sommeren gaaet en Del tilbage, hvorfor han bad mig være ſig behjælpelig

med at underſøge det. Ved Underſøgelsen viſte det ſig ogſaa tyndt beſollet, hvorfor vi ſtrafs fattede den Tanke, at det var dronningløſt. Vi fandt dog ſnart Egg, ligesom der var Angel paa alle Udvillingsſtadier. Og længere fremme i Staden fandt vi to Dronningceller, den ene med Nabning i Enden, og den anden revent i Stykker fra Siden. Der var altsaa ſket et Dronningſtifte, men den unge Dronning kunde vi ikke finde. Endelig fandt vi dog en Dronning under de bagerſte Tavler. Hun var ikke helt død, og vi troede da, at det var den unge, ſom vi ved et Uheld havde klemmet med en Kamme. Vi anbragte ſaa den halvdøde Dronning paa Flyvebrættet, hvor hun kunde ſtaa, naar hun blev rejſt op; hun kunde ogſaa bevæge Følehornene. Men Bierne kaſtede hende ſnart ned og viſte overhovedet intet Tegn paa Viſerløſhed. To Dage efter underſøgte vi dem paany; der var endnu Egg, men vi kunde ikke finde Dronningen. Vi ventede ſaa atter to Dage, inden vi paany underſøgte dem, og da fandt vi Dronningen. Da en ung Dronning ikke kan blive befrugtet, før 3 Dage efter at hun har forladt Cellen, og da Uglægningen ikke kan begynde for nogle Dage derefter, kan man efter dette aldeles viſt gaa ud fra, at der paa een Gang har været to Dronninger i Familien. Men af hvad Grund er den gamle Dronning død? Har hun været overfaldet af den unge Dronning eller Arbejderen? Eller har hun en Tid ført en kummerlig Tilværelſe paa de bagerſte Tavler og ſaa under Paavirkning af Røgen fra Bipiben ſalden hjælpeløs ned paa Bundbrættet? Dette ſiſte ſynes det rimeligſte, da vi fandt hende den Gang, vi flyttede Tablerne tilbage paa deres Plads i Staden. Hun er i alt Fald ſalden ned i dette Djeblit; thi Tablerne, hvorunder hun laa, vare anbragte længere tilbage end Indſtuds døren var, da vi begyndte Underſøgelsen.

At Bierne ved et af dem ſelv foretaget Dronningſtifte kun bygger 1 a 2 Celler, men ved Sværming eller Tab af Dronningen bygge fra 10—20, tyder det ikke ogſaa paa, at de i første Tilfælde endnu har Dronningen og derfor ikke føle deres Ekſiſtens ſaa truet, ſom naar hun er dem frataget eller med Sværmen ſkal forlade dem om kort Tid. I Almindelighed ødelægge Bierne Dronningcellerne en Tid efter, at den unge Dronning er løbet ud, og Dronningſtifte kan derfor let foregaa, uden at Biavleren bemærker det. Og det foregaaer ſandſynligviſ oftere, end man hidtil har antaget. Ligesom det er ſandſynligt, at den gamle Dronning, naar hun ikke

længere kan udfylde sin Blods, taber sin tidligere Skinsfyge og godvillig finder sig i, at en Stebfortræder opklæffes og indtager hendes Gerning, medens hun selv bliver sat paa Aftægt, indtil hun dør en naturlig Død efter nogle Ugers Forløb. Hvis hun som Dronning har haft en særlig Stab af Arbejdere til at pleje sig, blive de maasse deres gamle Hersterinde tro, indtil de gaa over til en anden Bestilling i Staten efter den Lov, som gælder for Arbejdets Fordeling, eller indtil de afgaa ved Døden.

* * *

Oveuistaende Artikel optage vi gerne, da den beretter om en meget interessant Jagttagelse. Denne er imidlertid ikke ny, idet vi kende mange lignende Jagttagelser saabel i Udlandet som her i Landet. I Almindelighed foregaaar dette naturlige Dronningstifte paa den Maade, at den gamle Dronning faar Lov til at færdes omkring i Stedet ikke alene, indtil den unge Dronning er udklæffet, men endogsaa efter, at den er bleven befrugtet og har begyndt Uglægning. Familien odelægger da den gamle Dronning ved at sulde den, d. e. ved lidt efter lidt at ophøre med at fodre den, og den gamle Moder, som er bleven uvant med selv at tage Næring til sig, bliver da snart saa udmattet, at den ikke en Gang kan gaa uden Besvær. Først da pleje Bierne at slæbe den ud af Stedet. Red.

Fra Kredsene.

Torsdag d. 18. August afholdt Vester Torselev og Omegns BF. et af 50 Mennesker besøgt Møde hos Byrial Rielsen, Gellerup Mark, hvis smukke og kraftige Bieri (11 Ersklevstader og 5 Højstader) Alle beundrede, endog Fru Demant, Dalumhus, der var mødt som Taler, og som har set saa mange Bigaarde, erklærede dette Bieri for at være et af de smukkeste og kraftigste i Danmark.

Først gav Fru Demant praktisk Undervisning, ved hvilken vi maatte beundre den Færdighed og No, hvormed hun behandlede Bierne, og hendes hjælpsomme Greb til at faa sig paa Dronningen. Det gjaldt om, som Tilfældet var her, at have mange Bier i Rasken, og dette kan opnaas ved Fodring om Foraaret, indtil Hovedtrækket begynder. Ligeledes at pakke Bierne, som her, hele Stedet med Hø- og Haffelsmadrasjer, eller hvad man nu kan faa fat paa. Hun lærte os ogsaa, hvorledes vi paa en simpel Maade kunne avle Dronninger og benytte disse

ved dronningløse Stader eller Stader, som have sværmet.

Dernæst holdt hun et meget livligt og indholdsrigt Foredrag om Biernes Naturhistorie, der blev endnu mere interessant ved to store Bæggetavler, der skaffede Tilhørerne fast Grund under Fødderne, saa Enhver med Lethed kunde følge med. Hun fortalte os om Biernes Forplantning, deres Bygning og Levevis. Dronningen lægger alle Eggene, som udvikle sig til Larver, disse igen til Pupper, og af Puppen kommer den fuldvoksne Bi: Dronning, Drone eller Arbejdsbi, alt efter Cellens Bestaffenhed. Biernes Krop er delt i 3 Dele: Hoved, Bryst og Bagtrod. Ja, det vil føre for vidt at gaa ind paa Alt, hvad hun fortalte; jeg nøjes med at sige, at vi fik et levende Billede af disse fornuftige og nyttige „Husdyr“. Tilfaldt kom hun ind paa det Spørgsmaal, som Syderne altid stillede: „Na de betaael se?“ og som hun besvarede ved at vise, hvilken umaadelig Nytte Biene gøre ved Blømsternes Befrugning, og ved at fortælle, at et godt Stade under meget gunstigt Træk kan hjembringe fra 6 til 40 R Honning daglig.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 127. Er det tilraadeligt med Hensyn til Nøveri at have Bistader opstillede i flere Rækker foran hverandre? (S.) — S.: Det kommer an paa Afstanden, hvis denne er mindst 4 Alen mellem Rækkerne, vil det næppe volde nogen Ulempe hverken ved Behandlingen eller med Hensyn til Nøveri.

Nr. 128. Hvormange Tablegange kan en middelstærk Bisamilie besætte i Vintertiden paa Højnormalmaal? (S.) — S.: 7—8.

Nr. 129. Jeg har en stærk Bisamilie af brune Bier, af hvilken jeg ønsker at danne 2 italienske Bisamilier ved Hjælp af 2 italienske Dronninger, som jeg venter at modtage d. 21. Septbr. Hvorledes skal jeg helst udføre Delingen? (B.) — S.: Hvis De ikke har det tilstrækkelige Antal Honningtavler rede til begge de ny Familier, kommer det først an paa at skaffe dette Forraad tilstede, der maa jo være ialt mindst 40 R. Tænke vi os, at Familien nu har 25 R, skal der altsaa tilbejbringes endnu mindst 15 R. Antage vi, at Stadet nu har 8 Lav-Normal-Rammer (dette er jo Deres Rammemaal), saa ville disse maasse nok kunne rumme den forøgede Fodemængde; men der vilde blive for faa tomme Celler til at optage hele Vinterklyngen.

Derfor bør Familien snarest muligt have mindst 1 tom Table tilsat bagved Vinterlejet og derpaa fødes stærkt. Allerede den følgende Dag kan tilføjes endnu 1 Table bag den sidste og Fodringen fortsættes. Saaledes vedblives med Indhængning af Tabler og stærk Fodring, indtil Familien har mindst 10, helst 12 Normaltabler og deri det til begge Familier fornødne Forraad. Saa snart de 2 Dronninger ankomme, udføres Delingen, idet hveranden Table udtages for at indhænges i et nyt Stabe, der gives halv Blads med det gamle. Tablerne bør i begge Stader indhænges i samme Orden, som de tidligere havde. Det er heldigt, hvis man samtidig med Delingen kan udfange den gamle Dronning. Kan De ikke finde den, da vil det den følgende Dag paa Bierens Færd let kunne ses, hvilken Afdeling, der har beholdt Dronningen, og denne kan da meget lettere findes i det kun halvt saa store Stabe. 24 Timer efter at hver Afdeling har mistet Dronningen, kan den ny Dronning indføres ved en af de paa S. 198 beskrevne Maader. Omsider De derimod at anvende den paa S. 244 beskrevne Fremgangsmaade, ville vi dog tilraade at vente i c. 48 Timer. Skulde Forraadet ikke være tilstrækkeligt ved Indførelsen af Dronningerne, vil Fodringen meget godt kunne fortsættes senere, dog helst ikke før 48 Timer efter Indførelsen.

Nr. 130. Af den italienske Dronning, jeg fik fra Dem forrige Aar, har jeg i Aar haft megen Fornøjelse, da Blfamilien er meget stærk og har samlet mere Honning end noget af mine andre Stader; men det har forundret mig at se, at Dronerne i den italienske Familie ganske ligne vore almindelige brune Droner. Dette har vakt Tvivl hos mig om Dronningens Ægthed, uagtet Arbejderne have de 3 gule Baand paa Bagkroppen. Hvorledes skulle de ægte italienske Droner se ud? (L.) — S.: De ægte italienske Droner kunne have temmelig forskellig Tegning paa Oversiden af Bagkroppen, de fleste ere mørkebrune ligesom vore almindelige danske Droner; men paa Undersiden af Bagkroppen ere de italienske Droner helt brungule og derved lette at adskille fra de danske Droner, som ere næsten sorte paa Bagkroppens Underside.

Nr. 131a. Hvor stort bør Flyvehullet i Bistaderne være om Vinteren? (S. M.) — S.: Hvis Staderne staa godt i Læ, kan Indgangen om Vinteren godt holdes aaben i hele sin Bredde (hos vore Stader ere Indgangene 15" brede og $\frac{1}{3}$ " høje). Vi anse dog en Bredde af 8—10"

om Vinteren for tilstrækkelig, og i stærkt Blæst lige imod Staderne er det heldigt at indskrænke Bredden til 4—6".

Nr. 131b. Hvorledes tilvejebringer om Vinteren passende Luftveksel i Stadet, uden at der fremkommer Kulde eller Træk? (Det bemærkes, at jeg bruger Voksbugstæppe, der ved Lister er hævet $\frac{1}{4}$ " over Tablebærerne, derover en Tæpperamme med Foderaabning [mellem Voksbugstæppet og Tæpperammen er et tredobbelt Lag Sæffelærred] og ligeledes en Tæpperamme bagved Indfudsdyren; disse Kammer ere paffede med Hattelse. Staderne skr. Pedersens Model med Rammemaal 10 × 12). (S. M.) — S.: Luftvekselen foregaar gennem Indgangen ved Hjælp af den Naturvirksomhed, der kaldes Gennemgødning. Derfor er det af stor Vigtighed, at Indgangen aldrig tilstoppes om Vinteren. Hvis Indgangen derfor er smal, bør den om Vinteren jævnlig undersøges med en blød Pind. Er den derimod bred, da er en saadan Undersøgelse meget sjældent nødvendig.

Nr. 132. Jeg har sat en Kube til Nedbygning i et Ersklevstade efter Deres Anvisning i „Fører i Biavl“. Paa Grund af det flette Træk have Bierne nede i Boligen kun udbygget 6 Tabler, hvori der er c. 1 B Honning, medens Kuben har rigelig Honning og al Yngelen. Kan jeg nu overvintre Kuben i denne Stilling og stole paa, at Bierne nede fra Boligen ville gaa op i Kuben for at hente Honning til Vinter, eller skal jeg borttage Bundbrædderne fra Kuben for at denne kan staa umiddelbart paa Tablebæreren? (P. P.) — S.: Naar Vejret begynder at blive todt, ville Bierne nede paa de 6 Tabler efterhaanden trække op i Kuben og medtage den Smule Honning, hvis der er Blads til den i Kuben. Der er slet ikke Grund til at borttage de løse Bundbrædder, da Bierne meget godt kunne færdes gennem den Aabning, som fører gennem dem op i Kuben.

Nr. 133. Er et Honningbræt med afbekslede Trælister af 2" Bredde og Gitterstrimler af samme Bredde godt? (P. P.) — S.: Ja. Vore egne Honningbrædder have Trælister af kun 1" Bredde, Gitterstrimler af c. 3" Bredde; men den Forskel er vistnok uden Betydning.

Økko fra Staderne.

Haabjerg, Sindal, Hjerring, 7. Septbr.

Bierne her oppe ere ikke gode i Aar, hos Kubebiavlere ere enkelte døde, ingen eller saa Sværme ere faldne, ja enkelte have endog mistet alle deres Bier. Mine

Bier har samlet sig Forraad til Overvintring, men der bliver saa godt som ingen Honning til mig selv; jeg fik en Sværm (og saa den eneste) den 24. Juni. Jeg har 3 Stader der have været dronningløse, hos de 2 har jeg indført italienske Dronninger fra en dansk Dronningavlser, men jeg tvivler paa disses Egthed, ved det tredje har jeg ladet Bierne selv oplukke sig en Dronning ved at give dem Æg og ung Yngel fra et andet godt Stade. Det bemærkes, jeg har tre Stader høj Normal, og det var netop disse der vare dronningløse, de øvrige ere lav Normal, og disse have intet fejlet, ja jeg har ikke en Gang fodret dem, hvilket jeg har gjort ved de høje i Foraaret og hele For sommeren. Jeg tror, at man ved Indvintringen lettere bliver narret ved det høje Maal, fordi disse Kammer sjældent ere helt fulde saaledes som de lave, saa Bierne lettere faar mindre Forraad ved det høje og ellers en større Blads, saa Vintersædet bliver koldere. Jeg vil for Fremtiden, saa vidt muligt, kun benytte det lave af flere Grunde. I disse Dage er det et heldigt Vejr med Træk paa Lyngen som blomstrer rigelig i Mar.

A. Olsen.

Ermitagen, Saksfobing, 24. August.

Jeg maa desværre meddele Dem, at med Bierne staar det daarligt her paa Egnen. Der er ikke Tale om Udbytte i Mar. Alle Steder hører jeg: „ingen Honning“. Jeg saa 2 af mine bedste Stader igennem i Gaar, men jeg fik saa at sige ingenting (Høststader). De have staaet siden Mid sommer med 33 Kammer fuldt besat med Bier, god Dronning; men jeg fik kun 8 R Honning af begge Stader. Trugstadet var ogsaa godt besat med Bier, men jeg fik slet ikke Honning af dette. De ere jaadanne, at de kan gaa Vinteren imøde uden at fodres, og saadan hører jeg fra alle Steder her paa Omegnen, saa det er jo ikke saa meget lovende Resultater. Her er ikke Honning at opdrive.

B. Føste.

Tranebjerg, Samsø, 24. Aug.

Jeg ventte at høste en Del Yngghonning. Den 7. August førte jeg 14 af mine Stader ud paa Heden, og det har vist sig, efterat jeg nu 2 Gange har været ude at se til dem, at de samle godt til Husc, og vil dette vedblive en Tid endnu, tænker jeg de fylde alt til sidste Celle. Jeg har kun høstet 120 R Honning hidtil af dem alle og kunde endda ikke have faaet saameget, hvis ikke jeg havde besluttet mig til at føre endel af Staderne til Lyngen. Der er mange Biavlere, som har gjort det samme i Mar, og vi ere alle glade ved at se den

Fremgang, de have gjort, og de vil selvfølgelig endnu blive meget bedre, da det nu først er, at Lyngen rigtig staar i Blomst.

A. E. Haagen sen.

Gulev, Bjerringbro, 8. Aug.

De faar mange Tak for det dejlige Tidsskrift, som jeg er Holder af. Nu begynder der at blive lidt Fart med Biavl her paa Egnen, og det bedirker Deres udmærket lærerige Tidsskrift. Jeg har drevet Biavl, siden jeg var 12 Mar, og det er 25 Mar siden, og jeg har maattet prøve mig frem i al den Tid. Nu i Mar fik vi dannet en Forening, og det har hjulpet meget. Nu behøver jeg og alle, som holder Tidsskriftet, ikke at arbejde iblinde.

Her paa Egnen har vi en forfærdelig Mængde Slags Bihuse med mange forskellige Kammemaal. Jeg og et Par andre Biavlere have i Mar labet os et Stade, som jeg tror, vi saa megen Fornøjelse og tillige meget Udbytte af. Vi synes, det er det bedste Stade, vi har haft, og det har vist en stor Fremtid for sig her paa Egnen. Det har Kammemaal 12" bred, 10" høj, med to Hold Kammer over hinanden. Det nederste Rum delte i to Hold med 2 Dronninger, og det øverste til Honningrum og fælles for alle Arbejderne i de to nederste Rum.

Her paa Egnen har der været godt Træk i den sidste Tid, og Bierne have gjort god Fremgang. Jeg haaber, at de vil saa meget samlet endnu, da vi har en Mængde Boghvede og Lyng, som nu blomstrer godt.

Chr. Christensen.

Spornum, Hobro, 29. Aug.

Her paa Egnen har vi haft et godt Estertræk i Boghvede og Lyng, saa Udbyttet blev over Forventningen, af Sværme har vi haft saa, men der er mange Bier blevne udtrømmet og sat i Hus. Jeg har af mine Stader høstet godt 40 R i Gennemsnit, saa jeg er ganske godt tilfreds med Udbyttet.

S. B. Kristensen.

Houen, Tarm, 30. Aug.

Jeg har Lust til at lade Dem vide, hvordan det er gaaet med den italienske Dronning. Hun kom hertil i bedste Velgaaende, og kun een af hendes Underfatter var død, da jeg aabnede den lille Kasse. Resten vare meget livlige. Jeg fik hende straks anbragt i hendes ny Hjem men rigtignok i et Bur, og 22 Timer efter toge de brune meget vel imod deres ny Moder. I Dag har hun lagt de første Æg. Naar jeg nu kan være heldig med Overvintringen, det er vel fagten's lidt vanskelige; men

jeg vil lade Dem det vide til Foraaret, hvordan jeg tror hun befinder sig her ude i det beskligge Skotland. Klimaet er jo lidt barsk her, og Vinteren kan undertiden blive lidt lang.

H. Stensgaard.

Wolsted Skole, Aalborg, 5. Septbr.

Hermed vil jeg bringe Dem en velment Tak for „Deres Fører i Biavl“ og for den Dygtighed, hvormed De efter min Mening redigerer T. f. B. Alt, hvad De har fremført af nyt paa Biavlens Omraade, har lidt efter lidt vundet Anerkendelse, og det er min Tro, at det vil gaa paa samme Maade med den lave Kamme og Dronningittret. Jeg begyndte med „høj Normal“, men er gaaet til „lav Normal“. Mit første Bisolk døde i Vinteren 88 paa de høje Kammer med 3 faldte Tavler bagved, og der var dog Gang over Tavlerne.

Karl Sørensen.

N. Binge, Hobro, 7. Septbr.

Den 28de August modtog jeg 2 Stk. italienske Vidronninger, som den 29de Aug. bleve indsatte i deres respektive Stader efter den i Vitidenden Nr. 12 beskrevne „Simmins Metode“. Indsættelsen lykkedes, og begge Dronninger ere i fuld Virksomhed. Honninghøsten er ringe her paa Eggen, saa det bliver et absolut daarligt Honningaar; men saaledes staar det sig jo flere Steder. Vi have endnu ikke faaet dannet nogen Kred, men ere stærkt i Færd dermed, og vil jeg, naar dette er færd, tillade mig at henvende mig til Dem for at faa en Biavlslærer hertil for at holde et opløsende Foredrag.

Chr. Laurfen.

Et og Andet.

Dronningens Befrugtning. Den dygtige Dronningablerste, Fru Jennie Atchley, meddeler i Amer. B. J. følgende: For et Par Uger siden havde jeg en hel Del Dronninger under Opklæfning. Mange af dem indespærrede jeg i Staderne i 5 Dage, idet jeg holdt dem inde i Huset og fodrede dem godt hver Nat. Hver af dem havde 2 Ungeltavler og omtrent 1 K Bier. Paa den 5te Dag bragte jeg dem til en af mine Barrings-Bigaarde omtrent Kl. 4 Eftermiddag. Jeg stillede dem ned og aabnede Indgangen i hvert Smaastade, efterhaanden som det kom paa Plads. Derpaa gik jeg tilbage for at ordne Kammerne i hvert Stade, og til min Forbavselse var da enhver af Dronningerne allerede vendt tilbage befrugtet. Jeg saa en Dronning, hvis Binger vare lidt medtagne, men som dog kunde flybe, kommende ind meget forfægtig,

og 2—3 Droner fulgte hende lige til Indgangen. Hun satte sig paa en Plante lige foran Indgangen, og det samme gjorde Dronerne. Det varede højst 30 Minutter efter, at jeg havde opstillet Staderne, til jeg undersøgte dem, ja maaste kun 20 Minutter. Dronerne fløj den Gang i Mængde fra Dronestaderne, og jeg er vis paa, at disse Dronninger havde ikke været 1 Mil borte, ja vel ikke $\frac{1}{2}$ Mil fra Stadet for at parres. Nej de vare sikkert bleve befrugtede i min egen Bigaard, der omfatter omtrent $1\frac{1}{2}$ Tønde Land. Da disse Dronninger vare 5 Dage gamle og vel fodrede, vare de ibrige efter at flybe, saa snart de kunde faa Lejlighed dertil. — Kunde vi nu ikke indespærre Dronningerne saaledes og vælge den rette Tid til at slippe dem løse, saaledes at de parredes netop med de Droner, vi ønskede? Jeg tror, det var værd at forsøge; thi denne Beretning støtter sig ikke til Teori men til klare Kendsgerninger.

Gavnlig Vink.

Vejret (8. Septbr.) har i de sidstforløbne 2 Uger været temmelig uroligt, i den ene Uge endog saa meget koldt og regnfuldt. Eftertrækket paa Lyngen har derfor ikke været godt. Bierne have dog i Hedeegnene samlet tilstrækkeligt Vinterforraad; men Overflødet, som kan anvendes til Svalg eller til Biavlens eget Brug, er kun ringe.

Honningpriserne ville uden Tvivl blive høje i Aar. Allerede nu betales 75 a 80 D . pr. K for Lys udslunget Honning, og Prisen vil kunne ventes at stige endnu højere, da der kun er meget ringe Tilbud. Mørk Honning vides solgt i flere Egne for 50 D . pr. K . Tilbudet af denne Vare er betydeligt større.

Dødsdømte Bier ville i Aar kunne faas billig tilkøbs med Bygning og Kube, fordi der findes en Mængde Kubejstader, der ere næsten blottede for Forraad. En saadan Familie i en god Kube bør kunne købes for 2—3 Kroner. Hvis man giver den det nødvendige Vinterforraad ved Fodring gennem et Hul i Toppen af Kuben, kan man for 6—8 Kroner have en god Overvintnings-Familie, som næste Aar kan indsettes til Medbygning i et Kunststade. Helst bør man blandt saadanne Kube-familier vælge Efterværme, der jo have unge Dronninger. Man kan ogsaa som beskrevet paa S. 207 udtromme Bierne og straks indkaste dem i et Kunststade, der er forsynet med den nødvendige Bygning. Saadanne udtrommede Familier bør kun betales med det Arbejde, som Udtromningen medfører, da Kubens Ejer jo ikke vilde kunne udnytte Bierne og spare for Arbejdet med „Optagningen“. De udtrommede Bier i Kunststadet bør selvfølgelig forsynes med det nødvendige Forraad, og dette bør helst indeholde 6—8 K Honning, Resten Sukkerstrup. Foderet kan gives ved Hvirtdigpodring (se S. 237.)

Vinterlejet bør indeholde saa mange Tavler, at de afgive rigelig Plads baade til Forraadet og til Bierne, der jo om Vinteren kun opholde sig i og mellem de tomme Celler. Da mindre stærke

Bifamilier næsten maa have et ligeaa stort Forraad som de stærke, er det nødvendigt at give svage Familier flere Tavler, end de ere istand til at beslagge. Derimod ville stærke Familier i Reglen kunne nøjes med de Tavler, de paa denne Aarstid belægge. Bierne opholde sig nemlig paa denne Tid ogsaa paa de homningfyldte Celler og mellem dem; men naar det kolde Vejr indtræder, samle de sig i en meget tættre Skyng og kræve derfor ikke saa megen Plads som nu. At give faste Regler for Nutallet af Tavler i Vinterlejet (5—12 Normaltavler) lader sig derfor ikke godt gøre, men man bør altid hellere give 1 for meget end for lidt.

Møl. Siden vi begyndte med at svoble angrebne Tavler og at frø Kastalin i Tavlekammeret, fende vi næsten stet ikke mere til at se Mølkarver i vore Stader eller Spind i vore Tavler. Vi tilraade derfor at svoble angrebne Tavler og vedligeholde en stadig Lugt af Kastalin i Tavlekammeret paa denne Aarstid. Saa snart det kolde Vejr indtræder, ophører dog Mølfaaren for i Aar.

Patningen foroven og i de hule Bægge bør allerede nu bringes fuldstændig i Orden. Derimod kan man vente med at anbringe Patningen bagved Indfjndsdøren, indtil det kolde Vejr indfinder sig i i Oktober. I Højstaderne bør man sørge for, at Vinterlejet ikke gaar saa langt tilbage, at Indfjndsdørene sidde helt ude ved Bagdøren. Der bør være mindst 1½" Plads til Patning mellem Glasdørene og Bagdøren.

Høveri kan nu meget let forekomme, især naar nogle Stader jodres. Hos de angrebne Stader bør da Indgangene indskrænkes. Vi advare dog imod at indskrænke dem mere end højt nødvendigt, da dette ellers kan fremkalde Kamp mellem Stadets egne Bier indbyrdes.

Mus kunne ikke trænge ind i Stader, hvis Indgange kun ere ½" høje. Ere de derimod højere, kan man beskytte dem ved Forsatsblik, som indskrænker Indgangene til den nævnte Højde.

Kundgørelser.

Tømrer Kristian Pedersen,
Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Mit Fabrikat af bedste Sort

Bivokstavler (98 $\frac{0}{10}$ rensed Bivoks).
Kunsttavler (som hidtil leveret)

og
Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksborg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besørgelse.

R Schmidt,
Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Fører i Biavl,

af **Hans Grølev,**

2den forogede og forbedrede Udgave,
er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.
Saa i enhver Boghandel.

Hollandske Blomsterløg og Biplanter.

Crocus hvid, blå, stribede og gule a 1½ a 2½ Øre pr. Stk., 1 a 2 Kr. pr. 100 Stk. Miniaturhyacinth til Friland 6 a 8 Øre pr. Stk., Hyacinth til Potter og Drivning i blå, røde og hvide Farver 12 a 15 Øre pr. Stk., Tulipaner 5 a 8 Øre, Narcisser 8 Øre, Anemoner og Manunkler 4 a 8 Øre. Endvidere anbefales et stort Sortiment af fleraarige Biplanter. Bestillinger ønskes i Lobet af Sommeren, Leveringstid henad Miffelsdag, Plantetid bedst i Oktober, i gunstigt Vejr ogsaa i November.

Roskilde Stt. Jørgensbjerg.

Frank Wendt.

Gitre
af bedste Slags faas atter hos
B. Bojesen,
Systoftø, Nykøbing, Falster.

Ny Etiketter til Paafæbning paa Honningglas, farvetrykte faas a 90 Ø. pr. 100, sorte a 30 Ø. pr. 100 hos **Grølev** i Kalundborg. Etiketter til Honningvin, Øststøjt, Limonade og Lifør 30 Ø. pr. 100.

Biavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine præmierede Biboliger, Slyngemaskiner, Kunsttavler (garanteres af ægte Bivoks), Regblæsere, Bipiber, Skrællekuive, Tavlesporer og Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Emblemer for DBF.'s Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Grølev**, Kalundborg. Forgyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forsløvede til andre Medlemmer.

Unge befrugtede

italienske Drominger

a 5 Kr. pr. Stk. kunne faas hos

Jens M. Larsen, Gjyrrup, Sjælland.

Til Biavlskredse!

De Biavlsforeninger, der kunde ønske at faa den af cand. phil. Herm. Borries og N. S. Kristensen i 1886, 87, 88 og 89 udgivne „**Biavls-Tidende**“ til deres Bibliotheker eller til at laane ud til sine Medlemmer, kan faa Bladet **frit** paa følgende Betingelser:

1. „**Biavls-Tidende**“, der kun sendes i komplette Aargange, maa Kredsene forpligte sig til at lade indbinde, inden den laanes ud til Medlemmerne.

2. Kredsen maa selv betale Portoen for Førendelsen af Bladet.

De Biavlsforeninger eller Kredse, der ønsker at komme i Betragtning, bedes indsende Begæring om, hvormange Eksemplarer de ønsker, inden 1. Oktober 1892 til

N. S. Kristensen,
Gimmelsø, Roskilde.

Til Vejledning for Deltagerne i Delegeretmødet d. 17de d. M. og det almindelige Biavlermøde Dagen efter d. 18de d. M. tillader Lokalfredslen for **gl. Roskilde Amt** sig at meddele følgende, som i **Udklip** kan have ved Haanden i Mødedagene.

Lørdag d. 17. Septbr. i Jærnbanehotellet,

Roskilde:

- Nr. 12 beses Roskilde Omegn.
- 2 Delegeretmøde, hvor forhandles efter Dagsordenen i Bi-Tidende.
- 5 Middag, 2 Retter varm Mad (Fisk, Andesteg, Dejejt) til 1 Kr. 80 D. pr. Kwert.
- 6 Fortsættelse af Delegeretmødet.

Søndag d. 18. Septbr.:

- Nr. 8 samles i Jærnbanehotellet, beses Domkirken, Maglekilde osv.
- 10 Udflugt igennem Sct. Hans Hospital til Voserup Skov, hvor der indtages Forfriskninger.
- 11 Fortsættelse af Køreturen over Kettingebævt til Herthadalen. Ankomiit Kl. c. 12 $\frac{1}{2}$.
- 1 Diskussionsmøde i Henshold til Dagsordenen i Bi-Tidende.
- Nr. 2 Middag: 1 Ret varm Mad, foldt Bord, 1 Kr. 50 D.
- 3 Fortsættelse af Diskussion. — Spaferetur igennem Skoven til Ledreborg.
- ? Afgang fra Vejre Station eller pr. Bogn til Roskilde.

Bestyrelsen.

Honning

i store og mindre Partier købes af

Henrik Græpel, Aarhus.

Min prisbelønnebe

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Dre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling tar skrives, sendes til **Grønning**, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** saas a 50 Dre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, saas de a 25 Dre. Aargangene 1882, 1883, 1885, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes 60 D. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sageregister koster 1 Kr. **Aarg. 1889** koster 1,50 D.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erølev.**

Spateker, 1 $\frac{3}{4}$ " brede, til Benyttelse ved Biers Behandling, kunne nu saas a 1,50 D. hos **Erølev.**

„Ostindiske Krydstaller“

antages at være det **billigste** og **bedste** Sukker til at jodre Bier med. 9 $\frac{1}{2}$ % Krydstaller saas jortiden frit tilsendt pr. Bane for Kr. 2,50 (pr. Post Kr. 2,62) Vedre bedes indsendt til

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Bigården,

Tidning for biskötare, utkommer under år 1892 den 1. i hvarje måned. Pris per år **En krona**. Erhållas på alla postanstalter. Utgivare: **J. Michal**. Linköping. Pränummer på begäran gratis.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erølev,

2det forogede Dplag, Pris 50 D.,

er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 D. i Frimrk. til **Erølev** i Kalundborg.

Forenings-Meddelelser.

Svendborg BF. Søndag d. 25. September holdes Biavlermøde Nr. 2 hos Hr. Lærer M. Jensen i Vejstrup. Meddelelse fra Centralmødet i Roskilde m. m. **P. F. B.**

Jens Dreier.

Stauberg Amt's BF's Bestyrelse og Kredsformænd afholder Møde Torsdagen d. 6. Oktober paa Meegade Nr. 67 i Horsens. Alle bedes give Møde, da vigtige Ting forhandles. **Mads Hansen.**

Skovby Herreds BF. afholder Møde i Haarslev Kro Søndagen d. 18. Septbr. Nr. 4. **C. T. Abildgaard.**

Indhold af dette Numer.

Biplanter, Lidt om, af Fr. Wendt	240
Cellebestyrelser, af N. D. West	243
Deling	247
Dronningavl, af G. M. Doolittle	238
Dronningens Bestyrelse, af J. Achley	290
Dronning-Indførelse, af H. Erølev	244
Dronningstifte, af Karl Sørensen	245
Ekko, af W. Jøste, N. E. Haagenjen, Chr. Christensen, J. P. Kristensen, H. Stensgaard, Karl Sørensen, Chr. Laurjen og N. Olsen	249
Familiers Skyrte	247
Fodring	237
Gavnligt Vind	250
Indgangen	248
Italienske Droner	248
Langtroth's Børste	243
Luftveksel	248
Redstaber, simple, af C. N. Hatch	242
Straber	242
Stadernes Opstilling	247
Waterpas	242
W. Torslev BF.	247

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rumbrevser optages for 20 Pre pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de sidste indrykke.

Rammemaal.

At ensartede Rammemaal i Bistader tilbyde en Mængde Fordele for Biavlerne, det er ja isjæfnelbende, at det næppe kan undre nogen, at DBF. i en Aarvække, mindst i 10 Aar, har haft sin Opmærksomhed henledet herpaa. Disse Fordele vise sig f. Eks. ved Køb og Salg af Stader, ved Andendelsen af Kunsttavler, ved Brugen af Udslyngere og Gitterindsud o. s. v. Det første virksomme Udslag af denne Bestræbelse var en Beslutning, som vedtoges paa et Centralmøde d. 22. Marts 1885. Det bestemtes nemlig der at anbefale som gode Rammemaal 12×12 ", 10×12 " og tykst Normalmaal. Alle disse 3 Maal forudsætte klart nok Andendelsen af Trugstader, og man kan jaaledes med fuld Ret sige, at den i flere Aar forud førte hidfide Kamp imellem Højstadet og Trugstadet allerede paa den Tid, 6½ Aar efter Trugstadernes første Indførelse, var endt til Fordel for de sidstnævnte Stader.

Virkingen af denne Beslutning har været, at den tidligere brogede Forvirring

i bore Rammemaal Aar for Aar har givet Blads for mere ensartede Maal. For Tiden have vi her i Landet kun 5 almindelig udbredte Rammemaal, medens vi, forinden den nævnte Beslutning fattedes, havde c. 30. Man kunde maaste undres over, at andre end de 3 anbefalede Maal have kunnet bevares eller opnaa stor Udbredelse efter den nævnte Anbefalings Fremkomst; men

det maa erindres, at i Slutningen af 70'erne var Højstadet endnu det almindeligst udbredte Stade i Danmark, og da der meget godt kan drives lønnende Biavl med disse Stader, om de end ere besværlige at behandle, ja er det naturligt nok, at denne Stadesform endnu har holdt sig i mange ældre Bigaarde. Endvidere havde nærværende Blads Redaktør allerede i 1884 indført et nyt

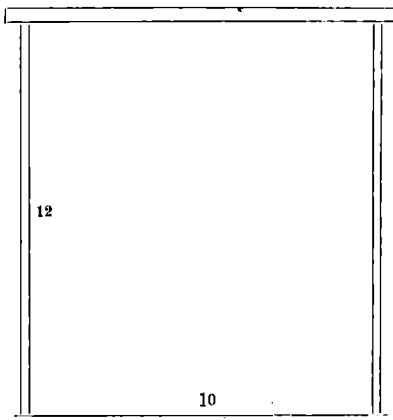

Fig. 55 Underfens Ramme.

Rammemaal, Lav-Normal, der i væsentlige Punkter adskilte sig fra alle de tidligere her i Landet benyttede Maal. Denne Ramme var i 1885 endnu ikke tilstrækkelig prøvet til at kunne optages iblandt de af Foreningen anbefalede Rammemaal. Senere er den blevet grundig prøvet og har vundet mange Tilhængere. Derfor har DBF.'s Bestyrelse allerede for et Par Aar siden

optaget den iblandt de anbefalede Rammemaal, idet man vedtog, at de Rammefasser, som skulde udsendes til Vejledning for Kredse, skulde indeholde foruden de 3 førstnævnte Rammer tillige 1 Lav-Normalramme.

En særegen Grund til at den sidstnævnte Ramme i de senere Aar har udbredt sig saa stærkt er Tykseren Lichtenthälers Overvintringsforsøg i 1889, der syntes at godtgøre, at brede Rammer vare saa langt fra at være mindre skikede til Overvintring, at de tværtimod vare sikrere at overvintrte stærke Familier paa end de smalle Rammer. Af samme Grund har derfor den høje Normalramme, som kun er $8\frac{1}{2}$ " bred, i de senere Aar tabt betydeligt i Anseelse. Ved det Centralmøde, som d. 17. Septbr. d. A. afholdtes i Roskilde fremkom en længere Forhandling om vore Rammemaal. Denne viste en stærk Stemning imod den høje Normalramme, saa at det endog saa med stor Majoritet vedtoges at lade den udgaa af de anbefalede Maal. Der afgaves kun 1 Stemme for Bevarelsen af det Maal. Derimod afgaves 16 Stemmer for 10×12 " Rammen, 12 Stemmer for 12×12 " Rammen og ligeledes 12 Stemmer for Lav-Normalrammen. Med aldeles overvejende Flertal vedtoges det endelig herefter kun at anbefale de sidstnævnte 3 Rammemaal.

Vi anse dette Udfald for særdeles godt, da det uden Tvivl vil bidrage til en fortsat Indskrænkning af Antallet af vore almindelig udbredte Rammemaal, og paa den anden Side erkende vi, at det kan forvares overfor Begyndere at anbefale alle disse 3 Maal, fordi de baade med Hensyn til Biernes Trivsel og Biavlerens Arbejde opfyldte alle rimelige Fordringer. At 10×12 " Rammen opnaaede det største Antal Stemmer, hidrører jo udelukkende fra, at denne er den almindeligst udbredte Ramme i Danmark for Djeblikket, Ved Afstemningen, over hvilke Maal der skulde anbefales, opnaaede derimod alle de 3 Maal paa det nærmeste hele Mødets Tilslutning. Vi finde derfor Anledning til nøjagtig at beskrive disse 3 Rammer netop nu, da den

Tid nærmer sig, i hvilken Arbejdet med Bierne ophører, hvorfor de fleste Biavlere netop nu have bedst Lejlighed til selv at lave Stader og Redskaber.

1. Anderjens's Ramme (se Fig. 55) er saa vidt vi vide først anbefalet af nærværende Blads første Redaktør, Gartner N. C. Anderjen, Nyborg. Rammens indvendige Maal er nøjagtig 10 " bred, 12 " høj, Sidelisterne og Bundlisten $\frac{3}{16}$ " tykke, Tablebæreren $\frac{3}{16}$ " tyk. Tablebæreren $11\frac{7}{16}$ " lang, Bundlisten $10\frac{7}{8}$ ". Alle Lister $\frac{7}{8}$ " brede. — Rammens udbvendige Maal bliver altsaa $10\frac{3}{8}$ " bred, $12\frac{1}{2}$ " høj.

2. Möllers's Ramme (se Fig. 56) er uden Tvivl først indført af DBF.'s daværende Formand, Trafikchef F. Möller, Aarhus, under Navnet den „amerikanske Ramme“, fordi en lignende Ramme den Gang var temmelig udbredt i Amerika;

men ved en Misforstaaelse blev Maalet her anvendt som indvendigt Maal, medens det i Amerika benyttedes som udbvendigt Maal. Selvfølgelig bør dette Maal nu bevares i den Størrelse, i hvilket det har opnaaet en betydelig Udbredelse, især i visse Egne af Syland.

Rammens indvendige Maal er nøjagtig 12×12 ", Sidelisterne og Bundlisten $\frac{3}{16}$ " tykke, Tablebæreren

$\frac{3}{16}$ " tyk. Tablebæreren $13\frac{7}{16}$ " lang, Bundlisten $12\frac{7}{8}$ " lang. — Rammens udbvendige Maal bliver altsaa $12\frac{3}{8}$ " bred, $12\frac{1}{2}$ " høj.

3. Erslev's Ramme (se Fig. 57) er indført af nærværende Blads Redaktør i 1884 under Navnet „den engelske Ramme“, fordi en lignende Ramme i de sidste 20 Aar næsten udelukkende har været benyttet i England. Det er en Gjeudommelighed ved denne Ramme, at den aldrig har været angivet ved andre end udbvendige Maal, nemlig $8\frac{1}{2}$ " høj, 14 " bred. Man er nemlig gaaet ud fra, at det havde mindre Betydning, hvor tykke Sidelister og Bundlister gjordes. Disse anvendes almindelig $\frac{3}{16}$ " tykke; men vi ville foretrække at have Sidelister af $\frac{3}{8}$ " Tykkelse. Sidelisterne indfalses foroven med 2 Tappe i Tablebæreren, og denne bør altid være

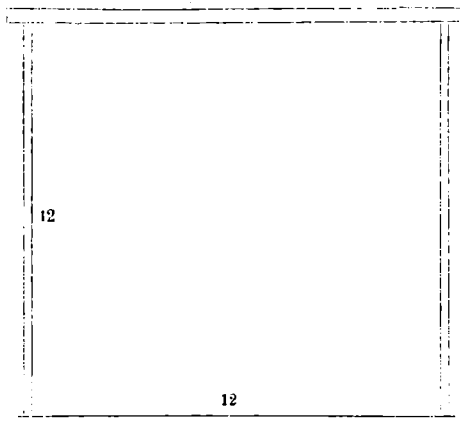

Fig. 56. Möllers's Ramme.

nøjagtig $\frac{3}{8}$ " tyk, 15 " lang. Bundlisten kan godt være tynd, men den bør ligesom i de førstnævnte Kammer springe frem ved Kammens 2 nederste Hjørner med en $\frac{1}{4}$ " lang Spids for at sikre Kammen imod at trykkes skæv under Udbygningen. Tillige sikrer man sig derved mod at knuse Bier ved Kammens Optagning.

Foruden disse 3 Kammer anvendes ofte i Overrummet Halvrammer. Disse have hidtil ved de 2 førstnævnte Kammer haft meget forskellige Maal; men det antages, at man efterhaanden vil kunne eres om at gøre dem netop halvt saa store som Yngelrammerne. Vi skulle senere nærmere angive disse Halvrammers Maal, der dog rimeligvis ville blive i Andersens Stade 5×12 " og i Møllers Stade 6×12 " indvendigt Maal. I Grælevstaden have disse Kammer allerede længe været benyttede med Maalet $4\frac{1}{2} \times 14$ " udbvendigt Maal, Tablebæveren $\frac{1}{4}$ " tyk. I dette Stade anvendes dog ofte i Overrummet Helrammer af det under Nr. 3 angivne Maal.

Vi skulle bestrebe os for herefter jævnlig at minde om de førstnævnte 3 Hovedrammer for at bidrage bort til, at disse Kammemaal efterhaanden maa blive mere og mere udbredte hos vore Biavlere.

Dronningavl.

Af G. N. Doolittle, N. Amerika. — (Fortset.)

XVI. Dronning-Indførelse. Der er maaste næppe noget Emne forbundet med Biavl, som er behandlet saa meget baade i Biblade og andet Steds hos os (i Amerika) som Dronning-Indførelse. Alligevel er det klart, at dette Arbejde ingenlunde altid udføres med Held. Tværtimod hører man om mange Tab i denne Retning, og disse Tab indskrænke sig ikke til de uerfarne, thi ogsaa Mestrene miste undertiden en Dronning.

Årsagen til de mange Tab er efter min Anskuelse, at Biavlerne i Almindelighed ikke gøre Forskel paa at indføre en

Dronning fra et Stade til et andet i samme Bieri og Indførelse af Dronninger, der ere komne en lang Vej pr. Jærnbane eller Post. Ved Dronning-Indførelse maa man huske paa, at en saadan Dronning, der indføres fra et Stade til et andet, ikke kræver halv saa megen Omhu som en Dronning, der er kommen langvejs fra. Årsagen hertil synes at være, at en Dronning fra samme Bieri er tung af Æg og derfor ikke vil løbe omkring og derved opirre Bierne til at jage hende saaledes som en Dronning, der har gjort en lang Rejse.

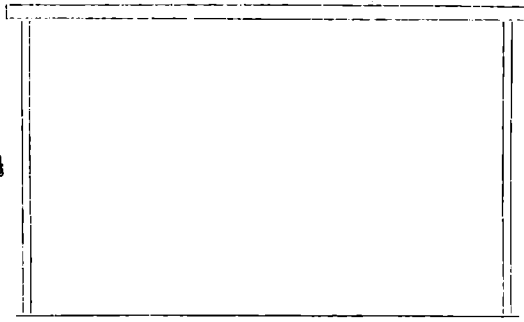
Ved Indførelse af almindelige Dronninger fra et af mine egne Stader, anvender jeg almindelig 1 af de 2 følgende Metoder:

1. Jeg gaar hen til det Smaastade eller almindelige Stade, hvoraf jeg ønsker at faa en Dronning, og naar jeg har fundet den, tager jeg den Yngeltavle, hvorpaa den sidder, sammen med en anden

Table fra samme Stade, begge med de paafidende Bier og bærer dem hen til det Stade, hvis Dronning skal ombyttes, og op hænger dem saaledes, at Dronningen er imellem de 2 Tavler. Nu op søger jeg og borttager den gamle Dronning, derpaa udtager jeg 2 Tavler af dette Stade og ind-

hænger de 2 med den nye Dronning i deres Plads. Derpaa lukkes Stadet. Nu afryfter jeg Bierne af de 2 sidst udtagne Tavler foran deres eget Stade og bringer Tavlerne uden Bier til Smaastadet, eller hvis dette vil blive for svagt, lader jeg Bierne blive paa Tavlerne, naar jeg indhænger dem. Meningen med at udtage de 2 Tavler med Dronningen er, at medens de vente udenfor Stadet, skal hun og Bierne klumpe sig imellem Tavlerne og saaledes forblive rolige. Naar de sættes ned i Stadet, sker det med begge paa 1 Gang, saa Dronninger er rolig mellem sine egne Bier. Paa denne Maade mister jeg ikke 1 Dronning af 50, og da Fremgangsmaaden er saa simpel og Dronningen saa hurtigt indført, overveje Fordelene langt et saa ringe Tab.

2. Jeg gaar hen til det Smaastade, hvis Dronning jeg agter at indføre, op søger den og sætter den i et almindeligt

14

Fig. 57. Grælevs Kamme.

rundt Dronningbur af sin Jærntraad (Nibe-dæffel med en Træbund). Jeg putter nu Buret i min Lomme og lukker Stedet. Derpaa opsjøger jeg den Dronning, jeg ønsker at borttage. Naar jeg har fundet den, dræber jeg den eller anvender den paa anden Maade. Derefter indblæser jeg gennem Indgangen saa megen Røg, at jeg bringer hele Familien i Oprør og samtidig banker jeg med knyttet Haand paa Stedet, indtil jeg hører den bekendte stærke Brusen, som viser, at Bierne fylde sig med Honning. Nu lader jeg Dronningen, jeg har i Buret, løbe ind gennem Indgangen, idet jeg puster Røg over hende og atter banker paa Stedet. Ved dette Arbejde bør kun anvendes Røg af Træ (f. Eks. tørt trøstet Elmetræ eller Bøgepaaner i en Røgpusker). Anvendes Tobaks-Røg i saadan Mængde, ville mange af Bierne kvæles. Udføres dette Arbejde paa en Tid, da der er Fare for Røveri, da venter jeg til jent om Aftenen. Hvis det er bekvemmere, kan dog Dronningen godt opsjøges om Dagen, men den ny Dronning indføres jent om Aftenen. Noget mene endogsaa at denne Maade er sikrere, men i den Henseende har jeg ikke set nogen Forskjel. Sagen er kun at saa alle Bierne til at fylde sig med Honning og samtidig at røge baade Bier og Dronning, saa at de lugte ens. Denne Fremgangsmaade er ligesaa sikker som den første, men den er noget besværligere. Derfor anvender jeg den kun i de Tilfælde, hvor den første af en eller anden Grund ikke passer for mig.

3. Naar en Familie har været dronningløs i 3—4 Dage, kan en Dronning i Almindelighed heldig indføres ved at lade hende falde ned i flydende Honning og vælte hende om deri, saa at hun bliver helt tilsmurt deraf. Naar Tappet over Table-bæverne løstes, lader man Dronningen falde fra en Stele ned i Stedet blandt Bierne. Denne Fremgangsmaade er ligesaa sikker som de foregaaende 2, men jeg holder ikke af at holde Familien dronningløs saa længe. Endogsaa en langvejs fra kommen Dronning kan indføres sikkert paa denne Maade.

(Forts.)

Centralmøde

afholdtes i Roskilde d. 17. Septbr.

Præsidenten bød Forsamlingen Velkommen og udtalte Ønsket om et godt Udbytte af Forhandlingerne. Røvsen her havde ikke villet holde nogen Udstilling sammen med dette Møde, fordi det havde vist sig, at saadanne Udstillinger ved Cen-

tral møder let øvede en uheldig Indflydelse paa disse Møder.

Derefter prøvedes Valgbrevene. Mødte vare: Præsidenten, Kunstgartner Frank Wendt, Roskilde; for Nibe Amt: Vicepræsidenten, Sadelmager C. F. Dronning, Vejrup, Trafikchef F. Møller, Aarhus, og Lærer Gjording, Brighol; for Frederiksborg Amts nordre Kredz: Dyrhønsmand Chr. Jensen, Alderbo, og Grdejer Niels Nielsen, Højselbjerg; for Morsø BF.: Lærer P. Eriksen, Tødsø; for Roskilde Amt: Viadskærer N. S. Kristensen, Himmelø, Grdejer Jacob Olsen, Dristebrohus, og Husflidskærer N. Sørensen, Korup; for Larm BF.: Cand. pharm. F. Anderjen, Larm; for Holbæk Amt: Sekretæren, Kantor Ersklev, Kalundborg, og Lærer Smith, Biergsted; for den sydlige BF.: Gartner N. C. Andersen, Nyborg; for Svendborg Amt: Vistadsfabrikant Kr. Pedersen, Tved, Kaptajn Schroll, Lykkensjæde, og Grdejer H. F. Hansen, D. Højsinge; for Sorø Amt: Lærer Houliind, Boesklunde, og Skomager Hans Nielsen, Stude; for Bornholms BF.: Lærer Josefessen, D. Lars, Bestyrer H. D. Skofoed, Skovsminde, og D. F. Hansen, Pedersker; for Holstebro BF.: Fotograf Vorbeck, Holstebro, og Saugværtsejer Lauritsen, Holstebro; for Skanderborg Amt: Uldspinder Mads Hansen, Hyrup; for Elbo m. fl. Herrederes BF.: Bogbinder N. Ladegaard, L. Velling; for Midtjællands BF.: Grdejer H. Doose, Hømb, og Sadelmager Louberg, Ringsted; for Nalø BF.: Skovfoged Dixen, Vellinge; for Kolding BF.: Lærer Lindelof, Harte, og Maskinpudser P. Christensen, Lunderstov; for Maribo Amt: Lærer N. Jensen, Vejringe, Grdejer D. Hansen, Taagerup, og Kæretmager Bjødstrup, Græshave; for Lindvad BF.: Niels Peder Poulsen, Vitrup; for Sydjællands BF.: Væver Jens Hansen, Tøksværld; for Københavns Amt: Partikulier N. C. Mikkelsen, Fredensgade, København.

Der var saaledes mødt 37 af 40 anmeldte Delegerede. Mødet var derfor i Henshold til Lovene beslutningsdygtigt. Det var det største Antal Delegerede, som nogensinde havde givet Møde i DBF.

1. Fremlæggelse af Regnskab 1891.

Præsidenten meddeler, at Regnskabet ved Rundsendelsen til Bestyrelsen har lidt en Del Mishandling uden Regnskabsførerens Skyld. Fra ham var det som sædvanlig fremsendt i upaaklagelig Stand.

Schroll ønsker Hovedregnskabet oplæst.

Flere: Det har været indrykket i Tidsskriftet.

M. C. Andersen anser det overflødigt, at det cirkulerer; men han ønsker Hovedregnskabet læst op.

Ladegaard ønsker, at de Delegerede fremtidig saa et fyldigere Uddrag af Regnskabet tilsendt forud for Mødet.

Præsidenten gør opmærksom paa, at man ikke altid forud kender de Delegerede, da de ofte vælges saa Dage før Centralmødet.

Erzlev er villig til at give alle de Oplysninger, som ønskes med Hensyn til Regnskabet, naar man kun bestemt vil angive, hvilke Oplysninger, der kræves. Det Uddrag, der nu gives i Tidsskriftet hvert Foraar, er ingenlunde lidet oplysende: men der kan jo meget godt gives mere, hvis det er et almindeligt Ønske.

Hovedregnskabet oplæses.

Gjørding ønsker, at vi herefter i Tidsskriftet maa saa de forskjellige Kontoregnskaber indrykkede. Derimod ønsker han ikke nogen Gengivelse af Bilagene, da det vil blive kostbart og næppe være til nogen Nytte.

Houliind er egentlig tilfreds med det Uddrag, som nu gives. Skal der gives mere, bør det være det hele Regnskab, og dette anser han for usødvendigt.

Ladegaard fastholder sit Forslag om et fyldigere Uddrag, da et saadant vil interessere mange Medlemmer; men det er meget muligt, at Kontoregnskaberne ville være tilstrækkelige, og Aftryk af disse kunne næppe blive meget kostbare.

Erzlev antager, at Trykning af hele Regnskabet vilde medføre en betydelig Udgift, han antager 2—300 Kr. Hvis derimod Bilagene udelades, vil hele det øvrige Regnskab kunne optages i Tidsskriftet paa et Par Sider.

Flere: Lad os blot saa Specialregnskaberne med, det er fuldkomment tilstrækkeligt.

Møller finder det ganske urimeligt at aftrykke Bilagene, disse bør ikke en Gang cirkulere. Det er Revisionens Sag at efterse disse. Saaledes er det ogsaa i de fleste andre Foreninger. Kun Hovedregnskabet behøver at trykkes; men vil man endelig have et fyldigere Uddrag, da ville Kontoregnskaberne være fuldt tilstrækkelige.

Præsidenten foreslaar, at Decharge gives for dette Regnskab.

Betoges.

2. Valg af en Revisor i Stedet for Agent Edmund Kriel, som efter Tur afgaar.

Præsidenten meddeler, at Hr. Kriel

har betalt Medlemsbidrag paa 1 Gang for 1892—94, saa at han altsaa er Medlem for de 2 kommende Aar. Han foreslaar at genvælge ham som Revisor for Regnskaberne 1892 og 1893. — Vedtoges.

3. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for E. F. Grønning, F. Møller og H. F. Hansen, der efter Tur fratræde.

Doose foreslaar at genvælge de afgaaende Medlemmer med Acclamation.

Møller foreslaar at vælge et mere arbejdsomt Medlem i Stedet for ham, da hans Tid er saa stærkt optaget, at han kun kan stænke Biavlens meget ringe Tid.

Præsidenten haaber, at Hr. Møller ikke vil nægte at modtage Genvalg, da Bestyrelsen nødig bør savne hans rige Erfaringer. Bestyrelsen vilde anse det for et stort Tab at miste ham.

Kristensen ønsker skriftlig Afstemning, for at Oppositionen kan komme frem, hvis der findes en saadan.

Præsidenten foreslaar, at Gjørding, Schroll og Hr. Pedersen optælle Stemmerne.

Genvalgte Trafikchef F. Møller med 34 Stemmer, Ordejer H. F. Hansen med 32 St. og Sadelmager E. F. Grønning med 19 St. Derefter havde Lærer Gjørding 8 St. De øvrige Stemmer vare spredte.

4. Retten til at sende Delegerede.

Erzlev: Der er i den senere Tid fra forskjellige Sider fremkommet Anmodninger om at forhøje det Antal Stemmer, der kræves for at sende 1 Delegeret. Før 1886 var det 50, men den Gang blev det nedsat til 25, da de Delegeredes Antal ofte var meget ringe. Senere var jo Foreningen vokset til det dobbelte Medlemsstal. Der vilde derfor næppe være Fare for at saa for saa Delegerede, om man end forhøjede den omtalte Grænse noget, maatte endogsaa til 50. Derved vilde man bidrage til at saa flere mindre Kredse samlede til større, og saadanne havde i mange Henseender bedre Betingelser for at fremme Biavlens.

Kristensen: I Slutningen af den Tid, da der krævedes 50 Stemmer, mødte der slet ikke saa faa Delegerede, og nu, da der er saa mange Medlemmer, kunde man derfor godt sætte Tallet op til 50.

Smith: Foreningen burde bestaa af Amtskredse eller i ethvert Tilfælde af store Kredse. Han vil derfor stemme for de 50.

Mads Hansen ønsker ogsaa Tallet forhøjet, da det vil forhindre Oprøttelsen af smaa Kredse tæt ved de store.

Doose er af den stik modsatte Mening. Han tror, at de smaa Kredse bevirke, at

Centralmøderne blive et bedre Udtryk for hele Landet. I Sorø Amt er der 3 Kreds-
stæder, omkring hver af disse er der dannet
en Kreds. Det vilde være unaturligt, om
disse skulde samles til een. Hvis Forslaget
vedtoges, vil det skade Foreningen. Da
samme Forslag faldt forrige Aar, ønsker
han Afslutning.

Ersløv: Det er en Misforstaaelse,
at dette skulde være det samme Forslag,
som fremsattes i 1891. Den Gang var
der Tale om Kredsenes Grænser. Nu
er her jo kun Tale om Kredsenes
Størrelse. Man behøvede jo ikke at
gaa til 50 som Grænse, man kunde vælge
et mindre Tal 30, 35 eller 40.

Ved Afstemning forkastes Forslaget om
Afslutning.

Møller hører til de gamle. Han har
prøvet at faa mange smaa Kredse oprettede;
men disse havde kun ringe Livskraft. Derfor
besluttede man i sin Tid i Marhus at søge
store Kredse dannede, og disse have vist
sig langt mere levedygtige. Derfor tror
jeg, at Tallet 50 som den mindste Grænse
vil være gavnligt.

Boulsen tror, at det i flere Egne af
Jylland vil blive vanskeligt at samle 50
Stemmer til 1 Kreds. Han ønsker derfor,
at vi blive staaende ved de 25.

R. Jensen stemmer for de store Kredse;
men han kunde ønske, at Rejsseudgifterne
lettedes for de Delegerede ved billigere
Særbanerejser.

Worbeck: Ringkøbing Amt er stort,
og derfor har det ikke været muligt at finde
en Mand, som vilde være Formand for
en Amtsförening der. Derfor findes der
mange Kredse med mindre end 50 Stemmer.
Disse vilde blive misfornøjede, hvis de ikke
kunde blive repræsenterede.

Josessen tror ikke, at der vil komme
til at mangle Delegerede fra de fleste Egne
i Landet, fordi Grænsen sættes op til 50.
Det vil være mere sparsommeligt for de
fjernt boende Kredse, da de derved komme
til at sende færre Delegerede. Derved vilde
netop de forskellige Kredse blive mere lige-
ligt repræsenterede.

Vindelof synes, at Ersløv skabede sit
egne Forslag ved at meddele, at det gif
mindre godt, da Grænsen var 50. Lad
de smaa arbejde sig frem til at blive store;
men de Delegerede bør ikke have Rejssegodt-
gørelse fra Hovedforeningen. (Hør!)

Møller tror fremdeles, at store Kredse
ere de bedste. Man skal netop opmuntre
de smaa til at arbejde sig frem til et større
Medlemsstal.

Houlinde finder det betænkeligt at gaa

tilbage til en Grænse, der den Gang viste
sig at være ueheldig.

N. C. Andersen mener, at flere smaa
Kredse godt kunne arbejde sammen i visse
Retninger f. Eks. ved Afholdelse af Ud-
stillinger; thi ganske smaa Udstillinger ere
næsten uden Værd. Han stemmer for de
store Kredse.

Lauritzen antager, at der ikke kunde
stafes en Formand for hele Ringkøbing
Amt uden Løn.

Doose: Hvorledes skulde flere Kredse
kunne enes om Valg af Delegerede? Midt-
jællands BF. er kun en mindre Kreds;
men den har dog aldrig haft et saadant
Underskud ved sine Udstillinger som den i
Nyborg. En Delegeret for hver 25 Stem-
mer giver en tydeligere Repræsentation.

Ersløv: Vi maa dog erindre, at vi
ingenlunde have 1 Repræsentant for hver
25 Stemmer. Mange af de her mødte
Repræsentanter repræsenterer 100 Stem-
mer og derover.

Præsidenten satte Sagen under Af-
stemning. Da 19 stemte for at beholde
den bestaaende Ordning af denne Sag, var
dermed Forslaget om at forandre Grænsen
bortfaldet.

5. Smaaskrifterne særlig med
Hensyn til den af DBF. udsatte Præmie
for et Diablskrift.

Præsidenten spørger Worbeck, om hvilket
Forslag han agter at fremsætte angaaende
en forandret Forretningsgang ved slige
Skrifters Vedømmelse.

Worbeck havde ikke tænkt paa at frem-
komme med Forslag i den Henseende. Der-
imod ønskede han at fremsætte Spørgsmaal
herom.

Ersløv: Der har udviklet sig den
Forretningsgang, at saadanne Skrifter
rundsendes til Bestyrelsen, og hvis et Be-
styrelsesmøde er nærførestaaende, afgøres
Sagen paa et saadant Møde. Ellers af-
gøres den ved Rundskrivelsen. Det her
omtalte Skrift indkom i Begyndelsen af
1892. Da man ønskede flere Forandringer
foretagne, fremlagdes det paa Bestyrelses-
mødet i April, hvor det bestemtes at lade
Forfatteren foretage disse Endringer eller
at opnaa hans Tilladelse til at lade Be-
styrelsen foretage dem. Forfatteren fik der-
for Manuskriptet tilbage, og siden har Be-
styrelsen hverken set eller hørt noget til det.

Worbeck: Fristen var saa knap*).
Derfor bad jeg Præsidenten om en For-
længelse af 14 Dage; men dette blev
nægtet.

*) Den var fra 1. Novbr. 1891 til 1. Febr. 1892.
R. N.

Præsidenten mindes ikke at have nægtet en saadan Frist; men er det slet, da har der uden Tvivl været Grund dertil.

Vorbeck: Præsidentens Handlemaade var aldeles korrekt; men jeg var led af, at jeg ikke fik den Frist. Efter Bedømmelsen fik jeg Tilbud om 70 Kr. for Skriftet, naar jeg vilde lade Bestyrelsen rette det og i Noter tilføje en Del Bemærkninger. Men der var 20 saadanne Anker, og jeg ønskede selv at svare paa disse, naar jeg fik Tid dertil. Jeg har senere talt med Grønning, som var villig til at tage sine Udsættelser tilbage. Skriftet vil blive mere fyldigt, naar jeg selv svarer deri paa Ankerne.

Flere ønske nærmere Oplysning om Skriftets Indhold.

Ersløv: Det skulde i det væsentlige være en Erstatning for de 2 Smaaafskrifter „Diablens Grundtræt“ og „Overtvintring“, men selvfølgelig maatte det tage Hensyn til, hvad der er fremkommet paa Diablens Omraade i de senere Aar. Hr. Vorbeck har ment, at naar Skriftet kunde henligge til Bestyrelsesmødet d. 8. April, saa kunde Afgørelsen ligesaa godt ske ved Centralmødet i Dag d. 17. Septbr. Men det maa jo vel erindres, at det var Bestyrelsens Hensigt at udsende Skriftet til Medlemmerne allerede i April og Maj. De Delegerede kunne selvfølgelig i Dag antage Skriftet; men Bestyrelsen ønsker derimod at foreslaa, at Prisopgaven paany udsættes, da man derved kan være Haab om at faa et Skrift, som kan antages uden væsentlige Anker.

Møller: Hr. Vorbeck har anket over Forretningsgangen ved Bedømmelsen, men han har ikke oplyst, hvorledes han ønsker denne ændret. Han har fremhævet et enkelt Bestyrelsesmedlems Udsættelser; men jeg kan meddele, at jeg har anvendt en halv Dag paa at skrive Notater til det Skrift, indtil jeg helt opgav det. Bestyrelsen handler jo i den Sag paa Centralforeningens Vegne. Der er ingen Mening i, at hver enkelt af de Delegerede skal bedømme et saadant Skrift, inden det udgives. Vil Vorbeck ikke gaa ind paa de af Bestyrelsen stillede Betingelser, bliver det hans egen Sag; men det er jo ikke Meningen, at det skal være et Stridskrift.

Schroll: Er det en ved Praksis hjemlet Regel, at saadanne Skrifter bedømmes af Bestyrelsen, eller kan Bedømmelsen indantes for Centralmødet?

Ersløv: Ja det har hidtil altid været Regelen, at Bestyrelsen bedømmer saadanne Prisafskrifter, og det vilde ikke være muligt at lade de Delegerede bedømme dem om Foraaret paa en Tid, da mange Delegerede endnu slet ikke ere valgte. Desuden vilde

jo en saadan Bedømmelsesmaade være altfor langsom.

Schroll: Herefter maa jeg anfæ Sagen for Centralforeningen uvedkommende, og jeg kan ikke forstaa, hvorledes den er fremkommen paa Dagsordenen. Vi kunne jo heller ikke bedømme et Skrift, som vi ikke kende. Derfor foreslaar jeg, at Sagen udgaar og overlades til Bestyrelsen.

Ersløv: Grunden til, at Sagen er kommen frem her, er jo denne, at Pris-skriftet ikke er udfømt som paa sidste Centralmøde bestemt allerede i Foraaret 1892. Bestyrelsen ønsker derfor nu Centralmødets Bemyndigelse til paany at udsætte den samme Opgave.

Doose: Naar Møller nægter Vorbeck at fremsætte sit Forslag om en anden Forretningsgang ved Bedømmelsen, saa kan Bestyrelsen jo heller ikke have Ret til at fremsætte sit Forslag om et Pris-skrift.

Ersløv: Smaaafskrifter's Udgivelse er sat paa Dagsordenen, og Bestyrelsen maa altsaa have Ret til at faa Anvisning paa, hvorledes den skal faa Manuskript dertil. Hr. Vorbeck kan jo komme med sit Forslag, det bliver da Mødets Sag at afgøre, om der skal stemmes derover.

Kristensen mener, at Vorbeck har Ret til at fremsætte sit Forslag.

Vorbeck foreslaar, at Forfatteren skal tilkaldes ved Bedømmelsen.

Flere: Nej, det er uantageligt.

Vorbeck foreslaar, at her udnævnes en jæregen Bedømmelses-Komitee.

Doose: Nej. Lad os trostigt overlade den Sag til Bestyrelsen.

Møller: Hvis man tror, at det er en jærlig Fornøjelse at bedømme saadanne Skrifter, saa vælg endelig en Komitee.

Gjording: Da vi ijjor have anmodet Bestyrelsen om at fremme denne Sag saaledes, at et saadant Skrift kunde udsendes snarest muligt, er der jo ingen Grund til nu at tage andre egne Ord i os igen, fordi det endnu ikke er lykkes at fremskaffe dette Skrift. Jeg foreslaar derfor, at denne Sag ikke optages til fornyet Afgørelse, men at den fremdeles lægges i Bestyrelsens Haand. Dette vedtoges. (Fortsættes.)

Indbydelse

til Prisæfstning om et Diablskrift.

DBF. indbyder herved Danmarks Wi-ablere til Præmieæfstning om et Diablskrift, der i Indhold omtrent svarer til Foreningens nu udfølgte 2 Smaaafskrifter Nr. 3 („Overtvintring“) og Nr. 4 (Diablens Grundtræt).

1. Skriftet maa kun optage 50—60 saadanne Smaaaktskriftsider.

2. Det bedste Skrift gives en Præmie af indtil 100 Kr. Dette Skrift bliver da Foreningens Ejendom.

3. Indleveringsfristen er 1. Febr. 1893, indleveres til undertegnede Præsident.

4. Foreningens Bestyrelse bedømmer de indleverede Manuskripter. De ikke benyttede tilbageendes til Forfatterne.

Paa Bestyrelsens Vegne
Frank Wendt,
København.

Rammer.

Svar til Hr. Erstlevs aabne Brev,
af C. J. Grønning.

I Nr. 14 af Vi-Tidende har De Hr. Erstlev i aabent Brev til mig skrevet, som om det var det rene Galmandsværk at have en noget andet Opfattelse om Lav-Normalrammen, end den, De har, ja, ved at læse Tidsskriftet i de senere Aar (naar undertages i Aar, hvor de andre Maal har ladet høre lidt fra sig), kunde man næsten heller ikke faa andet Indtryk, end at Lav-Normal var det eneste rigtige og brugte Maal her i Landet, jeg, og maaske mange flere har dog haft en anden Mening derom, men naar jeg har holdt min noget tilbage, da er dette sket i Sagens Interesse for ikke, at Splid og Uenighed blandt de ledende skulde forstyrre Begreberne, og derved virke hæmmende i Stedet for fremmende af den gode Sag, noget saadant har man tidligere været Vidne til i Bladet, — og fordi engelske og maaske en Del amerikanske Biavlere finder Maalet godt, da er det ikke straks givet, at det er det bedste for danske Forhold, idetmindste strider det meget imod det Princip, der hidtilbogs har gjort sig gældende af ældre og erfarne Biavlere her til Lands, nemlig: Yngellejet bør være saa højt og bredt, at det giver Bierne Blads til tilstrækkeligt Foder oven over sig, samt en Kugle lignende Form af tomme Celler at opholde sig i og paa om Vinteren. Forinden jeg gaar over til at besvare de bestemte Spørgsmaal, er det nødvendigt, at jeg fremdrager, hvad jeg særligt forlanger af et Rammemaal og Bibolig; først og fremmest dette, at Bifamilien kan trives og udvilde sig godt ved mindst muligt Tilshyn og Pleje fra Biavlerens Side, kort sagt et Stade, som kan give mig et stort Udbytte ved mindst muligt Arbejde, dertil hører efter min Erfaring store Familier og store Rammer; ja saavidt jeg kan skønne

er De enig med mig om store Familier, men til en saadan bruger De c. 40 store og 20 halve Rammer, hvorimod jeg kun bruger 20 a 24 store og 20 halve eller $\frac{1}{3}$ -dels, De maa derfor, da De har $\frac{1}{3}$ Del flere Rammer, bruge langt mere Tid til Behandlingen. De bornholmske Stader (af Deres Model) er meget for smaa, hvilket Tavlerne der ogsaa allerede have forstaaet. Jeg udtalte, at det var noget vanskeliggere eller rettere noget omstændeligere at behandle, netop fordi Overrammerne tidligere end i noget andet Maal skal paasættes, og at Stader er noget omstændelig at behandle, naar der er flere Rammer ovenpaa hinanden, vil vistnok hverken De eller nogen anden fratende mig. Der fandtes Stader, godt passet, Halvrammer paasat i rette Tid, og dog havde flere af Staderne sværmet, netop imellem Under- og Overbygningen fandtes bevem Lejlighed til Opførelse af Dronningceller. Afspærringsgittere vare ikke benyttede, saa dette var ikke Skylden, men den lave Yngelramme har uregelmæssig Skylden, den var for hurtig belagt. Af hvilken Grund skal Overrammerne paa, spørger De maaske, da er dette let at besvare, gaaet ud fra, at Dronningen lægger sine Æg i Cirkel, da vil den lave Ramme snart være fyldt lige til Bærestykket, der findes maaske lidt Honning eller er Plads til noget i den ene Ende af Tavlerne, men der opstaar dog Følelsen af, at der kunde udrettes noget mere, Biavleren skynder sig derfor ogsaa at sætte Overrum paa, enten det er som nu paa Bornholm med halve eller som af Dem nu anbefalet hele Tavler, og især i sidste Tilfælde kan jeg forstaa Bierens Glæde derved; thi nu bliver Boligens og dermed Rammens Form dem mere passende og naturlig, det er: Yngellejet kan udvides i større Cirkelgange, og der bliver Plads til Honning foroven, i første Tilfælde bliver det maaske tvivlsomt, hvilket der er mest af enten Yngel eller Honning. Skal vi nu til at sætte de bornholmske Stader til Vinter, da sker let et af to, enten findes der for lidt Honning i Yngeltavlerne, og da kan Over- eller Halvrammerne blive staaende, hvilket jeg anser for det bedste, om endskøndt der maaske er loblig meget Honning, eller ogsaa tages disse bort, og saa til at fodre, saaledes at der kommer tilstrækkeligt Foder foroven, men dertil hører Omtanke og Tid. Eller lad os sætte Deres til Vinter med 2 Set store og 1 halv Ramme, da tør jeg i Følge min Erfaring paastaa, at i heldigste Tilfælde vil De finde den øverste store Ramme bedst passende til Vinter, maaske er der dog loblig meget Honning foroven,

men i den underste er der slet ikke, en hel Omflytning maa foretages, de underste eller de uben Honning borttages, de mere passende flyttes ned, men det tager Tid; og ved samme Lejlighed har De maaske givet Anledning til Røveri. De spørger, om jeg da aldrig har haft det Tilfælde, at der har været for lidt Honning foroven i 12 " □, eller om det har været fornødent at efterse Yngeltavlerne ved Efteraarrevisionen, da kan jeg i min 16-aarige Praksis ikke mindes, at dette har været fornødent, naar jeg undtager en enkelt Gang i de første Aaringer hvor jeg selv havde forvasket Yngellejet ved at hænge en Table ind et fejl Sted, jeg har altsaa om Efterhøsten kun at sjerne Overrummet samt de overskødige Tabler fra begge Ender i Boligen, (De erindrer maaske, at jeg har Fydehullet midt paa Staderne) har jeg i Overrummerne meget Yngthonning, tages 2 a 3 alt efter Maalet, stiller den paa Enden for dermed at afflutte Yngellejet for begge Ender, istedetfor tager jeg et Par Tabler længere inde ved Yngelen, naar denne noget senere er løben ud, slynges Honningen let ud, nu derimod, da Hr. Vorbeks Honningløser er kommen frem, benytter jeg den og med udmærket Resultat. Kan jeg indvintre mit Stede hurtigere og lettere end De? Og lad mig med det samme svare Dem paa, at De i 12 Aar ingen Sværme har haft, jeg har nu i 16 Aar haft c. 30 Stader 12 " □ og 10 " × 12 " og ikke haft uden 1 Stade i Fjor, der sværmede af Mangel paa Tilsyn, fordi jeg paa Keiser var for længe fra Hjemmet, og at det ikke alle er smaa Familier, jeg har, sit De uden Tvivl et Bevis paa i Kjøbenhavn 1888; saadanne har jeg flere af, som i gode Aar har givet 100 a 150 R Honning i Overklub. De siger min Kamme er den sværeste, fordi den er den største, ja, det er rigtigt, men længer følger jeg Dem heller ikke; thi har jeg Tablen gjort rigtig fast i Kammen, da er jeg sikker, de er aldrig enten faldne ned eller bygget skæde eller gaaet itu, men jeg benytter helst ægte Voks, og netop fordi den er den største, tjener den Bierne og mig bedst, nærmere at begrunde dette anser jeg for ufornødent, da enhver erfaren Biabler vil give mig Ret i, at, hvad der sinker Bierne, er kun til Stade for Biavleren, og at det hæmmer Biernes Arbejde saa vel som Dronningen i Uglægningen, naar der er mange Kammeilister at fastbygge og overkride, jeg kan bevise, at en stor Kamme er bleven uddygget og belagt lige saa hurtigt som en mindre, og det maa vel dog være en Fordel at saa det meste færdig i den samme Tid. Og lad mig tilføje, dersom jeg nu med de

Erfaringer, jeg har indbunden, kunde af andre Hensyn vælge et nyt Kammeaal, jeg vilde ubetinget vælge 14 " □. Kvadraten vil jeg paa ingen Maader fravige, kunde Kugleformen lade sig anvende i den vægellige Bivokig, da var den uden Tvivl den bedste, dette lader sig vel næppe gøre, men derfor holder jeg fast ved Firkanten eller Kubikfiguren. 9 a 10 Stk. 12 " □ vil give en saadan, og ingen har endnu funnet fremstille en bedre Figur til Overvintring, hvor som her alle Vægge ere lige store, selvfølgeligt maa der saa store Familier til, at de mindst kan besætte 8 Kammer foruden Honningtablerne bagved, til saadanne Familier er 12 " □ paa sin Plads, og det er saadanne Familier der betale sig at have. Jeg har nu besluttet mig paa at fremstille mine Erfaringer jaglig, og om det kunde ønskes vil det glæde mig for Sagens Skyld at udtale mig yderligere. Deres noget hovererende Tone har ikke anfægtet mig, jeg har haft med den praktiske Biabl at gøre i saa mange Aar, at jeg med Hensyn til det nye, der kommer frem, kan danne mig en Mening derom.

* * *

Hermed takker jeg Hr. Grønning, fordi han har imødekommeth mit Ønske om, at han vilde begnunde sine Anker imod Lav-Normalrammen. I et følgende Nummer haaber jeg at saa Plads til et Svar paa denne Udtalelse. Erhødigst Ersklev.

Honning-Udsættelse.

Da det ved DBF's Centralmøde i 1891 overdroges Præsidenten gennem det egl. Landhusholdningselskab at søge Oplysning om Afkætningsforholdene i England, har Hr. Wendt tilskrevet det nævnte Selskab om Sagen. Dette har dernæst paalagt sin Konsulent i England, Hr. Faber, at søge Oplysninger i denne Retning. Disse ere nylig fremkomne i følgende Brev:

London, d. 27. August 1892.

Det egl. Landhusholdningselskab!

Under 19. Novbr. f. A. tilstillede det højtærede Selskab mig en Genpart af en fra Kunstgartner Fr. Wendt modtagen Skrivelse, i hvilken han udvikler Biablens Betydning, dens Fremgang og Banstelighederne ved en fordelagtig Afkætning af Honningen, samt anmoder om Assistance, ved Oplysninger fra mig, til at prøve en

Udførsel hertil af Hønning af bedste Kvalitet. Naar jeg ikke tidligere har efterkommet den i Selskabets Skrivelse til mig rettede Opfordring til at udtale mig om denne Sag, da er det, fordi andre Sager have lagt saa stærkt Beslag paa min Tid og mine Tanker. I de sidste Dage har jeg imidlertid indhentet nogle enkelte Oplysninger, som jeg skal tillade mig at indberette, for at der ved at bygges videre derpaa og muligvis helst ved direkte Forhandling mellem Hr. Wendt og mig kan gøres et Forsøg med Eksporert eller dog indhentes de nødvendige Oplysninger og Erfaringer for senere Forsøg, om der synes Udsigt til, at saadanne kunne give et økonomisk heldigt Resultat.

Den væsentligste Vanskelighed ved at opnaa en god Pris for Hønningen synes at være den, at Prisen trykkes stærkt paa den Tid, da alle Biavlere indsamle Aarets Høst. Men som det efter Forholdene var at vente, finder, saavidt jeg har erfaret, det Samme Sted herovre. Det meddeles mig saaledes, at Prisen paa Hønning nu, da dette Aars Høst begynder at komme i Mærkedet, er kun Halvdelen af, hvad den var for et Par Maanedes siden, da Hønning næsten ikke var til at opdrive. Men ikke nok hermed.

Et af de Firmaer, jeg har henvendt mig til, Geo Neighbour & Son, 127 High Holborn W. C., var kun Køber af klart flydende Hønning, som de solde paa Glas til Salg. Jeg forstod dette saaledes (men indrømmer mit meget begrænsede Kendskab til denne Artikel), at de kun købte paa den Tid, der udbydes friskest Hønning, idet denne ved Hensstand, saavidt jeg ved, delvis udfrysstalliserer og derved bliver uklar. Altsaa kunde det nok se ud, som om der herovre mødte samme Vanskeligheder ved Afsetningen som hjemme. Imidlertid kan det jo dog alligevel være fordelagtigere at sende en Del Hønning herover.

Det lader sig ikke paa Forhaand sige, hvad Pris der kan opnaas, før de Handlende have gjort sig bekendte med Varen. Det første Skridt maa derfor bestaa i, at der jendes Prøver, foreløbig f. Eks. 2 Prøver, a 1 B, i Glasrucker, enten til mig eller, 1 Prøve, til hver af de to Firmaer, der have erklæret sig villige til at

prøve den danske Hønning, nemlig: Geo Neighbour, 127 High Holborn, W. C., Smith Brothers, 13 Crutched friars E. C.

Derved kan opnaas at faa en Prisnotering for Djebliffet af Barer af Bestaffenhed (Roma etc.) som Prøven. Det vil være af Betydning, at Prøven udtages af et ikke for lille Parti, eller om der haves flere ikke for smaa Partier af væsentlig forskellig Kvalitet, burde der maaske jendes to Prøver af hvert. De Handlende købe dog ikke efter saadanne (private) Prøver, men de eventuelt modtagne Partier betales efter Bestemmelse af deres Kvalitet ved Modtagelsen, og efter de da herstende Priser. Priserne svinge meget fra Uge til Uge og variere meget efter Kvaliteten, f. Eks. noteredes der for Tiden fra 28—60 Sh. Højeste Pris opnaar kalifornisk Hønning — og maaske ogsaa god engelsk Hønning.

Ungaaende Indpakning kan bemærkes, at kalifornisk Hønning kommer hertil i

Tindaafer, 4 Daafer, hver rummende 28 B (eng.), pakket i en Trækasse. Denne Indpakkingsmaade er bekvem og hyndet. Noget Hønning kommer i Justrager.

Det vilde være heldigt, om jeg blev forsynet med nærmere Oplysninger, inden jeg atter søger de Handlende, om: hvormeget man har

at sende, om ensartet eller mange smaa forskellige Partier (mindre heldigt), hvad Pris man mener at maatte betinge sig, enten (helst) opgivet pr. leveret her, eller i dansk Havn (helst Esbjerg), naar man kan affende det, og lign. Specielt var det godt at vide, hvor store Partier de sendte Prøver repræsenterer.

Idet jeg tillader mig at bede det højtærede Selskab gøre Hr. Fr. Wendt bekendt med disse Oplysninger, vilde det formentlig for en hurtigere og mere direkte Forretningsgangs Skyld være det simpleste, at han og jeg afhandlede yderligere Detajller med hinanden, og vil jeg være taknemmelig for saa detajllet en Udvikling som muligt af de denne Sag vedrørende Forhold, som jeg kunde faa Brug for ved Samtaler med de Handlende.

Ligeledes beder jeg om Underretning om Afsendelse af Prøver, hvad enten til mig eller til de to nævnte Firmaer, med hvem jeg da skal sætte mig i Forbindelse igen.

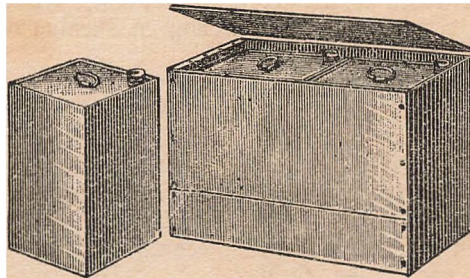

Fig. 59. Kaliforniske Hønningbaafer.

Svis Hr. Wendt eller Selfabet kunde skaffe mig Titlen paa et Diablerorgan herovre, kunde der maasse ad den Vej indhentes nyttige Oplysninger.

Erhøbdigt
sign. Harald Faber.

Vi høre ikke til dem, der tro, at England i den nærmeste Fremtid vil kunne blive et godt Udførelingssted for en væsentlig Del af vor Hønningshøst. Vi tro nemlig, at hele vor Hønningshøst meget godt vil kunne finde Udføreling her i Landet til gode Priser. Imidlertid kan det jo kun gaae vor Diabl at forsøge Hønningudsførel til England, især i saadanne Aar som f. Eks. 1891, da vor Hønningshøst var meget anselig. At det derimod netop i Aar vilde være aldeles forfejlet at forsøge en saadan Udsførel, det staar klart for os, dels fordi vor egen Høst af sin Hønning har været usædvanlig ringe, dels fordi Hønningshøsten i England i Aar har været god. Vi tro derfor paa Forhaand at kunne udtale, at der i Aar kan opnaas højere Priser for god Hønning her i Landet end i England.

At George Neighbour kun modtager flydende Hønning, tillægge vi ikke nogen væsentlig Betydning, da det er os bekendt, at mange andre engelske Handlende ogsaa modtage krydstalliseret Hønning. Derimod ere vi enige med Hr. Faber i, at det vil være bedst at levere saadan Eksporthønning i de 4-kantede kaliforniske Daafer, hver rummende 28 engelske W, 2 eller 4 pakkede i 1 Kasse. Disse Daafer have tidligere været beskrevne her i Bladet (se Fig. 58). Det Tilblad, der har den største Indflydelse paa Hønninghandelen i England, er British Bee Journal (King William Street 17, Strand London, W. C.); men det maa vel erindres, at det ikke ligger i det Blads Interesse at fremme Udsførel af Hønning i England.

Vi ville udtale Ønsket om, at det kommende Aar maa blive et godt Hønningaar her i Landet, saa at heldige Forsøg med Hønning-Udsførel til England kunne foretages i Efteraaret 1893. Red.

Hønningprøver.

Da der paa flere Posthuse her i Landet har vist sig Banskeligheder ved at høn-

ningprøver forsendte som Vareprøver, naar Hønningen var anbragt i en lille Medicinflasker med Prop og et paa Halsen paabundet Mærke, der angiver Adressen og betegner Indholdet som „Vareprøve uden Værdi“ — skulle vi i Dag meddele, hvorledes saadanne Prøver kunne indpakkede og dog forsendes til den nedsatte Porto 4 W.

Af $\frac{1}{8}$ " tykke Brædder (f. Eks. Laaget af en Sigartasse) laves en lille Kasse, der netop kan rumme Prøveflasken med Prop. Ved Hjælp af Strimler af Papir eller Lærred pakkes Flasken fast i Kassen, der er aaben i den ene Ende, saa at Postekspedienten, om han ønsker det, kan optage Proppen for at undersøge Indholdet. Paa Kassens ene Side hæftes en Seddel, hvorpaa staar foroven „Hønningprøve uden Værdi“ og nedenunder Adressen. Hele Forsendelsen maa i det højeste veje 50 Kv. og Kassens Højde (Tykkelse) bør ikke være over $1\frac{1}{8}$ ", derimod kan Længden og Bredden være langt større. Der kræves nemlig i denne Henseende kun, at den skal egne sig til at behandles sammen med Breve. Paa denne Maade vil Proben hverken kunne fæste andre Sager til eller udsættes for at knuses, naar tunge Genstande blive lagte ovenpaa den.

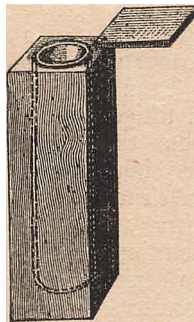

Fig. 59. Hønningprøve.

I Tyskland anvendes ofte en lignende Forsendelsesmaade (se Fig. 59), idet Hønningen anbringes i et 4—6" langt Reagensglas (kan købes paa ethvert Apotek) der forsynes med en tæt Prop. Glasset nedsettes

derpaa i en dertil appasjet udboret Klods, der i den aabne Ende er forsynet med et Drejelaag, som befæstes med en Løs Stiift.

Ved et stort Antal Hønningprøvers Udsførelse vil den sidste Fremgangsmaade være at anbefale. Ved nogle faa Hønningprøvers Forsendelse ville vi derimod foretrække den førstomtalte, som let kan anvendes af enhver Diabler.

Den lille Gedeham.

Vespa vulgaris.

Fra to Diablere have vi modtaget Eksemplarer af ovennævnte Insekt med en Meddelelse om, at de findes snyltende i Bistaberne i ringe Antal, og i et biløst Stade findes de i stort Antal. Der spørges, om det er et stadeligt Dyr for Bierne, og i saa Tilfælde om Midler derimod. I

denne Anledning skulle vi udtale os nærmere om dette Insekt.

Beskrivelse: Hovedet og Forkroppen sorte, gulplettede, Bagkroppen gul, dens Ringe ved Roden ujævnt sorte og med en halvbrund sort Blet i det gule paa hver Side. Længden knapt 1".

Disse Gedehamse ere meget almindelige i Danmark. De leve ligesom Honningbierne i Samfund, bestaaende af 1 Hun, flere Hanner og mange Arbejdere; men om Efteraaret ds baade Hannerne og Arbejderne. Kun Hunnerne overvintre i en Dvalestilstand. Hver af disse grundlægge det følgende Foraar et nyt Samfund. Boligen bygges paa et beskyttet Sted, under et Tagstæg, paa et Loft, paa Træer og Buske, i et Jordhul eller i et tomt Vistade. Den ligner et lille ombendt Kaaalhoved bestaaende af flere graa papiragtige Blade, det ene udenom det andet. Bladene ere lavede af sammentynggede Trætrevler. Boligens Indgang er forneben. Den fører op til flere vandrette Tavler af skantede Celler, der alle vende Nabningerne nedad. Tavlerne ere ikke af Voks men af samme Papirmasse som Bladene. I Cellerne lægger Dronningen Æg. Om Foraaret maa den tillige selv samle Føde til Larverne; men efterhaanden som Arbejdere komme frem, besørge disse baade Indsamlingen af Føde og Ingelens Pleje. Næringen bestaar af Safter af Planter og Dyr, søde Safter som Honning eller Frugtsaft foretrakkes. Disse Hvepse ere udrustede med meget kraftige Kindbatter, de kunne derfor med Lethed gnave Huller i de modne Frugter f. Eks. Blommer, Vindruer, Apriskoer, Æbler og Pærer. Ja endogjaa det haardeste Kandisukker angribe de uden Vanskelighed. De kunne derfor være besværlige Gæster i Frugthaver og i Sukkeroplæg. De ere ligesom Honningbierne forsynede med en Giftbraad; men de ere ikke meget tilbøjelige til at benytte denne mod Menneftene. De flybe ikke saa let og sikkert som Honningbierne.

Alf den beskrevne Leveemaade fremgaar det jo, at disse Gedehamse maa findes i langt større Antal i Slutningen af Sommeren end i det tidlige Foraar. Derfor er det egentlig først i August og September, at de kunne volde nogen Fortræd i Vistaderne. De løbe da ind i disse for at hente Honning eller maasse ogsaa de unge Larver. Vi have set dem i Færd med at hente Honning men ikke, at de have hentet Larver, dette berettes imidlertid fra andre Lande. Den Stade, denne Gedehams voldet i vore Vistader, er dog vistnok overmaade ringe; thi Bierne ere ingenlunde frygtfomme for dem. De jage dem og anfælde dem,

ikke sjældent finder man hos stærke Stader et Par Stykker udslechte døde paa Flyvebrættet.

Man kan anvende forskellige Midler imod disse Bifjænder: At dræbe dem, man træffer tidligt om Foraaret, det er jo Humer, der ellers grundlægge et helt Samfund. — At holde stærke Bifamilier. — At ophænge i Træer i Bigaarden Flasker halvt fulde af sødt Æl, besmurt med lidt Honning paa Halsens øverste Rand. Gedehamsene gaa da ned i Flasken og drukne i Ællet. — At odelægge Gedehamsenes Nedar, naar man træffer dem, og navnlig ikke taale saadanne Nedar i sin egen Bigaard. — At indskrænke Indgangene hos svage Stader i August og September.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 134. Ved Smeltning af 25 R Sukker til Bifoder blev jeg pludselig falbt bort fra Arbejdet, derfor blev Sukkeret svagt svedent. Kan det nu slet ikke bruges? (G.) — S.: Stærkt svedent Sukker bør ikke bruges til Bifoder, det kan derimod anvendes til Soya. Svagt svedent Sukker kan derimod anvendes til Bierne: men vi tilraade dog at give det til nogle saa Bifamilier, for at det tydeligt kan ses til Foraaret, om det har fremkaldt Bugløb. Hvis Bierne hente dette Foder begærligt, er det at temmelig sikkert Tegn paa, at det er anvendeligt.

Nr. 135. Kan De anbefale mig at bruge det i Vitidende aberterede Sukker „ostindiske Krystaller“ til Winterfoder? (S.) — S.: Vi have tidligere ikke prøvet dette Sukker, men vi gøre netop i denne Winter Forsøg dermed. Vi kunne derfor endnu ikke udtale nogen bestemt Dom derom. Bierne tage det gerne; men det synes os mindre sødt end Kandis, og derfor tvivle vi meget om, at det kan betale sig, naar Kandisgrus kan købes for 25 D. pr. R, at købe de ostindiske Krystaller, der for den mindre Blavler blive næsten lige saa dyre.

Nr. 136. Hvoraf kommer det, at Arbejdsbierne endnu ikke ihjelslaar Dronnerne, uagtet Trættet længe har været ophørt? (L.) — S.: I Ægne uden Eftertræk bør enhver Bifamilie for længe siden have dræbt de fleste af sine Droner. I modsat Fald maa det anses for dronningløst og bør derfor undersøges. I Ægne med godt Eftertræk kunne en Del Droner endnu findes hos enkelte Bifamilier, selv om disse have gode Dronninger. I ethvert Stade kan der undertiden findes nogle ganske faa Droner

langt senere. Vi have jaaledes for et Par Aar siden hos en stærk Bisfamilie set et Par levende men meget affældige Droner blive udflygt af Stedet i December Maaned.

Nr. 137. I August Maaned udtrommede jeg 2 Kubestader, hvorefter jeg kastede dem sammen til eet Stade. Ved Eftersynet i Dag (24. Septbr.) havde Familien 2 Dronningceller. Hvorledes forklares det? (A. P. E.) — S.: Begge de 2 Kubefamilier maa have haft gamle Dronninger. Ved Foreningen har den ene Dronning dræbt den anden; men nu forsøge Bierne trods den fremrykkede Marsstid et Dronningskifte. Vi tilraade Dem at lade Stedet urørt, hvis det ikke viser særlig Uro. Det er jo ikke helt umuligt, at en ung Dronning kan blive befrugtet endnu. Viser Familien derimod stor Uro, da bør den forenes med en, der har Dronning.

Nr. 138. Medfølgende Tavlestykke har jeg udfaaet af et af mine Bistader, der i denne Sommer har vist sig svagt i længere Tid. Hvad er der i Vejen med det, og hvorledes kan jeg helbrede det? (H.) — S.: Uagtet det jendte Tavlestykke er meget slet bevaret (det burde have været indlagt i en Kiste) ere vi dog ikke i Tvivl om, at den Familie, hvorfra det er udtaget, lider af Bipest i en meget slem Form. Marsstiden er jo nu saa langt fremrykket, at det vil være betænkeligt at tumle ret meget med Bierne. Vi kunde ellers henvis til S. 98, hvor det bedste for Tiden kendte Middel imod denne Sygdom er tydelig angivet. Hvis Familien har tilstrækkeligt Forraad, tilraade vi kun, at De indenfor Indskudsdøren i det Stade lægger c. 2 Kv. Naftalin i en lille Pose af tyndt Lærred. Hele den øvrige Behandling maa da glemmes til Foraaret. Hvis Familien derimod endnu mangler en Del Forraad, da tilraade vi at fodre med almindelig Foderisrup, paa hvilken er drysset $\frac{1}{20}$ Kvint Naphthol Beta for hvert K Foder, hvorefter dette er omhyggelig omvørt. Skulle Bierne vise sig villige til at tage Foderet fraoven, da kan dette helbes i en Tavle, som lægges paa Fladen. Maar en saadan Tavle indhænges tæt ved Biflyngen, ville Bierne uden Tvivl hente og forsegle Foderet.

Nr. 139. Jeg ønsker at forsyne hvert af mine 5 Stader med en bekvem Fodrer. Tilraader De mig nu at vælge „den fuldkomne Fodrer“ eller Doolittles Indskudsfodrer? (B.) — S.: Hvis De selv kan lade Indskudsfodrerne, da blive disse jo de billigste; men de kunne kun anvendes til Hurtigfodring og kun til Fodring om Natten. Skal De derimod købe Fodrerne, da ville Indskudsfodrerne næppe blive bil-

ligere end „den fuldkomne Fodrer“; og denne kan anvendes baade Foraar og Efteraar og baade Nat og Dag uden Fare for Nøveri. Hvis man om Efteraaret fylder den om Aftenen og giver alle Huller aabne, kunne Bierne tage $1\frac{1}{2}$ K om Natten. Fyldes den igen om Morgenens, kunne Bierne tage ligesaa meget om Dagen. Den kan altsaa godt anvendes til Hurtigfodring. Derfor raade vi Dem til, hvis De skal købe Fodrerne, at vælge „den fuldkomne Fodrer“, som jo ogsaa kan anvendes til langsom Fodring om Foraaret.

Nr. 141. Hvor langt skal et Ersklevstade være, naar man skal være sikker paa, at det kan afgive Plads til en stærk Bisfamilie, uden at det behøver en tredje Etage? (M.) — S.: 30 " udbvendigt Maal.

Nr. 142. Mine Bier skulle flyttes c. 1 Mil bort. Skal jeg udføre det snarest muligt eller vente til Foraaret? (B. N.) — S.: Da Tavlerne i Staderne nu ere tunge af Vinterforraadet, maa Flytning paa denne Marsstid udføres med langt større Forsigtighed end om Foraaret. Derfor tilraade vi Dem at vente til Foraaret paa den Tid, Bierne begynde at flyve ud jævnlig. Til den Tid ere Staderne lettest og behøve under Flytningen kun at faa Indgangene lukkede med bitæt Gitter. Skal Flytningen derimod ske nu, da maa Rammerne affives jaaledes, at de ikke kunne rokke, der maa gives rigelig Plads, og hvis Flytningen medfører mange Stød, bør der tillige gives Udgang til Luften foroven. Kuben kunne dog let flyttes paa enhver Marsstid, naar de bæres i omvendt Stilling, overbundne med et enkelt Lag aabent Lærred. Kuben henstilles straks paa sin ny Plads med aaben Indgang; men Lærredet borttages først næste Dag, naar Bierne ere blevne rolige.

Nr. 143. Jeg har hos en Bislagter købt 2 Kuber for 2 Kr. Stykket; men de have kun 4—5 K Honning hver. Kan det endnu gaa an at fodre dem med flydende Foder for at give dem tilstrækkeligt Forraad? (M.) — S.: Ja. Hver af Kuberne bør jo have c. 20 K ved Fodring. Det er sikrest at give Foderet fraoven gennem et Hul i Kubens Tap. Heri ned sættes om Aftenen et 2 K's Abbotsglas fyldt med Foder og overbundet med et enkelt Lag aabent Lærred. Haanden lægges tæt over Lærredet, hvorefter Glasset rask vendes om og ned sættes i Kubens Foderaabning. Paa denne Maade kan det manglende Forraad gives i Løbet af 10 Nætter. Derpaa optages Glasset og en tæt Prop af Klude anbringes i Stedet for.

Fra Kredsene.

Odsherreds Bivaalerkreds afholdt sin aarlige Generalforsamling i Nykøbing, Sjælland, Søndag d. 11. ds.

Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. Det vedtoges af den tilstedeværende Kassebeholdning at anvende et Beløb til Bortlodning af forskellige Smaaredskaber blandt de Biablere, der for det afsluttede Regnskabsaar havde indbetalt Kredsbidrag, samt at anskaffe nogle Mængde af „Bittende“ og Ersklevs „Fører i Biavl“ til Udlaan.

Bed Vedrækning afgit følgende Sogneformænd, nemlig Hjulnd. P. Jensen, Nygaard, Kolportør Fr. Jensen, Syderup, og Glarmester S. P. Nielsen, Gudmindrup, hvoraf de to førstnævnte genvalgtes, medens der i Stedet for S. P. Nielsen valgtes Hmd. Hans Hansen, Højby Lyng.

Derefter forhandlede forskellige Spørgsmaal angaaende Kredsens fremtidige Virksomhed.

Der var Stenning for ad Måre at lade afholde et Møde i Vig for derved om mulig bedre at opnaa Tilslutning fra den sydlige Del af Herredet, idet Kredsens Virksomhed hidtil væsenligt har indskrænket sig til den nordlige Del.

Med Hensyn til Afholdelse af andre Biavlermøder, hvortil Hoved- eller Amtsföreningen hidtil havde bekostet fremmede Biavlslærere udsendte, gjorde Formanden, Snekter D. Petersen, Højby, opmærksom paa, at saadanne Møder selvsølgelig fremmede Sagen; men da man kun kunde gøre Regning paa et Par Møder aarlig for hele Kredsens, var den Undervisning, som derigenem kunde modtages, utilstrækkelig. Han mente ogsaa, at Læreren kunde gøre mere Gavn ved at komme omkring til selve Bistaderne, og vilde derfor foreslaa, at man gjorde Forsøg med i Foraarsstiden at udsende saadanne lokale Biavlslærere til Begyndere og alle og enhver af Kredsens Medlemmer, der maatte ønske det. At han udsendes af en Forening var en Garanti for vedkommendes Brugbarhed. Der var forskellige Meninger i Forsamlingen angaaende denne Sag, men Stemningen var dog nærmest for at gøre Forsøget, og man haabede tillige, jaafremt Landbrugsforeningen vedblivende vilde yde Kredsens sin Støtte, da at blive i Stand til at yde Ubemidlede en saadan Undervisning gratis eller for en moderat Betaling.

Et Par af Bestyrelsens Medlemmer valgtes til at indkøbe Genstande til Bort-

lodningen og at foranstalte denne afholdt i den nærmeste Fremtid.

Ribe Amts BF. holdt Udstilling i Holsted den 11. September. Der var mødt en Mængde Mennesker, og der var udstillet en Mængde Sager, som gjorde baade Dhr. Fabrikanten og Biablerne Vre. Thi trods det daarlige Honningaar var der mange hyperlige Mærker især af brun og blandet Honning. Den rigtig fine, lyse Honning er vanskelig at bekomme i Vestjylland, og dog var ogsaa denne Vare repræsenteret i ulastelig Form. Ligeledes var der gode Mærker af Mød, medens derimod Syltetøjet lod en Del tilbage at ønske. Størst Opmærksomhed tiltrak sig de talrige Stader og Maskiner af fortrinligt Arbejde og omhyggelige Maal, ligesom ogsaa en Mængde forskellige Redskaber vandt stort Bifald.

Fru Demant holdt et særdeles godt Foredrag om Bier og Biavl, hvortil Fr. Grønning føjede en Del værdifulde Binfærlig om Indvintringen.

Festen var arrangeret med en Smag og Omtanke, der gjorde Biablerne i Holsted Vre, og den maa ubetinget regnes for Foreningens største og mest vellykkede Møde.

Ekko fra Staderne.

Grenaa, 15. Septbr.

Honninghøsten er kun lille i Mar, næppe over 300 K. I Fjor fik jeg 1000 K endda af et mindre Antal Stader. Vi ville haabe, at det maa blive bedre næste Mar.

R. C. R.

Dalby, Slagelse, 23. Septbr.

Biaaret 1892 har ikke været godt; dog har jeg for mit vedkommende ingen særlig Grund til Klage; thi har man end høstet en Del mindre, end Tilfældet vilde have været under heldige Forhold, faar man det jo da ogsaa lidt bedre betalt. Jeg udvintrede fire Familier, tre Ersklev-Stader og et Kubestade. Kubefamilien var en lille Esterbærm fra i Fjor. Jeg rettede den til Redbygning, idet jeg vel indfaa, at den var for lille til at bygge ned ved egen Hjælp; men i Løbet af en Uge gav jeg den fire udløbende Yngeltavler underneben, den ene efter den anden, og inden tre Uger var gaaet, var Yngelredten flyttet ned i Huset. Som Følge af Fejl i Behandlingen og mangelfuldt Tilsyn gav det ene Ersklev-Stade en Sværm; det formindskede jo Honningudbøhttet; dog har jeg udflyngt lidt over 80 K lys, gul og ren Honning,

væsentligt fra de to andre Familier. Til Gængæld har jeg givet Skandisgræs for ca. 8 Kr. til alle fem Familier; men saa har de ogsaa rigeligt Forraad og er i udmærket Stand til at gaa Vinteren i Møde. En Del af Hovningen har jeg allerede solgt til 60—65 D. pr. B. Det har for en Begynder som mig været en stor Opmuntring at erfare, at der ogsaa i et saa uheldigt Aar kan drives Biavl med ikke saa ringe Overflod. — For øvrigt klages der ogsaa her paa Egnen over Underflod, og navnlig er Kubebiaablene ilde stillede, saa der er stor Fare for, at mangen en Vi-Familie gaar Hungerdøden i Møde. Hvad der gavnede mig saa meget, var at mine Familier endnu var ved fuld Følkestyrke, da det gode Vejr indtraadte sidst i Juli; det holdt sig det meste af August, og i den Tid var der her paa Egnen godt Træk; jeg forsøgte mig ogsaa i Dromingavl efter Doolittles Metode, men uden Held; ad Aare haaber jeg, det skal gaa bedre.

P. Jensen Thisted.

Et og Andet.

Middel mod Gedehamse. „Danst Hædebrugstid.“ meddeler, at naar Skiver af jøde, overmodne Bæver besmøres med Bærme, slette Gedehamse denne i sig; men den foraarjager en Sygdom hos dem, hvorved hele Gedehamsens Samfund gaar tilgrunde.

Bavnlige Vink.

Bejret (d. 26. Septbr.) har i de sidstforløbne 2 Uger været temmelig uroligt, enkelte Dage saa kaldt, at Bierne stot ikke have sojet, dog har Lyngen i den Tid afgivet nogen Honning paa smukke Dage. Lyngkræftet, som nu maa betragtes som endt, har i det hele været jævnt godt.

Fodring. Som iadvanslig paa denne Aarstid have vi modtaget en Del Forespørgsler om, hvor sent paa Aaret man endnu uden Stade kan give Bierne flydende Foder. Den Slags Fodring er det sikrest at afslutte i den første Uge af Oktober eller endnu tidligere, da man ellers ikke er sikker paa, at Bierne saa Fodercellerne forjæglede. Undertiden kunne vi henvend Inletid have saa mildt og roligt Vejr, at Bierne baade kunne nedbære og forjægle flydende Foder; men det er urigtigt af Biavlerne at løbe an herpaa, fordi Bejret hos os ofte kan være saa kaldt lige fra Midten af Oktober til henad Foraaret, at man i den Tid ikke uden stor Stade kan hyde dem flydende Foder.

Batning. Vi forudsatte, at alle Biavlere nu have efterset Batningen i de hule Bægge og ordnet hele Batningen foroven med Voksduk eller Dækbrætter, Tæpper og Tæpperamme. Saa snart Fodringen er endt, er det nu paatide at patte

Bierne bagved Indstudsdoeren. Dette kan enten udføres ved Indhængning af en 3—4" tyk Pakramme (den letteste Maade) eller ved et nyt Indstud 4" længere tilbage, idet Rummet mellem de 2 Indstud pakkes fast med Haffelse. Man kan ogsaa anvende Galmpuder, der passe stramt i Stadets Ulysning. I Højtaderne kan man pakke paa lignende Maade bag Dorene. Om man end ikke i disse Stader kan faa Plads til mere end 1½—2" tyk Batning bag Dorene, har en saadan dog stor Betydning. Vi have set Eksempler paa, at en Batning med kun 6 Lag Avispapir bag disse Døre har været i Stand til at hindre Frugtighed og Mug paa de bageste Tavler i Højtader.

Røveri kan endnu i nogen Tid frygtes, iærlig hvis man jorder et Stade ved hurtigfodring, fordi Bierne ved denne Slags Fodring let blive tilfølede af Foderet. Hvis saadanne tilfølede (klæbrige) Bier flyve ud om Dagen, hidføle de let Røveri. Faren herved er dog ikke stor paa denne Aarstid, naar man kun holder Judgangen saa smal, at Stadets egne Bier rigelig kunne besætte den (5—6" bred hos en middelstærk Familie).

Judgangen bør, saa snart Bierne ophøre med jævnlige at flyve ud, holdes aabne i mindst 8" Bredde hos stærke Familier, der staa nogenlunde i Lø. I stærk Blæs lige imod Judgangen er det dog heldigt at indskrænke denne noget.

Brevkasse.

Italienste Bier. Den sidste Sending ankom senere end beregnet, nemlig d. 26. Septbr., hertil, vistnok fordi Bierne i denne Kolera tid maatte jendes paa en anden Maade end ellers. Alle Bierne vare dog i god Behold; men Biavlerforeringens Sekretær indforfræver dog ikke flere i Aar, da det vilde blive forsent at indføre dem i Staderne her.

Kundgørelser.

Et Parti meget fintornet

lys og gul Honning

salges i større Vægt for henholdsvis 60 a 50 Ore pr. P. hos

R. R. Pedersen,

Mahlsbeksminde pr. Trolldhebe St.

3 a 400 Pd. fin, lys Honning er til Salg hos

S. Sommer Jagd, Skibby.

6. 150 Pd. lys Honning kan faas billig, naar man urejst mulig henvender sig til **Magnus Dinesen,** Hølsrup, Herning.

500 Pd. brun Honning a 75 Ore kan faas hos Gaarbejer **Selms,** Gludstedgaard, Nørre Sneede.

500 Pd. lysbrun udlyngt Honning tilbydes leveret paa Ulgod Station til 50 Ore pr. Pd. i Blispaunde Netto Vægt fra 25 til 70 Pd. efter Koberens Valg.

Houen pr. Tarm, d. 13. Septbr. 1892.

P. Stensgaard, Smed.

Camblerner for DBF's Medlemmer kunne jaas a 60 D. hos **Ersted,** Kalundborg. Forsyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forjølve til endte Medlemmer.

Cirka 200 Pd. ren udslynget Honning a 75 Ore pr. Pd. anvises af Tomrer **E. Hansen**, Vind pr. Hering.

Honning

i større og mindre Partier købes af
Henrik Grævel, Aarhus.

Tomrer Kristian Pedersen,
Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prislister paa Forlangende.

Hollandske Blomsterløg og Biplanter.

Crocus hvid, blå, stribede og gule a 1½ a 2½ Ore pr. Stk., 1 a 2 Kr. pr. 100 Stk. Miniaturhyacinther til Friland 6 a 8 Ore pr. Stk., Hyacinther til Potter og Drivning i blå, røde og hvide Farver 12 a 15 Ore pr. Stk., Tulipaner 5 a 8 Ore, Narcisjer 8 Ore, Anemoner og Ranunkler 4 a 8 Ore. Endvidere anbefales et stort Sortiment af fleraarige Biplanter. Bestillinger ønskes i Løbet af Sommeren, Leveringslid henad Mikkelssdag, Plantetid bedst i Oktober, i gunstigt Vejr ogsaa i November.

Roskilde Stt. Jørgensbjerg.

Frank Wendt.

Biavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine præmierede Biboliger, Slynkemaskiner, Kunsttavler (garanteres af ægte Bivoks), Røgblæsere, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

„Ostindiske Krydstaller“

antages at være det billigste og bedste Sukker til at fodre Bier med. 9½ % B Krydstaller saas for tiden frit tilsendt pr. Bane for Kr. 2,50 (pr. Post Kr. 2,62) Vedre bedes indsendt til

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Honningen og dens Anvendelse,

af **Hans Erølev**,

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Erølev** i Kalundborg.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Honningglas, farvetrykte saas a 90 Ø. pr. 100, sorte a 30 Ø. pr. 100 hos **Erølev** i Kalundborg. Etiketter til Honningvin, Syltetøj, Limonade og Lixør 30 Ø. pr. 100.

Fører i Biavl,

af **Hans Erølev**,

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 Ø. Saas i enhver Boghandel.

Mit Fabrikat af bedste Sort
Bivokstavler (98 % rensel Bivoks),
Kunsttavler (som hidtil leveret)

og Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksborg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besørgelse.

R Schmidt.

Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** saas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, saas de a 25 Ore. Aargangene 1882, 1883, 1885, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et finnt Omflag og forsynet med Sagregister koster 1 Kr. **Aarg. 1889** koster 1,50 Ø.

Naar Bestørelse indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit.

Erølev.

Forenings-Meddelelser.

Tilføls ønskes Tidskriftets første 9 Aargange samt 1882, 1883, 1885 og 1890. Tilbud med Pris sendes snarest og portofrit til Midtjællands Biavlerforenings Sekretair, **Henrik Pouberg**, Ringsted.

Solbæk Amt BF. afholder Generalforsamling og Bortlodning paa Hotel Skaritsø i Syderup Lørdag d. 29. Okt. Kl. 2.

Erølev.

Indhold af dette Numer.

Bipest	265
Centrallmøde i Roskilde	266
Dronneslag	264
Dronninggavl, af G. M. Doolittle	255
Dronningceller	265
Erølevstadet	265
Fodrere	265
Fodring af en Kube	265
Flytning	265
Gavnfulge Vint	266
Gedehams, den lille	263
Honningprover	263
Honning-udførsel, af H. Faber	261
Indbydelse til Prisæfstning	259
Italienske Bier	266
Middel mod Gedehams	266
Ostindiske Krydstaller	264
Rammemaal	253
Rammer, af E. J. Gronning	260
Svedent Foder	264

Den danske Bi-Tidning
Tidsskrift for Biantl.

STIFTET 1866

Udgivet af
Danmarks
Biaoler-Forening.

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PAULI. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt ibevæget. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Rindgrevler optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3de Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Italienske Bier.

Det er nu over 30 Aar, siden den italienske eller liguriske Bi indførtes hertil Danmark af Løjtnant Thorsen, og siden den Tid er der vistnok omtrent hvert Aar indført nogle af disse Dronninger hos os, i de senere Aar endog saa 20—40 aarlig, og dog fremkommer endnu bestandig meget ofte det Spørgsmaal: „Er den Birace værd at indføre til Danmark?“

I tidligere Tid hørte man de mest forskellige Domme om disse Bier. En sagde, at de vare godmodige, en anden at de vare stikkelystne, en at de vare flittige, en anden at de vare døvne, en at de vare lidet sværmende, en anden at de vare sværmelystne. For 7 Aar siden stod hele dette Spørgsmaal saa usikkert, at DBF.'s Bestyrelse overdrog Sekretæren paa Foreningens Vegne at indforstkrive italienske Dronninger til de Medlemmer, som maatte ønske faadanne. Paa denne Maade haabede man at faa den Birace grundig prøvet med

Hensyn til vore Forhold. Denne Prøve er bleven fortjat lige til nu. Og hvad er nu Udfaldet af den?—

Der er næppe længere nogen Tvivl om, at disse Bier ere fortrinlige: godmodige at behandle, ibrige til at samle, ikke mere sværmelystne end de brune og ibrigere til at udrydde Møl. Allermest var man dog i Tvivl om, hvortid de kunde taale vore strænge Vintre ligesaa godt som vore egne Bier. Denne Tvivl maa vistnok betragtes som hebet, thi Italienerne have i de senere Aar taalt meget strænge Vintre særdeles godt. Kun fra en eneste Biabler, der bor paa et for barske Vinde meget udsat Sted, have vi modtaget Udtalelser om, at de brune Bier staa sig bedre. Derimod have vi fra

Fig. 60. En italiensk Arbejder, 4 Gange forstørret.

flere Sider modtaget Udtalelser om, at de italienske Dronninger ikke holde saa længe ud som de brune. Vi have dog ikke tillagt disse Udtalelser nogen stor Betydning, thi dels maa man jo erindre, at Italienerne ere stærkt ynglende, og dette maa jo bidrage til, at Dronningerne blive hurtigere udtømte for Æg, dels er det jo

ikke en afgjort Sag, at alle de indførte italienske Dronninger ere afledte paa de allerbedste Maader, som give de holdbareste Dronninger. Denne Fejl behøver altsaa ikke at ligge i Racen.

Hvis vi nu gaa ud fra, at det maa anses for bevist, at de italienske Bier ere fortrinlige og i flere Henseender staa over de brune, saa fremstiller sig det Spørgsmaal: Vil det være rigtigt at arbejde hen til en langt stærkere Udbredelse af den italienske Birace her i Landet, saaledes at Bierne her efterhaanden kunde blive helt italienerede?

Dette Spørgsmaal er vanskeliggere at besvare, og vi driste os ikke til at besvare det med et ubetinget Ja. I Tyskland, hvor den italienske Birace er blevet saa stærkt udbredt (særlig i Sydtyskland), at man næsten i enhver Bigaard kan spore italiensk Blod hos enhver Bifamilie, klages der i mange Egne over en slet Overvintring, og flere Forfattere have givet Italienerne Skyld herfor. Vi ere tilbøjelige til at tro, at dette er med Urette, idet den flette Overvintring hidrører fra andre Aarsager, navnlig altsfor smalle Kammer. I Nordamerika, hvor de italienske Bier i hele Provinsene ere saaledes indavlede, at man ikke behøver at indforfrive ny italienske Dronninger for at holde Racen ren, udtales derimod næsten eenstemmig Noe over disse Bier.

Vi ere derfor nærmest tilbøjelige til kun at tilraade en fortsat Indførelse af de italienske Bier her til Danmark i omtrent samme Omfang som i de senere Aar. Racen vil derved uden Tvivl blive stærkere udbredt, uden at dog derfor vor egen indfødte Race vil blive helt fortrængt. Ligesom vi utvivlsomt i Løbet af de sidste 6 Aar ere komne til større Klarhed med Hensyn til Bedømmelsen af disse Bier, saaledes er der Grund til at tro, at vort Kendskab til dem fremdeles vil vokse. Det kan da maaske paa et senere Tidspunkt være lettere at afgøre, om vi uden Risiko tør indlade os paa at lade denne fremmede Race fortrænge vor egen.

Vi bringe vedføjet et Billede af en italiensk Arbejdsbi, der saa tydelig, som det er muligt uden Farver, fremstiller den ejendommelige Tegning hos disse Bier. De 3 forreste Bagtroppringe bære hver 1 gult Baand, der strækker sig forfra omtrent til Ringens Midte og naar til Siderne helt ud til Bagtroppens Rand. De øvrige Bagtroppringe have omtrent samme Farve som hos den brune Bi. Bugen er ligeledes gulagtig undtagen Spidsen. Benene ere ogsaa gule. Den gule Farve kan dog

veksle lige fra citrongul til broncefarvet eller læderfarvet. Uagtet disse Arbejdere ere ganske lidt mindre end de brune, ere deres Tunger dog noget længere end hos vore indfødte Bier og mere haarede. Hos den italienske Dronning breder den gule Farve sig helt over de 3 forreste Bagtroppringe og undertiden over hele Bagtroppen; men Farven kan variere endnu mere end hos Arbejderne. Undertiden kunne de være meget mørke, og dog viser deres Arbejds- Afkom de 3 gule Baand. Dronnerne kunne ligeledes variere meget i Farve, oftest ligne de paa Dværfsiden i høj Grad vore almindelige brune Dronner; men Underfiden er altid gul eller gulbrun.

I Tyskland har man imod Indførelsen af disse Bier anført den betydelige Udgift af flere Tusinde Reichsmark, der paa den Maade hvert Aar gaa ud af Landet. I Danmark har denne Udgift i de senere Aar næppe beløbet sig til mere end c. 200 Kr. aarlig, fordi Dronningerne først indforfrives i Juli—September, paa hvilken Tid Prisen er lavest. En saa ringe Udgift er aabenbart uden Betydning overfor en Næringsvej, der gennemsnitlig giver bort Land en aarlig Indtægt af et Par Millioner Kroner, og som efterhaanden vil kunne yde betydeligt mere. Vi antage, at DBF.'s Bestyrelse i det kommende Aar paany vil forsøge at opnaa Tilladelse til her i Landet at sende Bier pr. Post ligesom det er tilladt i næsten alle civiliserede Lande. Dette vilde formindste den nævnte Udgift betydelig for de enkelte Biavlere.

Dronninggul.

Af G. M. Doolittle, N. Amerika. — (Fortsat.)

4. For at indføre en Dronning, som er kommen til mig fra Udlandet eller en saadan, som jeg sætter særlig Pris paa, fra mit eget Bieri, gaar jeg frem paa følgende Maade: Først bringer jeg den lille Kasse, som indeholder Dronningen med hendes Følge, til det Værelse, hvor jeg altid behandler Dronning-Celler. Her aabner jeg Kassen ved Vinduet (der er lukket) saa at, hvis Dronningen flyver, gaar den derfor ikke tabt. Derpaa fanger jeg Dronningen, klipper hendes Vinger og sætter hende i et rundt Jærntraadbur. Men jeg lader ikke en eneste Bi af hendes Følge slippe ind i Buret til hende, fordi jeg anser saadannes Tilstedeværelse for Hovedgrunden til de mange Tab, som hænde for Dronnings- Køberne.

Dernæst tager jeg et Stykke Jærtraad-
twist med 14—16 Masfer paa Tommen og
afklipper et Stykke $4\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2}$ " i Firkant.
Af de 4 Hjørner udklipper jeg atter $\frac{3}{4}$ " \times
 $\frac{3}{4}$ ", og ombøjer Twisten, saa at der dan-
nes en Væske, der er 3 " bred, 7 " lang,
 $\frac{3}{4}$ " høj. Optrevl nu Siderne til den
halve Højde, saa at Traadspidjerne kunne
presSES ned i en Table, og hvis Hjørnerne
ikke holde godt sammen, kunne de samles
med 1 af de udtrevlede Traade i hvert
Hjørne. Naar man nu har dette Bur rede
og den nye Dronning i Tommen, find da
den Dronning, der skal fjernes. Naar den
er borttaget, undersjøges Stedet for at
finde en Table, af hvilken Bierne ere lige
ved at løbe ud, eller hvor man kan se
Ungerne gnavende i Raagene. Denne Table
bør ogsaa indeholde nogen Honning under
Tablebareren. Nu afslystes og afbørstes
alle Bier af denne Table, og den nye Dron-
ning sættes paa den, idet Buret sættes med
den aabne Ende saaledes, at hun har Ud-
gang til nogle af de aabne Honningceller.
Hun vil da straks begynde at æde Honning,
og medens dette sker, sætter Du det før
omtalte store Bur sindig over hende og den
udløbende Yngel; medens hun æder, vil
hun ikke løbe bort eller lade sig forstyrre
af disse Bevægelser. Det er nødvendigt,
at der er Honning inde i Buret, thi man
kan ikke stole paa, at Bierne ville fodre en
fremmed Dronning. Nogle forsikre, at naar
Buret har store Masfer, ville Bierne altid
fodre hende, men efter at have mistet ad-
skillige Dronninger paa den Maade til-
raader jeg altid at sørge for Forraad til
Dronningen indenfor Buret. Endogsaa
naar man holder Dronninger i „Anmestue“
i et dronningløst Stue, har jeg fundet, at
Bierne ofte vægre sig ved at fodre dem.
Derfor forsyner jeg altid Dronningsburene
med Foder, thi Forsikringen fra mange an-
sete Viablere om, at endogsaa Familier med
frugtbare Dronninger ville fodre fremmede
Dronninger i Bure, stoler man ikke paa,
naar man har set en hel Anmestue fuld
af døde Dronninger i et saadant Stue.

Tilpaa Buret saaledes, at det dækker
over 10 □ " Honningceller og over saa
meget af den modne Yngel som muligt.
Thi disse unge Bier have megen Betyd-
ning for Dronningens hurtige Indførelse.
Naar alt er i Orden, lukkes Stedet og
lades i No 12—48 Timer, efterjom det
passer for Viablerens andre Arbejder.
Man aabner da atter Stedet og undersøger
Buret. Hvis alt er gaaet sin vante Gang,
finder man da Bierne jævnt spredte over
Buret ligesom paa den øvrige Table. Er
dette Tilfældet, løstes Buret sindig op, saa

at baade Dronningen og de unge Bier,
som ere komne frem i Buret, kunne gaa
frit omkring, idet man passer paa, at Bierne
behandle hende venlig. Gjør de dette, da
lukkes Stedet. Det aabnes dog $\frac{1}{2}$ —1
Time efter for at se, om hun endnu be-
handles godt. I det Tilfælde lukkes
Stedet, og Dronningen betragtes som heldig
indført.

Finder man derimod Bierne klumpede
tæt om Buret hidende i Traadene og visende
Tegn paa Brede, maa Tabellen med Buret
atter hænges ned i Stedet til den næste
Dag og saa fremdeles, indtil man finder
Bierne spredte jævnt paa Buret. Jeg be-
frier ofte en Dronning 12 Timer efter
Indførelsen, og jeg behøver meget sjældent
at vente mere end 24 Timer for at befri
hende. Dog har jeg i enkelte Tilfælde
maattet holde dem i Bur lige indtil 10
Dage.

Frygt ikke for, at Dronningen skal dø
i Buret, thi dersom dette er anbragt over
Honning, kan den leve der over en Maaned,
og man behøver ikke at miste nogen Dron-
ning, naar man kun ikke skynder sig for
meget med at befri hende. Endogsaa i det
Tilfælde er der ingen Fare, naar Viableren
passer paa, om Bierne indeslutte hende i
et Nøgle. Det gjøre de nemlig altid i
nogen Tid, før de dræbe hende. Saadanne
indnøglede Dronninger kunne let befries
ved Røg og derpaa indfættes i Bur igjen.
Men husk paa, at saadanne indnøglede
Dronninger ere tilbøjelige til at flyve bort,
naar de befries. Derfor maa man enten
forud klippe dens Vinger eller tage Nøglet
ind i en Stue, inden man røger det. Der
er dog Fare for, at en enkelt Bi, efter at
hun er befriet kan gaa hen og stikke hende.
Derfor sætter jeg hende straks i Bur, saa
snart hun er befriet.

Naar Bierne i et Stue først have ind-
nøglet en Dronning, har jeg fundet, at det
er besværligt at saa dem til at modtage
hende. Derfor indfører jeg helst den Dron-
ning i et andet Stue, jeg giver da det
første enten en anden Dronning eller en
Dronningecelle.

Det er dog næppe 1 af 100 Dron-
ninger, der indføres paa denne Maade, som
bliver indnøglede, thi som Regel ville de
unge Bier i Buret betragte hende som
deres Moder. Nyheden spredes da i Stedet,
saa at hun fodres af „alle Hænder“ og
forsynes de tomme Celler i Buret med sine
Eg. (Fortsf.)

Centralmodet.

(Fortsat.)

6. Viablslærere og Viablslskoler.

Præsidenten: Da der ved Centralmodet ifjor rettedes Opfordring til Bestyrelsen om at lade nogle Viablslermøder afholde paa Landbrugs- eller Havebrugs-Skoler, har jeg i Aar truffet Afstale med en Landbrugs- og en Havebrugs-Skole om at lade en Viablslærer tale der. Med Hensyn til Oprettelse af egentlige Viablslskoler, vil et Forslag fremkomme under denne Forhandling.

Ersklev: Som bekendt vedtoges det ved forrige Centralmøde, at der skulde gives Kredse frit Valg imellem at faa Hovedforeningens Viablslere til at holde Møder eller at benytte deres egne Viablslærere og i det Tilfælde faa en Pengeunderstøttelse til dette Djemed. Det er imidlertid meget vanskeligt at fordele disse Beløb saaledes, at Kredse ere tilfredse dermed, og derfor kunde Bestyrelsen ønske fra Centralforeningen at faa en bestemt Rettefnor i denne Henseende. Hidtil har man fordelt omtrent Halvdelen af det Beløb, der anvendes til Viablslermøders Afholdelse, efter Kredsenes Medlemstal. Resten er benyttet til Honorarer for de 2 faste Viablslærere og til andre af DBF.'s Vandrelærere, der afholde Møder oftest i fjernliggende Egne i ny Kredse, hvor man savner lokale Viablslærere. Her spørges nu, om Repræsentanterne ønske Forandring i dette Forhold? Bestyrelsen har allerede i Juni Maaned d. 11. indsendt Andragende til Regering og Rigsdag om en Forhøjelse af Statsbidraget fra 2000 til 3000 Kr. Dette var i det væsentlige begrundet ved en Udvidelse af Viablslærervirksomheden. Om det opnaas, vil bero paa, hvor varmt vore Rigsdagsmænd ville anbefale Sagen. Skulde det imidlertid ikke opnaas, da tror jeg bestemt, at man vilde lettere opnaa det næste Aar, hvis man kunde nævne et nyt Middel, som Foreningen agtede at anvende til Viablslens Fremme. Som et saadant Middel skal jeg nævne Oprettelsen af i det mindste 1 Viablslskole til Uddannelse af Viablslærere.

Møller: Man har efterhaanden forladt den gamle Regel for Viablslærenes Udsendelse, nemlig kun at sende disse til de døde Punkter, hvor Sagen skulde opagiteres. Naar lidt efter lidt store Kredse med mange dygtige Viablslere ere dannede, burde disse Kredse kunne staa paa deres egne Ben og yde den fornødne Vejledning ved deres egne Viablslere. Dette lader sig lettere ud-

føre i store Kredse end i smaa. Om Viablslskoler vilde han udtale, at man maatte vogte sig for at komme ind paa en saadan Viablslskole som den i sin Tid af Løjtnant Thorken oprettede, der var aldeles forfejlet, uagtet den støttedes fra mange Sider. Han vilde foreslaa, at vi søgte at faa Viablslen ind som Fag paa vore Landbrugs-Skoler. Alt Foreningen behøver en større Statsunderstøttelse end den, som for Tiden havez, er klart; men han tror, at de Delegerede kunne virke meget her til ved at paavirke Rigsdagsmændene hver i sin Kredse.

Houlinde takker, fordi hans Forslag om Viablslskoler er blevet velvilligt modtaget af Bestyrelsen. Selv den simpleste Ting skal læres, og de fleste Viablslere trænge til at lære, selv om de ikke mangle Interesse. Utsfor ofte hører man, at Bierne dø paa Grund af urigtig Behandling. Viablslærerne have vel i denne Henseende udrettet en Del, men ikke nok. Man kan ikke slumpe sig ind i Viablslen uden Rundstaber og Dvæse. Derfor bør vi have Fag-Skoler. Det er Tidens Løsen. Men hvor skulde saadanne Viablslskoler da lægges? Foreningen kan ikke magte at oprette saadanne, og det vilde vel heller ikke være heldigt at have saadanne ene for Viablsl. Derfor vil jeg tilraade, at der gøres Forsøg i denne Retning med at faa Viablsl optaget som Fag f. Eks. paa Høng Højskole. Jeg tror, at Forstanderen der vilde være villig til at tage Sagen op. Kunde vi faa forøget Tilskud og der tillige kunde gives særlig Understøttelse til de Skoler, der optog Viablsl, da hadde vi gjort en god Begyndelse. Jeg vil henstille til Bestyrelsen, at den indgiver nyt Andragende til Regeringen og deri tillige betoner denne Sag om at bringe Viablslen ind paa uogle Landbrugs-Skoler.

Gørding er i Hovedtrækkene enig med de foregaaende Talere; men han mener, at der let stilles for store Krav til de eventuelle Midler. Han vil derfor pege paa 2—3 i Landet spredte Skoler, som samle de mandlige Elever om Sommeren. Midlerne kunne fordeles paa Skolerne efter Elevantal og anvendes til Indkøb af Stader, til Foredrag af dygtige Mænd o. s. v.

Schrøll: Det kan være rigtigt at give Penge i Stedet for Foredrag, naar Kredse ønske det; men Bestyrelsen gør dog ret i at tilbageholde Midler til at sende Viablslærere til de ny Kredse. Tillige bør den jo kontrollere, at Pengene virkelig anvendes i det tilsigtede Djemed. Med Hensyn til Viablslskoler er jeg i Uoverensstemmelse med de fleste Talere. Vi bør se ædrueligt paa Sagen og ikke ofre mere

paa Biavlen end hele Bruttoindtægten af denne Industri løber op til, det vilde jo være en økonomisk Vandgang. Det er et af vor Tids Fejlsyn at tro, at ingen kan lære af Selvsyn. I min Barndom lærte Drengen af Karlen o. s. v. I den Henseende ere vi gaaede tilbage. Lad os hævde det gode gamle Princip, at den Undervisning, som kan faas uden særligt Apparat, er den bedste. Vi have mange dygtige Biavlere, der kunne meddele udmærket Undervisning. Vi bør i det mindste indskrænke os til paa Vandbrugsstoler at faa optaget Biavlen som Fag. Lad os ellers fortsætte Biavlslærervirksomheden ligesom hidtil. Jeg anser Tanken om Biavlsskoler for doktriner.

N. S. Andersen: Biavlsskoler blive let for forstbære. I Kredse behøves ikke saa meget Biavlslærere som praktiske Biavlere, der i Sognekredse kunne vise, hvorledes Bierne skulle behandles. De egentlige Biavlslærere er der mere Brug for ved Udstillinger og store Møder, hvor mange Mennesker ere samlede.

Ladegaard ønsker fremdeles, at vi udsende Vandrelærere, men disse bør kunne komme paa en for Kredse heldig Tid. Han synes saaledes ikke om Grønnings Møder i August Maaned.

N. S. Christensen har rejst meget i Kredse, og han tror, at der findes dygtige Biavlere nu i de fleste Kredse, saa at Biavlslærerne mest kan benyttes til store Møder. Han mener dog, at der bør føres strengere Kontrol med Biavlslærerne ved at lade dem udfylde et Skema for hvert Møde, og dette Skema bør undertegnes af Kredsformanden. Med Hensyn til Biavlsskoler mener han, at disse helst bør fremkomme ad privat Vej.

Smith synes godt om det foreslaaede Skema. Skulle Elever kunne betale sig for en Biavler, da maatte han have c. 1000 Stader, og det faa vi vel ikke let.

Houliind: Lad kun Vandrelærervirksomheden fremdeles bestaa. Den bør ikke paa een Gang ophæves. Nogle af de dygtigste kunde jo faa fast Ansættelse ved Skolerne, f. Eks. ved den i Høng. Vi bør hævde Biavlsfagets store økonomiske Betydning. Biavlen kan trænge til Skoler ligesaa godt som Vandbrug og Gartneri. Staten vil uden Tvivl træde til og støtte baade Skolerne og Eleverne.

Mads Hansen mener, at det kommer an paa at faa Biavlen dreven paa en fornuftig Maade. Dertil ere Biavlermøder et udmærket Middel, medens Skoler næppe ville faa saa stor Betydning, fordi Folk mangle Tid til at besøge dem. Uagtet han selv ikke er særlig dygtig, tror han dog at

have gaaet meget ved de mange Møder, han har holdt. „Tidskriftet“ ledes jo saa godt, at Medlemmerne kunne lære særdeles meget deraf, naar de kun faa lidt praktisk Vejledning tillige.

Præsidenten gør opmærksom paa, at der endnu er indtegnet 11 Talere. Han opfordrer derfor de følgende til at fatte sig i Korthed.

B. Christensen har tidligere foreslaaet, at Kredse skulde have Lov til at benytte lokale Biavlslærere, fordi disse kunde vælge den bedste Tid til Møderne. I mange Egne kunde man kun samle Biavlerne om Søndagen.

N. Jensen har som Formand for Maribo Amts BF. paataalt, at han fandt det Pengetilskud, der i Mar var ydet Kredsen, for ringe, da det kun var Halvdelen af det Beløb, der i det hele var anvendt til Biavlermøder i DBF. i Forhold til Medlemstallet. Herved opstod en Fare for at komme bort fra de lokale Biavlslærere, medens disses Anvendelse netop burde fremmes. Han kunde ønske at vide, om DBF.'s Biavlslærere selv tilbyde sig eller anmodes om denne Virksomhed.

Gjørding foreslaar, at herefter $\frac{2}{3}$ af det hele Beløb, som anvendes til denne Virksomhed, kan uddeles som Tilskud efter Medlemstallet i Kredse.

Ersløv: Der er under denne Forhandling fremkommet adskillige Spørgsmaal, som jeg anser mig forpligtet til at besvare: DBF.'s Biavlslærere antages baade efter eget Tilbud og efter Anmodning fra Bestyrelsen. — Allerede nu føres der en Kontrol med Biavlslærerne, idet deres Regninger kræves attesterede af vedkommende Kredsformand. — Det største Antal Møder, som hidtil er afholdt af 1 Biavlslærer i 1 Mar, har været 80; men der vil næppe være noget til Hinder for nu, da der er langt flere Biavlslærere at vælge imellem, at indskrænke dette Antal, f. Eks. til c. 40. Derved vil det selvfølgelig blive langt lettere for Biavlslærerne at rette sig efter Kredse med Hensyn til Mødetiden. — At forhøje Tilskuddene til Kredse fra Halvdelen til to Trediedele af det til Møder bestemte Beløb vil rigtignok binde Hænderne paa Bestyrelsen. Dette Beløb er nemlig nu c. 1500 Kr. Anvendes altsaa de 1000 Kr. paa nævnte Maade, bliver der kun 500 Kr. tilbage; men af dette Beløb faa de 2 faste Biavlslærere for i alt 40 Møder 400 Kr. Der bliver altsaa kun 100 Kr. til fri Raadighed for Bestyrelsen til Udsendelse af Biavlslærere til ny Kredse. Dette vil vistnok vise sig at være for lidt. Hvis man altsaa ikke vil forandre Forholdet med de

faste Biabslærere, hvad jeg ingenlunde vil opfordre til, saa bør man betænke sig paa at vedtage de $\frac{2}{3}$ som Tilskud. — Hr. Kaptain Schroll har udtalt Betænkkeligheder ved at anvende for store Beløb paa Biavlens særlig paa Biablskoler, fordi han mener, at Arbejdet for Sagen let kommer til at koste ligesaa meget, som Biavlen giver i Indtægt. Denne Motivering beror paa en fuldstændig Underbudsning af Biavlens Betydning. Danmark har i 1891 uden Tvivl haft en Indtægt af 3 Millioner Kroner af sin Biavl, og den aarlige Indtægt er vistnok i Gennemsnit c. 2 Mill. Kroner. Sagen er derfor i Sandhed stor nok, til at den er værd at ofre flere Tusinde Kroner mere aarlig, end den nu koster, særlig da den største Del af Indtægten af Biavlen tilfalder fattige Folk.

Mikkelsen har hørt Kaptain Schroll og Trafikchef Møller tale om de mange dygtige Biavlere, vi have; men hvor ere de? Nej, vi trænge alle til Underbudsning i Biavl. Derfor bør vi have en Biablskole, og denne bør ligge nær ved København.

Præsidenten foreslaar Afslutning. Vedtoges.

Kristensens Forslag om, at Biabslærerne skulde udfylde et Schema for hvert Møde, vedtoges.

N. Jensen: Er en Kreds afstaaret fra at faa Møder ved Hovedforeningens Vandrelærere, naar den faar Pengetilskud til Benyttelse af egne Biabslærere?

Ersklev: Ja, hvis ikke det Beløb, som tilkommer Kredsen, deles saaledes, at nogle Møder afholdes af Hovedforeningens Biabslærere, andre af de lokale.

Møller foreslaar, at der indsendes fornyet Andrageide til Regering og Rigsdag, og at enhver af de Delegerede søger at paavirke Rigsdagsmænd i deres Kreds til at tage sig af Biablsagen. Endvidere foreslaar han, at det fremdeles overlades til Bestyrelsen paa bedste Maade at fordele det Beløb, der skal anvendes til Biabslærere.

Vedtoges.

7. Tidsskriftet.

a. Poulsen er meget tilfreds med vort Medlemsblad, som han er vis paa udretter særdeles meget godt iblandt Biavlerne; men der er den Fejl ved det, at det ikke holdes af nær saa mange som det burde. Derfor har jeg foreslaaet, at det skulde udkomme i 2 Udgaver, saaledes at hvert andet Nummer var for Begyndere og de andre for de viderekomne Biavlere. Begynderbladet skulde da kunne holdes alene og til en billigere Pris. Jeg tror da, at

mange Tusinde flere vilde faa de gode Undervisninger at læse.

Ersklev: Bevæggrunden til dette Forslag er god nok; men Forslagsstilleren har næppe rigtig tænkt over det forøgede Arbejde og Omkostningerne ved en saadan Plans Udførelse. Kom der en saadan billig Udgave, vilde de fleste af vore nuværende Holdere nøjes med den, og Hovedbladet vilde maaste ikke faa 1000 Holdere, medens det nu har næsten 4000.

Flere: Ja, vi ville derved slaa Tidsskriftet ihjel.

Ersklev: Ganste vist indeholder ethvert Nummer af Bladet nu kun for Halvdelens Vedkommende Artikler, der ere beregnede paa Begynderen; men netop ved denne Samling af Artikler med forskelligt Indhold kan man efterhaanden oplære Begynderne til at blive mere fremfærdne Biavlere. „Gavnlige Bink“ vilde jo ogsaa ved den Plan kun komme 1 Gang maanedlig.

N. E. Andersen: Jeg udgiver jo det billigste Begynderblad, man kan forlange. Fattige Biavlere kunne gennem Kredsene faa det for 32 Ore om Aaret. Lad derimod Tidsskriftet fortsætte i det Spor, det nu er i. Dermed ere vi alle godt tjente.

Møller: Vort Tidsskrift koster i Virkeligheden kun 75 Ø. aarlig, da 2 Medlemmer kunne enes om at holde det og dog begge være Medlemmer. Derimod vil det at dele Bladet i 2 Udgaver volde altfor store praktiske og økonomiske Ulemper.

N. S. Kristensen: Skulde alle Artikler for Begyndere samles i et Blad for sig, da blev Indholdet altfor ensartet og kedeligt. Jeg har netop prøvet en Tid at holde et saadant udenlandsk Blad, og jeg fandt det meget ueheldigt.

Flere: Afslutning.

Præsidenten foreslaar, at Tidsskriftet fremdeles udgaar som hidtil og redigeres uforandret som nu.

Vedtoges.

b*). Ersklev: Fra Biabslærer N. S. Kristensen havde Bestyrelsen modtaget et Forslag om, at det nuværende Beløb af 50 Kr. til en Medarbejder ved Bladet forhøjedes saaledes, at andre Forfattere end denne ene kunde erholde Honorar for deres Artikler efter Redaktørens nærmere Bestemmelse. Dette Forslag kunde han som Redaktør ikke have noget at indbende imod; men han mente dog, at man af Hensyn til Foreningens smaa Midler for næste Aar burde nøjes med en Forhøjelse af 50 Kr.

*) Dette Punkt forhandlede paa Grund af en Forglemmelse først efter Punkt 9; men det hidrættes her, fordi det naturligt hører under „Tidsskriftet“. N. N.

R. S. Kristensen finder, at det ser besynderligt ud, at kun en eneste Biavler kan faa Forfatterhonorar. Det burde overlades frit til Redaktøren at honorere de Artikler, han fandt værdige dertil, og saasnart Foreningen euede det, burde Beløbet hertil forhøjes langt mere end foreslaaet.

Grønning: Hvis det er Meningen, at Artiklen „Til Begynderen“ skal udgaa, da tror jeg, at maage af Vestjyllands Biavlere vilde blive misfornøjede dermed. Artiklen behøver jo ikke at skrives af mig, men den bør skrives af en Vestjyde.

Ersløv: Den Artikel behøver jo ikke at udgaa; men der vil kun indtræde den Forandring, at den bliver honoreret efter samme Regler som andre Artikler.

Møller finder, at det Beløb, her er Tale om, er saa ringe, at der ikke er nogen Grund til at nægte det. At binde Hænderne paa Redaktøren med Hensyn til, hvem der skulde honoreres, vilde jo være urimeligt.

Lindelof mener ligeledes, at Redaktøren maa have fuldstændig Frihed til at bedømme, hvilke Bidrag, der skulde honoreres.

Præsidenten foreslaar, at der her-efter stilles 100 Kr. til Redaktørens fri Raadighed som Forfatterhonorar, idet de 50 Kr. til en Medarbejder udgaaar.

Betoges. (Sluttes).

Bikongerne i Kalifornien.

Af W. G. Hewes, Gleanings.

De fleste af Kaliforniens Biavlere stræbe efter at blive „Bikonger“; men dette ville de dog ikke blive, før de behandle Bierne med større Omhu og ikke lægge saa meget Vind paa uhyre Honningbeholdere og Ræmpe-Udslyngere. Der er mange Biavlere her, hvis Honningbeholdere rumme 20—40 tons*) — det er mere end deres Bierier kunne fylde i 3 almindelige Biaar. Deres Ræmpe-Udslyngere, som de fleste anse for en Nødvendighed, ville ved en Smule fornuftig Overvejelse vise sig at være en unyttig Udgift.

Jeg har alene med Newmans ikke selv-vendende Udslynger taget 1000 \mathcal{B} Honning paa en eneste Dag. 4 Personer kunne tage 3000 \mathcal{B} . Et godt Hovedtræk her varer 8 Uger. Arbejder man altsaa 6 Dage om Ugen og udslynger 3000 \mathcal{B} om Dagen, da bliver det 144,000 \mathcal{B} . Er der mon nogen Biavler i Verden, der høster saameget i 1 Bieri? Den største Mængde, jeg nogen-

sinde har hørt om fra 1 Bieri i 1 Sommer, er 80,000 \mathcal{B} . Det var i 1884, da Honningtræffet varede i 4 Maanedes \mathcal{F} den Tid kunde hele denne Mængde meget godt udslynges med den lille Maskine.

Men det er unødbendigt at gaa videre, thi enhver vil kunne indse, at en Udslynger til 200 Kr. tager Penge ud af Lommen for ikke at tale om en Dampudslynger med 30 Bure (den udslynger 30 Tabler paa 1 Gang), som benyttes af en Biavler paa Ruba. Klimaet paa Ruba maa være meget hovedforsyrende. \mathcal{F} ingen af Mr. Dæborne's Beretninger naar han op til 80,000 \mathcal{B} . Hans Hovedtræk varer efter hans egen Angivelse 4 Maanedes. Stam faa han! Jeg kan i den Tid ganske alene med den simpleste lille Udslynger udtage den Honningmængde. Hvis denne Udtalelse skulde smage af Praleri, saa husk paa, at man siger, at Lyvebanen indpodes i Kaliforniens Klima.

Selvvendende Udslyngere ere gode, fordi Tablerne ikke saa let brydes i dem som i de med faste Bure. Naar min Udslynger er opslidt, vil jeg have en af Cowans. Jeg tror, at det største Udbytte, der nogensinde er høstet i 1 Bieri i det bedste Biaar, vil med Lethed kunne udslynges i en Cowans Udslynger til 40 Kr.

\mathcal{F} Gleanings har jeg jævnlig set Udtalelser fra Redaktøren om, at man i Kalifornien jævnlig høster 50—100 tons Honning i 1 Bieri; men har han nogensinde faaet Beretning om en Høst af 100 tons fra 1 Bieri? Jeg tror, det er Honningbeholderne, som have narret ham. Disse har han set og ganske naturligt troet, at de undertiden bleve fyldte. Jeg har nu i 9 Aar boet i Ventura og Los Angeles og drevet Biavl der; men den største Høst, jeg nogensinde har hørt om, er den hos Eslev i 1884, der af 2 eller maaske 3 Bierier høstede 87 tons Honning. 2 Aar senere, da W. T. Richardson ejede de samme Bierier, høstede han 60 tons. Mr. Wilkin, som havde sine Bier spredte i Ventura, høstede i 1884 50 tons. Mr. Moffitt har to Gange berettet om en ligesaa stor Høst. Mr. Mitchell i Soledad, Los Angeles, har haft omtrent 40 tons i en eneste Sommer, og jeg kunde nævne nogle faa andre, der have høstet 20—30. Men de allerfleste, deriblandt deres ydmyge Tjener, have ikke en Gang naaet 10 tons.

Det største Udbytte, som jeg har hørt om, naar det beregnes efter de om Foraaet udbintrede Familier, er hos Mr. Whittaker i Piru Canyon, Ventura. \mathcal{F} 1884 høstede han af 150 Familier over 30 tons, nemlig i Gennemsnit 419 \mathcal{B} af hver

*) 1 amerikansk ton = 1814½ danske \mathcal{B} . R. N.

Familie. Mr. Nathan Shaw ogsaa i Ventura fik en Gang i 70'erne endnu lidt mere af hver Familie; men jeg har ikke de nøjagtige Tal for hans Høst.

* * *

Da Cowan's nyeste forbedrede jelv- vendende Udslynger omtales i ovenstaaende Artikel, bringe vi vedføjet en Udsbildning af denne Maskine. Indretningen fremgaar tydelig af Figuren. Tablerne nedsettes i Traadnetbure, der frit kunne dreje sig som Døre omkring Hængsler i den ene Side. Svingsrammen er Afantet, og Aktsen gaar ikke igennem den men bestaar af 2 Stykker, et foroven og et forneden udenfor Rammen. Bunden er kegleformet og forsynet med en Hane til Udtapning af Honningen. Red.

Rammer II.

Svar til Hr. Grønning fra Ersted.

Vi kunne vel være enige om, at det ikke er „Galmandsværk“ at rejse en Debat om vore mest brugte Rammemaal? De har i længere Tid faaet det Indtryk af nærværende Blad, at Lav-Normalrammen var den bedste. Ja det er meget naturligt, fordi de ærede Tilhængere af andre Maal have tiet stille. De vilde da ikke forlange, at jeg i høje Toner skulde rose de andre 2 Maal, naar jeg anser Lav-Normalrammen for den bedste? En Redaktør maa vel ogsaa have Lov til at have en Mening? Ja han bør vel endogsaa helst have en bestemt Mening om et saa vigtigt Spørgsmaal. Hvis jeg derimod havde nægtet Tilhængerne af andre Maal at fremsætte deres Anskuelser, det var en anden Sag; men det har jeg aldrig gjort. Jeg har altsaa hidtil taget ganske „blødt“ paa den Sag ved lejlighedsvis at fremsætte mine Meninger om Normalrammen (nu have vi jo kun den lave); men det fremkaldte ingen Debat. Derfor begyndte jeg i Nr. 14 at tage lidt „haardere“ paa Sagen (det er det, De kalder „en noget hoverende Tone“), og det har endelig fremkaldt den ønskede Debat. Naar denne kun stadig holder sig paa saglig Grund, kan den jo kun gavne Biavlen.

Nu skulde man jo tro, at jeg var tilfreds, fordi jeg havde faaet mit Ønske opfyldt; men jeg er kun mellemførnøjet, fordi min Modstander kun kender det ene Maal, han forsværer. Derimod kender han saare lidt til Behandlingen af det Maal, han angriber. Jeg havde rigtignok troet, at Hr. G., der i Egenkab af Biavlslærer besøger en Mængde Biigaarde, maatte have faaet grundig Kendskab til alle vore Rammemaal ogsaa til Lav-Normal; men dette viser sig rigtignok aldeles ikke at være Tilfældet. Han kender nemlig hverken Stadets Størrelse eller dets Behandling. Dette er jo ikke Hr. G.'s Fejl, men min, fordi jeg havde troet, at man kunde lære et Rammemaal nogensunde at kende uden jelv at prøve det ved kun at se det anvendt hos andre Biavlere.

1. Hr. G. vil ikke erkende, at Normalrammens mangeaarige udbredte Brug i England, Skotland og Irland er noget Bevis for, at den passer for danske Forhold. Det er dog klart, at mange Egne i disse Lande have ligesaa strenge Vintre og andre klimatiske Forhold som vi.

2. „Yngellejet bør være saa højt og bredt, at det giver Bierne Plads til Foder oven over sig og en kuglelignende Form af tomme Geller som Winterleje“. — Ja, hvad Bredden angaar, saa kan jo Lav-Normal sige Sparto til]' Rammen, da dens Bredder er c. 2" større. Hvad angaar Højden, saa

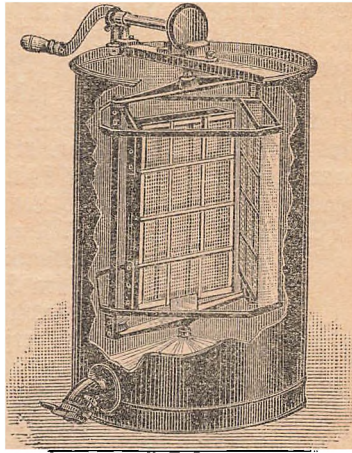

Fig. 61. Cowan's selvvendende Udslynger.

anvendes jo hos stærke Stader om Sommeren 2 Sæt Normalrammer over hinanden, Højden bliver da 17", altsaa staar den heller ikke i den Henseende tilbage for]' Rammen. Om Winteren stiller Sagen sig anderledes, idet vi aldrig indvintre disse Stader med 2 Sæt hele Normalrammer som af Hr. G. antaget. Vi benytte enten 1 Sæt alene eller 1 Sæt hele og derover 1 Sæt halve. Hvis de hele Rammer have midt i Winterlejet c. 2" Honning foroven og tiltagende Honningmængde baade bagtil og fortil og til Siderne, da give de en fortrinlig Overvintring, uagtet Winterlejet da bliver en temmelig flad Kegleform. Anvendes derimod halve Normalrammer ovenover det ene Sæt hele, da bliver hele Winterlejet $13\frac{1}{2} \times 13$ (indvendigt Maal) og altsaa ligesaa nær kugle-

formet som i \square ' Kammen. Det er dog en Fejsttagelse at tro, at Bierne, naar de have fuldstændig Frihed til at forme deres Winterleje, skulle hænge i en nøjagtig Kugleform. Det sker kun i smalle Kammer, hvor de tvinges dertil. Det viser sig nemlig, at naar de indvintres paa 2 Sæt Langstrothrammer (hver 17×9 ") bliver Klyngens virkelige Winterleje dog en temmelig flad Egform, og denne bliver stadig fladere, efterhaanden som Foderet i Løbet af Vinteren forbruges. Først om Foraaret begynder Klyngens Form paa Grund af Ingelansætningen atter at nærme sig Kugleformen. Hele denne Læresætning om Kugleform som Idealet for Winterklyngen anser jeg for øvrigt kun for Teori. Jeg har aldrig i Praksis set det bevist, at de Stader, der nærmede sig mest til at give Bilklyngen en saadan Blads, gavede det største Udbytte.

3. Hr. G. havde jo udtalt, at Erstedstaden var besværligere at behandle end Møllers Stade, og dette søger han nu først at bevise derved, at E.-Stadet efter hans Formening har 40 hele Normalrammer og 20 halve, medens M. Stadet kun har 24 \square ' Rammer og 20 Honningrammer. Dette viser nu Hr. G.'s Ukendtskab til E.-Stadet. Jeg har aldrig i disse Stader benyttet mere end 36 Rammer, nemlig hele Normalrammer i begge Rum hos de stærkeste Familier og hos mindre stærke højest 16 hele i Boligen og 20 halve i 3 halve Magasiner; i Almindelighed behøvede de mindre stærke Familier ikke en Gang mere end 24—30 Rammer i alt. Jeg benytter altsaa i mit Stade højest 36 Rammer, medens Hr. G. i M. Stadet bruger 44. Dette kan da ikke godt blive et Bevis for, at det førstnævnte er besværligere at behandle. Dertil kommer, at \square ' Kammen er større og dybere end Normalrammen, hvorved den bliver sværere at tumle med. Dette har Hr. G. erkendt; men det er saa langt fra, at den Sværhed generer ham, at han næsten synes at fortryde, at han ikke har valgt 14 \square i Stedet for \square '. Ja, hvorfor ikke? Rammer, der kunde veje c. 14 B, naar de vare godt fyldte. Det har ofte været anbefalet, at vi skulde holde „Ræmpefolk“, d. e. store Bifamilier; men kom vi ind paa saadanne Rammer, saa maatte vi nok ogsaa have en anden Slags „Ræmpefolk“, nemlig Ræmpe-Diablere, der let kunde tumle med saa svære Tavler.

4. Dernæst mener Hr. G., at der baade ved Ingelredens Udvikling om Foraaret og ved Indvintningen om Efteraaret er større Besvær ved E.-Stadet end ved M. Stadet. Denne Mening hidrører igen ganske simpelt derafra, at Hr. G. i en lang

Marvælle har været vant til at behandle M. Stadet, medens han slet ikke har prøvet E. Stadet. I Maj, naar Ingelreden begynder at udvikle sig stærkt, har den paa Normalrammen en Højde af c. 7 " og en Bredde af c. 12 ", Naar jeg efterhaanden giver Blads bagtil, udvikles Ingelredens kun i denne Retning, altsaa næsten som en noget fladtrykt Cylindere. Lagtet jeg ofte har forsøgt i nogle Stader at lade et halvt Magasin fra Vintertiden forblive over Ingelredens, har jeg aldrig kunnet mærke det mindste til, at Ingelen udvikledes stærkere i dette Tilfælde. Vigejaa lidt har jeg kunnet mærke den stærke „Glæde“ hos Bierne, naar jeg hos stærke Familier i Slutningen af Maj paasatte et helt Magasin over Ingelredens og senere om fornsøndt endnu et bagved det første. De fleste Tavler i det Magasin fortillt blive belagte med Eg 1 Gang, sjældent mere. Naar disse Tavler, efter som Tiden og Trækket skrider frem, blive honningsfyldte, høster jeg dem. Hvis jeg nu sætter et halvt Magasin i Stedet for det forreste hele, da fyldes dette med Honning til Winterbrug. Sætter jeg derimod intet i Stedet, da fyldes Ingelredens med det nødvendige Winterforraad. Det andet hele Magasin bliver næsten altid yngelfrit, jeg kan derfor flere Gange høste de fyldte Tavler derafra og endelig enten ombytte det med et halvt eller borttage det, eftersom Trækket endnu vedvarer godt eller er nærvædet at ophøre. Paa denne Maade kan jeg med den største Letthed lade Bierne beholde det nødvendige Winterforraad uden at fodre. Er det derimod et knapt Honningaar, i hvilket jeg ønsker at berøbe Bierne mere Honning, end de kunne udbære, da behøver jeg kun ved Trækkets Slutning at høste et helt eller halvt Magasin over Ingelredens og derpaa give det manglende Forraad som Foderstруп. Denne nærgaaende Høst kan derimod kun med stort Besvær lade sig udføre i M. Stadet. Alt det strækelige, Hr. G. maler med en bred Pensel, om „2 hele og 1 halv Normaltable ovenoven hverandre om Vinteren“ (det svimler for mine Dine, naar jeg tænker derpaa!) det er fri Fantasi, som de virkelige Brugere af E. Stadet næppe kende noget til.

Med Hensyn til dette Punkt maa jeg bemærke, at Hr. G. synes at svæbe i den Bidsfarelse, at Anvendelsen af hele Magasiner i E. Stadet er noget nyt. Dette er urigtigt. De hele Magasiner ere netop det gamle, men de halve ere nyere.

5. Endelig kommer jeg til det Punkt, som jeg havde fremhævet som Hovedpunktet

i Hr. G.'s Angreb, nemlig Paastanden om, at Bierne lettere sværme fra E. Stedet end fra M. Stedet. Som Bevis herfor anfører Hr. G. en Biavler paa Bornholm, der efter hans Mening havde passet E. Staderne godt. Nu har jeg jo bevist, at Hr. G. virkelig ikke kender E. Stadets rette Behandling, fordi han ikke har prøvet det. Derfor kan jeg ikke heller anerkende hans Dom om, at en anden Mand har behandlet det rigtig. Dette fremgaar yderligere deraf, at Hr. G. anfører, at denne Mand ikke har anvendt Dronninggitre, „saa at dette ikke var Skyld i Sværmingen“. Nej, det vil jeg gerne tro. Jeg har jo netop skrevet i mit aabne Brev S. 226: „Hvis en Biavler i en saa kold og uftadig Sommer som den forløbne stadig lader Bierne hngle væk uden enten at indskrænke Yngelreden ved Gitre eller at give mere Blads, ja saa sværme Bierne“. Nu fortæller Hr. G. at den Mand har ikke brugt Gitre. Det mangler nu blot, at han ogsaa skal fortælle mig, at Manden heller ikke har givet Blads. Ja, for „saa sværme Bierne“, og det kan ingen fortænke dem i. Nej, lad kun den Sværming „paa Grund af det lave Yngelleje“ ligge, for den faar De svært ved at bevise. Jeg har haft E. Stader med 15 belagte Yngeltavler i Underrummet og uden Udgang til Overrummet, og disse have trods det lange flade Yngelleje ikke sværmet. Sværming hidrører vistnok aldrig fra Yngellejets Form, og endnu mindre fra, om der i Stedet findes „en bekvem Plads til Anbringelse af Dronningceller“, i M. Stedet savnes vist ikke en saadan Plads.

Hr. G. anfører, at han i M. Stedet har høstet indtil 150 K Honning af 1 Familie. Mit Udbytte har været mere bestemt nemlig kun 135 K af 1 Familie; men saa maa det erindres, at der i min Egn ikke findes Eftertræk, medens dette Træk i Hr. G.'s Egn ofte kan give over 60 K hos 1 Familie. Her er altsaa heller intet Bevis for M. Stadets Fortrin. Hr. G. har idet hele taget talt om \square ' Rammen som den erfarne Mand. Om Lav-Normalrammen har han derimod talt som de uerfarne, og disse kunne jo undertiden fremkomme med løjelige Ting. Han er Teoretiker lige til Fingerspidserne, idet han hvert Øjeblik beraaber sig paa den herlige Kugleforin, som han mener lettere kan opnaas i Yngelreden ved \square Tavlen end ved Normaltavlen. Han har imidlertid troet, at E. Stedet gennemgaende kunde behandles ligesom M. Stadet; men dette er en Misforstaaelse. Det førstnævntes Behandling er efter min Mening betydelig

lettere, naar man først kender den, end det førstnævntes. Naar man derimod ikke kender den — ja saa burde man virkelig heller ikke bedømme den.

Sluttelig dette: Jeg har imod \square ' Rammen kun anført en eneste Anke, nemlig at den er mig for stor. Hr. G. har derimod anført mangfoldige Anker imod min Ramme. Det kommer an paa, om en eneste af dem, naar det kommer til en virkelig Prøve, er berettiget. Skulde Debatten om disse to Kammer hermed foreløbig være afsluttet, haaber jeg dog, at den ikke har været uden Interesse. Mig har den i ethvert Tilfælde givet Anledning til at fremsætte en fuldstændigere Anvisning til E. Stadets Behandling end nogenstunde tidligere. Jeg havde hidtil holdt den tilbage af Frygt for, at Stadets Modstandere straks skulde udbryde: „Saa, nu er han der igen med sin lave Normalramme“. Anvisningen er dog endnu ikke fuldstændig nok. Det kan jo være, at den samme eller en anden Modstander vil hjælpe mig til at gøre den fuldstændigere. — Jeg er fremdeles af den Mening, at de brede lave Kammer ganske anderledes ville formaa at møde Fremtidens Krav end de høje. Tiden vil vise, hvem der faar Ret.

Ere vi naaede til den bedste Stadekonstruktion?

Af Uhrmager P. C. Andreasen, Levring.

Dette Spørgsmaal kan der være delte Meninger om. Jeg har drevet praktisk Biavl i nogle og tyve Aar og har haft op til 30 Familier, dels Højtader og Lavstader, og set mange forskellige Maaal paa Trugstader. Ja for nogle Aar siden førtes en skarp Pennefejde i „Tidskrift for Biavl“ om dei Nielsen'ske Patentstade. Af dets Forsvar skulde man ogsaa have troet, dette var det bedste. Jeg forskaffede mig et saadant Patentstade af Nielsens eget Fabrikat; men jeg kasserede det et Par Aarstid efter af 2 Grunde, det var for koldt et Overvintringstade og ubekvemt at behandle Bierne i, idet Kammerne udtoges fra Siden af Stedet, saaledes at Rammens Inderside hængte paa en Krog, som var vanskelig at stille Kammen paa. Fra dette Patentstade tror jeg, at Trugstadet har faaet sin Oprindelse, og i dette Stade tror jeg er funden Maalet, hvortil vi skal holde os, om end der kan tvistes om Rammemaalene, deres Højde og Bredde, som jeg i Dag ikke skal opholde mig ved; men jeg skal maaste i næste Nummer meddele min praktiske Erfaring

i saa Henseende, men jeg vil holde mig til Trugstadeformen. I den danske Vi-Tidende Nr. 7 d. N. læses et Foredrag om en ny Metode at drive Biavl paa, holdt af en Engländer, Mr. Wells, i den engelske Bi-avlserforening. Efter at jeg havde læst hans Foredrag og overvejet, om jeg skulde prøve hans Forsøg, og jeg besluttede mig dertil selv at lave et Trugstade Rammemaal 10×12 af Rammer 24 i Rederrum med 1 Dronning i hvert Rum, som var delt ved et Trægitter. Begge Dronninger var 2 Aar gamle. Ja jeg maa indrømme, at det var mine 2 stærkeste Stader, som blev overført i det nye Ræmpestade, som jeg vil kalde det. Hver Dronning fik altsaa 12 Rammer at hngle paa, som mulig endnu er for saa Rammer. Jeg lagde et Dronninggitter over Yngelrummet, derpaa Honningmagasinet, som rummer 20×12 Rammer. Det bemærkes, at Udsflugten fra Yngelrummet var ved Enderne, og et Flyvehul paa den ene Side, der kan benyttes som Befrugtningsudflugt for Tillæg af unge Dronninger, samt 2 Indstudsdoore i Magasinrum. Det er den væsentligste Beskrivelse af mit Ræmpestades Konstruktion.

Jeg skal nærmere omtale derefter min Erfaring om Biernes Trivsel og Udbytte. Fra den 29. Juni til sidst i August, da tog jeg Honning fra det, i den Tid udtrak det 17×12 Table og gav et Honningudbytte af godt 50 R . Det var langt over min Forventning, efter som Aaret var ugunstigt for Biavl. Det bemærkes, at her er ingen Dng eller Voghvede, ja det skal endvidere bemærkes, at jeg har 14 Stader i samme Høde, som gav mig ingenting, og at jeg endog i denne Sommer og Efteraaret har fodret 137 R Mandis paa mine Bier, og mit Ræmpestade har ikke faaet mere end 6 R , den ene 4 R , den anden Familie 2 R , og i samme Stade forsøgte jeg ogsaa Dronningavl, som mislykkes paa Grund af en stærk indtrædende Kulde og Regn, som indtraf i de Dage efter 29. Juni, skønt de byggede 3 Dronningknappe saa store som Algernhuse, men derved blev det, og det bemærkes, at de 2 Dronningknappe var bygget cirka 2 a 3 " under Tablebævereren i Midten af Tabellen paa en uindtrukken Table, som hang op ad den med Væg og Yngel i. Der var indhængt 3 Yngelabler, men jeg forsøgte at fære Hul paa det Sted, hvor Veggene var. Jeg flutter deraf, at Bierne flytte Veggene eller selv besørge Veggene i Dronningcellerne, hvilket er benægtet til mig af en bekendt Biavler, J. Berg ved Bjerringbro, paa Biavlsudstillingen 28. Juni i Kellerrup dette Aar. Jeg fremhæver det her, fordi jeg

tidligere har haft Erfaring af det anførte Tilfælde.

Det Udbytte og Erfaring, jeg har faaet i det daarlige Honningaar af Mr. Wells' ny Metode og efter den Bihuskonstruktion, som jeg har lavet, vil vi komme til paa Biavlens Omraade at faa endnu større Udbytte af vore Bier. Og jeg vil opfordre enhver og anbefale Mr. Wells' ny Biavls-Metode, og det til hvilket Rammemaal, de vil bruge. Gjør Forsøget. Den, som har Raad til at faa et nyt Bihus bygget til Foraaret, der kan ikke tabes noget derved. Ja jeg skal endog her bebude, vil Gud jeg lever til Sommer, agter jeg at udstille mit Ræmpestade paa Udstillingen i Randers tillige et Kubenedbygningstade. De vare begge to udstillede paa Biavlsudstillingen i Kellerrup, da jeg er Medlem af den Forening, og der blev det ene tilkendt 2den Præmie og det andet Diplom. Og jeg vil endnu tilføje som en Anbefaling for Mr. Wells' ny Metode og mit Ræmpestade, at en Biavler Chr. Christensen, Gulev ved Bjerringbro, i Nr. 15 af „Den danske Vi-Tidende“ indsendte saa godt som sin Anbefaling, idet han ogsaa har faaet et Ræmpestade bygget til 2 Familier under fælles Arbejde i Honningmagasinet. Han nævner ikke, om Rammemaalene er ligesaa høje i Magasinet som i Yngelrummet; men det viser dog, han er godt tilfreds med det og det ogsaa havde givet et godt Udbytte, og han mener, at den der paa Egnen har en stor Fremtid for sig, og det samme kan jeg ogsaa meddele fra min Egn; de, som har set mit Ræmpestade, og flere Biavlere, som har set Biernes Arbejde i det i Sommer, har forundret sig over Biernes store Fremgang i Forhold til de andre Stader, jeg havde i Haven.

Og maa jeg endnu fremdrage et fortrinligt Gode ved, at Rammemaalet er lige saa højt i Magasinet som i Yngelrummet, nemlig fordi vi kan tage en Yngeltable i hvilken som helst Stade, vi vil have den fra, dersom jeg vil have en Dronning udklækket i et af mine Ræmpestader, da kan jeg tage en Table op fra Yngelrummet med dens paasiddende unge Bier, som straks vil paabegynde Dronning-Udklækelse. Ja det vil ogsaa spare saavel Bierne for Arbejdstid og især Biavlerne. Det maa let forstås, at en Mand snarere kan sætte en Rokstade i 1 hel Ramme end i 3 smaa Magasinrammer, og det samme maa være Tilfældet med Bierne, som skal klatre Tavler til Sidelisterne, det bliver vel det samme, men til Bundlisten bliver 2 Gange mere Arbejde end til en hel Ramme. Ja Biernes Arbejdstid at spare er ogsaa Gevinst for

Biableren. Jeg vil slutte med min Indledningbemærkning: Ere vi naaet til den bedste Bistadefonstruktion? Dette vil jeg lade staa som et Tidsspørgsmaal.

* * *

Til ovenstaaende Artikel skulle vi bemærke: Det første Stade her i Landet, i hvilket det er anbefalet at benytte Helrammer baade i OVERRUM og i UNDERUM, er ERSLÉVSTADET, i hvilket den lave Normalramme benyttes. Forfatteren benytter formentlig Kammer, der ere 10" høje, 12" brede, indvendigt Maal. Denne Ramme kan maaske være ligesaa bedem; men den er et nyt Maal, der foreløbig har meget ringe Udbredelse. Red.

Ekko fra Staderne.

Bilthbjerg, Herning, 8. Oktbr.

Da Biaaret nu maa betragtes for afsluttet, Honninghøsten endt, og Indvintringen foregaaet, vil jeg med disse Vinter give Dem et lille Overblik over samme her fra Hedeegnen.

Med Kubebiablen, som til Dato har spillet Hovedrollen her paa Egnen, er det gennemgaaende daarligt, da mange Familier gik tabt i det ublide Foraar og Forjommer. De tilbageblevne var for Støtsteparten meget medtaget, saa Sværmingen først fandt Sted sidst i Juli og først i August, og blev kun af meget ringe Betydning.

I de sidste Aar gaar det stærkt fremad med Kassebiablen, og det har heldigvis vist sig, at velpassede Stader, selv i et saa daarligt Honningaar, har kunnet give et meget ordentligt Udbytte. Jeg har af mine Stader gennemsnitlig høstet 40 R Honning samt formeret mit Bier med 3 nye Familier, som alle har samlet tilstrækkeligt til Vinteren uden anden Hjælp end udtrukne Tavler. Desuden forekom det mig endda ved Indvintringen, at Bierne havde fyldt alt formeget Honning i Winterlejet.

L. M. Andersen.

Gulev, Brønderslev, 10. Oktbr.

De faar mange Tak for den italienske Dronning, som jeg modtog den 28. Septbr. Jeg havde da lige et Par Dage før faaet en Familie, som var dødsdømt, men som jeg frelste ved at udtromme. Jeg havde sat dem i et Hus med 6 a 7 R Honning og Nesten Sukker; men da det viste sig, at de ingen Dronning havde, kom den italienske Dronning mig rigtig tilpas. Jeg vilde dog ikke indføre den hos disse, men hos et andet godt Stade. Jeg brugte da føl-

gende Fremgangsmaade: Hos dette Stade, som jeg vilde indføre den hos, borttog jeg Dronningen Kl. 2 Eftermiddag og indførte denne hos Tromlingen Kl. 9 Aften efter Simmins Metode, som jeg anser for en meget nem og sikker Maade.

Dette Stade, som jeg altsaa gjorde dronningløst Kl. 2 om Eftermiddagen, lod jeg staa urørt i 33 Timer og indførte da Italieneren Kl. 11 Aften efter Deres Metode (Side 244). Dagen efter havde jeg den Fornøjelse at se baade brune og Italiener at færdes fredelig imellem hverandre paa Flyvebrættet, og jeg vidste da, at de vare blevne godt antagne. 48 Timer efter undersøgte jeg Stadet og fandt Dronningen midt i Yngelreden i god Behold. Da dette er en meget nem Maade at indsette en Dronning paa, vil jeg anbefale den paa det bedste og samtidig sende Hr. Erslev en Tak for hans gode Oplysninger i Vitidende Side 244 angaaende Dronning-Indførelse.

Her paa Egnen har det intet godt Bjaar været. De fleste Steder har Staderne ikke kunnet give noget Udbytte, og nogle har ogsaa maattet fodre for at gaa Vinteren imøde. C. Christensen.

Vendysjæl, 14. Okt.

Jeg satte i Forjommeren 9 Kuber til Nedbygning i Erslevstader. Nagtet det uheldige Aar have dog de 7 bygget godt ned, saa at jeg kunde høste de honningfyldte Kuber. De 2 lader jeg forblive i Staderne Vinteren over, da de jo staa udmærket beskyttede i Ovrummene i den Slags Stader. L. C. P.

Langstov, Hadsten, 20. Oktbr.

Bierne har det efter det simple Aar ret godt, mangler ikke Føde. Der er ikke mange Sværme afgivet i Aar, hvilket er meget heldigt, da de sildige Sværme ikke kan staa over uden at fodres. Honninghøsten har af Mangel paa Varme været lille, et enkelt Folk har givet 40 R, og dette er det højeste her paa Egnen, jeg kender. Forresten har jeg kun $\frac{1}{2}$ mod i Fjor. Men vi kan da heller ikke vente 3 gode Aar at følge efter hinanden.

Fens Jensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 144. Man ser undertiden den Paastand fremsat, at 1 R Honning indeholder ligesaa megen Næring som 2 R Smør. Er det godtgjort ad kemisk Vej, eller hvorpaa grunder man denne Paastand? (P.) — S.: Næringsmid-

lernes Værdi for det menneskelige Vegeme bestemmes dels ad kemisk Vej dels empirisk (ved Erfaring). Disse to Veje kunne i mange Tilfælde give temmelig ens Resultater, f. Eks. med Hensyn til de kvælstofholdige Næringsmidler. Med Hensyn til andre, især de sukkerholdige, kunne de 2 Veje undertiden give højt forskellige Udslag. Honning bestaar næsten udelukkende af Sukker og Vand. Dens kemiske Sammensætning er 6 Dele Kulstof, 12 Dele Brint og 6 Dele Ilt. De fleste Fædttoffer, deriblandt Smørret, have en ganske lignende kemisk Sammensætning; men der hører dog kun ringe Erfaring til at godtgøre, at Smør og Honning have en forskellig Virkning paa vort Vegeme. Flere omhyggelige lægevidenskabelige Forsøg have godtgjort, at Honningen i de foreliggende Tilfælde havde en langt større Næringsværdi end Smør; men denne Forskel lader sig ikke angive i Tal saaledes som den kemiske Sammensætning. Dette følger særlig deraf, at Virkningen af Honning og Smør paa forskellige Personer ofte kan være temmelig forskellig. Det Sukker, som indeholdes i Blomsternes Nektar, er næsten udelukkende Rørsukker, og dette er tungt fordøjeligt. I Honningen er næsten alt dette Sukker forvandlet til Druesukker, og dette er let fordøjeligt. Derpaa beror Honningens Næringsværdi. Men Honningen har tillige en særdeles heldig medicinsk Virkning paa Menneskelegemet. Denne kan ikke maales med Penge; men det er dog den, der giver Honningen dens største Værdi som Handelsvare.

Nr. 145. Da jeg til November skal flytte c. 5 Mil, vilde jeg gjerne spørge Dem, om det kan lade sig gøre at flytte Bier til den Tid, og hvorledes jeg skal forholde mig? Det er et Trugstade med Rammemaal 10×12 " og et Høstade 8×8 ". (F. S.) — S.: Bierne kunne godt flyttes paa den Tid. Først borttages hele Vinterpakningen foroven og i Stedet for anbringes bitæt Jærntraadtwist saaledes, at ingen Vi kan slippe ud ad denne Vej; men Bierne dog kunne faa rigelig frisk Luft. Derefter lukkes Stedet fuldstændig baade forneden og bagtil og helst saaledes, at ingen af Rammerne kunne svinge. Staderne kunne nu løses forsigtigt paa en Fjedervogn. Ved Ankomsten til det ny Sted henstilles de straks paa deres Plads og Flyvehullerne aabnes. Saa snart Bierne ere komne til Ro (maaske først næste Dag) borttages Twisten og i Stedet for anbringes Vinterpakningen paant.

Nr. 146. Kan De anbefale mig en billig Hegnsplante, som kan danne

en god Hæt og tillige afgive godt Træk for Bierne? (M.) — S.: Snebær.

147. Ved Undersøgelse af et Stade i Slutningen af September fandt jeg ingen Yngel og næsten heller intet Pollen. Jeg gav Bierne det manglende Forraad som Foderstrib i Begyndelsen af Oktober; men jeg frygter nu for, at de have for lidt Pollen. Bør jeg nu snarest muligt give dem en „Melkandisfage“ lavet efter Anvisningen i Deres „Fører“? Er der Grund til at tvivle om, at de have Dronning? (E. A.) — S.: Hvis De bor i en Egn, som plejer at tilbyde tidligt Pollentræk, og Foraaret kommer tidligt, behøver De næppe at fodre med Melkandisfage. Er Pollentrækket derimod sildigt hos Dem, eller Foraaret kommer sent, da tilraade vi til Foraaret faa tidligt som muligt at give Bierne en saadan Kandisfage umiddelbart over Tablebærerne. — Da Familien har hentet Foderet godt, mangler dea næppe Dronning. Det er slet ikke ualmindeligt, at Bierne i Slutningen af September ikke have Yngel.

Nr. 148. Mine Bistader (Erslevstader) have 8 " høje Ben. Skal jeg lægge en Mursten under hvert Ben for at beskytte Benene og tillige løfte Stadet noget højere op fra den vaade Jord? (D. B.) — S.: Hvis Staderne have gode solide Ben, tilraade vi at sætte Benene umiddelbart paa Jorden. 8 " er en passende Højde, og stærke Plankben kunne holde i mange Aar, om de end staa umiddelbart paa Jorden, saaledes staa de mest fast. Mursten som Underlag have den Ulempe, at de opfuge Jugtighed, og naar denne fryser om Vintereu, sprænges Stenen. De maa derfor fornøjes hvert Foraar. Skal der endelig lægges noget under hvert Ben, foretrække vi en flad Kampesten.

Nr. 149. Kan det gaa an at forhøje Dverrummet i et 10×12 Stade, saaledes at det ogsaa kan tage 10×12 " Rammer? (F.) — S.: Ja, naar Dverrummet indrettes saaledes, at det kan løstes af, naar man skal behandle Tavlerne i Underrummet. I modsat Fald vil det blive altfor besværligt at høje sig ned over det høje Dverrum for at naa de nederste Tavler. Det vil dog ikke være nødvendigt at borttage det c. 5 " høje faste Dverrum, som i Forvejen plejer at findes paa den Slags Stader; men ovenpaa dette bør da sættes et c. 8 " højt løst Dverrum, der forneden er forsynet med en Overfalbsliste helt rundt om Underfanten.

Fra Fædse.

Lørdag den 24. September afholdt Elbo m. A. Herreders BF. i Pjedsted Spang en Præmieuddeling, som bestod af Redskaber, og uddeltes som Opmuntringspræmie til Begyndere og særlig for Smaakaarsfolk. Præmierne bestode af 6 Bipiber (Grønning's Model), 21 Tavlesporer, 21 Skrælleknive, 15 fuldkomne Fodre, 4 „Fører i Biavl“, 7 Tidsskrifter, 1 „Hønningen og dens Anvendelse“, 21½ B Kunstavler og kontant 10 Kr. 40 Ø., der var uddelt Præmier til en samlet Værdi af 118 Kr. 70 Øre.

Præmieuddelingen begyndte Kl. 2, og efter at denne var tilendebragt, bød Formanden den talrige Forsamling velkommen og gav en kort Skildring af Delegeretmødet i Roskilde, som var afholdt 8 Dage forud, og hvor Formanden havde været tilstede som Delegeret. Derefter holdt Lærer S. M. Due fra Nolding et meget interessant Foredrag om Biavlens Betydning og Grundprincip, saa holdt Biavlslærer C. F. Grønning fra Vejrup et Foredrag med Henblik paa det praktiske Arbejde ved Biavlens hele Aaret. Efter disse 2 Foredrag fulgte en meget lang og interessant Diskussion om Arbejdet ved Bistader og mere. I Diskussionen deltog foruden Foredragsholderen Lærer Rosenkjær fra Studsdal, Møller Enevoldsen, Børup, S. M. Vornholt, Kongsfod, Ulfen, Erits, Formanden og mange flere. N. Ladegaard.

Kind BF. DBF.'s Bestyrelse takkes, fordi Hr. Biavlslærer N. Nielsen, Iversholt, var hos os i Sommer for at vejlede os i Bieriet. Det er en eenstemmig Udtalelse iblandt os, at det var noget godt, vi fik at se og høre fra Hr. Nielsen. Vi ønske alt mulig Held for ham, at andre maa saa samme Nytte og Fornøjelse af hans Virksomhed til Biavlens Tjeneste.

Kind pr. Herning, d. 21. Septbr. 1892.
S. Hansen.

Vamdrup BF. afholdt d. 9. Oktbr. et offentligt Møde paa Gæstgivergaarden i Vamdrup. Mødet var overordentlig godt besøgt, endskønt Vejret var daarligt. Hr. Grønning fra Vejrup holdt et Foredrag om Biavl. Foredraget var overordentlig godt og til alles Tilfredshed, da enhver af de tilstedeværende kunde forstaa det; men det fedeligste var, at saasnart Foredraget var sluttet, gif alle de tilstedeværende. Der kunde have været meget, som Medlemmerne kunde have haft godt af at saa besvaret af Hr. Grønning. Foreningen takker meget

Hr. Grønning, fordi han var saa imødekommende at besøge den og for hans gode Foredrag.
S. B. B.

Et og Andet.

Dronernes Forplantingsevne. En gammel tykt Biavler, Spies, fremstætter i „Leipzig's B. Z.“ den Anskuelse, at Dronerne kun i en vis kort Tid ere forplantningsdygtige. Om Dronningen har man længe antaget, at hvis den ikke befrugtes, inden den er 6 Uger gammel, taber den Evnen til at kunne befrugtes. Hr. S. antager nu noget lignende om Dronerne, nemlig at de, naar de ere over 6 Uger gamle, ikke længere kunne befrugtes. Derved forklarer han den Fremtoning, at Bier undertiden klæffe Droner 2 Gange, nemlig naar den Egn, i hvilken de leve, tilhøde 2 Hovedtræk paa forskellige Tider.

Gavnlig Vink.

Vejret (22. Okt.) har i Begyndelsen af denne Maaned været meget mildt, saa at det har frembudt fortrinlig Lejlighed for Biavlerne til at fuldstaendiggøre de hos mange Bifamilier meget knappe Forraad og til i det hele at fuldende Indvintningen. Omtrent midt i Maaneden begyndte Nattefrosten at indfinde sig med 4—1° Kulde; men Vejret var dog om Dagen ofte saaledes, at Bierne skjød ud i et Par Timer midt paa Dagen. I de sidste Dage er det blevet koldere og mere sludfuldt, saa at det ikke kan overraske, om Vinteren snart indfinder sig, og Bienes Udflugt helt ophører.

Fodring burde jo nu være endt for et Par Uger siden; men vi ere desværre overtydede om, at der endnu findes Biavlere, der ønske at fodre, fordi de vide, at deres Bier have for ringe Forraad, men de have forstomt itide at give dem det manglende. Hvis en Bifamilie kun har 20 B Forraad, da ville vi foretrække at vente til Foraaret med at fodre den fremfor at forstyrre den saa sent. For Familien derimod ikke en Gang saa meget, maatte endogjaa kun 10 B, da vilde vi dog ubetinget give c. 10 B om det end ikke kunde ske før i Begyndelsen af November. Er Vejret meget mildt, da kan Foderet gives paa saedvanlig Maade (altsaa koldt). Er Vejret derimod koldt, da ville Bierne enten slet ikke tage Foderet eller kun tage det meget langsomt, hvis det ikke er varmt. Derfor tilraade vi, hvis man endelig skal fodre saa sent paa Aaret, at opvarme Foderet til 30—40° og pakke Foderflasken eller Foderen meget omhyggelig. Det opvarmede Foder hente Bierne forbausende hurtigt, især naar deri er blandet lidt Honning.

Indgangen. Nu er der ikke mere Grund til at frygte Røveri. Derfor bør Indgangen hos mindre stærke Familier holdes aabne i 6" Bredde, hos stærke Familier i 8—10" Bredde. I stærk Blæst lige imod Indgangen kan der dog nok være Anledning til at indskrænke den noget, hvis Stedet ikke staar særlig godt i Læ.

No. Hvis Bierne fra nu af kunne have fuldstændig Ro, lige indtil det milde Vejr atter begynder i Foraaret, da er dette det bedste.

Stadene bør staa fast og **Lagene** være faaledes befestede, at de ikke kunne blæse af i de Storme, som paa denne Aarstid ofte indfinde sig.

Bogannmeldelse.

Teoretisk-praktisk Vejledning i fornuftig Virgøt med særligt Henblik til vort Lands Naturforhold og de begyndende Virgøteres Tarv, af P. A. Larsen, Lærer ved Larvik Middelskole. Larvik 1892. 144 Sider lille Kvart. — Samme Forfatter har i 1880 ligeledes udgivet en Bog. Denne nyeste er dog betydelig større og selvfølgelig højst forfælsk fra den ældre, da Blavlen i det hele og særlig i Norge i det Tidrum er frebet betydelig fremad. Hr. Larsens Bog er vel som paa Titelen angivet særlig bestemt for norske Læsere. Derfor fastholder den Straaktuben, om end i en forbedret Skikkelse, som Grundlag for Blavlen. Af Kunststader beskrives kun et, nemlig en noget ændret Form af Heddonstabet med Nummer, der ere c. 5" høje og c. 14" brede. Særlig omhyggelig har Forfatteren behandlet Honningbieens Naturhistorie, der inbtager over en Trediedel af Bogen. Denne indeholder tillige baade en norsk Blomsterkalender for Blavtere og en Anvisning til Honningens Anvendelse. Vi tvivle ikke om, at denne Bog vil kunne bidrage meget til Blavlens Fremme i vort Broderland; men vi kunne tillige anbefale den til danske Læsere, da disse uden Tvivl ville kunne have baade Gavn og Glæde af at læse den.

Honningpriser.

Hannovers Delegeretsforsamling har udsig i Gottingen fastsat følgende Priser: Tavlehonning pr. G 1,08 D ., pr. 100 G 90 Kr.; udslyngt Honning pr. G 72 D ., pr. 100 G 67,50 D .; affmeltet Honning og Foderhonning pr. 100 G 54 Kr. (Centralblatt.)

Kundgørelser.

Trugstader

af 10 \times 12" Maal kan faas, naar Bestillingen sker inden 1. Februar 1893, solidt og billigt, 3 Gange præmieret, 1. Præmie i Nyborg 1891 hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby.

300 Pd. ren hvid Honning er til Salg hos **L. M. Andersen,** Vibbjerg, Herning.

G. 130 Pd. udslyngt Honning a 75 Ore pr. Pd. kan faas hos **H. C. Rasmussen,** Grenaa.

500 Pd. Isebrum udslyngt Honning tilbydes leveret paa Elgod Station til 50 Ore pr. Pd. i Blittpande Netto Vægt fra 25 til 70 Pd. efter Køberens Valg. Hønen pr. Tarm, d. 13. Septbr. 1892.

S. Stensgaard, Smed.

Hvid, gul og brun Honning

fobes. Prøve med Pris bedes tilsendt **Carl Griffen,** Enghavevej pr. Klampenborg.

Mit Fabrikat af bedste Sort

Bivokstavler (98 % rensel Bivoks).
Kunststavler (som hidtil leveret)

og Kautschuk-Stempler

(elegante og billige) anbefales.

Voks byttes og bedes sendt til Frederiksberg Station. Priskort paa Forlangende. Hurtig Besørgelse.

R Schmidt,
Nylandsvej 4, Kjøbenhavn F.

Honning

i større og mindre Partier købes af **Seurik Græpel,** Aarhus.

Tømrer Kristian Pedersen,

Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige **Stader** og **Blavlsredskaber**, der siden 1863 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Ulandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Hollandske Blomsterløg og Biplanter.

Crocus hvid, blå, sribede og gule a 1½ a 2½ Ore pr. Stk., 1 a 2 Kr. pr. 100 Stk. Miniaturhyacinther til Friland 6 a 8 Ore pr. Stk., Hyacinther til Potter og Drivning i blå, røde og hvide Farver 12 a 15 Ore pr. Stk., Tulipaner 5 a 8 Ore, Narcisser 8 Ore, Anemoner og Ranunkler 4 a 8 Ore. Endvidere anbefales et stort Sortiment af flersaarige Biplanter. Bestillinger sættes i Løbet af Sommeren, Leveringstid henad Mikkeldag, Plantetid bedst i Oktober, i gunstigt Vejr og saa i November.

Roskilde St. Jørgensbjerg.

Franz Wendt.

Blavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine præmierede Biboliger, Slyngemaskiner, Kunsttavler (garanteres af ægte Bivoks), Regblæsere, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Billig Bi-Bog.

De 7 Aargange 1876—81 og 1884 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1882, 1883, 1885, 1890 og 1891 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 D . **Aarg. 1887** ligeledes 60 D . **Aarg. 1888** ligeledes heftet i et smukt Omflag og forsynet med Sageregister koster 1 Kr. **Aarg. 1889** koster 1,50 D .

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilføjes Aargangene frit. **Erstev.**

Stålhammar's 2 Vægtafler

til Oplysning om Homningbiens Naturhistorie kunne nu atter faa hos **Erstlev**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Fører i Biavl,

af **Hans Erstlev**,

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 D.
Faas i enhver Boghandel.

Honningen og dens Anvendelse,

af **Hans Erstlev**,

2det forøgede Oplag, Pris 50 D., er nu udkommet. Sendes frit indb. i Tilsendelse af 52 D. i Frimk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Ny Etiketter til Paaklæbning paa Honningglas, farvetrykte faas a 90 D. pr. 100, forte a 30 D. pr. 100 hos **Erstlev** i Kalundborg. Etiketter til Honningvin, Syltetøj, Limonade og Vikør 30 D. pr. 100.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningu for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug m. m. Redaktør: Hj Stålhammar i Gøteborg. Pris 120 Ø. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Forenings-Meddelelser.

Solbæl Amts BF. De ved Bortlodningen d. 29. Okt. bundne Genstande, som ikke bleve leverede ved Mødet, ville blive indsendte til de Bindende i Løbet af 8 Dage. **Erstlev.**

Torsdagen den 10. November Kl. 10 Formiddag afholder **Standerborg Amts BF.** sin aarlige Generalforsamling paa Allegade Nr. 67 i Horsens.

Der vælges 2 ny Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for **Stomager J. E. Dinesen**, **Bjerre**, og **Købmand P. Jespersen**, **Ostbirk**, og en Revisor i Stedet for **Bæver Morten Sørensen**, **Lundumskov**. Derefter Bortlodning af Foreningens Møntergenstande.

Forslag til Forhandling paa Generalforsamlingen bedes tilsendt Sekretæren, **Stomager J. E. Dinesen**, **Bjerre**, inden 6. November.
Mads Hansen.

Hadsten BF. afholder Møde i **Hadsten Kro** Onsdag den 16de November Kl. 1 præcis. Der afholdes Foredrag samt foretages Indbringinger ved Foreningens Love.

Langskov, den 20de Oktober 1892.

Jens Jensen.

Randers Amts BF. indbyder de lokale Kredse til at indmelde sig i denne. Der betales kun 4 Kr. af alle Kredse (ikke af hver) til Amts-husholdningskassen for at kunne konkurrere til Præmie i det Beløb af 100 Kr., som aarlig skæntes Kassen. Beløbet er lobet forhøjet, naar

flere Kredse tager Del. Der forlanges ikke Bidrag ved Indmeldelsen og Udgifterne ere ganske ubetydelige. De lokale Kredse ville kunne arbejde lige selvstændige efter Indmeldelsen og faa Indflydelse paa Lovens endelige Affattelse, da de endnu ikke ere vedtagne.

Det ønskes, at Amts-kredsen kunde være særdig, have modtaget alle Amtets Kredse, inden 1893. Indmeldelse sendes til Foreningens Formand, **Anton Holm**, Albet pr. **Randers.**

Elbo m. fl. Herreders BF. Da der i Mar er kommen Forslag om at afholde Generalforsamling i **Taulov Stations Kro**, begrundet paa den lange Vej til **Pjæsted Spang**, er Bestyrelsen gaaet ind paa Forslaget at holde Generalforsamling i **Taulov Kro**; til næste Mar maa den som Folge af, at den er flyttet i Mar, afholdes i **Borkop**, men Bestyrelsen vilde dog sætte stor Pris paa at faa en Omordning af Lovene. Der stilles Forslag derom paa Generalforsamlingen, som afholdes i **Taulov Stations Kro** Lørdag den 26. November (Klokketret nærmere i de lokale Blade).

Dagsorden:

Valg af en Næstformand og en Revisor samt Delegerede til Centralmødet i **Randers** i Juni 1893, af Kredsforsændere for **Bejby Sogn (H. Jagt)**, **Smedstrup (K. Wendtsen)**, **Haastrup Møsevrø (M. Hansen)**, **Herstlev Sogn (P. Rjar)**, **Gaunderslund Sogn (P. Thertelsen)**, **Erstev Sogn (M. Usjen)**, **Sø Vilstrup Sogn (Jørgen Hansen)**, tillige tages Bestemmelse om Indløb af Kunsttafler, om Foreningens Virksomhed for Aaret 1893 og Lovens Forandring.

Niels Ladegaard, **Lille Belling.**

Rettelser. S. 274, Spalte 1. Lin. 14 fra oven staar 2 Mill., læs 1 Mill.

Indhold af dette Nummer.

Biavlslærere	272
Bifongerne i Kalifornien, af Hewes	275
Boganneldelse	283
Centralmødet	272
Dronernes Forplantningsøve	282
Dronningavil, af G. M. Doolittle	270
Ekko, af L. M. Andersen , C. Christensen , L. C. P. og Jens Jensen	280
Elbo m. fl. Herreders BF., af N. Ladegaard	282
Flytning af Bier	281
Gavnlig Vint	282
Hegnplante	281
Honningens Næringsværdi	280
Honningpriser	283
Italienske Bier	269
Overrum, høje	281
Pollenmangel	281
Rammer II., af Erstlev	276
Rind BF., af S. Hansen	282
Stadefonstruktion, af P. C. Andreasen	278
Tidskriftet	274
Wamdrup BF., af H. B. B.	292

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningspremier optages for 20 Ere pr. Pettit-Blinie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Biavlens Betydning.

Da man ganske almindelig blandt Folk, der ere aldeles ukendte med Biavl, hører saadanne Udtalelser som: „Biavlen heri Landet er saa ringe, at den er uden Betydning“, og da endogsaa mange, der kende en Del til Biavl, ere tilbøjelige til at værdsætte denne Næringsvei meget lavt i Forhold til andre Erhverv — finde vi Anledning til at fremsætte og besvare det Spørgsmaal: Hvilken aarlig Indtægt giver den danske Biavl for Djebliffet?

For at besvare dette Spørgsmaal ville vi gaa ud fra de officielle Bistade-Tællinger, der foretages hvert 5te Aar i Forbindelse med de almindelige Kreatur-Tællinger. Den sidste af disse Tællinger blev dog af forskellige Grunde udsat i 2 Aar, saa at de 2 sidste Tællinger, vi have, ere fra 1881 og 1888. I det førstnævnte Aar var Antallet c. 133,000. Den Gang taltes Kunststaderne ikke for sig selv, men vi anslaa deres Antal i 1881 til 20,000. I 1888 var Tallet ca. 126,000, deraf Kunststaderne ca. 30,000. Disse to Tællinger vise altsaa tilsyneladende en Tilbagegang i det samlede Antal; men dette hidrører derfra, at 1881 var et godt Sværmear, medens 1888 var et slet Sværmear; dette kan med Lethed bevirke en Forskjel af 20,000 Stader. Der er derfor ingen Tvivl om, at Danmark i det følgende Aar 1889, som

var et godt Sværmear, har haft ca. 146,000 Bistader. Ved disse Tællinger er desuden at mærke, at de meget ofte vise for smaa Tal for Bistadernes Vedkommende, fordi Tællerne, hvis disse ikke tilfældigvis ere Biavlere, meget ofte ere ubekendte med, at mange af Sognets Beboere holde Bier. Vi have haft Lejlighed til at faa den sidste Tælling kontrolleret i flere Sogne, og i ethvert af disse viste det sig, at de angivne Tal vare for smaa. Endvidere er der i de senere Aar kommet en saadan Fart i vor Biavls Udvikling, som næppe nogeninde tidligere. Vi antage derfor, at den Tælling, som skal foretages hos os i Juli 1893, vil udbiise et Antal af 150,000 Bistader, deraf mindst 50,000 Kunststader. Anslaa vi dernæst Indtægten af et Kunststade til 20 Kr. aarlig, da give Kunststaderne alene en aarlig Indtægt af 1 Million Kroner. Et Kubestade kan give en aarlig Indtægt af 10 Kr.; men det halve Antal Kubestader giver ikke Indtægt, fordi de maa overvintres til Avlens Forsættelse det følgende Aar. Der kan derfor kun beregnes 50,000 Kuber a 10 Kr., altsaa 500,000 Kr. Den samlede, gennemsnitlige Indtægt af den danske Biavl vilde da for Djebliffet kunne beregnes til 1½ Million Kroner aarlig. I 1892, der har været et slet Hønningaar, har Indtægten ganske vist næppe været mere end ½ Mill. Kr.; men til Gjengjæld var den i 1891 uden Tvivl 2—3 Mill. Kr.

Der kan saaledes slet ikke være Tvivl

om, at Viablen allerede nu giver vort Land en anjelig Indtægt, der ovenikøbet mest tilfalder de Smaa i vort Samfund. „Men det er dog kun en Bruttoindtægt“, vil man maaste indvende, „hvor store ere Produktionsomkostningerne?“ Det er en Kendsgerning, at de fleste Viavlere kun anvende Fritid paa Viernes Nøgt, ja ikke faa af dem spare ligefrem Penge ved at passe deres Bier, fordi de ellers vilde have anvendt Fritiden paa en mere kostbar Maade. Af virkelige Udgifter medfører Viablen kun Beføstning til Bifoder og Redskaber. Vil man imidlertid tillige beregne Betaling for en Del af den anvendte Tid, da tro vi, at man ved Viavl i smaa Bierier allerhøjest vil kunne beregne Omkostningerne til $\frac{1}{3}$ af Bruttoindtægten. Nettoudbyttet bliver da 1 Mill. Kr. aarlig.

Det ligger nær i denne Henseende at sammenligne Viablen med et af vore andre mindre Landbrugserhverv, f. Eks. Fjerkræavl. Taler man med Folk, som hverken kende til Hønserier eller Bierier, om den Sag, faa er det ganske almindeligt at høre Fjerkræavlens anslaaet til en 20 Gange saa stor Værdi som Viablen. „Betænk blot, hvad Danmarks aarlige Æggeproduktion løber op til. Der kan jo slet ikke være Tale om Sammenligning med Viablen!“ Men vi Viavlere komme da igen med det ubehagelige Spørgsmaal om Produktionsomkostningerne. Vore Bier søge rigtignok deres fleste Næring i fremmede Folks Marker, Haber og Stove; men det er saa langt fra, at de derved gøre nogen Fortræd, at de tværtimod ved deres for Blomsterne befrugtende Virksomhed yde tilfald Gavn for den Smule Næring, de hente. Hvorledes stiller det sig mon i den Henseende med Hønsene? Det er vel muligt, at ogsaa de fleste Høns heri Landet for en stor Del søge deres Næring i fremmede Folks Marker og Haber; men Rytten, de gjøre derved, er det vist ikke værd at tale om. Efterhaanden som vort Agerbrug og Havebrug skrider fremad, vil denne Fjerkrægæng paa fremmed Ejendom ikke mere blive taalt. Man vil da faa rig Lejlighed til at beregne Produktionsomkostningerne ved Fjerkræavl. Æg og Kyllinger ville vel de fleste nødig undvære i deres Husholdning; men det er os dog bekendt, at mange Landmænd foretrække at lobe disse Næringsmidler fremfor at lade dem producere paa deres Ejendomme. Hermed ville vi vel ikke have sagt, at Fjerkræavlens ikke kan betale sig, men vi ere rigtignok overthydede om, at Viablen i langthøjere Grad egner sig til at blive en fortrinlig Støtte for Smaamanden end Fjerkræavlens.

Danmark har for Djebliffet ca. 50,000 Viavlere, der næsten alle ere Folk i smaa Naar. Disſes aarlige Nettoindtægt af Viavl kan i Gjennemsnit regnes til 20 Kr. for hver; men det kunde meget godt lade sig gøre at forsøge denne Indtægt til 50 Kr. aarlig for hver af disse fattige Familier. Hvilken særdeles stor Betydning vilde en saadan Indtægt ikke have? I Krone om Ugen for et ringe og tillige fornøjeligt Arbejde, det er mange Penge for en fattig Mand. Men Indtægten kunde blive endnu større. Vi kende mange fattige Landarbejdere, der gennemsnitlig have en aarlig Indtægt af over 100 Kr. af deres Bier. Denne Syssel kan derfor blive en fortrinlig Hjælp for Smaakaarsfolk i vort Land og samtidig understøtte baade Frugtavl og Frøavl, naar kun Viablen maatte blive drevet med større Dydighed og i videre Omfang end for Djebliffet.

Hvad udkræves der da til at opnaa dette Maal? — Rundskab, Undervisning, ikke store Pengemidler til Indkøb af Redskaber og kostbare Tillægsdhr, men kun Undvisning til at røgte Bierne godt.

Ved den danske Regerings og Rigsdags Velvillie er det lykkedes „Danmarks Viavlere-Forening“ i de senere Aar at vække Interessen for Viavl heri Landet i et langt videre Omfang end tidligere. Derved er Sagen skrædet stærkt fremad; men blandt de mange ny Begyndere i kunstig Viavl findes der en meget stærk Trang til Undervisning om den bedste Viavlsdrift. Langt mere end Foreningen er i Stand til at yde med de Midler, den for Tiden raader over. Det maa derfor haabes, at vort Lands ledende Mænd maa have Djet opladt for Viablens overordentlige Betydning for mange Tusinde fattige Familier, saa at Foreningen maa blive sat i Stand til endnu bedre end hidtil at arbejde for sit i Sandhed gavnlige Formaal.

Dronningavl.

Af G. N. Doolittle, N. Amerika. — (Fortfat.)

Naar Dronningen har lagt Æg i 1—2 Dage, er hun ligesaa sikker, som om hun var oplækket i det Stade. Derfor befri jeg ikke Dronningen, før jeg ser Æg i Celler under Buret, med mindre det er om Efteraaret, naar Dronningerne have hørt op med at lægge.

Paa den Aarstid (Efteraaret) sthynder jeg mig ikke med at befri en Dronning,

thi den er ikke til nogen særlig Nytte ude iblandt Bierne, naar den ikke lægger Æg, derfor lader jeg den forblive i Buret i 1—2 Uger, indtil jeg er vis paa, at Bierne ville tage imod hende uden videre, naar jeg aftager Buret. Paa den Tid er der ingen Yngel i Stadet, derfor maa jeg ved at bure hende kun sørge for, at hun befinder sig midt i Klyngen og har Overflod af Føde inde i Buret; thi naar en Dronning ikke lægger Æg, maa den selv tage Honningen af Cellerne ligesom enhver anden Bi.

Naar man bruger dette store Bur, bør den nærmeste Table være fjernet en Vibej fra Buret, saa at Bierne kunne gaa rundt paa det, derved blive de langt hurtigere bekendt med Dronningen. Kan denne Plads ikke staffles tilveje paa anden Maade, udtager jeg en Kamme saalænge for at staffe Plads dertil.

Den Fordel, denne Maade har fremfor enhver anden, ved hvilken Dronningen bures, er at de unge Bier uduges i Buret hos Dronningen. Og da de aldrig have kendt nogen anden Moder, modtage de hende straks og danne saaledes en Garde, som de andre Bier før eller senere maa anerkende, da de udgøre en Del af Familien.

Bed enhver af de beskrevne Maader er der kun meget ringe Fare for at miste Dronningen; men ingen af dem er dog absolut sikker. Derfor vilde jeg heller ikke bruge nogen af dem med en meget dyr Dronning, f. Eks. en til 40 Kr. Jeg spekulerede derfor nærmere over den paa S. 190 angivne Plan, at danne Smaastader med „burede Bier“, og jeg indsaa, at jeg ved denne Plan sikkert kunde indføre en læggende Dronning, om den end var 400 Kr. værd.

Min sædvanlige Fremgangsmaade ved denne Plan er at faa Bier nok fra Overrummene af forskellige Stader til at danne 1 stærk Familie ganske som angivet S. 190 for at danne Smaastader, kun at jeg tager Bierne fra 4—5 forskellige Stader og af 10—15 Tabler efter den Styrke, jeg ønsker at give den ny Familie. Naar jeg har Bierne i Kassen, behandles de ganske som der beskrevet, idet jeg giver dem den værdifulde Dronning ganske paa den Maade som der beskrevet om den ubefrugtede Dronning men med klippede Binger. Naar Bierne huses, giv dem da saa mange tomme Tabler eller Honningtabler, som man ønsker, men ikke mere Yngel end til et Smaastade; thi dersom mere Yngel gives, ville Bierne undertiden sværme ud med Dronningen nogle faa Dage efter, hvis de ere blevne saa stærke, ligesom en naturlig Sværm.

Ønsker man at give dem Yngel, da bør man kun give 1—2 Yngeltabler ad Gangen med et Par Dages Mellemrum, de første gives ikke før 4—5 Dage efter Husningen.

Dersom man ikke har Bier i Overrum, der staa paa Dronninggitter, gaa da hen til 2—3 Familier i almindelige Stader, og søg Dronningen i hver og sæt den Table, hvorpaa den findes, udenfor Stadet. Derpaa røges og stødes Bierne paa 2—3 Kammer fra hvert Stade, indtil de fylde sig med Honning, hvorefter man ryfter saa mange Bier ned gennem Tragten i Kassen, som man ønsker i Familien, og derefter fortsætter man som tidligere angivet.

Dersom man ønsker at indføre en Dronning i en vis Familie (ligesom ved de tidligere angivne Fremgangsmaader) dræb da eller borttag den gamle Dronning og faa Bierne til at fylde sig med Honning ligesom i det sidste Eksempel, hvorefter alle de Bier, man kan faa, rystes ned i Kassen gennem Tragten. Derefter behandles disse Bier som tidligere angivet, indtil man kan huse dem. Efterat de ere stillede i Kælderen eller et andet køligt Sted, tag alle Yngeltabler og giv dem til andre Familier. Tilbage i Stadet lades kun 1—2 Honningtabler for at optage de Bier, som ikke kom ned gennem Tragten, og de, der vende tilbage fra Marken. Disse Tabler hænges midt i Stadet, saa at, naar Natten kommer, ville de fleste Bier være samlede paa dem i Stedet for paa Væggene, hvor de vilde være, hvis Tavlerne hængtes tæt op til en Væg. Naar du huser de Bier, som have faaet den ny Dronning, tag da disse 2 Tabler med Bierne ud af Stadet og indhæng andre Tabler ligesom tidligere, idet du kun medtager 1 med lidt Yngel, og denne bør være taget fra et andet Stade, saaledes at de ikke faa deres egen Yngel.

Naar alt er rede, huses Bierne ligesom i Smaastaderne, eller, hvis det foretrækkes, kunne Bierne rystes ned ved Indgangen, thi, da dette er deres gamle Hjem, gaa de ikke andre Steder hen, om de end først prøve derpaa. Naar den største Del af Bierne ere inde i Stadet, ryft da Bierne fra de 2 Tabler og lad dem løbe ind til de øvrige. Efter 5 Dages Forløb kan man begynde at give Yngelen tilbage, og hermed vedblives, indtil al Yngelen er kommen tilbage.

Denne sidste Plan anser jeg for at være usejlsbarlig for Dronningindsørelse, og jeg mener, at den derved anvendte Tid lønner sig, naar det gælder om en meget kostbar Dronning. Det kan dog næppe betale sig at anvende saa megen Tid paa almindelige Dronninger undtagen som Forsøg, eller

naar man vil danne Kunstværme samtidig med Dronningens Indførelse. Naar en Dronning kommer meget ubenet til mig, anvender jeg altid denne Fremgangsmaade, idet jeg tager Bierne fra 1—2 Overrum og saaledes dammer en lille Familie med Dronningen. Denne Familie forstærkes saa senere med moden Yngel. Anvendt paa denne Maade er jeg altid vis paa, at Indførelsen lykkes. (Fortsf.)

Centralmødet.

(Sluttet).

8. Honningudførsel.

Præsidenten har ifølge det sidste Centralmødes Ønske henvendt sig til Landhusholdnings-Selskabet for at bede dette om at indhente Oplysninger fra sin Konsulent i England om Udsigterne for en Honningeksport fra Danmark til England. Konsulenten meddeler nu, at Priserne i England for Tiden variere fra 28—60 sh. 3 Mar behøve vi næppe at udjøre Honning; men naar vi paany faa en god Honninghøst, ville vi henvende os til Konsulenten for at forsøge Eksport til England. Foreningen har Grund til at udtale en Tak til Landhusholdnings-Selskabet for dets Smødefommenhed i denne Sag.

Forsamlingen sluttede sig hertil ved at rejse sig op.

Møller har for flere Mar siden henvendt sig til Pontoppidan i Hamborg, hvorfra han fik Prøver af amerikansk Honning. Denne kan paa ingen Maade maale sig med vor indenlandske Honning. Saa vi et Mar for megen Honning, da lad os gemme den. Honning kan holde sig i 3000 Mar. Vi kunne sikkert opnaa den bedste Pris for Honning herhjemme.

9. Den 17. Landmandsfor- samling i Randers.

Præsidenten: Tiden for denne Udstilling er desværre uheldig for Biablen; men den er jo bestemt efter andre Forhold. Virksomhedsplanen har været aftrykt i Tidsskriftet og maa derefter antages at være Forsamlingen bekendt.

Ersløv meddeler, at Bestyrelsen har været nødt til i denne Plan at nævne et bestemt Udstillingsudvalg, da Tiden var saa knap, at de Delegeredes Samtykke ikke kunde indhentes. Her spørges nu, om Forsamlingen billiger dette Udvalg, som bestaar af Præsidenten, Trafikchef Møller og Sekretæren.

Vedtoges.

Dixen spørger: Hæve vi Raad til at spendere Penge paa en Udstilling næste Mar?

Ersløv: Spørgsmaalet om vi skulle deltage eller ej foreligger ikke nu; thi det blev vedtaget paa sidste Centralmøde. Denne Sag er allerede saa vidt fremskreden, at vi ikke kunne trække os tilbage. Derimod kan Bestyrelsen jo jøge at indskrænke Udgifterne til det mindst mulige, og dertil er der jo særlig Grund, da vi have begyndt dette Mar med et Understud af næsten 1200 Kr. Man maa dog vel erindre, at dette Beløb i Forhold til Foreningens nuværende Indtægter ikke er saa affkræftende, især naar man betænkter, at Anledningen dertil var en Begivenhed, som kun kommer hvert 25de Mar. Har d'Her. i nogen høj Grad mærket noget til, at Foreningens Virksomhed har været mindre i Mar end forrige Mar? Understudet vil dog med denne Virksomhed forhaabentlig kunne afvikles paa 2 Mar. Præsidenten har været tilstede ved et Repræsentantmøde i Randers, hvor han med stort Besvar opnaaede Tilfagn om et Tilstud af 350 Kr. til Præmier, imod at vi selv tilfød ligesaa meget. Vi haabe imidlertid endnu at opnaa et yderligere Tilstud ifølge Husdyrloven.

M. C. Andersen: Nyborg-Udstillingen vilde ikke have givet saa stort et Understud, hvis der ikke samtidig var bleven holdt en stor Høstfest tæt udenfor Byen.

M. S. Kristensen ønsker, at Biabslærerne blive Dommere ved Staderne for at hidføre en ensartet Bedømmelse. Dommere burde have faste Regler at følge.

Præsidenten foreslaar, at vi stride til Valg af 9 Dommere. Skulde de vælges i Nærheden af Udstillingen eller efter Forslag fra Vinterne?

Ersløv: Da vi have næsten 30 Vintskredse, er det jo ikke muligt at faa Dommere fra alle Vinter, og det bliver desuden meget dyrt. Vi pleje at vælge Folk i Nærheden af Udstillingen og saadanne Mænd, som alligevel skulle møde der.

Houliind: Der maa jo tillige vælges 9 Suppleanter.

Ersløv: Dertil pleje vi at tage de Mænd, der have højeste Stenmetal næst efter Dommere.

Kr. Pedersen: Skulle Dommere være Delegerede.

Ersløv: Nej. Det har aldrig været krævet.

Schroll foreslaar, at Bestyrelsen selv vælger disse Dommere.

P. Christensen slutter sig dertil og antager, at Bestyrelsens Medlemmer alle bør være Dommere.

Møller: Jeg modtager aldrig mere Valg som Dommer.

Ersløv anser det for bedst, at der stemmes skriftlig om Dommerne, da det vilde være et for stort Ansvar for Bestyrelsen, om den skulde indnævne alle Dommerne.

Ved den skriftlige Afstemning vælges:

Til Dommere: N. S. Kristensen, Himmeløvs; Sadelmager Grønning, Vejrup; Lærer N. Jensen, Badsøer; Anton Holm, Albæk Mølle; Fotograf Vorbeck, Hølstebro; Gartner N. C. Andersen, Nyborg; Lærer Smith, Bjergsted; Lærer Houlind, Boeslunde; Gartner Nielsen, Støvring.

Til Suppleanter: Lærer Gjørding, Brigbøl; Arrestforvarer Rundsøn, Hobro; Gaardejer H. J. Hansen, D. Høisinge; Lærer Lindelof, Harte; Apotheker Zahrtmann, Ulfborg; Fabrikant Rasmussen, Gravvænge; Kunstgartner Fr. Wendt, Roskilde; Bogbinder Ladegaard, L. Belling; Cand. pharm. J. Andersen, Tarm.

Derefter vedtoges Virksomhedsplanen i sin Helhed.

10. Rammemaalene.

Vorbeck anser det for at have stor Betydning, at de af Foreningen anbefalede Maal blive fuldstændig kendte af alle vore Blavlere. Derfor spørger han først: hvilke ere disse anbefalede Maal? Dernæst foreslaar han, at disse Maal ansøres i ethvert Nummer af Bladet. Maalene bør ikke alene nævnes som nu med indvendige Maal men ogsaa med udbvendige Maal. Tillige bør angives Afstanden fra Rammens Hvilepunkt til Bunden, da han ofte har set, at der er givet altfor lille Plads mellem Bunden og Rammens Bundliste. Endelig bør ogsaa Stadets Bilde omtales.

N. C. Andersen: Det er en stor Ulempe med de mange Maal; men Vanskeligheden ligger i at faa Enighed om eet Maal blandt de ledende Mænd. Nu have vi jo 4 anbefalede Maal, dette er for meget. Jeg vil foreslaa at vi se, hvilket af de 4 Maal, der kan faa flest Stemmer her, og lad da dette være det eneste anbefalede Maal. Nu ere vi paa Fyn naaet saa vidt, at naar vi forlange det Maal, som de større Fabrikanter selge mest af, saa faa vi et bestemt Stade. Det var et stort gode, om vi kunde komme saa vidt hele Landet over. Lad os derfor stemme om de indvendige Maal.

Flere: Hellere om de udbvendige.

N. S. Kristensen: For Djebliffet er 10×12 " Rammen den mest udbredte. Det er dog beklageligt, at der er en Bivandslærer, som har angivet Maalet paa de

i det Stade benyttede Halvrammer aldeles fejl. Bort nyeste Maal er Ersløvsrammen. Jeg drifter mig ikke til at forkaste det Maal, da det maaste vil vise sig at have Fortrin for andre Mval. Det maa Lidem afgøre. Det er dog uheldigt, at den Ramme ikke nøjagtig passer sammen med høj Normal.

Ersløv har flere Gange udtalt sig i Bladet om Rammemaalene og skal derfor indskænke sig til at omtale et Par Punkter. Andersen vil have en ren Flertalsbestemmelse om Rammemaalene. Skulde dette Princip ændres paa Staderne, saa kom vi tilbage til at anbefale Kuberne; thi endnu maa vi desværre bekende, at her i Landet er flere Kubestader end Kunststader. Vi have nu 4 anbefalede Maal 10×12 ", 12×12 ", høj Normal og lav Normal. Jeg vil nu foreslaa, siden Andersen endelig vil have en Afstemning, at vi først stemme om hvert enkelt Maal og dernæst om hvilke af dem, der bør regnes til de anbefalede. Der bør være en vis Frihed til Valg imellem flere Maal, de 4, vi have, ere maaske ikke for meget.

Vorbeck ønsker ikke, at vi i Dag skulle slaa nogle af Maalene ihjel; men han foreslauger kun, at alle de anbefalede Maal skulle betegnes nøjagtig og med udbvendig Maal.

Ersløv: Stulle vi holde os til de 4 Maal, da skal jeg med Fornøjelse jævnt angive dem nøjagtig i Bladet efter Opgivelse fra Fabrikant Hr. Pedersen, Tved; men at angive dem i hvert Nummer, anser jeg rigtignok ikke for nødvendigt.

Hr. Pedersen: Begreberne om Rammemaalene ere i de senere Aar blevne stærkt klarede. Forvirringen er nu intet imod, hvad den har været. De 4 Maal blive snart eneraadende.

Lindelof ønskede helst eet Maal og i ethvert Tilfælde saa faa som muligt. Det er matematisk beregnet, at 12×12 " Rammen er det billigste af vore Maal; men Lav-Normal er kommen stærkt frem. Hvis vi komme ind paa at benytte Delinger, da er den Ramme ubetinget den bedste. Den egner sig ogsaa særlig til Opftabling. Sætter man ved Indvintringen i Overrummet et Par Høningstavler paatværs over de nederste Tavler, da have Bierne fortrinlig Udgang til Reserverfoder fra alle Tavlegange.

Doose: Da 10×12 " Rammen er den mest udbredte heri Landet, finder jeg det mærkeligt, at man i Tidsskriftet finder Lav-Normalrammen mest omtalt. Jeg ønsker at vide, naar denne Ramme er bleven optaget blandt Foreningens anbefalede Maal. Men vi kunne jo stemme om Rammerne.

M. S. Kristensen: For Begynderne er det af stor Vigtighed at have bestemt fastslaaede Rammemaal at holde sig til. Jeg raader dem altid til at vælge det Maal, som er almindeligst paa deres Egn. Skulle vi imidlertid kassere et af de for Tiden anbefalede Maal, da maa det sikkert blive høj Normal.

Lindelos: Bestyrelsen kan jo sende Prøverammer ud til alle Kredsformænd.

Ersløv: Mønsterammer sendes allerede nu men kun paa Forlangende. Fremgangen med Hensyn til ensartede Maal er særdeles stor og vil nok fremdeles fortsættes. Hr. Doose har beklaget sig over, at Lav-Normalrammen saa jævnlig omtales i Tidsskriftet; men dette hidrører jo fra flere Grunde. Først derfor, at den er vort nyeste Maal, hvorfor der ofte spørges netop om den. Dernæst derfor, at Redaktøren foretrækker det Maal. Andre Biavlere have jo Lov at foretrække og forsvare andre Maal; men man vil da ikke fratagende Redaktøren Ret til at have en Mening i en saadan Sag. Skulde jeg, hver Gang en vis Mængde Tavler skulle benyttes, nævne dem med Hensyn til alle de 4 Maal, da blev det trættende og vidtløftigt. Ved Bestyrelsesmødet d. 31. Marts 1891 vedtoges det udtrykkelig, at enhver Klasse med Mønsterammer skulde indeholde de 4 Rammer 10 × 12", 12 × 12", høj Normal og Lav Normal. Derfor maa den sidstnævnte Ramme i ethvert Tilfælde siden den Tid medregnes til de anbefalede Maal.

Lauritzen er en Modstander af den lave Normalramme, da han tror, den er uheldig.

Joseffen: Ersløbstadet er næsten den eneste Slags Kunststader, som findes paa Bornholm, og jeg tør sige, at vi hidtil ikke have haft Grund til at fortryde det Valg. Men Kredsens der er ny, og de mange Begyndere have selvfølgelig ofte begaaet Fejlgreb. Hvor disse Stader ere behandlede efter de givne Anvisninger, have de baade givet en god Overvintring og et efter Narene tilfredsstillende Udbytte. Han ser derfor ingen Grund til foreløbig at arbejde for Indførelse af nogen anden Ramme paa Bornholm, da det jo er en stor Fordel i en Egn at have ensartede Maal.

A. C. Andersen ønsker, at her stemmes over de enkelte af DBF. anbefalede Maal, saa at vi kunne se hvilket Maal, der har stærkest Stemning for sig.

Præsidenten spørger Forsamlingen, om den ønsker en Afstemning om de af DBF. anbefalede Maal.

Vedtoges at foretage denne Afstemning. Ved den derpaa følgende Afstemning

afgaves 16 Stemmer for 10 × 12" Rammen, 12 Stemmer for 12 × 12" Rammen og 12 Stemmer for Lav-Normal. For Høj-Normal afgaves kun 1 Stemme. Derefter vedtoges det næsten eenstemmig, at kun de 3 førstnævnte Maal herefter skulle anbefales af DBF.

11. Indvendige Rammemaal.

Forbedt gør opmærksom paa den store Ulempe det er for Tavlefabrikanterne, at Biavlerne ved Bestilling af Kunsttavler opgive saa forskellige Maal ofte til samme Ramme. Han ønsker derfor, at Biavlerne skulle opfordres til at opgive de nøjagtige indvendige Maal og tillige, om Tavlerne skulle traades.

Flere: Det er Redaktørens Sag at komme med en saadan Opfordring paa en passende Tid.

Ersløv er villig til at frenkomme med en saadan Paamindeelse.

12. Toldgodtgørelse paa Sukker.

Mads Hansen antager, at der her i Landet hvert Aar anvendes en betydelig Mængde Kandisukker til Bisoder, især i et Aar som det nærværende. Han har derfor tænkt sig, at der maatte kunne opnaas en Toldgodtgørelse paa dette Sukker, ligesom Landmændene nu saa Toldgodtgørelse for Salt, der anvendes til Høfsaltning.

Ersløv tror ikke, at vi kunne opnaa en saadan Toldgodtgørelse for Sukker, fordi det her drejer sig om altså smaa Beløb.

Mads Hansen henviser til, at Landmændene kunne saa Toldgodtgørelse endogsaa for 1—2 Skpr. Salt.

Præsidenten: Ja, det hidrører jo fra, at den Bestemmelse om Godtgørelse for Salt een Gang er vedtaget; men dette er kun stet af Hensyn til de store Beløb, det i det hele drejer sig om. Ved Biavlens vil det næppe være muligt at opnaa en tilsvarende Godtgørelse for Sukker, da dette vilde blive en stor Mængde ganske smaa Beløb. Jeg foreslaar derfor, at vi ikke anbringe om en saadan Godtgørelse.

Vedtoges.

Præsidenten sluttede derefter Centralmødet med en Tale til de Delegerede for det gode Samarbejde under dette Møde.

Kunsttavler af Blik.

F. Nedre-Østerg har en Hr. F. Steigel opfundet en ny Slags Kunsttavler, der skulle udmærke sig ved Varighed og ved at være yngelfri. Han laver dem alminde-

lig med en Celledybde af $\frac{1}{2}$ ", og naar Bierne derefter forlænge Cellerne til 1 " Længde, skulle Tablerne ligne de smukkeste Naturtavler, ikke være tungere end disse og aldrig blive belagte med Isg. Derfor kan man ved dem beherske Sværningen. Hr. S. forsyner en stærk Vifamilie med saa mange Bokstavler i Yngelveden, som han antager, den har Brug for, ibrigt anvender han kun Bliktavler. At disse ere mere holdbare ved Udflængningen, kan der ikke være Tvivl om. Derfor tror Hr. S. ogsaa, at man af dem vil kunne udflænge Yngelhonning. Dette har han dog endnu ikke forsøgt. Skulde der vise sig Vansteligheder herved, mener han let at kunne fremstille en Bliktavle, hvis Mellemvæg kunde udtages, saa at den honningsfyldte Tavle kun var et Gitter, der let maatte kunne udflænges.

Om alt dette lader sig udføre, vil Tiden vise; men vi skulle efter "D. il. B. 3." til nærmere Oplysning meddele Hr. S.'s Anvisning til at lave disse Kunsttavler. Det var jo ikke umuligt, at nogle af vore Læsere i de lange Vinteraftener kunde faa Tid til at lave nogle af disse Tavler, som da kunde prøves næste Aar.

"Blikttrimler af det tyndeste Zinkblik Nr. 1 saa brede som Celledybden stydes gennem et lille Tand-Valseværk (se Fig. 62 A A). De faa derved Form som angivet ved B. 4—6 af disse Strimler lægges openpaa hverandre og aflippes paa 1 Gang med en almindelig Saks i en Længde, der svarer til Tavlens Bredde. Strimlerne lægges nu paa et Bræt, der har samme Maal som den Tavle, man ønsker, idet de stablez over hinanden, saaledes at de danne skantede Rum. Berøringsfladerne bestruges med Fisselin. Efter kort Tids Forløb løsner man Bliktavlen fra Brættet. Nu dyppes den bundløse Bliktavle 1 Gang helt ned i smeltet Voks. Derefter dyppes den igen men denne Gang kun c. $\frac{1}{8}$ ", saaledes at Randen af Cellerne faa et tykkere Vokslag, som af

Bierne kan anvendes til Cellerne Forlængelse. Man tager nu en Bliktplade, der paa alle 4 Sider er $\frac{3}{16}$ " bredere, end Bliktavlen skal være. Disse $\frac{3}{16}$ " brede Rande bøjes om over en Riste, saa at hele Pladen danner en meget flad Skaal. Denne stilles paa en varm Komfur og bestruges med Voks. Derpaa lægges Bliktavlen deri. Naar det hele afkøles, har man en eensidet Bliktavle færdig. 2 eensidede Tavler give en 2sided, naar de klæbes sammen. Tablerne besættes i Rammerne med Stifter. En Mand kan paa 1 Dag lave 40—50 saadanne Tavler."

Saa vidt Hr. Steigels Beskrivelse. Vi kunne ikke udtale nogen Dom om disse Tavler, før vi have prøvet dem; men vi kunde ganske vist ønske, at der hos os blev

gjort Forsøg i den Retning. Det eneste Redskab, der udtrædes hertil, er jo det af ham omtalte "Valseværk", der jo kun bestaar af de 2 i Figuren fremstillede Tandhjul, der helst bør være c. 1 " tykke. De kunde vistnok laves af haardt Træ men bedre var det, om de vare af Jærn. Enhver Tand bør jo nøjagtig svare til Halvdelen af en Celle. — Hvis disse Tavler skulle købes, blive de aabenbart temmelig dyre, da der

er et ikke ringe Arbejde ved at fremstille dem. Kunde de derimod laves af Bladleren selv i hans Fritid, var det jo ikke umuligt, at det kunde betale sig at benytte dem, især i Hedeegnene.

Solvoksmelteren.

Da Amerikaneren Demaree for c. 8 Aar siden konstruerede den første Solvoksmelter og beskrev den i Amer. B. Journal, vakte den megen Opsigt. Det saa jo meget tiltalende ud at lade Solen besørge det Arbejde, og det maatte jo sikkert være den billigste Smeltningssmaade. Man kom dog snart efter 2 store Ulemper ved dette Red-

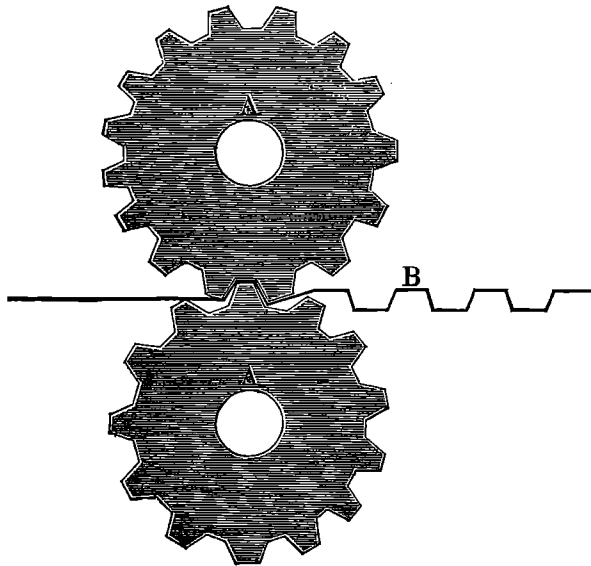

Fig. 62. Valler til Bliktavler.

skab, nemlig dels, at det langtfra altid rensede Voksset godt og dels den, at det kun kunde benyttes en mindre Tid af Aaret. Det var derfor klart nok, at Solvoksmelteren ikke kunde erstatte alle Vokskrenjere. Man har dog efterhaanden set, at Solvoksmelteren kan gøre sin Nytte i ethvert Vieri, naar man kun ikke kræver mere af den, end den kan yde. Meget urent Voks kan den ikke rense men kun smelte det sammen. Gamle mørke eller mølædte Tavler afgive i Solvoksmelteren noget rigtig smukt Voks; men de tilbageblivende Rester kunne ofte endnu indeholde e. $\frac{1}{3}$ af den Voksmængde, Tavlerne oprindeligt indeholdt. Derimod kunne de affrællede Laag af Honningtavler og Stumper af ny Tavler affmeltes ganske rent i Solvoksmelteren. Da denne desuden er temmelig let at lave og ikke meget kostbar, skulle vi i Dag beskrive en saadan.

Til et Vieri med 5—10 Stader kan man lave Solvoksmelteren (se Fig. 63) 1 Alen lang, 3 Kvarter bred, fortil 4 " høj, bagtil 9 " indvendigt Maal. Laaget dannes af en Vinduesramme c med Rude. Rammen bør paa alle Sider falde lidt ned over Kasse's Overkant for at holde Regnband ude. S

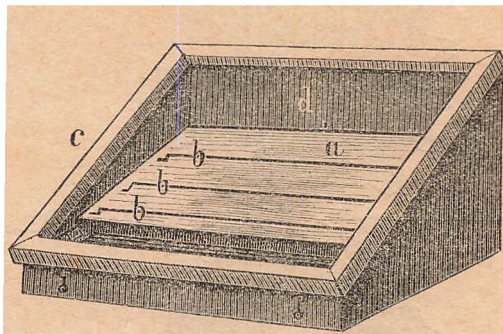

Fig. 63. Solvoksmelter.

Kassen ned sættes et Bord af tynde Brædder, Pladen 1 Alen lang, $\frac{1}{2}$ Al. bred, hvilende paa 2 fkræa Klodser, der ere 6 " høje bagtil, $2\frac{1}{2}$ " høje fortil. Paa dette Bord lægges en Blikplade a, der er 25 " lang 13 " bred, idet alle dens Kanter bøjes opad i $\frac{1}{2}$ " Bredde undtagen den forreste Kant, som i en Længde af 6—8 " bøjes nedad. Herved dannes en Tud, ad hvilken det smeltede Voks kan løbe ned i en lang smal Skaal (af Ler eller Blik), som stilles paa Kasse's Bund foran Bordet. Kasse's bagerste Bæg d bør tillige beklædes med Blik.

En saadan Solvoksmelter kan i den milde Aarstid stilles paa et fladt Vihustag eller paa en ombendit Kasse paa et frit Sted, hvor Solen ret kan skinne paa Ruden. Denne bør helst vendes lige mod Solen og derfor enten stilles med Skraaningen lige mod Syd eller et Par Gange om Dagen vendes mod Solen. Paa Blikpladen indlægges af Slags Voksaffald,

Smul fra Stadernes Bund, Tellelaag, Tablestumper og gamle Vokstabler. For at saadanne ikke skulle glide ned, kan man anbringe 2—3 Jærntrædbøjler b, der loddes fast ved begge Ender. Det, der bliver tilbage paa Pladen af meget urent Voks, f. Eks. af gamle sorte Tavler, bør affræbes for senere at renses i en Vokskrenjer. Solvoksmelteren kan ogsaa anvendes til at blødgøre overgemte store Vokstabler, naar disse i stærkt Solstun lægges ned paa Blikpladen, hvor de da kun maa forblive nogle Minutter, indtil man kan se, at de begynde at skifte Farve.

Dette Redskab er meget let at lave; men det bør dog iagttages, at Kassen maa være tæt og laves af Brædder, der mindst ere $\frac{1}{2}$ " tykke, for at den kan holde paa Solvarmen. Af samme Grund bør Vinduesrammen være tæt, og Ruden være omhyggelig kittet.

Fra Kredsene.

Braarup BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling i Braarup Skole den 9de November. 3 ny Medlemmer indmeldtes, og jeg haaber, der kommer flere inden Nytaar. Til Trods for at Begynde-aaret for Braarup

Kreds ikke var af de bedste med Hensyn til Udbytte af Bierne, saa er dog Interessesjen her paa Egnen for at lære noget mere, saavel teoretisk som praktisk, vokset. Honninghøsten har ikke været stor i Aar, nogle enkelte Familier har givet 25—30 R, jeg høstede 80 R af 6 Familier, saameget skulde jeg jo hast af en eller høist to Familier. Af Sværme er kun falden nogle enkelte. Mine Ruber plejer at give to Sværme hver, men i Aar blev det ikke til noget; jeg forsøgte saa Udtrømning efter „Fører i Viabl“, det lykkedes ogsaa med en af to Ruber, af den anden fik jeg ikke Dronningen med. N. Westergaard.

Randers Amts BF. indvarslede til et Repræsentantsmøde den 10. September i Randers Højskolehjem, men der mødte ingen uden fra Randers Forening og Formanden. Nu ser jeg, at der i sidste Nummer af dette Blad er indsat et Stykke, om at Kredsene kunne indmeldes i Amtskredsen, saa at denne kunde være færdig inden 1893. Til

Oplysning tjener at følgende Kredse ere indmeldte: Hobro, Hadsten, Randers, Vibild, Vester-Torslev, Drum pr. Grenaa, Kolind og tilbage er der Grenaa, som ogsaa nok vil være med, naar der ikke skal ydes noget Tilskud af Foreningen. Beløbet som svarer til Amtshusholdningssekselskabet er 10 Kr. og ikke 4 som sidste Blad fremviste.

Albæk pr. Randers, den 20. November 1892. Anton Holm.

Kjellerup og Omegns BF. afholdt den 23. Juni d. A. Udstilling i Kjellerup af Biavlprodukter og Redskaber. Som Dommere fungerede velvilligst Biavlslærer Grønning, Lærer Halvorßen, Esborg, og Lærer Døssing, Huurdal. Præmierne uddeltes til følgende: 1ste Præmie med Medalje Jeppe Christensen, Skæ, for 1 Trugstade (Husflid); 1ste Præmie S. Anthonsen, Kjellerup, og Lærer Hvorslev, Alntoft, for Honning; 1. Præmie for Voks S. Anthonsen, Kjellerup; 2den Præmie P. Peterßen Katballe, Kjellerup, for Trugstader, Jens Nielsen, Kjellerup, for 1 Udslyngningsmaskine, Uhrmager Andreasen, Levring, for 1 Trugstade; Diplom: P. P. Katballe, Kjellerup, for Udslyngningsmaskiner og Uhrmager Andreasen, Levring, for 1 Redbygningsstade.

Efter Præmieuddelingen holdt Hr. Grønning et meget interessant Foredrag om den nyere Biavl. Man havde forventet, at dette Foredrag var blevet refereret i det stedlige Blad, men paa Grund af den tilstedeværende Referents Ukendskab, til hvad der blev foredraget om, har det maaske været vanskeligt for ham at referere Foredraget.

Lysgaard og Hids Herreders Landbrugsforening stjænkede 20 Kroner, Hørup Sparekasse 15 Kr. til Udstillingen, hvorfor de herved modtager Foreningens Tak, ligesom DBF.'s Bestyrelse takkes for det afholdte Foredrag.

M. Bertelsen,
Sekretær.

Ekko fra Staderne.

Vibild, Randers, 24. Oktbr.

Den sidst forløbne Sommer har ikke været gunstig for Biavlen; mange Stader have slet ikke givet noget Overskud, og af dem, der er høstet Honning af, har Udbyttet kun været c. 20 W pr. Stade, hvilket jo er tarveligt i Sammenligning med i Fjor; men dog maa man være tilfreds, naar det erindres, at vi maatte fodre af Trang i Slutningen af Juni, og det saa ud til, at de fleste Familier ikke vilde faa tilstrækkeligt

Jorraad samlet til Overvintring. Mest uheldigt ere Klubbiablerne stillede, thi de saa Sværme, der kom sildigt, kunne for en stor Del ikke overvintrere, og det sniber endog saa, navnlig for mindre Sværme, i Stader med bevægelig Tavlebygning; men der kunne de dog lettere hjælpes, hvortilmod de i Klubberne ofte kun ere halvt færdige med Voksbygningen, saa at Bierne, om ogsaa Jorraadet kunde være nogenlunde tilstrækkeligt, ville saa for stort et tomt Rum og derved komme til at sidde for koldt, selv ved lun Indpakning. Nu er der altsaa intet andet at gøre end at pakke vore smaa Benner godt ind for Vinteren og saa haabe paa, at næste Aar maa blive gunstigere og give en betydelig „Viindtægt“.

S. S. Høgh.

Systofte, Nykobing S., 6. Nov.

At nogen kan finde □' Rammen mere bekvem end de lave, brede Rammer, er mig ubegribeligt, og jeg har dog en 40-aarig Erfaring i den Retning. Deres Stade anser jeg ubetinget som det bedste af alle de Stader, som De i Deres „Fører“ har omtalt, og jeg tror, at det maa trænge ind allevegne, naar det modificeres lidt. Smaarammerne maa efter min Mening ganske fasseres!

Bojßen.

Narhus, 14. Nov.

Tillad mig Plads for et Par Linier i „Den danske Bi-Tidende“:

Som ung Biavler har jeg allerede gjort en Erfarina, som jeg kunde ønske at gøre andre af mine Medlemmefter Meddelelse om. Det er ikke for at fortælle, at praktisk Erfaring i Biavl er den bedste Lærer, thi det er tid nok bleven fortalt, saa det ved alle. Ogsaa at „den danske Bi-Tidende“ bør holdes af alle, som beskæftiger sig med Bier, da man igennem den altid er ajour med de forskellige Aarstiders Fordringer paa dette Omrade, ligesom den ogsaa følger med Fremskridtet, og idetheletaget Bevægelsen indenfor denne Ramme. Men Teori er dog ogsaa en stor Betingelse for at komme ind i Biavlen; og der vil jeg gøre disse mine ligestillede (Begyndere i Biavlen) opmærksomme paa en Ledestjerne, som jeg har funden meget vejledende og anbefalelsesværdig, det er „Fører i Biavl“, en lille Bog, udgivet af Hans Erleb. Den giver den begyndende Biavler Begyndelsesgrundene med Hensyn til Wiens Naturhistorie, dens Røgt og Pleje og dens Behandling i alle paakommende Tilfælde, og er tillige illustreret. Den har for mig været en billig Vej til Teori.

Deres ærbødige
P. Chr.

Staby, Ulfborg, 17. Novbr.

Naret ret godt her efter Omstændig-
hederne, 3 Stader givet 100 R foruden
lidt til et dronningløst Stade.

Seppesen.

Samsø, 17. Nov.

Hedetrækket blev ikke saa indbringende,
som jeg havde ventet. Da jeg fik Bierne
hjem, var det umuligt at slynge en eneste
Table, saa jeg maatte lade al Honningen
sidde hos Bierne, og ved at fordele den
ogsaa hos dem, som ikke var paa Heden,
fik jeg hele min Vistand forsynet saaledes,
at de staa med 30—40 R hver Familie,
saa jeg haaber at blive helt fri for For-
aarsfodring, naar de nu ikke skal komme
til at lide af Vandmangel for tidlig. Der
er mange af Diablerne her, der har fodret
i Efteraaret, men alligevel frygter jeg for,
at der vil gaa mange Bier til Grunde i
Vinter paa Grund af for lidt Vinterfoder.
Jeg har hørt klage over, endogsaa af dem,
der har fodret meget, at Bierne var daar-
ligere ved det, da de holdt op, end da de
begyndte at fodre, paa Grund af Røveri.
Jeg har aldeles ikke mærket Røveri paa
min Vistand, men jeg har jo heller ikke
fodret. De maa jo vist selv have en Del
Skylb deri. Rubebialverne vil vist faa et
slemt Smæk i Nar, hvis ikke vi faa et
meget gunstigt Foraar, da der næsten ikke
er en Sværm, der kan hytte sig selv, og
de folk tænke ikke paa at fodre en Rube
op om Efteraaret, hvilket jo meget godt
kan lade sig gøre. N. E. S.

Kellerup, 20. Nov.

Ogsaa herfra vil vi melde lidt om Vi-
ablen i Nar. Det har jo været meget knapt
med Høsten især den smukke Hvidkløver-
honning. Næsten alle Steder har man
fodret med Sukker, og flere Steder over
Honningudbytten. Ogsaa Sværme har det
været fattigt med. Jeg har af 18 Stader
høstet 200 R Honning, — men ogsaa brugt
c. 200 R Kandis, dette Resultat er vist
upaaklageligt i en saa uheldig Sommer.
S. Anthonsen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 150. Kan man faa Bierne til at
yngle i et halvt Magasin over en
Yngelrede paa 10 lave Normaltabler? (N.
N.) — S.: Ja, naar man i den kolde
Tid af Foraaret og Forsommeren passer
dette Halvmagasin godt baade foroven og
paa Siderne.

Nr. 151. Hvor store skal Hullerne

være i et Post-Dronning-Bur? (N. N.)
— S.: Som en Løve.

Nr. 152. Hvorledes kan man bedst
indrette et Ersklevstade, hvori der skal
benyttes to Dronninger? (N. N.) — S.:
Omtrent midt paa Siden af Stadet men
dog lige ud for Bundbrættet udfæres en
ny Indgang af 8" Bredde, saaledes at
hele denne Indgang er udfor Underrummets
bagerste Halvdel. Denne Indgang maa i
Bakrummet dækkes med tynde Brædder.
Naar den ikke bruges, lukkes den tæt med
passende Klodser. Udfor denne Indgang
beseftes et Flybebræt. De 2 Dronninger
maa adskilles ved et bitæt Indstød enten
af Jærtraadsvist eller af Træ. Dronning-
gitre anbringes vandret over begge Yngel-
reder. Disse kunne lægges umiddelbart paa
Tablebærerne eller beseftes paa Magasinet
underste Rand. Det er nemlig ikke nød-
vendigt, at der er en Bivej mellem Gitret
og Tablebærerne. Derimod bør der være
en Bivej mellem Gitret og de ovenover
hængende Bundlister.

153. Kan det betale sig at øble brune
Dronninger til Salg, og til hvad
Pris kan de ventelig afsættes? (N. N.)
— S.: Det vil sandsynligvis kunne be-
tale sig. Priiserne maatte vel være 2—4
R., nemlig højest om Foraaret og lavest
om Efteraaret.

Nr. 154. Hvilken Maade er det for-
delagtigst at anvende for at udtage Hon-
ning af Tabler, der ikke kunne ud-
slynges? (B. N.) — S.: Forespørgeren
tænker formentlig paa Yngthonning, der
altsaa nu har siddet et Par Maaneder i
Tablerne. Hvis disse Tavler have hen-
staaet paa et køligt Sted, er Honningen
rimeligvis nu saa fast, at den ikke en Gang
ved Hjælp af Vorbed's Honningløsnere vil
kunne udslynges nogenlunde rent. Derfor
tilraade vi at smelte disse Tavler i en
Grøde. Tavlerne bør dog først stæres i
Stykker af omtrent 1□" Størrelse. Naar
baade Boks og Honning er fuldstændig
smeltet, henstilles Grøden paa et varmt
Sted, hvor den langsomt kan afkøles.
Bokset vil da have samlet sig til en fast
Lage øverst, derunder findes Honningen og
nederst en Del Smuds. Boksagen aftages
for yderligere at renses enten i en Boks-
renser eller ved Smeltning i Vand. Der-
efter hældes Honningen i Kruffer, idet
man passer paa ikke at medtage det nederste
urene Lag. — Hade Tablerne derimod
været hængende paa et varmt og tørt Sted,
da vil Honningen endnu kunne udslynges
ved Hjælp af Honningløsnere.

Gavnlig Vint.

Vejret (d. 23. Nov.) har i den sidste forløbne Maaned været mildt med 2—6° varme om Dagen, omtrent 0° om Natten, kun i ganske faa Nætter have vi haft 1—2° Frost. Paa nogle enkelte Dage har mildt og smukt Vejr loffet Bierne til Udflugt; men i øvrigt har det været Graavejr, dog med meget ringe Nedslag.

No. At se til sine Bier 1 Gang daglig paa denne Aarstid ved at kaste et Blik paa Indgangene kan være meget heldigt, da man derved undertiden kan opdage en eller anden Forjæmelse eller Ulempe, f. Eks. Angreb af Mejer (f. S. 17) eller af Mus. Men iøvrigt bør man, naar Staderne ere i god Orden, lade dem være fuldstændig i Ro, da enhver Forstyrrelse paa denne Aarstid skader Overvintringen.

Sne. Skulde løs Sne i nogle Dage komme til at dække Indgangene, da skader dette ikke, fordi Luften godt kan finde Vej gennem Sneen. Bliver denne derimod liggende i længere Tid, saa at den synker sammen til en fast Masse, da kan den i høj Grad skade Luftens Tilgang. I dette Tilfælde bør den derfor bortstøves foran Stadets Indgang. Denne bør tillige fjernes f. Eks. med Snygebrætter (se S. 18), naar Jorden i længere Tid er dækket med Sne, for at ikke Solstraalernes Stun mod Indgangen skal lokke Bier ud paa Sneen.

Brevkasse.

Udstillingen i Randers 1893. Hvorledes skal man allerede i April kunne anmelde Hønning til den Udstilling, da man maaste slet ikke kan høre noget inden Indleveringsstiden? (N.) — S.: Man anmelder Hønning under den Forudsætning, at den kan høstes tidsnof. Ser dette ikke, man kan jo undlade at jende den. Det vil dog i gode Bigaarde næsten hvert Aar være muligt at levere nogle Pund ny flydende Hønning den 19. Juni. Undertiden kan man endogfaa udslynge lidt d. 1. Juni, og denne kan, hvis den er fuld moden, være fast d. 19. Juni.

Tidsskriftet. Prisen paa nærværende Blad er for 1892 ganske uforandret. I Danmark altsaa, naar mindst 10 Etpl. paa 1 Gang bestilles og betales hos Redaktøren, 1,50 D. pr. Etpl., paa Posthøuset 2 Kr. — I Slesvig, naar mindst 5 Etpl. bestilles hos Redaktøren paa 1 Gang, 2 Kr. pr. Ets., paa Posthøuse i Slesvig 2,90 D. pr. Etspl. — I Sverige og Norge under Korskbaand 2,90 D., men paa svenske og norske Posthøuse 1,93 D. — I alle Postforeningens øvrige Lande under Korskbaand 2,90 D. pr. Etsæmpler hos Redaktøren.

Vi tilraade være erede Læsere at bestille Bladet i Tide, hvis de ønske at sikre sig den hele Aargang. Der er desuden den store Fordel ved at bestille Bladet inden Nyaar, at Postbuddene blive i Turen med at bringe Bladet til de tidligere Guldere, derved undgaas mange Fejltagelser. — Guldene bedes særlig at passe, at de faa de første Numre af Bladet, saa følge nemlig altid de øvrige i rette Tid; men under Tiden uddeler et Bud det første Nummer fejl, og hvis der da ikke klages over Mangelen, fortsættens Fejlen fremdeles med alle de følgende Numre.

I 1893 vil en ny mindre Bibo og blive indtrykt i nærværende Blad som DBF's Smaaafskrift Nr. 10.

Indsendte Artikler. Et ganske ufredvanlig stort Antal indsendte Artikler have vi paa Grund af manglende Plads måttet henlægge til et følgende Nummer.

Rammemaal. Da dette Emne er blevet temmelig vidløftigt behandlet i denne Aargang, agte vi i næste Aargang at indskrænke Forhandlingen herom.

Hr. Redaktør! Maa jeg bede Dem bemærke i Bladets Nr. 18, at jeg i Nr. 1 93 skal have den Ære at fremkomme med nogle rettlejende Bemærkninger til Deres i Nr. 17 „Rammer II. Svar til Hr. Grønning fra Ersev. Arbejdsgift

E. J. Grønning.

Kundgørelser.

Trugstader

af 10 × 12" Maal kan faas, naar Bestillingen sker inden 1. Februar 1893, solidt og billigt, 3 Gange præmieret, 1. Præmie i Nyborg 1891 hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby.

500 Pd. Insebrun udslynget Hønning tilbydes leveret paa Ølgod Station til 50 Øre pr. Pd. i Blisfjande Netto Vægt fra 25 til 70 Pd. efter Køberens Valg.

Pouen pr. Tarm, d. 13. Septbr. 1892.

S. Stensgaard, Smed.

Danske Bivenner,

som ønske at abonnere paa „Den norske Biavler-Forening's Organ „Tidsskrift for Biskjætsel“, kunne nu erholde dette frit tilsendt hver Maaned ved paa nærmeste danske Postkontor at indbetale 2 Kr. pr. Aar. Vil man derimod tillige blive Medlem af „Den norske Biavlerforening“, maa man indsende 3 Kr. til Foreningens Forretningsfører i Kristiania, og erholdes da „Tidsskrift for Biskjætsel“ frit tilsendt direkte fra Ekspeditionen i Kristiania.

Svensk Bi-Tidning,

Organ for Centralforeningen for Sverrigs Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Hævebrug m. m. Redaktør: Hj Stålhammar i Göteborg. Pris 120 Ø. aarlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus.

Bigården,

Tidning for biskötare, utkommer under år 1892 den 1. i hverje måned. Pris per år En krona. Erhållas på alla postanstalter. Utgivare: J. Michal. Linköping. Pröfnummer på begäran gratis.

Biavlsredskaber.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine præmierede Biboliger, Slyngemaskiner, Kunsttavler (garanterer af ægte Bivoks), Røgblæsere, Bipiber, Skrælleknive, Tavlesporer og Traad, Foderapparater m. m. m. Stort Oplag af alt og til meget billige Priser.

J. V. Boesen, Vejle.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nejagtige, solide og billige Stader og Biavlsredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet).

Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Honning.

Et Parti fin, hvid udslønet Honning kan købes hos
Consul **Selstrup**,
Thisted.

Forenings-Meddelelser.

Fra Maar 1893 vilde Medlemmer af **BF. for Broager og Omegn** kun modtage Vitidenden (Vidbladet), hvis de senest til 20. December d. N. udtrykkelig have bestilt og forud betalt Bladet. Bestillinger modtages undertegnede Formand.
Broager, d. 15. November 1892.

L. Madsen.

Sobro og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Fredagen den 16. December Eftmd. Kl. 1 hos Restauratør Fæster. Forhandlingsgenstandene ere: 1) Valg paa 2 Bestyrelsesmedlemmer. 2) Valg af en Delegeret til Centralmodet næste Aar. 3) Der tages Bestemmelse om Kredsens Stilling til Amtshusholdningssekskabet. 4) Tidsskriftet bestilles og betales for det kommende Aar. 5) Aarsregnskabet fremlægges i revideret Stand.
L. P. Knudsen.

Kellerup og Omegns BF. afholder ordinær Generalforsamling Torsdagen den 8. Decbr. Kl. 6 Eftmd. i Totalafholdshjemmets Sal i Kellerup med følgende Dagsorden: 1) Regnskabet fremlægges til Godkendelse. 2) Forslag om eventuelt at afholde Udskilling 1893. 3) Omfost oplyst af hver enkelt Medlem, hvor mange Stader han har indvintret. 4) Valg af Bestyrelsesmedlemmer istedfor de efter Tur afsaaende. 5) Indbetaling af Medlemskontingent for næste Aar.
S. Anthonsen.

Bester Torslev og Omegns BF. afholder ordinær Generalforsamling Søndag 11. December Eftmd. Kl. 2 i B. Torslev Skole. Regnskabet fremlægges, Valg af Bestyrelsesmedlemmer foretages og Aarsbidraget betales. Forslag fra Medlemmerne, som ønskes drøftede paa Generalforsamlingen, maa indgives til Sekretæren, Lærer Spald, B. Torslev, 3 Dage før Mødet.
Bryal Nielsen.

Kolind og Omegns BF. afholder efter Bestemmelse Møde i Kolind Gæstgiveri Søndag for Jul Eftermiddag Kl. 4. Regnskab fremlægges. Sogneformændene medbringe Medlemmernes Aarsbidrag og Overjagt og Jutbøgt for dette Aar. Plan for næste Aar drøftes. Møstigt Foredrag om Viavl.
Mortensen.

Ringe og Omegns BF. afholder Generalforsamling Søndag 11. December Kl. 4 hos Bødker Jens Peder Nielsen, Gøstelve. Regnskabet fremlægges og Bestyrelse vælges, Tidsskriftet bestilles og Aarskontingentet for 1893 indbetales. Alle Medlemmer bedes møde. Peder K. Andersen.

Sjælland BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Røstved hos Værtshusholder S. Johansen 24. December Eftmd. Kl. 2. 1) Regnskabet for 1892 oplægges. 2) Valg af 1 Bestyrelsesmedlem. 3) Valg af 1 Revisor. 4) Foreningens Virksomhed for 1893. 5) Skal Foreningen sende Delegerede til Centralmodet i Randers næste Aar og i saa Tilfælde da Valg af disse. Sogneformændene bedes som sædvanlig møde lidt tidligere.
Jens Hansen.

Randers lokale BF. afholder Generalforsamling i Randers Højskolehjem Torsdagen den 31. December Kl. 11 Form. Der vælges ny Bestyrelse og Regnskab for det forløbne Aar fremlægges. Da det bliver noget sildig at bestille Tidsskriftet denne Dag antager jeg, at Medlemsbidrag og Betaling af Tidsskriftet med Velvilje bliver

modtaget af Gartner og Biabler C. Nielsen, Stovring, i hans Butik paa Kirketorvet i Randers Torsdag den 24. December.

Albæk pr. Randers, d. 20. November 1892.
Anton Holm.

Besterfærninge og Omegns BF. afholder Generalforsamling 18. December Eftmd. Kl. 4 paa B. Stærninge Kro. Ny Formand vælges. Bestemmelse om Mødernes fremtidige Befendtgørelse forhandles. Regnskabet fremlægges. Nuværende Holdere af Tidsskriftet bedes senest den nævnte Dag at meddele den nuværende Formand, om de for 1893 blive ved at være Medlemmer.

C. C. Hansen, Søndermark Skole.

Gærn og Omegns BF. afholder Generalforsamling paa Gærn Gæstgivergaard Fredag d. 9. Decbr. Kl. 5. Regnskabet fremlægges, en ny Bestyrelse vælges og Forsamling om en Sammenlutning af Herredets forskjellige Kredse samt Indbetaling af Medlemsbidraget for kommende Aar. Ny Medlemmer optages.
Troels Madsen,
Gærn vestre Skole.

Rind BF. afholder Generalforsamling d. 27. December Eftmd. Kl. 1 hos Hr. P. Madsen i Lind. Regnskabet fremlægges. Kontingent opkræves og Tidsskriftet bestilles for næste Aar.
Tommer S. Hansen.

Sammerum Herreds (Central) BF. afholder Generalforsamling paa Vsholdshjemmet i Herning Onsdag d. 28. Decbr. Eftmd. Kl. 1, hvor sidste Aars Regnskab bliver fremlagt til Eftersyn. Alle Biavlsforeninger i Herredet bedes møde ved mindst et Medlem fra hver Kreds. Flere vigtige Ting vil blive forhandlet. Valg af ny Bestyrelse. Bestilling paa Tidsskrift for Viavl modtages af Formanden, Tommer S. Hansen.

Svendborg Biavlskreds holder Generalforsamling Søndag d. 13. Decbr. Kl. 2 hos Gæstgiver Pedersen, Torvet, forhen P. Hansen. Talrig Tilføjning ønskes, da flere Sager skulle fremlægges, som er af Biddighed for Medlemmerne.
P. K. B.

Jens Dreier.

Norre Suede og Omegns BF. afholder Møde Søndag d. 18. Decbr. Kl. 12 i Gjøstrup Kro, hvor der bliver Valg af Bestyrelsen, som efter Tur fratræder.
Jens Hansen.

Nalborg Amts BF. afholder Generalforsamling Onsdag den 21. December Formiddag Kl. 11 paa Hotel Dania i Nalborg. Dagsorden: 1) Det reviderede Regnskab fremlægges. 2) Valg af Revisorer. 3) Valg af Bestyrelse. Talrigt Møde forventes.
Nalborg, d. 26. November 1892.

Indhold af dette Numer.

Biavlens Betydning	285
Braarup BF., af N. Bestergaard	292
Centralmodet	288
Dronningavl, af G. M. Doolittle	286
Dronningbur	294
Dronninger, bruite til Salg	294
Ekko, af J. J. Høgh, Bøjsen, P. Chr. Jøpensen, K. E. P. og S. Anthonsen	293
Erstlevstade til 2 Dronninger	294
Gavnige Vinf	295
Honningsmelning	294
Kellerup BF., af M. Bertelsen	293
Kunsttavler af Blif, af J. Steigel	290
Randers Amts BF., af Anton Holm	292
Solvøksmelteren	291
Ungel i halve Magasiner	294